SCHOLIA IN EVRIPIDEM

I

PA3977
A5
1887x
vol.1

Duquesne University:

Spiritus Est Qui Vivificat

SCHOLIA

IN

EVRIPIDEM

COLLEGIT RECENSVIT EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

VOLVMEN I

SCHOLIA IN HECVBAM ORESTEM
PHOENISSAS

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMER

MDCCCLXXXVII

~~882.3~~
~~E891zsc~~
~~v.1~~

PA3977
A5
1887x
v.1

OTTONIS IAHN
MEMORIAE

S.

PRAEFATIO

Scholia antiqua Euripidis Hecubae Orestis Phoenissarum seruarunt codices hi:

codex Marcianus 471 membranaceus s. XII ex bibliotheca Bessarionis. continet fol. 1^r—19^r Dionysii periegesin cum scholiis, fol. 20^r—42^r Euripidis Hecubam, fol. 42^v—75^r Orestem, fol. 75^v—109^r Phoenissas, fol. 109^r—132^v Andromacham, fol. 133^r—154^v Hippolytum, desunt quae sequebantur vs. 1234 σύμφυρταδ' ἣν ἅπαντα σύριγγεστ' ἄνω. textus et scholia ab uno eodemque librario scripta sunt. Hecubae scholiis fol. 20^r praescriptum est σχο^λ. scholia plurima sunt marginalia aut lemmatibus signisque aut signis solis ad textum relata aut ipsis uersibus adscripta. sicubi in ipso margine spatium defecerat multasque adnotationes breuiores librarius collocauit siue in spatio quod inter scholia et uersus uacabat siue in margine interiore, denique haud paucas glossas ipsi textui superscripsit.

codex Vaticanus 909 bombycinus s. XIII. continet fol. 2^r—23^v Hecubam, fol. 24^r—64^v Orestem, fol. 65^r—117^v Phoenissas, fol. 117^v—156^v Medeam, fol. 157^r—196^v Hippolytum, fol. 197^r—228^r Alcestidem, fol. 228^r—261^r Andromacham, fol. 261^v—295^r Troades, fol. 295^v—314^v Rhesum, desunt quae sequebantur vs. 898 ματρὸσ ἄλγοσ οἷαν ἔκελσασ ὁδὸν ποτὶ τροίαν. exciderunt post fol. 6 folium unum (Hec. 212—256), post fol. 16 folia VIII (Hec. 712—1069),

post fol. 58 folia VII (Or. 1205—1504), post fol. 298 folium unum (Rhes. 112—151), post fol. 308 folia II (Rhes. 551—630). inde a fol. 118^v codex a duobus librariis paene alterna uice descriptus est. scholia in exemplari mutila et lectu difficilia fuisse uidentur quoniam haud paucis locis spatia uacua inueniuntur. animaduertas tamen in triadis Byzantinae scholiis non solum haud pauca spatia expleta, sed alia quoque scholia et glossas interlineares additas esse ab altero illo librario ita tamen ut alterum exemplar adhibitum esse negem. codici glossae interlineares insunt plurimae, paucissima scholia intermarginalia. scholia marginalia ad textum relata sunt signis et lemmatibus ab exemplari neque ex ipso codice desumptis.

codex Parisinus 2713 (olim numeratus DCXXVIIII. 682. 2793) membranaceus s. XIII. codex cum initio mutilus esset, saeculo XVI praefixa sunt folia 1—8 et 9—16 in quibus a duobus librariis haec scripta sunt: fol. 1^r—2^r ἐπιτομὴ τῶν ἐννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου ἡφαιστίωνοσ (cf. Dindorf. t. I p. IX), fol. 2^r—2^v περὶ σημείων τῆσ κοινῆσ συλλαβῆσ τῶν ἐντὸσ κειμένων τῆσ βίβλου (cf. Dindorf. ibid.), fol. 2^v—3^r σύνοψισ τοῦ βίου τοῦ ποιητοῦ· αἱ δὲ τῶν δραμάτων ὑποθέσεισ εἴσθησαν αἱ φερόμεναι γὰρ ἦσαν ἀπαραποιήτωσ ἐν τοῖσ παλαιοῖσ βιβλίοισ (uita quae fertur Moschopuli), fol. 3^r—3^v περὶ τοῦ εἰδώλου (cf. Dindorf. t. I p. 204 sq.), fol. 3^v—4^r σύνοψισ τοῦ τε βίου τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆσ τοῦ δράματοσ ὑποθέσεωσ (uita Thomae Magistri), fol. 4^r—5^r ἡ ὑπόθεσισ τοῦ δράματοσ, οὕτωσ ἔχει (argumentum II Hecubae), fol. 5^r στίχοι πολιτικοὶ τοῦ τζέτζου (Dind. t. I p. 203), τοῦ χορτασμένου (cf. Dindorf. ibid.), fol. 6^r—16^v Hecubae vs. 1—522 cum scholiis originis recentissimi. his igitur abiectis uetus codex continet: fol. 17^r—28^r Hecubam inde a vs. 523, fol. 28^r—56^r Orestem, fol. 56^r—82^r Phoenissas, fol. 82^r—108^r Hippolytum, fol. 108^r—129^v Medeam, fol. 129^v—145^v Alcestin, fol. 145^v—159^v Andromachae vs. 1—1271. Nonnullis foliis post fol. 158 perditis foliique 159 parte superiore abscissa desunt Andromachae uersus 957—1211. 1236—1249. scholia marginalia ad textum relata sunt modis supra dictis nisi quod pro signis saepe litterae adhibitae sunt; scholia intermargi-

nalia plurima, haud ita multae glossae inueniuntur. multis locis scriptura antiqua detrita et a librario recenti plerumque recte restituta est.

his codicibus antiquis in Orestis Phoenissarumque scholiis addendus est codex Taurinensis B IV 13 (olim numeratus B VI 7). praeter prima folia in quibus alia manu sententiae uersusque originis Byzantini scripti sunt Orestem et Phoenissas cum scholiis continet foliis quae fol. 110 sequebantur abscissis. codex clauditur Phoenissarum vs. 1164 ἄλλασ ἐπήει σὸσ παῖσ εἰπόμην δ' ἐγώ.

hos igitur codices quos omnes ipse contuli pro fundamentis eius habui scholiorum recensionis quae nobis quidem antiquissima aestimanda est. qui praeter illos innotuit Euripidis codex palimpsestus s. VII litteris uncialibus scriptus, quem primus uidit H. O. Coxe [Report to Her Majesty's government on the Greek Manuscripts yet remaining in libraries of the Levant London 1858 p. 55 nr. 22], ut antiquitate praestat omnibus ita spissis tenebris abditus usu est nullo. nam Constantinus Tischendorf ita dignum eum censuit qui accuratius notaretur, ut Hierosolymam perferret, paucissima exscriberet ex uersibus, etiam pauciora ex scholiis. certe in anecdotorum sacrorum et profanorum editione altera et aucta [p. 224] hoc unum exemplum inueni scholiorum textui adiectorum: οἰκειούμενοσ ὁ χορὸσ τὰσ συμφορὰσ καὶ συναχθόμενοσ γεγονότερον ἐξεβόησε τὸ ὢ τάλασ. διὸ φησὶν ὀλεῖσ εἰ βλέφαρα κινήσεισ [schol. Or. 156].

diuersae res aguntur a scholiorum editore atque scriptorum. quae huic praestanda sint, nulla est dubitatio: ille ex multis certam quandam uiam eligat necesse est quam teneat. ita enim scholia tradebantur ut nulla auctoritate uerborum integritas defenderetur: tam describebantur quam uel decurtabantur uel augebantur uel mutabantur: quot codices, tot recensiones. ne igitur nimis perturberis, num unum codicem eligas cuius recensionem restituas? hoc omnino cauendum esse docti sumus editionibus scholiorum Homericorum solos codices Venetos secutis. suam cuique codici tribuendam esse recensionem ipse modo dixi, ita tamen ut has recensiones non certas quasdam et antiquitus traditas censeas, sed un-

dique mixtas cognoscas et conflatas. codicem igitur quamuis anticum si sequereris, sequereris casum neque rationem. nouam construas necesse est recensionem, sed alio modo atque codicum librarii et eam quae antiquitatis quam accuratissimam praebeat imaginem. in minutiis constituendis sequere codices optimos, in ceteris undique eligas quae antiquissima per rationes iudiciumque licuerit aestimare. neque adorandi sunt codices neque despiciendi, sed explorandi. re ita acta id prodire scholiorum corpus non mirum in quo sermo audiatur uarius ac diuersus et coniuncta inueniantur antiquae eruditionis frustula commentaque originem prodentia recentem: haec est natura scholiorum omnium.

itaque edidi omnia quae in codice Marciano scripta inueni eis solis omissis scholiis intermarginalibus uel glossis quibus pauca uerba scholii marginalis inepte repetuntur. edidi ceterorum codicum scholia marginalia iis quae recentiora esse censueram cruce signatis. quod signum moneo ut recte intellegatur. neque enim codici Marciano haud pauca inesse nego scholia non antiqua neque in solis ceteris codicibus et antiqua et antiquissima inueniri. crucem igitur apposui quotiescunque scholion recens aestimandum est duabus de causis coniunctis: et ex sermone uel argumento et ex codicum indole. abieci codicum Vaticani et Parisini glossas plerasque et pauca scholia intermarginalia quae recentiori aeuo deberi facile cognoui. scholia intermarginalia significaui siglis M^i A^i B^i, glossas interlineares M^g A^g B^g. in codice Taurinensi haec genera non distinxi quoniam temporis inopia pressus scholia intermarginalia et glossas non omnes contuli. denique addo me ad unum omnia omisisse quae in codicibus a librariis recentioribus adscripta sunt. in scholiis ipsis restituendis id imprimis caui ne librariorum Byzantinorum morem secutus scholia diuersa in unum conglutinarem et pro recensione tradita scholiorum multifariam discerptorum falsam quandam speciem uenditarem commentarii perpetui. multa quae editores peccauere ex codicum accuratiore notitia facile corriguntur. cum tamen mos iste codicibus nostris antiquior sit, haud

pauca inueniuntur in omnibus codicibus coniuncta quae falso conglutinata esse appareat. quaecunque igitur etiam sine codicum auctoritate distinguenda esse uidebantur, non solito clausulae signo, sed spatio distinxi. lemmata uel adscripsi uel omisi antiquissimum quemque codicem secutus, corruptelas eorum tacite emendaui.

eam igitur philologis praebuisse recensionem mihi uideor quae cum codicibus saeculo XI antiquioribus tradita esset, per quattuor illos supra indicatos quamvis mutata et uaria tamen si omnia spectaueris una eademque conseruata est. certe multo peius habita est in aliis codicibus qui Byzantinorum commentis ne lectu quidem dignis fere carent neque tamen alia de causa numerandi sunt nisi quod derivati, non descripti sunt ex codicibus melioribus quam eis qui nunc praesto sunt. quod genus non adhibui nisi locis illis raris et paucis quibus meliora et pleniora praeberi certum uidebatur. celeberrimus illorum codicum est Monacensis 560 propter Valckenaeri editionem Phoenissarum, sed uni huic tam claro nomini eius famam deberi facile cognoui postquam codicem ipsum Laubmanni liberalitate bibliothecae Bonnensi traditum inspexi. praeter hunc eiusmodi codices a me inspecti sunt hi:

Laurentianus 32, 33 bombycinus s. XIV. continet scholia in Hecubam Orestem Phoenissas. prima folia Hecubae addita sunt a librario recenti.

Laurentianus 31, 10 chartaceus s. XV. ad Hecubam et Orestem pauca, sed bona ex ueteribus scholiis excerpta sunt, Medeae scholia nihil ualent.

Vaticanus 1332 bombycinus s. XIV ex bibliotheca Fuluii Vrsini. continet Phoenissas cum scholiis, desunt vs. 1—1000.

Vaticanus 1135 membranaceus s. XIV. continet scholia in Hecubam sine textu uno tenore perscripta, deinde Hecubam ipsam cum raris scholiis marginalibus, postea Orestem cum paucissimis scholiis, tum scholia in Orestem et ea uno tenore perscripta, denique Phoenissas sine scholiis.

Vaticanus 1345 chartaceus s. XIV. continet scholia ad He-

cubam Orestem Phoenissas. fol. 1r et 95r legitur χε προηγοῦ τῶν θεοδώρου πόνων.

Palatinus 343 chartaceus s. XV/XVI. continet Phoenissas inde a vs. 63 et Hippolytum cum scholiis.

Ambrosianus C 44 sup. chartaceus s. XV. continet Hecubam Orestem Phoenissas cum notulis paucis.

Marcianus suppl. cl. IX cod. X membranaceus s. XV. praeter Hecubam scholiis Byzantinis instructam continet Orestem Phoenissas Hippolytum Medeam Alcestin Andromacham cum scholiis antiquis e B deriuatis. inscriptus est τῶ εὐγενεῖ μουσῶν τε τροφίμω καὶ χαρίτων ἰακώβω τῶ σιμαιθοκόλω.

Estensis III C 13 chartaceus s. XVI. continet scholia ad Hecubam paucissima, plura ad Orestem et Phoenissas ex codice B deriuata, quibus artissima est cognatio cum editione Arsenii.

Parisinus 1087 bombycinus s. XIV. continet scholia paucissima in Orestem.

Parisinus 2810 chartaceus s. XVI, olim Marci Musuri. continet scholia in Hecubam et Orestem codici Monacensi simillima.

Parisinus 2818 chartaceus s. XV. continet scholia in Hippolytum Phoenissas Orestem Hecubam uno tenore perscripta et editioni principi simillima. secuntur Hippolytus Medea Andromacha Alcestis cum scholiis e B descriptae*).

ad uitam Euripidis recensendam praesto erant codices:

---

*) addo quibuscunque codicibus scholia Euripidea inesse ex catalogis impressis cognoui eis omissis quos scholiis Byzantinis instructos esse manifestum est. animaduertas tamen si accuratius perlustraueris, euenturum ut omnes fere quos enumerabo abiciendos censeas. hi sunt numeri et loci: in Museo Britannico Harlei. 5725. 6300 Arundel. 540 Addit. 10057, Oxoniae Dorvill. X 1, 3, 13. X 1, 3, 14 Barocc. 120, Cantabrigiae Mm I 11 Nn III 13 Nn III 14, Bruxellensis 11278—9 (cf. Omont, catalogue des manuscrits grecs de la bibliothèque royale de Bruxelles et des autres bibliothèques publiques de Belgique Gand 1885 nr. 76). 4280—83 (Omont nr. 77), Agenensis 20 (cf. Omont, catalogue des manuscrits grecs des départements Paris 1886 nr. 1), Remensis J. 733/732 (Omont nr. 79), Hauniensis 3549, Lugduni Batauorum Voss. 33. 61, Monacensis 258, Vindobonenses IV 119. 161. 163. 180, Sinaiticus 1196.

Vaticanus 1345 u. s. insunt p. 1,1—3,10. 3,15—4,11, tum argumentum recensque scholion Hecubae, p. 3,11—14. 4,12—22. 6,1—16.

Parisinus bibliothecae S. Genovevae 36. insunt p. 2, 2—3, 14. 4,12—22. 6,1—16. adhibui apographon quod publici iuris fecit Rossignol [journal des savants 1832 p. 240ff.].

Ambrosianus L 39 sup. insunt p. 1,1—3, 10 *).

Vrbinas 140. insunt p. 1,1—3, 10. 4,23—5,17. 4,12—22. 6,1—16 (cf. adnotationem).

Hauniensis 3549. insunt p. 1,1—5 **). 4,12—22. 1,1—3, 10. 4,23—6,15. pro me contulit Heiberg amicus.

Vindobonensis 119. insunt p. 1,1—3, 10. 4,23—6,15. pro me conferri iussit u. d. W. de Hartel.

uitam Thomae omisi, ea quam falso ferunt Moschopuli non ex Euripidis codicibus recensenda est, sed ex Suida sumenda. multos illos codices quibus excerpta ex uita antiquitus commentario praemissa leguntur exiliora quam in codicibus enumeratis, inutiles esse duxi.

Hecubae argumentum recensui ex codicibus Ambrosiano L 39 sup. Marciano 468 Parisino 2813.

haec de codicibus. adnotationi criticae inserui quaecunque in etymologicis leguntur fragmenta scholiorum recensionis antiquae codicibusque nostris affinis neque omisi quae Tzetzes ex scholiis excerpsit. etsi praeter haec ualde dubitauerim an certa scholiorum Euripideorum uestigia inueniri possint, tamen in his subsistendum non esse censui. ea enim est lexicorum multorumque scholiorum proximitas ut altera sine alteris tractari nequeant. accedit aliud. grammatici ueteres suo munere fungi sibi uidebantur cum commentariis insererent quae de historia fabulari ex compendiis siue doctis

*) hanc uitam ab Elmsleio primo editam esse constat, non constat codicis numerum A 104 sup. falso ab eo esse indicatum. ibi enim nihil inuenitur nisi uitae quae feruntur Thomae Magistri et Moschopuli.

**) huius particulae uarias lectiones non adnotaui.

siue indoctis excerpsissent. ut igitur de eiusmodi scholiorum et origine et uerbis recte iudicari liceat, ex lexicis scholiis ad historiam fabularem pertinentibus scriptoribus qui dicuntur mythographi congessi quaecunque scholiis Euripideis aliquo modo affinia esse cognoueram timore non impeditus ne aliis plura aliis pauciora quam par esset adnotasse uiderer.

restat ut gratias agam illustri concilio Academiae Regiae Borussicae cuius liberalitate mihi obtigit ut opus inceptum ad finem perducerem. praeterea uiros illos qui bibliothecis et exteris et nostris praefecti sunt, optime de hoc libro meritos esse gratus et memor hoc publico loco testor. in plagulis corrigendis Robertus Münzel amicus docte et diligenter me adiuuit.

Bonnae mense Martio MDCCCLXXXVII

E. S.

ADDENDA ET CORRIGENDA

p. 10,10. 12. 14. 11,3. 12,23. 13,3. 23. 14,18 pro asteriscis puncta ponas
p. 20,16 cf. lex. Bachm. p. 23,27
p. 20,21 cf. Hesych. λιάζει ... ταράσσει
p. 20,22—28 cf. Hesych. ἀλίαστος ... ἀχώριστος. λιάσαι χωρίσαι .. λιασθείς χωρισθείς Eust. p. 1364,45 schol. Ω 549 Orion. p. 92,23
p. 22,18.19 cf. lex. Vindobon. p. 52,8
p. 23,35. 51,36 deleas notitiam Philemonis
p. 26,30 deleas uerba 'conicio εὑρετὴν ἀληθινὸν ὄντα' et scribas: conicio ἀρχηγόν cl. Philod. de rhet. uol. Hercul. III col. 63 ⟨οὐθὲν ε⟩ὐφυὲς ἔχε⟨ι πρὸς ἀπάτ⟩ην μεμηχα⟨νη⟩μέν⟨ον⟩, ἡ δὲ τῶν ῥητόρων ⟨ε⟩ἰσ⟨α⟩γωγὴ πάντα τὰ θεωρήματα πρὸς τοῦτ' ἔχει τείνοντα καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον κοπίδων ⟨ἐστὶν⟩ ἀρχηγός [Gomperz, Zeitschr. f. österr. Gymn. 17 p. 698 ff.]
p. 55,8 οὐ delendum esse censuere adulescentes quidam Americani qui initio huius anni ex urbe Chicago litteras mihi miserunt nominibus non indicatis coniecturarum in scholia Euripidea plenas. cum maxima huius libri pars eo tempore typis impressa esset, hoc loco adnotaui quae bona et noua uidebantur
p. 59,12—14 cf. Gregor. Cor. in Hermogen. p. 1122 W. καὶ ὁποῖα ἦσαν τὰ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ ἃ ἐλέγοντο οἶκοι καὶ κουβούκλεια· οἶκοι μὲν ὡς περιεκτικὰ οἰκημάτων, κουβούκλεια δὲ ὡς ἐξέχοντα τῶν ἄλλων
p. 73,11—15 cf. lex. Bachm. p. 116,12
p. 89,7.8 locis adnotatis addas Serv. ad Aen. V 77
p. 89,10 inseras: 1265 ὄμματα: — Ms
p. 90,19.20 exscripsit Tzetzes ad Lycophr. p. 536
p. 101,14—17 locis adnotatis addas schol. B 520
p. 108,16—18 cf. Phrynich. p. 18,9 Bekk.
p. 109,12—16 locis adnotatis addas lex. Bachm. p. 175,23. 24. 29
p. 120,19.20 cf. Phrynich. p. 22,11 Bekk.
p. 125,20—22 cf. Cram. an. Ox. II p. 452,25

p. 126,9.10 cf. Cram. an. Ox. II p. 433,19
p. 129,6 pro λάβε coni. φάγε anonymi Americani
p. 151,22 pro γένους scribas εἴδους
p. 177,20 καὶ δι' ἐκείνου in δι' ἐκείνου καὶ em. anonymi Americani
p. 191,23 πρῶτον εἶπεν in εἶπε πρῶτον em. anonymi Americani
p. 205,10 ἀπήλασε in ἀπηλλάγη em. anonymi Americani
p. 247,15 inseras: λίαν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐν ἐκείνῃ, ὅτε ὁ Κάδμος τὴν οἰκίαν καταλιπὼν ἦλθεν ἐνταῦθα, δυστυχῆ ἀκτῖνα ἐφῆκας, ἀνέτειλας: — Mg
p. 279,20 pro πνείοντος scribas πνείοντας

M = codex Marcianus 471
T = codex Taurinensis B IV 13
AA[1] = codex Vaticanus 909 a duobus librariis scriptus
B = codex Parisinus 2713

littera g glossas interlineares, littera i scholia intermarginalia distinxi

V = codex Vaticanus 1345
G = codex Parisinus S. Genovevae 36
Q = codex Ambrosianus L 39 sup.
H = codex Hauniensis 3549
U = codex Vrbinas 140
W = codex Vindobonensis 119

asteriscis lacunas, punctis locos in codicibus detritos, crucibus corruptelas, uncis quadratis quae eicienda, obliquis quae addenda uidebantur significaui. de cruce initio posita cf. quae exposui p. VIII

in fragmentis comicis praeter Menandrum numeros Kockianos, in Hesiodeis Rzachianos, in Antimacheis Schellenbergianos, in ceteris epicis Kinkelianos adscripsi

ΓΕΝΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου καπήλου καὶ Κλει- 1
τοῦς λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος. ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ τὴν $\overline{\text{οε}}$ ὀλυμπιάδα ὅτε ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες.

Ἤσκησε δὲ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν παγκράτιον, ἢ πυγμήν, τοῦ πατρὸς 2
αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει, καί φασιν αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι· ἀναγνοὺς δὲ ἐπὶ τραγῳδίαν ἐτράπη καὶ πολλὰ προσεξεῦρε, προλόγους φυσιολογίας ῥητορείας ἀναγνωρισμούς, ὡς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου. δοκεῖ ⟨δὲ⟩ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος [καὶ Μνησίλοχος] συμπεποιηκέναι τινά, ὥς φησι Τηλεκλείδης [frg. 39. 40]· ʻΜνησίλοχος δὲ ἐκεῖνος

---

1 γένοσ εὐριπίδου H γένος εὐριπίδου καὶ βίος Q γ. κ. β. εὐ. V om. WU 2 ὁ ποιητὴς om. H υἱὸσ μὲν U μνησαρχίδου V μνηστάρχου Q μνησάρχου HWU καὶ] μητρὸσ δὲ U 2. 3 κλυτοῦσ Q κλυτοῦσ (ει supra) U κλ... H 3 Ἀθηναῖος] ἀ. μὲν QHW γένοσ ἀ. U καλλει W Καλλιάδου Meursius 4 κατὰ—ὀλυμπιάδα om. HW $\bar{\text{κ}}$ U 6—8 ἤσκησε—νικῆσαι om. U 6 ἔσκ..ν H μὲν om. H 7 αὐτοῦ om. HW λαβόντεσ H νικηφόρουσ HW 8 πολλὰ Nauck πολλοὺσ VQHWU προεξεῦρε VQWU 9 λόγουσ VQ καὶ φ. HU καὶ ῥ. U ὡς ῥ. W ἀναγνωρισμοὺς om. HWU 9. 10 ὡσ ἀνακουστῆσ γενόμενοσ V γενόμενοσ ceteris omissis H ἀκ.... ὧσ γενόμενοσ W ὡσ ἀκουστὴσ γ. U 10 πρωταγόρα VU 10. 11 δοκεῖ δὲ αὐτῷ] καὶ σωκράτουσ ἑταῖροσ δὲ δοκεῖ αὐτῶ Q καὶ σωκράτουσ ἕτεροσ δὲ δοκεῖ αὐτῶ U σωκράτησ δὲ ἕτεροσ αὐτῶ δοκεῖ V καὶ σωκράτουσ ἑταῖροσ δοκεῖ δὲ αὐτῶ HW ὁ φιλόσοφοσ om. HWU μνησίλογοσ H μνησοχόσ U καὶ Μ. uncis inclusi secutus Elmsleium πεποιηκέναι V 12—p. 2,1 τινὰ —Ἀργεῖον om. U ὥς—Ἀργεῖον om. HW 12 Μνησίλοχος ἐστ᾽ ἐκεῖνος ὃς Dindorf ὁ Μνησίλοχος δ᾽ ἐκεινοσὶ sine Μ. οὗτός ἐστιν ὃς Meineke

φρύγει τι δρᾶμα καινὸν Εὐριπίδου καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν.' οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασι Κηφισοφῶντα ποιεῖν, ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. γεννηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ⟨ᾗ⟩ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ᾗ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες, ἄρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γενόμενον ἐτῶν $\overline{κς}$. μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενίᾳ ἐτιμήθη καὶ ἀτελείᾳ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν παρὰ Ἀρχέλαον γενόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως ἔγραψε καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς ἐσχηκέναι. γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώτην Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίλην. καὶ υἱοὺς κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρχίδην μὲν πρεσβύτατον ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον ὑποκριτήν, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἔνια δράματα. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος ὀλυμπιάδος $\overline{πα}$ ἔτει $\bar{α}$, πρῶτον δὲ ἐδίδαξε

---

1 φρύγει Dindorf φρύγειον VQ   εὐριπίδη Q   σωκράτου V   τὰ φρύγανα V om. Q   totum locum ita scribi vult ὁ M. δ' ἐκεινοσὶ φρύγουσι (siue φρύγοντι) δρᾶμα κ. Εὐριπίδη καὶ Σωκράτει τ. φ. ὑ. Fritzsche. cf. Diog. Laert. II 18 ἐδόκει δὲ συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. ὅθεν Μνησίλοχος οὕτω φησὶ 'φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου ᾧ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθησι.' καὶ πάλιν 'Εὐριπίδης σωκρατογόμφους'. καὶ Καλλίας Πεδήταις 'ἤδη σὺ σεμνὴ καὶ φρονεῖς (pro καταφρονεῖς Menagius) οὕτω μέγα. ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος'. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις 'Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς'.   2 αὐτῷ om. V   ἰοφῶντα VQ σιοφῶντα G em. Welcker
3 φασὶ δὲ τὸν εὐριπίδην καὶ ζωγράφον γεγονέναι HW φ. δέ τινες τ. εὐ. κ. ζ. γεγονέναι U   3—11 καὶ—ἐσχηκέναι om. U   3 αὐτοῦ] αὐτὸν W   4 πινάκιον H πίναξ W   4—6 γενέσθαι—Ἕλληνες om. HW   5 ἐλλαννικόν G
6 δὲ om. VHW   6. 7 ἀγωνίσασθαι V   7 γενόμενοσ HW   ἐτῶν εἰκοσιέξ GQ εἴκοσι καὶ ἓξ ἐτῶν H κς΄ ἐτῶν W   7—10 μετέστη—ἐγένετο om. HW   7 μαγνησίῳ Q   προξένῳ VGQ em. Elmsley   8 ἀτελίᾳ Q δὲ om. V   μακεδόνα V   περὶ VQG   10 ἐγένετο om. G   ἐλέγετο δὲ καὶ] λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ H λέγουσι δὲ τὸν τούτου πατέρα W   11 φωκοὺσ ἐπὶ τῆσ ὄψεωσ HW   δὲ] τὲ HWU   11. 12 πρῶτον γῆμαι V γῆμαι πρῶτον HU   12 μιλιτὼ G   δεύτερον H   δὲ om. HU   χοιρίνην V χοιρίλλην H χοιρίλλαν W χοιρίλλου U   καταλιπεῖν WU   12. 13 μνησταρχίδην Q   13 μὲν om. Q   πρεσβύτερον QHW πρῶτον VG em. Kirchhoff
14 νεώτεροσ V νεώτερον GQHWU em. Nauck   εὐριπίδησ V   δὲ Εὐριπίδην] μνησαρχίδου H   οἳ ἐδίδαξαν HWU   14—p. 3,1 ἤρξατο—ἐγένετο om. HWU   15 ὀλυμπιάδα Q κατὰ ὀλυμπιάδα G   ἔτει πρώτῳ ante ὅτε collocant VQ om. G

τὰς Πελιάδας, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτοῦ δράματα Ϙβ, σῴζεται δὲ οη̄· τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης Ῥαδάμανθυς Πειρίθους. ἐτελεύτησε δέ, ὥς φησι Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ο̄ ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης, οε̄· καὶ ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ· κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ [ἐν] Ἀθήνησιν ἐγένετο καὶ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος, ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιοῦ·

μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών, ᾗπερ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσας
τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

φασὶ δὲ [καὶ] κεραυνωθῆναι ἀμφότερα μνημεῖα. λέγουσι δὲ καὶ Σοφοκλέα ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησεν, αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ δακρῦσαι τὸν δῆμον.

Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Ἀθηναῖος. τοῦτον οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 3 ποιηταὶ ὡς λαχανοπώλιδος υἱὸν κωμῳδοῦσι. γενέσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτόν φασι ζωγράφον, σχολάσαντα δὲ Ἀρχελάῳ τῷ φυσικῷ καὶ Ἀναξαγόρᾳ ἐπὶ τραγῳδίαν ὁρμῆσαι. ὅθεν καὶ πλέον τι φρονήσας εἰκότως περιίστατο τῶν πολλῶν, οὐδεμίαν φιλοτιμίαν περὶ τὰ θέατρα ποιούμενος. διὸ τοσοῦτον αὐτὸν ἔβλαπτε τοῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντα

1 πελειάδασ Q πλειάδασ G αὐτῶ GQW 2 ἐννενήκοντα καὶ δύο H εννηνήκοντα καὶ δύο W σῴζεται — Πειρίθους om. U ἑβδομήκοντα ὀκτὼ H καὶ τούτων H νοθεύονται V Τέννης — Πειρίθους om. HW πυρίθους V 3 δὲ ὥς om. Q ἑβδομήκοντα H ὡς] ὁ H 3. 4 ἀρατοσθένησ V ἐρατοσθένησ . . ἐν μακεδονίᾳ ἐν μακεδονία W omisso ἐτάφη καὶ ἐν μακεδονίᾳ ἐτάφη GQ ἐτάφη δὲ ἐν μ. H 5 ἐπεγέγραπτο G δὲ γέγραπτο V γέγραπτο Q αὐτῷ ἐπιγέγραπται HWU 7 epigramma legitur Anth. Pal. VII 45 inscriptum Θουκυδίδου cf. Ath. V p. 187d μνᾶμα Anth. μὲν] δὲ G ἅπασα U ὀστέα] αὐτὸν U 8 μακεδόνων VGQHWU em. ex Anth. ἡ που περ VG ἥπερ Q ἤπερ H ἤπερ W ἥπερ U ἢ γὰρ Anth. τῇ γὰρ Iacobs Meineke δέξοιτο V ἐδέξατο τὸ Q τοῦ βίου VGQ 9 πάτη V πάτρη G πατέρεσ Q πρα̅ HW Ἑλλὰς om. QHWU πολλὰ VG πλεῖστοσ(ο ex α corr.) H πλείστασ U Μούσας] γράψασ VG Μούσαις Anth. 10 τέρψας] μούσαισ VG πλείστων VG ἔχειν Q 11—14 φασὶ— δῆμον om. QHWU 11 κεραυνω V 12 post φαιῷ add. ἤτοι πορφυρῷ G quae in margine habet V 13 προγῶνι V 15 μνησαρχίδησ V 18 τραγωδίας V em. Kirchhoff 20 τοσοῦτον] τοῦτον V em. Nauck 21 καὶ om. V φθόνῳ] καὶ φόνω V em. Kirchhoff

εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα κἀνταῦθα ὀψιαίτερον ἀναλύων ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. ἤρξατο δὲ διδάσκειν κατὰ τὴν π̅α̅ ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου. πλάσματι δὲ μέσῳ χρησάμενος περιγέγονε τῇ ἑρμηνείᾳ ἄκρως εἰς ἀμφότερον χρώμενος ταῖς ἐπιχειρήσεσι. καὶ τοῖς μέλεσίν ἐστιν ἀμίμητος παραγκωνιζόμενος τοὺς μελοποιοὺς σχεδὸν πάντας, ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις περισσὸς καὶ φορτικὸς καὶ ἐν τοῖς προλόγοις δὲ ὀχληρός, ῥητορικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλος τῇ φράσει καὶ ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα δὲ ἦν αὐτοῦ δράματα ϙ̅β̅, σῴζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ξ̅ζ̅ καὶ γ̅ πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα, σατυρικὰ δὲ η̅, ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ α̅. νίκας δὲ ἔσχε ε̅.

4 ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἐστὶ καλουμένη Θρᾳκῶν διὰ τό ποτε κατῳκηκέναι ἐνταῦθα Θρᾷκας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελάου Μολοττικὴ κύων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα. ταύτην Θρᾷκες, ὡς ἔθος, θύσαντες ἔφαγον. καὶ δὴ ὁ Ἀρχέλαος ἐζημίωσεν αὐτοὺς ταλάντῳ. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν δεηθέντος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δὲ ὕστερον Εὐριπίδης ἐν ἄλσει τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἠρέμει, Ἀρχελάου δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελθόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διεσπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιητής. ἦσαν δὲ ἔκγονοι οἱ σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρᾳκῶν ἀναιρεθείσης κυνός, ὅθεν καὶ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι ‘κυνὸς δίκη’.

5 φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπήλαιον κατασκευάσαντα ἀναπνοὴν ἔχον

---

1 μακεδόνα V em. Kirchhoff 3 π̅δ̅ V μέσον V em. Meineke 4 τῆς ἑρμηνείας V em. Meineke 5 μένεσιν V 10 ἀντιλέγει V em. Kirchhoff 11 ἔχει ι̅ε̅ V 12 φασὶ δὲ τοῦτον τελευτῆσαι τὸν τρόπον τὸν εὐριπίδην U τοιουτοτρόπως H τῇ om. U δέ ἐστι H 13 θρακοῦ H ut uidetur θράκη U ἐνταῦθα] ἐν ταύτῃ G αὐτόθι HU 13. 14 εἰς ταύτην U 14 ταύτῃ ποτὲ] ταυτ . . . H μολοτικὴ H αὐτομόλος U 15 ταύτην δὲ H δὴ ὁ] δ . . H δὴ U 15. 16 ἐζημίωσεν — ταλάντῳ] ζημίαν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ταλάντου U 16 αὐτοὺς — Εὐριπίδου] αὐτοῖς τάλαντον . . οὖν . . εὐριπίδην H 17 τυχεῖν ἀπολύσεως HU δεηθέντα H εὐριπίδου G 18 ἠρεμοῦντος G 18. 19 ἐλθόντος H 19 καὶ τῶν σκυλάκων U ἀπολυθέντων — καὶ om. HU ἐπιτυχόντων H 20 διεταράχθη V ἐσπαράχθη HU ὁ ποιητής] καὶ ἀπέθανεν U ἔκγονοι om. H αἱ VHU 21 σκύ V ἀναιρεθείς . . . . ὅθεν H ἡ παροιμία G ἐστὶ] ἐπὶ G 22 παρὰ τοῖς] τοῖς H ἐν U 23 ἀνασκευάσαντα W

εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖσε διημερεύειν φεύγοντα τὸν ὄχλον. ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείους τῶν ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο καὶ μισογέλως, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν αἰτιᾶται ‘στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν [Εὐριπίδης]’. λέγουσι δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον τὸ δρᾶμα τὸν ‘Ἱππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ γήμαντος αὐτὴν ‘σωφρονεῖ παρ’ ἐμοί’ ‘δύστηνος εἶ’ ἔφη ‘εἰ [γυναῖκα] δοκεῖς παρ’ ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ’ ᾧ δὲ μή’. ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὑρὼν ἀκολαστοτέραν προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύνετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διετέλει. διαβάλλεται δὲ ὑπὸ φθόνου ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτῷ τὰς τραγῳδίας. λέγει δὲ καὶ Ἕρμιππος [frg. 73ᵇ] Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Εὐριπίδου τάλαντον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμψαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κελεῦσαι τοὺς φέροντας ἐν [τῷ] Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι ἐπιγράψαντα τοῖς αὐτοῦ ⟨καὶ⟩ Εὐριπίδου ὀνόμασι. διὸ καὶ ξενοφιλώτατον κεκλῆσθαί φασι διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γὰρ Ἀθηναίων ἐφθονεῖτο. μειρακίου δέ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος ‘εὐφήμει’ ἔφη ‘μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα’.

---

1 ἐκεῖ διημερεύοντα φεύγειν U 2 τοὺσ πλείστουσ H 3 κατεφαίνετο U post μισογέλως add. καὶ ἰσογροίησ H καὶ μισογρόνησ W 4 λέγουσι] φασὶ U 5 χοιρίλλην HW χοιρίλλου U 6 πρώτων H πρότερον U τὸ δράμα πρότερον W τὸ om. H τὴν ἱππολύτην U 7 ἐθριάβευε H θριαβεύει U αὐτὴν om. W ἀποπέμπεσθαι W 7—12 λέγοντος — διετέλει om. U 8 σωφρονεῖν HW 9 post μὲν rep. δοκεῖσ W 13 κιφησοφῶντα U ἔσχε U συμπονοῦντα H 14 λέγουσι WU ἕρμιππον WU Διονύσιον om. WU 15 μετὰ δὲ τὴν W τοῦ om. U τάλαντα WU 16 ἰδὼν H 17 τοὺς om. WU τῷ τῶν Westermann ἀναθῆναι H 17—22 ἐπιγράψαντα — στόμα om. U 17 ἐπιγράψαι W 18 καὶ add. Kirchhoff φθονεῖται W 20 ἀπαιδεύτου W ἔχειν om. W 21 ὑπόντοσ H εὐφήμει] ἡ φήμη W σειρῆνοσ W

6 ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιαύτην. εἶχεν οἰκογενὲς μειράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον ἐφώρασε τὴν οἰκείαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἁμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης [frg. 580] 'Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε, σὺ γὰρ συνέζης ὡς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ καὶ συνεποίεις † ὥς φησι καὶ τὴν μελῳδίαν'. λέγουσι δὲ καὶ ὅτι αἱ γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους, οὓς ἐποίει εἰς αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφορίοις ἐπέστησαν αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν. ἐφείσαντο δὲ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς κακῶς ἐρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μελανίππῃ [frg. 501] περὶ αὐτῶν τάδε φησί· 'μάτην ἄρ' ἐς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει· αἱ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω' καὶ τὰ ἑξῆς. οὕτω δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν ὡς τολμῆσαι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον εἰπεῖν [frg. 40[a]] 'εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὥς φασίν τινες, ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην'.

Ex A. Gellii Noctibus Atticis.

Notata quaedam de Euripidis poetae genere uita moribus deque eiusdem fine uitae.

xv 20 Euripidi poetae matrem Theopompus [frg. 104] agrestia olera
2 uendentem uictum quaesisse dicit. patri autem eius nato illo responsum est a Chaldaeis eum puerum, cum adoleuisset, uictorem in cer-
3 taminibus fore: id ei puero fatum esse. pater interpretatus athletam

---

1—16 horum loco habet U ἐν τοῖς ποιήμασι δὲ αὐτοῦ ὡς εἴρηται τὰσ γυναῖκασ ἔσκωπτε διὰ τὸ πεφωρᾶσθαι τὸν κισιφῶντα (corr. in κιφησοφῶντα al. m.) οἰκογενῆ ὄντα συνελθεῖν τῇ οἰκεία γυναικὶ αἳ τὰ σκώμματα μὴ φέρουσαι ἀνελεῖν αὐτὸν ἔγνωσαν ἔπειτα ἐφείσαντο αὐτοῦ πρῶτα μὲν διὰ τὰσ μούσασ ἔπειτα δὲ διὰ τὸ σονθέσθαι μηκέτι αὐταῖσ πεφωρᾶσθαι κακῶσ ἐροῦντα ἐν τοῖσ ἀμοιβαίοισ φασὶ περιττὸν καὶ φορτικὸν εἶναι ἐν τοῖσ προλόγοις ὀχληρὸν ῥητορικώτατον τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλον τῇ φράσει καὶ ἱκανὸν ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα   τῶν om. G   τοιάνδε HW   2 κισσιφῶντα V κισιφῶντα G κτησιφῶντα W item infra VGW   τούτων H   ἐφώρα H ἐφόρα W   3 ἰδίαν HW   τὸ μὲν οὖν] καὶ τὸ μὲν HW   ἀπέπρεπεν H   6 γὰρ ξυνέζησ V δὲ συνέζησ G   ὡς] εἰσ G   7 ὥς om. V   8 αἱ om. VG   10 αὐταῖσ VG   12 εἰσ VG   14 ὡς—εἰπεῖν] ὡσ τολμήσαντα αὐτὸν τοῦτο H ὡσ τολμῆσαι τὲ αὐτὸν τοιαύτην W   τοιοῦτον] τοῦ ὄντοσ G   15. 16 εἰ—Εὐριπίδην om. HW

debere esse roborato exercitatoque filii sui corpore Olympiam cer-
taturum eum inter athletas pueros deduxit. ac primo quidem
in certamen per ambiguam aetatem receptus non est, post Eleusino
et Theseo certamine pugnauit et coronatus est. mox a corporis 4
cura ad excolendi animi studium transgressus auditor fuit physici
Anaxagorae et Prodici rhetoris, in morali autem philosophia Socratis.
tragoediam scribere natus annos duodeuiginti adortus est. Philo- 5
chorus refert in insula Salamine speluncam esse taetram et horridam,
quam nos uidimus, in qua Euripides tragoedias scriptitarit.

mulieres fere omnes in maiorem modum exosus fuisse dicitur 6
siue quod natura abhorruit a mulierum coitu siue quod duas simul
uxores habuerat, cum id decreto ab Atheniensibus facto ius esset,
quarum matrimonii pertaedebat. eius odii in mulieres Aristophanes 7
quoque meminit ἐν ταῖς προτέραις Θεσμοφοριαζούσαις [453 sq.] in
his uersibus:

> νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
> τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα.
> ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά
> ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.

Alexander autem Aetolus hos de Euripide uersus composuit: 8

> ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιοῦ στριφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν
> καὶ μισογέλως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς,
> ἀλλ' ὅ τι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

is, cum in Macedonia apud Archelaum regem esset utereturque 9
eo rex familiariter, rediens nocte ab eius cena canibus a quodam
aemulo immissis dilaceratus est et ex his uulneribus mors secuta
est. sepulcrum autem eius et memoriam Macedones eo dignati 10
sunt honore ut in gloriae quoque loco praedicarent 'οὔποτε σὸν
μνῆμα, Εὐρίπιδες, ὄλοιτό που' quod egregius poeta morte obita sepul-
tus in eorum terra foret. quamobrem cum legati ad eos ab Athe-
niensibus missi petissent, ut ossa Athenas in terram illius patriam
permitterent transferri, maximo consensu Macedones in ea re dene-
ganda perstiterunt.

Ex Suida.

Εὐριπίδης Μνησάρχου, ἢ Μνησαρχίδου, καὶ Κλειτοῦς, οἳ φεύγοντες
εἰς Βοιωτίαν μετῴκησαν, εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λα-

χανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν, ὡς ἀποδείκνυσι Φιλόχορος. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἶτα μαθητὴς Προδίκου μὲν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, ἐπὶ τραγῳδίαν δὲ ἐτράπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ ἀμειδὴς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγημε δὲ ὅμως πρώτην μὲν Χοιρίλην θυγατέρα Μνησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. ἀπάρας δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνος καὶ Κρατεύα τοῦ Θετταλοῦ ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην τοὔνομα Λυσίμαχον δέκα μνῶν ἀγορασθέντα τοὺς βασιλέως οὓς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφεῖναι αὐτῷ. οἱ δὲ ἱστόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι πορευόμενον ἀωρὶ πρὸς Κρατερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας· οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βιῶναι αὐτὸν οε̅ καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μέν τινας † οε̅, κατὰ δὲ ἄλλους ϙβ̅, σῴζονται δὲ † οζ̅. νίκας δὲ ἀνείλετο ε̅, τὰς μὲν τέσσαρας περιών, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτὴν ἐπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλους ἐνιαυτοὺς † χβ̅ καὶ τελευτᾷ ἐπὶ τῆς ϙγ̅ ὀλυμπιάδος.

---

8 τὸ ἦθος om. VBEMed. 9 χοιρίλλην E χοιρίνην cett.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚΑΒΗΣ

† Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν τῆς Τρῳάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν, Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς σφάγιον ᾔτει μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ Πριάμου. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον ἔσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ ἐν παρακαταθήκῃ μετὰ χρημάτων. ἁλούσης δὲ τῆς πόλεως κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεύειν ὥρμησεν καὶ φιλίας δυστυχούσης ὠλιγώρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν κλύδων πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω, κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο κρύπτουσα τὸ γεγονὸς ὡς ἵνα θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ. παραγενομένων δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς ἔσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῆς ὁράσεως ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρξαι ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

---

2 μὲν om. Z τὰ ἀντίπερα VY 3 τῆς om. Q χερρονήσου Y καθώρμισαν Y ὁρασθεὶσ Z 4 σφαγῆναι ἠξίου Q ἤτοι Y πριάμου θυγατέρων Q θυγατέρων πριάμου Y οὖν om. Y Ἕλληνες] ἄνδρεσ Q 5 ἥρωα] ἀχιλλέα V ἀποσπάσαντες om. Z ἑκάβησ θυγατέρα Z 6 δὲ om. Z ὁ om. YZ 7 κατέσφαξεν Q δὲ om. V 7. 8 εἰσ παρακαταθήκην QY 8 αὐτοῦ om. Z 8. 9 αὐτοῦ — πλοῦτον] τὸν χρυσὸν βουλευόμενοσ τοῦ Y 9 post πλοῦτον ins. αὐτὸσ Z φονεύειν τὸν παῖδα Y δυστυχοῦσ Q ὁ δύστηνοσ Y 9. 10 ὀλιγώρησεν YZ 10 τὴν om. Z τὸ κλυδώνιον Q 11 αἰχμαλώτων Y αὐτὸν om. Z 12. 13 πολυμήστωρ V 13 πρὸσ αὐτὴν Y μεταπεμψαμένη V κρύψασα Y 14 ὡς ἵνα] ἵνα V παραγενομένω VQ παραγενομένου Z post δὲ ins. πρὸσ τὴν ἑκάβην ἔσφαξε Z 15 μὲν om. YZ post υἱοὺς ins. πολυμήστοροσ Y αὐτοῦ Z κατέσφαξεν Q ἀπέσφαξεν Y om. Z αὐτὸν] ἐκεῖνον Z τῶν ὀφθαλμῶν Q 16 γὰρ] δὲ Z ἄρξειν V ἄρχειν QYZ 16. 17 ὠμοτάτωσ Z 17 ἀλλ' om. VZ τὸν om. VY in fine add. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματοσ ὑπόκειται ἐν γῇ ἀντιπέρα τροίασ τῆσ χερρονήσου· ὁ δὲ χορὸσ συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων· προλογίζει δὲ εἴδωλον πολυδώρου: — Y

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΒΗΝ

1 προλογίζει Πολύδωρος Ἑκάβης ὢν γνήσιος παῖς, ὃν Πολυμήστωρ ὁ τῆς Θρᾴκης βασιλεὺς ἀνεῖλεν. τὴν δὲ Ἑκάβην * * Δύμαντος [Π 718], οἱ πολλοὶ δὲ Κισσέως. ἔνιοι δὲ γράφουσιν Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσίας καὶ στοχάζονται ἀπὸ γένους τινὸς τῆς Φρυγίας ἢ κώμης οὕτως αὐτὴν προσαγορεύεσθαι, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀσκληπιάδην ἐπιστολῇ [FHG iv p. 648^{a}]. τὰ περὶ τὴν Πολυξένην ἔστι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ εὑρεῖν: — M

γράφεται καὶ σκότους: — M^{i}

† * * * * * ἀποροῦσι * * * * * * πάντως ἀσώματον, ὅ ἐστι πνεῦμα μᾶλλον, τὸ δὲ πνεῦμα δηλαδὴ ἡ ψυχή· ἀεικίνητος γάρ ἐστι καὶ φάνσιν οὐκ οἶδε. διὰ τοῦτο * * * * * * * ἐστὶ δηλωτικὸν, τὸ δὲ ἥκω κινήσεως, εἰκότως οὕτως ἐφθέγξατο. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι οὐκ οἶδεν ⟨τὸ⟩ ἧκον, ἀλλὰ ἱκόμην μᾶλλον καὶ * * * * * * * ἥκω. ἔστι

---

2 ὃν Cobet ὁ M 3 cf. Serv. in Aen. VII 320 Hygin. 91. 111. 243. 249 Ὅμηρος add. Dindorf 5 κισσίας Marc. 469 κισσέως M 6 προσηγορεῦσθαι Marc. 469 7 τὴν Πολυξένην Cobet τὴν ξένην M τῇ πολυξένῃ Marc. 469 8 in fine add. καὶ περὶ πολυξένην M ἐν δὲ πολυξένῃ Marc. 469 10 in primis duabus lineis marginis superioris tertiaeque initio nihil certi nisi has litteras legere mihi uisus sum: ..... ἀποροῦσι .... ποιη$^{\tau}$ ἦκ .... εἰ γὰρ ..... πολυ$^{\delta\varrho}$ .... | ... τῇ ζω .... πολυ$^{\delta\varrho}$ οὕτω μετὰ τὴν τελευτὴν ἦλθεν ⟨οὐ⟩κ ἦν .... | ...... πάντως κτλ. 12 φάνσιν] στάσιν Dindorf φασιν A ut uidetur suppleuerim ἐπειδὴ συστάσεως τὸ ἧκον 14 suppleuerim ἀντὶ τούτου τὸ de eadem re disputatur duobus scholiis co-

γὰρ καὶ τῶν ῥητόρων ἴδιον, μάλιστα δὲ τῶν Ἀττικῶν τὸ τοὺς παρ⟨ῳχημένους⟩ χρόνους ἐκφέρειν διὰ ἐνεστώτων καὶ ἀνάπαλιν: — A

† * * Πολύδωρος ὁ γεγονὼς παῖς Ἑκάβης τῆς θυγατρὸς τοῦ Κισσέως καὶ τοῦ Πριάμου λιπὼν τὸν κευθμῶνα καὶ τὰς πύλας τοῦ σκότου, ὅπου, εἰς κευθμῶνα δηλονότι· κευθμὼν δὲ λέγεται ὁ κατώτατος τόπος παρὰ τὸ κεύθω, τὸ κρύπτω· κεχ⟨ωρισμένως δι⟩άγει ὁ Ἅιδης τῶν λοιπῶν θεῶν, ⟨τῆς Π⟩ερσεφόνης, τοῦ Πλούτωνος καὶ τῶν ἄλλων: — A

2 ὅπου: — Mg

3 Ἑκάβης παῖς γεγὼς ⟨τῆς Κισσέως⟩ Πριάμου: Φερεκύδης [FHG IV p. 639a] γράφει οὕτως· Πρίαμος δὲ ὁ Λαομέδοντος γαμεῖ Ἑκάβην τὴν Δύμαντος τοῦ Ἠιονέως τοῦ Πρωτέως, ἢ Σαγγαρίου τοῦ ποταμοῦ, καὶ νηΐδος νύμφης Εὐαγόρας. Γλαυκίππην δ' ἔνιοι τὴν Ξάνθου τῆς Ἑκάβης παρέδοσαν μητέρα. Νίκανδρος δὲ Εὐριπίδῃ συνδραμὼν τὴν Ἑκάβην φησὶ Κισσέως [frg. 62]·

ἔνθ' Ἑκάβη Κισσηΐς, ὅτ' ἐν πυρὶ δέρκετο πάτρην
καὶ πόσιν ἑλκηθεῖσα παρασπαίροντα θυηλαῖς,
εἰς ἅλα ποσσὶν ὄρουσε καὶ ἣν ἠλλάξατο μορφὴν
γρήιον Ὑρκανίδεσσιν ἐειδομένη σκυλάκεσσιν: — M

Ἑκάβης παῖς γεγὼς ⟨τῆς⟩ Κισσέως: τὰ περὶ τῆς Ἑκάβης

---

dicis Vaticani 1345: ἥκω: τὸ ἥκω σχῆμα τῶν ἀττικῶν οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἧκον ἥκω λέγουσιν διςσῶσ δὲ τὸ ἥκω συντάσσεται καὶ ἥκω καὶ ἧκον κυρίως δὲ ἥκω διότι ἐὰν εἶπεν ἧκον ἔμελλε δηλοῦν τὸν πολύδωρον ζῶντα καὶ ἐκεῖσε ἱστάμενον καὶ λέγων τὰ ῥήματα ἃ ἐλάλει ἀφανῶσ ἐπειδὴ ἐκεῖνοσ ἐφονεύθη ὡσ μανθάνομεν καὶ οὐκ ἦν ζῶν ἀλλὰ τὸ εἴδωλον αὐτοῦ τὸ δὲ εἴδωλον ἔνι ὡσ φάντασμα οἱονεὶ ὄνειρον τὸ δὲ ὄνειρον οὐ συνίσταται ἀλλ' ἔνι συντόμωσ διαλυόμενον: — καὶ διατί εἶπεν ἥκω οἱονεὶ ἔρχομαι τὸ γὰρ ἧκον ἐπὶ συνισταμένου τινόσ δηλοῦται πράγματοσ καθὼσ λέγομεν ἐγὼ κατελθὼν εἰσ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἀποστραφεὶσ ἧκον ἰδοὺ πάρειμι τὸ δὲ ἥκω ἐπὶ κινουμένου καὶ οὐκ ὄντοσ οὐδὲ συνισταμένου πράγματοσ σημαίνεται καθὼσ καὶ ἐνταῦθα λέλεκται σφαγεὶσ γὰρ ὁ πολύδωρος λέγει ἥκω ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι τὸ δὲ ἥκω οὐ δηλοῖ συνιστάμενόν τι καὶ οὐσιωδῶσ ἔχον τὴν οἰκείαν σύστασιν: — praeterea cf. Thom. M. p. 170,6 3 pauca verba detrita 9 Tzetz. exeg. in Il. p. 38,12 cf. schol. V ad Π 718. Apollod. III 12,5, 2 10 ὁ om. M 11 ἰονέως M ἢ — ποταμοῦ] aut aliunde interpolata aut ex eis quae olim sequebantur falso loco inserta 13 παρέδοσαν Cobet πάριδοσ ἂν M 16 ἑλκηθεῖσαν M em. Cobet θηλαῖς M em. Cobet 17 ποσὶν ὥρουσεν M em. Cobet ἀντηλλάξατο Hermann Phil. 2 p. 134 18 ὑρναχίδεσιν ἐειδόμενον M Ὑρκανίδεσσιν ἐειδομένην Hermann Ὑρκανίδεσσι δ' ἐειδομένη O. Schneider σκυλάκεσιν M 19 ante τὰ περὶ τῆς Ἑ. tituli uice περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ἑκάβης add. A. quae secuntur, partem detrita sunt in A

διαφόρως ἱστόρηται. Φιλόχορος μὲν γὰρ ἐν τῷ περὶ τραγῳδιῶν συγγράμματι [FHG IV p. 648ᵃ] Χοιρίλην αὐτήν φησι καλεῖσθαι, ἴσως δὲ διὰ τὸ πολύπαιδα γεγενῆσθαι· ἡ γὰρ χοῖρος πολλὰ τίκτει, καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς οἱ χοῖροι ἑκάβαι προσαγορεύονται. οἱ δὲ λοιποὶ τῷ κυρίῳ αὐτὴν ὀνόματι προσηγόρευσαν. πολλάκις δὲ ὁ Εὐριπίδης αὐτοσχεδιάζει ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὡς καὶ ἑαυτῷ ἐνίοτε ἐναντία λέγειν, καὶ νῦν Κισσέως ἔφη θυγατέρα τὴν Ἑκάβην μετενεγκὼν τὸν πατέρα Θεανοῦς, περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος [Λ 223]· ‘Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον’: — ΜΑ

γράφεται τῆς Κισσίας· καὶ ὑπονοοῦσιν ἀπὸ γενεᾶς τινος Φρυγίας εἰρῆσθαι ἢ ἀπὸ κώμης, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀσκληπιάδην ἐπιστολῇ: — ΜΑ

τὸ ἑξῆς· ἥκω Πολύδωρος ὁ παῖς Ἑκάβης τῆς Κισσέως: — ΜΑ

ἔνιοι Ἠετίωνος καὶ Ἱπποθόης τῆς Ἐριχθονίου Κισσέα φασὶ γενέσθαι, οὗ καὶ Τηλεκλείας τῆς Ἴλου Ἑκάβην καὶ Θεανώ: — Μ

τὸ χ̄, ὅτι ἰδίως Κισσέως φησὶ τὴν Ἑκάβην Ὁμήρου Δύμαντος αὐτὴν εἰρηκότος [Π 718]· ‘αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος’: — Μ

4 † ⟨ὅς μ'⟩ ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν: ὅστις, πατήρ μου, ἐπεὶ κίνδυνος ἔσχεν, ἤγουν ἐκράτησε, δορὶ ⟨πεσεῖν Ἑλληνικῷ⟩ τὴν Φρυγῶν πόλιν, φοβηθεὶς ⟨μὴ σ⟩φαγῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς ⟨τουτέστιν⟩ ἀπὸ Τρωικῆς γῆς ἔπεμψέ με, πρὸς δώματα τοῦ Θρηκίου, ἤτοι τοῦ Θρᾳκικοῦ, φίλου, τοῦ Πολυμήστορος. τὸ δὲ ξένου ἐν εἰρω⟨νείᾳ⟩ φησίν· ὅστις, Πολυμήστωρ, σπείρει, ἀντὶ τοῦ δι⟨οικεῖ⟩ * * τὴν ἀρίστην Χερρονησίαν χώραν. τὸ δὲ πλάκα ἀντὶ τοῦ Χ⟨ερρονήσου⟩ εἶπεν· ἐκάλεσε δὲ αὐτὴν πλάκα ἢ διὰ τὸ τραχὺ ἢ διὰ τὸ ⟨ψυ⟩χρὸν καὶ χιονῶδες: — Α

4 τὸ χ̄, ὅτι. οἱ νεώτεροι συγχέουσι Φρυγίαν καὶ Τροίαν, Ὅμηρος δὲ διαιρεῖ: — Μ

---

1. 2 συγγράμματι] συγγράμματι γράφων Marc. 469 συγγράφων Μ 2 κεκλῆσθαι φησὶν Marc. 469 δὲ om. Marc. 469 3 ἐν om. Α 4 φορβικοῖς Α 5 αὐτοσχεδιάζειν Μ σχεδιάζει Marc. 469 de A non constat 7. 8 περὶ οὗ om. Μ 9 μητροπάτωρ om. Μ 10 multa detrita in A κισσέωσ ΜΑ 12 pergitur ὁ δὲ ὅμηροσ δύμαντος αὐτὴν . . . . γὰρ περί τινος αὐτοκασίγνητοσ ἑκάβησ υἱὸσ . . . A cf. lin. 16 et 17 denique haec rudera in A leguntur: προφέρει ὁ εὐριπίδησ . . . . κισσέωσ διὰ τὸ μὴ· πόντ . . . . . ἑκάβην . . . θυγατέρα τοῦ δύμαντοσ ἐπεὶ δ' ὁ δύμασ ἔσχε θυγατέρα καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἑκάβην . . . . . oleum operamque sit perdentis Byzantinorum istas sordes in integrum restituere 13 ἄλλωσ add. A 14. 15 scholio quod praecedit adi. M cf. schol. Π 718 κισσέα Vat. 1345 κισσέωσ Μ 15 οὐ Vat. 1345 οὕτωσ Μ ἰλίου Μ 16. 17 cf. Aristonic. ad Π 718

5 μοῖρα: — Mg

8 πλάκα: χώραν· 'ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα' [Eur. frg. 662]. περιφραστικῶς τὴν Χερρόνησον. ἢ ἀν * ἡ δὲ Χερρόνησος πόλις Θράκης, ἧς ἐβασίλευε Πολυμήστωρ: — M

9 † τὸν φίλιππον λαὸν, τὸν φιλοῦντα ἱππάζεσθαι, εὐθύνων καὶ ἄγων ἐν τῷ δορὶ: — A

σπείρει φίλιππον: οὐκ ἀλόγως. βαρβάρους γὰρ ὄντας αὐτοὺς τῇ διὰ ξίφους ἀπειλῇ ὑπέτασσεν: — MA

διοικεῖ: — Mg

ἀντὶ τοῦ ἱππικόν: — Mg

παρορμῶν ἐπὶ πόλεμον: — Mg

12 ἔνδεια περιουσίας: — Mg

13 μικρότατος δ' ἤμην: — Mg

ἦν ἀντὶ τοῦ ἤμην φησίν. ἔστιν Ἀττικόν: — Mg

νεώτατος δ' ἦν: ἀντὶ τοῦ ἤμην φησίν. Ἀττικῶς δὲ ἦν. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ν̄ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἔα. οὕτω Δίδυμος. ἐν μέντοι τοῖς ἀντιγράφοις ἦν φέρεται καὶ κοινὴ ἀνάγνωσις ἦν: — Vat. 1345

† νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν· ὅπερ, τὸ εἶναί με νεώτερον πάντων μου τῶν ἀδελφῶν καὶ μικρὸν τὴν ἡλικίαν, ἐξέπεμψέ με ἀπὸ τοῦ Ἰλίου. οὐ γὰρ ἠδυνάμην ὅπλα φέρειν καὶ πολεμεῖν, ἵνα εἰμὶ ἐν πολέμῳ: — A

15 † ⟨καλῶς π⟩ροφέρει ὁ Εὐριπίδης οὔτ' ἔγχος· ὅπλα γὰρ λέγεται τὰ ἔργα ⟨πασ⟩ῶν τεχν⟨ῶν⟩ π⟨ολεμικῶν⟩· ἀρτίως δὲ * * ἀλλὰ τινὸς ⟨τέ⟩χν⟨ης⟩, προέφερε τὸ οὔτ' ἔγχος. ἔγχος γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλη τέχνη ἀλλ' ἢ ἡ στρατιωτική: — A

δυνατὸς ἤμην: — Mg

16 † ἕως μὲν οὖν γῆς: ἕωσπερ οὖν τῆς Τρωικῆς γῆς τὰ ὁρίσματα ἔκειντο ὀρθὰ καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως ἵσταντο καὶ ἄθραυστα ἦν καὶ ὁ Ἕκτωρ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ηὐτύχει ἐν τῷ πολέμῳ, ἕως τότε ηὐξόμην καλῶς παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ὥσπερ τις πτόρθος. πτόρθον γὰρ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας. πτόρθος γὰρ ὁ κλάδος λέγεται: — A

---

3 num Ἄντανδρον supplendum? cf. Verg. Aen. III 6 Serv. ad Aen. III 6. 15 7 post ἀλόγως add. ἀλλὰ τραγικῶσ τὸ εὐθύνων δορὶ A post αὐτοὺς add. καὶ ἀνυποτάκτουσ A 8 ἀπειλῇ ὑ.] οἰκονομία αὐτοὺσ ὑπέταττεν A 14 φησίν post Ἀττικόν coll. Mg 15 φησίν post δὲ coll. Vat. 1345 16 ν̄ ἦ Dindorf ἦν ἢ Vat. 1345

ἀντὶ τοῦ τὰ τείχη: — M^g

19 πατρώῳ φίλῳ: — M^g

20 τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος: διὰ τούτου τὸ νέον τῆς ἡλικίας καὶ τὸ ἁβρὸν τῆς τροφῆς ὑποσημαίνει. ζῶντος γὰρ Πριάμου πολυτελῶς ἀνετρέφετο ὑπὸ τοῦ Πολυμήστορος ὁ Πολύδωρος. ⟨ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας καὶ⟩ τελευτήσαντος Ἕκτορος καὶ Πριάμου, ἀπ⟨έκτεινεν αὐτόν, ἵνα κερδάνῃ τὰ χρήμ⟩ατα: — MA

21 † ἐπεὶ δὲ Τροία: ἐπεὶ δὲ ἡ Τροία ἀπώλετο καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἕκτορος, περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ Ἕκτωρ, καὶ ἡ πατρικὴ ἑστία κατεσκάφη αὐτός τε ὁ πατήρ μου πρὸς τῷ θεοδμήτῳ ναῷ πιτνεῖ, ἀντὶ τοῦ πίπτει κεῖται, σφαγεὶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ Νεοπτολέμου, κτείνει με ὁ Πολυμήστωρ τὸν ταλαίπωρον χάριν τοῦ χρυσοῦ. θεόδμητον δὲ βωμὸν εἶπε τὸν ὑπὸ θεῶν οἰκοδομηθέντα Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος. μυθεύεται γὰρ ὅτι τὸν Δία τῆς βασιλείας κρατήσαντα καὶ αὐθαδείᾳ χρώμενον ἐβουλεύσαντο οἱ ἄλλοι θεοὶ ῥῖψαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. μαθοῦσα δὲ ⟨τοῦτο⟩ ἡ Θέτις παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νηρέως ἀνήγγειλεν τῷ Διὶ τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ τοὺς μὲν ⟨ἄλλους⟩ θεοὺς ἄλλως ἐτιμωρήσατο· Ἀπόλλωνα δὲ ⟨καὶ Ποσ⟩ειδῶνα πέμπει πρὸς Λαομέδοντα * * * Ποσειδῶνος καὶ ⟨Ἀπόλλωνος κ⟩τίζεται ὁ ναός: — A

21 Ἕκτορός τ' ἀπόλλυται ⟨ψυχή: τὸ αἷμα νῦν⟩ ψυχήν φησι. πολλοὶ γὰρ οὕτως ἐδόξασαν, αἷμα εἶναι τὴν ψυχήν, ὡς καὶ Ὅμηρος [Ξ 518]· 'ψυχὴ ⟨δὲ κατ'⟩ οὐταμένην ὠτειλὴν ἔσσυτ' ἐπει⟨γομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν'. ἔνιοι δὲ περιφραστικῶς τὸν Ἕκτορά φασι⟩: — M

† τὸ αἷμα λέγει ψυχήν, ἐπεὶ ἡ ψυχὴ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ ψύχω τὸ ζωογονῶ, τὸ ζωογονοῦν τὸ σῶμα. ἐπεὶ δὲ ἐκχυθέντος τοῦ αἵματος τὸ σῶμα μένει νεκρόν, καλῶς λοιπὸν ἀπεφήνατο ψυχὴν τὸ αἷμα: — A

23 ὁ πατήρ: — M^g

γράφεται πρὸς θεοδμήτῳ: — M^i

† θεοδμήτῳ: ὁ Πρίαμος καταφυγὼν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἐφονεύθη παρὰ τοῦ Νεοπτολέμου· διὸ καὶ μιαιφόνος ἐκλήθη ὡς ἀνομήσας: — A

---

3 locos in M detritos suppleui ex A et Vat. 1345 διὰ] ἐκ A 5 ὁ π. ὑπὸ τοῦ π. A 5—7 ἁλούσησ — χρήματα om. A 6 πρίαμος M τῶν περὶ πρίαμον Vat. 1345 8 ἀπώλετο Dindorf ἀπολέσθαι A 20 suppleui ex Vat. 1345 25 ἐτυμολογεῖται] τὸ αἷμα ὁμολογεῖται A

πιτνεῖ: λέγεται ὅτι τὸν Πρίαμον καταφυγόντα εἰς βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διὸς ἐπιδιώξας ὁ Νεοπτόλεμος ἀνεῖλε. διὸ καὶ μιαιφόνον αὐτὸν εἶπεν· ἐσῴζοντο γὰρ οἱ καταφυγόντες ἐν ἱερῷ ἢ βωμῷ ἱκέται: — MA

24 ἐκ μιαιφόνου εἶπε ⟨καλῶς· ἠσέβησε γὰρ περὶ τὸ κοινὸν πρὸς τῷ βωμῷ⟩ ἀνελὼν τὸν Πρίαμον: — M

26 ξένος πατρῷος: ἐν ἤθει καὶ εἰρωνείᾳ εἶπεν ὁ πατρικός ⟨μου φίλος⟩ κατ' ἀντίφρασιν: — M

† ξένος πατρῷος: ἐν εἰρωνείᾳ εἶπε ξένος πατρῷος, ἤτοι ὁ πατρικός μου φίλος, κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ἀποκαλεῖ ὁ Ὅμηρος κύνας ἀργοὺς τοὺς ταχυτάτους: — A

27 ἀφῆκεν: — M[g]

28 ἐν τῇ κινήσει καὶ ταραχῇ τοῦ πόντου: — M[g]

29 πολλοῖς διαύλοις: δίαυλα λέγονται κύματα ἐξερχόμενα καὶ πάλιν εἰσερχόμενα. διαύλοις οὖν ταῖς παλιρροίαις τῶν κυμάτων. δίαυλοι δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ ἱππικοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν εἴρηται, πρὸς ὃ καὶ τὸ χ̄. ⟨τὸ χ̄⟩ πρὸς τὴν διαφοράν. κυρίως γὰρ διαύλους δρόμους ἀπελθεῖν καὶ ἐλθεῖν. οἷον παλινδρομίαις πολλαῖς ἐν τῇ θαλάττῃ κεχρημένος, τουτέστιν· ἐνταῦθα κἀκεῖσε ὑπὸ τῶν κυμάτων φορούμενος καὶ πολλοὺς σταδίους τῇ βίᾳ τῶν κυμάτων ἀνύσας: — MA

30 ὑπὲρ μητρὸς φίλης: ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῆς μητρός, ὅ ἐστιν· ὄναρ αὐτῇ φαίνομαι: — MA

ἄλλως: ὕπερθεν, φησί, τῆς μητρὸς ὁρμῶ τὸ σῶμα καταλιπών, οἷον φάντασμα ποιήσας, ἐπὶ γ̄ ἡμέρας μετεωριζόμενος, ὅσας ἔχει καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐν τῇ Χερρονήσῳ. ὡς τριῶν ἡμερῶν οὔσης τῆς Ἑκάβης ἐκεῖσε: — MA

31 καταλείψας τὸ ἐμὸν σῶμα ἔρχομαι εἴδωλον: — M[g]

---

1 λέγεται] λέγει γὰρ A τὸν βωμὸν A 3 ὠνόμασεν A ἐσῴζοντο— ἱκέται] οἱ γὰρ καταφυγόντεσ ἐν ἱερῶ βωμῶ ἐσώζοντο A καταφεύγοντεσ M 4. 5 suppleui ex Vat. 1345 13 14 δίαυλα — οὖν hic om. A 14 ταῖς τῶν ὑδάτων καὶ κυμάτων παλιρροίαισ A 15 post ἱππικοῦ scholion claudit et omissis uerbis ἀπὸ — διαφοράν pergit ἄλλωσ· δίαυλοι λέγονται κύματα εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα πάλιν A 16 γὰρ] δὲ A 16. 17 διαύλουσ δρομεῖσ Laur. XXXI 6 δίαυλοσ δρόμοσ M δίαυλον δρόμον A 17. 18 οἷον — κεχρημένος om. A 18 κἀκεῖ A 18. 19 φερόμενοσ A 19 τῇ — ἀνύσας] τῶν κυμάτων ..... A 21 ἐπιφαίνομαι A 22 pauca detrita in A ἄλλως om. scholion cum eo quod praecedit coni. M ἔμπροσθεν M ὁρμᾶ M 23 γ̄] γῆν M de A non constat 24 τρεῖσ ἡμέρασ A 25 ἐκεῖ A

32 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος: ἀφ᾽ οὗ τέθνηκε τριταῖός φησιν εἶναι. τοσοῦτον δὲ χρόνον καὶ ἡ Ἑκάβη παραβαλοῦσα ἦν ἐν Χερρονήσῳ. ἤδη τρίτην ἡμέραν ἔχων καὶ φερόμενος ἐν τῇ θαλάσσῃ. μαθὼν γὰρ ὁ Πολυμήστωρ ἐκεῖσε τοὺς Ἕλληνας ἐλθόντας φοβούμενος μὴ ἀπαιτηθῇ τὰ χρήματα, ἔσφαξε τὸν Πολύδωρον καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τρίτην γὰρ εἶχον ἡμέραν οἱ Ἕλληνες ἐκεῖσε: — MA

ἄλλως: ἐπειδὴ τρεῖς ἡμέρας εἶχον οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ Χερρονήσῳ, τοσαύτας ὅσας εἶχεν ἀποσφαγεὶς ὁ Πολύδωρος: — MA

φανταζόμενος: — M^g

37 † Πηλέως γὰρ παῖς: τοῦ γὰρ ἡλίου δύναντος καὶ τῆς νυκτὸς ἐνεστηκυίας εἶδεν ὁ στρατὸς ἅπας φάντασμα ὅμοιον τῷ Ἀχιλλεῖ λέγον· ποῦ πορεύεσθε ἀγέραστον ἐμὲ καταλιπόντες. καὶ ᾐτήσατο σφαγιασθῆναι αὐτῷ μίαν τῶν Τρῳάδων αἰχμαλωτίδων. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὁ Πηλέως γὰρ παῖς Ἀχιλλεὺς φανεὶς ὑπεράνω τύμβου κατέσχε τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν: — A

† ἡ ὑπέρ πρόθεσις τρεῖς σημασίας ἔχει· τὴν ἄνω φορὰν ὡς τὸ ὑπὲρ τύμβου ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω τοῦ τύμβου καὶ ὡς τὸ ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὰ πηδάλια [cf. Hes. opp. 43]· ὁμοίως καὶ ἀντίληψιν ὡς τὸ ὑπὲρ σοῦ κοπιῶ ἀντὶ τοῦ χάριν σοῦ καὶ ὡς τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου γράφω ἀντὶ τοῦ χάριν τοῦ δήμου· καὶ σύγκρισιν ὡς τὸ ὑπὲρ σέ εἰμι ἀντὶ τοῦ κρείττων σοῦ: — A

38 γράφεται καὶ Ἀχαϊκόν: — M^i

39 † εἰπὼν ⟨στράτευ⟩μα ἑνικῶς κατέλυεν εἰς πληθυντικὸν εἰπὼν εὐθύνοντας ὡς πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπιδών· τὸ ⟨γὰρ στράτε⟩υμα πολὺ πλῆθός ἐστι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ [B 278] ‘ὡς φάσαν ἡ πληθύς’: — A

† εὐθύνοντας: εὐτρεπίζοντας τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν: — A

τὴν κώπην. ἀπὸ μέρους δὲ τὴν ναῦν καὶ ἀπὸ μιᾶς νεὼς τὰς πάσας παρέλαβεν: — MA

41 τύμβῳ φίλον: Γλαῦκος ἐν τῇ † προηγήσει φησὶν ἐν τῇ ἁλώσει

1—4 initium detritum in A usque ad γὰρ ὁ Πολυμήστωρ nec leguntur nisi unum χερρονήσω   3. 4 ἤδη—θαλάσσῃ] paraphrasi aliunde inserta scholion turbatum   6 ante οἱ Ἕ. ins. καὶ A   8 post ἐπειδὴ ins. δὲ M   9 post τοσαύτας add. ἡμέρασ A   ἀποσφαγεὶς] ..... γῆσ A   29 δὲ om. A   31 cauendum ne in scholio librarii indocti ex corruptela inscriptio quaeratur libri quem Glaucus scripserit. legi uelim ἐν τῇ πορθήσει ut dittographia sit eorum quae secuntur

τῆς πόλεως τ⟨ραυμα⟩τισθεῖσαν τὴν Πολυξένην ⟨ἀπολέσθαι, τ⟩αφῆναι δὲ αὐτὴν ὑπὸ Νεοπτο⟨λέμου. Ἴβυ⟩κος δὲ σφαγῆναί φησιν ὑπὸ Διομ⟨ήδους καὶ Ὀ⟩δυσσέως: — A

τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα: ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἴβυκος [frg. 36]· ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἐν τῇ τῆς πόλεως ἁλώσει τραυματισθεῖσαν ἀπολέσθαι, ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς Γλαῦκος γράφει. ἄλλοι δέ φασι συνθέμενον Πριάμῳ τὸν Ἀχιλλέα περὶ τοῦ Πολυξένης γάμου ἀναιρεθῆναι ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἄλσει: — MA

44 γράφεται τῷδ' ἐμὴν ἐν ἤματι: — M[i]

45 τοὺς δύο νεκροὺς τῶν παίδων: — M[g]

47 τὸ ἑξῆς· φανήσομαι γὰρ δούλης ποδῶν πάροιθεν ὅπως ἂν τάφου τύχω: — M

† φανήσομαι γὰρ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δούλης πεμφθείσης καὶ μελλούσης κομίζειν ὕδωρ θαλάσσιον χάριν τοῦ λοῦσαι τὴν Πολυξένην: — A

48 ἐν αἰγιαλῷ. μελλούσης ὕδωρ ἀποφέρειν εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης: — M[i]

49 βασιλεύοντας. Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην: — M

† ⟨τοὺς γὰρ⟩ κρατοῦντας ἐν τῷ Ἅιδῃ θεοὺς παρεκάλεσα, ἤγουν τὸν Πλούτωνα, τὴν Περσεφόνην, τὸν Αἰακόν, τὸν Μίνωα καὶ τὸν ⟨Ῥαδάμανθυ⟩ν, ὅπως τύχω ταφῆς καὶ ἐν ταῖς χερσὶ τῆς μητρὸς πέσω: — A

51 τὸ ταφῆς ἀξιωθῆναι παρὰ τῆς μητρός: — M[g]A[g]

τάφου τυχεῖν: — M[g]

† τοὐμὸν μέν: φησί· τὸ ταφῆς ἀξιωθῆναι ὑπὸ τῆς μητρὸς γενήσεται· ταφήσομαι γάρ: — A

52 ὁρᾷ γὰρ Ἑκάβην προϊοῦσαν ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος καί φησι μὴ βούλεσθαι φανῆναι αὐτῇ, ἵνα μὴ ἐκφοβηθῇ τὸ εἴδωλον ὁρῶσα τοῦ παιδὸς τοῦ δοκοῦντος σῴζεσθαι: — MA

53 περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνονος: εἰ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἴδιαι γυναικῶν αἰχμαλώτων στέγαι ἦσαν, πῶς ἐκ τῆς σκηνῆς

4—9 Tzetz. ad Lycophr. p. 539 Müller. cf. Steph. Byz. p. 319,19 Hyg. 110 Serv. ad Aen. III 85. 332 VI 57 5 εὐριπίδησ ante σφαγιασθῆναι coll. A ὁ δὲ] καὶ A φησὶν om. A 6. 7 τραυματισθῆναι εἰσαναπολεῖσθαι M 7—9 ταφῆναι — ἄλσει om. A 12 γὰρ φανήσομαι M 13 τυχὼν M 15 πεμφθείσης] παθούσησ A 27 γὰρ om. A 28 βούλομαι M 30—p. 18,1 usque ad πῶς δὲ καὶ omnia detrita in A

Ἀγαμέμνονος ἐξῄει ἡ Ἑκάβη· πῶς δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἐξιοῦσά φησι μετ' ὀλίγον [87] 'ποῦ ποτε Κασάνδραν ἐσίδω, Τρῳάδες' τῆς Κασάνδρας τῷ Ἀγαμέμνονι συνοικούσης. νοητέον τὴν Ἑκάβην τῷ φάσματι ταραχθεῖσαν προελθεῖν ἐκ τῆς σκηνῆς τῶν αἰχμαλωτίδων εἰσελθεῖν τε εἰς τὴν σκηνὴν Ἀγαμέμνονος εἰς ζήτησιν τῆς Κασάνδρας, ἵνα αὐτῇ κρίνῃ τοὺς ὀνείρους. καὶ μὴ εὑροῦσαν αὐτὴν διὰ τὸ ἴσως τὴν κόρην μετὰ τὴν κοίτην τοῦ Ἀγαμέμνονος καθαρμοῦ χάριν ἔξωθεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπεληλυθέναι πάλιν ἐξελθεῖν τὴν Ἑκάβην τῆς βασιλικῆς σκηνῆς· ἣν ἰδὼν ὁ Πολύδωρος ἔφη περᾷ γὰρ ἤδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνονος: — MA

† ἡ ὑπό ἀντὶ τῆς ἀπό: — A

† ἄλλως: νοητέον τὴν Ἑκάβην μὴ ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσέρχεσθαι. ἐκοιμᾶτο γὰρ ἡ Ἑκάβη, ὅτε ταῦτα τὸ εἴδωλον ἔλεγε, καὶ ταραχθεῖσα τῷ φάσματι ἀνέστη καὶ εἰσήρχετο εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος εἰς ζήτησιν τῆς Κασάνδρας, ἵνα αὕτη κρίνῃ τοὺς ὀνείρους ἅτε μαντικὴ οὖσα. καί φησι τὸ εἴδωλον· περᾷ γὰρ, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχεται, ἡ Ἑκάβη ὑπὸ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς σκηνῆς, τουτέστιν ὑπὸ τὴν φλοιὰν αὐτὴν ἐμβαίνει τῆς σκηνῆς: — A

† ἰστέον ὅτι τὸ πάλαι νόμος ταῖς γυναιξὶ ταῖς ζευγνυμέναις μὴ νομίμοις ἀνδράσι μετὰ τὴν μίξιν κατέρχεσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ λούεσθαι καὶ οἱονεὶ .. ἀποκαθαίρεσθαι. τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ νόμον καὶ ἡ Κασάνδρα συγκοιμηθεῖσα τῷ Ἀγαμέμνονι .. ὥστε ἀπολούσασθαι, καὶ τούτου χάριν οὐχ εὗρεν αὐτὴν ἐκεῖ εἰς τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος σκηνὴν ἡ Ἑκάβη: — A

54 περὶ τοῦ φαντάσματος οὗ εἶδε περὶ ἐμοῦ δεδοικυῖα: — M[i]

56 λίαν ἐν δυστυχίᾳ ἐξετάζῃ: — M[g]

57 ἀντισηκώσας δέ σε: φθείρει δέ σε τις θεῶν ἀντιφορτώσας ἤδη πρὸς τὴν προτεραν εὐπραξίαν, ὅ ἐστιν· ἰσόρροπα τοῖς καλοῖς τὰ κακὰ ἔχεις: — M

ὅσον ποτὲ καλῶς εὐτύχεις, τοσοῦτόν σοι βάρος τῆς εὐτυχίας ἀντίρροπον θεῶν τις παρέσχεν: — MA

† ἤγουν· ὅσον εὐτύχεις πρὶν καὶ εὐδαιμόνεις, τοσοῦτον νῦν δυστυ-

---

1 ἐπιοῦσα A 1. 2 μετ' ὀ .... φησὶ A 3. 4 νοητέον δὲ ..... τὴν ἑκάβην ταραχθεῖσαν ἐξελθ .. A 4 προσελθεῖν M τε] δὲ A 6 τοῦ om. A 7 χάριν καθαρμοῦ A 8 τὴν ἑκάβην ἐπεληλυθέναι A 10 ἡ addito eis quae praecedunt adi. A 11 ἐπέρχεσθαι A 20 suppleuerim τῆς μίξεως 21 suppleuerim ἐξῆλθεν 28 καλὰ M 29 ποτὲ] τε M εὐτυχῆ M σοι] . ε M om. A 29. 30 ἀντίρροπον τ. ε. A 31—p. 19,2 eis quae praecedunt adi. A

χεῖς. ἀντὶ τῶν καλῶν ὧν εὐμοίρεις, ἔδωκέ σοί τις τῶν θεῶν πλήθη τοσούτων κακῶν :— A

59 ἄγετ' ὦ παῖδες: προϊοῦσα ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος ταῦτά φησι χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν Τρῳάδων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδίζειν ὑπό τε τῆς δυστυχίας καταπονηθεῖσα καὶ τοῦ γήρως: — MA

62 λείπει τὸ σῶμα· ἐπαίρετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβόμεναι: — M[i]A

† ἄλλως: ἄγετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβόμεναι, καὶ ἐγὼ τῷ βάκτρῳ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη τῷ οὐκ ὀρθῷ ἀλλ' ἐπικαμπεῖ πορεύσομαι προτιθεῖσα, ἤγουν ποιοῦσα, βραδύπουν πορείαν: — A

65 τῷ βάκτρῳ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη καὶ ἐπερειδομένη: — M

καὶ ἄλλως: τῷ οὐκ ὀρθῷ βάκτρῳ, ἀλλ' ἐπικαμπεῖ, ὡς διὰ πτωχείαν καὶ τούτου αὐτῆς ἀπορούσης: — MA

66 ἢ διά πρὸς τὸ χειρός: — M[g]

ἐπιστηριζομένη: — M[g]

διερειδομένη, στηριζομένη, διαναπαυομένη: — M[i]

τὴν βραδεῖαν ἔλευσιν καὶ πορείαν τῶν ἄρθρων προστιθεῖσα τῷ σκίπωνι: — MA[g]

68 αὐτὸν τὸν Δία ἐπικαλεῖται: — M[i]A[g]

69 μετεωρίζομαι: — M[g]A[g]

70 δείμασι φάσμασι: ἤτοι ἀντὶ τοῦ δεινοῖς φάσμασιν ἢ δείμασι φασμάτων. ὁ δὲ νοῦς· τί μετεωρίζομαι ἐν τούτοις τοῖς φάσμασι: — MA

γράφεται νύξ: — M[g]

71 μελανοπτερύγων: ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ προσπελάζουσι. καὶ Ἡσίοδος περὶ τῆς Νυκτὸς λέγων ἐπιφέρει [Theog. 212] 'ἔτικτε δὲ φῦλον ὀνείρων'. εἰ δὲ γράφεται χθών, οὕτως εἶπεν, ἐπεὶ ἐκ τῆς γῆς λέγονται ἀναπέμπεσθαι οἱ ὄνειροι: — MA

ἄλλως: τὴν γῆν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐξ Ἅιδου λέγονται οἱ ὄνειροι ἀναπέμπεσθαι. Ἡσίοδος δὲ Νυκτὸς τοὺς ὀνείρους φησίν: — MA

72 ἀπ' ἐμαυτῆς ἐκβάλλω τὴν νυκτερινὴν θέαν: — M[g]A

τὸ φάντασμα: — M[g]

---

4 ἀδυνάτοις ποσὶ A 5 καταπονηθεῖσαν M καὶ τοῦ γήρως ante κ. coll. A 6 λείπει om. M[i] 9 βάθρῳ A 10 προτεθεῖσα A 13 αὐτῆς om. A 21 φάσμασιν initio add. M ἤτοι om. A 22 φάσματα M φαντασμάτων A 24—27 nihil superest praeter ἐπειδὴ λέγετ .. (26) in A 28 λέγεται ἐκπέμπεσθαι τοὺς ὀνείρους A 29 γὰρ νύκτας M δὲ .... A 30 ὄψιν ὅ ἐστι θέαν A

ἀποτροπιάζομαι τὴν νυκτερινὴν φαντασίαν καὶ τὴν θέαν τοῦ ὀνείρου: — MA

† ἥντινα εἶδον περὶ τοῦ ἐμοῦ παιδὸς Πολυδώρου τοῦ σῳζομένου κατὰ Θρήκην καὶ τῆς Πολυξένης. τὸ δὲ εἶδον λείπει: — A

74 τοῦτο ὥσπερ οὐκ ἐν Θράκῃ οὖσά φησι τῆς σκηνῆς ὑποκειμένης ἐν Χερρονήσῳ. ῥητέον δὲ ὅτι ποιητικὸν ἔθος ἐστὶ τὸ τοιοῦτον. Ὅμηρος [δ 10]· ‘υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην’. ἐν Σπάρτῃ γάρ ἐστιν ὁ Μενέλαος: — MA

75 ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶδον: — M^i

76 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄψιν: — M^i

80 ὃς μόνος οἴκων: ὅστις ἐπὶ τῶν ἐμῶν οἴκων ἄγκυρα ὑπολειπόμενος τὴν Θράκην οἰκεῖ ἐν τοῖς ἀτυχήμασι σῳζόμενος: — MA

ἄλλως: οἴεται ζῆν αὐτόν, μετ' οὐ πολὺ δὲ γινώσκει ὅτι τέθνηκε, καὶ γίνεται διπλοῦν τὸ πάθος τῆς τραγῳδίας πῆ μὲν Πολυξένην ὀδυρομένης τῆς Ἑκάβης, πῆ δὲ Πολύδωρον: — MA

ἀσφάλεια, βοήθεια: — M^iA^g

84 παραγενήσεται μέλος θρηνητικὸν ἡμῖν ταῖς θρηνούσαις καὶ πένθος ἐπὶ τοῖς προτέροις πένθεσι: — MA

ἡμῖν ταῖς γοεραῖς γενήσεταί τι νέον. ἐκ τοῦ ὀνείρου δεῖ τεκμαίρεσθαι ὅτι ἔχει τι δεινὸν γενέσθαι: — MA

85 ἀτάραχος: — M^g

86 τὸ μὲν φρίσσει ταρβεῖ ταὐτόν ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἀχώριστος φόβου γίνεται, τουτέστιν· ἐν κακοῖς ἀεί εἰμι. ἢ οὕτως· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ὑπονοεῖ τι καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται. ἢ οὐδέποτε ἀχώριστος φόβου ἡ ἐμὴ ψυχὴ γίνεται. τινὲς οὕτως· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ φρίσσει ἢ φοβεῖταί τι ἢ ὑπονοεῖ καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται, οἷον· εἴ τι φοβοῦμαι καὶ ὑπονοῶ, τοῦτο καὶ γίνεται: — MA

87 ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχάν: ἔζη γὰρ Ἕλενος καὶ ὡς μέν τινες ἱστοροῦσιν, ηὐτομόλησεν, ὡς δέ τινες, ὑπὸ τῶν πολεμίων

---

3. 4 eis quae praecedunt adi. A 6 δὴ M τοῖσ ποιηταῖσ A 11 ἐπὶ om. A 13 post οἴεται add. δὲ M 14 τὸ διπλοῦν M 16 βασιλεία M^i 18 ἐπὶ] ἔσται τί A 19 γοεραῖσ γηραιαῖσ A 22 τὸ μὲν— νοῦς om. A 23 ἡ ἐμὴ ψ. post φόβου coll. A ἀεὶ post τουτέστιν coll. A 24 ἢ οὕτως] τινὲς δὲ οὕτω λέγουσιν A 24—26 ὑπονοεῖ—ψυχή om. A 26 τι post ὑπονοεῖ coll. A διὸ καὶ A 27 νοῶ M

ἐλήφθη. ὁ δὲ νοῦς· ποῦ μοι ἄρα ἡ τοῦ Ἑλένου ψυχὴ ἡ μαντική. περιφραστικῶς δὲ εἶπε· ποῦ μοι ἄρα ὁ Ἕλενος ὁ μάντις καὶ ἡ Κασάνδρα, ἵνα μοι ὡς μάντεις ὄντες κρίνωσι τοὺς ὀνείρους: — MA

89 ἵνα: — M^g

90 ὀξεῖαν, ἀπὸ τοῦ λίαν βαίνειν τὴν ἔλαφον, οἷον σύντονον τῷ βήματι: — M

καὶ ἄλλως: βαλίαν τὴν λίαν ἐνεργῆ τῷ βήματι: — M

ποικίλην: — M^g

† βαλίαν: γράφεται καὶ βαλιά καὶ βαλία. διαφέρει δέ· βαλία μὲν γὰρ λέγεται ἡ ταχεῖα παρὰ τὸ λίαν βαίνειν, βαλιά δὲ ἡ κατάστικτος καὶ φολιδωτός: — A

† ἄλλως: εἶδον γὰρ βαλίαν ἔλαφον σφαζομένην ἐν ἀνάγκῃ τῷ αἱματοποιῷ ὄνυχι τοῦ λύκου ἀναρπασθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐμῶν γονάτων οἰκτρῶς: — A

τῇ φονικῇ, οἷον τῷ αἱματοποιῷ ὄνυχι: — M^gA^g

91 τῇ ἀνάγκῃ. ἀποσπασθεῖσαν μετὰ βίας τῶν ἐμῶν γονάτων: — M

ἐλεεινῶς. ἀνηλεῶς: — M^gA^g

92 καὶ τοῦτο δὲ, τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, πλεῖον με φοβεῖσθαι ποιεῖ· συντείνει γὰρ εἰς τὸν ὄνειρον: — MA

εἰς ἐμὲ, φησὶν, ἐτράπη τὰ κακὰ, τοῦ Ἀχιλλέως γέρας αἰτοῦντος τοὺς Ἕλληνας μίαν τῶν Τρωικῶν γυναικῶν εἰς σφαγήν: — MA

93 † . . . ἦλθεν ὑπε⟨ράν⟩ω τῆς ἄκρας κορυ⟨φῆς⟩ . . . . . Τρῳάδων καὶ δειμαίνω μή πως αὐτῷ θύσωσι τὴν Πολυξένην: — A

94 ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ: — M^i

95 οὐ γὰρ ἰδικῶς τὴν Πολυξένην ᾐτήσατο, ἀλλὰ μίαν τῶν αἰχμαλωτίδων κάλλει ὑπερφέρουσαν: — M

96 ἀποπέμψατε, ὦ θεοὶ, δεομένης μου ἐπακούοντες: — MA^g

ἀποπέμψατε, ὦ θεοὶ, τοῦτο τὸ φάντασμα ⟨ἀπὸ⟩ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς δεομένης μου ἐπακούσαντες: — MA

---

2 εἶπε — ἄρα ὁ] ποῦ ἐστιν A καὶ] ἢ A 3 ἵνα μοι] ὅπως A
5—11 cf. et. m. p. 186,27. Gud. p. 103,21 Hesych. Suid. Zonar. p. 372
5 λιβαίνειν M 9 γράφει A 19. 20 praefixo ἄλλως post 21. 22 collocat et primo loco exhibet τὸ φάντασμα τοῦ ἀχιλλέως πλέον με φοβεῖ A 19 καὶ om. A 20 τὸ M 21. 22 eis quae praecedunt adi. M add. καὶ
21 φησὶν om. A κακὰ A κατὰ M 28 ὑπακούοντες M om. Ag
29. 30 scholio quod praecedit adi. M 29 ante ἀποπέμψατε add. ἀπ' ἐμοῦ οὖν A

98 ὁ χορὸς ἐκ Τρῳάδων αἰχμαλώτων γυναικῶν. ὁ δὲ λόγος· ὦ Ἑκάβη, πρὸς σὲ ὡρμήθην μετὰ σπουδῆς τὰς δεσποτικὰς σκηνάς, τοῦ Ἀγαμέμνονος, καταλιποῦσα: — MA

† Ἑκάβη, σπουδῇ ἦλθον πρὸς σὲ λιποῦσα τὰς δεσποσύνους σκηνάς, ὅπου ἐτάχθην φυλάττειν ἀπελαθεῖσα καὶ ἐκβληθεῖσα ἀπὸ τῆς Τροίας ἐκ τοῦ κοπτικοῦ στόματος τῆς λόγχης παρὰ τῶν Ἀχαιῶν γενομένη δοριθήρατος. ἦλθον δὲ οὐ μέλλουσά τι εὐφραντὸν μηνῦσαί σοι ἢ ἀποκουφίσαι σε ἀπὸ τῶν θλίψεων, ἀλλὰ μᾶλλον αἰρομένη καὶ φέρουσα μέγα βάρος ἀγγελίας, ἀντὶ τοῦ μεγάλην λύπην. ἐν γὰρ τῷ παντὶ συναθροίσματι τῶν Ἑλλήνων λέγεται δόξαν γενέσθαι, ἤγουν θέλησιν, τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην σφάγιον θέσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις γὰρ καὶ αὐτὴ ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς θυσίαν ἐζήτησεν, ὅτε ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπιβὰς τοῦ τύμβου, ἐκώλυε δὲ τὰς ποντοπόρους ναῦς ἐπερειδομένας, ἐχούσας, τὰ ἱστία ἐν τοῖς σχοινίοις, ταῦτα βοῶν καὶ λέγων· ποῖ ἀπέρχεσθε, Δαναοὶ, λιπόντες τὸν ἐμὸν τάφον ἀγέραστον: — A

ὡρμήθην, παρεγενόμην. οὕτως Εὐριπίδης: — Mg

99 δεσποτικάς: — Mg

τὰς δεσποσύνους: τὰς τῶν δεσποτῶν. δεσπόσυνος δὲ κυρίως ὁ τοῦ δεσπότου υἱός. κατεχρήσατο οὖν οὕτως εἰπών: — MA

ἦν γὰρ ἡ Ἑκάβη ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσέως σκηνῇ, ὁ δὲ χορὸς ἐν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος. διὰ τοῦτο λέγει τὰς δεσποσύνους, τουτέστι τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅπου ἐκληρώθην εἶναι δούλη: — MA

104 οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ᾽: οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε κακῶν θεραπεύουσα: — M

ἄλλως: ἐν ὑπερβατῷ· σπουδῇ πρὸς σ᾽ ἐλιάσθην οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα. σπουδῇ, φησίν, ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐκ ἐπὶ τῷ κουφίσαι τι τῶν κακῶν σου, ἀλλὰ καὶ ἐπισάξαι τοῖς λεγομένοις ὑπ᾽ ἐμοῦ: — MA

οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ᾽: οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε κακῶν θεραπεύουσα καὶ ἀποκουφίζουσα, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπιτιθεῖσα βάρος ἀγγελίας, τουτέστιν· ἕτερά σοι πρὸς οἷς ἔχεις κακοῖς ἀπαγγέλλω κακά: — MA

---

1 γυναικῶν αἱ. A   οὕτως δὲ ὁ λόγος A   2. 3 τοῦ Ἀ. om. A   10 εἴτ᾽ οὖν A   18. 19 τὰς τ. δ. om. cetera post τοῦ Ἀγαμέμνονος (21) coll. A   20 initio ins. τὰς τοῦ ἀ. λέγει ὅπου ἐκληρώθη εἶ. δ. A   21. 22 διὰ—δούλη om. A   22 ἐκληρώθη M   25. 26 ἐν—ἀποκουφίζουσα] ὁ χορός φησιν ὅτι A   26 φησὶν om. A   28 διὰ τῶν λεγομένων A   ἀπ᾽ M   31 σοι om. A   ἀπαγγέλων M

ἄλλως: παρεγενόμην δὲ οὐκ ἐλαττοῦσά σου τὰς συμφοράς, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραύξουσα διὰ ταύτης τῆς ἀγγελίας: — MA

110 γινώσκεις ὅτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπάνω στὰς τοῦ ἑαυτοῦ τύμβου σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπεῖχε τὰς ναῦς οὔριον ἐχούσας τὸν πλοῦν, ταῦτα λέγων: — MA

† ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας ἔδειξεν ὁ ποιητὴς ὅτι ἀνέμου ὄντος καὶ τῶν ἱστίων ἡπλωμένων ὑπαρχόντων καὶ τῶν νεῶν πλεόντων νηνεμία γέγονε ἡνίκα ἐφάνη ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ...: — A

111 κυρίως σχεδία ἡ πρὸς τάχος γινομένη καὶ σχεδόν: — MA[i]

112 τοῖς σχοινίοις τὰ ἄρμενα ἐκτεταμένα ἐχούσας πρὸς τὸ πλεῖν: — MA[g]

ἐκτεινούσας: — M[g]

113 λέγων· κυρίως δὲ ὑλακτῶν. τὸ δὲ ἑξῆς· ἐφάνη τάδε θωύσσων: — M[i]

115 ἀποπλέετε. κυρίως δὲ ἀποστέλλειν ἐστὶ τὸ διὰ νεὼς ἐκπέμπειν, ὅθεν καὶ στόλος λέγεται ὁ πολλῶν νεῶν ἀπόπλους. καταχρηστικῶς δὲ ἀποστέλλειν λέγεται καὶ τὸ δι᾽ ἑτέρου τινὸς ἐκπέμπειν τι: — MA

116 † πολλῆς δ᾽ ἔριδος: πολλῆς φιλονεικίας κλύδων καὶ ζάλη γέγονεν, οἷα φιλεῖ γίνεσθαι, ὅταν ἐν πλείονι ὄχλῳ οὐχ ἡ αὐτὴ βούλησις ᾖ: — A

ταραχή: — M[i]A[g]

117 δόκησις διττή: — M[g]

† δόξα δ᾽ ἐχώρει: θέλ⟨ει εἰπεῖν· δόξα⟩ διπλῆ ἦν ἐν τῷ πολεμικωτάτῳ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων. τοῖς μὲν γὰρ ἤρεσκε διδόναι καὶ ποιεῖν σφάγιον ἐν τῷ τοῦ Ἀχιλλέως τύμβῳ, τοῖς δὲ οὐδαμῶς τοῦτο καλὸν ἐδόκει. ἦν δὲ σπουδάζων καὶ θέλων τὸ σὸν καλόν, ἤγουν τὸ μὴ σφαγιασθῆναι τὴν Πολυξένην, ὁ Ἀγαμέμνων ὁ ἀνέχων τὰς κοίτας τῆς μαντικῆς Κασάνδρας καὶ σὺν αὐτῇ κοιμώμενος: — A

119 δοκοῦντος: — M[g]

120 ἦν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τὸ σὸν συμφέρον σπεύδων διὰ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τὰ λέκτρα τῆς Κασάνδρας: — MA

χαριζόμενος τῇ Κασάνδρᾳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ὁ Ἀγαμέμνων οὐκ ἐβούλετο σφαγῆναι τὴν Πολυξένην: — MA

---

1 σου om. A 4 χρυσέοισ A 4. 5 ταῦτα λ. om. A 6—8 eis quae praecedunt adi. A 9 cf. et. m. p. 739,50 Philem. p. 142 Eust. p. 516,9. 1533,2 σχέδοσ M σχέδιοσ A[i] 10 ἐντεταμένα ἐχούσαισ M 17 λέγεται καὶ] ἐστι A 32 χαριζόμενος] τὸ δὲ ἀνέχων ἀντὶ τοῦ τιμῶν αὔξων ἢ ἀντιχαριζόμενοσ A

121 † μαντιπόλος ἐλέγετο ἡ Κασάνδρα διὰ τὸ ἀναστρέφεσθαι αὐτὴν εἰς τὰ μαντεῖα: — A

τῆς μαντικῆς: — $M^g A^g$

τιμῶν, αὔξων: — $M^g A^g$

† ἔνθεοι γὰρ καὶ μανικοὶ γενόμενοι οἱ μάντεις μαντεύονται: — A

123 † τὼ Θησείδα δ' ὄζω: τοῦτο πρὸς τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Ἀγαμέμνων ἀπέτρεπε. καὶ ἔστιν οὕτως· ἦν μὲν ὁ Ἀγαμέμνων ὁ σὲ ἐκδικῶν, οἱ δὲ Θησεῖδαι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν ῥήτορες δισσῶν λόγων, εἰς τὸν ὅμοιον δὲ νοῦν καταληγόντων. ἔλεγε γὰρ ὁ μὲν εἷς ὡς δεῖ τὸν Ἀχιλλέα τιμᾶν καὶ θῦσαι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὁ δὲ ἕτερος ἔφασκεν ὡς οὐ δεῖ ἀγέραστον καταλεῖψαι τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλὰ κυρωθῆναι τὴν ψῆφον, καθὰ περὶ αὐτοῦ ἐκρίναμεν. καὶ οἱ μὲν λόγοι δισσοί, εἰς ἕνα δὲ νοῦν λήγοντες καὶ εἰς μίαν γνώμην: — A

ὄζω Ἀθηνῶν: οἱ δὲ τοῦ Θησέως παῖδες, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν κλάδοι τῶν Ἀθηναίων, οἳ καὶ ἐστρατεύσαντο ἐπὶ Ἴλιον οὐχ ἡγούμενοί τινων, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας. ἕνεκεν γὰρ ταύτης ἐστρατευκέναι τούτους φασίν: — MA

τὼ Θησείδα δ' ὄζω Ἀθηνῶν: τοὺς Θησέως παῖδας ἔνιοί φασι μὴ ἡγεμόνας στρατεύεσθαι ἐπὶ Ἴλιον μηδὲ τῆς συμμαχίας χάριν, ἀλλὰ ἀποληψομένους τὴν Αἴθραν· διὸ καὶ τὸν Ὅμηρον [B 552] λέγειν τὸν Μενεσθέα ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. Διονύσιος γοῦν ὁ τὸν Κύκλον ποιήσας φησί [FHG IV p. 653^a]· Δημοφῶν δὲ ὁ Θησέως ἐδεῖτο αὐτοῖς δοῦναι Αἴθραν τὴν Πιτθέως τὴν τοῦ πατρὸς μητέρα, ὅπως αὐτὴν κομίσωσιν οἴκαδε. Μενέλαος δὲ πρὸς Ἑλένην πέμπει Ταλθύβιον κελεύσας ἄγειν Αἴθραν. καὶ Ἑλένη δωρησαμένη Αἴθραν παντοδαπῷ κόσμῳ ἀποστέλλει πρὸς Δημοφῶντα καὶ Ἀκάμαντα. Ἑλλάνικος δέ φησιν [frg. 75] αὐτοὺς ἐστρατευκέναι, ὅπως, εἰ μὲν ἕλοιεν Ἴλιον, λάφυρον αὐτὴν λάβοιεν, εἰ δὲ μή,

---

1. 2 eis quae praecedunt adi. A add. δὲ post μαντιπόλος 5 initio add. τῆσ μαντικῆσ ἀνέχων καὶ αὔξων A μαντικοὶ A 7 ἀπέτρεπε non certum in A 9 καταλεγόντων A 12 καθὰ] τὰ A 14 ἀθάμασ A 15 ὑπὸ M 16 ἕνεκεν—φασίν om. A 18—26 cf. schol. Tro. 31 20 διὸ—λέγειν] διὰ τοῦτο φασὶ καὶ ὅμηροσ A 21 μενεσθῆα A ἀθηνῶν MA Διονύσιος—φησὶ] ἱστορεῖ γοῦν ὁ δ. ὁ τ. κ. γράψασ τάδε A 22 δὲ om. A αὐτῶν M αὐτῷ A 23 τὴν αἴθραν τὴν τοῦ πυτθέωσ A κομίσῃ A 24 πέμπει πρὸσ ἑλένην A 25 ἀποστέλλει παντοδαπῷ κ. A 26 ἀθάμαντα A ἑλλάνικοσ M 27 ἐπεστρατευκέναι αὐτοὺσ A ὅπως—λάφυρον] ἵνα εἰ μὲν πορθηθείη τὸ ἴλιον ἐκ τῶν λαφύρων A

κἂν λυτρώσαιντο δώροις. φεύγειν δὲ αὐτοὺς διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ἄρχεσθαι ὑπὸ Μενεσθέως. ἦσαν δὲ μετὰ ⟨τοῦ Ἐλεφήνορος τοῦ⟩ Χαλκώδοντος τοῦ Ἄβαντος ἐν Εὐβοίᾳ: — MA

124 διссῶν μύθων ῥήτορες: οἱ δύο λέγοντες καὶ ῥητορεύοντες εἰς ταὐτὸ συνέτρεχον μίαν γνώμην ἔχοντες: — MA

† οἱ μὲν λόγοι δύο ἦσαν τῷ αὐτοὺς δύο εἶναι, ἡ γνώμη δὲ μία: — AA^{g}

126 τιμᾶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νικώντων, στεφανουμένων μετὰ τιμῆς: — M

127 νέας παιδὸς αἵματι. ἢ ὑγρῷ, τῷ καὶ τὰ χλωρὰ φυτὰ ὑγρὰ εἶναι. τινὲς δὲ νέῳ: — M

ἔλεγον δὲ τὰ τῆς Κασάνδρας λέκτρα οὐκ ὀφείλειν προκριθῆναι τῆς Ἀχιλλέως ἀρετῆς. ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων εἰς τιμὴν Κασάνδρας συνεμάχει Πολυξένῃ: — MA

130 † σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων: λόγων δὲ λεγομένων ἡ αὐτὴ καὶ μία γνώμη ἐπεκράτει καὶ ἀπόφασις κατὰ τῆς σῆς παιδὸς οὐκ ἐδίδοτο, ἕως ὁ τὰ πρὸς χάριν τοῦ δήμου λέγων Ὀδυσσεὺς ἀνέστη καὶ πείθει τὸν στρατὸν μὴ ἀπωθεῖν τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων πάντων ἕνεκα τῶν δούλων σφαγίων. ἔλεγε γάρ· μὴ γένοιτό τινα ἀπὸ τῶν σφαγέντων Ἑλλήνων σταθῆναι ἔμπροσθεν τῆς Περσεφόνης καὶ εἰπεῖν ὡς ἀχάριστοι εἰς ἡμᾶς τοὺς σφαγέντας ἕνεκα τῶν Ἑλλήνων ἐφάνησαν οἱ Ἕλληνες μὴ τιμήσαντες ἡμᾶς, ἀλλ' ἀγεράστους ἡμᾶς καταλείψαντες εἰς Ἑλλάδα ἀπέρχονται: — A

131 ἀντὶ τοῦ· πρὶν Ὀδυσσέως μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ προσετέθη: — M^{i}

ὁ συνετόβουλος: — M^{g}A^{g}

ὁ λάλος. ὅθεν καὶ ⟨δημοκόπος καὶ⟩ κόβαλος, ὁ κομψός· ʽκαὶ μὴν

---

1 κἂν λ.] καταλυτρώσοιντο A   φεύγειν — Μενεσθέως om. M   2 post δὲ ins. καὶ M   suppleui ex B 540 Plut. Thes. 35   3 τοῦ Ἄβαντος om. M   ὑευοίᾳ A   4 post ῥητορεύοντες add. ἦσαν M   6. 7 scholio quod praecedit adi. A add. καὶ   8 στεφανωμένων M   13. 14 ὑπερεμάχει πολυξένησ A   27 — p. 26,7 et. m. p. 529,25 (Zonar. p. 1232) κόπις: Εὐριπίδης· ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστής. σύντομος, ὀξὺς τῷ λόγῳ. ἤγουν λάλος· ἔνθεν καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβαλος. καὶ τὰς τῶν λόγων τέχνας κοπίδας ἔλεγον * μὴ τὸν Πυθαγόραν εὕρομεν ὄντα ἀληθινῶν κοπίδων. et. Gud. p. 337,56 κόπις: σύντομος, ὀξὺς τῷ λόγῳ. ἢ λάλος ὅθεν καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβαλος καὶ κατεστωμυλημένος κόβαλοι λέγονται. καὶ τὰς τῶν λόγων τέχνας κοπίδας ἐκάλουν * μὴ τὸν Πυθαγόραν εὕρομεν ὄντων ἀληθινῶν κοπίδων. Εὐριπίδης πρὶν ὁ π. κ. ἡ. δ.   27 δημοκόπος καὶ om. MA   καὶ] ἢ Aristophanes

κόβαλά γ' ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ [Arist. Ran. 104]'. κοπίδας τε τὰς τῶν λόγων τέχνας ⟨ἔλεγον⟩ ἄλλοι τε καὶ ὁ Τίμαιος οὕτως γράφων [FHG IV p. 640^{b}]· 'ὥστε καὶ φαίνεσθαι μὴ τὸν Πυθαγόραν † εὑράμενον τῶν ἀληθινῶν κοπίδων μηδὲ τὸν ὑφ' Ἡρακλείτου κατηγορούμενον, ἀλλ' αὐτὸν ⟨τὸν⟩ Ἡράκλειτον εἶναι τὸν ἀλαζονευόμενον'. τὰ περίεργα γὰρ τῶν λόγων καὶ τὰ κατεστωμυλμένα κόβαλα ἔλεγον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις 'κόβαλά γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ': — MA

λάλος: — M^{g}

σύντομος καὶ ὀξὺς τῷ λόγῳ: — M^{g}

ὁ τῷ δήμῳ κεχαρισμένα λέγων ⟨εἰς⟩ τὸ εὔνοιαν ἐπισπᾶσθαι παρ' αὐτῶν: — M^{i}

133 ἀντὶ τοῦ μιᾷ γνώμῃ προσετέθη. στρατιὰ δέ ἐστι τὸ ἄθροισμα τῶν στρατιωτῶν, στρατεία δὲ αὐτὸς ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐν πολέμῳ ⟨παρά⟩ταξις: — MA

138 ὡς ἀπέβησαν ἀπὸ τῶν πεδίων τῆς Τροίας οἱ Δαναοὶ ἀχάριστοι τοῖς Δαναοῖς τοῖς τεθνηκόσιν ⟨ὑπὲρ τῶν⟩ Ἑλλήνων [ἐγένοντο], ὅ ἐστιν· ἀχάριστοι οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ αὐτῶν Ἕλληνας: — M

139 τοῖς τεθνηκόσιν: — $M^{g}A^{g}$

† οὐχ ἁπλῶς λέγει τῶν ἀποθανόντων καὶ ἐν Ἅιδου ὄντων, ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ ἐν τῷ ἀριστεύειν καὶ τῶν ἄλλων προμάχεσθαι ἀναιρεθέντων. ἀχάριστοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ αὐτῶν ἐν Ἰλίῳ Ἕλληνας. ἢ λίαν ἀχάριστοι οἱ ἐν Ἰλίῳ Ἕλληνες τοῖς τεθνηκόσιν: — A

141 ὅσον οὐκ ἤδη: ὅσον οὐδέπω, μετ' οὐ πολὺ, σφόδρα ταχέως: — M

† ὅσον οὐκ ἤδη: οὐδαμῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀλλὰ ἐπ' ὀλίγον, τουτέστι παραυτίκα καὶ παραχρῆμα καὶ ταχέως: — A

---

1 γ'] γάρ MA 2 ἔλεγον om. MA τε] δὲ A γράφει M γράφωσιν A 3 καὶ om. A εὑράμενον M εὑρόμενον A conicio εὑρετὴν ἀληθινὸν ὄντα 4 καλούμενον A 5—7 et. m. p. 524,27 Gud. p. 332,3 κόβαλος: .... ἄλλοι δὲ ὧν ἐστι καὶ Ὧρος ὅτι κόβαλα λέγονται [Ὧρος δὲ κόβαλα λέγει Gud.] τὰ κατεστωμυλμένα καὶ κοβάλους τοὺς λάλους ἀπὸ τοῦ κόψαι πεποιημένης τῆς λέξεως. schol. Ar. Ran. 104 ... Δίδυμος κατεστωμυλμένα ἀπατητικά ... 5—7 τὰ—δοκεῖ om. A πάρεργα M 6 κατεστωμυλη   μένα M 7 γάρ εισὶ M 12 τῇ μιᾶ γνώμη καὶ ψήφω A 13. 14 καὶ—παράταξις om. A .. τάξισ M 25 ὅσον (alterum)] ὅσ M

142 ἀντὶ τοῦ παρθένον: — M^g

143 ἐξορμήσων αὐτὴν τῆς σῆς χειρὸς, τουτέστιν ἀφαιρησόμενος: — MA^g

146 ἐπικαλοῦ βοηθούς σοι γενέσθαι τοὺς οὐρανίους καὶ καταχθονίους θεούς: — MA^g

† κήρυσσε θεούς: ἀντὶ τοῦ ἀνακάλει τοὺς θεοὺς τοὺς ὑπὸ γῆν καὶ οὐρανὸν· καὶ ἢ γάρ σε διακωλύσουσιν αἱ λιταὶ γενέσθαι ὀρφανὸν, ἀντὶ τοῦ ὀρφανὴν, τῆς σῆς δυστυχεστάτης παιδὸς, τουτέστιν ἢ σωθήσεται ἡ παῖς σου, ἢ δεῖ σε ἐπιδεῖν αὐτὴν προκειμένην ἐπὶ τύμβῳ φοινισσομένην ἐν τῷ μελαναυγεῖ νασμῷ τοῦ αἵματος, τουτέστι τῇ ῥύσει, ἀπὸ τοῦ νάω τὸ ῥέω. τὸ δὲ αἵματι ἀντὶ τοῦ αἵματος γενικῶς, τοῦ ῥεομένου ἐκ τῆς ποτε φερούσης τὸν χρυσὸν δειρῆς αὐτῆς: — A

149 ἔρημον. ὡς 'κλυτὸς Ἱπποδάμεια' [B 742]: — M

150 ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τὴν παρθένον ἐγγὺς τοῦ τύμβου κειμένην ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς φοινισσομένην νασμῷ μελαναυγεῖ, ὅ ἐστι τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος: — MA

προνενευκυῖαν: — M^g

152 τῆς ποτε χρυσοφόρου δειρῆς, ὡς τὸ 'ἐυμμελίω Πριάμοιο': — M^g

† ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς: ἤτοι ἐκ τραχήλου φέροντος κόσμια χρύσεα. οἱ παλαιοὶ γὰρ, ὅταν ἔμελλον σφαγιάσαι τινὰ γυναῖκα ἐπὶ τάφῳ τινὸς, ἐκόσμουν αὐτὴν διὰ χρυσείων κόσμων ὥσπερ νύμφην: — A

153 τῇ ῥύσει τοῦ μέλανος αἵματος: — M^g

155 ἠχὼ, ἀντὶ τοῦ βοήν. τινὲς δὲ περισπῶσι τὸ ἀχῶ, ἵν' ᾖ· ὁποίαν ἠχήσω βοήν: — MA

156 λείπει τὸ ἕνεκα· ἐγὼ ἀθλία εἰμὶ ἕνεκα τοῦ δυστυχοῦς γήρως: — MA

φεῦ τῆς δουλείας ταύτης τῆς οὐ τλητῆς οὐδὲ φορητῆς. καρτερητῆς. οὐ φορητῆς: — MA

162 εἰς ποίαν ὁδὸν βοηθείας παραγένωμαι: — MA

εἰς ποίαν βοήθειαν ὁρμήσω: — M^gA

165 ἀντὶ τοῦ ἀπαγγεῖλασαι: — M

---

11 γενικὸν A 14 post παρθένον add. ταύτην A κειμένην ἐγγὺσ τ. τ. A 16 μέλανοσ αἵματοσ A 23 δὲ om. A ἵν' ᾖ] ἵνα M 24 in fine add. ἔξω τοῦτο λαμ . . . A 25 εἰμὶ ἐγὼ ἀθλία εἰμὴ A ἕνα M 27. 28 scholio quod praecedit ut adiungeret ita conformauit καὶ τῆσ δειλίασ τῆσ οὐ τλητᾶσ . . . . . τερητᾶσ καὶ οὐ φερτᾶσ ἀντὶ τοῦ οὐχ' ὑπομονητῆσ A καρτερικῆσ M 29 παραγενέσωμαι A

ὦ κακά μοι ἀπαγγεῖλασαι. ἢ ὑπομείνασαι καὶ παθοῦσαι: — MA

167 οὐκέτι μοι φορητὸς ἢ θαυμαστὸς καὶ ἀποδεκτὸς ὁ βίος ἐν τῇ ζωῇ γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαχθής: — MA

† βίος δὲ σημαίνει τὸν παρόντα κόσμον, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς, τὴν τέχνην καὶ κατάστασιν, τὴν οὐσίαν καὶ τὸ πρὸς τὸ ζῆν: — A

169 καθήγησαι, ὦ τλήμων ποῦς: — M[i]

ἔνδον ἐβούλετο εἰσελθεῖν πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνήν. βούλεται γὰρ συντυχεῖν τῇ Πολυξένῃ καὶ μηνῦσαι τὸν ἐσόμενον αὐτῇ θάνατον: — MA

† καί φησι ⟨πρὸς τὸν⟩ ἑαυτῆς πόδα· ὦ τλημονέστατε ποδ⟨ῶν, ἄγη⟩σαί μοι, τουτέστι ἡγεμόνευσόν μοι, κομίσαι με πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν, ἐν ᾗ ἐστιν ἡ Πολυξένη. καὶ εἰσελθοῦσά φησι πρὸς τὴν Πολυξένην· ὦ τέκνον, ἔξελθε ἀπὸ τῶν οἴκων καὶ ἄκουε τὴν φωνὴν τῆς μητρός, ὅπως ἴδῃς οἵαν ἀκούω φήμην καὶ λόγον, Πολυξένη, περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, περὶ τοῦ σοῦ θανάτου: — A

174 † ὡς ἴδῃς: μετάληψις αἰσθήσεως καλεῖται τὸ σχῆμα· τὸ γὰρ ἴδῃς ἀντὶ τοῦ ἀκούσῃς ἐφθέγξατο. μετήλλαξε δὲ τὴν δύναμιν τῶν ὤτων εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὀφθαλμῶν· οὐ γὰρ μετὰ τῶν ὤτων βλέπει τις. διὰ τοῦτο καὶ μετάληψις αἰσθήσεως ὠνομάσθη τοῦτο: — A

175 οἵαν ἤκουσα φήμην περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, περὶ τοῦ σοῦ θανάτου: — M[i]

177 † τί νεωστὶ κακὸν εἰσεληλυθὸς κηρύξασα: — A

178 ὥσπερ ὄρνιν ἐξέπτηξάς με τούτῳ τῷ φόβῳ. ἢ καταπτῆξαι καὶ δειλιάσαι ἐποίησας: — MA

181 τί με δύσφημα φθέγγῃ: — M[g]

προοίμια: — M[g]

† τί ⟨με⟩ δυσφημεῖς· φροίμιά ⟨μοι⟩ κακά: εἰπούσης τῆς Ἑκάβης οἴμοι τέκνον ἀκούσασα ἡ Πολυξένη ἐφοβήθη καί φησι· τί προοιμιάζῃ λόγους κακούς: — A

188 τὸ ἑξῆς· σφάξαι σε Πηλείδα γέννᾳ, ὅ ἐστι Πηλέως γενεᾷ,

---

1 ἀπαγγέλλουσαι A post παθοῦσαι add. καὶ ἀρ ..... (i. e. ἀράμεναι) A
2 οὐδετι M φορητὸς — ζωῇ] θαυμαστὸσ καὶ ... καὶ ἀποδεκτὸσ ὁ βίοσ ὁ ἐν ... A
4. 5 scholio quod praecedit adi. A cf. et. m. p. 198,13 10—15 scholio quod praecedit adi. A 11 ἡγεμόνευσαί A 16—19 m. 1 postea add. A
23 ὥσπερ — με] ἐκ τῶν οἴκων με ὥσπερ ὄρνιν καταπτῆξαι ἐποίησασ ὥσπερ ὄρνιν κατέπτηξάσ με A 24 καὶ] ἢ A ἐποίησας om. M ἐποίησασ ἢ ἔξω τοῦ οἴκου πετασθῆναι ἐν τῷδε τῷ θάμβει A 30 τὸ ἑξῆς om. A

ἀντὶ τοῦ Πηλέως παιδί, Ἀχιλλεῖ. πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου, Πηλέως γέννῃ: — MA

† ⟨σφάξαι σ'⟩ Ἀργείων κοινά: ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἀργείων συντείνει, ἤγουν σπεύδει, σφάξ⟨αι σε⟩ πρὸς τὸν τύμβον τὸν ⟨τοῦ υἱοῦ⟩ τοῦ Πηλέως, ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως. τὸ γὰρ Πηλείδα γέννᾳ ἀντὶ γενικῆς λαμβάνεται, ἵνα πρὸς τὸν τύμβον τοῦ γεννήματος ...: — A

† ἄλλως: σφάξαι σ' Ἀργείων κοινά: ἡ πάντων ψῆφος καὶ γνώμη συμφωνεῖ τοῦ σε ἀποθανεῖν ἐν τῷ τύμβῳ τῷ τοῦ Πηλέως υἱῷ, τῷ Ἀχιλλεῖ: — A

189 ἀντὶ τοῦ βουλή: — M^g A^g

190 τῷ Πηλέως παιδὶ Ἀχιλλεῖ. ἢ ἀντὶ τοῦ Πηλέως, πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου: — M

191 γράφεται παῖ: — M^g

† ἀντὶ τοῦ πῶς πῶς· ἡ δὲ παλιλλογία ⟨τὸ σπου⟩δαῖον τῆς ἐρωτήσεως παρίστησιν: — A

192 ἀφθόνητα· οἷς οὐκ ἄν τις φθονήσειε διὰ τὸ εἶναι κακά. τοῖς γὰρ κακοῖς οὐδεὶς φθονεῖ: — MA

194 τὸ ἑξῆς· ἀγγέλλουσί μοι δόξαι ταῖς τῶν Ἀργείων ψήφοις δυσφήμους φήμας περὶ τῆς σῆς ψυχῆς. ἀντὶ τοῦ· ἀπαγγέλλουσί μοι αἱ φῆμαι περὶ τῆς σῆς ψυχῆς δόξαι τῇ ψήφῳ τῶν Ἑλλήνων, δηλονότι ἀποθανεῖν: — MA

195 λείπει κρίνασαι: — M^i

196 περὶ τοῦ σοῦ θανάτου: — M^g A^g

198 πάλιν Ἀττικῶς λείπει τὸ ἕνεκα· ὦ δυστυχεστάτη μῆτερ ἕνεκα τῆς ἀθλίας ζωῆς σου: — MA

199 † οἴαν οἴαν: οἴμοι ⟨ποίαν⟩ ποίαν αἰσχίστην βλάβην καὶ ἀρρήτην .. σοὶ θεός τις διήγειρε καὶ παρώρμησε: — A

202 ἀντὶ τοῦ ὧδε: — M^g

203 ἐγὼ ἡ δειλαία τῷ δειλαίῳ σου γήρᾳ οὐκέτι συνδουλεύσω: — MA

205 † σκύμνον γάρ: τὸν σκύμνον οἱ παλαιοὶ ἐπὶ παντὸς νέου λαμβάνουσι. σκύμνοι δὲ κυρίως λέγονται τὰ ἔκγονα τῶν λεόντων: — A

† ἄλλως: σκύμνον τὴν Πολυξένην καλεῖ ὁ ποιητὴς διὰ τὸ βασιλέως εἶναι θυγατέρα, μόσχον δὲ διὰ τὸ μέλλειν ἤδη σφαγῆναι: — A

---

1 ante πατρωνυμικὸν add. ἢ A 2 ἀντὶ τοῦ τῶ πηλέωσ γένει A 16 ante κακὰ add. λίαν A 18 με M σοι A 19 τῆς σῆς om. A ἀντὶ τοῦ] ἢ ὅτι A 20 δόξαν MA τῇ om. A 24 μῆτερ om. A 25 σου ζωῆσ A 27 ἀρραγὴν A 29 scholio 24. 25 adi. A

οὐριθρέπταν μόσχον: ἀντὶ τοῦ νέαν· τὸν γὰρ μόσχον οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ νέου παραλαμβάνουσιν: — MAg

ὄψει σύ με τὴν μόσχον, ὅ ἐστι τὴν νέαν, ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς ἁρπαζομένην ὥσπερ σκύμνον ἐν ὄρει τεθραμμένον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ εἰσόψει· ⟨εἰσόψει⟩ με λαιμότομον πεμπομένην τῷ Ἅιδῃ εἰς τὸν ὑπὸ γῆς σκότον, οἷον· εἰσόψει με οὐ κοινῷ θανάτῳ ἀποθνήσκουσαν, ἀλλὰ τῷ διὰ σφαγῆς: — MA

† εἰσόψει γάρ με καὶ ἴδῃς τὴν μόσχον τὴν δειλαίαν σὺ ἡ δειλαία ἀναρπαστὸν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς ὥσπερ σκύμνον οὐρίθρεπτον, τῷ ὄρει τρεφόμενον, καὶ ὄψει λαιμότομον, ἤγουν τὸν λαιμὸν τμηθεῖσαν, ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πεμπομένην πρὸς τὸ σκότος τῆς γῆς, ὅπου ἡ ἀθλία διάξω μετὰ τῶν νεκρῶν. καὶ σέ, ὦ μῆτερ δυστυχεστάτη, κλαίω ἐν πολλοῖς θρήνοις, τὸν ἐμὸν δὲ βίον οὐ κλαίω ὑπηργμένον ἅπαντα λύμην καὶ λώβαν: — A

208 † λαιμότομον: λαιμοτόμος ἐστὶν ὁ τὸν λαιμὸν κόπτων, λαιμότομος δὲ ὁ ἀποτμηθείς: — A

211 ἀντὶ τοῦ περὶ σοῦ. ἢ ἐπὶ σοί, ὥσπερ καὶ θαῦμά σού φασιν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σοί. τινὲς δέ φασι λείπειν τὸ χάριν. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸν βίον, ἵν' ᾖ· κλαίω σου τὸν βίον: — M

213 τὴν ἐμὴν ζωὴν πᾶσαν βλάβην καὶ λύμην οὖσάν μοι οὐ κλαίω: — M

λοιμικήν: — Mg

214 οὐ κλαίομαι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀδύρομαι: — Mg

ἀλλὰ ἡ τοῦ ἀποθανεῖν μοι δυστυχία βελτίων ἐφάνη τοῦ ζῆν ἀτίμως. τοῦτο δὲ λέγει παρόσον μετὰ τὴν πόρθησιν τῆς Τροίας καὶ τὸν τῶν ἀδελφῶν θάνατον καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων μυρίων, ὧν εἶχε ⟨συγγενῶν τε καὶ φίλων, καὶ⟩ αὐτὴ γενομένη αἰχμάλωτος δουλεύειν ἔμελλε καὶ τὰ αἴσχιστα ὑπομένειν· ὧν φησι προτιμότερον τὸν θάνατον εἶναι: — M

† ἡ δυστυχία, φησὶν, ἐποίησέ με ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον κρείσσονα τῆς ζωῆς: — A

216 μετὰ σπουδῆς τοῦ ποδός: — Mg

---

1 τὸν] τὸ M 3 σύ] σοί M γάρ A σῆς om. A 4—6 ἀπὸ—θανάτῳ] ἀλλ' (i. e. ἄλλωσ) οὐδὲ κοινῶ θανάτω ἐσόψει A 7 post σφαγῆς add. καὶ σιδήρου A 13 ὑπηργμένη A 20 πᾶσαν] ἐπὶ M 25 λέγεται M 26 εἶδε M εἶχε Vat. 1135 26. 27 συγγενῶν—καὶ om. M add. Vat. 1135 30 inter fol. 6v et 7r excidit folium quo legebantur vss. 212—256 A

217 ἤτοι καινὸν ἢ δεινόν. Μένανδρος· ʻνεώτερόν τι σοι συμβέβηκεν’: — M

χρέος, πρᾶγμα: — M^g

219 τὴν κυρωθεῖσαν: — M^g

221 ἀντὶ τοῦ μνῆμα: — M^g

222 παραπομπούς, ὁδηγούς: — M^g

ἀρωγούς: — M^g

223 δεσπότης: — M^g

224 ἐτάγη, ἐχειροτονήθη: — M^g

225 τὰ καλὰ τῶν ἀντιγράφων δρᾶσον ἔχει: — M^g

οἶδας οὖν τί δρᾶσαι ὀφείλεις: — M^i

μὴ ἀφαιρεθῇς: — M^g

226 εἰς ἀγῶνα: — M^g

227 γίνωσκε δὲ ἐμὴν μὲν ἰσχὺν, σαυτῆς δὲ ἀσθένειαν: — M

[διὰ] τὴν ἐμὴν ἀρχήν: — M^i

228 εὐπαίδευτον τοῦτό ἐστι, τὸ ἐν τοῖς κακοῖς μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ παροξύνεσθαι: — M

231 ὅπου με ἔδει τεθνάναι, οὐκ ἀπέθανον, ὅ ἐστιν ἐν Τροίᾳ: — M

232 αὔξει: — M^g

234 εἰ δ’ ἔστι τοῖς δούλοισι: εἰ δὲ ἔξεστι τοῖς δούλοις τοὺς ἐλευθέρους ἐρωτᾶν ὅσα ⟨ἂν⟩ μὴ λυπῇ μηδὲ δάκνῃ καρδίαν τῶν ἀκουόντων: — M

ἀντὶ τοῦ ἐρωτῆσαι [ἀκοῦσαι]: — M^g

236 σοὶ μὲν λέγειν ἁρμόζει τὰ ἐρωτώμενα, ἐμοὶ δὲ ἐρωτᾶν καὶ ἀκούειν παρὰ σοῦ: — M

σοὶ μὲν πρέπει ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐρωτώμενα: — M^g

238 τῆς ὑπερθέσεως γὰρ σοῦ ἕνεκεν οὐ φθονῶ: — M^i

240 κἀχειμονίᾳ κακόμορφος. ἦλθε γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Τροίαν εἰς ἐπαίτην μετασχηματίσας ἑαυτὸν ⟨διὰ τὸ Παλλάδιον⟩: — M

ἄμορφος: ἀντὶ τοῦ ἄγνωστος: — M

241 φόνου σταλαγμοί: ὑπὲρ τοῦ ἐπικειμένου σοι φόνου ἀγωνιῶν ἐδάκρυσας. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν· δάκρυα φόνου ἦν σημαντικά, ἀπὸ [δὲ] τῶν ὀμμάτων σου, φησὶ, σταγόνες φόνου ⟨κατέσταζον⟩: — M

---

10 φρασον M^g 18 ὅπου] οὔπω M 28 κακομορφία M 29 διὰ τὸ Παλλάδιον om. M suppleui ex Vat. 1345 31 σου M 32 ἐδάκρυσε M

σταγόνες φόνου· ⟨ἔδει⟩ δὲ εἰπεῖν δάκρυα, οἷον τὰ δάκρυα ⟨φόνου⟩ ἦν σημαντικά, ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱμάτινα δάκρυα φαμέν: — M

ἀπίθανον τὸ πλάσμα καὶ οὐχ Ὁμηρικόν· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησεν Ἑκάβη πολέμιον θεασαμένη κατοπτεύοντα τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας πράγματα. ἡ δὲ Ἑλένη εἰκότως· ἄτην γὰρ μετέστενεν Ἀφροδίτης: — M

242 ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην: — M[g]

245 ἐλεεινὸς ὤν: — M[g]

246 νεκρωθῆναι ὑπὸ τοῦ δέους τὴν χεῖρά μου: — M[g]

247 ἀντὶ τοῦ ὑποκείμενός μοι: — M[g]

251 κακὸς ὢν ἁλίσκῃ. ὁ δὲ λόγος· οὐκοῦν κακὸς φαίνῃ ἐξ ὧν νῦν ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς δι' ἐμὲ ζῶν: — M

252 τοιούτων εὐεργεσιῶν παρ' ἐμοῦ τυχών: — M[g]

253 ἀπὸ κοινοῦ τὸ δρᾷς: — M[g]

254 δικανικάς: — M[g]

εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημοκοποῦντας ῥήτορας λέγει: — M[1]

τα⟨ῦτα εἰς τὴν⟩ κατ' αὐτὸν πολιτείαν λέγει. καί ἐστι τοιοῦτος ὁ Εὐριπίδης, περιάπτων τὰ καθ' ἑαυτὸν τοῖς ἥρωσι καὶ τοὺς χρόνους συγχέων: — M

258 † ἀτὰρ τὶ ⟨δὴ⟩ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι: τοίνυν τί δίκαιον καὶ ἁρμόζον τοῦτο ἡγούμενοι, τὸ σφάξαι Πολυξένην, εἰς ταύτην ὥρι⟨σαν⟩ τὴν τοῦ φόνου ψῆφον. ἆρα τὸ πρέπον καὶ τὸ δίκαιον ἐκίνησεν ἀνθρώπους σφάζειν εἰς τὸν τύμβον, ἔνθα δὴ μάλιστα βοῦς πρέπει θυσιάζειν. ἢ τοὺς θανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τήνδε τὴν παῖδα δικαίως τείνει τὸν φόνον. ἀλλ' οὐδὲν αὕτη εἰς αὐτὸν δέδρακε κακὸν ἢ πεφόνευκεν. εἴπω σοι τὸ ἀληθές· Ἑλένην ἐχρῆν ἐν τῷ τύμβῳ αὐτῷ θῦμα *· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ αἰτία τοῦ φόνου αὐτοῦ. εἰ γὰρ μὴ αὐτὴ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἠκολούθει, οὐκ ἂν ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς Τροίαν ἦλθε καὶ ἀπέθανεν. εἰ δὲ πολλάκις λέγεις ὅτι χρή τινα ἔκκριτον ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν θανεῖν, ἢ εὐπρεπεστάτην τῷ εἴδει, οὐχ ἡμεῖς τοῦτο ἔχομεν. τίς γὰρ εὐειδεστέρα Ἑλένης. ἄλλως τε καὶ οὐδὲν ἧττον ἡμῶν εὑρέθη αὐτὸν ἀδικήσασα, καὶ εἰ τὸ δίκαιον θέλετε πράξειν, αὐτὴν χρὴ σφαγῆναι: — A

259 οἱ Ἕλληνες: — M[g]

260 τὸ χρῆν: νόμιμον. ἔστι δὲ ἐπιρρηματικόν: — M[g]

---

1 φόβου M δάκρυα (priore loco)] δακρύων M 3—5 cf. schol. δ 255 E
10 κακὸς ὢν] κακῶσ M ἁλώκῃ M 13 δράσον M 18 συγχέων Matthiae συγκρούων M 22 δὴ] δὲ A 26 γενέσθαι add. Dindorf malim αἰτεῖν

τὸ δέον καὶ τὸ ὀφεῖλον αὐτοὺς εἰς προθυμίαν ἤγαγεν ἀνθρωποκτονεῖν εἰς τοὺς τάφους τῶν τελευτησάντων: — MA

262 ἣ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονεν: — MgAg

267 ἐπίλεκτον εὐμορφίας ἕνεκεν: — Mg

268 διαφέρουσαν ὑπερβάλλουσαν: — Mi

270 † ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν: αὕτη δὲ, ἡ Ἑλένη, καίπερ ἄδικα πράξασα κατ' οὐδὲν ἡμῶν ἐλάττων εὑρέθη: — A

271 † τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον: ἀντὶ τοῦ ὅτι μὲν δίκαιόν ἐστι τὴν Ἑλένην παθεῖν καὶ οὐχὶ τὴν Πολυξένην, τοῦτον ἁμιλλῶμαι καὶ λέγω τὸν λόγον· ἃ δὲ δεῖ σε ἀντιδοῦναί μοι ὑπὲρ ὧν παρ' ἐμοῦ ἔπαθες ἄκουσον. ἥψω, ὡς φῄς, τῆς χειρός μου καὶ τῆς παρειᾶς· ἀνθάπτομαι κἀγώ σου τῶνδε καὶ ζητῶ σε χάριν, ἣν ἐγώ σοι δέδωκα, ἤγουν· ὥσπερ ἐγώ σε ἔσωσα τοῦ θανάτου τότε, ὅτε εἰσῆλθες εἰς τὴν Τροίαν κατάσκοπος, οὕτω καὶ σὺ σῶσον νῦν τὴν Πολυξένην: — A

ἀντὶ τοῦ παρατίθημι: — MgAg

278 αὐτάρκεια τῶν ἀποθανόντων μου τέκνων: — MgA

279 † ταύτῃ γέγηθα: ταύτῃ, τῇ Πολυξένῃ, χαίρω καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν ἐπισυμβάντων μοι κακῶν: — A

280 ἀπίθανα ταῦτα· οὐ γὰρ ἔμελλε γηροβοσκεῖν ἡ Πολυξένη τὴν Ἑκάβην μὴ οὖσα μετ' αὐτῆς· ὅμως μέντοι πρὸς τὴν ἱκεσίαν χρήσιμα: — MA

παραμυθία: — Mg

282 τοὺς ἐν ἀρχαῖς ὄντας καὶ δυναμένους πράττειν ἃ βούλονται οὐ χρὴ εἰς κακόν τι τῇ ἐξουσίᾳ χρῆσθαι εἰδότας ὅτι οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ μενοῦσι τύχῃ: — MA

284 εὐτυχὴς δηλονότι: — Mg

287 † ἐλθὼν εἰς Ἀχαϊκὸν στρατόν: σὺ, ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐλθὼν εἰς τὸν τῶν Ἀχαιῶν στρατὸν παρηγόρησον, ἀντὶ τοῦ παρακάλεσον. ἢ παρὸ ἠγόρευσας καὶ ἐδημηγόρησας πρὶν ὅτι καλόν ἐστι σφαγιάσαι τὴν Πολυξένην, ἕτερόν τι νῦν λέξον καὶ εἰπὲ ὅτι μέμψις ἐστὶν ἀποκτεῖναι γυναῖκας, ἃς πρῶτον τοῦτο οὐκ ἐπράξατε ἀπὸ τῶν βωμῶν σπάσαντες, ἀλλ' ᾠκτειρήσατε. νόμος δὲ ὁ αὐτὸς κεῖται καὶ περὶ τῶν δούλων καὶ τῶν

---

1 δέον] δὲ M τὸ (alterum) om. A 2 τοὺς τῶν τελευτησάντων τάφους ἔνθα πρέπει μᾶλλον βουθυτεῖν ἀναγνωστέον δὲ κατ' ἐρώτησιν A 3 ἣ] ἡ MgAg 16 ante αὐτάρκεια add. ἀντὶ τοῦ A post τέκνων add. καὶ ἐν ταύτῃ χαίρω A 19 ἡ π. γηρωβοσκεῖν A 23 πράττειν] ἄρχειν M 25 μενοῦσι τύχῃ] μέλλουσι τάξει τῆς τυχῆς εἶναι A 31 σπεύσαντες A

ἐλευθέρων μὴ φονεύεσθαί τινα παρόσον καὶ ὁ δοῦλον φονεύσας τῷ αὐτῷ ἄγει ἐνέχεται. ἐὰν οὖν ταῦτα εἴπῃς τοῖς Ἕλλησιν, ἀκουσθήσῃ καὶ πείσεις αὐτούς. ὁ γὰρ εἷς λόγος καὶ ὁ αὐτὸς ὅταν ἐκ τῶν ἀδόξων καὶ ἐνδόξων ἐξέλθῃ, οὐ τὸ ὅμοιον δύναται, τουτέστιν· οὐ τὴν ὁμοίαν δύναμιν ἔχει: — A

288 παράπεισον, νουθέτησον: — M^g

ὅτι: — M^{g}A^g

ἀντὶ τοῦ νέμεσις. διαφέρει γὰρ νέμεσις φθόνου. νεμεσῶσι μὲν γὰρ οἱ δίκαιοι τοῖς ἀναξίως εὐτυχοῦσι, φθονοῦνται δὲ οἱ καλοί. νεμεσήσειαν ἂν ὑμῖν οἱ θεοὶ εἴγε ἃς πρότερον τοῖς βωμοῖς τῶν θεῶν προσφυγούσας ἀποσπάσαντες οὐκ ἐκτείνατε εἰς τιμὴν θεῶν, νῦν ἀνδρὶ χαριζόμενοι φονεύσετε: — MA

ἄλλως: φθόνος νέμεσις. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μώμου τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ [frg. 391] ‘καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω’: — MA

ἀντὶ τοῦ μέμψις: — M^{g}A^g

291 νόμος δ' ἐν ὑμῖν μήτε δοῦλον μήτε ἐλεύθερον φονεύεσθαι παρόσον καὶ ὁ οἰκέτην κτείνας ἐνέχεται τῷ ἄγει τοῦ ἀνδροφόνου: — MA

ἄλλως: ἐν ὑμῖν δὲ, τοῖς Ἕλλησι, νόμος κεῖται σῳζόμενος τὸ ἴσον κρίνειν τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις περὶ θανάτου, οἷον· ὥσπερ ἐλεύθερόν τις ἀνελὼν τιμωρίαν δίδωσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δοῦλον φονεύων ὑποχειριός ἐστι τῷ ἐγκλήματι τοῦ θανάτου: — MA

293 τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν πείσει: τὸ δὲ σὸν ἀξιόλογον πρόσωπον, κἂν κακῶς λέγῃ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον, ὅμως πείσει· πόσῳ γε μᾶλλον, ὅτε καὶ ἔννομα: — MA

294 λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων: ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἔκ τε τῶν ἀδόξων καὶ τῶν ἐνδόξων λεγόμενος οὐ ταυτὸν ἰσχύει καὶ δύναται,

---

1 δοῦλοσ A   8—15 cf. Eust. p. 1422,14   8—13 praeponit φθόνοσ μέμψισ σημεῖον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ μώμου νῦν φθόνον τίθησιν ὡσ καὶ ἐν θησεῖ καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσαι, tum ἄλλωσ ins. pergit ut legitur A   10 νεμέσησαν M   ἂν] οὖν MA $\overset{τ}{μεν}$ οἱ θεοὶ M οἱ θεοὶ ὑμῖν A   11 τῶν θεῶν A   νῦν δ' M   11. 12 ἀνδρὶ—φονεύσετε] φονεύσετε χαριζόμενοι τῶ ἀχιλλεῖ A   12 φονεύετε M   13 ἄλλως—νέμεσις] ἢ διχῶσ φθόνοσ ψόγοσ ἀντὶ τοῦ μέμψισ A   δὲ om. A   13. 14 νῦν—Θησεῖ] ὡδὶ ἀντὶ τῆσ μέμψεωσ εἴρηκεν εὐριπίδησ ὡσ εἰ A   14 μὲν φθόνου M   15 post φράσω add. ἤτοι μέμψεωσ ἄξιον A   18 ὁ om. M   24 πρόσωπον om. M   26 ὁ γὰρ ὁ M   τε om. A

ἀντὶ τοῦ· δυνατὸς γίνεται, κἂν ᾖ φαῦλος, ὁ παρὰ τοῦ ἐνδόξου λεγόμενος: — M[i]A

295 ἐκ τῶν δοξαζομένων: — M[g]

296 ἀντὶ τοῦ στερρά, ὡς ‘κλυτὸς Ἱπποδάμεια’ [B 742]. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα: — M[g]A

† οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός: τὸ ἑξῆς· οὐχ οὕτως ἐστὶ στερρὸς φύσις ἀνθρώπου, ἥτις οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυον τῶν γόων τῶν σῶν καὶ τῶν ὀδυρμάτων τοὺς θρήνους ἀκούσασα: — A

τοὺς θρήνους τῶν ὀδυρμάτων: — M[g]A

299 † Ἑκάβη, διδάσκου: ἀντὶ τοῦ σωφ⟨ρόνει⟩ καὶ τὸν εὖ λέγοντα μηδαμῶς τῷ θυμοειδεῖ μέρει τῆς ψυχῆς σου ποιοῦ δυσμενῆ: — A

† ἄλλως: οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς: τὸ γὰρ ⟨στερρός ἀντὶ τοῦ στερρά, ὥσπερ καὶ ὁ⟩ θεός καὶ ἡ θεός καὶ κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἀντὶ τοῦ κλυτή. ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἔστιν οὕτως σκληρὰ καὶ ἀπ⟨ηνὴς φύσις ἀνθρώπου ἥτις οὐκ ἂν δακρύσῃ κλύουσα, ἤγουν ἀκούουσα, τῶν σῶν⟩ γόων καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων τοὺς θρήνους: — A

τῷ θυμώδει μέρει τῆς ψυχῆς. λέγει δὲ τῷ θυμουμένῳ μέρει τῆς ψυχῆς, τουτέστι τῷ θυμοειδεῖ: — M

† μηδὲ τῇ ἐνούσῃ σοι ὀργῇ χάριν τοῦ σφαγῆναι τὴν Πολυξένην ὑπολάμβανε ἐχθρὸν ἐμὲ ἐν σῇ διανοίᾳ τὸν μὴ ἑλκύσαντα ἐν βίᾳ ἀπὸ τῶν σῶν ἀγκαλῶν τὴν Πολυξένην, ἀλλὰ λέγοντά σοι πράως δοῦναι αὐτήν: — A

303 ἃ δ' εἶπον: ταῦτα εἶπον· ἐάν τις ἀριστεύσας μηδὲν πλέον τῶν δειλῶν ἀπενέγκηται, οἱ λοιποὶ ἀριστεῖς κινδύνου καταλαμβάνοντος τὴν πόλιν οὐκ ἂν ἕλοιντο ὑπερμαχεῖν τῆς πατρίδος ὁρῶντες τοὺς προαριστεύσαντας μηδενὸς γέρως τετυχηκότας. καὶ οὕτως συμβαίνει τὰς πόλεις κάμνειν μὴ ἐχούσας τοὺς προκινδυνεύοντας: — MA

304 τούτῳ γάρ, φησί, τουτέστι τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐξαιτησαμένῳ τὴν σὴν θυγατέρα σφάγιον συνεβούλευσα τοῖς Ἕλλησιν ἐπιδοῦναι: — M

τῷ Ἀχιλλεῖ: — M[g]

1 ἀντὶ τοῦ] κἀκ τῶν δοκούντων ἀντὶ τοῦ δοξαζομένων A ὁ om. A 4. 5 scholio 9 adi. A ins. τὸ δὲ στερρὸν ἀττικὸν σχῆμα ὡς κλ. ἱ. A 9 τοὺς θ.] ἀντὶ τοῦ τοὺσ γόουσ A 12—16 suppleui ex Vat. 1345 23 ἐάν] εἰ γὰρ M ὅταν A μὴ δὲ M 24 ἀποφέρηται A 25 ἕλοιτο M 26 μηδένα A 27 post προκινδυνεύοντας add. τουτέστι τοὺσ τοῖσ πολεμίοισ ἐναντιουμένουσ A 28. 29 scholio quod praecedit adi. M 28 τούτῳ— Ἀχιλλεῖ] τῶ ἀχιλλεῖ τοῦτο δέ φησι A 29 συνεβουλεύσατο A

305 ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶπον: — M[i]

306 † ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν: ἐν τῷδε γὰρ δυστυχοῦσι καὶ ἀφανίζονται αἱ πολλαὶ πόλεις, τῷ μὴ τιμᾶσθαι δηλονότι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἄνδρας: — A

διὰ τοῦτο: — M[g]

δυστυχοῦσιν: — M[g]A[g]

308 τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων: — M[g]A[g]

311 † οὔκουν τόδ' αἰσχρόν: οὐκοῦν κακόν ἐστι τοῦτο καὶ ἄδικον, ἐάν, ὅταν ζῇ τις, φίλον αὐτὸν ἔχωμεν, ὅταν δὲ τελευτήσῃ, μή: — A

ἀντὶ τοῦ ζῶντι: — M[g]

313 † εἶεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις: τί δῆτα εἴποι τις, ἐὰν πάλιν ἄθροισις φανῇ στρατοῦ καὶ μάχη. πολεμήσομεν ἢ φιλοψυχήσομεν ὁρῶντες μὴ τιμωμένους τοὺς θανόντας ὑπὲρ τῆς πόλεως. δῆλον ὡς φιλοψυχήσομεν: — A

314 ὁ ἀγών: — M[g]A[g]

315 φιλοζωήσομεν μὴ μαχόμενοι: — M[g]A[g]

317 † καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι: εἰ ἐν τοῖς ζῶσίν εἰμι καὶ μετρίως εὐτυχοίην, ἀρκούντως ἂν ἔχοι· θανὼν δὲ βούλομαι τιμᾶσθαι καὶ κλέος ἔχειν ἀοίδιμον παρὰ τῶν ζώντων τιμώμενος: — A

318 ζῶν δηλονότι: — M[i]

319 τιμώμενον, ἄξιον τιμῆς νομιζόμενον: — MA[g]

320 ἐπὶ πολὺν γὰρ χρόνον μένει ἡ δόξα: — M[g]

† διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις: ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ δόξα καὶ πολυχρόνιος γίνεται κατὰ διαδοχὴν αὐξανομένη: — A

321 † εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῄς: εἰ δὲ οἰκτρὰ πάσχειν λέγεις, ταῦτα ἀντάκουέ μου. εἰσὶ καὶ παρ' Ἕλλησι γυναῖκες αἱ μὲν παίδων ἐστερημέναι, αἱ δὲ νυμφίων, οὕστινας ἐν τῇ Τροίᾳ σφαγέντας ἡ Τρωικὴ κόνις κρύπτει: — A

322 ἐν τῇ Ἑλλάδι δηλονότι: — M[i]A[g]

ἄθλιαι μᾶλλον σοῦ: — M[i]

σοῦ οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι: — M

323 τὸ χ̄ πρὸς τὴν συγκοπήν· πρεσβύτεραι γὰρ ἔδει εἰπεῖν: — M

324 στερηθεῖσαι: — M[g]

τῶν ἰδίων: — M[g]

---

27 ἕλληνες A 32 scholio 33 adi. M

325 ἡ Τρωική: — M^g

326 ὑπόμενε καρτέρει: — M^gA^g

328 ὑμεῖς δηλονότι: — M^gA

τὸ μήτε τοὺς φίλους ὡς φίλους τιμᾶν μήτε τοὺς ἐνδόξως ἀνῃρημένους θαυμάζειν: — MA

330 τιμᾶτε: — M^g

331 ὑμεῖς δὲ πρὸς ταῦτα τὰ βουλεύματα καὶ τὴν τύχην κτήσησθε. οἷα βούλοισθε, τοιαῦτα ἔχητε: — M^iA

332 † αἰαῖ τὸ δοῦλον: φεῦ φεῦ, ὡς κακὸν τὸ πεφυκέναι τινὰ δοῦλον. τῇ βίᾳ γὰρ ὁ δοῦλος κρατούμενος τολμᾷ πράττειν ἃ μὴ χρή. πᾶς γὰρ δοῦλος ἀναγκαζόμενος πλεῖστα πράττει ἄδικα: — A

333 ὑπομένει πολλάκις, ὃ μὴ πρέπον ἐστὶν ὑπὸ τῆς βίας ἀναγκαζόμενον: — MA

334 ὦ τέκνον: — M^g

ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀέρα: — M^g

335 φροῦδος κατὰ τὸ ἔτυμον λέγεται ὁ προαπεληλυθὼς τῆς ὁδοῦ [καὶ προαπελθών]: — M^iA

† φροῦδοι: ἀνωφελεῖς, ἀφανεῖς, εἰς μάτην ἐκτοξευθέντες. οὐ γὰρ ἔκαμψαν τὸν τοῦ Ὀδυσσέως θυμὸν ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὸ ψηφισθὲν αὐτοῖς ἔτι μένει: — A

ἡ μήτηρ ἔχεις: ἀντὶ τοῦ ἤπερ, οἷον· σὺ δὲ εἰ μᾶλλον τῆς μητρὸς δύναμιν ἔχεις: — MA

συναλοιφή· ἡ μήτηρ ἀντὶ τοῦ ἤπερ ἡ μήτηρ. σὺ δὲ εἰ [μᾶλλον] ἔχεις μείζονά τινα δύναμιν, σπούδαζε: — MA

337 ὅ τε παρέλκει: — M^g

340 τὸ ἑξῆς· καὶ πεῖθε τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην: — M^iA

† οὕτως ἡ σύνταξις· ἔχεις πρόφασιν ὥστε τὴν σὴν ἐποικτεῖραι τύχην· ἔστι γὰρ τέκνα καὶ τῷδε, τῷ Ὀδυσσεῖ: — A

---

3 scholio quod sequitur praefixit A 4 ἐνδόξουσ A 7. 8 scholio 4. 5 adi. A ins. ἵνα ἡ μὲν ἑλλὰσ κατὰ τοῦτο εὐτυχῇ κτήσασθε M κτήσεσθε A 8 οἷα γοῦν A βούλησθε M ἔχετε A 12 τὸ μὴ πρέπον A ante ὑπὸ ins τῇ βίᾳ κρατούμενον A 16 παρεληλυθὼσ M προαπεληθὼσ A 17 παρελθὼν M 22. 23 scholio quod praecedit adi. M ins. ἔστι δὲ 23 συναλιφὴ M συναλειφὴ A μᾶλλον τῆσ μητρὸσ A 26 τὸ ἑξῆσ om. A πείθου M^i ὥστε τ. σ. A post τύχην add. ἀντὶ τοῦ ἀτυχίαν A 27. 28 scholio 18—20 adi. A

342 ὁρῶ σ' Ὀδυσσεῦ: ἐνταῦθα ἐφύλαξεν ὁ Εὐριπίδης τὸ ἡρωικὸν ἦθος· οὐ γὰρ ταπεινὸν αὐτὸ μεμίμηται, ἀλλὰ παρρησιαστικόν: — MA

ὁρῶ σε, φησίν, ὦ Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα ὑπὸ τὰ ἱμάτια, τὸ δὲ πρόσωπον ἀποστρέφοντα, ἵνα μὴ ἱκετεύω σε: — MA

345 οὐχ ἱκετεύσω σε, ἐπεὶ πέφευγας παρ' ἐμοῦ τούτου τυχεῖν: — MMgA

† ἀκούσας Ὀδυσσεὺς τῆς Ἑκάβης εἰπούσης τῇ Πολυξένῃ· ὦ τέκνον, πρόσπιπτε Ὀδυσσεῖ λαβοῦσα τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ καὶ γενειάδος καὶ ἱκέτευσον αὐτὸν ὅπως τὴν σὴν τύχην ἐποικτείρῃ· οὕτω γὰρ ἔθος ἦν παλαιοῖς παρακαλεῖν τῆς χειρὸς καὶ τῆς γενειάδος ἁπτομένοις· ταῦτα ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν μὲν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα εἰσήγαγεν ἔσωθεν τοῦ εἵματος αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον εἰς τοὐπίσω ἀπέστρεφεν, ὅπως μήτε τῆς χειρὸς αὐτοῦ λάβηται μήτε τῆς γενειάδος. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν [Πολυξένη] οὕτως ποιήσαντα εἶπεν ἡ Πολυξένη· ὁρῶ σε, Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα ⟨ὑπὸ τὰ⟩ ἱμάτια, τὸ δὲ πρόσωπον στρέφοντα, ἵνα μὴ ἱκετεύω σε. θάρρει δὲ, ἐπεὶ πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία, τουτέστι τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν· ἐκ τοῦ Διὸς γὰρ πᾶσα ἱκεσία. ἱκέσιον δὲ Δία τὸν ἐπὶ παρακλήσει μεταλαμ⟨βανόμενον⟩: — A

† ὥς ἐστιν ὁ Ζεὺς φίλιος καὶ ξένιος καὶ τὰ λοιπά, οὕτως καὶ ⟨ἱκέσιος. ἀντὶ τοῦ πέφευγας τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν, τουτέστιν· οὐχ ἱκε⟩τεύσω σε: — A

346 ὡς ἕψομαί γε: ὄντως ἐπακολουθήσω σοι καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον καὶ ὅτι βούλομαι ἀπολέσθαι: — MA

καὶ ἄλλως: ἕνεκα τῆς ἀνάγκης ἀκολουθήσω σοι καὶ ὅτι ἀποθανεῖν βούλομαι, ἐπειδὴ προτιμότερόν μοί ἐστι τοῦ ζῆν κακῶς: — MA

348 ἀντὶ τοῦ φανήσομαι: — Mg

δειλὴ καὶ φιλόζωος γυνὴ φανήσομαι: — Mg

350 † τοῦτό μοι πρῶτον βίου: τοῦτό μοι ἦν πρῶτον [καὶ] ὅτι ἦν βασιλέως θυγάτηρ. ἔπειτα ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων βασιλεῦσι νύμφη. τοῦτο ἐλλιπές ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις οὕτως· ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων μέλλουσα γενέσθαι νύμφη βασιλεῦσιν ἀπὸ

---

2 ἔθος A   αὐτὸν M   4. 5 scholio quod praecedit adi. M   4 ὁρῶ— Ὀδυσσεῦ] ὁρῶ σ' ὀδυσσεῦσ A   6 scholio quod praecedit adi. M   ἱκετεύω MgA   τοῦ τούτου A   12 ἀντέστρεφεν A   18 μόνωσ λαμβανόμενον Vat. 1345   19—21 suppleui ex Vat. 1345   24 post ἕνεκα add. καὶ M   25 μοι om. A   post ἐστὶ add. τὸ ἀποθανεῖν A   κακῶς om. M

βασιλέων γεννηθεῖσα. λείπει γὰρ ἐν τῷ βασιλεῦσι νύμφη τὸ μέλλουσα γενέσθαι: — A

τὸ κεφάλαιον: — M^gA^g

352 μακαρισμὸν, ἔπαινον τῶν γάμων: — MA

353 ἀντὶ τοῦ τίνος: — M^gA^g

354 ἐγὼ δὲ ἡ δύστηνος δέσποινα: — M^g

355 περίβλεπτος εὐδαίμων ἔνδοξος: — M^gA^g

356 τὸ ἀποθανεῖν: — M^g

357 τὸ τῆς δουλείας ὄνομα τοῦ θανεῖν με ἐρᾶν ποιεῖ. κακοσύνθετον δὲ τὸν λόγον πεποιήκασι τὰ δύο ἀπαρέμφατα: — MA

359 τὸ ἑξῆς· δεσποτῶν ὅστις ὠμῶν κατὰ τὰς φρένας: — M^g

361 τὴν κάσιν· Ἀνακρέων [frg. 12^a] ‘οὔτε μὴν ἁπαλὴν κάσιν’. σεσημείωται δὲ ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν εἶπεν, εἰ μὴ ἀποκοπή ἐστι τοῦ κασιγνήτην: — MA

362 † ἀνάγκην σιτοποιόν: τὴν μυλικὴν εἶπε. προσθεὶς τὴν σιτοποιὸν ἀνάγκην ἐν δόμοις τοῖς αὐτοῦ, ὅστις με ὠνήσεται, καὶ προσθεὶς τὸ σαίρειν τὸ δῶμα καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν ἀναγκάσει με ἄγουσαν, φέρουσαν καὶ ἔχουσαν, ἡμέραν λυπράν: — A

ἀντὶ τοῦ μυλωθρικήν: — M^g

363 φιλοκαλεῖν: — M^g

ἀντὶ τοῦ παρεστάναι ἐπὶ κερκίσι με ἀναγκάσει. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ προσθείς: — M

366 μολυνεῖ, κακῶς ποιήσει: — M^g

367 οὐ δῆτ’ ἀφίημι: οὐ ταῦτα ὑποστήσομαι θελήσασα ζῆν: — M

† οὐ δῆτ’ ἀφίημι: τὸ οὐ δῆτα ἀντὶ τοῦ οὐ θέλω ζῆν καὶ πάσχειν τοιαῦτα· ἐλεύθερον δὲ ἀφίημι τὸ φῶς τοῦτο τῶν ἐμῶν ὀμμάτων. οὐ γὰρ ἐπὶ ὑπηρετήσει καὶ δουλεύσει τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἔσται τὸ ὁρᾶν * * καταφωτίζον αὐτοὺς, ἐπεὶ προστίθημι τῷ Ἅιδῃ τὸ ἐμὸν δέμας: — A

368 ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν δέμας προστίθημι τῷ Ἅιδῃ: — M

γράφεται τόδ’ ἤδη: — M^g

† προστιθεῖ⟨σα⟩ ..... τὸ δὲ σῶμα ἐπὶ τοῦ ..... ὁ δὲ Ὅμηρος τὸ μὲν δέμας ἐπὶ τοῦ ἐμψύχου ἀπὸ τοῦ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, τὸ δὲ σῶμα ἐπὶ τοῦ ἀψύχου οἱονεὶ σῆμά τι ὂν τοῦ ποτε ζῶντος: — A

---

4 ante τῶν ins. ἕνεκα A 12—14 cf. Hesych. s. v. κάσις 12 ὡσ ἀνακρέων λέγει A οὔτε μὴν Cobet οὔτ’ ἐμὴν Bergk οὔτε μὲν M τότε μ’ A 13 ἐποίησεν M ἐστι] ἐγένετο A 21 μετὰ ἀνάγκησ M 27 ἔσται τὸ] ἐπὶ τῶ A addiderim τὸ φέγγος τὸ 31—33 cf. Tzetz. ad Lycophr. p. 337 schol. A 115 Zon. p. 1706

369 ἀντὶ τοῦ διαχείρισαι σφάξαι φόνευσον διάχρησαι: — Mg

370 δόξης: ὑπονοίας: — M¹Ag

372 μηδὲν ἡμῖν ἐμποδὼν γένῃ, ὦ μῆτερ, μήτε λέγουσα μήτε πράττουσα: — MA

373 φλυαροῦσα, μηδὲν ἀνύουσα: — MgA

σύνθελέ μοι, σὺν ἐμοὶ βούλου ἀποθανεῖν: — Mg

375 † ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν: ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι τῶν κακῶν, φέρει μὲν καὶ ὑπομένει αὐτὰ κατὰ ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἀλγεῖ. ἐὰν ⟨δὲ⟩ θάνῃ, μᾶλλον ἂν δοκοίη εὐτυχής: — A

376 τῷ τῶν κακῶν ζυγῷ τὸν αὐχένα ἐντιθεὶς ἀλγεῖ: — M¹

379 δεινὸς χαρακτήρ: δυσχερές ἐστι, φησί, τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν γενόμενον τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ φρόνημα τῆς εὐγενείας ἀπορρῖψαι καὶ ἀφανίσαι: — MA

ἄλλως: ἱκανός ἐστι χαρακτὴρ καὶ φανερὸς ἐπ' ἀνθρώποις τὸ ἀγαθὸν γενέσθαι: — M

ἱκανή, φησί, καὶ ἔνδοξος φρόνησις ἐν τοῖς ἀνθρώποις τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν προελθεῖν καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμαζόμενοι καὶ δοξαζόμενοι γίνονται οἱ παρασκευάζοντες ἑαυτοὺς ἀξίους εἶναι τῆς εὐγενείας: — MA

† ἄλλως εἰς τὸ αὐτό: σαφής, φανερὸς καὶ πρόδηλος χαρακτὴρ τὸ ἀπὸ ἀγαθῶν γενέσθαι, οἷον ⟨ὁ⟩ ἀπὸ εὐγενοῦς προελθὼν πᾶσιν εὐδιάγνωστός ἐστι καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζονται καὶ δοξάζονται οἱ αὐτοὺς ἀξίους τῆς εὐγενείας παρασκευάζοντες, ἤγουν τοῖς ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλέον καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται, ὥσπερ καὶ ἡ Πολυξένη ἄξια τῆς ἑαυτῆς εὐγενείας πέπραχεν. εἵλετο γὰρ θανεῖν ἢ δούλη ὑπάρχειν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· δεινὸς χαρακτὴρ καὶ ἐπίσημος ἐν βροτοῖς τὸ ἀπὸ ἐσθλῶν γενέσθαι· λείπει δὲ ἡ ἀπό πρόθεσις· καὶ ἐπὶ πλέον ἔρχεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐν τοῖς ἀξίοις αὐτῆς, τῆς εὐγενείας. πολλοὶ γὰρ εὐγενεῖς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πλέον ἔρχεται τὸ ὄνομα τούτων μὴ τὰ τῆς εὐγενείας πραττόντων ἄξια: — A

ἐπίσημος: φανερὸς ἔνδοξος ἱκανός: — MAg

380 τὸ ἐξ ἀγαθῶν προαχθῆναι: — M

381 τοῖς ἀξίοις τῆς εὐγενείας. οἷον· τοῖς ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλέον καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται: — MA

---

3 ἡμῖν om. A   μένῃ M   ὦ μῆτερ om. A   5 scholio quod praecedit adi. A   6 σύνελθε Mg   9 δοχῇ A   16 φησὶ om. A   17 δοξαζόμενοι καὶ θ. A   18 εἶναι om. A   32—34 scholio 16—18 adi. A om. τοῖς ἀ. τ. εὐ.   33. 34 ἐνδοξότερον γίνεται A

383 ἐπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς Ὀδυσσέα: — Mg

389 ⟨οὐ⟩ σέ, ὦ γεραιά, φησί, κατθανεῖν ἠτήσατο τὸ φάντασμα Ἀχιλλέως: — MgA

391 εἰ καὶ τὸ φάντασμα ἐκείνην ᾔτησεν, ἀλλ' ὑμεῖς με σὺν τῇ θυγατρὶ φονεύσατε: — MA

ὑπέρθεσις· ἀλλ' ὑμεῖς: — Mg

392 † καὶ δὶς τόσον: καὶ διπλοῦν γενήσεται τὸ πόμα τοῦ αἵματος τῇ τε γῇ καὶ τῷ νεκρῷ, ἐὰν κἀμὲ συσφάξητε τῇ παιδί μου: — A

394 † ἅλις κόρης σῆς: ἀντὶ τοῦ· αὐτὴ μόνη ἀρκεῖ. οὐ γὰρ προσενεκτέος ἄλλος θάνατος πρὸς ἄλλῳ· οὐ θέλομεν γὰρ ὀφείλειν καὶ τὸν σὸν θάνατον: — A

οὐ προσενεκτέος: — MgAg

395 † μηδὲ τόνδ' ὠφείλομεν: ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἀναγκάσεις με συναποκτεῖναί σε τῇ θυγατρί σου: — A

396 λείπει τὸ ἐστί: — MgAg

397 οὐ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι: — M

† οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος: εἰπούσης τῆς Ἑκάβης ὡς ἀνάγκη συνθανεῖν τῇ θυγατρί μου, φησὶν Ὀδυσσεύς· πῶς; οὐ γὰρ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι. πρῶτός εἰμι ἐν τῷ στρατῷ καὶ ὃ θέλω, ποιήσω. οὐ γὰρ ὑπ' ἄλλου προστάσσομαι, ἵνα εἰπόντος ἐκείνου· σφαγήτω καὶ ἡ Ἑκάβη· ἀκούσω τούτου: — A

ἐπεὶ τὰ μετὰ ἀνάγκης δούλοις πρέπει: — Mg

398 καθάπερ κισσὸς δρυὸς ἀντιλαμβάνεται περιπλακείς. κἀγὼ ταύτης ἀντιλαμβάνομαι καὶ οὐ χωρισθήσομαι αὐτῆς ἀναιρουμένης, ἀλλὰ σὺν αὐτῇ θνῄσκειν βούλομαι: — M

† ὁποῖα κισσός: καθάπερ ὁ κισσὸς ἀντιλαμβάνεται καὶ περιπλέκεται τῇ δρυί, τὸν αὐτὸν κἀγὼ τρόπον ταύτης λαβοῦμαι καὶ οὐ χωρισθήσομαι: — A

† ἄλλως: κισσός ἐστιν εἶδος δένδρου μικροῦ, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἀμπέλοις συνεχῶς ἀνέρχεται καὶ εἱλίσσεται ἐν αὐταῖς, ἀναφέρεται δε τῷ Διονύσῳ. εἰς νάρθηκα γὰρ ἔπλεκον τὸ αὐτὸ φυτὸν, καὶ οὕτως ἐχόρευον αἱ Βάκχαι τῷ Διονύσῳ: — A

399 † οὐκ ἥν γε πείθῃ: ἐὰν πείθῃ τοῖς σοφωτέροις σου, οὐ-

---

2 οὐ — κατθανεῖν] φησιν ὁ ὀδυσσεὺσ οὐδαμῶσ .... ἀποθανεῖν A   οὐ om. Mg
2. 3 τὸ τοῦ ἀχιλλέωσ φάντασμα ἀλλὰ ταύτην ἤτοι τὴν πολυξένην A   4. 5 scholio quod praecedit adi. A add. ἡ δὲ ἑκάβη φησὶν   συμφωνεύσατε τῇ θ. A
23 κισσὸν M   δρῦς M   περιπλακέντοσ M   24 μεταλαμβάνομαι M

δαμῶς τοῦτο ποιήσεις, τὸ συσφαγιασθῆναί σε τῇ θυγατρί, ἀλλὰ καταλείψεις αὐτὴν μόνην: — A

401 αὐτόθι, παρὰ σοί: — $\mathrm{M^gA^g}$

402 ἀντὶ τοῦ Λαέρτου: — $\mathrm{M^g}$

403 ὑποχώρει καὶ ἐνδίδου· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποχαλώντων τὸν πόδα πολλοῦ ὄντος ἀνέμου: — MA

405 ἀντὶ τοῦ τραυματίσαι: — $\mathrm{M^g}$

† ἑλκῶσαι: ἀντὶ τοῦ ἕλκους καὶ τραυμάτων πληρῶσαι τὸν σὸν γηραιὸν χρῶτα: — A

408 ἅτινα πάθῃς: — $\mathrm{M^gA^g}$

409 γλυκεῖαν: — $\mathrm{M^g}$

411 ὅτι: — $\mathrm{M^g}$

413 † τέλος ⟨δ⟩έχῃ: ἀντὶ τοῦ πλήρωμα· οὐ γὰρ προσομιλήσω σοι τοῦ λοιποῦ: — A

414 † ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω: ταῦτα λεγούσης τῆς Πολυξένης ἀνταπεκρίθη ἡ Ἑκάβη ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύσομεν. ἡ δὲ Πολυξένη πρὸς ταῦτα οὐκ ἀπεκρίθη, ἀλλ' ἔχεται τῶν αὐτῆς λόγων κἂν ἀμοιβαῖοι φαίνωνται οἱ στίχοι. οὕτως γάρ ἐστιν ἡ ἀκολουθία τούτων· ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, ἄπειμι δὴ κάτω ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ἄνευ τῶν ἐπὶ γάμῳ λεγομένων ὕμνων, ἐκεῖ δ' ἐν Ἅιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν, ἀντὶ τοῦ σοῦ. διὰ μέσου δὲ ἐβόα Ἑκάβη ἐκείνης λαλούσης, ὅπως ἀποκριθῇ καὶ εἴπῃ αὐτῇ τι, καὶ οὐκ ἀντεῖπεν αὐτῇ μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος τί σοι πρὸς Ἕκτορ' ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν: — A

ἄπειμι κάτω δηλονότι: — $\mathrm{M^g}$

417 ἐλεεινή: — $\mathrm{M^g}$

419 συναλοιφὴ τῶν δύο· ἔστι δὲ ἐγώ: — $\mathrm{M^i}$

πῶς τὸ τέλος διάξω τοῦ βίου: — $\mathrm{M^g}$

421 αὔξουσα τὸ πάθος φησί· ιθ̅ γὰρ μόνους παῖδας ἐγέννησεν. Ὅμηρος [Ω 496]· 'ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν'. ἢ ὅτι συμπεριλαμβάνει τοὺς νόθους διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. σύλληψις δὲ λέγεται ὁ τρόπος· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ ἐγέννησεν, ὁ δὲ Πρίαμος ἐξ ἄλλων γυναικῶν: — M

† ἡμεῖς δὲ πεντήκοντ⟨ά γ'⟩ ἄμοιροι τέκνων: ἐζήτηται ἐνταῦθα πῶς δέκα καὶ ἐννέα παῖδας ποιήσασα Ἑκάβη πεντήκοντα ἑαυτὴν

---

5. 6 τῆι ποδιᾶ M

παίδων ἀμέτοχόν φησι. καὶ φαμὲν ὡς συμπεριείληφε τοὺς νόθους παῖδας τοῦ Πριάμου σὺν τοῖς ἑαυτῆς: — A

ἀμέτοχοι: — M^{g}A^g

424 περιπτυσσομένη τὴν μητέρα τοῦτό φησιν: — M^g

† ὦ στέρνα: ταῦτά φησιν ὡς ἀσπαζομένη τοὺς τῆς μητρὸς μαστούς: — A

425 ταχυθανάτου. μήπω γηρασάσης, τουτέστι νέας: — M^g

426 † χαῖρ' ὦ τεκοῦσα: κἀνταῦθα οὐκ ἀμοιβαῖοί εἰσιν οἱ λόγοι, ἀλλὰ διὰ μέσου φησὶν Ἑκάβη, ὅπως ἀποκριθῇ αὐτῇ, καὶ οὐκ ἀντιλέγει. οὕτως γάρ ἐστιν ὁ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις· χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοὶ ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις. καὶ λεγούσης ταῦτα Πολυξένης λέγει καὶ ἡ Ἑκάβη διὰ μέσου· χαίρουσιν ἄλλοι καί, ἂν ζῇ Πολύδωρος, ἀπιστῶ· τοῦ ὀνείρου γὰρ ἐμνημόνευσεν ὃν εἶδε περὶ ἐκείνου ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος. καὶ τότε ἀποκρίνεται αὐτῇ ἡ Πολυξένη καὶ λέγει περὶ τοῦ Πολυδώρου· ζῇ καὶ θανούσης σου καλύψει τοὺς σοὺς ὀφθαλμούς: — A

427 γράφεται τόδε: — M^g

428 ἀπὸ κοινοῦ τὸ χαιρέτω: — M^g

429 οὕτως εἰς πάντα δυστυχής εἰμι ὡς καὶ περὶ ἐκείνου ἀπιστῶ εἰ ζῇ: — MA

431 ἐγὼ πρὶν τοῦ ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν κακῶν τέθνηκα: — M^i

432 ἄπαγε καλύψας τοῖς ἱματίοις διὰ τὸ κόσμιον: — M

434 τὴν ἐμαυτῆς καρδίαν ἐκτέτηκα τοῖς θρήνοις τῆς μητρὸς κἀγὼ δὲ ταύτην ἐκτήκω: — MA

435 † ὦ φῶς: ἔξεστί μοι προσφωνεῖν τὸ σὸν ὄνομα καὶ προσλέγειν· οὐ γὰρ ἀποκέκλεισμαι καὶ τοῦ λαλεῖν: — A

436 οὐδέν ἐστι τὸ μεταξὺ τῆς πυρᾶς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ ξίφους: — M

† μέτεστι δ' οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πολὺ μέτεστί μοι τὸ φῶς ἀνακαλεῖσθαι πλὴν ὅσον φθάσαι με εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. ὅταν δὲ ἐκεῖ φθάσω, οὐκέτι προσφωνήσω σοι, δηλονότι· ἕως οὗ τὴν ὁδὸν περιπατῶ τὴν πρὸς τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον, ἔξεστί μοι ἀνακαλεῖσθαι τὸ φῶς καὶ βλέπειν αὐτό· ὅταν δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην τελειώσω καὶ φθάσω εἰς τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον, ἔκτοτε οὔτε ἴδω τὸ φῶς οὔτε προσφθέγξομαι αὐτό· σφαγήσομαι γάρ: — A

---

19 εἰσ πάντα om. A εἰμὶ δ. A. 19. 20 καὶ — ζῇ] οὐ πιστεύω ζῆν τὸν πολύδωρον A 23 post τῆς μητρὸς add. πρὶν σφαγῆναι A 24 δὲ] γὰρ A

438 ἀποψύχω: — M^g

441 ὥς: οὕτως: — M^iA^g

τὴν Λακωνικήν: — M^g

442 δι' εὐπρεπείας: — M^g

444 † αὔρα, ποντιὰς αὔρα: τοῦ Ὀδυσσέως λαβόντος τὴν Πολυξένην καὶ ἀπερχομένου ἀνακλαίεται αὐτὴν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τί μέλλει αὕτη παθεῖν. ὁ δὲ χορὸς οὗτός ἐστιν ἐκ Τρῳάδων γυναικῶν καί φησι πρὸς τὸν τῆς θαλάττης ἄνεμον, ἀπὸ ἑνικοῦ δὲ δηλοῖ πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητής. φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χορός· ὦ αὔρα ποντιάς, ποῦ με τὴν δυστυχῆ ἐπαγάγης ἢ ποῖ τῶν νήσων ἢ ποῖ τῶν τόπων, καὶ τίνι δούλη γενήσομαι. ἆρα εἰς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος γῆς με ἀπάξεις ἢ τῆς Φθιάδος, ὅπου, εἰς τὴν Φθίαν, τὸν Ἀπιδανὸν ποταμόν φασι ῥέειν. ἢ ποῦ [ἀπὸ] τῶν νήσων· * * ἆρα εἰς τὴν Δῆλόν με ἀπάξεις, ὅπου ὁ πρωτόγονος φοῖνιξ· πρωτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν ὡς πρῶτον γεννηθέντα τῆς δάφνης· καὶ ἡ δάφνη κλάδους ἀνέφυσε μελλούσης τεκεῖν τῆς Λητοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. ἢ εἰς Ἀθήνας με ἀγάγης, καὶ ἐν τῷ πέπλῳ, ἐν ᾧ πάσσουσι τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἆθλα αἱ παρθένοι, κἀγὼ σὺν ἐκείναις στίξω καὶ γράψω εἰς τὸν αὐτὸν πέπλον τὰ ταύτης ἆθλα καὶ τὴν τῶν Τιτάνων γενεάν, ἣν ὁ Ζεὺς κατέφλεξεν ἐν τῷ κεραυνῷ. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς τότε πάσσειν ἐν τοῖς πέπλοις τὰ τῶν ψευδωνύμων αὐτῶν ἆθλα θεῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς πέπλοις νῦν γράφομεν ἵππους, ὄρνις καί τινα ἄλλα. τοὺς δὲ πέπλους οὐ μόνον παρθένοι ἔκαμνον, ἀλλὰ καὶ αἱ μὴ οὕτως ἔχουσαι. καὶ ὁ μὲν νοῦς ἐστι τοιοῦτος, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· αὔρα ποντιὰς αὔρα, ἥτις κομίζεις τὰς ἐν θαλάσσῃ πορευομένας θοάς, ἤτοι ταχυτάτας, νῆας ἐπὶ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ποῖ με τὴν μελέαν καὶ δυστυχῆ κομίσεις καὶ ἀγάγης· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πορεύσεις· καὶ πρὸς τίνος οἶκον ἀφίξομαι. τὸ γὰρ τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι τοῦτο λέγει· πρὸς τίνος οἶκον ἀφίξομαι δούλη γενομένη· τὸ τῷ ἀντὶ γενικῆς. τὸ δὲ ἢ πρὸς τὸ αὔρα ἀποδοτέον, ἵν' ᾖ οὕτως· αὔρα ποντιάς, ποῖ με κομίσεις, ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος γῆς, καὶ τὰ λοιπὰ διὰ μέσου· ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Φθιάδος γῆς, ἔνθα τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν τὸν πατέρα τῶν καλλίστων ὑδάτων φασὶ λιπαίνειν τὰ πεδία· ἢ ποῖ με τῶν νήσων ἀπάξεις τὴν τάλαιναν· τὸ δὲ ποῖ ἀπὸ κοινοῦ· πεμπομένην ἐν τῇ ἁλιήρει κώπῃ, ἔχουσαν, ἐμέ, οἰκτρὰν βιοτὴν ἐν τοῖς οἴκοις, οὗ γενήσομαι δούλη. εἰς τὴν Δῆλον με ἀπάξεις, ἔνθα πρωτόγονός

---

19 τοῖς] τῶ A   26 δῆλον A   33 ἐπάξεισ A

τε φοῖνιξ καὶ ἡ δάφνη ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους τῇ Λητοῖ φίλα ἀγάλματα καὶ δῶρα τῆς αὐτῆς ἐνδόξου ὠδῖνος, καὶ σὺν ταῖς Δηλιάσι κόραις ὑμνήσω τῆς Ἀρτέμιδος θεᾶς τὴν χρυσῆν περικεφαλαίαν καὶ τὰ τόξα. ἢ ἐν ταῖς Ἀθήναις κἀκεῖσε ἀπελθοῦσα ὑφανῶ ἐν τῷ κροκέῳ πέπλῳ τῆς καλλιδίφρου Ἀθηνᾶς τοὺς πώλους ποικίλλουσα αὐτοὺς ἐν ἀνθοβαφέσι πηνίοις ἢ μεταξίοις· ἢ τῶν Τιτάνων γενεὰν ὑφανῶ ἐν τῷ πέπλῳ, ἣν κοιμίζει ὁ Ζεὺς καὶ ἀφανίζει ἐν ἀμφιπύρῳ φλογμῷ, ἤγουν κεραυνῷ. ὤμοι τῶν ἐμῶν γονέων καὶ πατέρων καὶ χθονὸς, ἥτις κατεστράφη φλεχθεῖσα ἐν τῷ πυρί. † κατὰ γὰρ τὸ πῦρ, φησὶ, γενομένη ἡ πόλις αὕτη δορίκτητος καὶ δούλη τῶν Ἑλλήνων· ἐγὼ δ' ἐν ξένῃ γῇ δούλη κληθήσομαι λιποῦσα τὴν Ἀσίαν δούλην, θεράπαιναν, τῆς Εὐρώπης, ἀλλάξασα τοὺς τῶν Ἑλλήνων θαλάμους ἀντὶ τοῦ Ἅιδου. φησὶ γάρ· κρεῖττον ἦν σφαγῆναί με ἢ δούλην γενέσθαι. πολλῶν γὰρ Τρῳάδων γυναικῶν ἐφείσαντο οἱ Ἕλληνες χάριν τοῦ μοιχεύειν αὐτάς: — A

πνοή: — Mg

445 ἥτις: — Mg

446 ταχείας ναῦς: — Mg

λίμνην τὴν θάλασσάν φησιν Ὅμηρος [γ 1]· ‘Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην’: — M

κῦμα, οἴδημά τι ὄν: — Mg

448 τίνι δούλη ὀνομασθεῖσα πρὸς τὸν οἶκον ἀφίξομαι: — M

450 ἆρα, φησὶν, εἰς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος γῆς ἀφίξομαι ἢ ἐπὶ τὸν ὅρμον τῆς Φθίας: — M

τῆς Πελοποννήσου. ἴσως δὲ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει τοῦτο: — M[i]A

γῆς: — Mg

451 τῆς Θεσσαλίας, διὰ τὸν Νεοπτόλεμον: — MgA

Ἀπιδανὸς ποταμὸς Θεσσαλίας: — M

454 τὰ πεδία Θεσσαλίας ἀρδεύειν· τὸ γὰρ ὕδωρ τρόφιμον: — Mg

455 ἀπὸ κοινοῦ τὸ πορεύσεις· ἢ εἰς τίνα τῶν νήσων με πορεύσεις: — M[i]

καὶ τοῦτο διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὃν φησιν Ὅμηρος [B 108] ‘πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργει παντὶ ἀνάσσειν’. ἁλιήρει δὲ τῇ ἐν ἁλὶ ἐρεσσομένῃ κώπῃ: — M

---

5 τανίοις A 7 ἀφανίζει] φαίνει A 23 τοῦ ὅρμου M 24—25 τῆς—τοῦτο] δωρίδος γῆν λέγει τὴν πελοπόννησον A 27 scholio quod praecedit adi. A ins. φθίαν δὲ τὴν θετταλίαν A διὰ τὸν om. Mg in fine add. τὸν υἱὸν ἀχιλλέως A 29 πεδία] ἀπὸ Mg

457 ἐν οἷς ἀφίξομαι οἴκοις οἰκτρὰν ζωὴν ἔχουσα: — M

458 ἐπειδὴ ἐμνήσθη νήσων, καὶ ἡ Δῆλος νῆσός ἐστι. καὶ Ὅμηρος [ζ 163]· 'Δήλῳ δήποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα'. λέγεται δὲ ἡ δάφνη πρῶτον ἐν Δήλῳ γενέσθαι ⟨καὶ⟩ ὁ φοῖνιξ: — M[i]

ὅ τε φοῖνιξ καὶ ἡ δάφνη: — M[g]

† ἔ⟨νθα πρωτό⟩γονος τε φοῖνιξ: ὁ Ζεὺς .... ⟨Ἀ⟩στερίαν καὶ ... ἐτύγχανε καὶ ταύτῃ συγ⟨κοιμώμενος⟩ .... προσήκοντα ταῖς τῶν γυναικῶν κυοφορίαις τε ⟨καὶ⟩ ἔγκυμον⟨α⟩ ... κατὰ δέ τινας ...... παρεγένετο εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον μίαν τῶν ⟨Κυ⟩κλάδων τυγχάνουσαν κἀκεῖσε ἀπελθοῦσα καὶ ἁψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους παῖδας ἀπέτεκεν Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. οἱ δέ φασιν ὅτι, ὁπηνίκα εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον ἡ Λητὼ παρεγένετο τυγχάνουσα ἔγκυος, εὐθέως ἐν τῇ γῇ τῆς εἰρημένης νήσου δύο κάλλιστα φυτὰ ἀνεβλάστησαν, φοῖνιξ καὶ δάφνη, ἐναργὲς τεκμήριον ὄντα τῆς τῶν παίδων τῶν δύο τῆς Λητοῦς ἀποτέξεως, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. ἢ καὶ ὡς ἀναθήματα παρὰ τῆς γῆς ἀνεδόθησαν τῆς καλλίστης καὶ περιφανοῦς ὠδῖνος αὐτῆς· διὸ καὶ τὴν νῆσον μετωνόμασαν Δῆλον, ὅτι φανερὸν καὶ ἐναργὲς σημεῖον ἐν αὐτῇ ἀνεδόθη τῆς τῶν εἰρημένων παίδων αὐτῆς ἀποτέξεως: — A

† ἄλλως εἰς τὸ ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ: ὁ Ζεὺς κρυφίως τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἥρας συμμιγεὶς τῇ Λητοῖ ἔγκυον ταύτην ἐποίησεν· ὃ γνοῦσα ἡ Ἥρα ἐδήλωσε τῇ Γῇ μὴ δέξασθαι αὐτὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ. τοῦτο γνοὺς ὁ Ζεὺς ἠξίωσε τὸν Ποσειδῶνα ἀναδοῦναι εἰς φῶς τὴν κάτωθεν παρ' αὐτῷ οὖσαν πόλιν, ὃ καὶ πεποίηκεν ἀναδοὺς τὴν σήμερον οὖσαν νῆσον Δῆλον, ἐν ᾗ καὶ δύο κλάδοι ἐβλάστησαν φοῖνιξ καὶ δάφνη, ἅτινα κρατήσασα ἡ Λητὼ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ ἔτεκεν Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα: — A

461 λείπει ⟨ἡ⟩ εἰς· ⟨εἰς⟩ ἄγαλμα καὶ καλλώπισμα τῆς Λητοῦς. ταῦτα μὲν κατέχουσα ἀπεκύησε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν: — M

462 ἐν τῇ Δήλῳ σὺν ταῖς Δηλιάσι κόραις τῆς Ἀρτέμιδος ἄμπυκα εὐλογήσω καὶ ὑμνήσω: — M

464 ὁ τέ πλεονάζει: — M[g]

465 ἀπὸ τῆς κεφαλοδέσμου τὸ κάλλος τῆς θεοῦ ἐσήμανεν: — M

---

4 ἡ] καὶ M[i]   7—19 cf. Apoll. I 4,1 schol. Lycophr. 401 Hyg. 53 Serv. ad Aen. III 73. uerba παρεγένετο — Ἀπόλλωνα descripta sunt ex schol. A 9. historia quam ex Laur. 31,6 Matthiae et Dindorf ediderunt, ex Tzetza ad Lycophr. p. 581 descripta est.

466 διὰ τοὺς Θησέως παῖδας Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα: — M[i]

467 τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας: οὐ μόνον γὰρ παρθένοι ὕφαινον, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ * περὶ θεῶν [FHG IV p. 649ᵃ], ἀλλὰ καὶ τέλειαι γυναῖκες, ὡς Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ [cf. frg. 46]. ὅτι δὲ κρόκινός ἐστι καὶ ὑακίνθινος καὶ τοὺς Γίγαντας ἐμπεποίκιλται, δηλοῖ Στράττις [frg. 69]. τοῦτον δὲ ἀνιέρουν διὰ πενταετηρίδος ἐν τοῖς Παναθηναίοις: — M

468 ἐν πέπλῳ ποικίλλουσα: — M[i]

ἐν κροκέῳ πέπλῳ: τῷ τῆς Ἀθηνᾶς κροκοειδεῖ πέπλῳ, ἐν ᾧ ἐγγράφεται ἡ ἀναίρεσις τῶν Τιτάνων ἢ τῶν Γιγάντων. ὁ δὲ νοῦς· ἐλθοῦσα, φησὶν, εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τοὺς πώλους ζεύξομαι τοὺς ἐπὶ τῷ πέπλῳ ἢ ἐπισκιάσω τὰς ἀριστείας αὐτῆς ὑφαίνουσα [ἢ] τὴν Γιγαντομαχίαν: — M

471 ἀνθοκρόκοισι πήναις: κροκωτοβαφέσιν· ἄνθος γὰρ τὸ βάμμα: — M

ἄλλως: ἀνθοβαφέσι καὶ κροκωτοῖς. πήναις δὲ τοῖς πηνίοις ⟨κροκω⟩τοῖς ἀπὸ τῶν βαμμάτων: — M

ἀνθηροῖς πηνίοις: — M[i]

472 ἢ Τιτάνων γενεάν: ἀντὶ τοῦ Γιγάντων. ὑποσυγχέουσι δὲ τὴν ἐν ἑκατέροις διαφοράν. καὶ Καλλίμαχος [frg. 195] 'ἦχι πάλους ἐβάλοντο, διεκρίναντο δὲ τιμὰς πρῶτα Γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου': — M

ἐνεποίκιλλον δὲ τῷ πέπλῳ καὶ τὴν Γιγαντομαχίαν, ἐπεὶ διὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἰσχὺν κατωρθώθη: — M[i]

474 καυστικῷ κεραυνῷ καταπαύει: — M[g]

475 ἐν γὰρ τῷ χορῷ καὶ παρθένοι εἰσὶ καὶ γυναῖκες: — M[i]

477 καταστρέφεται. κατεστράφη: — M[i]

478 κεκαυμένη: — M[g]

δοριάλωτος, ὑπὸ τὴν κτῆσιν καὶ δεσποτείαν γινομένη τῶν Ἑλλήνων: — M[i]

479 ξείνα χθονὶ δὴ κέκλη⟨μαι⟩: . . . Ἑλλήνων οἰκήματα: — A

480 ἀντὶ τοῦ κληθήσομαι: — M[g]

481 δούλα λιποῦσ' Ἀσίαν: καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ θεράπαιναν, κατὰ συγκοπήν. Ἀσία γὰρ ἡ Τροία, Εὐρώπη δὲ ἡ Πελοπόννησος: — M

---

3 τῷ * περὶ θεῶν] τῶ π. θ. αὐλῆσ M αὐλῆσ del. Cobet τῇ—πρώτῃ Meineke
5 ἀκάνθινοσ M 10 ἢ] ἤτοι M 16 κροκωτοῖς] κρόκω τινὲσ M
34 in fine add. καταλιποῦσα τὴν ἀσίαν τῆι εὐρώπῃ M

483 ἀλλάξασ' Ἀίδα θαλάμους: ἀνταλλαξαμένη τὸν θάνατον τοῦ ζῆν. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ πολλοὶ ἐφείσαντο σφάξαι τινὰς τῶν Τρῳάδων ἀγαπῶντες αὐτὰς ὡς παλλακίσι χρήσασθαι: — MA^1

ἄλλως: ἀλλάξασ' Ἀίδα: ὅ ἐστι τὸν θάνατον ἀνταλλαξαμένη. ἀντὶ τοῦ θελήσασα μᾶλλον τεθνάναι ἤπερ ζῆν: — MA^1

484 δήποτ' οὖσαν Ἰλίου: κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐσφάγη ἡ Πολυξένη. ἔθος γὰρ τοῖς τραγικοῖς τὸ μὴ ἐπ' ὄψει τῶν θεατῶν ἀναιρεῖν· ἠνιάθησαν γὰρ ἂν ὁρῶντες τοιαύτην θέαν: — MA^1

486 † αὕτη πέλας: αὕτη πλησίον σοῦ, ὦ Ταλθύβιε, ... ἐπὶ τῆς χθονὸς ἔχουσα τὰ νῶτα ἤγουν ἐπὶ τῆς γῆς κειμένη: — A

487 συγκεκαλυμμένη. ἀπὸ τοῦ κλείω: — M^g

488 † ὦ Ζεῦ τί λέξω· ἆρα ὁρᾶν σε τὰ τῶν ἀνθρώπων· ἢ μάτην τὴν ὑπόληψιν ταύτην κεκτῆσθαι ἡμᾶς· ἡ τύχη δὲ πάν⟨τα⟩ σκοπεῖ. ταῦτα δὲ εἶπε .. τὴν Ἑκάβην καὶ λέγων· ὦ Ζεῦ, διὰ τί οὐκ ἐλευθεροῖς αὐτὴν ἀπὸ τῶν λυπῶν πολλὰ παθοῦσαν δεινά. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὦ Ζεῦ, ἆρα εἴπω σε ὁρᾶν καὶ ἐπισκοπεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ τὴν δόξαν ταύτην, ἤγουν τὴν ὑπόληψιν, μάτην κεκτῆσθαι τοὺς βροτοὺς ψευδῶς τὸ δαιμόνων γένος δοκοῦντας εἶναι, τὴν τύχην δὲ καὶ τὴν μοῖραν πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν: — A

ἐφορᾶν διοικεῖν: — M^g

489 ἢ λέξω τοὺς ἀνθρώπους ὑπόνοιαν ταύτην ψευδῆ κεκτῆσθαι δοκοῦντας εἶναι θεούς: — M

490 νομιζομένους γένος εἶναι θεῶν τοὺς ἀνθρώπους: — M^l

491 μηκέτι δέ σε, ὦ Ζεῦ, ἐφορᾶν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ἀλλὰ τύχην εἶναι τὴν διέπουσαν αὐτὰ καὶ διοικοῦσαν: — MA^1

494 ἀνάστατος γέγονε τῷ πολέμῳ: — M^g

496 κόνιϊ κόνι, ὡς Θέτιϊ Θέτι: — M^g

ἀναδεύουσα μολύνουσα: — M^l

497 εἰ καὶ ὡς γέρων ὢν φιλόζωός εἰμι, ὅμως ἀποθανεῖν ἢ ἀτυχῆσαι εὔχομαι: — MA^1

---

1. 2 ἀνταλλαξαμένη—ζῆν] horum instar exhibet A^1 scholion quod sequitur, ubi uideas ἀνταλλαξαμένησ M 3 ὡς—χρήσασθαι] πολλάκισ χρήσασθαι M ὡσ παλλακίδασ A^1 4 ante ὅ ins. ἀλλαξάσησ τοὺσ τοῦ ᾅδου θαλάμουσ A ἀ. ἀντὶ τοῦ] ἀνταλλαξαμένησ αὐτῶν A^1 5 μᾶλλον—ζῆν om. A^1 7 post τραγικοῖς ins. χοροῖσ M ἐσόψει A^1 8 ἂν om. A^1 10 ἔχουσαν A 14 εἶπε λυπ.. A 21 τοῖσ ἀνθρώποισ M 24 σοι M 29 ὡς om. M ὢν om. A^1 29. 30 ἀποψυχῆσαι βούλομαι A^1

† φεῦ φεῦ γέρων μέν εἰμ', ὅμως θανεῖν δέ μοι: γέρων μέν εἰμι, ἀλλὰ φιλόζωος. οὕτω γὰρ νοητέον· τί γὰρ καινὸν ἐὰν γέρων ὢν θανεῖν θέλῃ. ἀλλὰ προσληπτέον τὸ φιλόζωος, ἵνα ᾖ οὕτως ἀκριβές· γέρων μέν εἰμι φιλόζωος, ἀλλ' ὅμως, καίπερ φιλῶν τὸ ζῆν, θάνοιμι πρὶν περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι τύχῃ: — A

498 δυστυχίᾳ: — M[g]

499 μετέωρον, εἰς ὕψος: — M[g]

500 γεγηρακὸς καὶ πεπολιωμένον: — M[g]

501 γράφεται ὠή. ἔστι δὲ κλητικὸν ἐπίρρημα: — M

504 λείπει ἡ σέ· μεταπέμψαντός σε. καὶ πῶς ὑποκατιών φησι [509] πέμπουσιν δέ με δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι καὶ λεὼς Ἀχαϊκός. τάχα οὖν αὐτὴν ἄφοβον καθιστὰς ἐν προοιμίοις οὐ θορυβεῖ αὐτὴν πλήθει ὀνομάτων: — M

† Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι ...... οἱονεὶ μετακαλοῦντός σε: — A

505 † ὦ φίλτατ' ἆρα ...... κατασφάξαι καὶ τοῦτο ἔδοξε .... τῆς Πολυξένης στερηθεῖσα: — A

506 εἰ τοῦτο λέγοις, τὸ ἀποθανεῖν. ἡ δὲ ταυτολογία τῆς Ἑκάβης τὴν προθυμίαν ὑπέφηνεν: — M

507 ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· οἱ γὰρ σπεύδοντες κονιορτοῦνται τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος: — M[i]

† σπεύδωμεν ἐγκονῶμεν: ἐγείρωμεν κόνιν ἀπὸ τῆς σπουδῆς· ὅταν γάρ τις δρομαίως τρέχῃ, ἐγείρει κόνιν ἀπὸ τῆς γῆς τῇ σπουδαίᾳ καὶ συντόνῳ κινήσει τῶν ποδῶν. ἢ προευτρεπιζώμεθα εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὥσπερ οἱ μέλλοντες εἰσελθεῖν εἰς πάλην ἀλείφονται κόνιν: — A

509 μετακαλῶν σε: — M[g]A[g]

† ἥκω μεταστείχων σε: οἱονεὶ· ἥκω μετακαλῶν σε ὅπως ἐλθοῦσα θάψῃς τὴν Πολυξένην: — A

514 ὅσον τὸ κατὰ σὲ μέρος ἄπαιδες ἐσμέν. ὅσον τὸ κατὰ σὲ ἧκεν· ἔζη γὰρ Κασάνδρα, ἡγεῖτο δὲ καὶ Πολύδωρον ζῆν: — M

† ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπὶ σ', ὦ τάλαιν' ἐγώ: ὅσον τὸ ἐπὶ σοὶ ἄτεκνοι ὑπάρχομεν, ὦ Πολυξένη· σὺ γὰρ ἤδη ἐσφάγης· ὅσον δὲ ἐπὶ Κασάνδρᾳ καὶ Πολυδώρῳ οὔ. ἐδόκει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον ζῆν: — A

---

18 εἰσ M   28 θάψῃ A   32 σφαγήσῃ A

† ἄλλως: ὅσον τὸ ἐπὶ σοί· ὑπολαμβάνει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον ζῆν καὶ Κασάνδραν: — A

515 † πῶς καί νιν ἐξεπράξατε: πῶς ταύτην, ὦ γέρον, διεχειρίσασθε καὶ ἐσφάξατε. ἆρα μετὰ αἰδοῦς, ἢ πρὸς τὸ δεινὸν, ἤγουν τὸ ἀναιδὲς, ἤλθετε καὶ τὸ ἀπηνὲς ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες. τὸ δὲ ὅλον· ἆρα ἐγυμνώσατε αὐτὴν καὶ ἐφάνησαν τὰ μέρη τοῦ σώματος ἃ χρὴ κρύπτεσθαι, ἢ οὔ: — A

ἐφονεύσατε: — M[i]

516 ἢ ὡς ἐχθρὰν κατῃσχύνατε: — M[i]

518 † διπλᾶ με χρήζεις δάκρυα: διπλᾶ με χρήζεις, θέλεις, ὦ γύναι, δάκρυα κερδᾶναι, οἷον κλαῦσαι, ἐν τῷ οἴκτῳ τῆς σῆς παιδὸς ἀρξόμενον τὰ ταύτης λέγειν. διπλᾶ δὲ εἶπεν ὡς νῦν μὲν κλαύσομαι λέγων τἀκείνης, ἔκλαυσα δὲ καὶ ὅτε ἐσφάζετο. καὶ τούτου χάριν εἶπε διπλᾶ: — A

† κερδᾶναι: ὡς φίλος γὰρ κέρδος οἴεται τὸ κλαῦσαι ἐκ δευτέρου τὴν Πολυξένην. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὦ γύναι, διπλᾶ με θέλεις δάκρυα κερδᾶναι τῷ οἴκτῳ τῆς σῆς παιδός· νῦν μὲν γὰρ λέγων τέγξω, ἤγουν βρέξω, τοῖς δάκρυσι τοῦτο τὸ ὄμμα, πρὸς τάφῳ τε, ὅτε ὤλλυτο. καὶ τοῦτο ἐλλιπές· λείπει γὰρ τὸ ἐπεί καὶ ὁ καί σύνδεσμος, ἵν' ᾖ οὕτως· νῦν τε γὰρ βρέξω τὸ ὄμμα, ἐπεὶ καὶ, ὅτε ὤλλυτο, ἔκλαυσα: — A

ὡς φίλος φησὶ τὸ κερδᾶναι· κέρδος γὰρ οἴεται τὸ κλαῦσαι καὶ δεύτερον περὶ τῆς Πολυξένης: — M[g]

520 ἔτεγξα κατὰ κοινοῦ: — M[g]

521 † παρῆν μὲν πᾶς ὄχλος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πλήρης, οἷον πεπληρωμένος, ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου ἐπὶ σφαγὴν τῆς σῆς θυγατρός. εἰπὼν δὲ τὸ ἅπας καὶ πλήρης ἔδειξε τὸ ὡς οὐδεὶς ἐλείπετο: — A

παρῆν μὲν ὄχλος: αἴτημα σκηνικόν. πῶς γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἐν τῇ Τροίᾳ θανόντος τοὺς Ἕλληνάς φησι πρὸ τοῦ τύμβου αὐτοῦ θύειν ἐν Χερρονήσῳ ὄντας: — M

524 † πέλας δ' ἐγώ: πλησίον δὲ ἐγὼ καὶ οἱ ἐπίλεκτοι καὶ πρόκριτοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔκκριτοι νεανίαι. λείπει γὰρ ἐνταῦθα ὁ καί σύνδεσμος: — A

526 τὸ κίνημα τῆς νέας: — M[g]A[g]

---

25 σφαγῆσ A 28 θανόντος om. M suppleui ex Laur. 31,10 29 Χερρονήσῳ] χρόνοισ M

527 † ἕσποντο: παρεγένοντο ἵνα τὸ κίνημα ταύτης κρατήσωσιν, εἴ πως δειλανδρήσει ἐν τῷ σφάττεσθαι: — A

† πλῆρες δ' ἐν χεροῖν: πρῶτον γὰρ οἶνον ἔρρανεν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπως ἀνέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ τότε ἀνελθούσης τῆς ἐκείνου ψυχῆς σφάξῃ τὴν Πολυξένην: — A

529 προσφέρει τῷ πατρὶ χοάς: — M^{i}

533 σίγα: κοινή ἐστι κατὰ τὸ μέτρον: — M

μεμίμηται τὸ πολλάκις κηρύττειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας: — MAB

ἀθόρυβον ἥσυχον: — MA^{g}

535 τὰς πραϋνούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν. ἢ τὰς κηλούσας τοὺς καταχθονίους δαίμονας: — MAB

ἀπατητικάς: — M^{i}

537 καθαρόν, ἄχραντον, τουτέστι τὸ τῆς παρθένου: — MAB

538 πρᾶος εὐμενής· ἐκ γὰρ τῶν δύο σύγκειται ἡ λέξις: — MB

ἀντὶ τοῦ ἀλύπου, ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ πράου καὶ εὐμενοῦς: — M

539 τὰς ἀγκύρας: — M^{i}

540 † δὸς δ' ἡμῖν πάλιν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς τὴν πατρικὴν γῆν τυχόντας πρευμενοῦς, ἤτοι ἀλύπου, νόστου, ἀπὸ τοῦ πράου καὶ εὐμενοῦς: — A

543 τὸ κεχρυσωμένον διὰ τῆς λαβῆς λαβών: — MAB

† εἶτα λαβὼν ἀπὸ τῆς κώπης τὸ ἀμφίχρυσον ξίφος ἐξεῖλκεν ἀπὸ τῆς ξιφοθήκης. ἀμφίχρυσον δὲ νοητέον τὸ ξίφος οὐ κατὰ τὰ κοπτικὰ μέρη, ἀλλὰ κατὰ τὴν κώπην μόνην, ἤγουν τὸ κράτημα, ἵν' ᾖ τὸ ἀμφίχρυσον ἀντὶ τοῦ περίχρυσον: — A

544 τοῖς ἐπιλέκτοις: — M

546 ὡς ἐνόησε: — M^{g}

† ἡ δ' ὡς ἐφράσθη: αὕτη δέ, ἡ Πολυξένη, ὡς ἔγνω, ὡς ἤκουσεν, ὡς ἐνόησεν ὅτι μέλλουσιν αὐτῆς ἅψασθαί τινες, εἶπε τοῦτον τὸν λόγον· ἑκοῦσα θνήσκω· μή τις ἅψηται τοῦ ἐμοῦ σώματος: — A

ἀντὶ τοῦ εἶπεν: — M^{g}A^{g}

549 εὐτόλμως: — M^{g}

550 τὸ ἑξῆς· ἐλευθέραν δέ με μεθέντες κτείνατε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω: — MB

---

8 μέμνηται AB   10. 11 cf. Hesych. s. v. κηλητηρίους   10 κατακηλούσας A   13 τὸ καθαρὸν καὶ A   τουτέστι om. B   παρθενίας A   14. 15 cf. et. m. p. 687,1 Zon. p. 1572 Philem. p. 100 Eust. p. 437,5   20 τὸ ἀμφωτέρωθεν κεχρυσωμένον ξίφος A   δὴ MB   28 ταύτης ἅψησθαι A   32 μεθέντες] θέντες MB   κτείνετε M

† ἐλευθέραν δέ μ' ὡς ἐλευθέρα θάνω: ἤτοι ἄδετον, ἀδέσμευτον καταλείψαντες κτείνατε, ἵνα ὡς ἐλευθέρα ἀποθάνω. δουλείαν γὰρ ἡγεῖτο καὶ τὸ δεδεσμ⟨ημ⟩ένη θανεῖν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· πρὸς θεῶν ὁρκωμοτικῶν μεθέντες με, ἀντὶ τοῦ καταλείψαντες, ἐλευθέραν, ἤγουν λυτὴν, κτείνατε, ὡς ἐλευθέρα θάνω. ἐν νεκροῖς γὰρ αἰσχύνομαι δούλη καλεῖσθαι ὡς δεσμηθεῖσα: — A

553 ἐβόησαν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων: — M^{g}A^{g}B

† ἐπερρόθησαν: ἐβόησαν ἐπλήγησαν ἐλυπήθησαν. ἢ ταραχὴν ἐποίησαν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ῥοθίων, ἤγουν τῶν ῥευμάτων: — A

554 ἐᾶν ἀκατάσχετον: — M^g

555 γράφεται καὶ ὑστέραν: — B^i

τὴν τελευταίαν φωνὴν, μεθ' ἣν ἄλλος οὐδεὶς ἔλεγεν: — MA^{g}B

† τὴν ὑστάτην ὄπα, ἤτοι τὴν τελευταίαν φωνὴν, μεθ' ἣν οὐδεὶς δύναται ἀντειπεῖν. εἰπόντος γὰρ βασιλέως ἄλλος οὐκ ἀντιλέγει: — A

συναπτέον τὸν λόγον οὕτως· ὑστέραν ὄπα οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, ἀντὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὑστέραν ὄπα τὴν τοῦ βασιλέως φωνήν· τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς βασιλεύς. Πίνδαρος [ol. I 116]· 'τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσιν': — MAB

556 τοῦ ὑστέρου λόγου: — M^g

559 † ἔρρηξε λαγόνας: ἀντὶ τοῦ διέσχισε τὰ ἱμάτια κατὰ τὸ πλησιάζον μέρος ταῖς λαγόσι καὶ τῷ ὀμφαλῷ: — A

τὸ ἑξῆς· εἰς λαγόνας: — M^g

562 καρτερικώτατον ὑπομονητικώτατον: — M^{i}A^g

563 ἰδοὺ τόδε: τὸ σῶμα δηλονότι: — M^{g}A^g

565 παρεσκευασμένος: — M^{g}A^g

566 τὸ ἑξῆς· οὐ θέλων οἴκτῳ κόρης: — M^{g}B

† ὁ δ' οὐ θέλων ⟨τε⟩ καὶ θέλων: οὐ θέλων μὲν ὡς οἰκτιζόμενος τὴν Πολυξένην, θέλων δὲ ὡς τιμῶν τὸν πατέρα καὶ ὡς πρὸς τὴν πατρίδα θέλων ἐλθεῖν: — A

† ἄλλως: ὁ δὲ οὐ θέλων τε ἐν τῷ οἴκτῳ τῆς Πολυξένης καὶ θέλων τὸ μὴ παρακοῦσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ: — A

15—18 bis scripsit B altero loco praeposito lemmate ὑστέραν ὄπα (B) altero sine lemmate (B^a), inserto οὗπερ scholio quod praecedit adi. A 15 συναπτέον — ὄπα om. BB^a 16 ἀντὶ τ. Ἀ.] τοῦ ἀγαμέμνονοσ δηλονότι A τοῦτέστι τ. ἀ. B ὑστέραν ὄπα] ὄπα γὰρ A ὑστέραν οὖν ὄπα B 17 post φωνήν add. ἐκάλεσε A ante βασιλεὺς add. ὁ A post ll. add. λέγει A 18 βασιλεῦσιν Vat. 1345 βασιλεῦσ MAB 26 τῆσ κόρησ B

567 τὰς ἀρτηρίας. τὰς φλέβας. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς ταύτῃ, τῷ τὴν ἀρτηρίαν μὲν ὀλίγον ἔχειν αἷμα, πνεῦμα δὲ πολύ, τὴν δὲ φλέβα τὸ ἐναντίον τὸ μὲν αἷμα πολὺ, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ: — MAB

† καὶ ἡ μὲν ἀρτηρία ὑποκάτω κεῖται τῆς φλεβὸς, ἡ δὲ φλὲψ ἐπάνω τῆς ἀρτηρίας. εἰπὼν δὲ ὅτι τέμνει πνεύματος διαρροάς ἔδειξεν ὅτι αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι ἐτμήθησαν: — A

τὰς ἀρτηρίας, τὰς διεξόδους: — Mg

573 ἀλλ' οἳ μὲν αὐτῶν: τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὔψυχον οἱ Ἕλληνες φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον: — MAB

† φύλλοις ἔβαλλον: οἱονεὶ στεφάνων τύπους ποιοῦντες διὰ φύλλων παρετίθουν εἰς αὐτήν: — A

φύλλοις ἔβαλλον: τοῦτο παρὰ τοὺς χρόνους. Ἐρατοσθένης [frg. 20] γὰρ περὶ τῆς φυλλοβολίας φησὶν ὡς πάλαι * * χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζομένων τῶν ἀνθρώπων τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰσφέροντες ἔῤῥιπτον τῶν θεατῶν ἕκαστος ὅπως ηὐπόρει. οἱ μὲν οὖν ἐμπορευόμενοι διάφορα δῶρα * * τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι [στεφάνους] * * ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ ἀνωτέρω τοῦτο ὅπερ ἦν λοιπὸν ἔβαλλον τοῖς ἄνθεσι καὶ φύλλοις· ⟨ὡς⟩ καὶ νῦν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνιζομένοις προβάλλουσι

1—4 cf. Orion. p. 17,3 et. m. p. 150,22 Gud. p. 81,35 Zon. p. 300, praeterea Galen. de plac. Hipp. et Plat. VI p. 572 de usu part. VI p. 491 [de elem. sec. Hipp. II p. 496] 1 τὰς — φλέβας] ἀ. καὶ φ. A τ. α. καὶ φ. B δὲ om. A τῆσ φλεβὸσ A 2 ταύτῃ om. A μὲν om. A 2. 3 τὴν—πολὺ om. B 3 τὸ ἀναπαλιν A ὡς om. B 5—7 scholio quod praecedit adi. A 10 ἔμψυχον MA 13 — p. 54,7 Phot. Suid. περιαγειρόμενοι: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί, Πολιτείας ε̄ ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προὐτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον [περιερχομένους]· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας. ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα ..... praeterea cf. Clem. Al. paedag. II p. 213 P. 14 χάρισ A 15 τῶν om. B ante καθάπερ ins. δὲ MB 16 ὅπωσ ἕκαστοσ B 17 post ηὐπόρει ins. διὸ δὴ (haec om. A) σύνηθεσ ἐγένετο κύκλω περιπορευόμενον ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον AB cf. notam ad p. 54,26 suppleuerim εἰσέφερον, οἱ δὲ κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν δὲ om. AB suppleuerim πλέονος ἄξια 18. 19 καὶ φύλλοις om. M 19 νῦν μὲν AB τοὺσ—ἀγωνιζομένουσ M προφανῶσ A

ζώνας, πετάσους, χιτωνίσκους, κρηπῖδας. διὸ σύνηθες ἦν κύκλῳ περινοστοῦντας ⟨τοὺς ἀθλητὰς⟩ ἀγείρειν τὰ διδόμενα. ἕως μὲν οὖν ἓν ἀγώνισμα κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν ἦν, δαψιλὴς ἐγίνετο ἡ τῶν δώρων δόσις, πολυπλασιαζομένων δὲ τούτων ταῦτα ἐμειοῦτο εἰς πολλὰ καταμεριζόμενα καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα οὖν παρὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδης· ὀψὲ γάρ ποτε ὁ ἀγερμὸς ⟨ἀντὶ⟩ τῆς φυλλοβολίας ἀπελείφθη. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ Πολυξένη, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα. ἐφυλλοβολοῦντο γὰρ μετὰ τὸ νικῆσαι, καθὰ καὶ προείρηται: — MAB

ἄνθεσι: — $M^{i}A^{g}$

579 οὐ πορεύσῃ, οὐ βαδίζεις: — $M^{i}A^{g}B$

τῇ περισσῶς εὐψύχῳ καὶ εὐθαρσεῖ καὶ εὐτόλμῳ: — $M^{i}B$

580 τῇ κατὰ ψυχὴν ἀρίστῃ: — $M^{i}B$

λέγων: ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν· ὡς τὸ [Or. 991] ‘δικὼν ἐπ᾽ οἶδμα πόντου’: — M^{i}

583 ἐπήρθη καὶ ηὐξήθη· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος καὶ ἐν τοῖς λέβησιν ἐπαιρομένου ἐν τῷ ζέειν: — MAB

584 παρὰ θεῶν μετὰ ἀνάγκης δεδομένον: — M

587 † τόδ᾽ οὐκ ἐᾷ με: δηλονότι τὸ σὸν κακόν, ὅταν ἐνθυμηθῶ πολλῶν ὄντων τῶν εἰς ἐμὲ κακῶν γεγενημένων ἢ γινομένων, οὐκ ἀφίησι καὶ ἐᾷ καὶ καταλιμπάνει, ἐφέλκει δὲ ἄλλη τις λύπη ἐκεῖθεν διάδοχος ὑπάρχουσα, ἡ λύπη, πάντων τῶν κακῶν τοῖς κακοῖς. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ὥστε μὴ θρηνεῖν οὐδ᾽ ἐᾷ με: — A

† ἄλλως: τὸ γὰρ κακὸν διάδοχον τῶν κακῶν εἰσαγωγή ἐστι· προστέθειται γοῦν τὸ κακοῖς, ἵνα ἡ διαδοχὴ τῶν κακῶν ἑτέρων κακῶν φανῆται ὁδοποιός: — A

ἐφέλκεται: — M^{i}

---

1 ζώνοισ πετάλοισ χιτωνίσκοισ κρηπίδαισιν M ζώνοισ (ζώνασ B) πέταλα χιτωνίσκουσ πετάσουσ κρηπίδασ AB ante σύνηθες repetit κύκλω M 3 δωρεῶν AB 4 πολλαπλασιαζομένων A πολλυπλασιαζομένων B 5 περὶ B 6. 7 ἀπελείφθη] ἐπεδείχθη MAB 7. 8 φυλλοβολεῖται — νικῆσαι scholio p. 53,9. 10 adi. A 7 φυλλολογεῖται A 8 ἐφυλλολογοῦντο A καθὰ κ. π. om. A 10 πορεύῃ $A^{g}B$ 11 scholio quod praecedit adi. B ins. δώσων τι 12 scholio quod praecedit adi. B ins. καὶ et om. τῇ 15. 16 et. m. p. 355,13 ἐπέζεσεν: ἀντὶ τοῦ ἤρθη καὶ ηὐξήθη· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος καὶ ἐν τοῖς λέβησιν αἰρομένου ἐν τῷ ζέειν. Εὐριπίδης δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε. 15 καὶ ηὐ.] ηὔξησεν A 15. 16 ἐν τ. λ. καὶ MAB τῇ ζέσει A 17 δεδομένου M 23 καλῶν A 26 add. διὸ δὴ σύνηθεσ ἐγένετο κύκλω περιπορευόμενον ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον M^{i} cf. notam ad p. 53,17

588 τὸ ἑξῆς· λύπη τις ἄλλη κακή: — Mg

589 † καὶ νῦν τὸ μὲν σόν: νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ἐξαλείψασθαι ἀπὸ τῆς φρενὸς τῆς ἐμῆς, ὥστε μὴ στένειν, οὐκ ἂν δυναίμην: — A

591 τὸ πάνυ λυπεῖσθαι ἀφείλου ἀγγελθεῖσά μοι τολμηρά: — MgAgB

592 † οὔκουν δεινόν: οὐ θαυμαστόν, φησίν, ὅταν κακὴ γῆ τυχοῦσα εὐκρασίας ἀέρων παρὰ θεοῦ φέρῃ στάχυν καλόν, ἡ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὸν φέρῃ, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται. ὁ γὰρ κακὸς ἀεὶ κακός ἐστι, καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀγαθὸς κἂν ἀτυχήμασι περιτύχῃ. ταῦτα δέ φησι θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην: — AB

οὔκουν δεινόν: οὐχὶ δεινὸν οὖν, εἰ κακὴ γῆ, ὅταν τὰ ἐκ θεοῦ αὐτῇ κατὰ καιρὸν ἀπαντήσῃ, λέγει δὲ τοὺς ὑετοὺς καὶ τὸν ἀέρα, φέρει σταχὺν καλόν, ἡ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὸν φέρει, τῶν δὲ ἀνθρώπων ἀεὶ ὁ κακὸς κακός ἐστιν, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθὸς κἂν ἀτυχήμασι περιτύχῃ. ταῦτα δέ φησι θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην: — MA

† τὰ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ ἔχουσι μεταλλαγάς, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀεὶ ὁ αὐτός: — A

599 ἆρ᾽ οἱ τεκόντες: πότερον ἡ εὐγένεια τῶν τεκόντων προτιμοτέρα ἐστὶν ἢ ἡ ἀνατροφή: — MAB

† ἆρ᾽ οἱ τεκόντες: ἆρα, φησίν, ἡ τῶν τεκόντων εὐγένεια προτιμοτέρα καὶ τῇ τούτων εὐγενείᾳ καὶ οἱ παῖδες γίνονται ἀγαθοί, ἢ ἡ ἀνατροφὴ καὶ ὑπὸ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς γίνεται ὁ ἀπὸ κακῶν γονέων καλός: — A

600 ἔχει γέ τοι: τοῦτο ἐπήνεγκε δηλῶν ὅτι πολὺ διαφέρει τὸ ἐκ γονέων εἶναι καλῶν: — MAB

† καὶ γὰρ καὶ ἡ Πολυξένη, εἰ μὴ ἀπὸ γονέων ἦν καλῶν, οὐκ ἂν τοιαύτη ἐφάνη ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, εἰ καὶ καλῶς ἀνετράφη: — A

601 δίδαξιν ἐσθλοῦ: τὸ καλὸν ἐάν τις μάθῃ εὖ, οἶδε καὶ τὸ κακὸν μαθὼν τοῦ καλοῦ τὸν κανόνα: — MAB

† τοῦτο δ᾽ ἤν τις εὖ μάθῃ: τὸ καλὸν ἐάν τις ἀκριβῶς μάθῃ,

---

4 τολμηρά] τὰ λυπηρά B in fine add. τὸ δὲ γενναῖον ἀττικῶσ ὡσ τὸ κλυτὸσ ἀμφιτρίτη B 7 κακὸν καρπὸν B ἐν] γὰρ A 10 τὴν om. A 11 εἰ — ὅταν] ὅταν κακὴ γῆ M 14 alterum κακὸς om. M 15 ante κἂν add. ἐστιν A 19 τῶν τεκόντων ἡ εὐ. A 20 ἐστὶν om. B 25. 26 et scholio 19. 20 (A) et scholio 21—24 (Aa) adi. A 25 δῆλον MB om. A πολὺ διαφέρει om. Aa

οἶδε καὶ τὸ κακὸν διὰ τὸν τοῦ καλοῦ κανόνα. ὁ γὰρ ἐθισθεὶς τοῖς καλοῖς, ὅταν τι κακὸν πράξῃ, γινώσκει τοῦτο ὡς ἀπὸ τοῦ κακοῦ, διδασκάλῳ τῇ πείρᾳ χρώμενος. οἷον· τρῶγέ τι γλυκὺ καὶ παρευθὺ γεῦσαι καὶ πικροῦ· καὶ νοεῖς τὸ πικρὸν εἰθισμένος ὢν τῷ γλυκεῖ. τρώγων δέ τις πάντοτε πικρὸν μὴ γευσάμενος γλυκέος, οὐκ οἶδε τὸ πικρὸν ὡς πικρόν ἐστι τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ γλυκέος: — A

602 τῇ ἀκολουθίᾳ: — M^gA^g

603 † καὶ ταῦτα ⟨μὲν δὴ⟩ νοῦς: ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσε καὶ ἐξεκένωσε καὶ εἶπεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν. τί γάρ με δεῖ τοιαῦτα σκοπεῖν καὶ ἐνθυμεῖσθαι ἐν τοιούτοις δεινοῖς οὖσαν: — A

ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσε καὶ εἶπεν. ἀντὶ τοῦ ἐξέπεμψεν, ἀπέβαλεν: — M^gB

604 ἀντὶ τοῦ τοῖς στρατηγοῖς: — M^g

605 τὸ ἑξῆς· μὴ θιγγάνειν μου τῆς παιδὸς μηδένα: — MB

ὄχλον: τὴν ὄχλησιν· ὡς τὸ [Med. 337]· ‘ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι’. ἢ Ἀργείοις, φησί, σήμηνον, ἀντὶ τοῦ στρατηγοῖς, εἴργειν τὸν ὄχλον: — MAB

606 γράφεται καὶ ἔν τοι: — A^g

ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι: ὁ νοῦς· ἐν τῷ πολλῷ στρατεύματι ἀπαίδευτος ὄχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος, ἐπικρατεστέρα δὲ ἡ ναυτικὴ ἀναρχία καὶ πυρός· παρ' αὐτοῖς δὲ κακοῖς οὖσι καὶ ὁ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται καὶ δεινός: — MAB

607 ἀντὶ τοῦ ἀναίδεια: — M^gB^i

608 παρὰ τῷ πλήθει κακὸς ὁ μή τι δρῶν κακὸν νομίζεται: — M^gA^gB

609 ἀγγεῖον: — M^g

παλαιὰ ὑπηρέτις, δούλη: — M^gAB

ἡ μετὰ φόβου δουλεύουσα, παρὰ τὸ λᾱ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ τρεῖν: — MAB

611 ἵνα ὅπως: — M^g

---

2 κακὸν] καὶ A   καλοῦ A   10 καὶ ὃ M   13 scholio quod sequitur adi. AB   τὸ ἑξῆς om. A   μου om. A   14. 15 cf. Hesych. Phot. ὡς—γύναι om. B   15 ἀργίαν A   ἀντὶ τοῦ] τοῖσ AB   εἴργειν τ. ὄ. om. A   18—21 scholio 23 adi. B et scripsit ὁ δὲ νοῦσ οὕτωσ   18 ὁ νοῦς om. A   τῷ πλήθει τοῦ στρατεύματοσ B   20 post πυρὸς novi scholii initium designant AB   οὖσι καὶ] οὐσία M   22 ἀδειλία M^g ἀντὶ τοῦ δειλία B^i 23 νομίζεται ante ὁ coll. B   25 ὑπηρέτις om. B   δούλη om. A   in fine add. ἀντὶ τοῦ γραία A ἀντὶ τοῦ γραῦ B   26. 27 et separatim (B) habet et scholio 25 adiuncta (B^a) ins. λάτρις δὲ B   cf. et. m. p. 557,34   26 φόβου] φορὰ M   ἐπιτατικὸν μόριον A   in fine ὃ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι add. AB τὸ φοβεῖσθαι B^a

612 ἐν ἴσῳ τῷ κακόγαμον: — M^{g}A^g

τὴν ἀτυχῆ παρθένον: — M^{g}A^g

† τὸ ᾱ σημαίνει ἑπτά· στέρησιν, ὡς τὸ ἀοίκητος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν· ἐπίτασιν, ὡς τὸ ἄξυλος ὕλη· ὁμοῦ, ὡς τὸ ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοιτος· κακόν, ὡς τὸ ἄφωνος, ὁ κακόφωνος· ὀλίγον, ὡς τὸ ἀμαθής, ὁ ὀλιγομαθής· ἄθροισιν, ὡς τὸ ἅμα ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· καὶ πλεονασμόν, ὡς τὸ πᾶς ἅπας: — A

613 προθήσω, ἀντὶ τοῦ θάψω: — M^{g}A^g

ὡς μὲν ἀξία ἐστὶν ἡ παρθένος, προθῶμαι αὐτήν· πόθεν; μὴ ἔχουσα τὰ ἄξια αὐτῆς· ὡς δὲ δύναμαι, προθῶμαι αὐτὴν κόσμον ἀγείρασα αἰχμαλωτίδων πάρα, ἵν' ᾖ περιττὸς ὁ τέ. ὡς μὲν ἀξίως αὐτὴν προθῶμαι, οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δὲ ἔχω, οὕτως αὐτὴν προτίθημι: — MAB

πόθεν: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς καί ἐστιν ἐπίρρημα ἀρνήσεως: — M^{i}B

γράφεται καὶ τυχεῖν: — M^i

614 ὡς δ' εὐπορῶ, προθήσω: — M^{i}B^i

617 τοὺς Ἕλληνας: — M^{g}A^g

622 εἰς τὸ εὐτελές: — A^{g}B

τοῦ πλούτου: — M^i

† φρονήματος τοῦ πρὶν στερέντες: φρόνημα ἐνταῦθα τὴν ἐκ τοῦ πλούτου λέγει ἔπαρσιν καὶ τὴν δόξαν· φρόνησις γὰρ κυρίως ὁ νοῦς καὶ ἡ καθεστηκυῖα σύνεσις: — A

623 ὑπερνοούμεθα: — M^i

† εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα: ὑπερνοούμεθα, ὑπερηφανευόμεθα. ἐν ἐρωτήσει δὲ ὁ λόγος καὶ ἤθει ἕως τοῦ τὰ δ' οὐδέν: — B

† εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα: ἐπειδὴ εἶπε καὶ ἀνεκαλέσατο τοὺς αὐτῆς δόμους τοὺς πρὶν εὐτυχεῖς; εἶπε δὲ καὶ ὅτι συναγείρω κόσμον ἐκ τῶν αἰχμαλωτίδων, ἐὰν ἔχωσί τι, καὶ θάψω κοσμίως καὶ πλουσίως τὴν

---

1. 2 in B ita deformata νύμφην δὲ ἄνυμφον καὶ παρθένον ἀπάρθενον ἐν ἴσῳ τὸ κακόγαμον καὶ δυστυχῆ παρθένον σεσημείωται δὲ πρὸσ τὸ τραγικὸν ἔθοσ 3—7 cf. et. m. p. 141,52 9—11 ὡς—τέ bis scriptum in B 9 initio add προθήσομαι ἀντὶ τοῦ θάψω B^a προθῶμαι] προτεθῆναι οὐκ ἂν δυναίμην προθεῖναι B^a 9—10 πόθεν—αὐτῆς] πόθεν γὰρ B^a πόθεν—αὐτὴν om. MB 10 δύναμαι] ἔχω B^a 13 haec et separatim habet et scholio 14—16 B^a adiuncta ins. τὸ πόθεν δὲ B ἔστι δὲ BB^a 17 initio λίαν add. B quod referas ad ὡς in fine add. φρονήματοσ δὲ τοῦ πλούτου καὶ τῆσ πρώην ἐπάρσεωσ B 22 ἀπονοούμεθα M^i 23 ὑπονοούμεθα B

Πολυξένην, μετέγνω καί φησιν· εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν· εἶτα δὴ νῦν ὀγκούμεθα καὶ ἐπαιρόμεθα καὶ ζητοῦμεν θάψαι πολυτελῶς τὴν Πολυξένην: — A

626 † ἄλλως φροντίδων: τοῦτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφώνηται· μάτην εἰσὶ τὰ βουλεύματα καὶ τὰ τῆς γλώττης καυχήματα: — B

ματαίως: — M^{i}

627 καυχήματα: — M^{i}

628 ⟨ἀντὶ⟩ τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν: — M^{g}

629 ἔδει μοι ἄρα, ὡς ἔοικε, συμφορὰν γενέσθαι: — M^{i}ABB^{i}

εἱμαρμένον μοι ⟨ἦν⟩: — M^{g}

αὕτη μοι ἀρχὴ συμφορᾶς, ὅτε ἐναυπηγήσατο ὁ Ἀλέξανδρος ὡς ἄξων τὴν Ἑλένην: — M^{i}AB

† ἄλλως: ἐμοὶ χρῆν συμφοράν, ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι: ὁ χορὸς ἑαυτὸν ἀνακλαίεται καί φησιν· ἐμοὶ ἀπέκειτο συμφορὰν καὶ πημονὴν γενέσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀλέξανδρος ἔτεμε τὴν ἀπὸ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους ὕλην τὴν εἰλατίνην· ἐλάτη δὲ εἶδός ἐστι δένδρου· ναυστολήσων εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἤγουν διὰ τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, εἰς ἣν ὁ ἥλιος λάμπει, πόνοι δὲ μείζονες ἐπέρχονται καὶ κοινὸν ⟨κακὸν⟩ τῇ Σιμουντίδι γῇ ἐπεισῆλθεν ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἤγουν ἐκ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἴδιον γὰρ τὸ χωρίς. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἐμοὶ χρῆν συμφοράν, ἐμοὶ χρῆν πημονὴν γενέσθαι πρῶτον ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ἔτεμε τὴν Ἰδαίαν ὕλην μέλλων ναυστολῆσαι ἐπὶ κῦμα θαλάσσης ἐπὶ τὰ τῆς Ἑλένης λέκτρα, ἣν αὐγάζει ὁ χρυσοφαὴς ἥλιος, ἀντὶ τοῦ εἰς ἣν λάμπει ὁ ἥλιος: — A

632 εἶδος δένδρου: — M^{g}

634 ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν: — M^{g}

637 ἥλιος: — M^{g}

ὁρᾷ: — M^{g}A^{g}

639 μείζονες καὶ χείρονες: — M^{i}A^{g}B^{i}

ἐπιφέρονται ἐπικυλίονται: — M^{i}A^{g}B^{i}

640 ἐκ δὲ τῆς τοῦ Πάριδος ἰδίας ἀνοίας κοινὸν κακὸν ἔμολε τῇ Τρῳάδι γῇ· ἔδει δὲ μόνῳ τῷ ἐργασαμένῳ γενέσθαι τὸ δεινόν: — MABB^{i}

---

8 post ἔοικε add. καὶ εἱμαρμένον ἦν BB^{i} in fine add. ἀν...... (fortasse ἀντὶ τοῦ ἀπέκειτο) A 10 αὕτη—ὁ] οἷον......... πηγήσατο ὁ A 21 αὐτομολῆσαι A 28 initio add. ἀντὶ τοῦ B^{i} in fine add. ἀνάγκαι A^{g}B^{i} 29 scholio 28 adi. B^{i} ἐπικυλύονται καὶ ἐπιφέρονται B^{i} 30 Πάριδος] πριάμου B post κακὸν add. ὀλέθριον A καὶ ὀλέθριον B 31 post γῇ add. οὐκ ἰδίωσ (ἰδία B) αὐτῶ τῶ ἀλεξάνδρω καίτοι αὐτοῦ παρανομήσαντοσ καὶ ἀδικήσαντοσ (ἀεικήσαντοσ A) AB δὲ] καὶ B γὰρ B^{i}

† κοινὸν δὲ κακὸν ἔμολε τῇ Σιμουντίδι γῇ ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἤγουν τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ συμφορὰ ἀπ' ἄλλων, ἤγουν Ἥρας, Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης. ἐκρίθη δὲ ἡ ἔρις εἰς τὰς τρεῖς θεὰς ταύτας, ἣν κρίνει ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν δόμων: — A

642 ἐξαίρετος καὶ μεγάλη, οἷον πρὸς τὰς ἄλλας συμφορὰς ἐξηλλαγμένη: — MA^{g}

644 † ἐκρίθη δ' ἔρις: εἰς ἐμὴν ἀπώλειαν ἐκρίθη ἡ κρίσις τῶν τριῶν θεῶν, τῆς Ἥρας, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἣν καὶ προετίμησεν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν δύο χάριν τοῦ μέλλειν ἁρπάξαι τὴν Ἑλένην: — A

ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ: — $M^{g}A^{g}B^{i}$

ἣν ἐν τῇ Ἴδῃ: — $M^{g}B^{i}$

649 † μέλαθρον καὶ μέγαρον διαφέρουσι. μέλαθρον γὰρ λέγεται τὸ μαγειρεῖον ἀπὸ τοῦ μελαίνειν τὸν αἰθέρα, μέγαρον δὲ τὸ ὑπερῷον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν εὐγενῶν οἴκημα καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μεγαίρω, τὸ φθονῶ: — A^{i}

650 οὐ μόνον δὲ εἰς κοινὸν ⟨κακὸν⟩ τῇ Τροίᾳ τὰ τῆς ἀνοίας τοῦ Ἀλεξάνδρου προῆλθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι: — $M^{i}ABB^{i}$

οἷον· οὐ μόνον αἱ Τρῳάδες θρηνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνίδων τινές: — $M^{i}ABB^{i}$

† στένει δὲ καί τις: ὁ χορὸς ἀνακλαίων ἑαυτόν φησι· κἀγὼ πολλὰ πέπονθα δεινὰ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν Ἑλλήνων μητέρες καὶ πατέρες θρηνοῦσι τοὺς ἐν Τροίᾳ σφαγέντας: — A

Εὐρώτας ποταμὸς Λακεδαιμονίας: — $M^{i}A^{g}$

653 † πολιὰν δ' ἐπὶ κρᾶτα: ἐπὶ τὴν πολιὰν κρᾶτα μήτηρ τις τέκνων Ἑλλήνων ἐν Τροίᾳ ἀποθανόντων τίθεται χέρα: — A

655 καταξέει: — $M^{g}A^{g}$

† δρύπτεται δὲ παρ⟨ειάν⟩: οἱονεὶ ξαίνει τὴν ἑαυτῆς παρειὰν τιθεμένη ἐν τοῖς σπαραγμοῖς ὄνυχα δίαιμον· πᾶς γὰρ ὁ τὴν παρειὰν ξαίνων ἀνάγκῃ . . . . αἱματοῖ: — A

656 τὸν αἱματώδη: — $M^{g}A^{g}B^{i}$

γράφεται καὶ δίδυμον: — B^{i}

658 μία τῶν δούλων αὐτῆς ἔρχεται φέρουσα τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου. ἦν γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑκάβης ἐπὶ τῷ κομίσαι ὕδωρ εἰς

---

1 ἔμελλε A 5 παρὰ A^{g} 11 scholio 10 praeponit B add. δὲ post ὁ 12—14 cf. et. m. p. 574,48 13 ὑπερῷον] πρωτόν (sic, compendio scr.) A^{i} cf. Phot. Suid. ἢ non certum, fuit cum τὸ legerem ἄλλων A^{i} 17. 18 scholio quod praecedit adi. M^{i} 17 οἷον om. BB^{i} 17. 18 αἱ ἑλληνίδεσ γυναῖκεσ B 18 τινές om. $M^{i}B^{i}$ 30 scholio 29 adi. B^{i} 31 δουλίδων A 32 κομίσαι Arsenius γεμίσαι MAB

τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης. αὕτη οὖν ἡ δούλη ἀπελθοῦσα παρὰ θάλασσαν εὑρίσκει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου καὶ ἔρχεται δεικνύουσα αὐτὸ τῇ Ἑκάβῃ: — MAB

660 οὐδεὶς τὸν στέφανον αὐτῆς ἀφαιρήσει νικήσας αὐτὴν εἰς κακά: — M

ἄλλως: οὐδεὶς αὐτὴν ἐν τοῖς κακοῖς νικήσει πώποτε: — MA^gB

† οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον νικήσας αὐτὴν ἐν δυστυχίαις: — B

† . . . . νικήσας τὴν Ἑκάβην ἐν τοῖς κακοῖς λάβῃ στέφανον: — A

661 τί δέ: ἀντὶ τοῦ τί ἐστι. τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ ἀναφώνησιν: — M^iB

κακόφημος: — M^i

663 † ἐν κακοῖσι δέ: οὐ δυνατὸν, φησὶ, κακῶν πολλῶν . . . . ὁμιλεῖν . . . . ὡς ἐν εὐτυχίᾳ: — A

664 εὔφημον ἔχειν: — $M^gA^gB^i$

665 διαπερῶσα: — M^g

666 εἰς πρέπον: — M^g

668 καὶ ζῶσα οὐ ζῇς: — M^gB^i

670 † οὐ καινὸν εἶπας ὡς δυστυχής εἰμι, τοῖς εἰδόσι δ' ὠνείδισας, ἀντὶ τοῦ· ἐγὼ γινώσκω ὅτι δυστυχής εἰμι καὶ ἄπαις καὶ ἄνανδρος: — A

προήγαγες τὰ δυστυχήματα: — M^g

ὀνειδίζειν ἐστὶ τὸ προφέρειν δυστυχήματα: — $M^iA^gB^i$

671 ἀτὰρ τί: στικτέον εἰς τὸ τί, ἵνα καθ' ὑπόκρισιν ᾖ ἡ ἐρώτησις: — MAA^gB

† ἀτὰρ τί: εἰς ἀγγεῖον ἐσκεπασμένον βασταζούσης τῆς θεραπαίνης τὸν Πολύδωρον ἰδοῦσα ἡ Ἑκάβη τὸ ἀγγεῖον ἔξωθεν ἐδόκει ὡς τὸ τῆς Πολυξένης σῶμά ἐστι καί φησι· τί τὸ τῆς Πολυξένης μοι σῶμα κομίζεις, ἧς ἀπηγγέλθη ὁ τάφος σπουδαζόμενος παρὰ τῶν Ἑλλήνων: — A

673 πάντων Ἀχαιῶν: ἐπειδὴ ἤκουσεν ὅτι οἱ μὲν αὐτὴν ἐφυλλοβόλουν τιμῶντες, οἱ δὲ ξύλα παρεκόμισαν εἰς τὴν πυρκαϊὰν, ταῦτά φησιν: — AB

---

1 τὴν θάλασσαν A 2 ἐλθοῦσα δείκνυσιν B 6 ποτέ B 7. 8 scholio quod praecedit praeponit B 9 νικήσασα A 11 initio στικτέον εἰς τὸ τί δὲ add. B post ἐστι add. ἵνα καθ' ὑπόκρισιν ᾖ ἡ ἐρώτησις B 14—15 πολλῶν—ὡς] πολλῶν προ . . . . λιψε . χρ . . . . ὁμιλεῖν ἀδιαχ . . . . ὡς 24 ὑποστικτέον AA^g εἴη A 31. 32 ταῦτά φησιν om. B

675 τῶν κατὰ τὸν Πολύδωρον: — MA^g

† νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται: τῆς νεαρᾶς, φησὶ, βλάβης οὐχ ἅπτεται, ἤτοι τοῦ ἀποθανεῖν τὸν Πολύδωρον: — A

† τῆς νέας βλάβης, ἤγουν τῆς τοῦ Πολυδώρου σφαγῆς καὶ τῆς ἐν θαλάσσῃ τούτου ἀπορριφῆς οὐκ αἰσθάνεται: — A

676 † οἳ ἐγὼ τάλαινα: ἡ Ἑκάβη φησί· φεῦ ἐγὼ ἀθλία· εἶτα τὴν θεράπαιναν ἐρωτᾷ βλέπουσα ἀγγεῖον ἐσκεπασμένον βαστάζουσαν, ἐν ᾧ ἦν ὁ Πολύδωρος· ἆρα τὴν Κασάνδραν βαστάζεις. ἡ δὲ θεράπαινά φησι πρὸς τὴν Ἑκάβην· τὴν ζῶσαν λέγεις, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις καὶ κλαίεις τοῦτον. ἐπιδεικνύει γὰρ αὐτῇ τὸν νεκρὸν τοῦ Πολυδώρου: — A

ἆρα: — M^gA^g

τὸ μανικὸν, τὸ τῷ βακχείῳ συνδιατιθέμενον: — M^gB

678 ἀντὶ τοῦ εἶπας: — M^g

† ζῶσαν λέλακας: τὸ λέλακας ἐπὶ ὄρνιθος μόνον λαμβάνεται, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι [opp. 207] 'δαιμονίη, τί λέληκας' περὶ ἀηδόνος λέγων. ὁ δὲ παρὼν τραγῳδὸς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐδέξατο τοῦτο: — A

679 βλέπε: — M^g

680 ταῦτα λέγουσα ἀνακαλύπτει τὸν νεκρὸν ⟨τοῦ Πολυδώρου ἡ Πολύβοια⟩: — M^iAB^i

† ἐπειδή σοι, φησὶ, τοῦτο θαυμαστὸν καὶ ξένον ὀφθήσεται ὡς παρ' ἐλπίδας ἀπα⟨ντῆσάν⟩ σοι: — A

685 γράφεται γόων: — M^g

ἀντὶ τοῦ θρηνητικῆς ᾠδῆς· νόμους γὰρ λέγουσιν οἱ παλαιοὶ τὰς ᾠδάς: — MAB

† αἰαῖ κατάρχομαι νόμον [αἰαῖ κατάρχομαι γόων] βακχεῖον ἐξ ἀλάστορος: οὐκ ἐκ Διονύσου τὸν βακχεῖον νόμον μαθοῦσα, ἀλλ' ἀπό τινος ἀλάστορος. οἱ γὰρ γόοι τῶν βακχῶν μετὰ ἡδονῆς γίνονται· μαινόμεναι γὰρ οὐ λυποῦνται. καί φησιν ἡ Ἑκάβη· καὶ ἐγὼ βακχείων γόων κατάρχομαι, ἀλλ' ἐξ ἀλάστορος καὶ ἀνηδόνου δαίμονος· οὐ γὰρ ἡδονὴν ἔχει ὁ ἐμὸς γόος ὥσπερ ὁ τῶν βακχῶν ... δαίμων: — A

686 κινητικὸν ἢ σύντονον. ἢ ἀντὶ τοῦ θρηνητικόν: — M^iB

ἄλλως: οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον: — M^iAB

---

4. 5 m. 1 postea addita esse uidentur A   12 μαντικὸν B   18. 19 bis scripta in A   ultima suppleui ex Laur. 32, 33   23 ἔλεγον B   ante τὰς ins. καὶ B   28 ἡ] καὶ A   31. 32 bis scripsit atque scholio 12 add. ἄλλωσ et scholio 23. 24 ins. βακχεῖον δὲ (B^a) adi. B   32 scholio 18 adi. A in fine ἀλλ' ἐξ ἀλαστόρων τινόσ add. BB^a

† οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον, ἀλλ' ἔκ τινος ἀλάστορος. βακχεῖος γὰρ γόος λέγεται, ὃν λέγει τις μεθύσας: — A

ἐκ κακοῦ δαίμονος: — MA^g

687 γράφεται ἀρτιμαθῆ νόμον. ἀρτιμαθής δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως μαθοῦσα, ἢ ἀρτίως μαθοῦσα, ἀπὸ τοῦ ὀνείρου: — M^iAB

ἀρτίως μαθοῦσα: — M

† ἀρτιμαθής: ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ ὑγιῶς καὶ ἀρτίως μαθοῦσα τὰ κακὰ ἀπὸ τοῦ ὀνείρου οὗ εἶδεν, ἔνθα φησὶν [90] 'εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον' καὶ τὰ ἑξῆς: — A

λείπει τὸ οὖσα: —M^i

688 † ἔγνως γὰρ ἄτην: ἤδη ἐπέγνως τὴν ἀληθῆ αἰτίαν καὶ τὸ συμβὰν περὶ τὸν παῖδά σου: — A

689 τὸ ἐπαναλαμβάνειν τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐν τῷ θρηνεῖν σφόδρα σχετλιαστικὸν καὶ πάθος ἐγεῖρον ἐν τῇ τραγῳδίᾳ: — MAB

690 τυγχάνει: — M^g

691 δακρύων, στεναγμῶν μὴ τυχοῦσα: — MA^g

692 παύσει. ἢ σχήσει: — M^g

695 τίνι μόρῳ: μόρῳ μὲν τῷ θανάτῳ, πότμῳ δὲ τῇ προφάσει. πρὸς τίνος δὲ ὑπὸ τίνος, ἵν' ᾖ· ποίῳ θανάτῳ καὶ ποίᾳ προφάσει, ἢ τίς ὁ ἀνελών σε· εἰπὲ, τέκνον: — MAB

696 τύχῃ προφάσει: — M^iA^g

697 ὑπὸ τίνος: — M^g

698 εὗρον ἔτυχον: — M^iA^gB^i

699 ἀποπνιγέντα ὑπὸ θαλάσσης ἢ ἀναιρεθέντα ξίφει: — M^iA^gBB^i

† φονίου δορός: ἀποπνιγέντα ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἢ ἀναιρεθέντα τῷ φονικῷ δόρατι ὑπό τινος ἀνδροφόνου, εἶτα εἰς θάλασσαν ῥιφέντα: — A

ἐκβεβλημένον: — M^gA^g

πτῶμα: — M^gA^gB

700 τινὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἑκάβης εἶναί φασιν: — M^iB^i

ὁμαλῇ ψάμμῳ: — M^iB^i

---

4. 5 scholio p. 61,32 adi. M^iA 4 γράψον καὶ A γράφεται om. B ἀντὶ τοῦ] ἐστιν A om. B 5 ἀπηρτισμένω M ἀπηρτισμένα A ἢ — μαθοῦσα om. A ὑπὸ MAB 8 ὑπὸ A 13 post θρηνεῖν ins. ὅτι ἐν τῇ τραγῳδίᾳ διεγερμὸς καὶ A 14 ἐγεῖρον om. AB θρηνῳδίᾳ A 16 τετυχοῦσα M μετέχουσα A^g 20 ὦ τέκνον A 24 ἀπὸ M^iA^gB^i post θαλάσσης add. καὶ ἐκβεβλημένον B 25 ἀπὸ A 28 scholio 24 adi. B add. πέσημα γὰρ τὸ 29 εἶναί φασιν om. M^i 30 scholio quod praecedit adi. M^i

704 παρῆλθεν: — M^{g}

707 λείπει τὸ ὡς· ὡς οὐκέτ' ὄντα: — $M^{i}AB^{i}$

709 τίς γάρ νιν ἔκτεινε: ὦ ἐξ ὀνειράτων φρονοῦσα καὶ διανοουμένη Ἑκάβη: — MAB^{i}

710 κατ' εἰρωνείαν εἴρηται. ἢ ὀνομαζόμενος φίλος: — $MAA^{g}B^{i}$

714 ἀπόρρητα καὶ ἀδιήγητα, ταῦτα τὰ παρόντα δηλονότι: — MB^{i} περαιτέρω καὶ μείζονα: — $M^{i}B^{g}$

715 ποῦ τὸ δίκαιον τὸ ἐν τοῖς ξένοις: — $M^{i}B^{i}$

716 ὦ καταρῶν ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους Πολυμῆστορ: — $M^{g}B$ μονονουχὶ καὶ εἰς μέρη διεῖλες: — MB

720 οὐδὲ ᾤκτειρας: — M^{g}

724 περιφραστικῶς τὸν δεσπότην: — MB^{i}

726 τί ὑπερτίθης: — M^{g}

727 ὡς τοῦ Ταλθυβίου ἀπαγγείλαντος αὐτῷ ἃ ἡ Ἑκάβη αὐτῷ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἶπεν: — MB

730 ἐμβραδύνεις: — M^{g}

731 τὰ κατὰ τὴν Πολυξένην: — M^{g}

734 ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν Ἑλληνικὸς ὁ νεκρὸς, φανερόν μοι ποιοῦσιν οἱ πέπλοι μὴ ὄντες Ἑλληνικοὶ, ἀλλὰ Τρωικοί: — $M^{i}B$

735 δέμας περιστέλλοντες: — $M^{g}B^{g}$

736 ὦ δύστηνε Πολύδωρε, τί δράσω ἐγὼ, ἡ Ἑκάβη: — MB

πρὸς ἑαυτὴν ἀποστραφεῖσα λέγει. δῆλον δὲ ἐξ ὧν ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς αὐτὴν λέγει· τί μοι προσώπῳ νῶτον. τὸ δὲ δύστηνε ὁ Δίδυμός φησι πρὸς τὸν Πολύδωρον λέγειν καὶ ⟨πρὸς ἑαυτὴν⟩ τὴν Ἑκάβην· ὦ δύστηνε Πολύδωρε, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω δύστηνον ἀποκαλοῦσά σε, τί δράσω· πότερον ἱκετεύσω Ἀγαμέμνονα ἢ σιωπήσω: — MB

---

3. 4 bis scriptum in A 3 initio add. ἐκ τίνοσ A^{a} ὀνείρων AA^{a} ὄνειρον B 4 in fine add. τίς ἐφόνευσεν αὐτὸν εἰπέ A λέξον περὶ τούτου A^{a} 5 scholio 3. 4 A^{a} adi. A ins. τὸ δὲ ἐμὸσ ξένοσ εἴρηται om. A φίλος om. A
inter folia 16^{v} et 19^{r} exciderunt VIII folia quae continebant vss. 712—1069. folia 17 et 18 manu recenti scripta sunt. 8 φίλοισ B^{i} 10 scholio quod praecedit adi. B in fine add. τὰ τοῦ παιδὸσ μέλη B 20 δέμας π.] γρ. στέλλοντεσ B^{g} 22—26 scholio 21 adi. B add. ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται πρὸσ τὸν νεκρὸν πολύδωρον καὶ 22 initio ὦ δύστηνε πολύδωρε τί δράσω add. M post ἑαυτὴν add. ὅτι γὰρ B ante λέγει add. ταῦτα B δὲ] ὅτι M om. B ante ὁ add. καὶ B 23 φησὶ πρὸσ αὐτὴν B post νῶτον add. ἐγκλίνασα σὸν δύρη add. B 24 καὶ π. ἑ.] καὶ M om. B 26 ἀγαμέμνονοσ M

ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν νεκρὸν Πολύδωρον καὶ πρὸς αὐτήν: — M^i

739 τί με ἀποστραφεῖσα καὶ τῷ προσώπῳ μου τὸν νῶτόν σου δοῦσα θρηνεῖς: — MB

740 κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ο̄, τουτέστιν ὀδύρῃ: — M^iB^i

741 † ταῦτα καθ' ἑαυτήν φησιν ἡ Ἑκάβη: — B^i

744 ἀντὶ τοῦ μαθεῖν: — M^g

745 ἀντὶ τοῦ διαλογίζομαι: — M^g

† καὶ τοῦτο καθ' ἑαυτήν φησιν ἡ Ἑκάβη: — B^i

746 ἐὰν στίξωμεν εἰς τὸ τοῦδε, νοητέον οὕτως· ἆρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τὰς τούτου φρένας, τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐκ ὄντος δυσμενοῦς, ἵν' ᾖ τὸ πᾶν περὶ Ἀγαμέμνονος. ἢ εἰς τὸ μᾶλλον στικτέον, ἵνα ᾖ οὕτως· ἆρα πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον ῥέπω τούτου ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς τὰς φρένας: — MB

748 τὰ αὐτά μοι βούλει: — M^i

750 τί σκέπτομαι: — M^gB^i

754 ποῖον πρᾶγμα ἐπιζητοῦσα: — M^g

ἆρα: — M^g

755 τὸ τυχεῖν τούτου: — M^g

760 ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ: — M^g

762 τοῦτόν ποτ' ἔτεκον: πρωθύστερον ποίησον, ἵνα γένηται σαφές· τοῦτόν ποτε ἔφερον ζώνης ὕπο καὶ ἔτεκον: — MB

καὶ ἄλλως: τοῦτόν ποτε εἶχον κατὰ γαστρὸς ὑπὸ τὴν ζώνην καὶ ἐγέννησα αὐτόν: — MB

765 ἐρωτηματικὸς ὁ ἦ σύνδεσμος· ἆρα γάρ τινα ἄλλον ἐγέννησας παῖδα παρ' ἐκείνους ἑτέρῳ τινί: — MB

768 φοβούμενος: — M^g

772 πικρότατον τὸν χρυσὸν εἶπε διὰ τὸ αἴτιον αὐτὸν γενέσθαι θανάτου καὶ σφαγῆς: — MB

773 παρὰ τίνος: — M^g

775 ὦ ὑπομονητικὴ ἐν τοῖς κακοῖς. ἐὰν ⟨δὲ⟩ τὸν Πολυμήστορα, τλήμονα λέγει διὰ τὸ κέρδος ἀσεβείας κοινωνήσαντα: — MB

---

5 ὀδύρῃ γάρ ἐστιν B^i 11 τούτου om. B post ὄντος add. αὐτοῦ B 13 οὕτως] ὁ M ῥέπων M 15 βουλεύῃ M^i 16 in fine add. ταῦτα B^i 23. 24 καὶ — αὐτόν om. B 26 ἐκείνου MB 28 τὸν om. M ἔφη B αὐτὸν om. B 31 δεινοῖς B ἐὰν .. M ἢ B post τλήμονα add. καὶ ὑπομονητικὸν B 32 ἀσεβείᾳ B

776 πληθυντικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ· τοιοῦτόν τί ἐστιν: — M^g

οἱ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Φρυγίαν καὶ Τροίαν φασίν: — M^iB

778 τὴν θεράπαιναν δείκνυσιν: — M^g

781 ὁ Πολυμήστωρ: — M^g

784 † ὄλωλα κοὐδέν: ὄλωλα, φησίν, ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῶν συμφορῶν καὶ εἰς τὸ οὐδὲν ἥκω. ἢ ἐλλειπτικῶς φησιν· ὄλωλα, ὦ Ἀγάμεμνον, καὶ οὐδὲν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄκος εὑρεῖν δύναμαι. ἢ οὐδὲν ὑπολείπεταί μοι κακόν, ὃ οὐ πέπονθα: — B

786 τὴν δυστυχίαν δηλονότι: — M

788 εὐσεβῆ δίκαια: — M^g

790 κολαστής: — M^g

ἀκολάστου: — M^g

791 χθονίους μὲν διὰ τὸ ἄταφον ἐᾶσαι φονεύσαντα, οὐρανίους δὲ διὰ τὸν ξένιον καὶ φίλιον Δία: — MB

794 φιλίας: — M^g

γράφεται καὶ ξένων: — M^i

λείπει ἡ ἐν· ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχών: — MB

795 καὶ λαβὼν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν, ὅ ἐστι χρήματα: — MB

ἄλλως: πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, ὅτι πορθηθείσης τῆς Τροίας ἐδυστύχησα εἰς πολλὰ μεγάλως: — MB

800 † νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα: θεὸν γὰρ ἴσμεν τῷ σέβειν θεοῦ νόμους: — B

† ἄλλως: τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ νενομοθετημένα εἶναι καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν: — B

νομίζομεν: — M^g

801 ἀφωρισμένα καὶ πρόδηλα ἔχοντες: — M^i

† καὶ ζῶμεν ἄδικα: κακοσυνθέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν· καὶ τὰ δίκαι' ὁρισθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀδίκως ζῶμεν, ἀντὶ τοῦ βιοῦμεν: — B

802 τουτέστιν ὁ νόμος: — M^g

804 ἱεροσυλήσωσιν: — M^g

---

2 initio add. ὅτι B   17 λείπει ἡ ἐν om. M   19 λαβὴν M   τὴν — πρόνοιαν] προμηθίαν B   in fine add. καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν B   21—22 ὅτι — μεγάλως om. B   28 ἀφωρισμένοι M^i 29 δεῖ B

805 δίκαιον: — M^g

807 ὡς γραφεύς: ὡς ζῳγράφος ἀπωτέρω στὰς κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς γέγραπται τὸ ζῴδιον: — MB

808 ἴδου: βαρυτόνως τὸ ῥῆμα, ὀξυτόνως τὸ ἐπίρρημα: — MB

812 ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα σου: — M^1B

ποῖ μ': τὸ ἐντελές· ποῦ μοι ὑπεξέρχῃ. ἐδιχοστάτει γὰρ αὐτῇ ἐπικουρεῖν Ἀγαμέμνων διὰ τὸ φίλον εἶναι τὸν Πολυμήστορα. οὐ γὰρ συνεμάχησε τοῖς Τρωσὶ χαριζόμενος τοῖς Ἕλλησι: — MB

815 ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι, τὴν δὲ πειθὼ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν μισθοὺς διδόντες: — MB

816 πειθὼ δὲ τὴν τύραννον: ὁ νοῦς· οὐ σπουδάζομεν τὴν πειθὼ μανθάνειν ἀκριβῶς, ἧς ἔδει μᾶλλον τῶν ἄλλων τεχνῶν ἀντιποιεῖσθαι: — MB

καὶ ἄλλως: οὐκ ἀνατίθησιν οὐδὲ τοῖς ῥήτορσι τὴν τοῦ ⟨ἀεὶ⟩ πείθειν δύναμιν: — MM^gB

818 ἵνα ὑπάρχῃ τὸ πείθειν εἰς ἅ τις βούλεται: — M^1B

820 πῶς οὖν: — M^g

εἰς τί οὖν ἐλπίσειέ τις πράξειν καλῶς: — MB^1

823 γράφεται καὶ ὑπερτέλλοντα: — B^g

824 μάταιον ἀδόκιμον: — M^g

825 οὐ μαστροπώδεις οἱ λόγοι, ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσα τὸν τῆς τύχης ὄγκον εἰς πᾶν ὁτιοῦν καταβαίνει καθομιλοῦσα τοῖς καιροῖς καὶ λέγουσα ταῦτα δι' ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοήθειαν: — MB

827 ἡ Κασάνδρα: — M^g

φοιβάς: ἡ μάντις: — B

828 διὰ τὸ ἐν αὐταῖς σκέπτεσθαι: — MB

830 ἀπ' ἐκείνης δὲ ἐγώ: — $M^g B^1$

---

2 ὡσ καὶ M 3 γέγραπται τ. ζ] ἐγράφησαν, οὕτω καὶ σύ με ἄθρησον οἵοισ κακοῖσ περιέπεσον B 4 ita scholio quod praecedit adi. B τὸ δὲ ἴδου βαρυτονεῖται ῥῆμα ὂν ἐπίρρημα δὲ ὀξύνεται 6—8 scholio quod praecedit adi. B 9 initio add. καὶ M 13 in fine add. ἵν' εἴποτε πείθειν ἔδει καὶ τὰ ἑξῆσ B 14. 15 eis quae praecedunt adi. B 14 οὐδὲ M^g οὔτε M δὲ ἀεὶ B τὴν om. M^g 16 eis quae praecedunt adi. B ins. εἰπὼν τὸ ποτὲ ὡς οὐκ ἀεὶ πείθειν δυναμένων ἀλλ' ὅτε δεῖ καὶ ἐν οἷσ post ὑπάρχῃ add. φησὶ B βούλοιτο B 26 eis quae secuntur adi. B ins. εὐφρόνασ δὲ τὰσ νύκτασ ante σκέπτεσθαι add. καλῶσ B

831 νυκτερινῶν: — M^g

834 ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ κηδεστὴν εἶπεν: — MB^i

838 ἢ Δαιδάλου τέχναισιν: περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων, ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προΐει φωνήν, αὐτός τε ὁ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει [frg. 373]· ʽοὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε· τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ βλέπειν τ' ἀγάλμαθ'· ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός'· καὶ Κρατῖνος ἐν Θράτταις [frg. 74]· † πανὶ κακὸν δεῦρο μαστεύων τινὰ ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερον Δαιδάλειος ἦν ἤ τις ἐξέκλεψεν αὐτόν'. καὶ Πλάτων [frg. 188]· ʽοὗτος τίς εἶ, λέγε ταχύ, τί σιγᾷς· οὐκ ἐρεῖς. Ἑρμῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων ξύλινος βαδίζων αὐτόματος ἐλήλυθα': — MB

839 ἵνα [μου] τὰ μέλη πάντα φωνὴν ἀφιέντα κατὰ ταυτὸν ἱκετεύοιέν σε: — M^gB^i

ὁμοῦ: — M^g

840 παραγγέλλοντα: — M^g

843 βοηθόν: — M^g

ἀλλ' εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ἡ ἱκετεύουσά σε, ἀντὶ τοῦ· μὴ ὡς αἰχμάλωτον καὶ δούλην παρίδῃς: — M

† εἰ καὶ μηδέν ἐστιν: εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ἡ ἱκετεύουσά σε ὡς αἰχμάλωτος καὶ δούλη, ἀλλ' οὖν δι' αὐτὸ τὸ δίκαιον τιμώρησαι τὸν Πολυμήστορα. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, τὸ τοὺς κακοὺς ἐννόμως τιμωρεῖσθαι: — B

846 ὅτι: — M^g

847 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν: μεταλλακτέον τὰς πτώσεις· ἔστι γάρ· καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διώρισαν. ὁ δὲ νοῦς· δεινὸν ὅτι πάντα συνέρχεται τὰ κακὰ κατὰ ταὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετήλλαξαν. ἐδέδοκτο γὰρ

---

2 initio add. τὸ $\bar{\chi}$ ὅτι B^i in fine add. ἀδελφὸσ γὰρ ἦν τῆσ κασσάνδρασ B^i 4—11 Tzetz. chil. 1, 512—519 4 ὁ om. B λέγει om. M 5 δαιδάλια M 6 βλέπειν Grotius βλέπει MB Tzetzes ὅδ' B 7 πανὶ — ἐκεῖνος] locus insanabilis .... Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα. | B. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; A. καὶ χρυσοῦν ἐὰν προσῇ. | B. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνος ⟨σοι. χαλκοῦς μοι ποτ' ἦν,⟩ G. Hermann et Dobree 6 μαστάω Meineke 8 post ἐκεῖνος lacunam statuit Meineke 9 πότερα Meineke ἔκλεψεν Meineke 10 οὗτος — σιγᾷς om. M 11 αὐτομάτωσ B 12 μου] ὁμοῦ Laurent. 32, 33 καταὐτῶν M^g 12. 13 ἱκετεύοιέν σε om. M^g ἱκέτευόν σε B^i 26 καταυτὸν M corr. man. rec. 27 αἱ om. M τοῖσ ἀνθρώποισ τὰ νεν. B γοῦν M

πολέμιον εἶναι τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸ νενομισμένον τῇ Ἑκάβῃ μετήλλαξεν: — MB

καὶ ἄλλως· ἐναντίως εἶπεν. ἔδει γάρ· καὶ τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν· αὗται γὰρ καὶ νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐ τὸ ἐναντίον, διότι οἱ νόμοι τὰ ἑκούσια τιμωροῦνται, οὐχὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα· ὡς καὶ νῦν ἡ γραῦς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖται τὸν πολέμιον: — MB

ὁ δὲ Δίδυμος οὕτως· μᾶλλον ὤφειλεν εἰπεῖν ὅτι τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν· αἱ γὰρ ἀνάγκαι καὶ τῶν νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. καὶ νῦν οὖν τοὐναντίον εἶπεν: — M

καὶ ἄλλως: οἷον αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολούθως τοῖς νόμοις πράττουσιν: — MB^{i}

διετύπωσαν ἀφορίζουσιν: — M^{g}B^{i}

850 ἐγώ σε καὶ τὸν παῖδά σου καὶ τὰς δυστυχίας καὶ τὴν ἱκέσιον χεῖρα ἐλεῶ: — MB

852 καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὕνεκα: τὸ ἑξῆς· καὶ βούλομαι θεῶν οὕνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἀνόσιον ξένον τήνδε σοι δοῦναι δίκην: — M

854 εἴ πως φανείη γ': εἴ πως φανείη σοι συμμαχία ὥστε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἕλλησι μὴ δόξω διὰ Κασάνδραν τιμωρεῖσθαι τὸν Πολυμήστορα: — MB

857 λείπει τὸ τὶ, ἵνα ᾖ· ἔστι γάρ τι καθ' ὃ τετάραγμαι· ποῖον τοῦτο. τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός: — M^{i}B

ἄλλως: ἔμελλεν εἰπεῖν ὅτι ἐστὶ φίλος τοῖς Ἕλλησιν· εἶτα μεταλογιζόμενός φησι· ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι, ἀντὶ τοῦ τετάραγμαι, ἐννοήσας ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ Πολυμήστωρ: — M^{i}B

ὅπου: — M^{g}

860 δηλονότι ὁ Πολύδωρος: — M^{i}

862 βοηθῆσαι: — M

863 ἀκίνητον: — M^{g}

---

1 ἡ om. M 3 αἱ om. M 4 γὰρ om. B 5 καὶ om. M 6 φιλοποιεῖται M 7 οὕτως Cobet οὐ M 9 τοὐναντίον εἶπεν a consarcinatore addita. olim similia legebantur atque in scholio quod nunc praecedit 10. 11 scholio quod sequitur adi. B^{i} in fine add. ὅθεν αἱ ἀνάγκαι· τῶν νόμων ἐπικρατέστεραί εἰσιν οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν B^{i} 13 ἱκεσίαν B 17 φανείη — συμμαχία] δυνατὸν γένοιτο B 19 τὸν Π. om. M 20 ante καθ' ὃ ins. φησὶ B 21 τοῦτο] τὸ M^{i} φίλον B 22. 23 μεταλογισάμενοσ B 23 ἀντὶ τοῦ τετάραγμαι post εἶτα coll. M^{i}

864 φεῦ οὐκ ἔστι θνητῶν: ταῦτά φησιν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ὢν ὁ Ἀγαμέμνων οὐ δύναται αὐτῇ χάριν παρασχεῖν ὑφορώμενος τοὺς Ἕλληνας: — MB

865 ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστι: δοῦλος τύχης ἐστὶν ὁ ὑπὸ τῆς τύχης ἀναγκαζόμενος δουλεύειν: — MB

ἄλλως: τύχης: εὐτυχίας εὐδαίμονος ἀνδρός· τῇ γὰρ εὐτυχίᾳ τῶν μειζόνων δουλεύομεν. οὕτως τινές· οὐ τῆς θείας τύχης φησίν, ἀλλὰ τῆς μερικῆς καὶ ἐν ἀνδράσιν ὁρωμένης: — MB

εὐδαιμονίας: — Mg

868 οἷον τὰ κεχαρισμένα πράττεις τοῖς Ἕλλησιν: — MMgB

870 συγγίνωσκε: — Mg

συγγίνωσκε μὲν γὰρ ἐάν τι κακὸν ἐργάσωμαι τῷ τόν⟨δε, τὸν⟩ Πολύδωρον δηλονότι, ἀποκτείναντι: — MB

875 διαθήσω καλῶς: — Mg

879 ποία δύναμίς σοι συμβάλλεται: — Mg

884 ἀκαταμάχητον: — Mg

886 τί δ'· οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα: Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρός. τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος ἔσχε ν̄ παῖδας ἄρρενας, ὁ δὲ Δαναὸς εἶχε καὶ αὐτὸς ν̄ θυγατέρας. οὗτος φθονῶν τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν τῶν ἀρρένων παίδων κτῆσιν καὶ φοβηθεὶς ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν ἐκβληθῇ ἐκ τῆς βασιλείας, [ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ] ἐδίωξεν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισίν, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ χώρα Αἴγυπτος ἐκλήθη. χρόνου δέ τινος διαγενομένου καὶ τῶν παίδων ἀνδρωθέντων θαρρῶν τῇ τούτων δυνάμει παρεγένετο εἰς τὸ Ἄργος. ὁ δὲ Δαναὸς φοβηθεὶς αὐτὸν καὶ πρόνοιαν ἑαυτοῦ ποιούμενος καὶ τῆς βασιλείας ἐπιβουλὴν κατὰ τῶν Αἰγύπτου υἱῶν ταύτην ἐσκέψατο. συνέθετο γὰρ τῷ Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἑτοίμως δὲ τοῦτο κατεπαγγειλαμένου τοῦ Αἰγύπτου συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὁ Δαναὸς ὥστε ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτὰς θάνατον ἐπαπειλήσας ταῖς μὴ

---

1 ὅτι om. M 5 τῆς om. B 7 post θείας ins. οὖν B φησὶν in fine coll. B 10 scholio 6—8 adi. B om. οἷον et add. τῶ ὄχλω δὲ τὸ πλέον νέμεισ ἀντὶ τοῦ οἷον om. M πράττεις] παρὰ Mg 12 γὰρ om. B ἐὰν — ἐργάσωμαι] οἱονεὶ M 13 δηλονότι om. B in fine add. πολυμήστορι μὴ μέντοι συμπράξησ μοι B 19 ἔσχε B 21 ἐκ om. B 23 διαγενομένου Vat. 1135 γενομένου M παρελθόντοσ B 24 τούτων Vat. 1135 Laur. 32, 33 τούτου M τῶν παίδων B 28 κατεπαγγειλάμενοσ τῶ αἰγύπτω MB 30 αὐτοὺσ B

τοῦτο ποιούσαις. αἱ μὲν οὖν πᾶσαι ἔχουσαι τὰ τοῦ πατρὸς προστάγματα ἀνεῖλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ μόνη τούτων ἡ Ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἐσχηκυῖα πρὸς αὐτόν. οὗτος δὲ σωθεὶς ἐξεδίκησε τοὺς ἀδελφούς. ἐφόνευσε γὰρ τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ, ἅμα καὶ αὐτόν, καὶ τῆς τούτου βασιλείας ἐκράτησε τοῦ Ἄργους ἅμα τῇ Ὑπερμνήστρᾳ. καὶ γίνεται ἐκ τούτων Ἄβας· ἐξ Ἄβαντος Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος· ἐξ Ἀκρισίου Δανάη· ἐκ Δανάης Περσεύς· ἐκ Περσέως Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, καὶ Σθένελος· ὧν ὁ μὲν Ἀλκαῖος Ἀμφιτρύωνα ἔσχε παῖδα, ὁ δὲ Ἠλεκτρύων τὴν Ἀλκμήνην. ἐξ Ἀλκμήνης Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος: — MB

887 καὶ Λῆμνον ἄρδην: Δίδυμος οὕτως· Πελασγοὶ ἐπιθέμενοί ποτε ταῖς Ἀθήναις πολλὰ τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες ἤγαγον εἰς Λῆμνον, ἐν οἷς καὶ γυναῖκας Ἀττικάς, αἷς καὶ παλλακίσι χρησάμενοι ἔσχον παῖδας, οὓς αἱ μητέρες τήν τε πατρῴαν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθη ἐδίδαξαν. οἱ δὲ συνήρχοντό τε ἀλλήλοις καὶ εἴ τις τύπτοι τινὰ αὐτῶν, ἐβοήθουν ἅπαντες. καὶ τέλος ἄρχοντα ἴδιον ποιήσαντες παρώξυναν τοὺς Πελασγοὺς οὕτως ὥστε ἐκείνους ἀνελεῖν τε τοὺς παῖδας ἅπαντας καὶ Ἀττικὰς πάσας γυναῖκας. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ αἱ Λήμνιαι γυναῖκες τοὺς σὺν Θόαντι πάντας ἀπέκτειναν. δι' ἀμφότερα οὖν ταῦτα ἡ παροιμία ἐδόθη· τὰ Λήμνια κακά: — MB

καὶ ἄλλως: Πελασγοὶ ταῖς Ἀθήναις ἐπιθέμενοι ἥρπασαν ἄλλα τε ⟨καὶ γύ⟩ναια, ἃ εἰς Λῆμνον ἤγαγον καὶ χρησάμενοι ἐπαιδοποίησαν. αἱ δὲ τοὺς παῖδας τὴν πάτριον φωνήν τε καὶ τὰ ἔθη ἐπαίδευσαν. οἱ δὲ ἡβή⟨σαντες⟩ φίλοι τε ἀλλήλοις ἦσαν καὶ ἠμύναν⟨το⟩ τοὺς ἀδικοῦντας, τέλος δὲ καὶ ἄρχοντα αὐτοῖς ⟨ἐπέ⟩στη⟨σαν⟩, ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες ⟨αὐτούς⟩ τε καὶ τὰς μητέρας ἀνεῖλον. μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Λημνιάδες τοὺς σὺν Θόαντι ἀνεῖλον. δι' ἄμφω οὖν ἡ παροιμία ἐδόθη· τὰ Λήμνια κακά: — M

887 παντελῶς: — M[g]

889 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς: ἀφόβως καὶ ἀκινδύνως, ἵνα μήτις τῶν Ἑλλήνων κωλύσῃ αὐτὴν αἰχμάλωτον οὖσαν: — M

---

1 τὸ — πρόσταγμα B 2 ἡ Ὑ.] om. MB add. Vat. 1135 5 ὑπερμήστρα MB 7 ἐκ Δ. om. B 9 ἴφικλοσ B 11—28 cf. Zenob. IV 91, praeterea Phot. Suid. Didymus exscripsit Herodot. VI 138 12 πολλοὺσ B 13 γυναῖκας om. M καὶ om. B 15 τε] τότε B τύπτει M 16—18 τέλος—γυναῖκας καὶ om. B 17 ὡσ M 18 καὶ om. B 19 δὴ οὖν B 21—28 quae in M detrita sunt, suppleui ex cod. Laur. 31,10 ubi idem scholion legitur 24. 25 τέλοσ δὲ Laur. 31,10 πελασγοὺσ M

890 ἐγγίσασα: — M^g

892 σὸν οὐκ ἔλασσον: ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ἵνα ᾖ· διὰ σὸν μᾶλλον χρέος ἤπερ ἐκείνης: — MB

893 καὶ παῖδας: σὺ δὲ κάλεσον καὶ τοὺς παῖδας ὡς ὅτι δεῖ καὶ τοὺς [ἐξ ἐκείνης] παῖδας εἰδέναι τοὺς ἡμετέρους λόγους: — MB

895 ἀντὶ τοῦ ἀναβαλοῦ τὴν ταφὴν αὐτῆς: — M^g

896 ὡς τώδ' ἀδελφώ: δυϊκῶς τοὺς ἀδελφούς: — MB

ὅπως τοὺς ἐμοὺς παῖδας εἰς μίαν πυρκαϊὰν ἐμβαλοῦσα τῇ ἐμῇ μερίμνῃ θάψω. τὸν Πολύδωρον καὶ τὴν Πολυξένην: — MB

καὶ ἄλλως: ἵνα οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ πλησίον μιᾷ φλογὶ κρυφθῶσι χθονί. μέριμναι δὲ ἀλγηδόνες τῇ μητρί: — MB

898 ἔσται τάδ' οὕτως: οὐ καλῶς φησι ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἅπαξ δόντα τὴν χάριν σιωπῆσαι καὶ μὴ ἐλέγξαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· οὐ γὰρ ἀνάγκῃ τοιαύτῃ ὑπέκειτο βασιλεὺς ὤν: — MB

900 ἀφίησιν: — M^g

ἐπιτηδείους: — M^g

901 γαληνὸν, χωρὶς ἀνέμου: — M^g

902 γένοιτο δ' εὖ πως: εἴη δὲ πραχθῆναι τὸ κατὰ σὲ καλῶς, ὅτι πᾶσι καταθύμιον τοῦτο. ὁ γὰρ φόνον δράσας κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίησε λυμηνάμενος τῷ κοινῷ νόμῳ καὶ ἀδικήσας τὸ τῆς φύσεως ὁμοιογενές: — MB

906 ἀριθμηθήσῃ κληθήσῃ: — M^i

907 ἀντὶ τοῦ ὁ πόλεμος: — M^i

ἡ ἀμφί πρὸς τὸ κρύπτει, ὅ ἐστι περικαλύπτει: — M^i

910 ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι: Καλλισθένης ἐν β̄ τῶν Ἑλληνικῶν [frg. 15] οὕτως γράφει· 'ἑάλω μὲν ἡ Τροία Θαργηλιῶνος μηνὸς, ὡς μέν τινες τῶν ἱστορικῶν, ι̅β̅ ἱσταμένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα,

---

2. 3 in M nihil extat nisi ἵνα ᾖ διὰ σὸν χρέοσ ..... 4 καὶ om. M 5 ἐκείνου B 6 ἀναβάλλου Mg 7 scholio quod sequitur adi. B de M non constat cum verba τοὺς — ὅπως detrita sint 8 post παῖδας ins. τόν τε πολύδωρον καὶ τὴν πολυξένην B 9 τὸν — Πολυξένην om. B 12 οὐ om. M 14 οὐ γὰρ] ἀλλ' οὐκ B τοιαύτῃ om. M βασιλεὺς ὤν] ἀφίησιν M 18 τὸ om. M 19 ὅτι καὶ B 20 λυμηνόμενοσ M 22—24 ita conglutinauit οὐκέτι φησὶν ὦ πατρὶσ ἰλιὰσ ταῖσ ἀπορθήτοισ πόλεσι συγκαταριθμηθήσῃ νέφοσ δὲ ἀντὶ τοῦ πόλεμον τὸ νέφοσ πορθεῖσαν σε τῶν ἑλλήνων ἀντὶ τοῦ ὁ πόλεμοσ ἡ δὲ ἀμφὶ πρὸσ τὸ κρύπτει τουτέστι περικαλύπτει σε: — B^i 25 — p. 72,6 cf. Marm. Par. 40 [CIG II 2374] Dionys. AR I 63 Plut. Camill. 19 Clem. Al. strom. I p. 381 P. 26 μὲν] δὲ B 27 τινες] τοι M ι̅β̅ scripsi coll. Clem. Al. ν̅ M η̅ B

ῆ φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἅλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν, ἡνίκα [frg. 11] 'νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε̄ σελήνη'. μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλλῃ δ' οὔ'. ⟨ᾧ⟩ συμπεφώνηκεν Εὐριπίδης ὡς ὁμολογουμένης τῆς δόξης. Λυσίμαχος [frg. 20] δέ φησι Δημοφῶντος Ἀθήνησι βασιλεύοντος ἔτους πρώτου Θαργηλιῶνος [ἱσταμένου] δωδεκάτῃ: — MB

τὸ κάλλος, τὴν ἐξοχὴν τοῦ τείχους: — M^i

ἀντὶ τοῦ ἀπεκόπης: — M^i

911 κατὰ δ' αἰθάλου καπνοῦ: τοῦ ἀπὸ αἰθάλης καὶ πυρὸς γενομένου καπνοῦ. ῥυπαρίαν τοῦ μελαίνοντος καπνοῦ: — M^iB^i

912 βάρος μίασμα: — M^g

κεκάπνισαι. ἢ κέκαυσαι: — M^g

913 ἐπιβήσομαι. ἀντὶ τοῦ· εἰσέλθω εἰς σέ: — M^i

915 ἡνίκα ἐκ δείπνων: — MB^i

ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς: — MB^i

916 διασκορπίζεται: — M^i

μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χαροποιῶν: τουτέστι· καταπαύσαντες τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ᾠδὰς καὶ τὰς θυσίας οἱ ἄνδρες ἀνεπαύοντο ἐν τοῖς οἴκοις ἀμέριμνοι, ὡς ἀναπλευσάντων τῶν Ἑλλήνων: — MB

καὶ ἄλλως: καὶ παύσαμενοι, φησὶ, τῶν χορῶν καὶ τῶν θυσιῶν ἀνεπαύοντο πάντες οἱ ἄνδρες ἀμεριμνήσαντες διὰ τοὺς Ἕλληνας: — M

918 θυσίαν καταπαύσας: εἰς Τένεδον γὰρ προσορμισθέντες καὶ ἔμφασιν ποιήσαντες τῆς οἴκαδε ἐπανόδου νυκτὸς ἐπῆλθον τοῖς Τρωσὶν ἀπὸ χορειῶν καὶ εὐωχίας οὖσι διὰ τὴν καθίδρυσιν τοῦ δουρείου ἵππου καὶ κεκμηκότας ἀνεῖλον αὐτούς: — MB

919 πόσις ἐν θαλάμοις: τὸ ἑξῆς· πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο ναυτᾶν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον, ξυστὸν δὲ ἐπὶ πασσάλῳ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔκειτο: — MB^i

920 ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ: τὸ δὲ ἀκόντιον ἐπὶ τῷ πασσάλῳ

---

1 ῆ] ὀγδόην M 2 μέση MB ἐπέστελλε M 3—4 ἀνατέλλει — ᾧ] ἀνατέλειεν ἄλλῃ δ' οὐ M ἀνατέλλει ἄλλα δ' οὔ B ἀνατέλλει, ἐν ἄλλοις δ' οὐ Cobet 6 πρώτου scripsi coll. Clem. Al. τετάρτου MB ἱσταμένου del. C. Müller 10 ἤτοι ante ῥυπαρίαν add. B^i 14 et 15 coni. B^i in fine add. ὁ γλυκὺσ ὕπνοσ κατασκεδάζεται 17 μολπὰν δὲ χαροποιῶν M μολπὰν δ' ἄπο καὶ χαροποιὸν B 22—25 scholio 17—19 adi. B add. οἱ γὰρ ἕλληνεσ 22 γὰρ om. B 25 κεκμηκόσιν M 27 ναυτῶν B^i post πασσάλῳ add. ἔκειτο B^i δὲ] γὰρ B^i 29 τῶν πασσάλων MB

ἐκρέματο, ἐπεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων ὄχλον οὐκ ἐθεωροῦμεν ἐν τῇ Τροίᾳ. τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα: — MB

ἀπὸ ἑνὸς τὰ πάντα ὅπλα δηλοῖ: — M^i

λείπει τὸ ἐκρέμασεν: — M^i

923 διασυρτικῶς γυναικῶν τὸ καὶ μέσης νυκτὸς καλλωπίζεσθαι: — MB^i

924 μίτραισιν: μετὰ τὸ εὐωχηθῆναι ἐν ταῖς μίτραις ἐκαλλωπιζόμην καὶ ἀνεδέσμουν ἐπὶ τῷ καθεύδειν μετὰ τοῦ ἀνδρός, κατὰ τὸ γυναικεῖον ἔθος. μίτραις δὲ τοῖς κεφαλοδεσμίοις: — MB

κατεκόσμουν, κατὰ ῥυθμὸν ἐτίθουν: — M^{i}B^i

926 λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς: περιφερεῖς· τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα· τὰ γὰρ κυκλοτερῆ τέρματα οὐκ ἔχει. λέγει δὲ λεύσσουσ' εἰς κυκλοτερεῖς αὐγάς. οἱονεὶ τὰς κυκλοτερεῖς. τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα. παρὰ τὸ εἰωθὸς δὲ ἔφη μεσονύκτιον ἐσοπτρίζεσθαι: — MB

ἀτέρμονας εἰς αὐγάς: ἀπληρώτους. ἢ κυκλοτερεῖς· ταῦτα γὰρ ἀτελῆ: — M

927 ἵνα: — M^g

930 πότε δή πότε: λείπει τὸ εἰ μὴ νῦν. ὁ δὲ νοῦς· τοῦτο δέ, φησίν, ἔλεγον οἱ Ἕλληνες παρακελευόμενοι ἀλλήλους· πότε δὴ τὴν ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς Τροίας παραγένησθε εἰς τὰ οἰκεῖα: — MB^i

933 τὰ προσφιλῆ: — M^{g}B^i

934 λιποῦσα Δωρὶς ὡς κόρα: Δοῦρις ἐν τῇ β τῶν Ὥρων [frg. 50] γράφει οὕτως· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ὑπὸ Αἰγινητῶν Ἀθηναῖοι κατὰ θάλατταν ὀχλούμενοι πέμπουσι πεζοὺς εἰς τὴν νῆσον ὑπολαμβάνοντες, ἂν φθάσωσι πεζοὺς ἀποβιβάσαντες, πολλὰ ⟨ἂν⟩ βλάψαι τὴν Αἴγιναν. οἱ δὲ ἐπεξελθόντες· ἔτυχον γὰρ αὐτοῖς προσκαταπεπλευκότες τῶν Σπαρτιατῶν τινες· τοὺς Ἀθηναίους ἀπαντῶντας ἀπέκτειναν πλὴν ἑνός, τοῦτον δὲ ἀπέστειλαν ἀπαγγελοῦντα. τὸν δέ, ὡς ἦλθεν, περιέστησαν αἱ τῶν τεθνεώτων γυναῖκες, αἱ μὲν ἐρωτῶσαι τοὺς ἄνδρας τί

---

2 εἰπὼν om. M ἐδήλωσεν] εἶπεν M 5. 6 scholio 10 adi. B^i 5 διασυρτικῶς] εὑρετῖ καὶ M 9 μίτραις — κεφαλοδεσμίοις om. B, sed scholio 5. 6 adi. B^i 11—15 scholio 7—9 adi. B add. ἀτέρμονας δὲ 13 οἱονεὶ τ. κ.] τουτέστι τὰς τέλος μὴ ἐχούσας B 14. 15 ἐνοπτρίζεσθαι B 20 ἀλλήλοις B^i δὴ om. B^i 21 παραγενέσθαι M 23 — p. 74,10 cf. Herodot. V 86 — 88 23 ιβ M corr. Hullemann 24 γράφει] γὰρ M 26 ἀποβάντες M corr. Cobet ἂν add. Cobet

γεγόνασιν, αἱ δὲ τοὺς υἱούς, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς· ἐτύγχανον δὲ φοροῦσαι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Δωρίδα στολήν. τὰς περόνας οὖν ἀπὸ τῶν ὤμων ἑλκυσάμεναι τὸν ἄνθρωπον πρῶτον ἐξετύφλωσαν, εἶτα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μεγάλην ἡγήσαντο συμφορὰν τὸ γενόμενον πάθος, ἔδοξε δὲ αὐτοῖς περιελέσθαι τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπείπερ εἰς ὁπλισμὸν αὐταῖς περιέστησαν, οὐ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης. πάντων δὲ ἰδιαίτατον συνέβαινεν ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων· οἱ μὲν γὰρ κόμας ἐφόρουν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ἐν τῇ Δωρίδι στολῇ. διόπερ καὶ εἰς ἡμᾶς πολλοὶ τὰς ἀχίτωνας δωριάζειν ἔφασαν: — M

αἱ Λακεδαιμόνιαι κόραι διημερεύουσιν ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημένον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων. καὶ Καλλίμαχος [frg. 225]· 'ἔσκεν ὅτ' ἄζωστος χἀτερόπορπος ἔτι'. καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαίαις γραφαῖς οὐκ ὀλίγα οὕτως ἔσταλται. καὶ δωριάζειν τὸ γυμνουμένας φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας. Ἀνακρέων [frg. 59]· 'ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν': — MB

ἄλλως: ὑπὸ Αἰγινητῶν πειρατευόμενοι Ἀθηναῖοι στρατιὰν κατ' αὐτῶν ἀποστέλλουσιν, οἱ δ' ἅμα Σπαρτιάταις ἅπαντας ἀπέκτειναν. εἷς δὲ σωθεὶς ὑπέστρεψεν ἄγγελος, ὃν ὑπαντήσασαι τῶν τεθνεώτων αἱ γυναῖκες, ἀφελόμεναι τὰς περόνας τῶν ὤμων, τυφλώσασαι πρῶτον ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι δεινὸν ἡγησάμενοι περιεῖλον τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπείπερ εἰς ὁπλισμὸν αὐταῖς ἐχρήσαντο, οὐ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης. αὐτοί τε ἐκόμων, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδή-

---

1 φέρουσαι M corr. Cobet 5 ἐπεί γαρ M corr. Dindorf 9 ἔβρυον M corr. Dindorf εἰς] ἕωσ M corr. Dindorf ἕωσ ἡμῶν Cobet 10 δωρίζειν M corr. Dindorf 11—15 et. m. p. 293,40 δωριάζειν: ἐκλήθη καθόλου δωριάζειν τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας διὰ τὸ τοὺς Δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι καὶ παρεμφαίνουσαι πολὺ τοῦ σώματος· καθάπερ καὶ ἐν ἀρχαίοις ὕμνοις ἔστιν εὑρεῖν. ἐν ὑπομνήματι Ἑκάβης. οὕτως Ὧρος. cf. Eust. p. 975,37 Αἴλιος Διονύσιος δωριάζειν φησὶ τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον, φησί, κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι ... Παυσανίας δὲ καὶ αὐτὸς δωριάζειν φησὶ τὸ παραγυμνοῦσθαι. Δωρικὸν γάρ, φησί, τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα διὰ τὸ μηδὲ ζώνας ἔχειν, τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν. ἐν δὲ Σπάρτῃ καὶ τὰς κόρας γυμνὰς φαίνεσθαι. cf. Moer. Hesych. Suid. Zon. p. 590 13 ἔτι δὲ M τῶν om. B 14 ὀλίγαι M οὕτως Cobet ὅτ' MB 16 initio add δοῦρισ ἐν τῶι ιβ τῶν ὥρων γράφει οὕτωσ ὡσ B στρατευόμενοι M 18 περιστᾶσαι B 19 ἀφελόμεναι — πρῶτον] καὶ τὰσ περόνασ τῶν ὤμων ἀφελόμεναι ἐτύφλωσαν εἶτα B 20 ἡγησάμενοι δεινὸν M δ. ἡ. τὸ πραχθὲν B 22 τε] γε M

ρεις ἦσαν οἱ χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ἐν ταῖς Δωρίαις στολαῖς. διὸ καὶ εἰς ἡμᾶς τὰς ἀχίτωνας δωριάζειν ἔφασαν: — MB

936 ὡς καταφυγούσης αὐτῆς εἰς ἱερὸν Ἀρτέμιδος καὶ μηδὲν ὠφελησάσης: — M^i^B^i^

937 ἄγομαι δὲ, φησὶν, ἐπὶ τὸ πέλαγος ἑωρακυῖα τὸν ἄνδρα μου ἀποθανόντα: — M^i^B^i^

939 ἐπεὶ καὶ πόρρωθεν ἑωρᾶτο ἡ Τροία καιομένη, οἷον ἀπὸ Χερρονήσου: — M^i^B^i^

941 ἀφώρισεν ἐχώρισεν: — M^g^B^i^

942 ἀπείρηκα τοῖς κακοῖς ἡ ἀθλία ἐγώ: — M^i^B^i^

943 ὅτι ὀλιγάκις κεῖται τὸ κάσις ἐπὶ ἀδελφῆς, ἐπὶ δὲ ἀδελφοῦ πολλάκις: — M^i^B

945 ἐπαρωμένη ὡς αἰτίοις τοῦ πολέμου: — M^i^

947 γράφεται καὶ ἀπούρισεν: — M^i^

948 ὁ τῆς Ἑλένης: — M^i^

949 ἀλλὰ δαίμονος παλαμναίου τιμωρία καὶ ταλαιπωρία: — M^i^B^i^

951 τὸν τοῦ Τυνδάρεω: — M^g^B^i^

952 ὁ Πολυμήστωρ ἔρχεται, φησὶν, ἀκούσας ὅτι καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη: — M^i^B

Πολυμήστωρ ἀνακαλεῖται καὶ τεθνηκότα τὸν Πρίαμον: — M^i^B

956 βέβαιον παραμόνιμον: — M^g^

957 εὐτυχῶς: — M^g^

958 φύρουσι δ' αὖθ' οἱ θεοί: ἀναμιγνύουσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ εἰς ὀπίσω καὶ ἔμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ· οὔτε εἰς τὰ παρελθόντα πράγματα τάξιν φυλάττουσιν οὔτε εἰς τὰ μέλλοντα, ἀλλ' ἄτακτα ἐῶσι τὰ πράγματα, ἵνα σέβωμεν αὐτούς: — MB

959 ἵνα: — M^g^B

τῇ ἀγνωσίᾳ τοῦ μέλλοντος: — M^g^B

960 † ἀλλὰ ταῦτα μέν: ἀλλὰ τί δεῖ με, φησί, ταῦτα θρηνεῖν μηδὲν ἐκ τοῦ θρηνεῖν δυνάμενον ἐπικόψαι τῶν κακῶν μὴ εἰς τὸ πρόσω βαίνειν: — B

---

5 δὲ om. B^i^ 6 ἀποθανόντι M^i^ 7 ἐπεὶ κ. π.] π. γὰρ B^i^ 11. 12 cf. schol. 361 11 initio add. τὸν τοῖν διοσκόροιν: τὴν ἑλένην φησὶ τὴν τῶν διοσκούρων κάσιν κάστορος καὶ πολυδεύκους καὶ τὸν πάριν τὸν βουκόλον καταρωμένη ὡς αἰτίοις τοῦ πολέμου ἰστέον δὲ B 13 ὡς αἰτίοις] καὶ αἴτιος M^i^ cf. notam quae praecedit 16 δαίμονος] διὰ μόνου M^i^ τιμωρίαι B^i^ ταλαιπωρίαι B^i^ 18 ἔρχεται ὁ π. B φησὶν om. B 20 scholio quod praecedit adi. B om. Πολυμήστωρ et add. καὶ καὶ om. B 24 τουπίσω B 25 ἀλλὰ ἄτα κατὰ M 27 et 28 in unum coni. B in fine add. σέβωμεν αὐτοὺς 29. 30 confusa omnia

ταῦτα μὲν τί δεῖ θρηνεῖν: τί δεῖ με ταῦτα θρηνεῖν οὐδὲ τὸ τυχὸν προκόπτοντα τῶν κακῶν ἔμπροσθεν, ὅ ἐστιν· οὐ κατόπιν ἐῶντα τὰ κακά: — MB

961 ἀντὶ τοῦ περαιτέρω, εἰς τὸ βέλτιον: — M^i

963 ἐπίσχες παύου: — M^g

964 προφασίζεται πλαττόμενος. οὐκ ἐβούλετο γὰρ ὀφθῆναι τῇ Ἑκάβῃ, ἐπειδὴ ἀπέκτεινε τὸν Πολύδωρον: — MB

965 ἐπαίροντί μοι καὶ προσιόντι πρὸς σέ: — M^gB^i

968 τῇ μὲν ἀληθείᾳ οὐ θέλει αὐτὸν ὁρᾶν μισοῦσα ὡς φονεύσαντα τὸν υἱόν, προφασίζεται δὲ ⟨διὰ⟩ τὴν δυστυχίαν ἐρυθριᾶν: — MB

970 ᾧτινι γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσα: — M

971 ἐν δυστυχίᾳ: — M^g

ὀφθῆναι δηλονότι: — M^g

972 ἀτενέσιν: — M^g

973 ἐπεὶ εἶπεν· οὐ δύναμαί σε προσβλέπειν ὀρθαῖς κόραις, τὴν ὑποψίαν αὐτοῦ περιελεῖν βούλεται εἰποῦσα μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν: — MB

975 γυναῖκας ἀνδρῶν: φυσικῷ νόμῳ αἱ γυναῖκες ἐνατενίζειν ἀνδράσι κωλύονται: — MB

977 μετεπέμψω: — M^g

† τί χρῆμ' ἐπέμψω: διὰ τί πρᾶγμα μετεπέμψω με καὶ προσεκαλέσω: — B

978 ἡμέτερον ἰδιάζον: — M^g

981 ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία: ἐν οὐδενὶ φόβῳ. δειλοὶ δ' οἱ βάρβαροι περιφέροντες τοὺς ἀκολούθους ἑαυτοῖς διὰ τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι ὑπό τινος ἀδικηθέντος ὑπ' αὐτῶν: — MB

982 διὰ τὸ μὴ συμμαχῆσαι αὐτὸν τοῖς Τρωσίν: — M^iB

984 ἐμὲ τὸν εὐτυχοῦντα σοὶ τῇ ἀτυχούσῃ προσήκει βοηθῆσαι: — MB

988 ἐρωτήσω: — M^iB^i

989 ὅσον δι' ἐκεῖνον εὐτυχεῖς: — M^iB^i

990 διαχλευάζουσα αὐτόν φησιν: — M^gB^i

996 ἀντὶ τοῦ δή: — M^g

---

2 προσκόπτον τὰ M   3 τὰ om. M   11 ἅτινι M   15. 16 scholio 9. 10 adi. B add. οὖν post ἐπεὶ   16 σέθεν] τὸ ῥηθέν M   22 ἐμέτερον M   23 δ'] γὰρ B   25 παρ' B   26 scholio quod praecedit adi. B add. προσφιλὲς δὲ εἶναι αὐτῷ ὁ πολυμήστωρ ἔφη τὸ ἑλληνικὸν στράτευμα

997 οὗ κέκτημαι ἰδίου ἀπολαύσαιμι: — M^i

1002 θησαυροί: — M^g

1003 ταῦτα ἃ διηγήσω: — M^g

τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν: — MB^i

1007 ταύτῃ τῇ διανοίᾳ: — M^iB^i

1008 γινώσκεις τῆς Ἰλιακῆς Ἀθηνᾶς ποῦ ἐστιν ὁ ναός: — MB^i

1011 τί οὖν ἔτι βούλει: — M^gB^i

1013 ποῦ δῆτα ἔχεις: — M^gB^i

1014 ἐν τῷ πλήθει τῶν σκύλων: — M^iB

τὸ ταῖσδε ἀναφορικόν ἐστι καὶ δεικτικόν. ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη δεικτικῶς εἶπε· ταύταις ταῖς σκηναῖς, ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας ἐρωτᾷ· ποῦ δὲ αἱ στέγαι αὗται, ἃς λέγεις ἔχειν τὸν χρυσόν· ἆρα τὰ ναύσταθμα τῶν Ἑλλήνων, τουτέστιν· ἐν ταῖς ναυσὶ λέγεις εἶναι τὸν χρυσόν. πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ Ἑκάβη ὅτι οὐ τὰς ναῦς στέγας εἶπον· ἴδιαι γὰρ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι: — MB

1015 εἰς τὸ αἵδε στικτέον, τὸ δὲ λοιπὸν ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ: — MB

ναύλοχοι: περιφραστικῶς τὰ ναύσταθμα. φησὶν οὖν· ποῦ δέ ἐστιν· αὗται γὰρ αἱ τῶν Ἀχαιῶν εἰσι σκηναί: — MB

1016 χωρίς: — M^g

1020 τὰ ἀπόγεια σχοινία: — M^i

1021 ἵνα: — M^g

1024 τοῦτο ἠρέμα λέγει, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῷ ὧν μέλλει πάσχειν: — MB^i

1025 λιμένα μὴ ἔχον: — M^g

† ἄντλον δὲ λέγει τὸ πέλαγος καὶ ἀλίμενον τὸ λιμένα μὴ ἔχον: — B

ἀλίμενόν τις ὡς εἰς ἄντλον: τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συναπτέον τὸ οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην. τιμωρηθήσῃ, φησίν, ὥς τις εἰς ἄντλον λέχριος καταπέσῃ ἀπολέσας τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας: — MB

---

6 τῆσ ἰλιακῆσ ἀ. γ. π. ἐ. ὁ. ν. B^i 7 ἔτι] τι M^g 9 in fine add. ἐν ταύταισ ταῖσ σκηναῖσ ἔνθα τὰ λάφυρά ἐστι πάντα B 10—15 scholio 9 adi. B add. δὲ post τὸ et καὶ post ταῖσδε 10 καὶ δεικτικόν om. M 10. 11 δεικτικῶς] δεικτικὸν M 11 στέγαισ ἤτοι σκηναῖσ B 12 αὗται αἱ στέγαι B 14 εἶπον στέγασ B ἴδιαι B 16 λείπει M λεῖπον B 18 φησὶν οὖν om. B εἰσι φησὶν B 19 αἱ τῶν om. B 23 τοῦτο ἠ. λ.] καὶ τοῦτον ἔνιοί φασι τὸν στίχον τὴν ἑκάβην λέγειν ἠρέμα καθ' ἑαυτὴν B^i αὐτῶν M τυγχάνειν B^i

1026 πλάγιος: — M^{g}

στερηθήσῃ: — M^{g}

1029 Δίδυμος οὕτως· ⟨τὸ⟩ ὑπέγγυον, τὸ ἀληθὲς, οὔτε παρὰ τῇ δίκῃ οὔτε παρὰ τοῖς θεοῖς συμπεσὸν ἀφανίζεται. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι μέλλει τιμωρεῖσθαι πρῶτος ἀρξάμενος τῶν ἀτόπων: — MB

καὶ ἄλλως: ὑπέγγυον: δίκαιον. ὧδε ὑποστικτέον. τὸ ἠσφαλισμένον, φησὶ, τῇ δίκῃ καὶ παρὰ θεοῖς οὐ πίπτει, τουτέστιν· ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη, τοῦτο βέβαιον παρὰ τοῖς θεοῖς. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ Πολυμήστωρ καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει: — MB

1030 οὐκ ἀπόλλυται: — M^{g}B^{i}

1031 ἀπὸ ἑτέρας ἀρχῆς: — M^{i}B^{i}

λείπει ἡ εἰς· εἰς ὀλέθριον κακὸν, καὶ λέγει· ἡ ἐλπὶς ταύτης τῆς ὁδοῦ ἀπατήσει σε εἰς ὀλέθριον κακόν: — M^{i}BB^{i}

1034 ἀνάνδρῳ, γυναικείῳ: — M^{g}B

1035 ἔνδοθεν ὁ Πολυμήστωρ τυφλούμενος ταῦτα βοᾷ: — MB

1036 θρῆνον: — M^{g}

1037 λείπει τὸ ἕνεκεν: — M^{g}

1039 ταχυτάτῳ: — M^{g}B^{i}

1040 στηρίγματα: — M^{g}

1041 βέλος: πᾶν τὸ βαλλόμενον. ταῦτα δέ φησιν ὡς βάλλων λίθους ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα καταπαίῃ τὰς αἰχμαλώτους: — MB

1042 θέλετε ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ: — MB

1044 κτύπει: — M^{g}

1047 ὄντως ἐνίκησας τὸν Πολυμήστορα: — M^{g}B

1050 παραφόρῳ ποδί: παραφερομένῳ, οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι, ἀλλὰ σφαλλομένῳ διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτόν: — MB

---

3 ἀληθέσ τὸ ἀληθέσ φησιν B 4 ἐμπεσὸν MB φησι] λέγει B 7 νίκη B τοῖσ θεοῖσ B διαπίπτει B 8 post θεοῖς ins. ἤγουν ὅτι τιμωροῦνται οἱ νόμοι ὡσ ἄδικον τοῦτο καὶ θεοὶ τιμωροῦνται ἐπειδὴ οἱ νόμοι παρὰ θεῶν καὶ ταῦτα βούλονται τιμωρεῖν καὶ διεκδικεῖν ἃ καὶ οἱ θεοί B 12. 13 scholio quod praecedit adi. M^{i} om. λείπει—εἰς (alterum) 12 λείπει—λέγει om. B 12. 13 καὶ—κακόν om. B^{i} 14 init. add. ἀντὶ τοῦ B γυναικείῳ] τουτέστι τῶν γυναικῶν B 15 ταῦτα om. B 16 θρηνικόσ M^{g} 20 ταῦτα—βάλλων] καὶ τοῦτον δέ τινεσ τὸν στίχον ἀπὸ τοῦ πολυμήστορόσ φασι λέγεσθαι ὡσ βάλλοντοσ B 21 παίῃ B 22 scholio quod praecedit adi. B add. τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν τοῦ ἡμιχορίου post θέλετε add. ἵνα B 24 νενίκηκασ B 25 καὶ οὐκ B

1055 θυμουμένῳ σφόδρα: — M^g

γράφεται δυσγενεστάτῳ: — B^g

1057 πᾶ κέλσω· προσπελάσω. κυρίως δὲ τὸ ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐόρμῳ τόπῳ. ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν ἔξω τοῦ λιμένος ὑπὸ ἀνέμου: — MB

1058 ὑπόκειται γὰρ τετραποδίζων: — M^iB

ἀγρίου: — M^i

1059 ποιούμενος: — M^g

ποίαν παρέλθω ὁδόν· ἆρα ταύτην, ἆρα ἐκείνην, ἆρα τήνδε: — MB

λείπει ὁδόν: — M^i

1062 ἐπιδιῶξαι. καταλαβεῖν βουλόμενος: — M^i

τὰς φονικάς. τὰς Τρωικάς: — M^i

1064 αἱ τάλαιναι· οὐ γὰρ πρὸς αὐτὰς ὁ λόγος: — M^gB

εἰς τὸ Φρυγῶν τελεία: — M^gB

1066 ποῦ τῶν μυχῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν κρυφίων τόπων: — M^gB^i

1067 ἀντὶ τοῦ τυφλὸν ὄμμα: — M^g

1068 θεραπεύσειας: — M^g

τυφλὸν φέγγος: τὸ σκότος, κακῶς· φέγγος γὰρ ἐπὶ σκότους οὐ λέγεται: — M

1069 εἰς ἀνάβλεψιν ἀγαγών: — M^g

ἀντὶ τοῦ ὢ ὤ: — MA^g

1070 λαθραίαν, ὡς ἠρέμα βαδιζουσῶν αὐτῶν: — M

† σίγα κρυπτὰν βάσιν αἰσθ⟨άνομαι⟩: ... ἑαυτόν φησιν ὁ Πολυμήστωρ ὥσπερ αὐτὸς ἑαυτὸν παρορμῶν ἐπὶ δρόμον καὶ κτύπου τινὸς αἰσθανόμενος λαθραίου, ὡς ἠρέμα βαδιζουσῶν αὐτῶν: — A

ὡς θὴρ ταύτας καταθοινώμενος: — M^iA^gB

1073 † θοίναν ἀγρίων θηρῶν: ποῦ, φησί, κινήσας τὸν πόδα

---

3 τὸ ναῦν] τὴν νῆα M 4 ἐξοκεῖται M δὲ καὶ M 5 ὑπὸ ἀ. ἔξω τ. λ. B 6 scholio quod praecedit adi. B γὰρ] δὲ ὁ πολυμήστωρ B 9. 10 scholio 3—6 adi. B initio add. διὸ καὶ φησὶ τετράποδοσ βάσιν θηρὸσ τιθέμενοσ 13 φοινικὰσ M^i 14 post τάλαιναι add. οὖν M^g κόραι τῶν φρυγῶν B 15 scholio quod praecedit praeposuit B τελείαν B 16 κρυφίμων B^i 17. 18 ita conglutinauit ἀντὶ τοῦ τὸ τυφλὸν καὶ ἠμαγμένον ὄμμα θεραπεύσειασ et praefixit scholio 19. 20 B 19. 20 ita mutauit τυφλὸν γὰρ φέγγοσ τὸ ὄμμα φησὶν ἐπειδὴ φέγγοσ ἐπὶ σκότουσ οὐ λέγεται B 22 cum scholio quod sequitur coni. M 24 suppleuerim τοῦτο πρὸς

κατάσχω ταύτας, δηλονότι τὰς μετὰ τῆς Ἑκάβης αἰχμαλώτους γυναῖκας, καὶ καταφάγω [καὶ] τὰς σάρκας καὶ τὰ ὀστᾶ τούτων θοίναν, ἤγουν εὐωχίαν καὶ τράπεζαν, ἀγρίων θηρίων ποιούμενος, τουτέστιν· ὡς ἄγριος θὴρ αὐτὰς θοινώμενος, ἤγουν ἐσθίων ἀφειδῶς. τὸ δὲ ἀρνύμενος ἀντὶ τοῦ ποιούμενος καὶ ὥσπερ ἀποδιδούς, ἢ μᾶλλον ἀπολαμβάνων καὶ ἔχων καὶ κρατῶν βλάβην ἀντίποινον τῆς ἐμῆς λύμης: — A

1074 ἀποδιδούς: — M

λαμβάνων. ἀφαιρούμενος τὴν ὕβριν. τῆς ἐμῆς τυφλώσεως ἀντάξια παρέχων: — MM[i]

ἄλλως: ἀπαιτῶν τιμωρίαν ἀντὶ τῆς ἐμῆς λύμης, τουτέστι πηρώσεως: — MM[i]A[g]

† λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος ἀντέκτισιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως: — B

1076 † ποῖ πᾶ φέρομαι: ποῖ φέρομαι λιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς βάκχαις τοῦ Ἅιδου, ἤγουν ταῖς Τρωικαῖς γυναιξίν. ἐν γὰρ τῷ Ἅιδῃ ἔλεγον εἶναί τινας τιμωρητικὰς καὶ ἀνημέρους θεάς, βάκχας καλουμένας [καὶ] διὰ τὸ ἄγριον αὐτῶν, ⟨καὶ⟩ κατὰ τοῦτο ἐκάλεσε καὶ τὴν Ἑκάβην σὺν ταῖς λοιπαῖς αἰχμαλώτοις γυναιξὶ βάκχας. τὸ δὲ ὅλον· ποῖ φέρομαι καταλιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς βάκχαις καὶ τοῖς κυσὶ τροφὴν καὶ τοῖς ὄρεσι ῥίμμα. ὑπενόει γὰρ ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐξέλευσιν ῥίψουσιν αὐτὰ ἐν ὄρει. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· ποῖ φέρομαι λιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς βάκχαις διαμοιρᾶσαι, ἤγουν διασπαράξαι μεληδὸν, καὶ τοῖς κυσὶ πάλιν καταλιπὼν τὸν ἀπὸ σφαγῆς φόνον, ἤγουν αὐτὰ τὰ οἰκεῖα τέκνα, δαῖτα ἀνήμερον. καταλιμπάνω δὲ αὐτὰ καὶ ἐκβολὴν, ἤγουν ῥίμμα, ὀρείαν, δηλονότι εἰς τὸ ὄρος, ῥιφῆναι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ καταλιμπάνω: — A

1077 διασπαράξαι μεληδόν: — M[i]B[i]

1078 † ὑπενόει γὰρ αὐτὰς ῥῖψαι τοῖς κυσὶ μετὰ τὸ σφάξαι τοὺς παῖδας αὐτοῦ, φονικὴν καὶ ἀπάνθρωπον εὐωχίαν καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν: — B

ἀπάνθρωπον: — M[g]

1079 εἰς ὄρη: — M[g]

ῥῖψαι κυσὶ δαῖτα καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν: — M[i]

---

2 καταφεύγω A 4 θοινούμενοσ A 8 initio add. ὡσ θὴρ ταύτασ M[i]
10 ὅ ἐστι M[i] 10. 11 τυφλώσεωσ M[i]A[g] 16 θεὰσ τινὰσ A
19 τοῖσ β. A 20 ῥίψωσιν A 21. 22 τοῖσ β. A 27 αὐτοὺσ B
31 ὄρη] ὄρειον M

1080 † πᾶ στῶ: ἐπὶ ταύτην δηλονότι τὴν κοίτην, ὅπου τὰ παιδία ἐσφαγμένα κεῖται, ὁρμηθεὶς καὶ κινηθείς· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐσσυθείς· βῶ περιπατήσας καὶ ἔλθω φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων στέλλων, ἤγουν συστρέφων, τὸ λινόκροκον φᾶρος, περιφραστικῶς ἑαυτόν, καθὼς στέλλεται ἡ ναῦς ἐν τοῖς ποντίοις πείσμασι. πείσματα δὲ τὰ καλῴδιά φησιν· οἱ γὰρ ναῦται, ὅταν μέλλωσι στρέψαι τὴν ναῦν, τὰ σχοινία τοῦ καλουμένου ποδὸς τοῦ λαίφους ἕλκουσιν ἔσωθεν: — A

† ἄλλως: ποῦ, φησί, πορεύσομαι, ποῦ δὲ κάμψω, ποῦ δὲ στήσομαι, ἐπὶ ταύτην ὁρμήσας τὴν τῶν τέκνων μου κοίτην· λέγει δὲ τὸν τόπον, ἔνθα ἐσφαγμένα τὰ τούτου τέκνα κατέκειτο· ὀφείλων ταῦτα φυλάξαι πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Τρῳάδων ῥιφῆναι κυσίν, ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον συστέλλων, δηλαδὴ τῶν ὀφθαλμῶν στερηθείς. ὅπερ γάρ ἐστι τῇ νηῒ τὸ ἱστίον, τοῦτο τῷ σώματι ὁ ὀφθαλμός: — AB

1081 τοῖς σχοινίοις τῆς νεώς: — M^{i}

ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον τὸ λινοῦν ⟨συ⟩στέλλων: — M

λινόμιτον: — M^{i}

1082 ὁρμηθεὶς ἔνθα κεῖταί μοι τὰ παιδία τεθνηκότα εἰς τὴν θανάσιμον θήκην: — M

1083 ὁ νῦν ὀ⟨φείλων⟩ φύλαξ εἶναι τῶν τέκνων: — M^{i}

1084 τὸν θάνατον: — $M^{i}A^{g}B^{g}$

1085 δυσβάστακτα: — $M^{g}B^{g}$

πέπρακται: — $M^{g}A^{g}B^{g}$

1086 δειναὶ καὶ χαλεπαὶ αἱ τιμωρίαι: — $M^{i}B^{g}$

1089 ἐν δόρατι μαχόμενον: — $M^{i}B^{i}$

† ἔνοπλον: τοὺς συνελθόντας αὐτῷ δορυφόρους ἐπικαλεῖται. λογχοφόρους δὲ λέγει τοὺς δόρατα πολεμικὰ καὶ λόγχας φέροντας, ἤγουν τοὺς στρατιώτας: — A

1090 ὁρμητικὸν εἰς πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικὸν ἐν πολέμῳ: — M^{i}

1092 βοῶ: — M^{g}

1094 ἀκούει τις, ἢ ἀκούει μέν, οὐ δύναται δὲ βοηθῆσαι: — $MA^{g}B$

1098 ἕνεκα τῆς λώβης: — M^{i}

λωβήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ὀφθαλμῶν: — $MA^{g}B^{i}$

1099 † ποῖ τράπωμαι ποῖ πορευθῶ: εἰς τὸν αἰθέρα τὸν οὐράνιον, φησί, πετασθεὶς ἀπέλθω εἰς τὸ ὑψιπετὲς μέλαθρον, ἔνθα ὁ Ὠρίων

---

13 τῷ] τὸ B 15 συστέλλων Laur. 31, 10 17 οἰκεῖται M 19 suppleui ex Laur. 31,10 30 fere omnia detrita in B 32 init. τῆσ add. B^{i}

ἢ ὁ Σείριος αὐγὰς φλογέας ἀφίησι τοῦ πυρὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν, ἢ ὁρμήσω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν, ἤγουν τὴν διάβασιν τὴν ἐπὶ τὸν Ἅιδην ἄγουσαν. ταῦτα δέ φησιν ἀδημονῶν: — A

1100 † ἔθος τοῖς δυσ⟨φοροῦσι ταῦτα λέγειν⟩: — B

ἔν τισι τὸ αἰθέρα οὐ φέρεται: — A^g B^i

ἀμπτάμενος: ἀναπτάμενος ἀναπετασθείς: — MB^i

1103 Ὠρίων καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾱ Ὠαρίων: — M^i B

1104 Ἡσίοδος [opp. 417]· Σείριος ὁ Ἥλιος. νῦν δὲ τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸς ἀστέρα φησὶν ἀκολούθως Ὁμήρῳ [X 26 sq.]. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον κύων λέγεται, ὅπερ ἐκ πολλῶν ἀστέρων σύγκειται, ὁ δὲ ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸς ἀστὴρ Σείριος λέγεται: — MAB

† ἐπὶ τοῦτο⟨ν⟩ δὲ, φησὶ Πολυμήστωρ, τὸν ἀστέρα ἀνέλθω ἀναπετασθεὶς ἢ εἰς τὸν αἰθέρα. τοιαῦτα δὲ οἱ δυσανασχετοῦντες καὶ μὴ δυνάμενοι ὑπο⟨μένειν⟩ ἐν θλίψεσι φθέγγονται. σημείωσαι δὲ ὅτι δοκεῖ ὁ Σείριος οὗτος ἀστὴρ λαμπρότερος ἐνὼν τῷ κυνί: — A

1106 πορθμόν: πέραμα, πλοῦν. ἢ τὸν ἀόρατον πλοῦν: — M^i

1107 ὅταν τις, φησὶ, πάθῃ κακὰ μείζονα ὑπὲρ ὃ δύναται βαστάσαι, συγγνωστόν ἐστιν αὐτῷ τὸ ἑαυτὸν ἀπαλλάξαι τοῦ ζῆν: — MB

† συγγνώσθ᾽ ὅταν: ἀντὶ τοῦ· συγγνωστὸς καὶ συγγνώμης ἄξιός ἐστιν ἀπαλλάξαι τὴν ζωὴν καὶ θανεῖν ὅστις πάθῃ δεινὰ, ἃ οὐ δύναται ὑπομεῖναι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κρείσσον᾽ ἢ φέρειν, ἀντὶ τοῦ ἐπέκεινα ὄντα ὑπομονῆς: — A

1109 † κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον: τῆς κραυγῆς σου, φησὶν ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Πολυμήστορα, ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἠρέμα ἐβόησεν ἡ Ἠχὼ, ἡ παῖς τῆς πέτρας. ὅταν γάρ τις βοήσῃ ὅπου ἐστὶν ὄρος, ἀντηχεῖ ἡ πέτρα καὶ οἷον εἰπεῖν γεννᾷ τὴν Ἠχώ· καὶ τοῦ Πολυμήστορος τοίνυν βοήσαντος ἐφώνησε καὶ ἤχησε μεγάλως τὸ ὄρος: — A

οὐ γὰρ ἠρέμα ἤχησεν ἡ θυγάτηρ τῆς πέτρας, ἡ Ἠχώ: — MB

---

1 αὐγέασ A 4 detrita in B, suppleui ex Laur. 31, 25 5 οὐ φέρεται] περισσόν A^g 6 scholio 5 adi. B^i post ἀμπτάμενος add. δὲ 7 detrita in B in versu ὠ||| ἀρίων M m. 1. ῶ ὠρίων m. rec. 8—11 plurima detrita in B 8. 9 Ἡσίοδος—Ὁμήρῳ] ὁ μὲν ἡσίοδοσ σείριον τὸν ἥλιον φησὶν οὗτοσ δὲ σείριον ὀνομάζει ἀκολούθωσ καὶ ὁμοίωσ ὁμήρω τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸσ ἀστέρα ἕτερον ὄντα ἀστέρα A 14 ὑπὸ A corr. Dindorf 15 συνὼν A 17 ὑπὲρ] ἢ B 18 τὸ om. M ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆσ ζωῆς B 28 horum loco habet καί φησιν ὁ ἀγαμέμνων οὐχ ἡσύχωσ ἡ ἠχὼ ἡ θυγάτηρ τῆσ πέτρασ ἐβόησεν et scholio quod praecedit adi. A ἡ ante Ἠ. om. B

1111 εἰ δὲ μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐπορθήσαμεν τὴν Τροίαν, ἐφοβήθημεν ἂν ἔφοδον νομίζοντες εἶναί τινα τῶν πολεμίων: — MAB

1113 οὐκ ὀλίγως: — M^g

1114 † ὦ φίλτατ' ᾐσθόμην γάρ: ἐπέγνω Πολυμήστωρ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀγαμέμνων πολλάκις τῆς Τροίας πολεμουμένης ἦν αὐτῷ συντυχών: — A

1116 ὑποκρίνεται ἀγνοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς Ἑκάβης κρίνῃ, ἢ μή, γνωσθεὶς ὅτι προωμίλησεν αὐτῇ, δόξῃ Ἑκάβῃ χαρίζεσθαι: — MAB

1120 † Ἑκάβη με σὺν γυναιξίν: Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλώτοις ἀπώλεσεν· ἀλλ' οὐκ ἀπώλεσεν, ἀλλὰ καί τι μεῖζον ἀπωλείας ἐμὲ ἐπεπράχει. εἰ γὰρ ἐφόνευσέ με, κρεῖττον ἦν· νῦν δὲ τοὺς παῖδας ἐφόνευσε κἀμὲ ἐτύφλωσε, καὶ τοῦτο μεῖζον ἀπωλείας: — A

1123 πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανὴν καὶ λύσιν εὑρεῖν: — MA^gB

1127 Ἀττικῶς, ὦ οὗτος· σὺ δηλονότι: — M^i

1128 μεμηνυῖαν: — M^g

1129 τὸ θυμικόν: — M^gA^g

1135 προκατάσκοπος προορατὴς καραδοκητής: — MAB

1137 προγνώσει: — M^g

1141 ἐπάρειαν: — M^gA^g

γράφεται καὶ δόρυ: — M^i

1142 διαφθείροιεν: — $M^gA^gB^i$

1143 λείαν ἀπελαύνοντες: — M^gA^g

ἡμῖν, τοῖς Θρῃξίν: — M^gA^g

1144 κακῷ: — M^g

1147 θησαυρούς: — M^gA^g

1150 ἀντὶ τοῦ ἵζόμην, ἐκαθεζόμην ἐν μέσῃ τῇ κλίνῃ: — M

1151 † πολλαὶ δὲ χεῖρες: οὕτω συντακτέον· πολλαὶ δὲ Τρώων κόραι ὥσπερ δὴ παρὰ φίλον θάκουν αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς, αἱ δὲ ἔνθεν,

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. A 1 εἴδημεν A ἐπορθήθη ἡ ἴλιοσ A 2 post ἂν add. οὐ μικρῶς B νομίζοντες ἔφοδον εἶναι A τινα om. AB 7 ὑποκρίνεται ἀ.] πλάττεται ὁ ἀγαμέμνων ἀγνοεῖν τὸ εἰσ τὸν πολυμήστορα συμβὰν A 8 κρίνῃ] εἴπῃ AB ἢ om. AB φωραθεὶσ προσομιλῆσαι A προσωμίλησεν M αὐτῇ] αὐτῷ A 8. 9 δόξῃ—χαρίζεσθαι] καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὸν πολυμήστορα τίσ σε ἀπώλεσε A 8 Ἑκάβῃ] αὐτῆι B 18 προορατὴσ προκατάσκοποσ B in fine add. ἤδη τὴν τροίαν ἐλπίζων ἁλώσεσθαι B 20 ἐπάροιαν M^g

ἔχουσαι χερσὶ κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς, ἀντὶ τοῦ· κατέχουσαι ταῖς χερσὶ τὸ ἱμάτιον τὸ ἐκ Θρᾳκικῆς χειρὸς ὑφανθέν: — A

† εἰς τὸ αὐτὸ ἐξήγησις: εἰσελθόντος τοῦ Πολυμήστορος μετὰ τῆς Ἑκάβης εἰς τὰς σκηνὰς καὶ καθεσθέντος προσῆλθον αὐτῷ αἳ εἶχον συμβουλὴν μετὰ τῆς Ἑκάβης αὐτὸν τυφλῶσαι αἰχμαλωτίδες καὶ αἳ μὲν ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ ἐκάθισαν, αἳ δὲ ἐκ δεξιῶν ὥσπερ παρὰ φίλον Τρώων κόραι καὶ τοὺς αὐτοῦ πέπλους εἰληφυῖαι καὶ αἴρουσαι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς ἐπῄνουν αὐτοὺς τοῦτο μὲν ὡς λαμπροὺς, τοῦτο δὲ ὡς ἐπιστημόνως κατεσκευασμένους. πᾶς γὰρ ὁ μέλλων ἀκριβῶς σκοπῆσαι πέπλον εἰ καλός ἐστι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας τοῦτον ὁρᾷ, καὶ αὗται δὲ πάστριαὶ οὖσαι ἐθαύμαζον αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὅπως συλλήψωνται αὐτοῦ τὰς χεῖρας. καὶ αἳ μὲν ἐποίουν οὕτως, ἄλλαι δὲ τὸ ἀκόντιον αὐτοῦ ἐθαύμαζον καὶ ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ τοῦτο παρεχόμεναι εἰσήγαγον καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ἔσωθεν σκηνήν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ὅπως ἔρημος γενόμενος παντὸς ξίφους συντόμως κατεργασθῇ. διηγεῖται δὲ ταῦτα ὁ Πολυμήστωρ τὸν δόλον αὐτῶν ἐκφαίνων καὶ πῶς αὐτὸν ἠπάτησαν: — A

ἀντὶ τοῦ γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς τὸ 'τοίην γὰρ κεφαλήν' [α 343] ἀντὶ τοῦ τοιοῦτον ἄνδρα: — MAB

1153 κερκίδα φησὶ τὸ ἱμάτιον τὸ γενόμενον ἀπὸ Θρᾳκικῆς χειρός, ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον ὠνόμασεν: — MAB

καὶ ἄλλως: κερκίδας Θρᾳκικὰς κατέχουσαι· Ἠδωνοὶ γὰρ οἱ Θρᾷκες: — MB

1154 ἐπῄνουν κατέχουσαι καὶ σκοποῦσαι ὑπὸ τὰς αὐγάς: — Mᵍ

1155 τὸ Θρᾳκικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι: — MᵍAᵍB

† ἄλλαι δὲ κάμακα: κάμακα τὸ Θρᾳκικὸν ἀκόντιον λέγει. τὸ δὲ ⟨διπτύχου⟩ στολίσματος γυμνόν με ἔθηκαν, εἰ μὲν ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ δόρατος εἴπῃς, δίπτυχον νοήσεις δίστομον, τὸ ἀμφοτέρωθεν κόπτον· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χλαμύδος, τὸ διπλοῦν .... στολίσματος ἀντὶ τοῦ διπλῆς χλαμύδος γυμνόν με ἐποίησαν: — A

---

11 συλλήψονται A 16 ἠπάτησεν A 18 τοιοῦτον om. AB ἄνδρασ A 19 κερκίδα — τὸ γ.] ἀντὶ τοῦ γινόμενον A φησὶ om. B ἀπὸ] ἐκ τῆσ AB ante Θρᾳκικῆς ins. ἠδωνῆσ ὅ ἐστι B post χειρὸς ins. ἱμάτιον A 20 δὲ om. A in fine add. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ἱμάτιον καὶ εἶπε κερκίδα ἐκ γὰρ τῆσ κερκίδοσ κάμνεται τὸ ἱμάτιον τὸ δὲ ἠδωνὶσ ἀντίπτωσίσ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἠδωνίδοσ χερόσ A 24 initio add. ἄλλαι δὲ B in fine add. τοῦτο γὰρ εἶπε κάμακα B 25—29 pauca detrita in A 26 τὸ δὲ] τοῦ δὲ A

1156 διπτύχου στολίσματος: γράφεται καὶ στοχίσματος, ἵν' ᾖ τῶν λογχῶν. εἰ δὲ στολίσματος, τοῦ ἱματίου λέγει, οὐκέτι δὲ ὅλως γράφεται τὸ ⟨ἄλλαι δὲ⟩ χάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι, ἀλλὰ πρὸς τὸ ᾔνουν θ' ὑπ' αὐγάς ⟨τὸ⟩ γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος, ἵνα λείπῃ ὁ καί, ἀντὶ τοῦ καὶ γυμνόν: — MA^1

καὶ ἄλλως: διπτύχου στολίσματος: τινὲς τῆς διπαλτίας, ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τὸ χάμακα ἑνικόν: — MA^1B

καὶ ἄλλως: στοχίσματος: καὶ ἀλλαχοῦ [Bacch. 1205] 'οὐκ ἀγκυλωτοῖς θεσσαλῶν στοχίσμασιν'. ἐὰν δὲ στολίσματος, λείπει ὁ καί, καὶ ἡ σύνταξις πρὸς τὸ ᾔνουν θ' ὑπ' αὐγάς: — M

ἐπὶ μὲν τοῦ δόρατος διστόμου, ἐπὶ δὲ τῆς χλανίδος διπλῆς: — $M^g A^1 A^g$B

† διπτύχου στολίσματός φησι τῆς τε χλανίδος καὶ τοῦ ἀκοντίου παρόσον καὶ αὐτὸ πρὸς ἄμυναν καὶ φυλακὴν τοῦ σώματος ἐβάσταζεν. Ὅμηρος [φ 340] 'δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν': — B

† διπτύχου στολίσματος: δίπτυχον στόλισμα τὴν διπαλτίαν φησί. τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ πολεμοῦντες δύο παλτὰ ἐβάσταζον, τὸ μὲν ἓν μικρὸν, ὃ καὶ πόρρωθεν ῥιπτοῦντες ἠκόντιζον τοὺς ἐναντίους, τὸ δὲ ἕτερον μεῖζον. ἢ δίπτυχον στόλισμά φησι τὸ δόρυ διὰ τὸ τὰ Θρᾳκικὰ ἀκόντια δίστομα εἶναι καὶ ἄνω καὶ κάτω σιδήρους ἔχειν, τὸ μὲν κάτω, ἵνα πήγνυται ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἄνω, ἵνα τιτρώσκῃ: — A^1

1157 ὅσαι, φησὶν, ἦσαν τετοκυῖαι, τὰ ἐμὰ παιδία λαβοῦσαι, ὡς εὐειδῆ ὄντα, ἐξεθαύμαζον ἄλλη τῇ ἄλλῃ ἀνὰ μέρος ἀποδιδοῦσα, ὅπως ἐμοῦ, τοῦ πατρὸς, πορρωτάτω γένοιντο καὶ εὐχερέστατα αὐταῖς εἴη πρὸς ἀναίρεσιν: — MAB

ἐκπληττόμεναι τὰ ἐμὰ παιδία: — M^g

---

2 ἐὰν A^1 ὅλως om. A^1 3 ἄλλαι δὲ add. Dindorf χάμακα] κατὰ A^1 ante ἀλλὰ ins. πάντα MA^1 4 τὸ add. Dindorf 4. 5 στολῆσ M 5 ἀντὶ τοῦ καὶ γυμνόν] καὶ ἡ σύνταξισ πρὸσ τὸ ᾔνουν θ' ὑπ' αὐγὰσ A 6. 7 scholio quod praecedit ita adi. A^1 ut initio scriberet διπτύχου δὲ τινὸσ τῆσ διπαλτίασ 8 στολίσματοσ M 9 στοχίσματα M 11 scholio 6. 7 adi. A^1 χλαμύδοσ A^1 διπλᾶσ A^1 λεπτῆσ B in fine add. ἢ ὅ φησιν ὅμηροσ δίπλακα B 13—15 scholio 6. 7 adi. B post διπτύχου add. δὲ 19 δίπτυχον] δίστομον A^1 22—25 ὅσαι δὲ τετοκυῖαι ἦσαν τὰ ἐμὰ παιδία A cetera detrita 23 ἐθαύμαζον B ἀποδιδοῦσαι B 24 εὐχερώτατα M 25 in fine add. τὰ ἐμὰ τέκνα M

1158 ἵνα βελτίονα τοῦ πατρὸς γένοιντο: — M^{g}

1159 γράφεται καὶ ἀμείβουσαι χεροῖν: — B^{i}

1160 εἶτα ἐκ κολακικῶν προσφθεγμάτων δοκεῖς λαβοῦσαι [κτείνουσι] παῖδας κεντοῦσι: — MAB

† καλῶς δὲ πρῶτον ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας, ἵνα θεωρῶν ὁ πατὴρ πλέον ἀνιῷτο: — AB

δοκεῖς: τὰ ἀκόντια: — M^{g}

† πῶς δοκεῖς: τινὲς τὸ πῶς δοκεῖς ἀντὶ τοῦ ὥσπερ κατάσκοποι, ἀπὸ τῆς δοκεύς εὐθείας, ὅπερ εἰ καὶ ἀληθές ἐστι λέγειν ὀκνῶ: — A^{1}

1163 συλλαβοῦσαι ὡς αἰχμάλωτον: — M^{i}A^{g}

1167 † οὐδὲν ἴσχυον πρᾶξαι νικώμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν γυναικῶν: — A

1170 περόνας: — M^{g}A^{g}

τὸ ἑξῆς· ἐμῶν ὀμμάτων τὰς ταλαιπώρους κόρας: — M^{i}B^{i}

1174 † ἄπαντ' ἐρευνῶν: ὥσπερ, φησὶν, ὁ θηρατικὸς ἀνὴρ παντα περισκοπῶν ἐξακριβοῦται μὴ λάθοι αὐτὸν τὸ θήραμα, οὕτως ἀνηρεύνων κἀγὼ τοὺς τοίχους βάλλων καὶ ἀράσσων καὶ κατασχεῖν ἔσπευδον τὰς Τρῳάδας γυναῖκας: — A

1182 γράφεται ὁ δ' αὐταῖς ξυντυχών: — M^{g}

1183 † μηδὲν θρασύνου: μὴ θράσος ἐνδείκνυσο καὶ ὡς βάρβαρος ἐκμαίνου τὰς πάσας ἡμῶν ψέγων· οὐ γὰρ συνετόν. ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν ταῦτά φησι πρὸς τὸν Πολυμήστορα κοινῶς τὸ γυναικεῖον ἅπαν φῦλον μεμφόμενον: — A

1184 συμμίξας: — M^{g}A^{g}B^{i}

1185 ἐπίμεμπτοι, ἐπίψογοι, ὕβρεως ἄξιοι: — M^{i}B^{i}

1186 αἱ δὲ κατατατтόμεθα μὴ οὖσαι φαῦλαι εἰς ἀριθμὸν τῶν φαύλων: — M

1187 † ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε: γνωμικόν. φιλοσοφώτατα ἄγαν τὰ ῥήματα· οὐκ ἐχρῆν γάρ, φησὶν, ὑψηλοτέραν εἶναι τὴν γλῶσσαν τῶν πράξεων, ἀλλὰ ταῖς πράξεσι συμφωνεῖν: — A

1192 † σοφοὶ μὲν οὖν εἴσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες: σοφοὶ μέν

---

3 ἐκ τῶν A   post κολακικῶν ins. καὶ ἡσύχων A καὶ ἡσυχίων B   πῶσ δοκεῖσ προσφθεγμάτων A προσφωνημάτων ὅπωσ δοκεῖσ B   λαβοῦσαι om. AB   3. 4 κτείνουσι παῖδασ κεντοῦσι M σφάζουσι τοὺσ παῖδασ A κεντοῦσι παῖδασ B   5. 6 scholio quod praecedit adi. AB   6 πλέον om. B   14 ἐμῶν γὰρ B^{i} in fine add. κεντοῦσιν B^{i} 21 ἐκμαίνῃ A   25 ἐπίψογοι om. B^{i}

εἰσι, φησὶν, οἱ τὸ δίκαιον ἄδικον ποιοῦντες ῥήτορες καὶ τὸ ἄδικον δίκαιον, ἀλλὰ καθὸ τὸ δίκαιον ἄδικον ποιοῦσιν, οὐ διὰ τέλους εἰσὶ σοφοί: — A

οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ σοφοὶ μέν εἰσιν, οὐκέτι δὲ καὶ κατὰ τύχην: — MAB

ἢ ὡς τῆς ἀληθείας ἐν ὑστέρῳ φαινομένης· ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι [opp. 215]· ʻδίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, εἰς τέλος ἐξελθοῦσαʼ: — AB

πανοῦργοι: — M^g

1195 τὸ πρὸς σέ μοι οὕτως ἔχει ἐν προοιμίοις: — $M^g B^i$

1197 † ὃς φῄς: ὃς φῂς τοὺς Ἕλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάσσων τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφονευκέναι: — A^gB

γράφεται καὶ φόνον: — M^g

1199 πρῶτον γὰρ ἠδίκησαν οἱ Φοίνικες Ἕλληνας ἁρπάσαντες Ἰὼ τὴν Ἰνάχου θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ, ὥς φησιν Ἡρόδοτος [I 1], Ἕλληνες δὲ ἀντιτιμωρούμενοι τοὺς βαρβάρους ἥρπασαν τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Ἡσιόνην, καὶ πάλιν βάρβαροι [Ἑλλήνων] Ἑλένην: — MAB

1201 † τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν: τίνα δὲ καὶ χάριν ποιῶν τοῖς Ἕλλησιν ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν παῖδα· ἆρα ὡς κηδεύσων τινὰ ἢ ὡς συγγενὴς ὢν Ἑλλήνων τοῦτο ἐποίησας: — A

διὰ τὸ χαρίσασθαι αὐτοῖς: — M^g

1202 μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γένος: — M^g

1209 συνεῖχεν ὁ πύργος τὴν πόλιν: — $M^g B^i$

1215 φανερὰ ἦν ἡ Τροία καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων: — M^gB

1219 οὐκ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ καί ἐστιν ἀκατασκεύαστα ταῦτα: — MAB

1220 † Τζέτζης νῦν ἀντὶ τοῦ ἐνδεέσι· πένης γὰρ ὁ χειρῶναξ: — A

1224 † καὶ μὴν τρέφων: καὶ σώσας τὸν ἐμὸν παῖδα, ὡς ἐχρῆν, καὶ τρέφων εἶχες ἂν δόξαν ἀγαθήν: — AB

1226 † ἀληθεῖς, τουτέστιν· ἐν πειρασμοῖς καὶ ταῖς θλίψεσι φαίνονται οἱ ἀληθεῖς φίλοι· ἡ γὰρ εὐτυχία πάντας φίλους ποιεῖ: — A

1227 † τὰ χρηστὰ δ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστ᾽ ἔχει φίλους: τὰ χρηστὰ

---

3 σοφίαι μὲν M σοφοί AB 4 ψυχήν AB 5. 6 scholio quod praecedit adi. AB 5 φανερουμένησ A 5. 6 ὡς — ἐξελθοῦσα om. A 8 μ᾽ εἰ οὕτωσ M^g οὕτωσ μοι B^i 12 ἰνὼ M ἰνὼ B 13 τοῦ π. ϑ. B 14 ἥρπασαν om. MB 15 ἑλλήνων ἑλένην M ἐξ ἑλλήνων τὴν ἑλένην A ἑλένην ἑλλήνων B 19 λείπει διὰ Laur. 31,10 λείπει M^g 22 initio add. ἀντὶ τοῦ ἐσημαίνετο B ὑπὸ τῶν πολεμίων] καὶ ἐπίσημοσ ἐγένετο B 23 Πολυμήστωρ] ποιητὴσ A 24 ἀκατασκεύαστα εἰσὶ A

αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τοὺς φίλους· εἰ δὲ καὶ ἀνατραφέντος τοῦ παιδὸς σὺ μὲν ἐστέρησο χρημάτων, ὁ δὲ παῖς ἐπλούτει, πάντως ἂν ἐκοινώνεις αὐτῷ τοῦ πλούτου τὰ τροφεῖά σοι ἀποτιννύντι: — A

† τὰ γὰρ καλὰ πράγματα ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τοὺς φίλους: — B

1233 † εἰ τῷδ' ἀρκέσεις: Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδε βοηθήσεις, κακὸς φανῇς· οὔτε γὰρ ὡς ξένον πιστὸν ἢ εὐσεβῆ ἢ δίκαιον αὐτὸν εὖ δράσεις οἷς σε χρὴ εὖ δρᾶν, ἤγουν τοῖς εὐσεβέσι καὶ δικαίοις καὶ πιστοῖς: — A

1234 † οὔτ' εὐσεβῆ γάρ: τὸ ἑξῆς· οὔτε γὰρ εὐσεβῆ οὔτε πιστὸν οὔτε ὅσιον οὔτε δίκαιον ξένον εὖ δράσεις· τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ μέσου: — AB

† οἷς εὔλογόν ἐστι: — B[1]

1235 † εὖ δράσεις ξένον: ὁ Πολυμήστωρ: — B

1236 † αὐτὸν δὲ χαίρειν: τινὲς δὲ ἰάσαντες τὸ ῥητὸν οὕτως ἤκουσαν· σὲ δέ, Ἀγάμεμνον, εἴπωμεν καταλιπεῖν αὐτὸν τὸν Πολυμήστορα χαίρειν τοῖς κακοῖς τοιοῦτον ὄντα, ἐξ ἤθους νοοῦντες τὸ καταλιπεῖν: — A[1]

1239 † εὐλόγους καὶ συντόμους ἔχει τὰς ἀπολογίας τὰ ἀληθῆ πράγματα: — A

† ἄλλως: τουτέστιν· ὁ ἀγαθόν τι πράξας ἢ κατορθώσας διὰ λόγων καὶ ἔργων δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπαίνων καλῶς: — A

1259 † ἀλλ' οὐ τάχ' ἡνίκ' ἄν σε ποντία νοτίς: εἰπόντος τοῦ Πολυμήστορος πρὸς τὴν Ἑκάβην· χαίρεις ὑβρίζουσά με, ἀποκριθεῖσα εἶπεν ἡ Ἑκάβη· οὐ γὰρ ἐνδέχεταί με χαίρειν με⟨τα⟩τιμωρουμένην σε. εἶτα ὁ Πολυμήστωρ ἀνταποκριθεὶς ἔφη· ἀλλ' οὐ τάχ' ἡνίκ' ἄν σε ποντί⟨α νοτί⟩ς, ἤγουν ἀλλ' οὐ χαρήσῃ τάχα, ὅταν σε ἡ ποντία νοτίς, καὶ ἔστη τοῦ λόγου. οὐ γὰρ ἐπλήρωσε τὸν αὐτοῦ λόγον, καὶ διὰ μέσου φησὶν Ἑκάβη· τί γάρ με ποιήσει ἡ νοτίς· ἆρά με ἀγάγῃ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν. καί φησι Πολυμήστωρ ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' οὐ χαρήσῃ, ὅταν σε κρύψῃ ἡ ποντία νοτίς, δηλονότι ἡ θάλασσα, πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων. μυθεύεται γὰρ ὡς εἰς κυνὸς εἶδος μεταβληθεῖσα Ἑκάβη καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἱστοῦ, ἤτοι τοῦ κέρατος, ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη. ταῦτα δὲ προμαντεύεται ὁ Πολυμήστωρ ὡς δὴ λυπήσων αὐτήν. καὶ πάλιν φησὶν Ἑκάβη· παρὰ τίνος ῥιφῶ τυγχά-

---

10 εἰσ δίκαιον A δίκαιον εἰσ B δρᾶσ AB 13 scholio 9—11 adi. B lemmate ita scripto ἢ ἔδρα εἰσ ξένον

νουσα τούτων τῶν βιαίων ἁλμάτων, καί φησιν ὁ Πολυμήστωρ· αὐτὴ ἐν τῷ ποδί σου ἐμβήσῃ, ἤγουν ἔλθῃς, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ. καὶ πάλιν φησὶν ἡ Ἑκάβη· ἀνέλθω, ἀλλὰ πτερὰ φύσασα ἐν τοῖς νώτοις ἢ ἐν ἄλλῳ τινι τρόπῳ, καί φησι Πολυμήστωρ· οὐχ οὕτως, ἤγουν οὐχὶ πτεροφυήσεις, ἀλλὰ κύων γενήσῃ, πυρσώδη καὶ ἠγριωμένα βλέμματα ἔχουσα οἷα καὶ ὁ κύων: — A

1261 καρχήσια τὰ ἄκρα τοῦ ἱστοῦ. † τοῦ κέρατος τῶν πλοίων τῶν κεραταρίων τροχαλίων τοῦ ἱστοῦ: — M

1263 κατ' ἐνίους ἡ Ἑκάβη ἑαυτὴν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν: — MgB

1264 ἐπτερωμένοις: — MgBi.

1266 σώματος μεταμόρφωσιν: — Mg

1267 οἱ μὲν περὶ τὸ Πάγγαιον εἶναι τὸ μαντεῖόν φασι τοῦ Διονύσου, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἷμον, οὗ εἰσι καὶ Ὀρφέως ἐν σανίσιν ἀναγραφαί, περὶ ὧν φησιν ἐν Ἀλκήστιδι [966]· 'οὐδέ τι φάρμακον Θρῄσσαις ἐν σανίσιν, τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς'. ὅτι δὲ καὶ Διόνυσος μάντις, καὶ ἐν Βάκχαις φησὶ [298] 'μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον καὶ ⟨τὸ⟩ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει': — MAB

1270 θανοῦσα δ' ἐνθάδε ἐκπλήσω βίον ἢ ζῶσα ἐκπλήσω τὸν βίον, ὅ ἐστιν· ζῶσα εἰς τέλος τοῦ εἱμαρμένου μοι βίου προκόψω: — MB

† θανοῦσα δ' ἢ ζῶσα: μετὰ θάνατον δὲ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνα, ἢ ζῶσα ἐν τοιούτῳ εἴδει κυνείῳ τὸν ἐπικεκλωσμένον μοι χρόνον τῆς ζωῆς ἐξανύσω καὶ ἐπιζήσομαι, ὅ ἐστι· μετὰ θάνατον ἐξαλλαγήσομαι καὶ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνειον εἶδος ἢ ζῶσα ὥστε τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μου κύων οὖσα ἐπιζῆσαι: — A¹

† ἄλλως: τοῦτο ὅσοι πρὸς τὸ κύων γενήσῃ συναρμόττουσιν οὕτως λέγουσι· θανοῦσα δὲ ἐνθάδε, ἤτοι ἐν τῷ τοιούτῳ κυνείῳ εἴδει, ἀπαλλάξω μου τὴν ζωὴν ἢ ζῶσα πάλιν μεταστραφήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπου, ἔξωθεν ὑπακούοντες τὸ μεταλλαχθήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπειον,

---

7. 8 cl. Hesych. καρχήσια τὰ κέρατα τὰ ἐπ' ἄκρῳ (ἐπάνω cod.) τῶν καταρτίων τῶν πλοίων καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν et Galen. lex. Hipp. καρχήσιον τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστῷ τὸ ἔχον τὴν τροχιλίαν. καὶ καρχήσιοι κάλοι οἱ τεταμένοι ἀπ' αὐτοῦ scripserim τὰ κέρατα τὰ ἐπ' ἄκρῳ τῶν καταρτίων τῶν πλοίων τὰ ἔχοντα τὴν τροχιλίαν. Bi habet τῶν ἀνωτάτω τοῦ ἱστοῦ ἤτοι τοῦ κέρατοσ τροχαλίων. praeterea cf. Asclepiad. Myrl. ap. Ath. XI p. 474f Eratosth. ap. schol. Ap. Rhod. I 566 Poll. I 91 schol. Pind. Nem. V 94 Phot. Zon. p. 1160 9 τὸ πέλαγοσ B 12—17 cf. schol. Alc. 968 12 φασὶν εἶ. τ. μ. A 13 αἷμονα M 14 litterae κον et σαις ἐν om. spatiis relictis B 15 ὀρφείασ M ὀρφείασ AB ὁ διόνυσοσ A 17 ἔχει πολλήν M 18 initio add. ὁ νοῦσ B ἢ — τὸν βίον om. B

ἵν' ᾖ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον ὅτι κύων ἀποθανοῦμαι ἢ πάλιν ἄνθρωπος γενήσομαι. ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἡνίκ' ἄν σε [ἡ] ποντία νοτὶς κρύψῃ, πάλιν οὕτως εἶπον ὅτι ἐνθάδε τεθνήξομαι, ἤτοι πεσοῦσα εἰς θάλασσαν ἐκεῖ ἀποθανοῦμαι, ἢ ζῶσα πάλιν τὸν εἱμαρμένον μου βίον ἐκπληρώσω: — A[1]

† θανοῦσα δ' ἢ ζῶσα: ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστι τοῦ ῥητοῦ· θανοῦσα, ἤγουν πρὸ τῆς εἱμαρμένης τελευτήσω, ἢ ζῶσα, ἤτοι πληρώσασα τὰ δεδομένα μοι ἔτη παρὰ τῆς μοίρας τότε θάνω. καί φησι Πολυμήστωρ ὡς θανοῦσα, ἤγουν πρὸ τῆς εἱμαρμένης θανοῦσα, πληρώσεις τὸν βίον: — A

1271 † τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται: ὁ τάφος σου, φησὶν, τὸ σὸν ὄνομα εἰς κλῆσιν λάβῃ. πάντες γὰρ κυνὸς τάφον αὐτὸν καλοῦσι, καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα: — A

1272 † μορφῆς ἐπῳδόν: ἀντὶ τοῦ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς κληθήσεται τὸ σῆμα ἧς ἔχω νῦν, ἢ τί ἕτερον εἴπῃς. καί φησι Πολυμήστωρ· οὐ τάφος Ἑκάβης κληθήσεται, ἀλλὰ κυνὸς σημεῖον τοῖς ναύταις ἐπίδηλον· ὅταν γὰρ ἀπέλθωσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον οἱ ναῦται ἔνθα ἐστὶν ὁ τῆς Ἑκάβης τάφος, τότε γινώσκουσιν ὡς εἰς ξηράν εἰσιν: — A

ἐπώνυμον: — Mg

1273 κυνὸς ταλαίνης: περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα: — B

1276 σοὶ δὲ εἴη ταῦτα γενέσθαι ἅπερ ἐμοὶ μαντεύῃ: — MgAB

1278 μὴ ἔλθοι εἰς τοσοῦτον μανίας ἡ Τυνδάρεω παῖς: — Mg

1279 πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ· καὶ σὲ, ὦ Ἀγάμεμνον: — Mg

οἱ νεώτεροι μὴ νοήσαντες τὸ παρ' Ὁμήρῳ [δ 535] 'δειπνίσσας ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ' ἀντὶ τοῦ· ὃν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βοῦν ἀπέκτεινεν ἡ Κλυταιμνήστρα, προσέθηκαν ὅτι καὶ πελέκει ἀνῃρέθη. διὸ σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ καὐτὸν τοῦτον πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω: — MAB

1281 † ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ ἱμάτιον τὸ μὴ ἔχον πέρας ζέμα αὐτῷ κατέχεεν ἡ Κλυταιμνήστρα: — AB

---

21 initio add. καταφρονῶ φησὶ παντὸσ τοῦ σοῦ μαντεύματοσ A καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτων B σοὶ δὲ εἴη] καὶ σοὶ αὐτῶ A 25 παρ' ὁμήρου M ὁμηρικόν AB δειπνήσασ M om. A δειπνίσας B 26 κατέκτεινε B φάτνην A ἀντὶ — ὃν] ἀνθῶν M ὅτι ἀνθ' ὧν AB 27 τοῦτον τυχεῖν M 27. 28 προσέθηκεν M 28 post σημειωτέον add. τὸ M καταὐτὸν M χαὐτόν δε A χαὐτὸν δὲ B 29 ἄνω om. B 30 initio add. τοῦτο φησὶν A ἐπεὶ A αὐτὸν — πέρας] αὐτὸν ἱμάτιον τραχήλου μὴ ἔχον διέκδυσιν A 31 in fine add. διὰ τοῦτο εἴρηκε φόνια λουτρά A

1283 οὐ καθέξετε τὸ στόμα αὐτοῦ: — M^iB^i

1284 γράφεται καὶ πιέζετ', ὡς πιεζόντων αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα: — M^iB^i

1285 ἐξορίσετε εἰς νήσους ἐρήμους: — M^i

1286 παρρησιάζεται: — M^g

1287 τοὺς δύο: — M^g

1288 † ταῦτά φησιν ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὰς ἑτέρας Τρῳάδας γυναῖκας: — A

καλῶς καὶ † νηπτικῶς καὶ εὐκατασκευάστως πρὸς τὸν χορὸν ταῦτά φησιν, ἵνα εὐπροσώπως ἀναχωρήσῃ: — MAB^i

1289 ὁρῶ τὰ πνεύματα ἐπιτήδεια πρὸς πλοῦν ὄντα: — M^gAB

1291 καλῶς ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ἤκουσεν: — MAB

1293 πρὸς ἑαυτὰς ταῦτά φασιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ: — M^gAB^i

---

2 post πιεζόντων add. δὲ B^i 3 in fine add. ταῦτά φησιν B^i 9 παραινετικῶς? 10 φησιν om. A 11 τὸν πλοῦν AB ὄντα om. AB 12. 13 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post καλῶς 14 αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ ταῦτα λέγουσιν B^i αἱ τοῦ χοροῦ τ. λ. A

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΕΣΤΟΥ

Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνῃρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἔμελλον κοινὴν Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ηὐλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὀρέστην. * * ἐπαγγειλάμενος αὐτὸν ἐκ τοῦ βίου προΐεσθαι· συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος θεῶν τὴν Ἑλένην ἁρπασάντων· Ἠλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς, οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεὶς δὲ Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν. οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπείλησαν. ἐπιφανεὶς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὀρέστῃ δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδῃ δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τὸν φόνον Ἄργους ἄρχειν: — MAB

---

4 τυνδάρεωσ MB 5 κατ'] κ' M ἀργεῖοι κοινὴν ψῆφον A 6 τοῦ παθεῖν] τούτου τί δεῖ παθεῖν Vat. 1345 Mon. 560 τοὺσ ἀσεβήσαντασ M 7 ἐκ τῆσ νυκτὸσ M ἀπέστειλε A 7. 8 αὐτὸσ δὲ μ. ἡ. B 8 ἀνῆλθε A εἰσῆλθε B τοῦ ὀρέστου A 10 ἐπηνέχη A lacunam indicauit Porson 10. 11 ἐπαγγειλάμενον ἑαυτὸν B 11 εἰσ τὸν βίον M ante φίλος om. ὁ M 12 αὐτῷ A 15 αὐτῶν A 16 ὁ μενέλαοσ A 17 ἐπεβάλλετο M ἐπεβα^{λ} A 19 ὀρέστην MA πυλάδην A ἠλέκτρα MA 19. 20 συνοικῆσαι MAB em. Brunck 20 ante καθαρθέντι ins. καὶ A τοῦ φόνου A τῶν φόνων B

Ἀριστοφάνους: Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἐρινύων δειματούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεύειν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησε, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων ἡλικιωτίδων Ἠλέκτρας, αἳ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ Ἠλέκτρα.

τὸ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη· πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτως δὲ μᾶλλον ἐδόκει ⟨ἂν⟩ τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν πλησιαίτερον [οὕτως] προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς ⟨οὕτως⟩ διασκευάσαι. διηγέρθη γὰρ ἂν Ὀρέστης ἄρτι καὶ μόγις καταδαρθεὶς πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα [140]· σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης. πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

τὸ δρᾶμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χείριστον δὲ τοῖς ἤθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν: — MAB

1—21 in A ordo est hic l. 5—8, 1—4, 9—21, in B 5—8, 20. 21, scholii instar in margine scripta sunt 1—4, 9—19 1 ἀριστοφάνουσ γραμματικοῦ ὑπόθεσισ B ἄλλως M om. A 2 ἐριννύων A ut semper κατακριθεὶς θ. om. B 3 ἑρμιόνην καὶ ἑλένην B 4 τοῦ ἀπόλλωνοσ B οὐδετέρῳ Dindorf, οὐδενὶ MAB μυθολογία MA 7 τοῦ om. M δὲ om. M 8 ἡ ἠλέκτρα A 9 τὸ δὲ B 9. 10 τοῦ δράματος] αὐτοῦ B 10 τοιαῦτα B 11. 12 προκαθέζεται πρὸ M 13 καθεξέζεται A ἂν ins. Nauck et Kirchhoff 14 πλησιέστερον B 15 γὰρ ἂν] δὲ A μόλισ B 16 καταδραθεὶσ MAB πλησιέστερον B ἐγγὺσ A τῶν] τῶι M 17 ἡ ἠλέκτρα A ἠλέκτρα τῶ χορῶ B 18 λεκτὸν M λευκὸν B φασὶν εἶναι ταύτην A 20 τῆσ σκηνῆσ B

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΡΕΣΤΗΝ

1 † οὐκ ἔστιν ⟨οὐδὲν⟩ δεινόν: τὸ δεινὸν ὄνομα γενικόν ἐστι, διαιρεῖται δὲ εἰς πάθος καὶ συμφοράν. καὶ πάθος μὲν λέγεται τὰ νοσήματα, συμφορὰ δὲ αἱ τοῦ βίου δυστυχίαι καὶ περιπέτειαι: — A

οὔτε ἀκοῇ οὔτε θέᾳ ἔστιν οὕτω δεινὸν ὅπερ οὐχ ὑφίσταται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις. τοῦτο δέ φησι παρόσον ἔκτοπον καὶ ἀλλόκοτον ὑπέστη τιμωρίαν ὁ Τάνταλος· ἢ διὰ τὰς τοῦ γένους συμφοράς· ἢ δι' ἑαυτὴν ὡς ὅτι τλημόνως συνυποφέρει τῷ ἀδελφῷ τὴν τύχην· ἢ διὰ τὸν Ὀρέστην: — MTAB

† ἄλλως: ὧδ' εἰπεῖν ἔπος: ἤγουν ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ εἰπεῖν, οὐκ ἔστι τι δεινόν, οὔτε πάθος οὔτε συμφορά, ἧς οὐκ ἂν τὸ βάρος ἡ τῶν βροτῶν φύσις ὑπενέγκοιτο: — AB

2 οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφοράν: διὰ τί εἰρηκὼς ἔπος καὶ πάθος πρὸς τὸ θηλυκὸν τὰ ἑξῆς συνέταξε φάσκων ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος. φαμὲν οὖν ὅτι προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκὸν καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸ ἐποίησε τὴν σύνταξιν: — MTA

---

5 θέα TB θέαμα M de A non constat   ἔστιν om. A   οὕτω Laur. 32, 33 οὔτε MTB οὔτ' ἄλλο τι A   5. 6 ἡ τῶν ἀνθρώπων M   7 τὴν τοῦ γένουσ τούτου συμφορὰν A   7. 8 ὡς ὅτι] ὥστε M ὡσ ὅτε T ὅτι A ὥσ γε B   8 συμφέρει M   10 ἤγουν om. B   λόγῳ om. B   12 ἀπενέγκοιτο AB   13—16 scholio 10—12 adi. B ita contracta εἰσ θηλυκὸν δὲ ἐξ οὐδετέρου τὸν λόγον ἀπέδωκεν ἐπειδὴ προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκόν   13 τί] τὸ T   14 τὸ ἑξῆσ T   συνέταξασ M   φάσκων om. M   ἂν ἄραιτ' ἂν M   15 οὖν om. A   τὸ θηλυκὸν πρ. τ. οὐ. A   τὸ θηλυκὸν γένοσ M

οὐδὲ συμφορὰν θεήλατον: γράφουσί τινες οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος, ἀγνοοῦντες δέ· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ληπτέον τὸ οὐκ ἔστιν ⟨εἰπεῖν⟩: — ΜΤΑ

† θεήλατος: θεόθεν ἐπερχομένη: — Α

† κατασκευὴν ποιούμενος ὁ ποιητὴς τῆς ἰδίας προτάσεως τῆς ὅτι πάντα φέρει τὰ δεινὰ ἡ ἀνθρωπότης, ἐπιφέρει ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ μακάριοι καὶ ὄλβιοι δόξαντες ἄνθρωποι οὐκ ἄμοιροι συμφορῶν καὶ παθῶν γεγόνασιν· ἐξ ἑνὸς δὲ τοῦ Ταντάλου καὶ τοὺς ἄλλους παραδηλοῖ. τὸν Τάνταλον δὲ καὶ οὐκ ἄλλον τῇ ὑποθέσει προσείληφε διὰ τὸ ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους καὶ τὸν Ὀρέστην κατάγεσθαι: — Α

4 ὁ γὰρ μακάριος: μακάριον γὰρ αὐτὸν καλῶ καὶ οὐ δυστυχῆ, ἵνα μὴ ὀνειδίσω αὐτῷ: — ΜΤΑΒ

ἄλλως: ὁ ποτὲ μακάριος. οὐ γὰρ ὀνειδίσουσά φησιν, ἀλλὰ βουλομένη παραστῆσαι ὅτι πάντα τὰ δεινὰ ὑφίστανται οἱ ἄνθρωποι. καὶ Ὅμηρος [Ω 49]· 'τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισι': — ΜΤΑΒ

† οὐκ ὀνειδίζω τύχας ἡ Ἠλέκτρα προσέθετο, ἵνα δείξῃ ὅτι οὐχὶ ὀνείδη τῷ πάππῳ προφέρουσα ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἵνα τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ἐκ τῆς ἐνδοξότητος τούτου ἀποδείξῃ τὸ εὐτελὲς καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος πάθεσι καὶ συμφοραῖς ὑπόκειται: — Α

Διὸς πεφυκώς: Τμώλου καὶ Πλουτοῦς υἱὸς ὁ Τάνταλος, Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυανάσσης Πέλοψ, Βροτέας, Νιόβη, Πέλοπος δὲ καὶ Ἱπποδαμείας Ἀτρεύς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κόρινθος, Ἵππαλκμος, Ἵππασος, Κλεωνὸς, Ἀργεῖος, Ἀλκάθους, Ἕλειος, Πιτθεύς, Τροιζήν, Νικίππη, Λυσιδίκη καὶ ἔκ τινος Ἀξιόχης νόθος Χρύσιππος. τούτῳ φθονοῦντες οἱ Πελοπίδαι ὡς προκρινομένῳ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀναπείθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ

1—3 ita contraxit B[i] γρ. καὶ οὐδὲ συμφορὰ θεήλατοσ ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ οὐκ ἔστι 1 γράφουσί τινες] φύσιν ἔνιοι Τ 2. 3 οὐκ — εἰπεῖν] οὐκ ἔστι δεινόν Μ οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν ΤΑ 11 γὰρ om. ΑΒ post καλῶ ins. φησὶ Α 12 αὐτόν ΤΑΒ 13 ὀνειδίζουσα ΤΑΒ 14 οἱ om. ΜΤ καὶ] ὡσ καὶ Α ὡσ ΤΒ 15 ὅμηροσ φησὶ Α 20 — p. 96,11 Tzetz. exeg. in Il. p. 68sq. mant. prou. 2,94 20 Tzetz. chil. 5, 444. 4, 416 20. 21 Ταντάλου — Νιόβη om. Τ 21 Βροντέας Tzetzes cf. Paus. II 22,3. III 22,4 22 διακυνόσουροσ Μ Κόρινθος Tzetzes cf. et. m. p. 529,48 κορίνθιοσ ΜΤΑΒ Ἵππαλκμος Tzetzes cf. schol. Pind. Ol. I 144 ἵππαλμοσ ΜΤΑΒ 23 Κλεωνὸς Tzetzes κλέωνοσ Τ κλέων ΜΑΒ 23 — p. 96,3 Tzetz. chil. 1, 415 — 424 cf. schol. B 105 Hyg. 85 parall. min. 33 23 ἔλειοσ Μ ἐλεῖοσ Τ ἐλεῖοσ αἴλιοσ Α αἴλιοσ Β 24 φθονήσαντεσ ΑΒ

τοὺς πρεσβυτάτους Ἀτρέα καὶ Θυέστην ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀποκτείναντες εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας ἐκβάλλει ἐκ τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενος. τούτων ἄλλοι μὲν ἄλλῃ ᾤκησαν, Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατῴκησαν ἐν Μακέστῳ. καὶ Ἀτρεὺς μὲν Κλεόλαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος ἔσχε Πλεισθένη τὸ σῶμα ἀσθενῆ, ὃς Ἐριφύλην γήμας ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον καὶ Ἀναξιβίαν. νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμειαν ἔσχεν Ὀρχομενόν, Ἀγλαόν, Καλαόν. τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων Πελοπόννησον ἔχρησεν ὁ θεὸς αὐτοὺς μὲν ἀποστῆναι Λακεδαίμονος, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦσαι: — MTAB

ὡς λέγουσι: καλῶς τὸ ὡς λέγουσι· οὐ γὰρ πείθομαι τὸν Δία τοὺς ἰδίους παῖδας οὕτως αἰκίζεσθαι: — MTAB

ἄλλως: οὐκ ἐνδοιάζουσά φησιν εἰ παῖς ἦν τοῦ Διὸς ὁ Τάνταλος, ἀλλ' ὀνειδίζουσα τῷ δαίμονι ὅτι τοὺς ἰδίους ἐκγόνους τοσοῦτον ἐν ταῖς δυσδαιμονίαις παρορᾷ: —

6 ὑπερκείμενον: — Mg

7 ἀέρι ποτᾶται: ἐπεὶ διὰ γλωσσαλγίας ἥμαρτεν ὁ Τάνταλος, σιωπῇ αὐτὸν κολάζει ὁ Ζεύς. οὔτε γὰρ ἐν οὐρανῷ αὐτὸν τιμωρεῖται, ἵνα μὴ συνδιαλέγηται θεοῖς ἢ λαλούντων ἀκούῃ, οὔτε ἐπὶ γῆς, ὅπως μὴ ἐξείποι τοῖς ἀνθρώποις ἅτινα εἶδεν ἐν οὐρανῷ, οὔτε καθ' Ἅιδου, ὡς

---

1 πρεσβυτέρους A 2 ἐνέβαλλον A 3 ἐκβάλει A ἐκ om. AB
4 τοιφυλίαι M τρυφυλίᾳ T τρυφιλία A τρεφυλίαι B ὤκησαν A
μακέστοισ M formam volgarem Μακίστῳ non restitui cf. Steph. Byz. p. 428,15
5 Κλεόλλαν Tzetzes τοῦ δίαντοσ T δίακτον M ἔσχεν υἱὸν A
πλησθένην T πλεισθενην A 5. 6 τῷ σώματι M 6 ἐριφύλη M
7 πλησθένησ T 8. 9 Tzetz. chil. 1, 449 8 λαοδάμειαν Monac. 560 mant. pr. λαοδάμ M λαοδάμην TAB Ἀγλαὸν Tzetzes ἀγαυὴν MAB ἀγανήν T
9 κάλλεον MT κάλλαιον Tzetzes AB κάλλεα Mon. 560 Κάλεα mant. pr.
12—16 ita cum scholio p. 95,13—15 coni. AB ut initio scriberetur καλῶσ δὲ τὸ ὡσ λέγουσι προσέθηκεν. praeterea separatim extat in A (Aa) 12 post πείθομαι ins. φησὶ A οἰκείουσ A 14 ἄλλως] ἀλλὰ T initio add. τὸ ὡσ λέγουσιν TAAaB ενδυάζουσα M ἐνδιάζουσα Aa εἰ παῖς ἦν] εἴπωσ ἐκ Aa 15 ὅτι] παρόσον Aa 16 δυσειδαιμονίαισ T 18 ἐπειδὴ T
19 ἐκώλυσεν A ἐκόλασεν TB ὁ ζεύσ MT ὁ θεός B om. A τῷ οὐρανῷ A
20 πάλιν θεοῖσ A λαλούντων τούτων A ἀκούοι M ὅπως] ἵνα A
21 ἐξείπῃ A καθ'] ἐν A ἵνα TAB

μὴ καὶ ἄλλους ὁρῶν κολαζομένους ἁμαρτωλοὺς παραμυθοῖτο, ἀλλ' ἐν ἀέρι μετέωρον, ὅπως μηδενὶ προσφθεγγόμενος μᾶλλον ἀνιῷτο: — MTAB

8 οὐκ ἀπέδωκε τῷ μέν τὸν δέ: — Mg

9 ἀξίωμ' ἔχων ἴσον: παρὰ τὸ 'δαιτὸς εἴσης': — M

10 ἀκόλαστον: ἐπὶ ἀκολάστῳ τινὶ λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι. εἰ γὰρ μετέδωκε τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὸν Πίνδαρον [Ol. I 62 sq.] τοῖς βροτοῖς, μᾶλλον ἂν τῆς φιλανθρωπίας παρὰ θεῶν ἐθαυμάζετο: — MTAB

τὴν γλωσσαλγίαν φησὶν αἰσχίστην νόσον, ὅτι πορνεία μὲν καὶ γαστριμαργία καὶ τὰ λοιπὰ πάθη σὺν τῇ βλάβῃ ἔχουσί τι καὶ τερπνὸν, ἡ δὲ γλωσσαλγία καὶ τούτου ἐστέρηται, καὶ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάθη τὸν χρώμενον βλάπτει, αὕτη δὲ καὶ κατὰ τοῦ θείου ὁπλίζεται: — MTAB

11 ἐξ Εὐρυθεμίστης τῆς Ξάνθου· ἢ Κλυτίας τῆς Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης [frg. 93] ἐν ῑ· ὡς δὲ ἱστορεῖ * ἐξ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ: — MTB

ἀντὶ τοῦ γεννᾷ, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν δένδρων: — Mg

12 στέμματα: τὸν τῆς ἀρχῆς στέφανον. Αἰσχίνης γὰρ στέμματα τὰ ἔριά φησιν ἀπὸ τοῦ στέφειν τὰς ἠλακάτας· ἐξ ὧν γίνονται οἱ στέφανοι τῶν βασιλέων. ξήνασα δὲ ἀντὶ τοῦ προξενήσασα καὶ παρασχομένη. ὁ νοῦς· ἡ τῷ Ἀτρεῖ τὴν βασιλείαν περιποιησαμένη θεὰ πόλεμον καὶ ἔριν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται καὶ Ἔρις, ἵν' ᾖ· ἡ θεὰ Ἔρις τὸν πόλεμον ἐπέκλωσε Θυέστῃ καὶ Ἀτρεῖ. οὐ παράλογον δὲ καὶ ἄλλον θεὸν ἐπικλώθειν ἢ τὰς Μοίρας. Ὅμηρος γοῦν φησι [α 17]· 'τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι': — MTAB

---

2 φθεγγόμενοσ TAB ἀνιοῖτο M 5 ἐπὶ T ἐπεὶ MAB ἀκολάστωσ M 6 τοῖς om. A 7 τῆς om. TB 8 τὴν γλωσσαλγίαν μὲν αἰ. ν. φ. T τὴν γλωσσαλγίαν φησὶ ν. αἰ. A αἰσχίστην δὲ νόσον τὴν γ. φ. B his scholio 5—7 adiunctis μὲν om. A 10 καὶ — ἐστέρηται] καὶ βλάβην φέρει καὶ τοῦ τερπνοῦ ἀπεστέρηται A 11 καὶ om. AB, de M non constat, quod haud pauca detrita sunt 12—14 Tzetz. ad Lyc. p. 353 12 τῆς alterum om. T 13 ἐνιωσ (ωσ compendio scr.) MT om. spatio IV literarum relicto B. alterius auctoris nomen excidit ἱστορεῖσθαι M 13. 14 ultima detrita in M 15 ἀνύδρων Mg 16 γὰρ] δὲ T 18 post ἀντὶ τοῦ ins. ἐριουργήσασα καὶ κατασκευάσασα ἢ ἀντὶ τοῦ A ξενήσασα M καὶ om. M 19 post παρασχομένη ins. ὡσ εἶναι διὰ διφθόγγου τὸ ξεῖ A ἢ ἀντὶ τοῦ ἐριουργήσασα κατασκευάσασα B ὁ δὲ νοῦσ MAB post νοῦς ins. τοῦ ὅλου τοιοῦτοσ A περιπ. τ. β. TAB 20 ἀδελφὸν θυέστην A γράψον A post γράφεται ins. δὲ TAB 21 θεὰ om. A τῶ θυέστη καὶ τῶ ἀ. A 22. 23 γοῦν — οἱ om. M 22 ᾖ] ὡσ καὶ MTAB γοῦν Laur. 32, 33 γὰρ AB om. T 23 ὑπεκλώσαντο A θεὸν T

† ᾧ στέμματα ξήνασα: τοῦτό φησιν ὅτι ἡ Μοῖρα βασιλείαν μελετήσασα τῷ Ἀτρεῖ οὐ καθαρὰν ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀδελφικῆς συμφορᾶς. δύο γὰρ ὄντοιν ἀδελφοῖν Πελοπίδαιν Θυέστου καὶ Ἀτρέως, τῆς βασιλείας ὀφειλομένης τῷ Θυέστῃ ὡς πρωτοτόκῳ, ταύτην ἡ Μοῖρα τῷ δευτέρῳ, Ἀτρεῖ, περιεποιήσατο. ἐκεῖνον μὲν γὰρ ἡ φύσις ἐκάλει πρὸς τὴν ἀρχήν, τοῦτον δὲ ἡ πονηρία καὶ ἐπιτέχνησις εἰς τὸ κράτος ἀνήγαγε. ταύτην γὰρ τὴν πονηρίαν καὶ ἐπιτέχνησιν Μοῖραν ἐμυθεύσαντο οἱ σοφοί· μόρος γὰρ λέγεται ἡ κακοπάθεια καὶ μορεῖν τὸ κακοπαθεῖν· ὅθεν προσλήψει τοῦ ἰῶτα μοῖρα· ἡ γὰρ πονηρία μετὰ πλείστης κακοπαθείας καὶ μόχθου νικᾷ τὴν εὐθύτητα. διὰ τοῦτο καὶ λέγεται ἡ Μοῖρα κλώθουσα καὶ ξαίνουσα: — A

13 ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν τῆς φιλονεικίας αὐτῶν: — Mg

ἀντὶ τοῦ πρὸς Θυέστην ὄντα σύγγονον θέσθαι: — MgAg

14 † τί τἄρρητα: ἐπειδὴ ἡ ἔρις τοῖς ἀδελφοῖς γέγονε διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀερόπης, ἣν γυναῖκα οὖσαν Ἀτρέως ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θυέστης ἐμοίχευσε καὶ ὤφειλεν ἐνταῦθα λαληθῆναι τὸ τῆς ἔριδος αἴτιον, διὰ τὸ ἄρρητον καὶ ἄφραστον τῆς ὑποθέσεως καὶ μηδὲ πρέπον διὰ κόρης τῆς Ἠλέκτρας ἐκλαληθῆναί φησιν ὁ ποιητὴς δι' αὐτῆς τί τἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ, ἤγουν τί με δεῖ τὰ μὴ ἐνδεχόμενα λαλεῖσθαί τινι καὶ μάλιστα ἐμοὶ ὡς παρθένῳ ἀναμετρήσασθαι καὶ ἀπαριθμῆσαι [χρεών]. ἤτοι ἀπαριθμήσασθαι, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν λεγομένων ἐκθεῖναι: — A

διὰ τοῦ ἀναμετρήσασθαι τὸ πλῆθος τῶν κακῶν ἐσήμηνεν. ἢ οὖν ὡς πολλά, ἢ ὡς ἄτοπα παραπέμπεται. ἢ ὡς παρθένος παραιτεῖται λέγειν διὰ τὴν μοιχείαν Θυέστου, ἢ τὴν ἄθεσμον Αἰγίσθου γονήν. ἐκ γὰρ Πελοπίας τῆς θυγατρὸς ἐποίησεν αὐτὸν Θυέστης: — MTAB

15 ἐδείπνησεν: — Mg

---

4 ὠφειλομένης A 21 ἢ τὸ A 23 διὰ τοῦ ἀ.] διαμετρήσασθαι T ἐσήμινεν M ἐσήμανεν TB 24 ἄνομα καὶ ἄτοπα M 25 διὰ om. M τοῦ θυέστου M τὴν—γονὴν Vat. 1345 τὴν—γονὴν σιωπᾷ Par. 2810 Mon. 560 τὴν—γυνὴν σιωπὴν Laur. 32, 33 τὸν—γάμον MTAB 26 ἐκ γὰρ πελοπίας Laur. 32, 33 ἐκ γὰρ πέλοπος Vat. 1345 ἐκ γὰρ τῆς πελοπέας Par. 2810 ἐκ γὰρ τῆς ἐπελοπίας Mon. 560 οὗτος γὰρ ἦν παῖς πελοπείας M οὗτος γὰρ ἦν παῖς πελοπίας TAB τῆς πελοπίδος θυγατρὸς Vat. 1345 τῆς θ. ἀστερόπιδος Laur. 32, 33 τῆς θ. στεροπίδος Par. 2810 Mon. 560 τῆς θ. ἡ στερόπιδος MTB τῆς θ. ἡ ἀπὸ στερόπιδος A. extabat pro Πελοπίας uaria lectio Πελοπίδος, unde nomen Στεροπίδος finxerunt librarii

μετὰ τὸ ψωμισθῆναι τὰ τέκνα τῷ Θυέστῃ ἐχρήσθη ἐν τῇ Πυθοῖ ἐρωτῶντι, πῶς τιμωρήσεται τὸν ἀδελφόν, μιγῆναι τῇ θυγατρὶ Πελοπίᾳ καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς γενόμενον δεινὰ κατεργάσεσθαι τοὺς Ἀτρείδας: — MTAB

ἐπειδὴ κακῆς πράξεως ὑπεμνήσθη, διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν ὁ πάππος ὁ ἐμός, ἀλλ' ὁ Ἀτρεύς: — M^gTA^g

16 πάλιν τὴν μοιχείαν Ἀερόπης αἰνίττεται ἢ τὴν γονὴν * * Πλεισθένους ὃν ἀνεῖλε⟨το⟩ Θυέστης: — M^iT

18 Μενέλεως τε Κρήσσης: οὐ γὰρ ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ τοιαῦτα ἔπραξε. τοῦτο οὖν προσέθηκεν ἐλευθερῶν μὲν τὰς Ἑλληνίδας, κωμῳδῶν δὲ τὰς Κρήσσας: — MM^iTA

19 † στυγουμένην: οὐχ ὡς μισουμένην παρὰ θεῶν προφανῶς ἡ Ἠλέκτρα εἶπεν, ἀλλ' ὡς ἐν εὐχῆς τρόπῳ καὶ ὡς ἐὰν οὕτως εἶπεν· ἣν μισήσειαν οἱ θεοί: — A

21 ἐπίσημον: τὸ ἐπίσημον ἐπὶ σωφροσύνῃ ἔφη, ὡς Ὅμηρος [γ 265]· 'ἡ δή τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν'. ἢ οὖν πρὸ τούτου ἐπίσημον ἢ νῦν ἐπὶ μοιχείᾳ ἐπίσημον: — M^iTAB

22 ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς: Ὅμηρος [I 145]· 'Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα'. οὗτος Ἰφιγένειαν τὴν Ἰφιάνασσαν καλεῖ, Ἠλέκτραν δὲ τὴν Λαοδίκην διὰ τὸ πολυχρόνιον ἴσως τῆς παρθενίας οἷον

1—3 cf. Hygin. 87 Serv. ad Aen. XI 262 schol. Stat. Theb. I 684 myth. Vat. I 22 = II 147 1 initio add. ἐπεὶ T ἐπειδὴ B τὸν θυέστην MTB θυέστην A π$^{\vartheta}$υ M πυθία TAB 2 ἐρωτῶντι Vat. 1345 ἐρωτῶν MTAB πῶς om. M τιμωρήσεται Vat. 1345 τιμωρήσαιτο MTAB πελοπία MTAB πελοπίδι Vat. 1345 3 ἐκ ταύτησ AB γινόμενον T γεννώμενον B τεχθησόμενον A κατεργάσασθαι MTAB τοῖσ ἀτρείδαισ A in fine add. αἴγισθον MTB οὗτοσ δ' ἦν αἴγισθοσ A 4 ἐπεμνήσθη T 6 cl. Hyg. 86 suppleuerim Αἰγίσθου ἢ τὸν φόνον nisi forte plura exciderint 7 πλησθένουσ M^iT ἀνεῖλε M^iT cf. Hyg. l. c. 8—10 scholio p. 97,4 adi. M 8 ἂν om. M^iT ante γυνὴ add. ἦν A 14 ἐπὶ σωφροσύνῃ ἔφησεν ἐπίσημον A τὸ ἐπίσημον om. B ὡσ καὶ B 15. 16 κλυταιμνήστρα A 16 πρὸ τούτου MTB τὸ πρὸ τοῦ Laur. 32, 33 πρὸ τούτου νοητέον ἐπὶ σωφροσύνῃ A 17 in fine add. ἤτοι φανερὸν καὶ διάδηλον καὶ περίφημον ἐπὶ μοιχεία A 18—p. 100,2 et. m. p. 426,5 Ἠλέκτρα ἡ παρ' Ὁμήρῳ Λαοδίκη διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας οἷον ἄλεκτρός τις ὡς Εὐριπίδης 'ὦ παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου'. 18 ὡσ καὶ ὅμηροσ λέγει A καὶ ὅμηροσ B καὶ om. M^iT 19 καὶ οὗτοσ B οὗτοσ τὸ T ἰφιγένειαν μὲν B

ἄλεκτρός τις οὖσα ὡς αὐτός φησιν [72]· ‘[ὦ] παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου’: — MiTAB

24 τὸ ἄρσην Ὁμηρικῶς, ὡς τὸ [α 1] ‘ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα’: — MiAg

25 ἀπείρῳ περιβαλοῦσ’ ὑφάσματι: ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα, ὅπως μὴ Ἀγαμέμνων ἀμύνασθαι δύναιτο τοὺς φονεύοντας: — MiTAB

καὶ ἄλλως: ἀντὶ τοῦ χιτῶνι. ἄπειρον ὃ οὐκ ἦν περᾶσαι χερσὶν ἢ κεφαλῇ, ὥσπερ ἄπειρον δίκτυόν φασιν. καλῶς δὲ τὸ πόσιν· εἰ γὰρ εἶπε τὸν ἐμὸν πατέρα, δι’ ἑαυτὴν ἐδόκει ἂν κατηγορεῖν τῆς μητρός. Αἰσχύλος δέ φησιν [fr. 365]· ‘ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον’: — MiTAB

28 Φοίβου δ’ ἀδικίαν μέν: ἐν ἤθει ταῦτα· φησὶ μὲν γὰρ οὐ κατηγορήσειν τοῦ θεοῦ, ὅμως γε μὴν ὕστερον ὑπερπαθήσασα καταβοᾷ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ δι’ ὧν ἐδόκει μὴ κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος λέγειν, διὰ τούτων ἐλέγχεται αὐτοῦ κατηγοροῦσα: — MiTAB

τί δεῖ κατηγορεῖν: τὸ ἀκόλουθον ἦν· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ ἄδικος μέν, ὅμως πείθει Ὀρέστην ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα: — MiTAB

30 οἱ μὲν γὰρ ἐπῄνουν αὐτόν, οἱ δὲ οὔ. διὸ τὸ πρὸς οὐχ ἅπαντας εἶπεν: — MiTAAgB

εὐκλείαν φέρον: ἐκτατέον τὸ ᾱ τοῦ εὐκλεία. Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐκλείαν φέροντος, τοῦ κτεῖναι δηλονότι: — MiTAg

---

1 αὐτός] εἶναι οὔτωσ Mi οὔτωσ T καὶ αὐτὸσ A αὐτὸσ οὗτοσ B ὦ παρθένε om. T μακρὰν A 2 ἠλέκτραν Mi 5—12 cf. et. m. p. 120,45 sq. Gud. p. 63,56 Zon. p. 233 6 ὕφανεν] τὸν ἀγαμέμνονα ἐνέδυσεν A 7 ἀγαμέμνων μὴ A δύναται MiT δύνητο A δύνηται B 8. 9 καὶ ἄλλως — φασιν om. AB 8 ὃ Laur. 32, 33 ὡσ Mi ᾧ T scribas ἀπείρῳ ὃ διαπερᾶσαι Laur. 32, 33 περασ MiT 9 ante καλῶς coll. 11. 12 A τὸ] εἶπεν ἢ AB 9. 10 ποίησιν T 10 ἔδοξεν ἂν δι’ ἑαυτὴν A ἂν om. MiTB 11 καὶ αἰσχύλοσ A τέχνημα Nauck τεύχημα MiTAB 12 δυσέκδυτον Dindorf δυσέκλυτον MiTAB 13 ταῦτα νοητέον A οὐ] ὡσ οὐ δεῖ A 14 κατηγορήσασ Mi ὑπερπαθήσασα βοᾷ Mi literis σα in κατα correctis 15 καὶ— Ἀπόλλωνος om. Mi δὲ ἐδόκει T κατὰ τοῦ ἀπόλλωνος T κατ’ αὐτοῦ AB 16 κατηγοροῦσα αὐτοῦ A 17. 18 scholio quod praecedit adi. AB add. δὲ post τὸ 18 μὲν ἦν A μητέρα αὐτοῦ A 19. 20 scholio quod praecedit adi. AB ita conformata πρὸσ οὐχ ἅπαντασ δὲ εὔκλειαν φέρων (φε B) εἴρηκεν ἐπειδὴ οἱ μὲν ἐπῄνουν αὐτὸν, οἱ δὲ οὔ: — 19 οἱ δὲ οὔ om. Mi 21 ἐκτακτέον TAg ἀττικόν T 22 post φέροντος add. ἀττικῶσ Mi ἀττικόν T

32 οἷα δὴ γυνὴ φόνου: ὥσπερ ἀδύνατος ἡ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου· οὐ γὰρ κεκοινώνηκε τοῦ φόνου Ἠλέκτρα, ὡς Ὀρέστης φησί [284]· ʻσὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἴργασται δ'ἐμοί': — MTAB

ἄλλως: ζητεῖται, τί δήποτε ἀνωτέρω παρθένον ἑαυτὴν εἰρηκυῖα, ὅπου φησὶν [26]· ʻὧν δ' ἕκατι, παρθένῳ λέγειν οὐ καλόν'. ἐνταῦθα γυναῖκα ἑαυτὴν λέγει. λεκτέον δὲ ὅτι οἷα δὴ γυνή πρὸς τὸ θηλυκὸν γένος σκοπουμένη, ὡς οὐδὲν μὲν ἔπραξεν, ἀλλὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν γυνή τις ἐργάσαιτο: — MTAB

ἄλλως: ὡς γυνὴ, συμβουλεύσασα, παραθαρρύνασα, ὑπομνήσασα τοῦ πατρός. οὐ γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τῆς μητρὸς, ἀλλὰ λόγοις παρώρμησε κατ' αὐτῆς τὸν ἀδελφόν. τάχα δὲ διὰ τοῦ οἷα δὴ γυνή παρονειδίζει τῇ μητρί· ἐκείνη γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐ κατὰ γυναῖκα: — MTAB

33 Πυλάδης θ': Φώκου παῖδες Κρῖσος καὶ Πανοπεύς. τούτων ὁ Κρῖσος ἔκτισε τὴν νῦν Κίρραν, τότε Κρῖσαν καλουμένην, καὶ παῖς αὐτῷ ἐξ Ἀντιφατείας τῆς Ναυβόλου Στρόφιος ἐγένετο, οὗ Ἀστυδάμεια καὶ Πυλάδης ἐκ Κυδραγόρας τῆς ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος: — MTAB

34 συγκολληθείς: — Mg

35 παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ τλήμων ὁ ὑπομονητικός, παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς τλήμων ὁ δυστυχής: — M¹TA

36 τροχηλατεῖ: κατεπείγει· τρόχος γὰρ ὁ δρόμος. οἷον μετὰ τροχοῦ καὶ ἁρμάτων ἐλαύνει: — MTAB

---

1 ὥσπερ] ταῦτα φησὶν ὅτι A ἀδύνατον MT 2 μεταβαλεῖν M ἐκοινώνησε A post φόνου ins. τῷ ἀδελφῷ A ἡ ἠλέκτρα AB ὡς καὶ AB 3 γὰρ om. A 4—8 scholio quod praecedit adi. AB om. ἄλλως et add. δὲ post ζητεῖται 4 post δήποτε ins. εἰρήκυι M παρθένω MT 4. 5 ἑαυτὴν — φησὶν om. MT 5 ὅπου] ἔνθα A λέγειν οὐ καλόν om. M 6 δὲ] δὴ M ὅτι τὸ A 7 γένος om. MT σκοποῦμεν καὶ φαμὲν A ἔπραξε πλέον A 8 ἐργάσοιτο AB 9. 10 τῶν τοῦ πατρὸς ἀγαθῶν A 10 αὐτόχειρ αὕτη A λόγος M 12 τοῦ om. A 12. 13 γυναῖκας M 14—17 cf. schol. Or. 1233 Paus. II 29,4 schol. Lycophr. 53 Steph. Byz. p. 385,4 14. 15 κρίσσος TAB 14 τούτοις MTB 15 κρίσσαν MTAB 16 ἀφαντείας MT ἀντιφάης A ναυβούλου B στρόφος A 17 κυδαγόρας A 19 μὲν om. M¹T 20 τλήμων om. T 21. 22 bis scripta in A (Aa), scholio quod sequitur adi. AB add. δὲ ἀντὶ τοῦ post τροχηλατεῖ A δὲ B cf. Hesych. τροχηλατεῖ ἐλαύνει 21 τρόχος — δρόμος post κατεπείγει coll. Laur. 31,10 ubi cetera desunt, post ἐλαύνει MTAB οἱονεὶ A 22 ἐλαύνεται T in fine add. λέγεται A

37 ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάς: τὰς Ἐρινῦς. οὐκ ὀνομάζουσι δὲ, ἀλλ' εὐφημιζόμενοι σεμνὰς θεὰς ἢ Εὐμενίδας καλοῦσιν. ὀνόματα δὲ τῶν Ἐρινύων Τισιφόνη Μέγαιρα Ἀλληκτώ: — MTAB

39 φησὶν Ὅμηρος [γ 309]· 'ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν· αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε': — MTAB

40 καθήγνισται δέμας: καθωσίωται. κέκαυται. ἁγνείαν γὰρ ἐκάλεσε τὴν διὰ πυρὸς φθορὰν τοῦ σώματος: — MTAB

ἄλλως: κεκάθαρται· πάντα γὰρ καθαίρει τὸ πῦρ: — MTAB

ἄλλως: ἁγνὰ γὰρ δοκεῖ εἶναι τὰ καιόμενα, τὰ δὲ ἄταφα μεμιασμένα: — MTAB

41 ὧν οὔτε σῖτα: ἀφ' ὧν ἢ δι' ὧν, ἓξ ἡμερῶν, οὐκ ἔφαγεν. ἐμφαίνει δὲ ὡς προσηνέχθη μὲν τῷ στόματι αὐτοῦ τροφή, ἀλλὰ καταπιεῖν οὐκ ἠδύνατο: — MTAB

† .... ⟨δέ⟩ρην ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος δηλῶν τὸ περιεχόμενον: — A

43 κουφισθῇ νόσου: ἀκόλουθον τῷ [3] ἄραιτ' ἄχθος τὸ κουφισθῇ νόσου: — MT

44 ἔμφρων δακρύει: ἀντὶ τοῦ ἔμφρων γενόμενος. ἄμεινον δὲ ὑφ' ἕν· ἔμφρων δακρύει: — MT

45 ὁ ἄποθεν τοῦ ζυγοῦ, ὅ ἐστιν ἀδάμαστος: — M^{1}A^{g}

46 ἔδοξε δ' Ἄργει: φανερὸν ὅτι ἐν Ἄργει ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται. Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος [frg. 39] δὲ καὶ Σιμωνίδης [frg. 207] ἐν Λακεδαίμονι: — MTAB

47 μὴ πυρὶ δέχεσθαι: τὸ ἑξῆς· μήθ' ἡμᾶς στέγαις δέχεσθαι. πρὸς δὲ τὸ πῦρ οὐδὲν ἀνταπέδωκεν. ἔξωθεν οὖν ἀκουστέον τὸ ἐναύειν,

---

2 δὲ] γὰρ ταύτασ A εὐφημοῦντεσ A 3 καὶ ἀληκτώ A ἀληκτώ T 4 ὅμηροσ φασὶν A καὶ ὅμηροσ B ἤτοι om. A 6. 7 scholio quod praecedit adi. AB initio add. καθήγγιται δὲ ἀντὶ τοῦ A καθήγνισται δὲ B 6 καὶ κέκαυται A 7 τοῦ πυρὸσ T 8 κεκάθαρται om. B ἄλλως] ἀλλ' MT καὶ AB γὰρ om. AB 9 εἶναι δοκεῖ A 9. 10 μεμιαμένα MT 11 ἢ δι' ὧν] ἰδίων MT 12 προσήχθη A 13 ἠδυνήθη B 16 τὸ MT τῷ T 21 ἡ] ἐστι M 22—24 ὑπόκειται — Λακεδαίμονι om. M 22 μυκήνη A μυκήνῃ B φησὶν εἶναι A 22. 23 τοῦ ἀγαμέμνονοσ A 23. 24 λακεδαίμονι Vat. 1135 λακεδαιμονία TAB 25 — p. 103,2 scholio quod praecedit adi. AB add. δ' post τὸ A δὲ B 25 post ἑξῆς add. ἔδοξε δ' ἄργει τῶδε MA ἔδοξε δ' ἄργει B στέγασ M 26 οὐδ' M οὖν] γὰρ A προσυπακουστέον A

καί ἐστι σχῆμα Ἀττικὸν, μὴ πυρὶ ἐναύειν, ἀντὶ τοῦ μήτι πυρὸς ἐναύειν. οὐ γὰρ τὸ δέχεσθαι πρὸς τὸ πῦρ ληπτέον: — MTAB

50 τὸ νώ δυικῶς, ὅ ἐστιν· ἡμεῖς οἱ δύο: — Mᵍ

51 ἢ φάσγανον θήξαντ': δυικῶς τὸ θήξαντε: — MT

κέκριται, φησὶν, ἡμᾶς τελευτῆσαι· πότερον δὲ λίθοις βληθέντας ἢ ξίφει, σήμερον κρινοῦσιν: — MTAB

54 λιμένα δὲ Ναυπλίειον: Ναύπλιος Ἀργεῖος ἀνὴρ ναυτικῆς ἔμπειρος λιμένα κατασκευάσας ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκάλεσε Ναυπλίειον. ἦν δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης. ἢ ὅτι ἐν λιμένι διέτριβεν, ἐκ τούτου ὁμώνυμος αὐτῷ ὁ λιμήν: — MTAB

πλάτῃ: τὴν ὁδόν. διαπεπερακὼς ταῖς κώπαις τὸν λιμένα προσορμίζεται ταῖς ἀκταῖς. ἀπὸ δὲ τῶν πλατῶν τὰς ναῦς σημαίνει. πλάτη δὲ τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ὃ καθίεται εἰς τὴν θάλασσαν: — MTAB

57 νύκτα μή τις εἰσιδών: οὐκ ὀρθῶς νῦν ποιοῦσί τινες τῶν ὑποκριτῶν πρῴ εἰσπορευομένην τὴν Ἑλένην καὶ τὰ λάφυρα. ῥητῶς γὰρ αὐτὴν νυκτὸς ἀπεστάλθαι φησὶ, τὰ δὲ κατὰ τὸ δρᾶμα ἡμέρᾳ συντελεῖται: — MTAB

† ἐδεδίει γὰρ ἡ Ἑλένη ἡμέρας ἐπιπολούσης εἰσελθεῖν, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν πατέρων, ὧν κατὰ Ἴλιον οἱ παῖδες ἔπεσον, ἀναιρεθῇ. αὕτη γὰρ τούτου αἰτία καὶ ἑτέρων πολλῶν. διὰ τοῦτο νυκτὸς ἐπικαταλαβούσης εἰσῄει μή † τινα ἔχουσα κατ' ὄψιν: — A

63 τίς ἔλιπεν· δηλονότι ὁ Μενέλαος ὅνπερ ἑξῆς ἐπάγει: — MA

71 ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας: τοῦ προσήκοντος ἤθους ἐξέπεσεν ὁ Εὐριπίδης. νῦν γὰρ πρῶτον ἀλλήλας ἀποβλέπουσι καὶ ἀήθως πάνυ

---

1 σχῆμα om. A ἀντὶ—ἐναύειν om. A μήτι] μήτε MTB 5. 6 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ ante φησὶν 5 κέκριται om. T ἢ λίθοισ A 6 τήμερον M κρινοῦμεν M 7—10 cf. Paus. II 38,2 7 ante Ἀργεῖος ins. γὰρ M 8 ἐκάλεσεν αὐτὸν T ναύπλιόν MB 9 ante υἱὸς ins. οὗτοσ A ἐν λιμένι] λιμένα MT διέτριβε καὶ T 11—13 scholio quod praecedit adi. AB initio add. ἐκπληρῶν δὲ πλάτη ἤτοι 11 ὁδὸν τῆσ θαλάσσησ A τὸν λιμένα om. AB 12 ἐσήμαινε A 14 ποιοῦσι τινὲσ Laur. 32, 33 ποιοῦσι τὴν MT ποιοῦσιν αὐτὴν AB 15 προεισπορευομένην codd. omnes τὴν ἑλένην add. Laur. 32, 33 om. MTAB post λάφυρα add. προεισπορευόμενα MTAB μεθ' ἡμέραν Laur. 32, 33 ῥητῶσ Laur. 32, 33 ἀρρήτω MT ἀρρήτωσ AB 21 scripserim τινι ἔλθῃ 22 scholio quod praecedit praeposuit A τίς—Μενέλαος] ὁ μενέλαοσ δηλονότι A ὅπερ M ὥπερ A τὸ ἑξῆσ M 24 ὁ om. A γὰρ] δὲ T πρώτωσ MT βλέπουσι AB εὐήθουσ A

οὔτε ἀσπάζονται ἀλλήλας οὔτε προσφωνοῦσι, καὶ ἡ μὲν Ἑλένη ἔξεισιν ἔχουσα χοὰς καὶ τὸν βόστρυχον ἀποτετμημένον, ἅμα δὲ δυσωπεῖ τὴν Ἠλέκτραν καὶ λυπεῖ ὑπομιμνήσκουσα τοῦ ὀνόματος Κλυταιμνήστρας καὶ προτάσσουσα. ἀ⟨να⟩κολούθως δὲ καὶ τὸ διὰ μέσου. τὸ δὲ ἑξῆς· μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου παρθένε, Ἠλέκτρα, ἀντὶ τοῦ· ὦ πολυχρόνιε παρθένε: — MTAB

ἄλλως: παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος: ὅ ἐστι· πολλῷ χρόνῳ παρθενευομένη. τοῦτο δὲ ὑβρίζουσα αὐτήν φησιν ὡς αἰτίαν ἐχούσης καὶ διὰ τοῦτο μὴ γαμουμένης. καὶ διὰ τούτου παρεμφαίνει ὅτι εὐμοιρίας νομίζει τέλος τὸν γάμον: — MTAB

73 πῶς ὦ τάλαινα: διὰ τούτου ὠνείδισεν αὐτὴν ὡς μητροφόνου ἀδελφήν. οἱ δὲ τοῖς ἐναγέσι προσφθεγγόμενοι καὶ αὐτοὶ δοκοῦσι μιαίνεσθαι, ὡς καὶ ἐν Ἡρακλεῖ [1219] καὶ Ἰξίονι δέδεικται: — A

76 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν: καὶ τοῦτο πανούργως· ἀναμάρτητον γὰρ τὸ θεῖον. ἐμφαίνει ὡς καταψευδομένων αὐτῶν τοῦ Ἀπόλλωνος: — MTAB

78 ἣν ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον: ἣν οὐκ εἶδον ἀφ᾽ οὗ εἰς τὴν Ἴλιον ἔπλευσα· διὰ μέσου γὰρ τὸ ὅπως ἔπλευσα, εἶτα ὥσπερ αἰτίαν λέγουσα τοῦ πλοῦ θεομανεῖ πότμῳ φησὶν, ἀντὶ τοῦ· ὑπὸ εἱμαρμένης μανεῖσα. ἢ μοίρᾳ θεοῦ μανεῖσα: — MTAB

ἄλλως: ἣν οὐκ εἶδον ἀφ᾽ οὗ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσα· εἰ δὲ θέλεις γνῶναι πῶς ἔπλευσα, γίνωσκε ὅτι θεομανεῖ πότμῳ. κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν καὶ ὑπὸ δαίμονός τινος βίᾳ ἦχθαι εἰς Τροίαν φησίν: — MTAB

λείπει τὸ οὐκ εἶδον: — M[1]

80 ἀπολειφθεῖσα δ᾽ αἰάζω τύχας: ἄδηλον τίνος ἀπολειφθεῖσα

---

1. 2 καὶ — ἀποτετμημένον hic coll. Laur. 32, 33 post διὰ μέσου MTAB om. καὶ 3 λυπεῖ ὑ.] διυπομιμνήσκουσα A 4 προστάσσουσα AB. hic claudit scholion A τὸ] τόδε MB τὸ δὲ T 5 χρόνου post Ἠλέκτρα coll. MT 7—10 scholio quod praecedit adi. B ὅ ἐστι mutato in ἤτοι 7. 8 πολὺν χρόνον παρθενεύουσα A 8 δὲ καὶ A αὐτήν om. A ἐχούσῃ A ἔχουσαν B 9 γαμουμένη TA γαμουμένην MB 9. 10 καὶ—γάμον om. A 9 παρεμφαίνει δὲ διὰ τούτου B 11 τοῦτο A ὡς] ὦ A 15 post ἐμφαίνει add. οὖν MA ὁ ποιητὴσ B καὶ ψευδομένων MT 16 Ἀπόλλωνος] ἡλίου A 17 τὴν] τὸν M 18 τὸ om. MT ὅπωσ δ᾽ A ὥσπερ] ὡσ A 19 τοῦ πλοῦ om. A ante φησὶν ins. τὴν εἱμαρμένην A φησὶν — μανεῖσα (prius) om. T 19—22 ἀντὶ— πότμῳ om. A 23 ὑπὸ δαίμονοσ τινὸσ καὶ βίασ M ὑ. δ. τ. βίασ T ὑπὸ δαίμονοσ τινὸσ A ὑπὸ βίασ δαίμονόσ τινοσ B φησίν om. M

θρηνεῖ, τοῦ [μὴ] ἰδεῖν τὴν Κλυταιμνήστραν ἢ τοῦ γνῶναι τῆς πορνείας τὴν αἰτίαν: — MTAB^{i}

† ἢ τοῦ καταλαβεῖν ζῶσαν τὴν Κλυταιμνήστραν ἀπολειφθεῖσα ⟨ἢ⟩ τοῦ γνῶναι τὸν τρόπον τῆς ἐμῆς φυγῆς: — A

81 Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἄν: πρὸς πάσας τὰς ὕβρεις ἀντέθηκε τὸ Ἑλένη, ὅθεν καὶ χιάζεται ὁ στίχος· σεσημείωται γὰρ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλένης. αἰνίττεται δὲ ὅτι πονηρῶς κερτομεῖ περὶ τούτων πυνθανομένη ὧν παροῦσα ὁρᾷ: — MTAB

82 ἐν συμφοραῖσι: τὴν ἀπολογίαν δι' ἑνὸς ἐδήλωσεν ὀνόματος· καὶ Ὀρέστης γὰρ κρινόμενος εἰς τὴν ⟨ἀπὸ⟩ τοῦ πατρὸς κατέφυγεν ἀπολογίαν: — MTAB

† τί χρεὼν εἰπεῖν ἅτινα ὁρᾷς. τί δὲ ὁρᾷς· ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον. δῆλον δὲ ὅτι οὐ τὸν Ὀρέστην μόνον λέγει ἀλλὰ καὶ ἑαυτὴν Ἀγαμέμνονος γόνον. περὶ τῶν δύο γὰρ ἡ Ἑλένη ἐπύθετο λέγουσα πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε κασίγνητός τε σός. εἰκότως οὖν καὶ αὐτὴ ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς ἄυπνον κηδεμονίαν καὶ τὴν Ὀρέστου νόσον: — TAB

83 ἐγὼ μὲν ἄυπνος πάρεδρος: ἐγὼ μὲν μὴ καθεύδουσα παρεδρεύω ἕνεκα τοῦ μικρὸν ἐμπνεῖν τοῦτον. εἶτα δυσχεραίνουσά φησι τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ, ἵν' ᾖ· νεκρῷ ὄντι ἀθλίῳ. καὶ βεβαίωσις τούτου νεκρὸς γὰρ οὗτος: — MTAB

ἄλλως: ἐγὼ μὲν ἄυπνος θάσσω παρεδρεύουσα τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς, ὅ ἐστιν· ὅπως μὴ ἀποψύξας λάθῃ με, φυλάττω: — MTAB

---

1 ἰδεῖν] εἰδέναι MTB^{i} 3 τοῦ] τὸ A 3. 4 scholio quod praecedit adi. A 6 γὰρ om. A 7 πονήρου M 8 περὶ ὧν MTAB & Laur. 32, 33 ὁρᾶισ M 9—11 scholio quod sequitur adi. B post ἀπολογίαν add. δὲ 10 ὀρέστην A κρινόμενον A 10. 11 ἀπολογίαν κατέφυγεν A κατέφυγε φιλοτιμίαν B 12 pro lemmate ἄγε καὶ παροῦσ' ὁρᾶσ· ἣν ἐπεὶ προσίλιον ἔπλευσα, εἴγε καὶ παροῦσ' ὁρᾶσ T τί σοι λεγοιμ' ἂν ἄγε καὶ παροῦσα B 12—17 scholio quod praecedit adi. A add. ὁ δὲ νοῦσ 12 τί—εἰπεῖν] τί ἔχω εἰπεῖν T τί ἔχων εἰπεῖν A τίσ χρεία διηγήσασθαί σοι B ἃ A συμφοραῖσ B 13 δὲ om. TA 13. 14 οὐ—γόνον] ἐμὲ καὶ ὀρέστην καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ A 14 τῶν δύο γὰρ] τὸν βωμὸν A ἡ ἑλένη T καὶ ἡ ἑ. B om. A 14. 15 λέγουσα om. A 15 κασίγνητός τε σός] κασίγνητε A 16 ἐπάγη T ἀπάγει B ἐπιφέρει A δυσδαιμονίαν TB 16. 17 νόσον ὀρέστου A 18—21 scholio p. 106,1.2 adi. A add. initio ὁ δὲ λόγοσ 20 ἵν' ᾖ νεκρῷ om. M 20—21 ἵν'—οὗτος om. A 20 νεκροῦ M 23 ἀψύξασ M ἀποψύχασ T

84 νεκρὸς γὰρ οὗτος: ἕνεκα τοῦ πνεύματος νεκρός ἐστι· μικρὸν γάρ τι ἔχει πνεῦμα καὶ μόλις ἀναπνεῖ: — MTABi

αὐτὸ γὰρ, φησὶ, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νεκρόν ἐστιν: — MgBi

85 τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά: σιωπῶ τὰ κακὰ τούτου, ἵνα μὴ δόξω αὐτῷ ὀνειδίζειν τὴν μητροκτονίαν. καὶ διὰ μὲν τῆς σιωπῆς τὸ πλῆθος τῶν κακῶν αὐτοῦ ἐσήμηνεν, ἐμφαίνει δὲ ὅτι σὺ μὲν ὠνείδισας αὐτῷ εἰποῦσα ὅτι μητρὸς ὅδε φονεύς, ἐγὼ δὲ οὔ: — MTAB

86 σὺ δ' εἶ μακαρία: πλεονάζει τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, ἵν' ᾖ· σὺ δὲ [εἶ] μακαρία καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ σὸς μακάριος. εἰς τὸ πόσις τελεία στιγμή, τὰ δὲ ἑξῆς ἀπολύτως: — MTB

87 ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς: ἤλθετε πρὸς ἡμᾶς. τῇ προσθήκῃ δὲ τοῦ ἐφ' ἡμᾶς τραχύτερον αὐτὸ ἐποίησεν· ἁρπασόμενοι γὰρ ἤλθετε ἡμᾶς, φησίν. ἔοικε δὲ τῷ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας: — MTAB

88 πόσον χρόνον δέ: πάντως δέδοικε μὴ ὀλίγον χρόνον δυστυχοῦσι· διὸ οὐδὲ τὸν χρόνον εἶπεν ἡ Ἠλέκτρα: — MTABi

89 ἐξ οὗπερ αἷμα: οὐ πρὸς τὴν πεῦσιν ἀπεκρίνατο· ἡ μὲν γὰρ ἤρετο ἀπὸ ποίου χρόνου νοσεῖ, ἡ δὲ εἶπεν ἀφ' οὗ τὴν μητέρα ἀνεῖλε. τοῦτο δὲ πάλιν ὁμοίως ἄδηλον τῇ Ἑλένῃ: — MTAB

90 ὦ μέλεος: καὶ οὗτος, ὅτι μητέρα ἀνεῖλε, μέλεος, κἀκείνη, ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνῃρέθη, μελέα: — MTABi

91 οὕτως ἔχει τάδ': οὕτως ἔχει ὁ Ὀρέστης ἀτυχίας ὡς μηδὲν ἰσχύειν ὑπὸ τῶν κακῶν: — MT

93 ὡς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδρίᾳ: οὕτως σοι πείσομαι

---

1 πατρὸσ T νεκρός ἐστι om. A μικρὸν] νεκρὸν A 2 ἀναπνέει T 3 scholio 1. 2 adi. Bi add. ἢ οὕτωσ γὰρ om. Bi 4 κατὰ τοῦτον MTB 5 δόξῃ A μὲν post σιωπῆς coll. B post τὸ A 6 ἐσήμανεν MB 7 εἰπὼν A ὅτι om. B ὅδε] δὲ MTB 8—10 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post πλεονάζει 8 σὺ] οὐ B 9 post εἰς add. δὲ T post πόσις add. οὖν B 10 τὰ δὲ ἑξῆς] τὸ δὲ ἥκετον ἐφ' ἡμᾶσ B 11—13 scholio quod praecedit adi. B 11 ἦλθε A 12 αὐτὸν A ἁρπασάμενοσ M ἁρπασόμενοσ A 12. 13 ἡμᾶσ ἤλθετε A 13 φησίν—Θήβας om. A τῷ] τὸ MT θήβαισ MT 14 πάντως om. Bi δέδοικασ M 15 οὔτε MTBi 16 τὴν om. MT ἀπεκρίνετο T 17 εἴρετο M κατὰ ποῖον χρόνον A ἐξ AB 18 ἄδηλον ἐστι AB 19 οὗτος] αὐτὸσ A τὴν μητέρα T μενέλεοσ M καὶ αὕτη A in fine add. τε ἡ ἑλένη A τυγχάνει B 21 μήδε MT 23 οὗ σοι A πήσομαι M

ὡς ἀσχολουμένη περὶ τὴν προσεδρίαν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀντὶ τοῦ· εἰ μὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ, οὐ πείσομαι· εἰ δὲ οὐ χωρίζει, πείσομαι: — MTA

ἄλλως: τοῦτό σοι, φησὶ, πεισθείην, ὃ μὴ ἀπασχολήσει με τῆς προσεδρίας τοῦ ἀδελφοῦ. ἢ παντελῶς ἀπαρνεῖται τὴν ὑπούργησιν, τουτέστιν· οὐ πείθομαί σοι, ὅτι ἄσχολός εἰμι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ἵν' ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἔνιοι δὲ λείπειν φασὶ τὸ μή, ἵν' ᾖ εἰρωνεία· πείθομαί σοι, ὅτι μὴ ἄσχολός εἰμι τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προσεδρίᾳ· ἄσχολος γάρ ἐστιν. ἔνιοι ἐν ἐρωτήσει· πῶς οὖν, φησὶ, πεισθῶ ἀσχολουμένη τῇ νοσοκομίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. ἢ ὡς σχολὴν ⟨μὴ⟩ ἄγουσα, ἀντὶ τοῦ· μέγα ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. ἢ τάχα τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτε, ἵν' ᾖ· ὅτε μὴ ἄσχολος. λείπει γὰρ τὸ μή: — MTAB

94 βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν: ἁπλούστερον αὐτῇ διαλέγεται, ὅτι μέλλει δεῖσθαι αὐτῆς, ἐν ταὐτῷ δὲ παραφυλάττεται καὶ μητρὸς εἰπεῖν, ἵνα μὴ δόξῃ ὀνειδίζειν αὐτῇ. δεῖ γὰρ εἶναι κολακικὸν τὸν δεόμενον * * *: — MTAB

95 μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς: νῦν μητέρα αὐτὴν ἐκάλεσε δεικνύουσα ὅτι οὐδὲ τὴν πρώτην λοιδορίαν προσήκατο: — MTAB

διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐχθρᾶς μητρὸς παραιτεῖται τὴν αἴτησιν: — MTB

ἄλλως: ἡ μὲν κολακεύουσα συγγενικῷ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἡ δὲ παραιτουμένη τὴν κολακείαν εἶπε μητρός: — MTB

---

1 ὅτι ἀσχολοῦμαι A προσεδρείαν TA ἀντὶ τοῦ om. A αὐτοῦ T εἰ] ἡ M 2 post οὐ πείσομαι add. ὡσ ἀσχολουμένη MT 2. 3 εἰ — πείσομαι om. M 3 πείσομαι] ποιήσω A 4 φησὶ om. A ἀπασχολήσει με] ἀσχολήσηι M 4. 5 προσεδρείασ TAB 5 post ἀδελφοῦ ex scholio quod praecedit ins. τουτέστιν εἰ μὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ οὐ πείσομαι οὐδὲ οὐ χωρίζει πείσομαι B ἢ ὅτι B 5—12 ἢ — μή om. A 6 προσεδρεία TB 8 προσεδρία τ. ἀ. M τ. ἀ. προσεδρεία TB 9 ἐστιν] ἦν B ἔνιοι ἐν ἐρωτήσει om. B οὖν] σοι B 11 ἀντὶ — πρᾶγμα] ἵνα ᾖ ἐρωτηματικῶσ B 11. 12 ἢ — μή om B 11 τάχα] βα (χ supra) T βραχὺ M 13 ἁπλούστερον μὲν A 14 λέγεται A ἐνταῦθα MT ἐνταύτη A δὲ καὶ παραφυλάττεσθαι A 15 post εἰπεῖν add. σῆσ B αὐτὴν M 16 δεόμενόν τινοσ A in fine add. οὐ διατοῦτο οὖν συγγονίασάτω M οὐ διατοῦτο οὖν συγγονίασ ἄγω T correxerim διὰ τοῦτο ὀνόματι συγγενικῷ ἐχρήσατο 17 μητρὸσ A 18 δεικνύουσαν T δεικνῦσα B 19—21 scholio quod praecedit adi. MTB add. ἢ ὅτι M add. ὅτι T add. ἢ τάχα B 19 τὸ ō M τοῦτο T 20 ἄλλως] ἀλλ' MTB scholiis conglutinatis συγγενικῶσ B 21 τὴν om. MT in fine add. τῆσ ἐμῆσ B

96 χοαὶ αἱ χεόμεναι τοῖς νεκροῖς σπονδαί: — MT

97 σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτόν: οὐκ ἐν καιρῷ παρρησιάζεται ἡ Ἠλέκτρα, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου φάσκουσα ἐλπίδα ἔχειν εἰς τὸν Μενέλαον.

ἐὰν μὲν ἐν ἐρωτήσει ᾖ ὁ λόγος, μετριώτερός ἐστιν· ἐὰν δὲ ἑτέρως, ἄντικρυς ἐναγῆ καὶ μὴ ἀξίαν οὖσαν προσπελάζειν τῷ τάφῳ ἀποδεικνύει τὴν Ἑλένην διὰ τὰ πεπραγμένα αὐτῇ [τοῖς φίλοις]: — MTAB

ἢ ἄλλως: πῶς· πικρῶς θέλει αὐτὴν ὁμολο⟨γεῖν ποι⟩ῆσαι δι' ὃ φυλάσσεται προσελθεῖν τῷ τάφῳ: — MT

99 ὀψέ γε φρονεῖς εὖ: οὐδαμοῦ ἀνώμαλον τὸ τῆς Ἠλέκτρας ἦθος: — M^{i}TA

εἰ μὴ τότε, φησὶν, ἀπῆλθες, ταῦτα οὐκ ἂν ἐγίνοντο· σὺ τούτων ἀρχηγός. δακρύουσα δὲ τοῦτό φησιν: — M^{i}

100 ἀληθῶς εἶπας, οὐ μέντοι προσφιλῶς ἐμοί: — M^{g}TA

101 πανούργως τὸν φόβον αἰδῶ ἐκάλεσεν: — TA^{g}

102 μόλις ἐλεγχομένη τὸ ἀληθὲς εἶπεν: — $M^{i}A^{g}$

103 ἀναβοᾷ: τὸ ἀναβοᾷ δευτέρου ἐστὶ προσώπου παθητικῆς διαθέσεως, ἀναβοᾷ σύ, ἀντὶ τοῦ καταβοᾷ. ὁ δὲ νοῦς· δεινῶς γὰρ διὰ στόματος τοῦ Ἄργους ἀναβοᾷ σύ: — MTAB

ἄλλως: διὰ τοῦ στόματος, ὡς τὸ [K 298] 'διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα'. τοῦτο δὲ ἀπολογίας ἔχεται ὡς ὅτι συμπάσχουσά σοι εἴρηκα.

πλεονάζει δὲ τὸ τέ: — MTA

106 κυρίως δὲ πρόσπολοι λέγονται αἱ δοῦλαι: — M^{i}

108 ἕρπειν: ταῖς νεάνισιν· οὐ γὰρ ταῖς ἀγάμοις. ἄγαμος γὰρ καὶ ἡ Ἠλέκτρα. παρθένος δέ ἐστιν ἥ τε ἀμιγὴς καὶ ἡ ἄρτι ἡβῶσα.

---

3 καὶ τα M καὶ τὰ T καίτοι B ἔχειν om. MT εἰς τὸν om. A 4 καὶ ἐὰν μὲν A εἰ μὲν οὖν B ὁ λόγοσ ἧι B μετριότερον M μετριώτερον T 5 ἀντικρὺ ἐναγῆ γὰρ καὶ μεμιασμένην οὖσαν καὶ μὴ ἀξίαν εἶναι πελάζειν A 5. 6 ἀποδεικνύει τ. Ἑ. om. A τὴν ἑ. ἀποδεικνύει B 6 τῶν πεπραγμένων B 9 οὐδαμῶσ M 11 εἰ μὴ τότε Dindorf τοῦτο M^{i} 13 ἀληθῆ A προσφιλῆ M^{g}TA 16—18 scholio quod sequitur adi. A add. δὲ post τὸ 16 ἐστὶ δευτέρου προσώπου T προσώπου δευτέρου ἔστι A προσώπου ἐστὶ δευτέρου B τῶν παθητικῶν A 16. 17 διαθέσεως om. A 17 ἀναβοᾷ σὺ] ἀντὶ τοῦ βοᾷ σὺ MT ἀναβοᾷ σοι A om. B καταβοᾶι σύ B δεινῶς γὰρ om. A διὰ τοῦ B 18 σύ om. B 19 ἀνά τ' T καὶ διὰ MT 20. 21 τοῦτο — τέ om. A 20 εἴρηκασ M 21 τὸ] ὁ T 23—26 scholio p. 109,4—8 adi. A initio add. ἢ παρθένοισι 23 καὶ om. MTA 24 Ἠλέκτρα] ἑλένη T δέ] τε MAB ἄργη T

ἢ πάλιν κακονόως οὐ παρθένον δεῖξαι βούλεται τὴν Ἠλέκτραν, ὅτι οὐκ ἐπείσθη αὐτῇ: — MTAB

τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως: — M^{g}T

εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν: τί οὖν· ταῖς τελείαις καλόν· ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἐν Σπάρτῃ εἰώθασι γυμνάζεσθαι αἱ γυναῖκες καὶ παρθένοι, ὥστε δέδοται μὲν παρθένοις εἰς ὄχλον ἕρπειν, οὐ μὴν καθόλου, ἀλλ' ἐπὶ ὡρισμένοις πράγμασιν οἷον κανηφορούσαις ἢ γυμναζομέναις, οὐ μὴν ἄλλο τι πραγματευομέναις: — MTAB

109 ἀντὶ τοῦ τροφεῖα· ἀνθ' ὧν ἀνετράφη ὑπ' αὐτῆς, ἀμοιβὴν διδοῦσα: — M^{i}A

115 λείπει ἡ μετά, ἵν' ᾖ· μετὰ γάλακτος: — M^{i}

μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἰνωπόν τ' ἄχνην: ἐμφαντικῶς τὴν δαψιλῆ τοῦ οἴνου ῥύσιν διὰ τῆς ἄχνης ἐσήμανε. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων εἴρηται [Δ 426]· 'ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην'. οἱ δὲ ἀκύρως τὴν οἰνόχροα τρίχα φασί. λάχνη γὰρ ἡ θρίξ, ἀλλ' ἄχνη τὸ λεπτὸν μέρος, ὃ κατέχειν τις οὐ δύναται, οἱονεὶ ἀέχη τις οὖσα: — MTAB

116 ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρον χῶμα: — M^{i}

118 περιττὸς ὁ τέ· βούλεται δὲ λέγειν φόβῳ ταρβοῦσα: — M^{i}

119 γράφεται πρευμενῆ, ὅ ἐστι πραϋμενῆ καὶ προσφιλῆ: — M^{i}T

120 καὶ πόσει γνώμην ἔχειν: ἐνταῦθα ἡ βελτίστη οὐδὲ τὴν θυγατέρα ἑαυτῆς προέκρινε· τοῦ γὰρ ἀνδρὸς μικροῦ δεῖν καὶ ἐπελάθετο: — MT

121 τοῖν τ' ἀθλίοιν: καὶ αὐτῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξῃ παντελῶς λιθοκάρδιος εἶναι, ὅμως μετὰ ἀρᾶς. τὸ γὰρ οὓς ἀπώλεσεν θεός δοκεῖ μὲν συναχθομένη λέγειν, πανούργως δὲ ἐμφαίνει ὅτι θεοῖς ἀπηχθημένοι εἰσίν. οὐ γὰρ ἀπολλύει εἶπεν, ἀλλ' ἀπώλεσεν, ὡς ἐγνωσμένης ἤδη τῆς παρὰ θεῶν δυσμενείας: — MTAB

---

1 κακοήθωσ A 3 scholio quod praecedit adi. T add. δὲ post τὸ et in fine λέγεται 4 initio add. εἴποι τισ AB τὸ καλὸν T τοῦτο καλὸν B 6 δίδοται A 7 κανισκοφορούσαισ A 9 ἀντὶ τοῦ om. A 12—16 cf. Eust. p. 492,3. 575,26 Orion. p. 7,12 et. m. p. 181,53 Gud. p. 99,11 Zon. p. 362 12 ἐκφαντικῶσ T 13 τοῦ οἴνου δαψιλῆ TB post διὰ ins. γὰρ MTA τοῦτο ἐσήμανε A 13. 14 τοῦτο—εἴρηται] ὅμηροσ γὰρ ἐπὶ κυμάτων A 14 ἄχνη A κυρίωσ MTB 15 λεπτον μέρος] λεπτόμενον A 16 ἔχνη T τί M 19 cf. schol. Hec. 538 γρ. καὶ T 21 τοῦ] τοῦτο M 23 δόξῃ] λέξηι B 24 μετὰ ἀρᾶς] μιαροὺσ καλεῖ A τὸ γὰρ οὓς] οὓσ γάρ φησι A εὐδοκεῖ M 25 λέγειν om. A ὅτι καὶ AB ἀπηχθομένοι B ἀπηχθημένη A 26 ἀπολύει MA εἶπεν om. A 26. 27 ὡς — δυσμενείας om. A 27 θεῷ T

122 ἃ δ' εἰς ἀδελφήν: ἃ δὲ νενόμισται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα κἀμὲ ὑπισχνοῦ εἰς τὴν ἀδελφὴν ποιεῖν: — MTAB

ἅπαντα τὰ τῶν νεκρῶν δωρήματα, ἃ εὔκαιρον εἰς ἀδελφὴν ἐμὴν ἐκπονεῖν, ὑπισχνοῦ: — MTAB

126 † ὦ φύσις ἐν ἀνθρώποισι: τὸν τρόπον λέγει καὶ τὴν ἑκάστου γνώμην. ἢ φύσιν τὴν εὐμορφίαν: — A

ὦ φύσις ἐν ἀνθρώποισιν: οἱ μέν φασι συνωνυμεῖν τῇ μορφῇ καὶ τῇ δομῇ, οἱ δὲ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ σώματος καὶ τὸ κάλλος, οἱ δὲ τὸν τρόπον καὶ τὴν φύσιν ἑκάστου, ὡς μέγα κακὸν ὁ [φαῦλος] τρόπος καὶ ἐπιβλαβής ἐστι τοῖς ⟨κακῶς⟩ κεκτημένοις καὶ πάλιν ἐπωφελής ἐστι τοῖς καλῶς κεκτημένοις: — MTAB

πολλοὶ γὰρ διὰ τὸ κάλλος εὐεργέτησαν τὰς πατρίδας: — M

127 σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις: πολλοὶ γὰρ τὸ κάλλος ἐπὶ σωτηρίᾳ ἑαυτῶν καὶ τῆς πατρίδος ἐκτήσαντο, ὧν ἐστιν εἷς ὁ Γανυμήδης παρὰ θεοῖς εἶναι ἀξιωθεὶς καὶ ἵπποις ἀθανάτοις κοσμήσας τὴν θρεψαμένην. καὶ Ἀμυμώνη δὲ διὰ τὸ ἴδιον κάλλος τὸ ἄνυδρον Ἄργος πολύυδρον ἐποίησε διὰ τῆς ἐπιμιξίας τοῦ Ποσειδῶνος: — MTAB

128 εἴδετε παρ' ἄκρας: τὸ εἴδετε ἀντὶ τοῦ ἴδοι τις ἄν, ὡς τὸ [Γ 220] 'φαίης κε ζάκοτον' καὶ [Δ 223] 'ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις'. ἔνιοι δέ φασι ταῖς δμωσὶ ταῦτα λέγειν. οἱ δὲ πρὸς τὸ θέατρον, ὃ καὶ ἄμεινον. ἐφελκυστικὸς γάρ ἐστιν ἀεὶ μᾶλλον τῶν θεατῶν ὁ ποιητής, οὐ φροντίζων τῶν ἀκριβολογούντων: — MTAB

---

2 ταῦτα — ποιεῖν om. A   3. 4 scholio quod praecedit adi. A intercalatis ἀναθήματα στέμματα et add. δὲ post ἅπαντα   post ἅπαντα ins. δὲ δωρήματα M δὲ B   3 εὔκαιρα M   τὴν ἐμὴν A   4 ἐκπονεῖν ἐμὴν B praeterea scholio 1. 2 praeposuit ἃ δὲ εὔκαιρον εἰσ ἀδελφὴν ἐκπονεῖν νεκρῶν δωρήματα ἅττα ὑπισχνοῦμαι ἄλλωσ A   8 δομῇ] ὁρμῇ T ὁρμῆι B τῇ εὐπρεπείᾳ A   9—11 μέγα — κεκτημένοις] μέγ' εἶ κακὸν καὶ τοῖσ μὲν κακῶσ χρωμένοισ ἐπιβλαβήσ ἐστι τοῖσ δὲ καλῶσ κεχρημένοισ ἐπωφελήσ A   10 ἐστι post κακὸν coll. B   ὁ ἀγαθὸς ante πάλιν add. B   10. 11 ἐστι — κεκτημένοις om. B   14 τῆς om. A   εἶσ ἐστι καὶ B   15 ὁ om. B γαννυμήδησ A   εἶναι om. MTB   κοσμῆσαι B   16 καὶ ἡ AB 19 φαίασ A   κεν M   post ζάκοτον add. τέ τιν' ἔμεναι B   καὶ τὸ B   ἔνθ' οὐκ ἂν om. A   βρίθοντα A   20 δμωῇσι MTA πρὸς] φησὶ A   ὃ] ὅτι A   21 ἐφελκυστικὸν MT   μᾶλλον ἀεὶ A ὁ] ὡσ T   22 ἀκριβολογουμένων M

ὡς ἐν τῇ σμικρότητι τῆς ἀφαιρέσεως μηδὲν ἀπολίποι τοῦ ὑγιοῦς: — M[i]TAB

129 ἡ πάλαι γυνή: ἤτοι πονηρά, ἢ τὰ αὐτὰ φρονοῦσα ἃ καὶ πρότερον· τοῦ γὰρ εἶναι εὔμορφος ἐπιμελεῖται. ἐλέγχει δὲ αὐτὴν ὅτι οὐδὲ τοῖς ἁμαρτήμασι σεσωφρόνισται, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῖς ἤθεσι μεμένηκεν: — MTAB

131 πᾶσάν θ' Ἑλλάδα: τὸ κατὰ μέρος εἰποῦσα ἐπήνεγκε τὸ καθόλου· ὡς Ὅμηρος [A 255]· 'ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες': — MTAB

132 κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔρχονται αἱ γυναῖκες ἰδεῖν τὸν Ὀρέστην πῶς ἔχει, καὶ ἐθεάσατο αὐτάς: — MTB

135 † δακρύοις ἀδελφόν: προσεκτικῶς μετὰ ἤθους προενεκτέον τὸν λόγον: — A

138 ἀντὶ τοῦ πραεῖα προσφιλὴς πραϋμενής: — M[i]A[g]

140 σῖγα σῖγα: ἠρέμα, ἀψοφητὶ καὶ μετὰ ἡσυχίας. πρόσφορος τῷ πάθει ἡ τοῦ ῥυθμοῦ ἀγωγὴ δοχμιάζουσα: — MTAB

† λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης: ἀντὶ τοῦ· κούφως καὶ ἐλαφρῶς τιθεῖτε τὸν πόδα μετὰ τῆς ἀρβύλης. εἰ δὲ γράφεται λευκὸν ἴχνος, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον ὡς τὸ [A 538] 'ἀργυρόπεζα Θέτις': — B

εἶδος ὑποδήματος κοίλου βαθέος γυναικείου: — M[i]TB

141 † τιθεῖτε: ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ τιθῶμεν. εἰσελήλυθε δὲ ὁ χορὸς κατὰ ὑπόθεσιν ἔσω: — TAB

142 ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ': τὸ ὁλόκληρον τούτου τινές φασι τὸ ἀπόπροθι καὶ παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν οὕτως ἐκδέχονται [H 334] 'τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν': — MTAB

ἀντὶ τοῦ πόρρω μοι καὶ χωρὶς τῆς κοίτης γίνεσθε. διαθέσεως δέ

---

1 μὴ δὲ A ἀπολείπει MT ἀπολείπειν B ἀπολίποιτο A in fine add. μηδὲ τῶι κάλλει λυμήνασθαί τι B 4 τοῦ] τοῦτο B εὔμορφον MT 5 αὐτοῖσ om. MTB 7 τὸ] τὰ A 8 ὡσ καὶ AB ὥσμηρος T γηθήσηι B 11 θεασαμένη αὐτὰσ ταῦτα φησὶ B 14 cf. schol. Hec. 538 15 ἡμέρα M 15. 16 προσφόρωσ A πρόσφοροσ δὲ B 17—19 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post λεπτόν 20 scholio quod praecedit adi. B add. ἴχνοσ δὲ λέγει τὸν πόδα καὶ ἀρβύλη ἐστὶν γυναικείου κοίλου καὶ β. B 22 κατὰ τὴν A ἔνδον B 23 τινὲσ τούτου B τινὲς om. A τὸ om. AB 24 παρὰ τὸ Ὁ.] τῶ παρ' ὁμήρω A τὸ παρὰ τῶι ὁμήρωι B οὕτως om. A ἐδέχοντο MT ἐξεδέχοντο A τυτθὸν om. T 26—p. 112,2 scholio p. 112,13—15 adi. B om. ἀντὶ—γίνεσθε, sed habet πόρρω—κοίτης B[i] 26 praefixerunt σύριγγοσ ὅπωσ πνοά: σύριγγοσ MT πόρρω—κοίτης om. M τοῦ—κοίτης om. T post γίνεσθε ins. τὸ δὲ ὁλόκληρον τινὲσ ἀπόπροθοι A

ἐστιν ἐμφαντικὸν τὸ μοι, ὡς τὸ [Σ 287] ʽΠάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον’: — MTAB

144 ἰδοὺ πείθομαι: τοῦτο εἰκὸς ὀξύτερον εἰρηκέναι τὸν χορὸν, διὸ καὶ Ἠλέκτρα περιδεὴς γενομένη εἶπεν ἂ ἄ. φυσικῶς δὲ τὸ ἂ ἆ εἶπε πρῶτον ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὑπὸ τῆς φύσεως πρώτη φωνὴ εὕρηται. ἀμέλει γοῦν, ἐπειδὰν πλῆθός τι θεάσηται παράδοξον, εὐθὺς οὐδὲν ἕτερον ἀναβοᾷ ἢ τὸ ἆ ἆ τῆς φύσεως ἀγούσης ἐπὶ τοῦτο. εἶτά φησι πρὸς τὸν χορόν· τοιαύτην πέμπε φωνὴν οἷός ἐστιν ὁ ἦχος σύριγγος καλάμων λεπτῶν ἐν τοῖς ἕλεσιν ἀποτελούμενος. οὐ γὰρ τὸ ὄργανον τῆς σύριγγός φησι· τοῦτο γὰρ πολύφωνον ὂν καὶ Ἐνδυμίωνα ἐγεῖραι δύναιτ’ ἄν: — MTAB

145 ἀπήχησις συρίγξεως: — M[i]

σύριγγος ὅπως πνοά: ἀθορύβως φώνει μοι, ὡς πνοὴ συρίγξεως δόνακος. οὐ γάρ φησι σύριγγος τοῦ αὐλοῦ· οὗτος γὰρ καὶ Ἐνδυμίωνα ἂν ἐγείραι: — MTAB

147 ἴδ’ ἀτρεμαῖον ὡς ὑπόροφον: μικρὸν σὺ, φησί, κελεύεις με φωνεῖν, ὡς ψιθυρίζει τῇ τοῦ ἀνέμου πνοῇ κάλαμος· ἐγὼ δὲ καὶ ἐλάττονα τούτου φέρω βοὴν ὡς ὑπὸ ὀρόφου γινομένην. ὁ δὲ ὄροφος κάλαμός ἐστιν ἀσθενής τε καὶ λεπτὸς καὶ παπυρώδης, οὗ μέμνηται καὶ Ὅμηρος [Ω 451]· ʽλαχνήεντ’ ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες’. ἐκ τούτων δέ εἰσι καὶ αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ὡς ἀσθενὴς δὲ ἀσθενῆ ποιεῖται τὴν ἀπήχησιν τῷ μὴ ἀνθίστασθαι τῇ βίᾳ τοῦ πνεύματος: — MTAB

---

1 ἐστιν ἐ.] ἀπήχησισ ἐστιν ἐμφαντικῶσ MT ἐμφαντικῶσ A ἐμφαντικὸν B post τὸ ins. συρίγξεωσ MT δειλοὶ MA 1. 2 πλεῖστον om. B 3—10 scholio p. 111,23—25 adi. B ante ἰδοὺ add. τὸ δὲ et om. τοῦτο 4 καὶ ἡ TA πεδεὴσ γινομένη M τὸ ἂ ἄ] τοῦτο B 5 πρῶτον εἶπεν AB πρ. ὑπὸ τ. φ. A πρώτη Vat. 1345 πρῶτον MTAB 6 οὖν A ἐπειδὴ A πλῆθος om. B τι om. A τεθέαται A θεάσηταί τισ B παραδόξων MT παραδόξωσ A 8 πέμπει M πέμπε μοι A ὁ om. AB 9 σέλεσιν M τῆς σ.] σύριγγα B 10 ὂν om. TB καὶ τὸν AB δυνάμενον MTB 12 ἀπηχήσεωσ M[i] 13 οὕτωσ ἀθορύβωσ A ἀθορύβωσ φησὶ B πνοὴ] φωνὴ A 14 οὗτος] οὕτωσ M 15 ἂν ἐγεῖραι δύναται M ἐγεῖραι δύναται T ἤγειρεν A ἀνεγείρει B 16 μικρὰν MT om. A post σὺ ins. φωνὴν M 17 μοι AB φωνεῖν om. M φωνὴν T τῇ — πνοῇ] ὑπὸ ἀνέμου A πνοῇ] φωνῇ T κινήσει B καὶ om. MT 18 ἔλαττον αὐτοῦ MTB φέρω σοι AB ὄροφος] ὀροφεασ A 19 ἐστιν om. T λεπτὸς καὶ om. MB πυρώδησ M ante οὗ add. εἰσ ὀροφὰσ ἐπιτήδειοσ Laur. 31, 10 20 ἐκ] εἰσ M τούτου A 21 ἐστι T γίνονται B ἀσθενὴς] ἀσθενεῖσ TA de M non constat δὲ καὶ A 22 βοῇι MTB

ὄροφος λεπτὸς κάλαμος εἰς ὀροφὰς ἐπιτήδειος. τὴν μὴ διϊκνουμένην ἔξω τοῦ ὀρόφου, ὅ ἐστι βραχεῖαν: — $M^{1}B^{1}$

149 κάταγε κάταγε: τὸ κάταγε ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀνατάσει τῆς βοῆς. σημαίνει δὲ τὸ κάταγε ⟨κάταγε⟩ τὸ πρόσελθε πρόσελθε· ἀφ' οὗ καὶ καταγωγαὶ οἱ λιμένες: — MTAB

ἀτρέμας ἴθι: τῇ ἐπαναλήψει μεμίμηται τὴν ἠρεμαίαν προϊεμένη φωνήν· ἅτε γὰρ οὐκ ἐξακουομένη δεύτερον ταῖς αὐταῖς κέχρηται λέξεσι: — $M^{1}TAB^{1}$

151 χρόνια: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. τοῦτο δὲ ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὸ πρόσιθ' ἀτρέμας. ὁ δὲ νοῦς· χρονίως, ὅ ἐστι διὰ χρόνου, ἐκοιμήθη: — $M^{1}TAB$

154 τίνα τύχαν εἴπω: τὴν περὶ αὐτοῦ τύχην πότερον ἐπὶ τὸ χεῖρον ἢ ἐπὶ τὸ ἄμεινον νένευχεν: — MTB^{1}

156 τί φῂς ὦ τάλας: οἰκειούμενος τὰς συμφορὰς ὁ χορὸς καὶ συναχθόμενος γεγωνότερον ἀνέκραγε τὸ ὦ τάλας· διό φησιν ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις: — MTAB

ὦ τάλας: δεῖ νοεῖν στεναγμόν τινα γεγενῆσθαι μετὰ τὸ ὦ τάλας ὑπὸ τοῦ χοροῦ, ἵνα εὔλογον ᾖ τὸ παρὰ τῆς Ἠλέκτρας εἰρημένον [167] σὺ γάρ νιν, ὦ τάλαινα, θωΰξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου: — MTB

157 εἰ τοῦ ὕπνου ἀλλοτριώσεις καὶ μεταστήσεις: — M^{1}

159 τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου, ὃ ἐν τοῖς ἑξῆς [211] ὕπνου θέλγητρόν φησιν: — MAB^{1}

160 μέλεος αὐτὸς διὰ τὰς ἐκ θεῶν πράξεις. ἠρέμα δέ πως

---

1 cf. Eust. p. 36,4. 333,13   ante τὴν ins. ὑπώροφον οὖν B   τὸ M   1. 2 διικνούμενον M   3 τὸ κάταγε om. A   ἀναστάσει M   3. 4 τῆς βοῆς om. A   4 τὸ κάταγε om. A   πρόσελθε (alterum) om. AB   5 καταγωγοὶ MTB   6 τῇ om. $M^{1}T$ τῇ ἐπαναλήψει] πρόσελθε πρόσελθε ἀφ' οὗ κατάγομαι τῇ δὲ τῶν λέξεων ἐπαναλήψει A   μέμνηται $M^{1}TA$ 7 ἐξακουομένην $M^{1}A$ ταῖς αὐταῖς] τοιαύταισ A   λέξεσι om. $M^{1}T$ in fine add. τὸ ἑξῆσ καὶ πρόσιθι ἀτρέμασ A   9—11 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post χρόνια   9 χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται: χρόνια δὲ A   τοῦ ἀπὸ om. T   ἀπὸ] διὰ A   10 τὸ—ἀτρέμας spatio relicto om. A   ὅ ἐστι] ὅτι A   13 ἢ om. M   ἡμεῖνον M   νενευκέναι MT   15 ἀνεκέκραγε A   16 in fine add. τοῦ ὕπνου A   17—19 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post δεῖ   18 παρὰ om. MT   21 ὃ καὶ A   ἑξῆς ὕπνου] ἐξύπνου A   23 ἐκ] εἰσ M

ἀρνεῖται τὴν πρᾶξιν Ὀρέστου εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν: — MTB^{i}

162 ἀντὶ τοῦ ἀδίκως: — M^{g}A^{g}

ἄδικος ἄδικα: τοῦτ᾽ ἐστὶ τὸ ἀλλαχοῦ [Hipp. 701] εἰρημένον· ‘πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα’. ἐπεὶ γὰρ ἔδοξεν ἀτυχῶς τῷ Ὀρέστῃ πεπτωκέναι τῆς μητρὸς ὁ φόνος, ἄδικος ὁ Λοξίας νενόμισται. ἢ τὸ ἄδικα ἐδίκασεν ἐμφαίνει ὅτι δικαίως μὲν ἐμαντεύσατο τὸν φόνον τῆς μητρός, ἀδικεῖ δὲ τῷ δράσαντι μὴ ἐπικουρῶν. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· ὁ ἄδικος Λοξίας ἄδικα τότε ἐδίκασεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος τὸν ἀπόφονον φόνον ἔλακεν ἐμῆς μητρός: — MTAB

ἔλακεν: καὶ Ἀριστοφάνης [Plut. 39]· ‘ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων’ τραγικῇ λέξει χρησάμενος. ὅτε τὸν ἀπόφονον ⟨φόνον⟩ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἐδίκασεν ὁ Λοξίας: — MTB

ἄλλως: τὸ ἀπόφονον Ἀπόλλωνι, οὐχ Ὀρέστῃ ἐγκαλοῦσά φησιν. ἔνιοι δὲ ἀπόφονον ἐδέξαντο τὸν ἄτοπον φόνον. τὴν δὲ ἀπό πρὸς τὸ ἔλακεν, ἀπέλακεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγξατο: — MTAB

ἀντὶ τῆς περί: — M^{g}

164 πρῶτον γὰρ εἶχεν ἡ Γῆ τὸν τρίποδα, εἶτα δεύτερον ἡ Θέμις, εἶτα Ἀπόλλων παρὰ Θέμιδος λαβών: — MTB^{i}

165 † τὸ μὲν παλαιὸν βοσκός τις ἔβοσκε πρόβατα εἰς ὄρος καὶ ἀναμεταξὺ τοῦ ὄρους ἐκείνου ἦν χάος, ὃ εὑρέθη πρῶτον ὑπὸ ἑνὸς τῶν προβάτων. ἰδὼν δὲ τοῦτο ὁ βοσκὸς ὅτι παρὰ φύσιν λαλεῖ τὸ πρόβατον καὶ παρακύψας καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἤρξατο λαλεῖν στίχων πλοκὰς καὶ ἕτερα ἐξαίσια. ἰδόντες δὲ τοῦτόν τινες τῶν ἀνθρώπων στίχων πλοκὰς λέγοντα

---

1 ὀρέστησ A τὸν om. B in fine add. μετὰ στεναγμοῦ δὲ ταῦτα λέγει ὥσ φησιν ἠλέκτρα σὺ γάρ νιν ὦ τάλασ θωύξασ᾽ ἔβαλεσ ἐξ ὕπνου A (cf. p. 113, 17—19) 4. 5 τοῦτ᾽—κεκτήμεθα om. A 4 τοῦτ᾽] του δε M 5 τύχας] φρένασ MT φρένας] τύχασ MT 5—7 ἐπεὶ—νενόμισται] ἄδικοσ ὁ λοξίασ ἔδοξεν ἄδικα δικάσασ A 5 ἐπειδὴ B 7. 8 ἢ—ἐπικουρῶν] ἢ δικαίωσ ἐψηφίσατο τὸν φόνον ἀδίκωσ δὲ οὐ βοηθεῖ A 7 ἄδικα] ἄκα M 9 οὕτως ὁ om. A post ἄδικα add. γὰρ A 10 φόνον om. MTB ἐμᾶσ TB ματρόσ B 14—16 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἀπόφονον 14 τὸ—φησίν om. A τὸ] τὸν MT ἐγκαλοῦσι T 15 ἔνιοι—ἐδέξαντο] τινὲσ A τὴν δὲ] τινὲσ δὲ τὴν A πρὸς] εἰ A 16 ἀπέλακεν om. A 18 initio add. ἀντὶ τοῦ οὐ δικαίωσ ἔδοξεν εἰρηκέναι (cf. 3), tum pergit πρῶτον δὲ ἡ γῆ εἶχε B^{i} Θέμις] θεὸσ TB^{i} 20 τις] τε Vat. 21 ἀπὸ Vat. Par. 23 ante αὐτὸς om. καὶ Par.

ἠρώτων αὐτὸν πῶς ἄρα τοιαῦτα λαλεῖ. ὁ δὲ εἶπεν ὅτι εἰς τὸ ὄρος, ἐν ᾧ ἔβοσκον τὰ πρόβατα, ἐκεῖσε μεμάθηκα ἀπὸ χάους τινός. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐγχώριοι ἔκτισαν ἐκεῖσε ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ἐν ᾧ καὶ τρίποδα χαλκοῦν ἔστησαν διὰ τὸ χρᾶσθαι αὐτοῦ τῇ μαντείᾳ στήσαντες ἄνωθεν τοῦ χαλκοῦ γυναῖκα παρθένον, ἵνα ἀνακρούῃ αὐτὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς χρησμοὺς δέχωνται. Λοξίαν δὲ λέγουσι τὸν Ἀπόλλωνα διὰ τὸ ποιεῖσθαι ἐξεστραμμένους τοὺς χρησμούς: — Vat. 1345 Paris. 2810

168 θωΰξασ' ἔβαλες: ἀγρίως βοήσασα. τὸ γάρ ὦ τάλας γεγωνότερον εἶπεν ὁ χορός: — MTAB

θωΰξασα: θηριώδει βοῇ χρησαμένη. καὶ ἴσως εἴρηται παρὰ τοὺς θῶας. τινὲς δέ φασιν ὅτι φωνῇ ἐχρήσατο θρηνώδει ὁ χορὸς γραφῆναι μὴ δυναμένῃ, ἰυγμῷ ἢ καὶ ἰυγμοῦ τραχυτέρᾳ, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσι κακοῖς. ἃ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦται, οἷόν τι καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος ἕτερός φησιν· 'ἀκούεις, ὡς στένει': — MTB

γράφεται καὶ † ἐλάσασα: — M[g]

ἀπὸ τοῦ σὺ γάρ νιν ἕως τοῦ θωΰξασα τὸ κῶλον: — M[i]B[i]

ἡ ἐξ πρόθεσις πρὸς τὸ ἔβαλες, ἐξέβαλες δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξήγειρας: — M[i]B[i]

169 † εὕδειν μὲν οὖν ἔδοξα: ἐνόμισα αὐτὸν ἐν βάθει κοιμᾶσθαι: — A

ἀντὶ τοῦ δοκῶ. καθησυχάσουσα δὲ τὴν Ἠλέκτραν φησὶν ὅτι καθεύδειν αὐτὸν νομίζω. διὸ ἐπιφέρει τὸ ὑπνώσσει ὁριστικόν, ἐπεὶ πρώην ἀμφίβολον εἰποῦσα οὐκ ἔπεισεν: — TAB

171 ὑποστρέψεις: — M[i]A[g]

173 ὑπνώσσει: μὴ ταράσσου, φησὶν ὁ χορὸς, κοιμᾶται γάρ. τὰ γὰρ δύο σσ ἐνεστῶτος ποιοῦσι τὸ ῥῆμα: — MTB[i]

---

4 χαλκὸν Par. 7 ἐξεστρεμμένουσ Vat. ἐξεστραμένουσ Par. 8 τὸν M 9 in fine add. θηριώδει φωνῇ καὶ ἀσήμω χρησάμενοσ A (cf. 10 sq.) 10—15 scholio quod praecedit adj. MTB add. δὲ post θωΰξασα cf. et. m. p. 461,3 Hesych. 11 θόασ MTB θρηνώδει] θηριώδει T 12 ὑγμοῦ M ἰυγμῶ τραχυτέρω T 13 δύνανται T 14 δηλοῦνται T 15 ἕτερος om. φησὶ post ἀκούεις ins. MT ὡς] ᾧ T 16 fortasse ἐγείρασα 18 ἡ—ἔβαλες om. B[i] δὲ om. B[i] 22 initio add. τὸ ἔδοξα A 22. 23 καθησυχάσουσα — νομίζω om. A 22 κατησυχάζουσα T 23 διὸ] ἐξ οὗ A ἐπάγει A ἐπεὶ πρώην] λέγειν ὡς T λέγει νῦν ὡσ B 24 εἰποῦσα] εἶπε καὶ A 27 δύο om. T ἐνεστω (τ) ῥῆμα ποιοῦσι τὸ ὑπνώσσει B ἐνεστώτα M ἐνεστῶτα T

λέγεις εὖ: ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ταῦτα δέ φησι σκοπήσασα αὐτὸν κοιμώμενον: — MTB^i

† λέγεις εὖ: ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λέγεις. ὡς καὶ αὐτὴ θεωρήσασα αὐτὸν κοιμώμενόν φησιν: — A

174 ἐπικαλεῖται τὴν Νύκτα πρὸς τὸ κοιμίσαι τὸν Ὀρέστην: — M^iTA

πότνια πότνια νὺξ ὑπνοδότειρα: ὁ κατὰ φύσιν ὕπνος ἐξ ὑγρότητος γίνεται· ὑγρὰ δὲ ἡ νὺξ ἀφισταμένου τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος καὶ θερμαίνοντος τὸν ἀέρα. ὁ τοίνυν Ὀρέστης ἐξηραμμένος ὑπὸ νόσου τε καὶ ἀσιτίας, ὑγρανθεὶς τῷ νυκτερινῷ καταστήματι μᾶλλον κοιμηθήσεται ἄλλως τε καὶ τῶν αἰσθήσεων ἠρεμουσῶν ἐν σκότῳ. ἕπεται ὕπνος ἡσυχίᾳ αἰσθήσεων καὶ κινήσεων: — MTAB

176 Ἐρεβόθεν ἴθι: ἔδει ἐκ Χάους εἰπεῖν, ὡς Ἡσίοδος [Theog. 123]· 'ἐκ Χάεος Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο': — MTAB

ἄλλως: τοῦτο τὸ μέλος ἐπὶ ταῖς λεγομέναις νήταις ᾄδεται καί ἐστιν ὀξύτατον. ἀπίθανον οὖν τὴν Ἠλέκτραν ὀξείᾳ φωνῇ κεχρῆσθαι, καὶ ταῦτα ἐπιπλήσσουσαν τῷ χορῷ. ἀλλὰ κέχρηται μὲν τῷ ὀξεῖ ἀναγκαίως, οἰκεῖον γὰρ τῶν θρηνούντων, λεπτότατα δὲ ὡς ἔνι μάλιστα: — B

178 ταχεῖα: — M^i

179 γράφεται καὶ ἐπὶ δόμον: — M^i

183 καὶ τοῦτο κατὰ ἀναφώνησιν λέγει ἡ Ἠλέκτρα: — M^i

σῖγα σῖγα φυλασσομένα: οὐ σιωπήσεις, φησὶν, ἀπὸ τοῦ στόματος φυλασσομένη τὸ ἀνακελαδεῖν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης ὕπνου χάριν ἥσυχον αὐτῷ παρέξεις. ἢ τὸν κέλαδον ἄποθεν τοῦ λέχους ποιουμένη. οἷον· οὐ σιγήσεις καὶ μετὰ ἡσυχίας αὐτὸν ἐάσεις κοιμηθῆναι: — MTAB

185 τὴν ἀπὸ τοῦ λέχους χαράν: — M^i

187 εἰπέ: — M^g

---

2 αὐτὸν κ.] ἀπὸ τοῦ κοιμωμένου MTB^i 5 κοιμηθῆναι M 6—11 scholio quod praecedit adi. A add. γὰρ post ὁ 7 post δὲ ins. οὖσα A 7. 8 καὶ θερμαίνοντοσ om. M 8 post ἀέρα add. ἐπάγει τὸν ἐξ ὑγρότητοσ γινόμενον ὕπνον A ἐξηραμένοσ A 9. 10 ἄλλως τε om. M 10 σκότει TA ὁ ὕπνοσ A 10. 11 ἡσυχίᾳ — κινήσεων om. A 10 ἡσυχίαν M ἡσυχίαν T 12. 13 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἔδει ἐκ] εἰσ MT 13 ἐκ] εἰσ M χάουσ A μέλαιναί T ἐγένετο B om. M 14 λεγομέναι B 15 ὀξέα B 17 λεπτότερον B 19 δόμων M^i γρ. γόνον habere dicitur A^g 22 τοῦ ὕπνου A 23 αὐτὸν M λέχεοσ MT 24 ἑαυτὸν M 26 τὴν] τινὰ M^i

θρόει: λέγε ποῖον τέλος αὐτὸν ἐκδέχεται, πότερον δύναται ῥαΐσαι, ἢ οὔ: — M^iTB

εἰπὲ ποῖον ἔσται τὸ πέρας, ποῖον τέλος αὐτὸν μένει, ἆρά γε ῥαΐσει τῆς νόσου ἢ οὔ: — M^iTB

190 εἰ μὴ γὰρ ἐσθίει, τεθνήξεται: — M^gA^g

191 ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς: ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ Ἀπόλλων πατροφόνου μητρὸς αἷμα δούς, οἷον ἐνδοὺς ἡμῖν καὶ κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι. τὸ δὲ ἑξῆς· μέλεον ἀποδοὺς αἷμα φόνον πατροκτόνου μητρός: — MTAB

Ἄλλως: ἡ ἐξ πρὸς τὸ πατροφόνου. τουτέστι· δοὺς ἡμῖν τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς πατροφόνου μητρός. οἷον· ἐγχειρίσας ἡμῖν καὶ κελεύσας ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς τιμωρῆσαι τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἀποδούς: — MTAB

194 ὠφείλετο μὲν γὰρ αὐτὴ ἀναιρεθῆναι, οὐ μέντοι ὑπὸ τοῦ παιδός: — MTAB

δίκαια μὲν, καλῶς δ' οὔ: ἀντὶ τοῦ δίκαιον μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι ἀνελοῦσαν τὸν ἄνδρα, οὐ μέντοι εὐκλεὲς οὐδὲ πρέπον ἦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς αὐτὴν εὐθύνας δοῦναι τοῦ φόνου. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι καὶ ταῦτα τῆς Ἠλέκτρας: — MTAB

195 ἔκανες ἔθανες: ἐφόνευσας. ὅθεν τὸ κανοῦν λέγεται, εἰς ὃ φέρεται ἡ ἱερουργικὴ μάχαιρα: — MTAB

ἄλλως: φονεύσασα ἀνῃρέθης, τουτέστιν· ὁ κατὰ σοῦ πραχθεὶς φόνος ἄμυνα ἐγένετο καὶ οὐκ ἀδικία· σὺ γὰρ πρώτη ἐφόνευσας τὸν πατέρα: — MTAB

196 ἀπὸ δ' ὤλεσας: ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἵν' ᾖ ὁ νοῦς ἐπεξήγησις ⟨τοῦ⟩ ἔκανες ἔθανες· ἀπώλεσας γὰρ τὸν πατέρα ζῶσα καὶ θανοῦσα τὰ τέκνα διὰ τοῦ αἵματος: — MTAB

---

1 εἰσδέχεται M^i πότερον] ἄρα B 3 πέρας] τέλοσ B τέλος] τὸ πέρασ B ἑαυτὸν M^i ἑαυτὸν T 3. 4 ἄρα—οὔ om. B 7 ἅμα M 8 φόνον αἷμα A (φόνον ex φόνου corr.) 10 ἡ—πατροφόνου om. A 12 καὶ τῶ A 13 δὲ] γὰρ A 14. 15 scholio quod praecedit adi. MTAB 14 γὰρ] καὶ A αὐτὴν MB ἀπὸ MTA παρα B 16 ἀντὶ τοῦ om. A μὲν οὖν A 16. 17 ἀναιρεθῆναι αὐτὴν A 18. 19 ἐν—Ἠλέκτρας] om. AB 19 ταῦτα] τὰ M τὸν T 20. 21 cf. schol. Arist. Pac. 948 Hesych. s. v. κανεῖν Orion. p. 83,25 et. m. p. 489,9 Gud. p. 297,45 20 ἐφόνευσας om. A τὸ] τοῦ M καὶ A 22 ἐφόνευσασ καὶ A προσταγεὶσ M προσταχθεὶσ T 24 in fine add. καὶ ἀνηρέθησ MTB 25. 26 ἐξήγησισ A 26 ἔκανες ἔθανες] ἐθανεσπω MT ἔκανεσ A ἔθανεσ B γὰρ om. A 27 τὰ om. MA τοῦ σοῦ A

199 † δεικτικῶς φησιν ἑαυτὴν καὶ Ὀρέστην: — B[1]

ἀντὶ τοῦ· διὰ τὸν σὸν φόνον καὶ ἡμεῖς ἀπολώλαμεν: — AB[1]

200 † ἰσονέκυες: ἐπειδὴ εἶπεν ἰσονέκυες, κατασκευάζει πῶς εἰσιν ἰσονέκυες, λέγουσα πρὸς τὸν Ὀρέστην· σὺ γάρ, Ὀρέστα, ἐν νεκροῖς τό τε πλεῖον μέρος τῆς ἐμῆς ζωῆς οἴχεται ἐν δάκρυσι συνεχέσι καὶ στεναγμοῖς. τὸ δὲ ἄγαμος ἐπὶ δ' ἄτεκνος οὕτως συντακτέον· τὸ ἐπί εἰς τὸ ἕλκω καταβιβαστέον, ἵν' ᾖ οὕτως· ἐπιέλκω δὲ, ἤτοι ἐφέλκω, εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ἡ μέλεος τὸν βίοτον καὶ τὴν ζωήν μου ἄτεκνος ἄγαμος, ἅτε, ἀντὶ τοῦ καθά, ἄγαμος: — A

206 ἐπὶ δ' ἄτεκνος ἅτε βίοτον: περισσὸν τὸ ἄτεκνος. ἀναστρεπτέον οὖν τὴν σύνταξιν· ἄτεκνος, ἐπειδὴ ἄγαμος· δυνατὸν γὰρ τὴν γήμασαν εἶναι ἄτεκνον: — MTAB

210 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει: Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· Ἀριστοφάνης [Ran. 103]· 'σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει': — A

τῷ πάνυ ἐκλελυμένῳ, τῷ σώματι: — M[1]B[1]

211 † νῦν οὐ τραγῳδεῖ, ἀλλ' ἐν τῇ μανίᾳ: — B[1]

ὕπνου θέλγητρον: τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου, τὸ μάλιστα θέλγειν δυνάμενον τοὺς ἀσθενοῦντας· ὁ γὰρ ἐλαφρὸς φαντασίαις ἀναμέμικται: — MTAB

† ἄλλως: θέλγητρον: τὸ θέλγον, ἡδῦνον, τὸ προσφιλέστατον καὶ βαθύτατον καὶ κάλλιστον τοῦ ὕπνου: — A

φυσικῶς τὸν ὕπνον οἶδεν ἐπίκουρον τῶν κακῶν: — M[1]B

† ἐπίκουρον νόσου: φυσικῶς αὐτὸ εἶπεν· παραμύθιον γὰρ τῶν κακῶν οἶδε τὸν ὕπνον: — A

213 ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν: πότνιαν εἶπεν αὐτήν, ἐπεὶ πάντας τιμῶμεν τοὺς παραμυθουμένους. τὸ δὲ ὡς εἶ σοφή ἀντὶ τοῦ· λίαν σοφῶς ἐπενοήθης ὑπὸ τῆς φύσεως. τὸ δὲ τῶν κακῶν οἰκείως προσέθηκεν, ἐπειδὴ καλὴ τῶν κακῶν ἐστιν ἡ λήθη: — MTAB

---

2 scholio quod praecedit adi. B[1] add. ἰσονέκυεσ δὲ καὶ om. B[1] 10 lemma dedi ex M, ἐπὶ δ' ἄτεκνοσ AB τὸ ἄ. περισσόν B 11 ante ἀναστρεπτέον ins. εἰ γὰρ ἄγαμοσ καὶ ἄτεκνοσ ἢ A ἡ γὰρ ἄγαμοσ καὶ ἄτεκνοσ B οὖν om. A δύναται MT ἐνεδέχετο A 12 γαμήσασαν A μὴ γήμασαν B εἶναι om. A in fine add. διὸ προσέθηκεν ἄγαμοσ A 17. 18 cf. schol. p. 113,21. 22 18 ἐλαφρὸσ ὕπνοσ A 22 scholio 17—19 adi. B add. δὲ post φυσικῶς οἶπνον M 25—28 scholio 22 adi. B add. δὲ post πότνιαν et τὴν λήθην τῶν κακῶν post εἶπε et om. αὐτήν 25 αὐτὴν εἶπεν A 25. 26 ἐπειδὴ πάντεσ A 27 ὑπενοήθησ MT 28 καλὴ] καλόν τι χρῆμα AB ἐστιν om. A in fine add. ἢ ἐπειδὴ καλὴ τῶν κακῶν ἡ λήθη A

216 ἀπολειφθεὶς φρενῶν: τῶν πρὶν φρενῶν ἀπολειφθεὶς ἐν τῇ μανίᾳ. οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν ἀμνημονῶ, ἀλλ' ἐν τῇ νόσῳ. τὸ γὰρ ὄργανον, δι' οὗ ἀναφέρομεν τὰ πραττόμενα, συννοσεῖ τῷ σώματι. ἀμνημονῶ τί πέπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ. τῶν προτέρων φρενῶν ἀπολειφθεὶς καὶ μανείς:— MTAB

† ἄλλως: τί πέπονθα ἀπολειφθεὶς τῶν πρὸ τῆς μανίας φρενῶν: — A

† ἄλλως: ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν: τῶν πρίν: ἕως τούτου ὀφείλει⟨ς⟩ στίζειν, εἶτα ἀπολειφθεὶς φρενῶν. δεῖ δὲ νοεῖν· οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν, ἀλλὰ τότε· νῦν γὰρ φρονίμως διαλέγεται: — A

218 βούλει θίγω σου: φιλαδέλφου κόρης ἦθος καὶ λόγους ἐμιμήσατο: — MTB[i]

219 λαβοῦ λαβοῦ δῆτ': σφόδρα δεομένου ἡ φωνή· διὸ τῇ ἐπαναλήψει κέχρηται: — MTAB[i]

† καὶ αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπου: — A

220 στόματος ἀφρώδη: τὸν πεπηγότα ῥύπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ: — MTAB[i]

πέλανον: κυρίως πέλανος. τὸ λεπτὸν πέμμα, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς

---

1. 2 ἐν — ἀπολειφθεὶς om. M 2 νῦν] νοῦν B νῦν ἀμνημονῶ AB ἀλλ'] ἢ ἀμνημονῶ ἃ πέπρακται μοι A 3 σὺ νοσεῖ M 4 ἀμνημονῶ — νόσῳ om. A τῶν φρενῶν πρότερον MT πρότερον A 14 τοῦ σφόδρα A φωνή ἐστι A διὸ καὶ AB[i] 17 scholio 14. 15 adi. B[i] add. initio πέλανον δὲ 19 — p. 120,5 cf. schol. Rhes. 430 ὡς πέμμα ξηρανθὲν τὸ αἷμα τοῦ φόνου. ἀκύρως δὲ κέχρηται τῷ πέλανος, ἄμεινον δὲ ἑτέρωθι εἶπεν ἀφρώδη πέλανον διὰ τὴν λευκότητα. οὕτως γὰρ * ἔλεγον πελάνους τὰ πόπανα ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης· ἀπὸ γὰρ τοῦ λεπτοτάτου κατασκευάζονται * καὶ Ὅμηρος τὸ λευκᾶναι παλῦναί φησιν· 'ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας'. et. m. p. 659,15 πέλανοι: πέμματά εἰσί τινα λεπτά (ποιά codd.). Ἀττικοὶ δὲ πέλανον λέγουσι πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς Εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς ὀδόντας οὕτως ἔθηκε τὴν λέξιν ἀφρώδη πέλανον εἰπών ... πέλανοι λέγονται τὰ πόπανα ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης· ἀπὸ γὰρ τοῦ λεπτοτάτου κατασκευάζονται. * καὶ Ὅμηρος τὸ λευκᾶναι παλῦναί φησι· λευκὸν δὲ τὸ πέμμα. ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζειν καὶ ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς διὰ τούτων. Harpocr. (= Phot. Suid.) πέλανος ... Δίδυμος δὲ κυρίως φησὶ τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκά ἐστιν· Ὅμηρος· 'ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας'. ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησὶν ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πέ-

θυσίας, παρὰ τὸ πεπλατύνθαι. οἱ δέ φασι καὶ πᾶν ἐξ ὑγροῦ πεπηγός. ἔνιοι παρὰ τὴν παιπάλην· ἐκ γὰρ ταύτης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται. ἢ παρὰ τὸ παλῦναι, ὅ ἐστι λευκᾶναι· Ὅμηρος [K 7]· ‘ἐπάλυνεν ἀρούρας’. λευκὸν γὰρ τὸ πέμμα. οἱ δέ ἀπὸ τοῦ πελάζειν καὶ ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς δι' αὐτῶν: — MTAB

† καλῶς εἶπεν ἀφρώδη πέλανον ἐπὶ τοῦ στόματος, ἐπὶ δὲ τῶν ὀμμάτων οὐ δεῖ προσλαμβάνειν τὸ ἀφρώδη πέλανον, ἀλλὰ μόνον πέλανον. ἐπὶ γὰρ τῶν ὀμμάτων ῥύπος μὲν γίνεται, ἀφρῶδες δὲ οὔ: — A

221 ἰδοὺ τὸ δούλευμ' ἡδύ: τὴν ἀπὸ τοῦ γένους ἀνάγκην προβάλλεται πρὸς τὸ μὴ δυσωπῆσαι τῇ θεραπείᾳ τὸν ἀδελφόν: — MTAB

223 ὑπόβαλε ⟨πλευροῖς⟩ πλευρά: ἀστείως ταῦτα πεποίηται τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἤθεσι καὶ τῇ κατὰ τὴν σκηνὴν διαθέσει: — MTAB[i]

224 λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις: τουτέστιν· ἀποδιάστησον τὴν ἔμπροσθεν οὖσαν τῶν ὀφθαλμῶν μου κόμην. ἀσθενῆ γὰρ λεύσσω ταῖς κόραις διὰ τὸ ἐπικεῖσθαί μοι τὰς τρίχας: — MTAB

γράφεται λεύσσω νόσῳ, ἵν' ᾖ· ἡ νόσος με ποιεῖ λεπτὸν λεύσσειν: — MTAB

225 αὐχμηρὸν ῥυπαρόν: — M[g]B

πῖνος ὁ ῥύπος· ‘πίνῳ δέ οἱ αὐαλέος χρὼς ἐσκλήκει’ [Apoll. Rh. II 200]: — M[i]TB

ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα· κατὰ ἀναστροφὴν εἶπεν· οὐ γάρ ἐστι τῶν βοστρύχων τὸ κάρα, ἀλλὰ τοῦ κάρατος οἱ βόστρυχοι. ἢ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιλείπεται τῇ κεφαλῇ ἢ μόνον οἱ βόστρυχοι,

---

λανον, ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. cf. Hesych. Phot. Suid. scholl. Hipp. 147 Alc. 851 Timae. p. 211   p. 119,19 πέλανον MT   πέλανον κυρίως B   ᾧ] ὃ MA   1 οἱ] ὁ MTB   φησὶ MTB   2 ἔνιοι δὲ MA   τὴν πετάλην M τὸ πεπάλην TA   εἰσ M   ταύτην M   3 πλῦναι T πλατύναι B   καὶ ὅμηρος TA   4 πέλημα M   παρὰ τὸ A   9 τὴν] τὸν M   ἀπὸ om. A   10 μὴ om. B   12 τὴν] τοῦ M

in fine add. ἵν' ᾖ ἡ νόσος ποίει μελ(τ)α λεύσσειν A   13 τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ A διάστησον M   14 κώμην M   16 γράφεται — ᾖ] οἷον A scholio quod praecedit adiungens   ante λεύσσω ins. καὶ λεπτὰ γὰρ B   λεπτὰ A   18 ἀντὶ τοῦ αὐχμηρὸν καὶ ῥυπῶδες B   19. 20 scholio quod praecedit adi. B add. γὰρ post πῖνος   19 πῖνος δὲ λέγεται T   21—p. 121,2 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἀναστροφὴν   22 ἀλλ' οἱ βόστρυχοι MT ἀλλ' οἱ β. τῆς κεφαλῆς B   κάρατος Vat. 1345 κάρα A

ἵν' ᾖ οὕτως· ὦ τῶν βοστρύχων ἄθλιον κάρα. παρακαθίσασα δὲ ἔξωθεν καὶ εἰς πλευρὸν δεξαμένη τὸν Ὀρέστην ταῦτα λέγει: — MTAB

227 ὅταν μ' ἀνῇ νόσος: περὶ γὰρ τὸν καιρὸν τῆς μανίας εὐτονοῦσιν οἱ μαινόμενοι ἐντεινομένων τῶν νεύρων καὶ πνεύματος πληρουμένων· χαλωμένης δὲ τῆς μανίας καὶ τοῦ πνεύματος ἐπιλείποντος παρίενται: — MTAB

ἀνῇ: ἐν ἀνέσει διαγενόμενος Ὀρέστης λέλυται: — MTAB

† τὸ ἀνῇ ἀντὶ τοῦ ἀφήσει καταλείψει. τουτέστιν· ⟨ἐὰν⟩ ἐν ἀνέσει γένωμαι: — A

ἢ ἡ διὰ τῆς μανίας νόσος, ἢ ἐπιθετικῶς· μανιὰς νόσος: — MTB^{i}

228 ἀδύνατος, μὴ δυνάμενος κεχρῆσθαι τοῖς ἄρθροις: — $M^{i}A^{g}B^{i}$

231 ἀνακύκλει δέμας: ἀνακίνει ἀνόρθου ἐξέγειρε· συμβαίνει γὰρ τὸν κείμενον κυκλοτερῇ τὴν ἀνάστασιν ποιεῖσθαι: — $MTA^{g}B$

οἱ γὰρ νοσοῦντες οὐκ ἀρέσκονται τοῖς παροῦσιν, ἀεὶ δὲ πρὸς τὸ μέλλον ὁρῶσιν: — MTAB

233 † ἢ καὶ ἐπὶ γῆς ἐφίεσαι τοὺς πόδας κινῆσαι, ὅ ἐστι περιπατῆσαι· τὸ γὰρ τῇ γῇ ἁρμόσαι χρόνιον ἴχνος πάντων γλυκύτατον. ἡ γὰρ μεταβολή, ὅ ἐστιν ἡ ἐκ τόπου εἰς τόπον ἄμειψις, μεγίστην τὴν ὠφέλειαν παρέχει. τὸ δὲ χρόνιον ἴχνος σημαίνει * * οἱ δὲ τὸ κατακεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆς νόσου· αὕτη γὰρ κώλυμα αὐτῷ τοῦ μὴ περιπατεῖν: — T

234 μεταβολὴ πάντων γλυκύ: προσυπακουστέον τὸ κακῶν. κεκωμῴδηται δὲ ὁ στίχος. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβάλλειν οὐκ ἔστιν ἡδύ. φησὶ γοῦν ὁ κωμικός [frg. anon. 327]·

---

1 οὕτως] ὅτι MT om. AB ὦ om. A 2 καὶ — λέγει] εἰσ πλευρὰν καὶ ἁψαμένη τῶν τριχῶν ταῦτα φησι πρὸσ τὸν ὀρέστην A 3 γὰρ τὸν om. A 4 ἐκτεινομένων MA 4. 5 πληρουμένων ὑπὸ πνεύματοσ A 5 χαλουμένησ MT 7 scholio quod praecedit adi. MTAB pro ἀνῇ scripto ἐν ᾗι MB ἐν ᾗ T, add. δὲ post ἀνέσει A γεγενημένοσ A 8. 9 pauca detrita in A 8 καταλη· ει A 10 ἢ ἡ] ἵνῇ M μανιὰς νόσος] ἢ μανίασ νόσου MT 11 scholio quod praecedit adi. B^{i} add. initio ἄναρθροσ δὲ ἀδύναμοσ $M^{i}B^{i}$ ante τοῖς add. τὰ μέλη M^{i} 13 κυκλωτερῇ B 14 οἱ] οὐ M 15 ὁρῶ B 17 γλυκύτερον T 18 ὅ] ἢ T 19 σημαίνειν T 22 τῶν MT κακόν A 23 δὲ om. M μεταβαλεῖν TB 24 φήσει B γοῦν] γὰρ AB 24 — p. 122,7 ὁ κωμικὸς — γλυκύ] ὡσ ἐκ μὲν κόπου γλυκύτατον ἡ ἀνάπαυσισ καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐκ δὲ πλουσίου πτωχὸν γενέσθαι μεταβολὴ μὲν ἡδὺ δ' οὔ ὥστε οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ γλυκύ B

ὁ πρῶτος εἰπὼν 'μεταβολὴ πάντων γλυκύ'
οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ'· ἐκ μὲν γὰρ κόπου
γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ' ὕδωρ

καὶ τὰ τοιαῦτα·

ἣν δ' ἐκ πλουσίου
πτωχὸν γενέσθαι, μεταβολὴ μέν, ἡδὺ δ' οὔ.
ὥστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκύ: — MTAB

235 δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιείας ἔχει: τὸ ἀναστῆναι. ὁπόταν γὰρ εὐθυμῇ ψυχὴ τῇ τῆς ἐλπίδος ὑπολήψει, συνδιασῴζεται τὸ σῶμα. καὶ Σιμωνίδης [frg. 76]· 'τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται': — MTAB

236 ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν: — M^gA^g

239 πάντως καινότερόν τι ἀπαγγελεῖς: — M^iA^g

χάριν φέρεις: οἱ ἐν περιστάσει ὄντες ἀεὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι δεδοίκασιν: — MM^gTA

240 ἢ παρά καὶ τὸ ἐμοῦ προσληπτέον: — M^i

241 σοῦ κασίγνητος πατρός: διὰ τοῦ σοῦ κασίγνητος πατρός ψυχαγωγεῖ τὸν ἀδελφὸν ὑπομιμνήσκουσα τοῦ πατρὸς καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς ὑποτίθεται διὰ τοῦ θείου. περιπαθέστερον δὲ ποιεῖ τὸ δρᾶμα καὶ πόρρωθεν διαβάλλουσα τὸν Μενέλαον, καθὸ ἐλπισθεὶς βοηθήσειν οὐκ ἐβοήθησεν: — MTAB

245 ἥκει· τὸ πιστόν: τὸ ἑξῆς οὕτως· τοῦτο πιστὸν δέχου τῶν ἐμῶν λόγων: — A

---

1 πρῶτον A γλυκὺ] ἡδὺ A 2 ὑγιαίνει δέσποτα MT ὑγιαίνει δὲ ποσῶσ A corr. Porson εἰσ M 3 γλυκεῖα A γλυκύτατ' M γλυκύτατοσ T ἀνάπασισ M ἐξαλούσασ T δὲ MTA 4. 5 καὶ τἄλλα δὴ τοιαῦτ' ἐὰν δ' Porson καὶ τἄλλα δὴ τὰ τοιαῦτ' ἐὰν δ' Meineke καὶ τἄλλα τά γε τοιαῦτα· τὸ δέ σ' Hermann Phil. 2, 134 καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτ' ἢν δέῃ δ' Nauck Phil. 5, 527. 6, 425 5 δὲ MTA εἰσ M καὶ ἐκ T 6 πτωχὸσ γένηται Vat. 1345 conieceris πτωχὸς γένῃ σύ, cum tamen non constat quae praecesserint, in mutatione periculum esse censeo μεταβολὺ A δὲ A 7 ὥστε A οὕτωσ MT ἐστὶ] ἢ A 9 ἐνθυμηθῇ M ἐνθύμη T ψυχῆι M ὑπολείψει M 10 σιμωνίδησ φησὶν A τὴν ἀλήθειαν A τὰ μάλα θεῖα MTB 11 in fine add. μὲν M^g 12 ἀπαγγέλεισ M^i ἀγγε (λ' suprascr.) A^g 13 οἱ om. A 13. 14 μέλλοντος om. T 14 λέγεσθαι om. M^g 16 τοῦ — πατρός] τούτου B κασιγνήτου A 17 ψυχαγωγεῖται A τῷ πατρὶ M 18 προσπαθέστερον MTB ποιεῖται A καὶ τὸ B 19 διαβάλλουσιν M διαβάλλουσι T διαβάλλεσθαι B καθὸ ἐ.] ἢ ἐμπισθεὶσ A βοηθῆσαι MTB

τὸ πιστὸν τόδε λόγων: ἀντὶ τοῦ πίστευε τοῖς ἐμοῖς λόγοις. πίστιν δέχου ταύτην βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρίαν, τὸ καὶ τὴν Ἑλένην αὐτῷ συνεπιδημῆσαι· ὅπου γὰρ Ἑλένη, πάντως που καὶ Μενέλαος: — MTAB

247 ὡς τοῦ τὴν Ἑλένην ἀχθῆναι ἐπιμολύναντος τὴν εὐπραξίαν Μενελάου: — MTA

249 μέγα γὰρ αὐτὴν κακὸν τῇ Ἑλλάδι ἔτεκεν: — M[1]

ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως: Στησίχορός φησιν ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ποιῆσαι. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως [frg. 26]· ‘οὕνεκά ποτε Τυνδάρεως ῥέζων πᾶσι θεοῖς μόνης λάθετ’ ἠπιοδώρου Κύπριδος, κείνα δὲ Τυνδάρεω κούραις χολωσαμένη διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι καὶ λιπεσάνορας’. καὶ Ἡσίοδος δέ [frg. 117]·

τῇσιν δὲ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἠγάσθη προσιδοῦσα, κακὴν δέ σφ’ ἔμβαλε φήμην.
Τιμάνδρη μὲν ἔπειτ’ Ἔχεμον προλιποῦσ’ ἐβεβήκει,
ἵκετο δ’ ἐς Φυλῆα φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
ὣς δὲ Κλυταιμνήστρη ⟨προ⟩λιποῦσ’ Ἀγαμέμνονα δῖον
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, καὶ εἵλετο χείρον’ ἀκοίτην.
ὣς δ’ Ἑλένη ᾔσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου: — MTAB

1—3 scholio quod praecedit adi. A initio add. οἱ δὲ οὕτωσ τὸ πιστὸν τῶν ἐμῶν λόγων δέχου τοῦτο 1 τοὺσ ἐμοὺσ λόγουσ M 2 πίστην T μαρτυρίαν ἀσφαλῆ A τῶ AB 5. 6 scholio quod praecedit adi. MT 5 ὡς τοῦ] ὥσ τε A 8—21 cf. Paus. III 15,11 Eust. p. 305,17 8 θύων] θεοῦ M 9 ἐλάθετο MTA ὀργισθεῖσα MB ἡ θεὸσ B 10 τε om. A τὰσ θυγατέρασ αὐτοῦ A ἐποίησεν MTAB 11 οὕτως om. M ἅπασι AB οὕνεκα Τυνδάρεος ῥ. ποτὲ πᾶσι siue ποθ’ ἅπασι Bergk 12 μόνησ A μιᾶσ MTB μούνασ Bergk λάθετο B λήθετο A ἐπελάθετο MT κούραισ B κούρου M κούρασ T κόραισ A 13 τε om. A λειπεσάνορασ A λιπεσιόρασ M λιπεσήνορασ TB 14 δέ om. AB 15 τῆσι MTAB φιλομειδὴσ MAB φιλομηδὴσ T 16 προιδοῦσα MA scripserim κακῇ — φήμῃ δέ σφ’] δέ φ’ A δέ φ’ T ἤμβαλε M ἔβαλε T ἔβαλλε A 17 Τιμάνδρη μὲν om. B spatio relicto τίσ ἀνδρὶ μένει MT πεισάνδρη μὲν A corr. Geel εἶτ’ ἔχετον MT ἐπεί τ’ ἔχετον A τ’ ἔχετον B 18 εἰσ MTB φιλία M φλῆα A θεοῖσιν om. A 19 κλυταιμνήστρα MTAB λιποῦσ’ MTAB corr. Cobet 20 ἀκοίταν B 21 ὧδ’ M

ἀντὶ τοῦ πολυθρύλητον. περισσὸν δὲ τὸ ἄρθρον: — M^{g}

251 αὐτεξούσιος γὰρ ἡ ἀρετή. καὶ Ὅμηρος [Z 444]· 'ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός': — M^{i}A

253 ὄμμα σόν: φυσικῶς· καθόλου γὰρ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν εἰκόνες οἱ ὀφθαλμοί. αἰφνίδιοι δὲ τῶν λυσσωδῶν νοσημάτων αἱ μεταβολαὶ γίνονται: — MTAB

254 ταχὺς δὲ μετέθου: ταχέως εἰς μανίαν μετεβλήθης ἄρτι σώας ἔχων τὰς φρένας: — MTAB

ὁ νοῦς· μετεποιήθης καὶ μετεβλήθης εἰς λύσσαν, ἐν δὲ τῷ πρὸ τούτου * * * μεταθεῖς, ἀντὶ τοῦ μετατρέχεις: — MT

255 ὦ μῆτερ: δοκεῖ τὸ εἴδωλον τῆς μητρὸς παριστάμενον ὁρᾶν καὶ ἐπισεῖον κατ' αὐτοῦ τὰς Ἐρινύας: — A

ὦ μῆτερ, τὰς αἱματοποιοὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας ἐπ' ἐμοὶ μὴ ἐπίσειε, ἤγουν μὴ μετακίνει: — M^{g}

256 τὰς αἱματωπούς: τὰ συμβαίνοντα τοῖς πάσχουσί τι τοῖς προεστῶσι τοῦ πάθους θεοῖς ἀνατιθέασιν οἱ ποιηταί· οἷόν τι καὶ Ὅμηρός φησι περὶ τῶν Λιτῶν [I 499]· 'χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ'· ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παθῶν εἰδωλοποιήσας. καὶ τὸν Πλοῦτον τυφλὸν λέγουσιν, ὅτι ἀκρίτως ποιεῖ πλουσίους, καὶ τὸν Καιρὸν ὀπισθοφάλακρον, ὅτι τοῦ παρῳχημένου ἀδύνατον ἀντιλαμβάνεσθαι· καὶ κωφὸν δὲ αὐτὸν ὁ Δημοσθένης [frg. 12] φησίν, ὅτι μετακαλούμενος οὐχ ὑπακούει. καὶ νῦν αἱματωποὺς εἶπε τὰς Ἐρινύας ὁ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ τοὺς μαινομένους ὕφαιμον βλέπειν καὶ ταραχῶδες, ὡς Φοῖβος ὁ τοῦ φοιβᾶν τοὺς μάντεις, ὅ ἐστι μαίνεσθαι, αἴτιος καὶ 'πολύμοχθος Ἄρης' [Phoen. 784]: — MTAB

257 τὰς Ἐρινύας ἐνθουσιαστικῶς φαντάζεται ὁρᾶν: — M^{i}AB

---

2 αὐτεξούσιον M^{i} γὰρ om. M^{i} 3 ἐσθλοῦ M^{i} 4 φυσικῶς om. A 5 αἰ. δὲ] καὶ αἰφνίδιοι A 7 initio add. ἀντὶ τοῦ B 7. 8 ἀρτίωσ ἔχων σώασ A 10 suppleas e. g. ἐσωφρόνεις. γράφεται καὶ μεταθεὶσ ἀντὶ T μετὰ θήσαν (superscr. τ) M 12 ἐπισείειν A 14 μαν ἐπίσει M^{g} 15 τι] τὰ MT ταῦτα A om. B 16 παρεστῶσι M 17 ἐπὶ A λιτῶν A αὐτῶν MTB 17. 18 παραβλῶπες τ' ὀφθαλμώ om. A 18 ὀφθαλμῶν MTB συμβαινόντων A 19 ὅτι—Καιρὸν om. M 19—21 Tzetz. chil. 10, 289 19. 20 φάλακρον M Tzetzes 20 ἀντιλαβέσθαι B ἐπιλαβέσθαι A 21 δὲ om. A μετακαλουμένου M 22 τὰσ ἐρινύασ εἶπεν B 23 καὶ τ. βλ. B ὁ] ἐκ A 24 αἴτιον A ὁ ἄρησ A in fine add. καὶ τὰ τοιαῦτα B 26 scholio quod praecedit adi. A initio add. αἱματωποὺσ δὲ, scholio p. 125,7. 8 adi. B add. ὅθεν καὶ οὗτοσ ἐρινὺσ M^{i}

αὗται γὰρ αὗται: ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὑπέθετο τὰς Ἐρινύας αὐτὸν διωκούσας, ἵνα τὴν δόξαν τοῦ μεμηνότος ἡμῖν παραστήσῃ· ὡς εἴγε παρήγαγεν αὐτὰς εἰς μέσον, ἐσωφρόνει ἂν Ὀρέστης τὰ αὐτὰ πᾶσιν ὁρῶν. ταῦτα δὲ νεώτερα· Ὅμηρος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶπε περὶ Ὀρέστου: — MTAB

259 τὰ γὰρ φαντασιώδη ἀνυπόστατα: — M^{g}A

ὁρᾷς γὰρ οὐδέν: ὃ γὰρ τὸ τῶν σωφρονούντων ὄμμα διαφεύγειν συμβέβηκεν, τοῦτο κατὰ τὴν πλάνην τοῖς μαινομένοις * *: — MTAB

261 ἱέρ[ε]ιαι δειναὶ θοαί: τὸ ἱέριαι προπαροξύνουσιν ὡς τὸ τιμώριαι καὶ αἴτιαι: — MTB

ἐνέρων ἱέρειαι: ἱερείας αὐτὰς καλεῖ παρόσον ἐξυπηρετοῦνται αὐτοῖς· ἀποστέλλουσι γὰρ αὐτοῖς τὰς ψυχάς: — MTAB

264 μί᾽ οὖσα: μία οὖσα τῶν κατ᾽ ἐμοῦ Ἐρινύων ἀπόστηθι. Ἐρινύων δὲ τῶν μανιῶν, ἵν᾽ ᾖ· ἄνες με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά μου: — MTAB

265 μέσον μ᾽ ὀχμάζεις: συνέχεις ἐπαίρεις. ἴδιον δὲ τῶν μαινομένων τὸ τοὺς κηδομένους ἀποσείεσθαι καὶ δοκεῖν βλάπτεσθαι μᾶλλον: — MTAB

268 ὡς τῶν Ἐρινύων ἐψαυκυιῶν αὐτοῦ: — M^{g}AB^{i}

κερουλκά: διὰ τῶν κεράτων ἕλκοντα τὴν νευράν, ἢ τὸ βέλος, ὡς τὸ κεραελκὴς ταῦρος. ἢ παρὰ τὸ ἐκ κεράτων εἶναι καὶ ἕλκεσθαι: — MTAB

---

1 ἔθετο MTB 2 διοικούσασ MT διακούσασ B 2. 3 ὡς—αὐτοῦ spatio uacuo ins. A^{1} 3 αὐτοῦ A^{1} ἂν om. MT ὁ ὀρέστησ A τὰ αὐτὰ] ταῦτα A 4 ταῦτα B τὰ MTA δὲ om. A καὶ ὅμηροσ A γὰρ om. A τοιοῦτον om. MT post Ὀρέστου coll. A 7 τὸ om. TA ὄμμα] ἅπαντα A διαφυγεῖν A 8 τοῦτο — συμβέβηκεν spatio uacuo ins. A^{1} τὴν om. A^{1} μαινομένοις] γινομένοισ A^{1} in fine συμβέβηκεν MT ὁρᾶσθαι συμβέβηκεν A^{1}B 9. 10 scholiis 7—8. p. 124,26 adi. B add. δὲ post τὸ 9 ἱέρειαι M ἱέραι T προπαροξύνεται B τὸ om. M 9. 10 τιμώρια καὶ om. B 10 in fine add. καὶ τὰ τοιαῦτα B 11. 12 scholio quod praecedit adi. MTB add. δὲ post ἱερείας 12 τύχασ A 13 initio add. καὶ σὺ A ἐμὲ MT ἀπόστα MT 14 Ἐρινύων δὲ] τινὲσ δὲ ἐριννύων A μηνιῶν T 16—18 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὀχμάζεισ δὲ ἀντὶ τοῦ 16 ἢ ἐπαίρεισ A καὶ ἐπαίρεισ B ἰδία A 16. 17 τοὺσ κηδομένουσ τῶν μαινομένων A om. τὸ 17 κηδεμόνουσ M 17. 18 μᾶλλον βλάπτεσθαι A 18 in fine add. παρ᾽ αὐτῶν B 19 scholio quod sequitur adi. A initio add. τοῦτο δὲ εἶπεν 20 διὰ τῶν om. B ἢ] ἤτοι A ὡς] ἢ M 21 τὸ om. MTB κεραλκῆσ M κεραλκὴσ T κεραελκεῖσ B ταύρουσ B εἰσ M

Στησιχόρῳ [frg. 40] ἑπόμενος τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος. ἔδει οὖν τὸν ὑποκριτὴν τόξα λαβόντα τοξεύειν. οἱ δὲ νῦν ὑποκρινόμενοι τὸν ἥρωα αἰτοῦσι μὲν τὰ τόξα, μὴ δεχόμενοι δὲ σχηματίζονται τοξεύειν. εἰ δὲ καὶ μαινόμενος ἐπ' ἐνίων ὑγιαίνει, μὴ θαυμάσωμεν. ἡ γὰρ νόσος ποικίλη τῶν μεμηνότων· ὡς κἂν ταῖς Τρῳάσιν ἡ Κασάνδρα [369]· 'τοσόνδε δ' ἐκτὸς στήσομαι βακχευμάτων': — MTB

270 μανιάσιν λυσσήμασιν: ταῖς μανιώδεσι λύσσαις. σχῆμα δέ ἐστι περίφρασις: — M[i]TAB

μανιάσιν λυσσήμασιν: ὡς τὸ 'φοίνικι λίνῳ', ἀρσενικὸν μετὰ οὐδετέρου. ἀπὸ δὲ τοῦ ἡ μανιὰς τὸ μανιάσι: — M[i]TB

μανιώδεσι λυσσήμασιν· ἢ μανίαις καὶ λυσσήμασιν: — M[g]TB

272 εἰ μὴ 'ξαμείψει: εἰ μὴ ἀποστήσεταί τις τῶν Ἐρινύων τοῦ ἐμοῦ προσώπου: — MTAB[i]

275 τί δῆτα μέλλετ'· ἐξακρίζετ' αἰθέρα: στιγμὴ εἰς τὸ μέλλετε. τὸ δὲ ἑξῆς· εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε καὶ μέμφεσθε τὰ λόγια τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μὴ ἐμέ: — MTAB

τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος καταλαμβάνετε: — MT

πτερωτὰς καὶ οὗτος τὰς Ἐρινύας ὑπέθετο: — MTAB

277 † ἔα: ἐκπληκτικὸν ἢ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα τὸ ἔα: — TA

τί χρῆμ' ἀλύω: διὰ ποίαν αἰτίαν ἀδημονῶ: — MTB[i]

ἄλλως: τί τὸ πρᾶγμα καὶ τίς ἡ νόσος αὕτη, καθ' ἃ ἀδημονῶ καὶ ἠπόρημαι. παρὰ τὴν ἄλην· 'ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο' [E 352]: — MTAB

279 ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ: κεκωμῴδηται ὁ

1—6 scholio p. 125,20—22 adi. MT, add. δὲ post Στ. B   1 στησίχοροσ MT   παρὰ om. MT   2 ἀπόλλων M   τόξα om. MT   2—5 οἱ—μεμηνότων] ὁ δὲ νοῦσ   νόμενοι τὸν | ἥρωα αἰτοῦσι μὲν τὸ | δεχόμενοι δὲ σχηματίζον |..... εἰ δὲ καὶ μαινόμενοσ ὑπ |..... νει· μὴ θαυμάσωμεν· ἡ γὰρ | μεμηνότων B et spatiis et rasuris mutilatus   3 εχόμενοι MT   4 ὑπ ἐνίων MT   7. 8 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post μανιάσι   7 τὸ δὲ σχῆμα A   8 ἐστι om. A   9. 10 scholio quod praecedit adi. M[i]TB add. ταῖσ ante μανιάσι   11 scholio quod praecedit adi. B   12 τις] τί φησι A   post Ἐρινύων ins. φησι M   14. 15 στιγμή—ἑξῆς om. A   16 ἡλίου A   in fine rep. μέμφεσθε A   18 scholio 17 adi. MT, scholio 14—16 AB, add. δὲ post πτερωτὰς MTAB   καὶ οὗτος om. A   ὑποτίθεται B   21. 22 cf. Hesych. Orion. p. 6,15 et. m. p. 72,30 schol. Eur. Hipp. 1182 Eust. p. 1636,21 Suid. Erotian. p. 30 Fr.   22 ἠπόρημαι καὶ ἀ. B   τὴν om. A   ἄλλην MTA   ἡ — ἀπεβήσετο om. A   ἀπεβήσατο T   23—p. 127,17 cf. schol. Arist. Ran. 303 (= Suid. s. v. Ἡγέλοχος) Ἡγέλοχος τραγῳδίας ὑποκριτής, ὃν καὶ ἐν τῷ

στίχος διὰ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτήν· οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν τὸ ζῷον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ διέπαιξαν τῶν κωμικῶν, Ἀριστοφάνης * * καὶ Στράττις ἐν Ἀνθρωπορραίστῃ [frg. 1]·

καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν,
Εὐριπίδου δὲ δρᾶμα δεξιώτατον
διέκναισ' Ὀρέστην, Ἡγέλοχον τὸν Κυντάρου
μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν.

καὶ ἐν ἄλλοις παίζων φησί [frg. 60]·

γαλήν' ὁρῶ. — ποῖ πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν·
— γαληνά. — ἐγὼ δ' ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ.

καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ [frg. 8]·

τί οὖν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι·
ζητητέον. φέρ' εἰ γενοίμην † γαλῆ·
ἀλλ' Ἡγέλοχος ⟨εὐθύς⟩ με μηνύσειεν ⟨ἂν⟩
ὁ τραγικὸς ἀνακράγοι τ' ἂν [εὐθὺς] εἰσιδὼν μέγα·
'ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ': — MTAB

284 σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἴργασται δ' ἐμοί: ἐγὼ μὲν εἰργασάμην, σὺ δὲ ἐπένευσας. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι οὐ μετέχεις τοῦ φόνου, ἐπεὶ οὐδὲ ἔπραξας· διὸ οὐδὲ ὀφείλεις ἄχθεσθαι: — MTAB

Ὀρέστῃ Εὐριπίδου προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ 'ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ' αἰφνιδίως οὐ φθῆναι συν⟨έβη δι⟩ελόντα τὴν συναλοιφήν ... 1. 2 συναλιφὴν MTB 2 γαλὴν MTA 4 ἀνθρωποραίστηι B ἀνθρωπορέστη MTA 6 εὐριπίδησ B 7 δι' αἰκνεσ A ὀρεστη T ὀρέστηι B ἢ ἡγέλοχον A χυν^{τρ} A Κιννάρου Bentley Κυννάρου Dindorf 10 γαλήν M γαλὴν TA γαλῆν B ποῖ A ποῖ ποῖ MTB θεὸν MT post ποῖ ποῖ ins. χρῆ με παρὰ τὸ θέλημα ποιεῖν A, quae corrigas τί χρή με π. τ. θ. πονεῖν et ad vs. 277 referas γαλήν' M γαλὴν TA 11 γαληνά TB γαλῆνα MA δὲ MTAB γαλήν M γαλὴν TA ὁρᾶσ A γαλῆν λέγειν σ' ὁρᾶν Dindorf 12—17 καὶ — ὁρῶ om. A 12 θαν.. M θανάη T θανάηι B 14 φέρων MT γαλή M γαλῆ TB μυγαλῆ anonymus apud Dindorfium 15 εὐθὺς om. MTB οὗτος add. Dindorf με μηνύσειεν] μεμήνυεν MT ἂν om. MTB 16 εὐθὺσ MT οὗτοσ B del. Dindorf εἰσιδὼν] εἰσιδ' ἢ M εἰσίδην ἢ T εἰς ἐχθροὺς Arsenius 17 αὖ om. M γαλὴν M γαλὴν' T γαλῆν' B 19 μὴ M μὲν γὰρ B θέλουσι A 20 οὐδὲ] οὖν οὐκ A διὸ om. A

285 οὐ σοὶ μέμφομαι ἀλλὰ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτι πείσας με μητέρα φονεῦσαι οὐ βοηθεῖ: — M^{i}TAB

286 ὅστις μ' ἐπάρας: ἀναπτερώσας καὶ ἀναπείσας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον: — MTAB

ἔργον ἀνοσιώτατον: ἀπειρηκὼς τῇ νόσῳ ὃ πρὶν εὐσεβὲς ᾤετο νῦν ἀνόσιον καλεῖ: — MTAB^{i}

287 ὡς ὑποσχομένου τοῦ θεοῦ βοηθήσειν: — MTA

289 ἠρώτων ἐξέταζον: — M^{g}TA^{g}B^{i}

τὸ νίν ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λαμβάνεται, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό: — MTB^{i}

291 μήποτε τεκούσης: μηδέποτε ἐπὶ τῇ σφαγῇ τῆς μητρὸς ὠθῆσαι τὸ ξίφος: — MTAB^{i}

294 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ': τὴν ὄψιν δηλονότι· ἐσκεπάσατο γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν δακρύοις: — MTAB

ἄλλως: σεαυτὴν ἀποκάλυπτε· ἔκλαιε γὰρ 'κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων' [280]: — MTAB

298 ἴσχναινε: λέπτυνε. παρὰ τὸ ⟨ἴσχω⟩ ἰσχνῶ ἰσχναίνω παραγώγως· ὅθεν καὶ ἰσχάς: — MTB

γράφεται καὶ ἴσχανε, ἀντὶ τοῦ ἔπεχε πράυνε κούφιζε: — MTB

γράφεται καὶ ἴσχναινε: — M^{i}

299 χρή σε νουθετεῖν φίλα: νουθετεῖν [σε τὰ φίλα] καὶ παραμυθεῖσθαί σε τὰ φίλα καὶ προσηνῆ λέγοντα. λείπει οὖν τὸ λέγοντα· τὰ φίλα λέγοντα: — MTAB^{i}

---

1 τῶι λοξίαι μέμφομαι ἤτοι τῶι ἀπόλλωνι καὶ οὐχὶ σοὶ B   1. 2 πατέρα φονεῦσαι M^{i}T φονεῦσαι τὴν μητέρα AB   2 οὐ βοηθεῖ spatio uacuo ins. A^{1}
3. 4 scholio quod praecedit adi. B initio add. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐπάρασ πείσασ B ἀνατείνασ T διατείνασ M   5. 6 scholio quod sequitur adi. A
5 πρὶν μὲν M   ἀσεβὲσ M   7 scholio 3. 4 adi. MTA   βοηθῆσαι μοι A
8 ἀντὶ add. initio T   9 scholio 8 adi. TB^{i} add. δὲ post τὸ   10 μηδέποτε] μήποτε A   τῇ om. A   11 ὠθῆσαι τὸ ξίφος spatio relicto om. A
12 ἐσκέπαστο A   13 ἐπὶ τῶ A   καὶ δακρύω A   14. 15 scholio quod praecedit adi. A   14 σεαυτὸν ἀποκαλύπτω A   κρατηθεῖσα A
16. 17 cf. Orion. p. 76,1. 77,21 et. m. p. 479,3. 17 Gud. p. 283,56 Zon. p. 1124 Eust. p. 554,10. 1863,60. 1963,52   16—18 horum loco habet ἴσχανεν: ἀντὶ τοῦ ἔπεχε πράυνε κούφιζε ἴσχανε δὲ ἀντὶ τοῦ λέπτυνε παρὰ τὸ ἴσχω ἰσχάνω παραγώγωσ ὅθεν καὶ ἰσχάσ: — A   16 ἴσχω — ἰσχναίνω] ἰχῶ ἰχαίνω M ἰχνῶ ἰχναίνω T ἰσχνῶ ἰσχναίνω B   18 ἴσχαινε B   21 σε om. A
21. 22 καὶ — φίλα λέγοντα] ἢ φίλα ἀντὶ τοῦ φίλωσ A   21 καὶ om. T
22 τὰ om. B^{i}

303 σῖτόν τ' ὄρεξαι: διὰ τούτων φησίν· μὴ ἄγαν ἀγρυπνίᾳ καὶ λιμῷ διάφθειρε σεαυτήν, ἵνα μὴ νοσήσῃς· εἰ γὰρ τῷ προσεδρεύειν μοι κτήσῃ νόσον τινὰ καὶ ἀποστῇς, κἀγὼ τῆς σῆς παρουσίας ἐστερημένος ἀπόλλυμαι: — MTAB

ἔκτεινον τὰς χεῖράς σου εἰς τροφήν: — $M^g B^i$

ἀντὶ τοῦ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα λάβε: — $M^i B^i$

307 οὐκ ἔστι· σὺν σοί: ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῇ εἰ προλείψεις με, φησὶν οὐκ ἔστι, ἀντὶ τοῦ· οὐ προλείψω σε: — $MTAB^i$

308 καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταὐτόν: τὸ ζῆν με καὶ ἀποθανεῖν ταὐτόν ἐστιν, ἐὰν σὺ τελευτήσῃς. ἢ τὸ ἔχει ἀντὶ τοῦ σχήσει· ὁ δὲ λόγος· ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ταὐτόν μοι πάθος γενήσεται, ὅ ἐστι· κἀγὼ συντεθνήξομαί σοι: — MTAB

ἕξει γὰρ ταὐτόν με πάθος, ὅπερ καὶ σέ: — $M^i A^g$

310 τουτέστιν· εἰ βούλει με φαγεῖν, πείθομαι: — $M^i B^i$

312 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν: μὴ ἐν ὑποψίᾳ ἔχε μηδὲ φαντάζου τὸ ἐκφοβοῦν σε. ἀποδέχου δὲ ἀντὶ τοῦ ὑποδέχου προσδέχου: — $MTAB^i$

314 κἂν μὴ νοσῇς γάρ: Καλλίστρατος τὴν ἐκτὸς τοῦ σ̄ γραφὴν διδάσκει· κἂν μὴ νοσῇ γάρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν, ἵν' ᾖ ἀπὸ τοῦ Ὀρέστου εἰς κοινὸν μεταβεβηκὼς ὁ λόγος: — MTAB

δοξάζῃς: ἀντὶ τοῦ δοξάζῃ τις, ὡς τὸ [Γ 220] 'φαίης κε ζάκοτόν τ⟨έ τιν'⟩ ἔμμεναι': — MTB

317 δρομάδες ὦ πτεροφόροι: πανταχοῦ περιτρέχουσαι καὶ τιμωρούμεναι τοὺς ἀνθρώπους. ἢ περιτρέχειν ποιοῦσαι τοὺς μεμηνότας: — MTAB

---

1 τοῦτο AB ἀγρύπνει MTB 2 διαφθεῖραι MT τὸ M μοι] μὴ T 3 ἀποστῇ M ἀποστήσῃσ A σῆς om. T ἐστερουμένοσ M 6 βάλε M^i in fine add. εἰ γὰρ καταλίπησ με ἀπολιγωρήσασα τῆσ νοσοκομίας ἀπόλλυμαι B^i 7 αὐτὸσ A εἰ γὰρ AB^i 8 φησὶν om. B^i οὐκ—τοῦ] ὅτι A 10 ἐστιν om. A σὺ] οὐ M σχήσῃ M 11 ἀποθάνῃ M παθεῖν A 13 ἥξῃ M^i ἥξει A^g 15 initio add. καὶ B^i ἐν ὑποψίᾳ] τὴν ὑποψίαν MTB^i 16 εἰσφοβοῦν M προσδέχου] προσδόκα τὴν ἐκτόσ A 18 νοσήσῃσ M τὴν ἐκτός] χωρὶσ A γράφειν A 19 δοξάζει T δοκιμάζει A νοσήσῃι M νοσήσῃ T νοσῆσ A γὰρ om. A δοξάζει MT δοξάζεισ A ᾖ om. MT ἀπὸ] ἐκ A 20 ἐπὶ τὸ A εἰσ τὸ B 21 ἀντὶ—τις] κἂν μὴ νοσῆι τισ ἀλλὰ δοξάζῃι B δοξάζει M κεν M 22 τέ τιν'] τ' MTB ἔμμεναι om. B

318 Ποτνιάδες θεαί: μανιοποιοί. Πότνιαι γὰρ χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι καὶ μανεῖσαι διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον τὸν Βελλεροφόντου πατέρα ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελίου. Πότνιαι δὲ πόλις Βοιωτίας, ὅθεν καὶ Γλαῦκος * * γευσάμενον * * ἐμμανὴς γέγονε καὶ ἥλατο εἰς θάλασσαν [ὁ Ἀνθηδόνιος]: — MTAB

ἀπὸ ⟨τῶν⟩ Ποτνιάδων ἵππων μετήνεγκεν, αἳ μανεῖσαι ἔφαγον τὸν Γλαῦκον: — M[i]TB[i]

319 ἀβάκχευτον αἳ θίασον: ἤτοι κακοβάκχευτον, τὸν κακὴν ἔχοντα βακχείαν οὐ πρέπουσαν τῷ Διονύσῳ, ἀλλ' ἐν θρήνοις καὶ γόοις ἐξεταζομένην. ἢ παρόσον ἄοινα καὶ νηφάλια ταῖς θεαῖς ταύταις τὰ ἱερὰ συντελεῖται. ἢ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα: — MTAB

321 μελάγχρωτες: μέλαιναι· χθόνιαι γάρ εἰσιν. ἢ μελαίνουσαι τοὺς νοσοῦντας. ὡς καὶ πρὸς τὸν Μενέλαον Ὀρέστης φησὶν [408]· 'ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας': — MTAB

322 ταναὸν αἰθέρα: ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλλεσθε πτερωταὶ οὖσαι. Ὅμηρος [I 571]· 'ἠεροφοῖτις Ἐρινύς': — MTAB

1—6 et. m. p. 685,40 Ποτνιάδες θεαί: αἱ μανιοποιοί. Εὐριπίδης Ὀρέστῃ περὶ τῶν Ἐρινύων. Πότνιαι γὰρ χωρίον Βοιωτίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι τοῦ Βελλεροφόντου ⟨πατρὸς⟩ καὶ μανεῖσαι διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην. ἄλλως (ἀλλὰ codd.): καὶ Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος ἁλιεὺς ἑωρακὼς ἰχθὺν παρὰ ψάμμῳ βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα φαγὼν καὶ αὐτὸς ἐμμανὴς γέγονε καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ὅτι ἀθάνατος μὲν, οὐκ ἀγήρως δὲ γεγονὼς, ἐπὶ τούτῳ ἑαυτὸν κατεπόντισεν. Tzetz. ad Lycophr. p. 769. cf. schol. Phoen. 1124 Hyg. 250. 273 Philarg. et Serv. ad Verg. Georg. III 267 Prob. ad Verg. Georg. p. 62 Keil. Paus. VI 20,19 Nicand. ap. Ath. VII p. 297a Ouid. met. XIII 944 sq. scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post Ποτνιάδες 1 χωρά A 2 γλαυκοσ A 4 Πελίου] ὀρπεδίου A πότνια MT ποτνιάδεσ A δὲ] οὖν B πόλις om. A Πότνιαι — ὅθεν postea interpolata cum Glauci Anthedonii fabulam historiae Glauci Potniei non apte additam adsimilatamque esse non iam intellegeretur 4. 5 γευσάμενοσ MTA spatio relicto om. B 5 ἐκμανεὶσ T ante ὁ ins. ὡσ T ὁ om. spatio relicto B ὁ Ἀνθηδόνιος ex eis quae in lacuna interierunt in hunc locum delata 7 ἀπὸ ποτνιάδων M[i]B[i] ἀποτνιάδων T μανῆσαι M[i] 9 τὸ MT 11 ἄοιν M ταῦτα A 13—15 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post μελάγχρωτες 13 ante χθόνιοι ins. οὐ M οὐ T 13. 14 μελαίνουσι M 14 ὁ ὀρέστησ A 15 ἔδοξεν MT προσφορεῖσ M κόρας om. B 16 πάλλεσθαι πτερωταῖσ οὖσαισ A 17 καὶ ὅμηρος A ἱεροφοῖτισ M

ταναὸν αἰθέρα: τὸν λεπτομερῆ, τροπικῶς· τὰ γὰρ τεινόμενα τῶν σωμάτων λεπτύνεται. τὸ ἀμπάλλεσθε ὡς, ἀνακινουσῶν αὐτῶν τὸν ἀέρα ἐμφαντικῶς, τουτέστιν· ἀναπάλλεσθε τοῖς πτεροῖς, κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν [Ν 18] Ποσειδῶνα τὸν σείοντα τοῖς ποσὶ καὶ τῇ πορείᾳ τὸ ὄρος: — MTAB

323 τιμωρίαν λαμβάνουσαι ὑπὲρ αἵματος καὶ φόνου: — M^iTAB

327 τῆς λύσσης τῆς καὶ μαίνεσθαι ποιούσης ⟨καὶ⟩ φοιτᾶν, ὅ ἐστι περιϊέναι: — M^i

λύσσα καὶ μανία καὶ φοῖτος ἕν ἐστιν: — M^iB^i

τὸ φεῦ μόχθων καθ' ἑαυτό. τουτέστι· δυστυχής ἐστι χάριν τῶν μόχθων: — M^iB

τοῦτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφώνηται. ἢ τὸ φεῦ συντέτακται, ἵν' ᾖ· φεῦ [ἰὼ Ζεῦ] οἵων μόχθων ὁ τάλας ὀρεχθεὶς ἔρρεις: — MT

328 ἐπιθυμήσας· ἐκτείνεται γὰρ τὴν διάνοιαν ὁ ἐπιθυμῶν: — MM^gTAB

πρὸς αὐτὸν ἀπέτεινε τὸν λόγον· οἵων πραγμάτων ὁ τάλας ἐπιθυμήσας· λέγει δὲ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τῆς μητρός· οἴχῃ καὶ διέφθαρσαι ἀπὸ τοῦ τρίποδος δεξάμενος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Φοῖβος ἔλακεν: — MTB

329 † ἀπόφατιν: ἀντὶ τοῦ ἀπόφασιν πρόσταξιν: — TA^gB^i

330 † κατ' ἐκεῖνο τὸ δάπεδον: — TB^i

331 † ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται: ἡ Δῆλος γὰρ μεσαιτάτη ἐστὶ τοῦ παντὸς κόσμου. ἢ τῶν Κυκλάδων νήσων. ἢ παρὰ τὰς ὀμφὰς καὶ τὰς φήμας: — TAB

1—5 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ταναὸν   1 τροπικῶς] μεταφορικῶσ A   τινόμενα M   2 τὸ δὲ B   τὸ ἀμπάλλεσθε] ἐμφαντικῶσ τὸν αἰθέρα ἀμπάλλεσθαι A   ἀνακινοῦσιν αὐτὸν MTB   3 ἐμφαντικῶς — ἀναπάλλεσθε om. A   4 ὅμηρον A   σείοντα — πορείᾳ] εἰπόντα καὶ πορεία τοῖσ ποσὶ σείοντα A   6 initio add. καὶ τὸ τινύμεναι δίκαν ἀντὶ τοῦ B   ὑπὲρ τοῦ T   7 τῆς καὶ] καὶ τοῦ M^i ποιοῦσαι M^i 9 scholio quod sequitur adi. M^i add. δὲ post λύσσα   10 ὅ καὶ χάριν M^i 12 ἀναπεφώνηκεν M   14 bis habet T   ἐκτείνονται M^gA   ὁ γὰρ ἐπιθυμῶν ante ἐκτείνεται coll. B^i γὰρ] ὥσπερ B^i ὁ ἐπιθυμῶν τ. δ. T^a οἱ ἐπιθυμοῦντεσ M^gA in fine add. πρὸσ τὸ ποθούμενον B^i 16 initio add. ὡσ TB   ἀποτίνει T   τὸν λόγον om. T   ὁ] ὦ T σὺ ὁ B   17 ὤχῃ M   διεφθάρησ T   18 τοῦ om. M   19 scholio 14 adi. B^i add. δὲ post ἀπόφατιν   ἀντὶ τοῦ om. A^gB^i 20 scholio quod praecedit adi. TB^i πέδον B^i 21—23 post scholion p. 132,1—7 coll. B praefixo ἄλλωσ   21 μεσαίτατον A   22 παντὸσ τοῦ A   ἢ (prius)] καὶ A   22. 23 ἢ — φήμας om. A   22 παρὰ τὸ τὰσ T

ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται: ὀμφαλὸς κέκληται ἡ Πυθὼ παρὰ τὰς ὀμφὰς τὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ χρηστηριαζομένας. ἢ παρὰ τὸ εἶναι ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης τὴν Πυθώ. λέγεται γὰρ τὸν Δία μαθεῖν βουλόμενον τὸ μέσον τῆς γῆς δύο ἀετοὺς ἰσοταχεῖς ἀφεῖναι, τὸν μὲν ἀπὸ δύσεως, τὸν δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, καὶ ἐκεῖσε αὐτοὺς ἀπαντῆσαι, ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη. ἀνακεῖσθαί τε χρυσοῦς ἀετούς φασι τῶν μυθευομένων ἀετῶν ὑπομνήματα: — MTAB

332 ἰὼ Ζεῦ: πρὸς τὸ ἄνω τοῦτο σχετλιαστικῶς μετὰ ἤθους ἀναπεφώνηται: — MT

333 τὸ δεύτερον τίς ἀντὶ τοῦ οὐδείς: — M[g]

τίς ἔλεος: εἰς τὸ τίς ἔλεος στιγμὴν δεδωκότες λείπειν τῷ λόγῳ φήσομεν τὸ γενήσεται καὶ τὸ ἄλλο τίς ἀντὶ τοῦ οὐδείς, ἵν' ᾖ ὁ νοῦς οὕτως· τίς ἔλεος γενήσεται, ἀντὶ τοῦ· τίς ἐλεήσει σε, Ὀρέστα: — MTAB

ἄλλως: τίς ἄρα, φησί, τοῦτον ἐλεήσει, τίς δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος καὶ ἡ μανιώδης νόσος ἐπέρχεται ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον, ταχύνων σε καὶ ἐξεγείρων. τουτέστιν· ἆρα δαίμων τις ἐπιπέμπει τούτῳ τὰς Ἐρινύας: — MTAB

ἢ καὶ ἄλλως: τίς ἐλεήσει αὐτόν· ἔξωθεν ἀκουσόμεθα τὸ οὐδείς. διὰ τί· οὗτος γὰρ αὐτῷ ὁ κίνδυνος, ὁ ἐκ τῶν Ἐρινύων, ἐπέρχεται φόνιος, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον: — MTB

ἄλλως: τίς ἔλεός ἐστι τούτῳ τῷ Ὀρέστῃ, τίς, ὦ Ζεῦ, ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλεταί τις ἀλάστωρ, πορεύων εἰς δόμους, ἀντὶ τοῦ περιέλκων αὐτὸν τῇ μανίᾳ [καὶ ἀναβακχεύων] κατὰ τὸν οἶκον, ὅστις, ὁ ἀλάστωρ, ἀνεγείρει τὸ αἷμα τῆς μητρός: — MTAB

1—7 scholio p. 131,16—18 adi. B add. δὲ post ὀμφαλὸς 1—3 ὀμφαλός — Πυθώ] ἢ ὀμφαλὸν τὴν πυθὼ λέγειν A, ubi haec scholio p. 131,21—23 adiuncta sunt, sed infra post ἀπαντῆσαι (5) habet ὀμφαλὸσ δὲ κέκληται ἡ πυθὼ παρὰ τὸ ὀμφὰσ τὰσ ὑπὸ θεοῦ χρηστηριαζομέναστ A 1 πυθῶν M παρὰ τὸ τὰσ MB παρὰ τὸ T 2 τὰς om. M τοῦ om. B post χρηστηριαζομένας add. λέγειν B 2—7 schol. Pind. Pyth. IV 6 schol. Soph. O. T. 480 cf. Strab. IX p. 420 Paus. X 16,3 Plut. de def. orac. p. 409 F Claudian. XVI 11 2 εἶναι om. T 3 τὴν Πυθώ om. B 4 ἀφεῖναι ἰσοταχεῖσ A ἀφιέναι MT 5 συναντῆσαι B 5—7 ὅθεν — ὑπομνήματα] om. A 8 τοῦτο om. M σχετλιαστικὸν MT 11. 12 εἰς — φήσομεν] λείπει A 11 στιγμὴ M 12 καὶ — οὐδείς om. A 13 οὕτως — τοῦ om. A post γενήσεται add. τῶι ὀρέστηι B 14 ἄλλως — ἐλεήσει om. A 15 σε om. A 16 τουτέστιν — Ἐρινύας om. A δαίμων ἆρα M 18 ἐκ om. T ἔρχεται B 20 τίς ὦ Ζεῦ om. B 21 ἀλαστόρων A post δόμους add. αὐτὸν A 21. 22 ἕλκων B 22 αὐτῶ T om. A post μανίᾳ ins. τὸ γὰρ πορεύων δηλοῖ τὸ περιέλκον αὐτὸν τῇ μανίᾳ T ἀναβακχεύω A τῶν οἴκων A ὁ om. TAB 22. 23 ἀλαστόρων A 23 ἐγείρει MTB

† ἄλλως: τίς ἔλεός ἐστι τούτῳ, ᾧ δάκρυα ἐπιβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων δαιμόνων, τὸ αἷμα τῆς μητρός πορεύεσθαι καὶ διατρέχειν αὐτὸν κατὰ τὸν οἶκον ποιοῦν. τινὲς δὲ ἤκουσαν εἰς ἀλαστόρων δόμον ἀντὶ τοῦ εἰς Ἅιδου, εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀλαστόρων· καὶ τίς δὲ ἡ νόσος πορεύεσθαι αὐτὸν ποιοῦσα εἰς Ἅιδου. ἡ δὲ περικοπή· οἵων μόχθων ἐπιθυμήσας, ὦ τάλας, διέφθαρσαι, δεξάμενος ἀπὸ τοῦ τρίποδος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Ἀπόλλων εἶπε κατὰ τοὺς Δελφούς, ἔνθα γῆς ὀμφαλὸς λέγεται. τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ὦ Ζεῦ· τί· οὗτος γὰρ αὐτῷ ὁ ἀγὼν ἐκ τῶν Ἐρινύων ἐπέρχεται διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον. μετέβαλε δὲ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸν πρὸς αὐτόν: — TB

τίς ὅδ' ἀγὼν ⟨φόνιος⟩ ἔρχεται ἕως τοῦ ματέρος αἷμα σᾶς ⟨ὅ σ'⟩ ἀναβακχεύει: τὸ ἑξῆς· τίς φόνιος οὗτος ἀγὼν, ματέρος αἷμα σᾶς ὅ σε ἀναβακχεύει, ἔρχεται θοάζων σε τὸν μέλεον, ᾧτινι, τῷ ἀγῶνι, δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τις τῶν ἀλαστόρων μαίνεσθαί σε ποιῶν κατὰ τοὺς οἴκους: — M[i]TA

335 θοάζων: ἐπιδιώκων ταχύνων διεγείρων ἐκμαίνων. 'κῆτος θοάζον' Ἀνδρομέδᾳ [frg. 949]: — MTB[i]

ᾧ δάκρυα δάκρυσι: συνάγει καὶ συμμίσγει ἐπάλληλα δάκρυα. Ὅμηρος [Δ 453]· 'συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ'. ἢ συνάπτει, ἵνα ᾖ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συμβαλλόντων τοῖς σχοινίοις ἕτερα καὶ ἐπιμηκέστερα ποιούντων, οἷον· ἐπὶ τοῖς δάκρυσι συνάπτει δάκρυα. Ἀριστοφάνης [Pac. 37]· 'ὥσπερ οἱ ⟨τὰ⟩ σχοινία συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας': — MTAB

1—11 horum loco scholio quod praecedit haec adi. τινὲσ δὲ ἤκουσαν εἰσ ἀλαστόρων δόμον ἀντὶ τοῦ εἰσ ἅδου πορεύεσθαι αὐτῶ ποιεῖ εἰσ τοὺσ καταχθονίουσ A 1 τούτωι τῶι ὀρέστηι B 2 διατρέχων αὐτὸ T 3 ποιεῖ T εἰς] τὸ B 5 οἷον T 8 τί οὗτος T τοιοῦτοσ B 9 τὸν om. T post ὁρμῆς add. δὲ B φερομένη T 12—16 bis scripsit T 13 τὸ ἑξῆς om. T[a] τίσ ὅδ' ἀγὼν φόνιοσ A τίσ οὗτοσ σε φόνιοσ ἀγὼν T[a] 13. 14 ματέρος — ἀναβακχεύει om. AT[a] 13 ὅ σε] ὅτι M[i]T 14 σε τὸν om. AT[a] τῷ om. A 15 συνεισάγει AT[a] τις om. AT[a] 15. 16 μαίνεσθαι — οἴκους] ματέροσ αἷμα σᾶσ ὃσ ἀνακινεῖ πορεῦον καὶ μαίνεσθαι κατὰ τοὺσ δόμουσ A αἷμα σᾶσ ὃσ ἀναβακχεύων καὶ ἀνακινεῖ πορεύων καὶ σημαίνεσθαι κατὰ τοὺσ δόμουσ T[a] 15 σε] σοι T ex σοι corr. M 17. 18 scholio p. 132, 17—19 adi. MT add. δὲ post θοάζων 18 θοάζων MTB[i] ἀνδρομέδη T 19 ἄγει MTA ἀλλεπάλληλα δακρύων A 20—22 Ὅμηρος — ποιούντων om. A 20 καὶ ὅμηροσ M ὄβριμον B 21 ἔτε M 21. 22 καὶ — ἐπὶ om. M 21 καὶ om. T 22 συνάπτειν T 22. 23 Ἀριστοφάνης — ὁλκάδας om. A 23 οἱ om. B

ᾧ δάκρυα: ᾧ, τῷ Ὀρέστῃ, δάκρυα δαίμων τις κακὸς ἀλλεπάλληλα συνάπτει δίκην τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰσπραττόμενος: — M¹T

337 † εἰς δόμους ἀλαστόρων: ἀντὶ τοῦ εἰς δόμους τοῦ Ἅιδου τὴν σὴν μητέρα ἢ σέ, τὸν Ὀρέστην: — A

338 ὅ σ' ἀναβακχεύει: διχῶς στίζουσιν. ἀποδίδοται οὖν πρὸς μὲν τὴν πρώτην στιγμήν· τίς οὗτος φόνιος ἔρχεται ἀγών, ᾧ, ἀγῶνι, δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει καὶ συμβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων πορεύεσθαι ποιῶν τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρὸς εἰς τοὺς οἴκους καὶ μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον, [ἢ] ὅ σε, τὸ αἷμα δηλονότι, ἀναβακχεύει καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. πρὸς δὲ τὴν δευτέραν στιγμὴν οὕτως· τίς οὗτος ἔρχεται φόνιος ἀγὼν, ⟨ᾧ, τῷ ἀγῶνι,⟩ δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τις τῶν ἀλαστόρων, ὅς σε ἀναβακχεύει πορεύων καὶ περιέλκων ματέρος αἷμα σᾶς, ὅ ἐστιν· ἀνακινῶν τὸ αἷμα τῆς μητρός σου κατὰ τοὺς οἴκους καὶ μὴ ἠρεμεῖν αὐτὸ ἐῶν ἀτιμώρητον: — MTB

ὅ σ' ἀναβακχεύει: τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ ὅ σ' ἀναβακχεύει, ἵν' ᾖ ὅπερ σε, τὸ αἷμα. γράφεται δὲ καὶ ὅς σε ἀναβακχεύει, ἀλάστωρ ⟨ὅς⟩ σε ἀνακινεῖ καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ: — M¹T

† ὅ σ' ἀναβακχεύει: τουτέστιν· ὅπερ, ⟨τὸ αἷμα⟩ τῆς μητρὸς, ἀναβακχεύει σε καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. ἢ ὅστις ἀλαστόρων ἀνακινεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σου μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον: — B

340 ὁ μέγας ὄλβος: περισσὸν τὸ ἓν ὡς: — M¹TA

οὐ μόνιμος ὁ μέγας ὄλβος. κατέκλυσε γὰρ αὐτὸν δαίμων τις, ὡσεὶ λαῖφος ἀκάτου θοᾶς τινάξας κατέκλυσε τοῖς ὀλεθρίοις καὶ λάβροις κύμασι πόντου. τὸ δὲ δεινῶν πόνων ἐν μέσῳ ἀναπεφώνηται. ἢ οὕτως· ὡς δὲ πόντου λάβροις ὀλεθρίοις ἐν κύμασι δαίμων τις ἀκάτου θοᾶς λαῖ-

---

5 διχὸσ M post στίζουσιν ins. ὡσ ἀναβακχεύει M δσ ἀναβακχεύει T 7. 8 ποιῶν πορεύεσθαι B 8 σῆσ om. B 9 ὅ] ὅσ M δηλονότι om. B 10 οὕτως· τίς οὗτος] ὅτι τοσοῦτον MTB 12 χορεύων T 13. 14 οὐκ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν B 14 ἐῶν] εἶναι MT 22—p. 135,2 scholio quod praecedit adi. MTA add. καὶ ἔσται ὁ λόγοσ M καὶ ἔσται λόγοσ T ὁ δὲ λόγοσ A 22 κατέλυσεν MT τίσ αὐτὸν δαίμων M 23 κατέκλεισε T κατέκλυσεν ἐν M 24—p. 135,2 horum loco habet οὕτωσ καὶ τὸν ὄλβον κατέκλυσε τινάξασ ὑπὸ δεινῶν πόνων (= p. 135,1. 2) ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸσ ἐν θαλάσσῃ τοσοῦτον ἄνθρωπον ἡ τύχη: — (= p. 135,5. 6) ἄλλως: ὡσ ἐν πόντου λάβροισ ὀλεθρίοισ ἐν κύμασι δαίμων τίσ ἀκάτου θοᾶσ λαῖφοσ κατέκλυσεν οὕτωσ καὶ τὸν μέγαν ὄλβον κατέκλυσε τινάξασ ὑπὸ δεινῶν πόνων: — (= 25—p. 135,2) A

φος κατέκλυσεν, οὕτως καὶ τὸν μέγαν ὄλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων: — M^1TAB

341 ἀνὰ δὲ λαῖφος: ἀνατινάξας δέ τις δαίμων τὸν ὄλβον κατέκλυσεν αὐτὸν καὶ κατεπόντισεν, ὡς ἀκάτου θοᾶς λαῖφος πόντου λάβροις ὀλεθρίοις κύμασιν. ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν θαλάσσῃ, τοσοῦτον κατὰ τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη: — MTAB

343 κατέκλυσεν δεινῶν: κλύζεσθαι παρεσκεύασεν. ἄστατον ὄντα ὑπὸ τῶν δεινῶν πόνων, τουτέστιν ἔργων. Ὅμηρος [Α 467]· ʻαὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνουʼ. ὡς γὰρ κλύζεται ναῦς ἐν θαλάσσῃ, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων τύχη ὑπὸ ἀστάτων ἔργων. τὸ γὰρ τῆς τύχης ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ: — MTB

† ἀνὰ δὲ λαῖφος: οὕτως κλύζεσθαι δαίμων τις παρεσκεύασεν ὑπὸ ἀστάτων ἔργων, δηλονότι τὸν ὄλβον, ὡς λαῖφος ἀκάτου θοᾶς ἀνατινάξας κλύζεσθαι ἐποίησεν ἐν κύμασι πόντου λάβροις καὶ ὀλεθρίοις: — TA

† καὶ ἄλλως: ἀνατινάξας γὰρ δαίμων τις, ὅ ἐστιν ἄνωθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πέμψας, δηλονότι τὸν ὄλβον, οὕτως κλύζεσθαι ἐποίησεν ὑπὸ τῶν ἀστάτων ἔργων ὡς ναῦν ἐν κύμασι πόντου λάβροις καὶ ὀλεθρίοις. τὸ γὰρ λαῖφος ἀκάτου θοᾶς περιφραστικῶς τὴν ναῦν: — TA

345 τίνα γὰρ: ἀλγῶ οὖν, φησὶν, ὡς ἐπὶ ἰδίοις κακοῖς καὶ συνυποφέρομαι τὴν τύχην. τίς γὰρ ἕτερος οἶκός ἐστι σέβεσθαι παρʼ ἡμῶν ἄξιος ἢ οὗτος, ὃς ἐκ θεῶν ἔχει τὴν καταβολήν. ἀρχηγὸς γὰρ τῆς γονῆς ὁ Ζεὺς, ὅστις ἐφύτευσε Τάνταλον Πλουτοῖ συνελθών: — MTAB

πρὸς τὰ ἄνω. πρὸς τὸ κατολοφύρομαι ⟨τὸ⟩ τίνα γὰρ ἔτι πάρος: — M^gB^i

1 οὕτως — κατέκλυσε om. M 3—6 scholio 15—18 adi. A 4 λάβροισ καὶ B 5 ὅσον] ὃσ M γὰρ om. MT 6 καὶ κατὰ AB ἡ τύχη τῶν ἀνθρώπων MT 7—11 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἢ οὕτωσ post παρεσκεύασεν ins. τισ θεῶν τὸν ὄλβον B 9—11 οὕτω— ταχύ] τοσοῦτον καὶ κατὰ τὸν βίον ἡ τύχη τῶν ἀνθρώπων M 14 ἐποίησεν spatio uacuo ins. A^1 ἐν λάβροισ A 16 τῶν om. T 17 γὰρ om. T 19. 20 ἀλγῶ — τύχην om. A. referenda sunt ad vs. 339 19 ante ὡς ins. τὴν ψυχὴν MT 19. 20 συναποφέρομαι τὴν ψυχήν MTB 20 τίνα γὰρ ἕτερον A ἕτερον in ἕτεροσ corr. A^1 οἶκοσ ἔστι spatio uacuo ins. A^1 ἐστι om. B ἡμῖν A 21 ἄξιος om. MTA ἢ οὕτωσ ὅτι ἐκ spatio uacuo ins. A^1 ὅς] ὅτι MT ἔχει, M ἔχων A καταμονὴν A ἀρχηγὸσ spatio uacuo ins. A^1 22 ὅστισ — τάνταλον spatio uacuo ins. A^1 τὸν τάνταλον T Πλουτοῖ συνελθών om. A 23 post ἄνω ins. καὶ κάτω Mg κακὰ τοῦτέστι Bi ὀλοφύρομαι MgBi

348 ἐν τοῖς τέλεσιν εἰώθασιν οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ μεταλλάττειν φεύγοντες τὴν μονῳδίαν τοῦ λόγου: — M^gTABB^i

καὶ μὴν βασιλεύς: τὸ ἑξῆς· καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει Μενέλαος ἄναξ, τῶν Ταντωλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν, πολλῇ δ' ἁβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι: — MTB

349 ὅ ἐστι· διὰ τῆς ὄψεως ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν: — M^gTAB

τῇ τρυφῇ τοῦ βαδίσματος. ἢ τῆς ὄψεως: — $M^g$$A^g$

352 ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμήσας: δι' ὧν δοκεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν, διὰ τούτων λυπεῖ ἀναμιμνήσκουσα τῶν ἀπολομένων ἐν τῇ Τροίᾳ: — MTAB

353 εἰς γῆν Ἀσίαν: ἀπὸ τούτων αὐτὸν ἐγκωμιάζει, ἀφ' ὧν ἐμεγαλύνετο. τῷ δὲ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο· τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων, ͵αρπς: — MTAB

νεώτερον τὸ τῆς Ἀσίας ὄνομα: — AB^i

354 σὺ, φησὶν, οὐ μετέχεις τῆς δυστυχίας τῶν Ταντωλιδῶν: — M^iT$A^g$$B^i$

355 θεόθεν πράξας ἅπερ ηὔχου: τὸν γὰρ πόλεμον κατορθώσας ἔλαβε τὴν Ἑλένην. σὺ μὲν οὖν, φησὶν, εὐτυχῶς ἀπηλλάχθης, ὁ δὲ Ὀρέστης δυστυχεῖ: — MTAB

356 ὦ δῶμα: ἀπὸ πρώτης παρόδου σημειοῦται τὸ κακόηθες τῆς γνώμης Μενελάου. καὶ γὰρ οὐδὲ εἰς Σπάρτην ἀνήχθη, ἀλλὰ πρότερον εἰς Ἄργος ὡς ἐξελάσων Ὀρέστην, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς δῆλός ἐστι. καίτοι παρὰ τῷ ποιητῇ εὑρίσκεται τῶν πάλαι πολεμίων φειδόμενος· ἐν γὰρ τῇ

---

1 τέλεσιν spatio relicto om. A οἱ ἀπὸ] τί κατὰ A μεταλλάττειν] πλάττειν τι A 1. 2 φεύγοντες—λόγου om. M^gB 2 λέγειν A 3—5 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post τὸ 3 ὅδε δὴ] ὧδε M ὧδε T 4 πολὺ B 6 post ἐστι ins. πολὺ δ' ἁβρότατοσ ἰδεῖν καὶ A 8. 9 scholio quod sequitur adi. A 9 μιμνήσκουσα M ἀπολυμένων A ἀπολλυμένων MTB εἰσ τὴν τροίαν A 12 ἐσεμνύνετο A ἀπηρτισμένω δὲ A ἐχρήσατο ἀριθμῶι B τοσαῦται om. A 12. 13 Eust. p. 338,35 Tzetz. antehom. 192 13 ἦσαν γὰρ A χίλιαι πρὸσ ρπς' B 14 scholiis 11—13. 8. 9 adi. A add. δὲ post νεώτερον 16—18 scholio quod praecedit adi. B initio ita conformato τὸ δὲ θεόθεν πράξασ ἅπερ ηὔχου προσέθηκεν ἐπειδὴ 16 γὰρ om. B 17 οὖν om. B ἀπηλάγχθησ M 18 Ὀρέστης om. A δυστυχῶσ A 17. 18 σὺ μὲν οὖν φησιν εὐτυχῶσ ἀπηλάχθαι ὁ δὲ δυστυχῶσ habet M^g 19 ἀπὸ τῆσ A 20 οὐδὲ—πρότερον] πρότερον οὐκ εἰσ σπάρτην κατήχθη ἀλλ' A Σπάρτην] πράπειν M ἀνηνέχθη M πρότεροσ M 21 ὡς om. MT post Ὀρέστην ins. τῶν οἴκων A ὡσ καὶ AB καίτοι B καὶ MTA 22 παρὰ—φειδόμενος] παρ' ὁμήρω A παρὰ—εὑρίσκεται om. B εὑρίσκεται T ἔρισ τούτου M τῶν om. M γὰρ om. A

Ζ ῥαψῳδίᾳ [37—65] κωμῳδεῖται συγχωρῶν ζῆν τὸν Ἄδραστον δόσιν χρημάτων ἐπαγγειλάμενον: — MTAB

362 ὄρος Λακωνικῆς· καὶ Ὅμηρος [γ 287]· ‘Μαλειάων ὄρος αἰπύ’: — A^gB^i

363 † ὁ ναυτίλοισι: τοῖς γὰρ ναύταις οὗτος, ὃς φίλος καὶ θαλάσσῃ ἐστὶ καὶ ἰχθύσι, τὰ πεπρωμένα βάζει: — A

364 Νηρέως προφήτης: οὗτος Ἀνθηδόνιος ἁλιεύς· ἑωρακὼς δὲ ἰχθὺν παρὰ τὴν ψάμμον βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ’ οὐκ ἀγήραος, ἐφ’ ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτόν. μαντεύεται δὲ ὡς ὁ παρ’ Ὁμήρῳ [δ 365 sq.] Πρωτεὺς καὶ παρὰ Πινδάρῳ [Pyth. IV 20] Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις: — MTAB

367 περιπεσὼν πανυστάτοις: περισσὴ ἡ περί. καί ἐστιν ὁ νοῦς· ἀποθανών, πεσών, ἀπολωλὼς τοῖς πανυστάτοις λουτροῖς τῆς ἀλόχου. ἢ περιπεσὼν ἀντὶ τοῦ συντυχὼν τοῖς λουτροῖς τῆς ἀλόχου· λουσαμένῳ γὰρ τὸν χιτῶνα περιήγαγεν· ὡς ἐν Ἑκάβῃ [1281]· ‘κτεῖν’ ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ’ ἀναμένει’: — MTAB

369 ἀπὸ Ναυπλίου τοῦ πατρὸς Παλαμήδους: — M^gB^i

370 ἤδη δάμαρτος: μέμνηται τῆς γυναικὸς οὐκ ἐν δέοντι ἔρωτι, μεγίστῳ δὲ μᾶλλον: — A

371 δοκῶν Ὀρέστην: ὕπουλα πάντα τὰ ῥήματα Μενελάου, ἀφ’ οὗ ὁ ποιητὴς τὸ ἄστατον τῆς Λακεδαιμονίων γνώμης κωμῳδεῖ, ὡς καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ [445 sq.]· ‘ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια’. πρὸ γὰρ Διοκλέους, ἐφ’ οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης ἀπιστήσαντες

---

1 ἑβδόμη T post κωμῳδεῖται ins. παρὰ τῶι ποιητῆι B ζῆν om. MT Ἄδραστον] ἄνδρα τὸν A 2 ἐπαγγελόμενον MA ἐπαγγελλόμενον B 3 καὶ] ἐστι τὸ μάλεον B^i 3. 4 ὄρος αἰπύ om. A^g 5 ὃς] ὡσ A 7—11 Tzetz. ad Lycophr. p. 769 cf. Paus. IX 22,7 schol. Apoll. I 1310 schol. Lycophr. 754 Serv. ad Verg. Aen. V 823 Georg. I 437 Alex. Aet. ap. Ath. VII p. 296e 7 ἦν ἁλιεὺσ A 8 τὴν om. A βοτάνην MT 9 ἀγήρατοσ A ἐφ’— ἑαυτόν om. A 10 ὁ om. A 11 τρίτοτ M τρίτον T $\overset{\pi}{\text{τρι}}$ A ἀργαιτ.. M 12 initio add. ἢ T 13 ἀποθανὼν — ἀπολωλὼς om. B sed post ἀλόχου add. πεσών· ὅ ἐστιν ἀπολωλῶσ 14 ἢ — ἀλόχου om. A 15 γὰρ τὸν om. M post γὰρ add. ἀγαμέμνονι B προσήγαγεν TA προσήνεγκεν B ὡς] καὶ A post Ἑκάβῃ add. φησι AB κτεῖν’ om. A 16 λουτρά σ’] λουτρ’ T λουτρά σ’ ἀναμένει om. B σ’ ἀναμένει om. M 19 δὲ om. A 21 ἐκωμώδει MTA 22 ὦ] ὡσ MTA 23 ἀφ’ A 24 πρεσβευσάμενοσ A

Ἀθηναῖοι οὐ προσήκαντο, ἐπὶ ἄρχοντος Θεοπόμπου [ὅ ἐστι πρὸ Διοκλέους]. οὕτως ἱστορεῖ Φιλόχορος [frg. 117]: — MTAB

372 ἀντὶ τοῦ περιλαβεῖν: — Mᵍ

373 ὡς εὐτυχοῦντας: εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀτυχίας εὐτελεῖς λογίζεσθαι βουλόμενοι μέχρι θανάτου τὴν ἀτυχίαν αὐτοῖς προκόπτειν. καὶ ὁ Μενέλαος τοίνυν ἔφεδρος ὢν τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀρχῇ μόνον τὸ ζῆν αὐτὸν εὐτυχίαν ὁρίζεται: — MTAB

ἄλλως: τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἠπιστάμην καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐδάκρυσα, ἐλπίζων δὲ περιπτύσσεσθαι τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν μητέρα ὡς σῳζομένους, παρ' ἐλπίδας ἤκουσα τῆς Κλυταιμνήστρας τὸν θάνατον. τὸ γὰρ εὐτυχοῦντας ἀντὶ τοῦ σώους καὶ ὑγιεῖς: — MTAB

τὸ εὐτυχοῦντας κακοήθως: — MT

τῶν ἁλιέων, ἀπὸ τοῦ κτυπεῖν ταῖς κώπαις. ἢ τῶν ναυτῶν: — MⁱBⁱ

374 δέον εἰπεῖν εὐσεβῆ φόνον, κακοήθως ἀνόσιον καὶ ἀσεβῆ φόνον καλεῖ τὴν τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας: — TBⁱ

γράφεται θυγατρός: — Mᵍ

375 ἀντὶ τοῦ· ὅπου ἐστὶν ὁ Ἀγαμέμνονος γόνος: — Mᵍ

376 ὃς τὰ δείν' ἔτλη: καὶ ἐκ τούτου δῆλός ἐστιν ὁ Μενέλαος πονηρῶς ταῦτα λέγων. δέον γὰρ εἰπεῖν· ὃς ἤμυνε τῷ πατρί, φησίν· ὃς τὰ δεινὰ εἰργάσατο κακά: — MTBⁱ

380 † ἢ περὶ οὗ ἐρωτᾷς, ἢ ὃν ὁρᾷς. εἴρηται γὰρ ἡ ὄψις ἱστορία, ὡς ἂν εἴποιμεν· ἱστόρησα τὴν πόλιν: — TBⁱ

382 πρωτόλεια θιγγάνω: ἀντὶ τοῦ πρὸ πάντων σε λιτανεύω καὶ ταύτην πρώτην ἱκεσίαν ἐπὶ σὲ ποιοῦμαι οὐπώποτέ τινα ἄλλον ἱκετεύσας. πρωτόλεια δὲ κυρίως ἡ τῆς λείας ἀπαρχή· νῦν δὲ πρωτόλειά φησι τῆς ἱκεσίας τὴν ἀπαρχήν. καταχρηστικῶς γὰρ πρωτόλεια πάντα τὰ πρῶτά φασιν: — MTB

---

1 Ἀθηναῖοι om. A 1. 2 ἐπὶ—οὕτως om. A 1 ὅ ἐστι] ὃσ ἦν B 2 οὗ των M ὥσ B 4 εἰώθαμεν A εἰώθασι μὲν M 5 αὐτῶν TAB 6 ἐφεδρεύων AB 8 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB τοῦ ἀγαμέμνονοσ A 9 περιπτύσσεσθαι post μητέρα coll. A 10 παρ' ἐλπίδας] καὶ A 10. 11 τὸν θάνατον] ἀνόσιον φόνον A 11 τὸ—ὑγιεῖς om. A 12 scholio quod praecedit adi. MT horum loco habet κακοήθωσ ὡσ ὑγιῶσ ἔχοντασ A 13 initio om. τῶν Bⁱ 19 δέον] δὲ M 20 εἴργασται MBⁱ καλά M 21 οὗ] ὃν T 23 ἀντὶ—παντων] ἀντιπροσωπούντων T 24 σοῦ B 25—27 cf. Hesych. προτέλειαι αἱ ἀπαρχαὶ κυρίως μὲν τῆς λείας ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας· καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή. et. m. p. 693,11 .... δηλοῖ δὲ ⟨πάσας⟩ τὰς ἀπαρχάς. Gud. p. 434,30 πρωτόλειον ἡ ἀπαρχή· τοῦτο δὲ ἐξ ἀπολείποντος καὶ τελείου. Suid. πρωτόλειον ἀπαρχήν 26 γὰρ] δὲ T 27 φησὶ ante πάντα coll. B φησι MTB

ἀντὶ τοῦ πρῶτον, σύνθετον ἀντὶ ἁπλοῦ: — M^g B^i

† τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια: πρωτόλειον μὲν κυρίως λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς λείας ἐξαίρετον, τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ· ἐνταῦθα δὲ τὸ πρωτόλειον ὡς ἐπίρρημα ἐδέξατο ἀντὶ τοῦ κατὰ πρῶτον λόγον ἢ πρωτοτύπως: — A

383 ἱκέτης ἀφύλλου στόματος: ἀντὶ τοῦ ἄνευ στεμμάτων: — MTA

τὴν φυλλάδα ἱκετεύοντες προέτεινον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ [A 14] ὁ Χρύσης 'στέμματ' ἔχων ἐν χερσίν'. κέκληται δὲ φυλλάς, ἐπεὶ ἐκ φύλλων ἤτοι ἐλαίας ἢ δάφνης [ἤ, ὥς τινες, τὸ ἐκ τούτων ἄνθος] ἐστί, καὶ ταύτην τῶν γονάτων ἐξάπτουσι τῶν ἱκετευομένων. ἐπεὶ οὖν ἔθος ἐστὶ τοῖς ἱκετεύουσι φυλλάδα προτείνειν, τοῦτο δὲ νῦν οὐ πάρεστι, διὰ τοῦτό φησι τὴν ἐκ στόματος καὶ λόγων μόνων ἱκεσίαν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐξάπτων ἔφη παρόσον οὓς ἱκέτευον, τούτοις παρετίθεσαν τὰς ἱκετηρίας. Ἀχαιὸς Ἀζᾶσι [frg. 2]· 'νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται * * θαλλούς τε θεῶν † τε σέβας τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν λῆξαι τῆς ἀστερόπου Ζηνὸς θυσίας'. τινὲς δὲ ἀφύλλου στόματος ἤκουσαν τοῦ κατεξηραμμένου διὰ τὴν νόσον [ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἱκετηρίας] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἅτινα μὴ ἔχοντα φύλλα ὡς ἐπὶ πολὺ ξηρὰ εὑρίσκεται: — MTAB

† ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς: τὸ ἀφύλλους λιτάς ἐνταῦθα εἰς τιμὴν τοῦ Μενελάου Ὀρέστης εἶπε ταῖς μεγίσταις τιμαῖς βιάζων ἐκεῖνον γενέσθαι αὐτῷ εἰς βοηθόν. οἱ γὰρ ποιούμενοι τὰς λιτὰς πρὸς τὸ θεῖον ἀεὶ κλάδους ἐπεφέροντο νεωστὶ δρεφθέντας ἐκ δένδρων καὶ θάλλοντας καὶ φύλλων κομῶντας καὶ εἰρίοις πολυχρόοις ἀναδεδεμένους, οὓς καὶ εἰρεσιώνας ἐκάλουν. τρόπον οὖν τινα ταῦτα λέγει ὁ Ὀρέστης πρὸς τὸν Μενέλαον ὅτι ἔδει τὰς λιτὰς ὡς θεῷ σοι προσαγαγεῖν

---

6 ἀντὶ τοῦ om. A   στέμματοσ A   8—19 scholio quod praecedit adi. MTA, add. γὰρ post τὴν A   8 initio add. ἀφύλλου δὲ στόματοσ ὅτι B   ὡς] καὶ A   ὁ om. A   9—11 ἐν χερσὶν—ἱκετευομένων om. A   9 post χερσὶν add. ἐκ (η supra) B   ante κέκληται add. ἢ MTB   δὲ] δὲ καὶ M om. B   9. 10 εἰσ φύλλον MT   10 ἐκ] εἰσ M   10. 11 ἐστί—ταύτην om. B   11 ἐστὶ om. A   12 τούτω δὲ MTB τὸν τῶνδε A corr. Dindorf   13 τὴν] τῶν A   καὶ om. A   μόνον A   13—17 τὸ—θυσίας om. A   13 δὲ om. M   14 οἷσ M   παρεπίθεσαν M   15 Ἀχαιὸς Ἀζᾶσι om. M   θῶν M   16 τε σέβας] γέρασ Arsenius   ἀστερόπου MB ἀστεροπῆσ T   17 στόματος ἤκουσαν om. A   19 ὡς—πολὺ om. A   τὸ πολὺ B   εὑρίσκονται A   23 δρεσθέντασ A

μετὰ κλάδων, νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο, ἐπειδὴ πανταχόθεν εἰλοῦμαι παγχάλκοις ὅπλοις καὶ κωλύομαι, τὰς ἐκ στόματος προαγομένας ταύτας προσάγω: — A

385 τίνα ἐκ τῶν νεκρῶν βλέπω: — M[g]

386 εὖ γ' εἶπας: καλῶς με νεκρὸν ἐκάλεσας· οὐ γὰρ ζῶ ὑπὸ τῶν κακῶν. ὅσον ἥκει εἰς τὰ κακά, ⟨οὐ⟩ ζῶ: — MTB[i]

390 τὸ σῶμα φροῦδον: ἀντὶ τοῦ εἰς ὄνομα μόνον λείπεται τὰ ἐμά. καὶ εἰς ὄνομα μόνον λείπεται τὰ κατ' ἐμέ, ἐπεὶ τὸ σῶμα ἅπαν μοι φροῦδον γέγονεν: — MTA

392 ὅδ' εἰμὶ μητρός: ἤτοι ὅτι μετανοεῖ ἀνελὼν αὐτήν, ταλαίπωρόν φησιν· οὐ γὰρ πρὸ πράξεως καὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν· ἢ προσαγόμενος αὐτὸν εἰς ἔλεον διὰ τοῦ καθομολογεῖν τὴν ἀνοσίαν ἑαυτοῦ πρᾶξιν· ἢ ὑπομιμνήσκων αὐτὸν ὅτι ἔκδικος τοῦ πατρὸς ὑπάρχει. τὸ δὲ ταλαίπωρος παρὰ τὴν πώρην, ὃ δηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχος [frg. 58]· 'πωρητὺν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος', ἀντὶ τοῦ πένθος: — MTAB

393 φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά: λείπει τὸ ὥστε· ἤκουσα, ὥστε φείδου λέγειν τὰ κακά. οἷον· παραιτοῦ τὰ κακὰ πολλάκις λέγειν. ὀλιγάκις δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ὡς τὸ 'ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς' [E 800]: — MTAB

---

2 κωλυόμενοσ A τοῦ—προαγομένου A 5 ὠνόμασας B[i] οὐ] οὕτωσ T ζῶν T 6 ἧκεν MTB[i] 8 λείπετε M σαλεύει A πᾶν A 9 γεγονόσ A 10—12 ἤτοι—διὰ τοῦ spatio uacuo ins. A[1] 10 μετανοεῖ ἀνελὼν] ἀνεῖλεν A[1] 11 ἔφη B 11. 12 οὐ—τυγχάνομεν om. A[1], post πρᾶξιν coll. B 11 οὐ] εἰ MT 12 ante ἢ ins. ταλαίπωρον ἔφη MT ἢ om. B προσαγόμενον MTA[1] τοῦ] τὸ MTB 13 ἀνόσιον A αὐτοῦ MT ἢ om. M μιμνήσκων M ἑαυτὸν A 14—16 et. m. p. 744,53 ... Ἀντίμαχος· 'πώρη ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος'. cf. schol. Soph. O. C. 14 ... πωρεῖν δὲ οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος· 'πωρήτοιν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος'. παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Suid. ταλαίπωρος ὁ ἄθλιος παρὰ τὸ τλῆναι καὶ τὸν πῶρον ὅ ἐστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἐστιν, Ἀντίμαχός φησι· 'πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο'. καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις 'πωρητὺν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος'. παρὰ τοῦτο οὖν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Hesych. πωρητύς ταλαιπωρία πένθος cf. πωρεῖν κηδεύειν πενθεῖν. πωρῆσαι λυπῆσαι καὶ τὰ ὅμοια. πῶρος ὁ ταλαίπωρος τὸ—πένθος om. A 14 τὸ om. δὲ post ταλαίπωρος coll. B 15 πωρηαλεχοισιν M πωρηαλόχοισι T πώρητυ ἀλόχοισι B 15 τέκεσι M 17 λείπει—ὥστε] ἵν' ἢ A τὸ om. M 18 τὰ om. A 18. 19 οἷον—λέγειν om. A 19 τὸ δὲ ὀλιγάκισ A παῖδεσ A 20 ἐοικότα—Τυδεύς om. A Τυδεύς om. M

† ἄλλως: οὕτως συντάξεις· φείδου λέγειν τὰ κακά, ἀντὶ τοῦ· πεφεισμένως λέγε τὰ κακά. ὀλιγάκις δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ ὀλιγάκις, τοῦ δέ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ καί κειμένου: — A

394 διὸ λέγειν ἀναγκάζεται πλουσίως καὶ πολυτελῶς ἔχων τὰ κακά: — $\mathrm{M^g}$TB

395 πρᾶγμα: — $\mathrm{M^g B^g}$

396 ἡ σύνεσις ὅτι σύνοιδα: ἐγκαλοῦσί τινες· πῶς γάρ, φασὶν, αἰτιᾶται τὴν σύνεσιν, τὸ πᾶν αἴτιον τῶν Ἐρινύων ἐχουσῶν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ὑπὸ δισσῶν φησιν ἀπόλλυσθαι, περὶ μὲν τὸν καιρὸν τῆς ὑγιείας ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, ἐν δὲ τῇ λύσσῃ ὑπὸ τῶν Ἐρινύων· ὃ καὶ ἐπάγει· ʽμανίαι τεʼ: — MTAB

μετὰ γὰρ τὴν μανίαν ἡ ἔννοια τῶν κακῶν αὐτὸν ἐδάμαζεν: — $\mathrm{M^g}$TAB

397 πῶς φής: διὰ τὸ μὴ πρὸς ἔπος ποιήσασθαι τὴν ἀπόκρισιν, τούτου ἕνεκεν λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι: — MTAB

† ἄλλως: ἐπεὶ αὐτὸς μὲν τὴν ἰδέαν ἐπύθετο τῆς νόσου, ὁ δὲ τὸ συνειδὸς ἔφη, τοῦτο δὲ οὐ πάντως νόσος, τούτου χάριν φησὶν αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι. τίς οὖν ἐστιν ἡ ἀπὸ τῆς συνειδήσεως νόσος· ἡ λύπη, ὡς ἑξῆς λέγει: — TAB

οὐ τὸ μὴ σαφὲς λέγειν ἐστὶ σοφόν, ἀλλὰ τὸ λέγειν σαφές: — $\mathrm{M^g B^i}$

400 μανίαι τε μητρὸς αἵματος τιμωρίαι: αἱ τιμωρητικαὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς, ἃς ὑφίσταμαι τιμωρίαν ταύτην διδοὺς ὑπὲρ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου: — MTA

κατὰ κοινοῦ τὸ διαφθείρουσά με: — $\mathrm{M^g B^i}$

401 ἤρξω δὲ λύσσης πότε: καὶ τοῦτο πονηρῶς. θέλων γὰρ ἐλέγξαι ὡς θεομισῆ φησιν ἤρξω δὲ λύσσης πότε. ἤθελε γὰρ μαθεῖν εἰ χρόνιόν ἐστι τὸ νόσημα καὶ δυσίατον: — MTAB

---

4. 5 scholio quod praecedit adi. L 4 post ἀναγκάζεται add. ὁ ὀρέστησ B ἔχω B 7 γὰρ om. T φησιν MTAB 9 ὑπὲρ A ὑγείασ T 10 ὑπὲρ A ἐκ MT ἐπάγῃ T 11 in fine add. μητρόσ T μητρόσ θ' αἵματοσ τῆσ μητρὸσ ἣν ὑφίσταμαι τιμωρίαν ταύτην διδοὺσ ὑπὸ τοῦ τῆσ μητρὸσ φόνου (= 22. 23) B 12 μανίαν] κακίαν M αὐτῶν T 15 ἕνεκα A λέγειν A σαφῶσ A ἅσα ὅτι M 16 μὲν om. T ὁ] ὡσ T 17 αὐτῷ A 20 σαφῶσ (bis) $\mathrm{B^i}$ λέγειν (alterum) om. $\mathrm{B^i}$ 25 ante θέλων ins. μὴ MTA 26 ἐξελέγξαι τὸν ἀνεψιὸν B 27 δύσ A

402 ἐν ᾗ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν: ἐν ᾗ, ἡμέρᾳ, ὑψηλοποίουν τὸ τῆς μητρὸς μνῆμα: — MTA

γράφεται ἐν ᾗ ταλαίνης μητρὸς ἐξώγκουν τάφον: — MB[i]

ὅ ἐστι· τὸ χῶμα ἐπέβαλλον: — MT

ἐτίμων: — M[g]

403 πότερα κατ' οἴκους: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦρξω, τουτέστιν· ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἦρξω καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ. κακοήθως δὲ καὶ τοῦτο: — MTAB

404 νυκτὸς φυλάσσων: μήποτέ τις ἀφέληται τὰ ὀστᾶ. ἢ παρατηρῶν πότε σβεσθείσης τῆς φλογὸς ἀφέλωμαι τὰ ὀστᾶ: — TAB

408 ἀντὶ τοῦ φοβεράς, ὡς ὁ ποιητής [A 49]· 'νυκτὶ ἐοικώς': — M[g]

410 εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπου: κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως. ἢ οὕτως· εὐπαιδεύτως δὲ ποιεῖς ὀνομάζειν αὐτὰς Ἐρινύας παραιτούμενος: — MTB

ἄλλως: ἀπαιδεύτως φυλάττου ὀνομάζειν αὐτάς. πῶς δὲ ἀπαιδεύτως· καλῶν αὐτὰς Ἐρινύας: — MTAB

411 αὗταί σε βακχεύουσιν: κακοήθως τῷ ὀνόματι ἐχρήσατο ⟨ἀντὶ⟩ τῆς μανίας. κακόηθες δὲ καὶ τὸ ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν τοῦ φόνου τῆς μητρός. ἤρκει γὰρ αὗταί σε βακχεύουσιν. λείπει δὲ ἡ διά, ἵν' ᾖ διὰ τὸν συγγενῆ φόνον: — MTAB

† τὸ δὲ συγγενεῖ φόνῳ διὰ τὴν μητέρα. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς Ὀρέστης εἶπεν, ὁ δὲ Μενέλαος οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς πεπραγμένους καὶ κατέκρινεν αὐτὸν [φησὶν Ὀρέστης] χωρὶς κρίσεως: — A

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ δέ φησιν ὑψηλοποίουν—μνῆμα] τὸ τῆσ μητρὸσ μνῆμα ἐξώγκουν .. τιμῶν καὶ τὸ χῶμα ἐπιβάλλων ὑψηλοποίουν B 3 τάλαιναν μ͞ρ' M 4 scholio 3 adi. M scholio 1. 2 T 6 τοῦ δέ ἐστιν M om. A 6. 7 ἐμποῖα M ἐν—ἦρξω] δὲ ποίαν ἡμέραν A 7 κακόηθεσ A δὲ – τοῦτο om. A 9. 10 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ δὲ φιλαλήθωσ .... πέπονθα φυλάσσων 10 ἀφεθείσησ T τὰ ὀστᾶ] ταῦτα A 14 δὲ om. M 16 initio add. ἀντὶ τοῦ AB ἀπαίδευτα A ἀπαιδεύτουσ MT φυλάττουσιν A 16. 17 ἀπαίδευτα A corr. A[1] 17 καλῶν spatio uacuo ins. A[1] 18 τοῖσ ὀνόμασι A ἐχρήσαντο MT 19 ἀντὶ τῆς] τὸν τῆσ M τῆσ TAB κακοήθωσ M αὐτὸν om. A 20 τὸ post γὰρ add. A 20. 21 λείπει—φόνον om. TAB 22—25 scholio quod praecedit adi. A

413 γυμνὸν ἐνταῦθα δείκνυται τὸ ἦθος τοῦ Μενελάου· κατέκρινε γὰρ αὐτὸν ἄνευ κρίσεως: — MgB

414 τῶν συμβάντων πραγμάτων: — Mg

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορά: ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους καὶ κατέκρινεν αὐτὸν δεινὰ πεπραχέναι, φησὶν Ὀρέστης· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τῆς συμβάσης τύχης ἀναφορά, ὅ ἐστι· δυνάμεθα τοῦ συμβάντος πράγματος τὴν αἰτίαν ἀναγαγεῖν εἴς τινα, ὥστε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πράξεων. εἶτα ὁ Μενέλαος· μὴ θάνατον εἴπῃς τοῦ πατρός· οὐ γὰρ σοφόν. εἰ γὰρ καὶ διὰ τὸν πατέρα ἀνεῖλες τὴν μητέρα, δεινὰ πέπραχας· σὺ γὰρ οὐκ ὤφειλες θάνατον ἐπαγαγεῖν τῇ μητρί, ἀλλ' ἡ δημοσία κρίσις. εἶτα Ὀρέστης λέγει ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἔκρινε καὶ διὰ τοῦτο οὐ δεινὰ διεπραξάμην, εἴγε θεὸς ὁ κρίνας καὶ κελεύσας. εἶτα ὁ Μενέλαος· τοῦτο, τὸ δεινὸν, ἔκρινεν ἀμαθὴς ὤν. εἶτα Ὀρέστης· εἴτε ἀμαθεῖς εἴτε σοφοὶ οἱ θεοί, οὐκ οἶδα, τοῦτο δὲ οἶδα ὅτι δουλεύομεν καὶ πειθόμεθα αὐτοῖς, ὁποῖοι ἂν εἰσιν, εἴτε σοφοὶ εἴτε φαῦλοι. εἶτα ὁ Μενέλαος· εἰ αὐτός σοι ἐκέλευσε, πῶς οὐκ ἐλεεῖ νοσοῦντα καὶ μαινόμενον. εἶτα Ὀρέστης· ἴσως ἐλεήσει, ἀεὶ γὰρ βραδύνει τὸ θεῖον: — MTAB

† ἄλλως: ὅρα τὸ εὐφυὲς τοῦ ποιητοῦ, πῶς δι' ἀμφοτέρων τῶν προσώπων τούτων, τοῦ Ὀρέστου καὶ τοῦ Μενελάου, τὰς ἐναντίας τῶν ἀνθρώπων δόξας ὑποδηλοῖ. ἐπεὶ γὰρ οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων λέγουσι τιμωρεῖν τὸ θεῖον τοῖς πάσχουσιν, οἱ δ' ἀδιαφοροῦσι, διὰ μὲν τοῦ Ὀρέστου τὸ βοηθεῖσθαι παρὰ τοῦ θείου τοὺς κάμνοντας συνίστησι, διὰ δὲ τοῦ Μενελάου σοφιστικῶς ἀπαγορεύει. ἐκεῖθεν δὲ τὴν ὑφὴν τοῦ λόγου προὐκατεσκεύασεν. εἰπόντος γὰρ τοῦ Μενελάου ἀπὸ τοῦ ‘οἶδα μὲν αὐτάς, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι’ καὶ καθεξῆς, τοῦ Ὀρέστου εἰς μομφὴν τῶν Εὐμενίδων κινηθέντος ὁ Μενέλαος τρόπον τινὰ τοῦτον ἀπεστρέψατο εἰπὼν

---

1. 2 scholio p. 142,18—21 adi. B initio add. ὁμοίωσ δὲ καὶ τῶι εἰπεῖν οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺσ εἰργασμένουσ et om. ἐνταῦθα   1 κακόηθεσ B   τοῦ om. B   2 χωρὶσ B   4—6 ἐπεὶ—ἀναφορὰ om. A   5 δεινὰ (prius) om. T   5 τοῖσ εἰργασμένοισ MT   5. 6 δεινὰ κεκρικέναι MT om. B   7 ὅ ἐστι] ἢ A corr. A¹   8 μὴ om. A   ἀναιτίουσ A   9 τὸν τοῦ A   οὐ γὰρ] τοῦτο γὰρ οὐ B   τὸν σὸν A   10 ἀνῄλεσ M πρὸσ A   πέπραχασ MT   11. 12 λέγει—Ἀπόλλων] ἀντιλέγει ὁ φοῖβοσ A   12 εἰ γὰρ M   13 ἀμαθὴσ ὢν ante τοῦτο coll. B   post ὤν ins. τοῦ καλοῦ A   15 δουλευόμεθα T   post αὐτοῖς add. ὅτι θεοὶ A   16 αὐτὸς] οὗτοσ A   17. 18 ἀεὶ—θεῖον] τὸ δὲ θεῖον ἀεὶ μακροθυμεῖ A

αὗταί σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ, δηλονότι ἃς κατευτελίζεις καὶ οὐ θέλεις καλεῖσθαι Εὐμενίδας λέγων εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπου λέγειν, ἤτοι ἀπόφευγε τὸ προστιθέμενον αὐταῖς ὄνομα, τὸ Εὐμενίδες, παρὰ τῶν εὖ πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν λέγειν καὶ λέγε δήπουθεν τὸ οἰκεῖον αὐταῖς ὄνομα ἤγουν αἱ ἀλάστορες, αἱ Τελχῖνες, αἱ φονεύτριαι. πρὸς τὸ βακχεύουσιν ὁ Ὀρέστης ἐπιτατικῶς εἶπε τὸ οἴμοι διωγμῶν οἷς ἐλαύνομαι τάλας, ὁ δ' ἀντεῖπεν οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους ἤγουν μὴ τὰς θεὰς μέμφου, ἑαυτὸν δὲ τὸν αἴτιον τοῦ πάσχειν τὰ δεινὰ ὡς δεινὰ ἐργασάμενον. εἶτα ἐκείνου φεύγοντος τὴν πρᾶξιν καὶ πρὸς τὸν Φοῖβον ταύτην ἀναφέροντος ὁ Μενέλαος ἀπεστρέψατο μὴ εἶναι λέγων τὸ θεῖον ἀμαθὲς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου. ἐκείνου δὲ ἐπιμείναντος τῇ ἐνστάσει καὶ λέξαντος ὅτι δουλεύομεν τοῖς θεοῖς, ἤτοι ποιοῦμεν ἃ παρ' αὐτῶν κελευόμεθα κἂν μὴ λίαν ἐπιστάμεθα τί πρᾶγμά εἰσιν οἱ θεοί, ὁ Μενέλαος τὸν οἰκεῖον βουλόμενος συστῆσαι λόγον ὅτι οὐκ ἐκ θεοῦ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ θυμοῦ τὸ πραχθέν, φησὶν ὅτι πάντως ἂν ἐβοήθησέ σοι ὁ θεός, εἴπερ καὶ προσέταξεν. ὡς δ' εἶπεν ἐκεῖνος μέλλει τὸ θεῖον, ἤτοι βραδύνει ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι ταῖς φαύλαις τε καὶ ταῖς ἀγαθαῖς ὡς ὂν φύσει τοιοῦτον, σοφιστικῶς ἐκεῖνος ἐπήγαγε τὸ ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητρὸς αἱ θεαί, ἤτοι ἀπήτησαν. ἔκλεψε δ' αὐτὸν διὰ τῆς μέσης ἐρωτήσεως τῆς πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί. ἀποκριθέντος ἐκείνου τὸ πόσον τοῦ καιροῦ, ἀνεῖλεν ἐκεῖ τὸ μέλλει τὸ θεῖον διὰ τοῦ ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητρός: — A

415 μὴ θάνατον εἴπῃς: ὁ μὲν τὸν Ἀπόλλωνα ᾐνίξατο αἴτιον τῆς μανίας, ὁ δὲ ᾤετο τὸν τοῦ πατρὸς λέγειν θάνατον. ἐκκλείων οὖν αὐτὸν ἀπολογίας φησί· μὴ λέγε τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς μηδ' αὐτὸς ἁμαρτὼν εἰς τὸν πατέρα ἀνάφερε τὴν ἁμαρτίαν. εὔηθες γὰρ τὸ αὐτόν τινα ἁμαρτάνοντα ἄλλῳ περιτιθέναι τὴν αἰτίαν: — MTB

σὺ γάρ, φησίν, αὐτὸς αἴτιος τυγχάνεις. ἢ οὕτω· μὴ ὀνομάσῃς τὸν [περὶ] μητρὸς φόνον μηδὲ λέγε ὅτι τοῦτον προστέταξαι παρὰ τοῦ κρείττονος πράττειν. οὐ γὰρ ἁρμόζει θεῷ τὸ πρόσταγμα, ὅθεν σιώπα καὶ

---

10. 11 ἀπεπέμψατο A 25 τῆς μητρὸς MT ἀποκλείων MT αὐτῷ MT 26 ἀπολογίας om. MT τοῦ πατρὸς] σοι τῆς μητρὸς ἀπὸ μανίας MT ἁμαρτήσας B 27 τὴν μητέρα MT τὸν MT 28 ἄλλα M ἁμαρτίαν B 28—p. 145,2 scholio quod praecedit adi. MT 30 προσέταξε T 31 ἁρμόζει om. T θεῶν T πρᾶγμα M

κρύπτε τὸ ἀμαθὲς τοῦ δαίμονος. ἢ μὴ εἰς τὴν εἱμαρμένην καὶ τὸν θάνατον ἀνενέγκῃς· οὐ γάρ ἐστι σοφὸν τοῦτο: — MT

ἄλλως: τὸν θάνατον τοῦ πατρός. τοῦτο γὰρ οὐ βέβαιον· οὐ γὰρ δεῖ ἀντιφονεύειν τοὺς φονέας: — MT

ἄλλως: ὁ Μενέλαος βουλόμενος αὐτὸν θανεῖν λέγει τὸ νομιζόμενον ὅτι μέλλει⟨ς⟩ λέγειν θάνατον, ἐν ἑαυτῷ βουλόμενος † ἀγαγεῖν: — T

416 † Φοῖβος κελεύσας: ἀπὸ κοινοῦ οὕτως συντάξεις ὅτι ἐκέλευσεν ἂν τοῦτο ὁ Φοῖβος καὶ ἐπιστεύθης ἀληθεύειν, ἐὰν ἦν ἀμαθέστερος καὶ πλέον σοῦ ἀμαθὴς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς φαυλίσας τὴν ἀναφορὰν, ὡς τάχα ψευσαμένου τοῦ Ὀρέστου καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ φεύγοντος τὴν μομφὴν τοῦ μητρικοῦ φόνου. κρείσσων γὰρ ἦν ἡ αἰτία, ἐὰν ἦν αὕτη ὁ θάνατος τοῦ πατρός, τοῦ θεὸν * * *: — A

417 ἀμαθέστερός γ' ὤν: εἰ τοῦτο ἐκέλευσεν, ἀμαθής ἐστιν, ἵνα ἐκ τῶν ἐναντίων δηλώσῃ ὅτι οὐκ ἐκέλευσεν ὁ θεός· οὐ γάρ ἐστιν ὁ θεὸς ἀμαθής: — MTAB

ἄλλως: μετὰ συλλογισμοῦ τοῦτο εἴρηκεν· εἰ γὰρ οὐκ ἀμαθὴς ὁ θεός, δῆλον ὅτι οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιεῖν: — MTAB

ἀντὶ τοῦ ἀμαθής ἐστιν: — M[g]

418 δουλεύομεν θεοῖς: † ἀνθρώπων ἐχόντων τὴν μορφήν. ἢ ὁποίας ὦσι δυνάμεως καὶ κρίσεως, δουλεύομεν αὐτοῖς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἀμαθέστερος: — MTB

ὅ τι ποτ' εἰσὶ⟨ν οἱ⟩ θεοί: ἀκαίρως τοῦτο· ἑώρακε γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἀκήκοεν αὐτὸν αἴτιον· ὡσεί τις ἰδὼν ἀετὸν λέγει· τί ποτέ ἐστιν· ἢ ἀετός: — MTB

δουλεύομεν: ἀνεπίγνωστον γὰρ ἔχουσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν γνώμην. ὁποίας ἄρα, φησὶν, εἰσὶ δυνάμεως, δουλεύομεν αὐτοῖς: — A

---

1 ἀπαθὲσ MT   ἢ T εἰ M   2 post ἀνενέγκῃς add. αἰτίαν T   3 ἄλλως] ἀλλὰ M om. T   βαίβιον M ut uidetur   οὐ γὰρ om. M   5 τὸ νομίζον T   6 scripserim θανεῖν ut ἐν→θανεῖν dittographia sit eorum quae praecedunt   9 ἀμαθῶσ A   11 κρεῖσσον A   12 in fine spatium uacuum rel. A   13 εἰ] εἰσ B   post ἐκέλευσεν add. φησὶν B   14 ἐκ τῶν ἐκ τῶν A   τοῦ ἐναντίου B   14. 15 οὐ—ἀμαθής] οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιῆσαι A   16 τοῦτο ἐκ συλλογισμοῦ A   17 δῆλον ὅτι om. A   οὐ A ποιῆσαι spatio uacuo ins. A[1]   19 emendanda ex scholio A   20 καὶ om. M ἢ B   21 in fine add. γ' ὢν B   22 ἑωρακὼσ MT   γὰρ] ἢ M τὸν ἀπόλλωνα post ἀκήκοε coll. B om. αὐτὸν   23 ἀκηκοὼσ αὐτοῦ MT εἰ MT   ἢ om. M

419 κᾆτ' οὐκ ἀμύνει: πανούργως ἔχει πᾶσα ἡ ἐρώτησις. ὁ μὲν γάρ φησιν ὅτι ὁ Ἀπόλλων μοι ἐκέλευσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα, ὁ δὲ ἀντεπάγει· καὶ πῶς ὁ κελεύσας ἀνελεῖν τὴν μητέρα οὐκ ἐλεεῖ σε μαινόμενον. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι μελλητικόν ἐστι τὸ θεῖον, πάλιν ὁ Μενέλαός φησι· πῶς οὖν Ἐρινύες σε ταχέως μετῆλθον· οὐκ εἰσὶ καὶ αὗται θεαί. ἐλέγχει οὖν αὐτὸν ὡς καταψευδόμενον: — MTB

421 πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί: ἐχρῆν εἰπεῖν πόσῳ χρόνῳ. τὸ δὲ μητρός κακοήθως καὶ δυσωπητικῶς: — MTB

423 ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ': διὰ τούτων ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀθέως πεπραχότα τὸν φόνον, ὅπου γε αἱ μὲν Ἐρινύες εὐθέως τῇ μητρὶ συνεμάχησαν, ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀναβάλλεται τὴν συμμαχίαν. καὶ ἀνθυποφορά ἐστι τοῦ εἰρημένου ὑπὸ Ὀρέστου τὸ θεῖόν ἐστι τοιοῦτον φύσει: — MTAB

424 οὐ σοφός: οὐ σοφὸς διαρρήδην μοι ὀνειδίζων τῆς μητρὸς τὸ αἷμα, ἀληθὴς δέ. ἀληθὲς γὰρ διὰ τὸν φόνον ἀμύνεσθαι αὐτὸν τὰς Ἐρινύας: — M[1]TAB

† ἄλλως: πρὸς δ κλαπεὶς ὁ Ὀρέστης εἰς κολακείαν αὐτοῦ προὔθετο τὸ οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυς κακός. τοῦτο δὲ τὸ ἔπος ἐναντιοφανές ἐστιν. ἐναντιοφανῆ δὲ λέγεται τὰ ῥητὰ τὰ μὴ τῇ κειμένῃ φράσει συναρμοζόμενα, νοήματι δὲ ἢ συντάξει θεραπευόμενα. σκόπει γὰρ ὅτι πρὸς ὕβριν ἐστὶ τοῦ Μενελάου τὸ οὕτως εἰπεῖν 'οὐ σοφὸς ἔφυς, ἀληθὴς δὲ καὶ τέλειος κακὸς εἰς τοὺς φίλους' καὶ ποῦ δέον τὸν ἱκέτην ὑβρίζειν τὸν ἱκετευόμενον. θεραπεύεται δὲ τὸ ἔπος τῇ συντάξει οὕτως· οὐ σοφὸς κακὸς εἰς φίλους ἔφυς, ἀληθὴς δὲ ἔφυς σοφός. τὸ δὲ νόημα τοιοῦτον· σοφὸς μὲν ἀληθὴς λέγεται ὁ ὄντως σοφός, σοφὸς δὲ κακὸς ὁ σοφιστὴς καὶ ἀπατεὼν καὶ πιθανολογούμενος. λέγει τοίνυν αὐτῷ κολακικῶς ὅτι ⟨οὐκ⟩ ἐσόφισάς με, ὦ Μενέλαε, εἰπόντα βραδὺ εἶναι τὸ θεῖον πρὸς συνασπισμὸν ἀντειπὼν ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μη-

1 πανοῦργοσ B om. ἔχει 3 ἀντεπάγη T κελεύσασ σε M ἀναιρεῖν M ἐλεῆ T 4 τούτου M 5 αἱ ἐρινύεσ B σε om. B 8 καὶ om. M 9—12 scholio quod praecedit adi. B ante ὡς add. καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν δὲ et om. διὰ τούτων 9 καὶ διὰ A ἀθεεὶ A 11 Ἀπόλλων] ἥλιοσ A ἀνυπόφορά A 12 τὸ εἰρημένον T τὰ εἰρημένα A 14 οὐ σοφὸς om. A οὐ σοφὸσ εἶ B 14. 15 τὸ αἷμα τ. μ. A 15 ἀληθὲς] ἀληθεύει MTB ἀληθεύειν A γὰρ om. A γὰρ λέγων B 17 cohaeret cum p. 144,23 ὃν A 19. 20 μὴ τῇ κειμένῃ] μὴ τοῖσ ἄνωθεν τ..ω (siue ου) τῶν τῇ ἀπα (τ supra) κειμένη A

τέρος θεαί, σὺ δὲ ἀληθὴς εἶ σοφὸς, οὐ κακὸς σοφὸς εἰς φίλους, ἤγουν διὰ τῆς σοφιστείας καὶ πιθανότητος πλανήτης τῶν φίλων: — A

ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις: — M^{g}

425 πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία: ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ· τὸ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ πατρὸς τιμωρίαν σε λαμβάνοντα φονεῦσαι τὴν μητέρα τί δύναται συνάρασθαί σοι πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν ὡς φονέα. ἢ οὐ προέστη σου ὁ πατὴρ, ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰς Ἐρινύας: — MTAB

οἱ Ἀττικοὶ προπαροξύνουσι· [μόνον τοῦτο] τιμώρια. τὸ δὲ ⟨δη⟩τι σ' ἄμεινον βαρύνειν· δὴ τί σ': — M^{1}TB

427 τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις: πονηρῶς πάλιν ἐρωτᾷ, ἵνα, εἰ μὲν εὐμενεῖς ἔχει τοὺς πολίτας, ἀφέξηται τοῦ ἐπιχειρήματος, εἰ δὲ ἐχθραίνοντας, ἐπιθέμενος κρατήσῃ: — MTAB

429 οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα: νόμος γὰρ ἀποκαθαίρεσθαι τοὺς ἐμφύλιον φόνον πεπραχότας. ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἐκαθάρθης ἀπὸ τοῦ ὑπὸ σοῦ πεπραγμένου φόνου. ἢ σὸν αἷμα ἀντὶ τοῦ συγγενικὸν φόνον: — MTAB

431 ἀντὶ τοῦ φιλονεικοῦσιν ἐκβάλλειν σε τῆς γῆς σπουδάζοντες: — M^{g}A^{g}

ἐκδιώκουσιν [ἐνήλλακται δὲ ἡ πτῶσις]: — M

432 Οἴαξ τὸ Τροίας μῖσος: Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς Κατρέως ἐγένοντο Οἴαξ καὶ Παλαμήδης. ὁ δὲ Παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν τὰ μέγιστα ὤνησε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. λιμωσσόντων γὰρ ἐν

---

4 post λόγος ins. ὠφελεῖ τί σε ἡ εἰσ τὸν πατέρα γενομένη ἐκδικίαι ἢ οὕτωσ οὐ προέστη σου ὁ πατὴρ ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰσ ἐρινύασ: ἄλλωσ: B 5 ἀντὶ τοῦ· τὸ τῆς] ἀντὶ τοῦ M ἀντὶ τῆσ T ἀντὶ τοῦ τῆσ A τῆσ B τὸ τιμωρίαν A σοῦ λαμβάνοντοσ B λαβόντα T 5. 6 τὸ φονεῦσαι B 6 τί] τίσ MTAB συνερᾶσθαί MT συναρέσθαι A 7 ἢ—Ἐρινύας om. B πρόσεστί A σοι MTA 9. 10 scholio quod praecedit adi. B initio add. τὸ δὲ τιμωρία 9 οἱ om. M^{1}T μόνον τοῦτο om. B 9. 10 τὸ δέ τισ M^{1}T καὶ τὸ τίσ σ' B 10 δή τίσ MT δή τισ σ' B 12 εἰ μὲν om. A εὐμενὲσ A ἔχῃ TA ἀφέξεται TAB 13 διεχθραίνοντασ ἔπει κρατῆσαι A κρατήσειν T 14 τὸ δὲ οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα φησὶν ἐπειδὴ νόμοσ B om. γὰρ ἀποκαθαίρεσθαι] αὐτοῖσ καθαίρεσθαι A 14. 15 τὸν ἐμφύλιον δράσαντα φόνον B 15 φόνον] πόλεμον TA 16 ἢ om. A συγγενῆ A 17 φόνον om. B 21 ναυπλίασ MT τῆς om. M 21. 22 κάτρέωσ B κεντρέωσ T ἀτρέωσ M κρατεροῦ A 22 ἐγένετο A 23 τὰ ὡσ μέγιστα A

Αὐλίδι καὶ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ σίτου δυσχεραινόντων τε καὶ στασιαζόντων, πρῶτον μὲν τὰ Φοινίκια διδάξας γράμματα αὐτοὺς ἴσην τε καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τούτοις ἐπραγματεύσατο. ἔπειτα καὶ περὶ κύβους ἔτρεψεν αὐτῶν τὴν ὀλιγωρίαν καὶ μέτρα ἐξεῦρε καὶ ψῆφον ὥστε μέγα σχεῖν ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ φθονήσαντες οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην τοιόνδε τι σκευωροῦσι κατ' αὐτοῦ. λαβόντες γὰρ Φρύγα αἰχμάλωτον χρυσίον κομίζοντα Σαρπηδόνι ἠνάγκασαν γράψαι Φρυγίοις γράμμασι περὶ προδοσίας ὡς παρὰ Πριάμου πρὸς Παλαμήδην. καὶ τοῦτον μὲν φονεύουσι, θεράποντα δὲ Παλαμήδους πείθουσι χρήμασιν ἅμα τοῖς Τρωϊκοῖς χρήμασι καὶ τὸ γραφὲν πινάκιον ὑπὸ τὴν κλίνην θέσθαι Παλαμήδους. αὐτοὶ δὲ παρελθόντες προδοσίαν κατήγγελλον τοῦ ἥρωος καὶ φωραθῆναι τὴν σκηνὴν ἐκέλευον. εὑρεθέντος δὲ τοῦ πινακίου καὶ τῶν χρημάτων ὑπὸ τὴν κλίνην λίθοις φονεύεται Παλαμήδης. Ναύπλιος δὲ ἀκούσας ἧκεν εἰς Ἴλιον δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παιδός. τῶν δὲ Ἑλλήνων κατολιγωρούντων αὐτοῦ πρὸς τὸ κεχαρισμένον τοῖς βασιλεῦσιν ἀποπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα καὶ πυθόμενος ἀποπλεῖν τοὺς Ἕλληνας ἧκεν εἰς Εὔβοιαν καὶ χειμῶνα φυλάξας φρυκτωρίας ἧψε περὶ τὰς ἄκρας τῆς Εὐβοίας. οἱ δὲ εὐεπίβατον νομίσαντες τὸν τόπον προσορμίζονται καὶ ἐν ταῖς πέτραις ἀπόλλυνται: — MTAB

ἄλλως: τὸν Παλαμήδους θάνατον οἱ μὲν ἐν Γεραιστῷ, οἱ δὲ ἐν Τενέδῳ, οἱ δὲ ἐν Κολωναῖς τῆς Τρῳάδος ὑποτίθενται. φασὶ δὲ αὐτὸν εὑρεῖν φρυκτωρίας καὶ μέτρα καὶ σταθμοὺς καὶ πεττοὺς καὶ γράμματα καὶ φυλακὰς καὶ ἀστραγάλους: — MTAB

---

1 καὶ om. A τοῦ σίτου] αὐτῶν MA 1. 2 δυσχεραίνοντεσ καὶ στασιάζοντεσ A 2 φοινίκων M γράμματα] ἦγεν TB om. MA αὐτοῖσ ἴσην TB ἴσην αὐτοῖσ MA τε om. MA 3 ἐν τούτοις om. A ἐπραγματεύσαντο M 4 ἔτρεψεν] ἔραισεν A καὶ—ψῆφον om. A 5 ἔχειν TA τοῖσ om. A τῶν ἑλλήνων T ἐπὶ τοῦτο M τοῦτο B 6 σκευοροῦσι M σκαιωροῦσι B 8 φρύγια γράμματα A 9 καὶ om. M 10 χρήμασι (alterum) om. T 12 προδοσίασ AB κατήγγελον MT κατήγγειλον A σκῆψιν A 13 καὶ—κλίνην om. A 13. 14 λίθοις φ.] καταλύεται A 14—16 Tzetz. ad Lyc. p. 572 14 εἰς om. A 15 ὀλιγωρούντων A 16. 17 πευθόμενοσ A 17 εὔοιαν A 18 ἀκτὰσ TB εὐοίασ A 19 τε καὶ AB ἀπόλλονται M ἀπόλυνται A in fine add. πάμπολλοι B 20. 21 ἄλλως—ὑποτίθενται om. A 20 ἄλλως om. M τὸν δὲ MT 21 κολωνοῖσ MTB ὑποτίθονται T 21. 22 τὸν δὲ παλαμήδην φησὶν εὑρηκέναι A 22 φρυκτωρία M φρυκτωρίαν T φρυκτήρια A πεττείασ TB 22. 23 καὶ ante γράμματα et φυλακὰς om. A 23 post φυλακὰς add. καὶ δίσκουσ B ἀστραγάλουσ Matthiae ἀστρολογίασ MTAB

ἀντὶ τοῦ ⟨τὸ⟩ ἐπὶ Τροίας μῖσος τοῦ πατρὸς ἀναφέρων εἰς ἐμέ. ἐνήλλακται ἡ πτῶσις: — M^gA^g

434 διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι: πρῶτον τῶν πολιτῶν, δεύτερον Οἴακος. διὸ ἐπάγει τίς ἄλλος, ἵνα πληρώσῃ τοὺς τρεῖς. τινὲς δὲ τριῶν φασι τῶν Ἐρινύων. προεῖπε γὰρ [408] ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. τινὲς δέ φασι τῆς συνέσεως, τῆς λύπης καὶ τῆς μανίας. ἐν δὲ τοῖς Καλλιστράτου γέγραπται· ἐπιζητήσειεν ἄν τις πῶς διὰ τριῶν εἴρηκεν, εἰ μὴ διὰ τὸ Ἀγαμέμνονα καὶ Διομήδην καὶ Ὀδυσσέα μετασχεῖν τοῦ φόνου Παλαμήδους: — MTAB

ἀντὶ τοῦ διὰ πολλῶν: — M^g

437 πάλιν φιλοπράγμονος ὁ Μενέλαος παραγυμνοῖ τὸ ἦθος φροντίζων περὶ τῆς βασιλείας: — M^gTAB

438 τὸ οἵτινες οὐ πρὸς τὴν πόλιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει: — M^gAA^g

439 τί δρῶντες: εἰπέ μοι σαφῶς ὃ ἔχεις εἰπεῖν· τί δρῶντες οὐκ ἐῶσί σε ζῆν. οὐ γὰρ αἰτιῶδες νῦν τὸ ὅτι, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ τί Ἀττικῶς: — MTAB

ἄλλως: ὁ λόγος· εἰπέ μοι σαφῶς ὅ τι δρῶντες οὐκ ἐῶσί σε ζῆν. καὶ ἔστιν Ἀττικὸν, τὸ ὅ τι ἀντὶ τοῦ τί. ἐὰν δὲ γράφηται ἢ τί, ὁ στίχος οὕτως· τί δρῶντες· ἢ τί καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις: — MTAB

445 γράφεται χθονός: — A^g

446 πάντων πρὸς ἀστῶν: τοῦτο καθ' ἑαυτό. βραχέως, φησί, καὶ συντόμως εἴρηκα ὅπερ ἔδει: — $M^iTA^gB^i$

451 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε: Ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ ἀπόλαβε τὰ κατὰ σαυτὸν φυλάσσων. ὅμοιόν ἐστι τῷ [Sophocl. frg. 807] 'εὐφημίαν μὲν πρῶτα κήρυξας ἔχω', ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξα: — $MTAB^i$

---

4 διὸ om. A ἐπάγει δὲ A τίσ δ' B τίνων T 4. 5 φασι τριῶν B 5 post Ἐρινύων add. ἐστὶν M εἰδέναι A 6 κόρας om. B λύσσησ T καὶ τῆς om. M καὶ om. A 7—9 ἐν—Παλαμήδους om. A 8 εἰρήκοι B τὸν MT τὸ τὸν B καὶ ὁ. καὶ διομήδην B in fine add. χρήσησ M 11 φιλοπραγμονεῖ M^gT φιλοπραγμόνωσ AB εἶδοσ A 13 initio add. ὅτι A τὴν om. A 15 εἰπέ—δρῶντες om. A 16 γάρ ἐστιν AB τὸ] δὲ A 16. 17 ἀλλὰ—ἄλλως om. A 17 ἄλλως om. MT ὁ δὲ λόγοσ MT ἀττικὸσ ὁ λόγοσ B σαφὲσ B 17—19 οὐκ—ἔχεις om. A 17. 18 οὐκ—τοῦ τί om. M 18 καὶ—Ἀττικὸν om. B ὅ τι γὰρ B 18 τί ἀττικόν B 21 καθεαυτὸν M^i καθαυτὸν T 22 εἴρηκα—ἔδει om. M^i ὥσπερ ἔχει A^g 23. 24 Ἀττικὸν—τοῦ om. MT μὴ μόνοσ A 24 ἀπολάμβανε B ἀπόλαυε A post σαυτὸν add. μόνον B 24. 25 cf. schol. Med. 33 24 ὅμοιον δέ A τὸ MTA 25 ἔχω om. A ἀντὶ—ἐκήρυξα] ἀνακεκηρυχέναι A in fine add. ἀπολαβὼν ἔχε ἀντὶ τοῦ ἀπολάμβανε A

452 ἀντιλαμβάνου: — $M^g A^g$

454 ἔδει οἱ συγγενεῖς εἰπεῖν: — B^i

οἱ φίλοι, εἰ μὴ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν φίλων εἰσὶ φίλοι, οὐδέ εἰσι φίλοι, ἀλλὰ λόγῳ μέν εἰσιν, ἔργῳ δ' οὔ: — $M^i B^i$

456 τὸ ἑξῆς· γέροντι ποδὶ βαδίζει ἐνταῦθα: — $M^g A B^i$

457 Τυνδάρεως μελάμπεπλος: Οἰβάλου τοῦ Περιήρους παῖδες οὗτοι· Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀρήνη, καὶ νόθος ἐκ Νικοστράτης Ἱπποκόων. οὗτοι μετὰ θάνατον Οἰβάλου ἐστασίασαν περὶ τῆς ἀρχῆς. Ἰκάριος δὲ συνθέμενος μετὰ Ἱπποκόωντος ἐξελαύνει τὸν Τυνδάρεων τῆς Σπάρτης. ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Λακεδαιμονίας καὶ γαμεῖ Λήδαν τὴν Θεστίου τοῦ Αἰτωλοῦ, ἐξ ἧς ἔσχε Κάστορα καὶ Πολυδεύκην καὶ Τιμάνδραν καὶ Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Οἰωνοῦ φονεύσας Ἱπποκόωντα ἅμα τοῖς παισὶ καὶ καταγαγὼν τὸν Τυνδάρεων ἀπὸ Φρίξης καὶ Πελλήνης ἐγχειρεῖ αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τῆς Σπάρτης. ἐγάμει γὰρ Ἡρακλῆς Δηϊάνειραν τὴν Λήδας ἀδελφιδῆν: — MTAB

458 δείκνυται τῇ κουρᾷ τῇ ἐκθέσμῳ ὅτι ἐπὶ πένθει ἐξύρηται: — $M^g A^1$

ἀντὶ τοῦ ἐξυρημένος: — M^g

462 πολλὰ δὲ φιλήματ' ἐξέπλησε: ἀντὶ τοῦ πολλῶν φιλημάτων με ἐξεπλήρωσεν, ὡς τὸ [K 298] 'διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα': — MTAB

† ἐξηριθμήσατο καὶ ἐπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν: — A

---

3 εἰ] οἱ B^i εἰσὶ] ὄντεσ B^i οὐδέ] ὥστε οὐδὲ M^i οὐκ B^i 5 ποδὶ—ἐνταῦθα spatio uacuo ins. A^1 6—15 cf. Diodor. IV 33,5 Paus. III, 1,4.5 (= II 18,7). 15,4 Apollod. III 10,5 schol. B 581 6 βάλου ante spatio rel. B περι ἥροσ M περιῆροσ T περιήρου A 7 οἵδε A ἴκαροσ MTAB et infra ἄρνη MTAB sed cf. Paus. IV 2,4 Apollod. III 10,3,4 στρατονίκησ A 7—9 Ἱπποκόων—μετὰ om. M 8 βάλου B τῆς om. TA 10 τοῖς ἐ.] ἐσχατιᾶ A λακεδαίμονοσ A ἐγάμει A λήδα A 11 θυεστίου T αἰτωλῶν A 11—15 καὶ Τιμάνδραν—ἀδελφιδῆν om. A τιμάνδραν καὶ ἐλένην add. A^1 12. 13 τὸν φόνον MT 13 υἱωνοῦ B ἱπποθόοντα M 14 πέλλησ MTB em. Meursius ἐγχειρίζει B 15 ἀδελφήν MTB em. Barnes 17 δείκνυται] καὶ δοτικὴ κεῖται M^g δεικτικὴ κεῖται A^1 τῆσ ἐν θέσμω M^g om. A^1 ἐπὶ πένθουσ M^g ἐπὶ τῶ πένθει A^1 ἐξεύρηται $M^g A^1$ 19 ἐξυρημένος] ἐφ' οἷσ ἥμενοσ M^g 20 πολλῶν] ἀπὸ πολλῶν δὲ A 20. 21 φιλημάτων με ἐ. om. A 23 in fine add. ὁ δὲ λόγοσ περιφέρων καὶ περιάγων ἐμέ A

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλημάτων εἰς ἐμὲ ἐτέλεσεν: — MTAB

τὸν Ἀγαμέμνονος: ὡς περὶ ἑτέρου φησίν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν περιφέρων ἐμὲ εἶπε τὸν Ἀγαμέμνονος. ἀντὶ τοῦ ἐμὲ, παῖδα ὄντα: — MB

465 τιμῶντε μ' οὐδὲν ἧσσον: τιμῶντές με οὐδὲν ἧττον ἢ τοὺς Διοσκόρους. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλαττον τῶν Διοσκόρων: — MTB

468 ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος: ποίαν Ἄιδος κυνέην ἢ ποῖον νέφος προβάλωμαι: — MB^i

469 ἐν προσώπῳ θῶμαι: — M^g

ἵνα μὴ ὁρῶμαι ὑπ' αὐτοῦ: — $M^gA^gB^i$

470 οὐκ ἐπιζητεῖ τὴν Ἑλένην δυσαρεστῶν τοῖς πεπραγμένοις αὐτῇ: — M^gAB

472 χοὰς χεόμενος: εὐοικονομήτως ἐποίησε τὸν Τυνδάρεων ἀπὸ τῆς Σπάρτης διὰ τὰς χοὰς τῆς θυγατρὸς ἐληλυθέναι, ἵνα εὐκαίρως τῷ Μενελάῳ καὶ τῷ Ὀρέστῃ διαλεχθῇ: — MTAB

εἰς τὸ Ἄργος: — B^i

478 ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι: εἰ γὰρ ᾔδειν παρόντα Ὀρέστην, ἥκιστα ἂν ἐληλύθειν. ἔοικε, φησὶ, τῷ ὄντι κακὸν εἶναι τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον. ἢ γὰρ ἂν οὐκ ἦλθον, εἰ τοῦτον προσεδόκων ἐνθάδε: — MTAB

479 πρὸ δωμάτων δράκων: εἶδος ἀντὶ γένους ἔλαβεν· γένος μὲν γὰρ ὁ ὄφις, εἶδος δὲ ὁ δράκων καὶ ἔχις καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄφεων· νῦν δὲ δράκων ἀντὶ τοῦ ἔχις. οὗτοι γὰρ οὐκ ἐξ ὠῶν γεννῶνται, ἀλλὰ ζῳοτοκοῦνται καὶ τικτόμενοι διαρρηγνύουσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας, ὥς

---

1 εἰσ ἐμὲ post ἀντὶ τοῦ coll. A in fine add. τὸν ἀγαμέμνονοσ παῖδα B 3. 4 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἑτέρου 3 ὡς om. M 4 τὸν Ἀγαμέμνονος om. M 5—7 scholio quod praecedit adi. B initio ita scripto τιμῶμεν οὐχ ἧττον με] σε T 5. 6 διοσκούρων MT 9 προσβάλλομαι M προβάλλωμαι B^i 11 initio add. λείπει M^g ὑπὸ τοῦ γέροντοσ B^i 12 τὴν om. M^g post Ἑλένην add. τυνδάρεωσ A οἷ ἔπραξεν αὐτῇ A 14—16 scholio quod praecedit adi. AB add. δὲ post εὐοικονομήτως 14 οἰκονομικῶσ A 14—16 ἐποίησε—διαλεχθῇ] ἀπὸ τῆσ σπάρτησ ποιεῖται τὸν τυνδάρεω ἐληλυθότα ἵνα χοὰσ τῇ κλυταιμνήστρα καὶ συντύχημα καὶ ὀρέστη A 14 τὸν om. T 16 in fine add. μενέλαον καὶ ἑλένην T 18. 19 εἰ—ἐληλύθειν post μέλλον (20) coll. B 19 ἔοικε δὲ MT τῷ ὄντι φησὶ MT 20. 21 ἢ—ἐνθάδε om. B 20 εἰσ τοῦτο M 22 γένουσ] εἴδουσ MTAB corr. B m. rec. 24 ἐξ ὠῶν γεννῶνται] ἐξωῶνται A ἐκ M ζώων MTB 24. 25 ἀλλὰ ζῳοτοκοῦνται om. M 25 διαρρήγνυσι A

φησι Νίκανδρος [Ther. 134]· ‘γαστέρ’ ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο’. διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησίν: — MTAB

ἀντὶ τοῦ ἄγριος ὡς δράκων, ὅτι ὠμῶς ἔπραξεν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν’ ᾖ· ὡς δράκων: — M^gTAB

480 τὴν μανίαν λέγει: — MA^g

νόσον δηλονότι. ὃ ἐστιν ὠδίνει: — MA

481 Μενέλαε προσφθέγγῃ νιν: προσφθέγγῃ αὐτὸν, τὴν ἀνοσίαν κεφαλήν. ἔθος γὰρ ἦν μὴ διαλέγεσθαι τοῖς ἐναγέσιν: — MTAB

γράφεται καὶ ἀκάθαρτον κάρα. εἶπε δὲ τοῦτο, ὅτι οὐχ ἦν καθαρός: — MTB

482 φίλου μοι πατρὸς ἐστιν ἔκγονος: δέον εἰπεῖν ὅτι τοῦ ἀδελφοῦ μου υἱός ἐστι, φησὶ τοῦ πατρός μου ἔκγονος. ἔκγονος γὰρ τοῦ Ἀτρέως Ὀρέστης: — MTAB

ἄλλως: φίλου μοι πατρός: ὅ ἐστι συγγενοῦς μοι πατρὸς υἱός. πάλιν δὲ τὸ κακόηθες τοῦ ἀνδρὸς δείκνυται, ὅτι τὸν ἀδελφὸν φίλον εἶπεν: — MTB

485 γράφεται ἀφ’ Ἑλλάδος: — M^i

486 τὸν πρὸς γένους συγγενῆ: — M^gB^i

εἰς παροιμίαν ὁ στίχος οὗτος ἐχώρησιν: — M^iB^i

487 καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν: σὺ τοίνυν ἀδικεῖς τοὺς νόμους ἀγαπῶν τὸν μιαιφόνον. ὁ δέ φησιν ὅτι ἀναγκάζει με τὸ συγγενές: — MTAB

ἄλλως: ἐπεὶ Ὀρέστης καὶ παρὰ νόμους καὶ παρὰ φύσιν τὴν μητέρα ἀνεῖλε, καίτοι, φησὶν, Ἑλληνικὸν τὸ μὴ κρείττονα τῶν νόμων ἐθέλειν εἶναι καὶ φθάνειν τὴν τούτων βούλησιν: — MTAB

---

1 γαστέρων TB γαστέρρων M ἀναβρόξαντεσ M ἀναβρώξαντεσ T 2 αὐτὸν ante φησίν rep. B 3. 4 ὅτι—δράκων om. M^g 3 ἐνλείπει A ἐλλείπει B 5. 6 horum loco habet ἀντὶ νοσεῖ τὴν μανίαν δὲ λέγει νόσον B^i 6 νόσων M 7. 8 προσφθέγγῃ—κεφαλήν om. A 8 γὰρ om. A δε λέγεσθαι M δὲ φθέγγεσθαι T 9. 10 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post γράφεται 11 δεῖν M ὅτι om. A 12 post ἐστι add. οὗτοσ δὲ A μοι B ἔκγονόσ ἐστιν ἔκγονος B 14 πατρὸς om. B 17 ἀφελλάδα M^i 18 τοῦ M^g 19 scholio 17 adi. M^i, scholio 18 B^i, uterque add. δὲ post παροιμίαν 22 μὲν A 23 ἄλλως] ἀλλὰ A 23. 24 ἐπεὶ—ἀνεῖλε om: A 25 καὶ φθάνειν om. MTB τῇ—βουλήσει MTB in fine add. οὗτοσ δὲ καὶ παρὰ νόμουσ τὴν μητέρα ἀνεῖλεν A

488 πᾶν τοὐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς: ἡ τῆς φύσεως ἀνάγκη, ὅ ἐστιν ἡ συγγένεια, πάντα δουλοῖ κατά τε τὴν κρίσιν τῶν νόμων καὶ τῶν σοφῶν. δοῦλον οὖν ἀντὶ τοῦ δουλοποιόν· οὐχ οἷόν τε γὰρ παραιτήσασθαι τὴν συγγένειαν: — MTAB

ἄλλως: δοῦλον: δουλοποιόν, τουτέστι· παρὰ τοῖς φρονίμοις ἡ ἀνάγκη νικᾷ. τιμῶμεν οὖν τὸν Ὀρέστην διὰ τὴν συγγένειαν καὶ δουλεύομεν τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ: — MTAB

ἄλλως: πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστι καὶ ὑπήκοον, οἷον· πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν. καὶ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν πάντα τὰ ἀπὸ ἀνάγκης δουλοῖ καὶ ὑπηκόους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους. καθὸ προείρηκεν ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος, διὰ τοῦτο καὶ νῦν εἶπε ⟨πᾶν τοὐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς⟩. ἔστι δὲ ὁ λόγος ὅτι τιμᾶν ἀναγκαῖον τὸν Ὀρέστην διὰ τὴν συγγένειαν. ταῦτα δὲ ἐν ὑποκρίσει λέγει, οὐ σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης φησὶ * * * πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δουλοῖ, οἷον ταπεινοῖ, κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν. δύναται καὶ οὕτως· πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δοῦλόν ἐστιν, οἷον ὑπήκοον, καὶ πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν διότι δουλοῖ πᾶν: — MTAB

489 τὸ Ἑλληνικὸν φρόνημα: — M^{g}B^{i}

490 ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας: πρὸς τῷ εἶναί σε γέροντα καὶ ὀργίλος εἶ. διὰ τοῦτο, φησί, παραιτῇ τὰ αὐτὰ τοῖς σοφοῖς φρονεῖν, ἐπεὶ συνελθοῦσα τῷ γήρᾳ σου ἡ ὀργὴ ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ· ὡς καὶ Σοφοκλῆς [frg. 808]· 'ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς † ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται': — MTAB

---

2 ὅ om. T πάντασ A 4 γὰρ om. T 5 ἄλλως] ἀλλὰ MTB post δοῦλον add. ἀντὶ τοῦ A παρὰ φρονίμων A 6 καὶ τιμῶμεν MTB 8 ἄλλως] δύναται δὲ καὶ οὕτωσ A πάντα τὰ B 9 ποιοῦμεν] γινόμενα δουλοῖ τοὺσ ἀνθρώπουσ A καὶ κατὰ] κατά τε A 10 ἀπὸ A ὑπ' MTB 11 εἶπεν ἐπὶ τοῦ ὀ. MTA ἐπὶ τ. ὀ. εἶπεν B 11—13 εἰ—Ὀρέστην om. M 12 εἶπε] προείρηκεν TAB δὲ] γὰρ B 13 ὅτι] ὅθεν TAB ἀναγκαῖον] αὐτὸν T 13. 14 ταῦτα—σπουδῇ om. A 14 λέγων MT ultimis uerbis per dittographiam intrusis Aristophanis sententia interiit ἀρίσταρχοσ A 15 τιμώμενον T post δουλοῖ ins. τοὺσ ἀνθρώπουσ A 16 πάντα] πᾶν τὸ B 17 διότι—πᾶν om. B in fine add. τουτέστιν παρὰ φρονίμοισ ἡ ἀνάγκη κρατεῖ καὶ νικᾷ οἷον τιμῶμεν τὸν ὀρέστην καὶ τὴν συγγένειαν τῇ ἀνάγκῃ ταῦτα δύναται δὲ καὶ ὅτι πᾶν τοὐξανάγκησ δοῦλον ἐστὶ καὶ ὑπήκοον οἷον πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν A 19 τὸ MTAB corr. Matthiae 20 καὶ om. MT παραιτῆι τὰ B παραιτεῖται MTA 21 τὸ γῆρασ MT ἡ om. T 22 ὡς om. TB κώπησ MT 23 corruptelae signum posuit Nauck

ἡ ὀργή σου καὶ τὸ γῆράς σου ἅμα γεγονότα οὐ σοφόν σε ποιεῖ: — MTAB

αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γῆρας μελαγχολικώτερόν ἐστι τῆς νεότητος· εἰ δὲ συμβῇ τοὺς γέροντας ὀργισθῆναι, διπλάσιον γίνεται τὸ κακόν. τὸ γῆράς σου οὖν, φησὶν, ἅμα ὀργῇ γεγονὸς οὐ σκοπεῖ τὸ δέον: — MTAB

ὀργῇ διὰ τοῦ ῑ: — M^{i}

491 πρὸς τόνδ' ἀγὼν τίς σοφίας ἥκει πέρι: οἷον· ἡ περὶ τὸν Ὀρέστην μητροκτονία οὐ δεῖται ἀγῶνος σοφίας. προῦπτος γὰρ ἡ κρίσις, ὥστε μάτην ἡμᾶς οὐ σοφοὺς ἀπεκάλεσας. οὐ σοφισμάτων γὰρ προσδεῖται ἡ κρίσις, τουτέστιν· οὐ καιρὸς ἡμᾶς περὶ σοφίας ἀγωνίζεσθαι· περὶ γὰρ μητροκτονίας ἐστὶν ὁ λόγος: — MTAB

ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν, φησὶν ὁ Τυνδάρεως ὅτι τίς χρεία ὅλως σοφίας, ὅπου γε προφανὲς τοῦ Ὀρέστου τὸ πλημμέλημα: — MTAB

ἐρωτηματικῶς: — M^{g}

494 οὐ κατενόησεν, οὐ κατέμαθεν: — M^{g}B^{i}

495 οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινόν: ὡς ἐπὶ ὁδοῦ· οὐκ ἐβάδισε κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον. ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐπιτρέπει αὐτόχειρά τινα γίνεσθαι: — MTAB

497 πληγεὶς τῆς ἐμῆς: οὐκ εἶπεν ὑπὸ Αἰγίσθου, ἀλλὰ τὴν δοῦσαν τὴν ἀρχὴν αἰτίαν ἡγήσατο: — M^{i}TAB^{i}

499 ὅπερ ἔχθιστον ἔργον, πληγῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς ἰδίας γαμετῆς: — M^{i}TB^{i}

501 ἀντὶ τοῦ πρέπουσαν: — M^{g}B

ταύτην ὁσίαν δίκην φησὶ, τὸ φυγαδεῦσαι μόνον αὐτήν: — B

ὁσίαν διώκοντ': ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντα. καὶ οὕτως ἄν,

---

1 καὶ] ὅτι A σου (alterum) om. AB 3—5 scholio quod praecedit adi. B add. γὰρ post αὐτὸ 3 αὐτὸ] οὐ τὸ A μελαγχονικώτερον M 4 συμβεῖ M διπλὸν A 5 σου om. A 7—10 ἡ—κρίσις] εἰσ τὸν περὶ τῆσ μητροκτονίασ λόγον οὐκ ἔστιν ἀγὼν τῆσ σοφίασ A 10 καιρὸς νῦν A 11 in fine add. ὥστε μάτην ἡμᾶσ σοφοὺσ ἀπεκάλεσασ A 12—14 scholio 3—5 adi. A add. δὲ post ἐπεὶ 12 οὐ] σου M φησὶν om. A 13 ὅτι om. A σοφίασ om. M 13. 14 τὸ τοῦ ὀ. πλ. A 16 οὐκ ἔμαθεν M^{g} 17 ἐπὶ—οὐκ] ἐπρο tum spatium rel. A 18 ἑλλήνων A 19 γίνεσθαι ex γενέσθαι corr. M γενέσθαι T 20 εἶπεν A ἐπειδὴ MTB 23 γυναικόσ T 26—p. 155,4 scholio quod praecedit adi. B initio add. διώκοντα δὲ 26 καὶ—ἂν spatio uacuo ins. A^{1}

φησί, τοῦ κακοῦ τὸ σῶφρον ἐπελέξατο διώκων καὶ μὴ φονεύων καὶ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν ἀπήτησεν ἂν ἐκβαλὼν τὴν μητέρα καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφαίνετο. ἢ οὕτως· ἀνθ' ἧς ὑπέμεινε συμφορᾶς ἔδοξεν εἶναι σώφρων: — MTAB

ἄλλως: εἰ φυγῇ μόνον ἦν ζημιώσας τὴν μητέρα, οὕτως ἂν ἔδοξε σωφρόνως κεχρῆσθαι τῇ τιμωρίᾳ τῇ κατὰ τῆς συμφορᾶς τοῦ πατρός [ἢ τῆς μητρός]: — MTAB

502 τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἄν: καὶ σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς ἔμελλε τὰ τῆς συμφορᾶς τιμωρεῖσθαι. ἢ σῶφρον εἶπε τὸ μέτριον, συμφορὰν δὲ τὴν τιμωρίαν, ἵν' ᾖ· μετρίως γ' ἂν τὴν τιμωρίαν ἐλάμβανε φυγῇ ζημιώσας αὐτήν. μετριωτέρα γὰρ αὕτη ἡ τιμωρία τοῦ θανάτου: — MTAB

504 εἰς τὸν αὐτὸν δ⟨αίμον⟩' ἦλθε: εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν· καὶ γὰρ παρανόμως ἐφόνευσε. πλέον δὲ τοῦτο κακόν· οὐ γὰρ δίκαιόν ἐστι γυναικὶ πρὸς ἄνδρα ὅσον υἱῷ πρὸς μητέρα. ὁ μὲν γὰρ φύσει ἐστὶν υἱός, ὁ δὲ ἀνὴρ συγγενής: — MTAB[i]

508 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν: καθ' ὑπόθεσίν ἐστιν ὁ λόγος. ὡς ἐν παραδείγματι ταῦτά φησι. ἀντὶ τοῦ εἴ τινα. τὸ τόνδε ὡρισμένον ἔλαβεν ἀντὶ ἀορίστου τοῦ τινά: — MTB

510 εἶτα ὁ ἐξ ἐκείνου γενόμενος ἐκδικήσει τὸ προγονικὸν αἷμα: — MTAB[i]

514 ἀντὶ τοῦ ἔνοχος αἵματος: — MM[i]TB[i]

εὐκτικόν ἐστι· κυροῖμι κυροῖς κυροῖ: — MTAB[i]

---

1 ἀπελέξατο A διώκων spatio uacuo ins. A[1] καὶ μὴ] ὁ γὰρ A 2 ἐκβαλὼν spatio uacuo ins. A[1] νόμου M νόμουσ T 3. 4 ἢ—σώφρων om. B 3 ἢ—ὑπέμεινε spatio uacuo ins. A[1] οὕτως] ὅτι MTA[1] αὖθισ ἧσ MT μεθ' ἧσ A[1] 4 σῶφρον MA corr. A[1] 5 εἰ—ἦν] εἰ τοιαύτη συμφορὰ ἦν προστρεψάμενοσ φυγῇ τε A 6 τῇ—πατρὸς] περὶ τὴν τοῦ πατρὸς συμφορὰν A 8 initio add. τουτέστι A σῶφρον A 10 γ' A γὰρ MTB ἂν om. B ἔλαβεν M 11 ἐν φυγῇ MTA 14 δὲ—κακόν] κακὸσ A δίκαιον] ἴσον B[i] 15 γυναικὶ—μητέρα] τὸ γυναῖκα φονεῦσαι ἄνδρα καὶ υἱὸν μητέρα B[i] ὅσον] ὡς M υἱὸσ MT 15. 16 υἱόσ ἐστιν T 16 κατὰ συγγενήσ A 17 ὁ λόγος] ὅλοσ T 18 καὶ ὡσ B τὸ τόνδε] τοῦτον δὲ MTB 19 ἀντὶ τοῦ B τὸ τινά T τινά M 20 initio add. τὸ δὲ ποῖ ἀντὶ τοῦ δὴ A 23 scholio quod praecedit adi. B[i] add. δὲ post εὐκτικὸν

515 φυγαῖσι δ' ὡσίουν: ἀντὶ τοῦ ἐκάθαιρον, ὁσίους καὶ καθαροὺς ἐποίουν. τὸ δὲ μὴ ἀνταποκτείνειν ὅσιον ἐνόμιζον: — MTAB

ὅσιον νομίζειν: — M^g

ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁσιοῦν: — M^iT

516 ἀντὶ τοῦ ἐνέχεσθαι: — $M^g B^i$

517 τὸ λοίσθιον μίασμα: τὸ ἔσχατον, τὸ ⟨μὴ⟩ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον διαβαῖνον. Ὅμηρος [Ψ 536] 'λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος'. εἷς δέ, φησίν, ὁ πρὸς τῷ τέλει ἤμελλεν εἶναι μεμιασμένος, ὁ ὕστατος, ὁ μηκέτι ἔχων ἕτερον μεθ' ἑαυτόν. οἷον· εἷς ἕνα φονεύει κατὰ διαδοχήν, καὶ οὐδείς ἐστι μύσους αἴτιος, ἐν ὅσῳ φονεύεσθαι μέλλει, εἰ μὴ εἷς. ἐκεῖνος μέντοι ὁ μὴ φονευθησόμενος μεμιασμένος ἐστίν, ὁ πρὸς τῷ τέλει: — MTAB^i

524 τὸ θηριῶδες τοῦτο: τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον περὶ τῶν ἐχιδνῶν ὅτι μετὰ τὴν συνουσίαν φονεύει τὸν ἄρρενα ἡ ἔχιδνα, οἱ δὲ γεννώμενοι ὥσπερ τιμωρούμενοι τὸν τοῦ πατρὸς φόνον διατρήσαντες τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς καὶ φονεύσαντες αὐτὴν γεννῶνται ὡς Νίκανδρος ἐν τοῖς Θηριακοῖς [130 sq.]. οἷς ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ κατ' Ὀρέστην καὶ Κλυταιμνήστραν γενόμενον: — MTAB

526 ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε: ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον καὶ διαλέγεται πρὸς αὐτὸν ὁ περὶ τούτου πρὸ ὀλίγων ἐγκαλῶν Μενελάῳ: — MTB

529 δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμόν: καίπερ, φησίν, ἐγὼ μὴ γενόμενος θεατὴς τῶν κακῶν τούτων ὅμως δακρύω, σὺ δὲ θαυμαστὸς τῆς ἀπηνείας ὁ καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀντισχών: — MTAB^i

530 ἓν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς: ὅ ἐστι· κεφάλαιον ἔχω προσθεῖναι τοῖς ἐμοῖς λόγοις: — MTB

---

1. 2 scholio p. 155,17—19 adi. B initio add. τὸ δὲ φυγαῖσι δ' ὠσίουν
1 ὠσίουν] ὁσιοῦν M ante ἐκάθαιρον ins. ἐνωσίουν χωρὶσ αἵματοσ ὠσίουν A ὁσίους] ὠσίουν A 2 δὲ] γὰρ B ὅσιον] ὁσίουσ εἶναι A in fine add. ἀλλ' ὡσ ὁσίουσ ἐκάθαιρον T 7 εἷς] εἰσ ὃν A 8 ἔμελλεν B^i ὁ ὕστεροσ MT ὕστεροσ AB^i 9 ἕτερον om. B^i ὕστερον T post ἑαυτὸν add. ἄλλον B^i εἰσ TAB^i φονέα MTAB^i 10 ὧ σωφρονεύεσθαι M ὧ σωφρονίζεσθαι T ὧι φονεύεσθαι B^i εἰ μὴ εἷς om. A 11 ὁ — τέλει add. A^1 12—17 cf. schol. vs. 479 12 τοῦτο om. A τῶν om. A 15 ὥσ φησι AB 16 ἐν τοῖσ Θηριακοῖς om. MTB οἷς om. B κατὰ τὸν A 16. 17 καὶ τὴν A 17 γινόμενον T om. AB 18. 19 ἀπέστρεψε—καὶ om. MT 19 λέγεται MT ὀλίγου B 21 καίπερ om. A μὴ δὲ B 22 τούτων τῶν κακῶν A ὅμως δ.] ἐπιδακρύω A θαυμαστὸσ εἶ B 23 ὁ καὶ] ὃσ T 24 ὅ ἐστι] ἀντὶ τοῦ ἓν B κεφάλαιον post προσθεῖναι coll. B

ὁμορροθεῖ: ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖ καὶ συμφωνεῖ. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον ἔχω προσθεῖναι, τὸ ὑπὸ θεῶν σε μισεῖσθαι πλανώμενον: — MTAB

532 τί μαρτύρων: ἀντὶ τοῦ· οὐ δεῖ με πλείονας ζητεῖν μάρτυρας· αὐτὰ δυνατὸν ὁρᾶν τὰ πράγματα: — A

534 ἀντὶ τοῦ· ἵνα οὖν μάθῃς: — M[g]B[i]

538 θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἔπραξεν: ἔπαθε μὲν δίκαια, καθὸ ἀπέθανε, καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε· καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου ἀπέθανεν, ἠδίκηται: — MTAB

541 ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο: — M[i]B[i]

543 μεγάλας. ἢ φανεράς, ὡμολογημένας: — M[g]B

544 δέδοικα λέγειν· ἴσως γάρ σε λυπήσω: — M[i]

547 ὅσιος δ' ἕτερον ὄνομα: καθ' ἕτερον ὄνομα. οἷον κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀνοσίου, τὸ ὅσιον· ἀνόσιος μέν εἰμι τὴν μητέρα κτανών, τετύχηκα δὲ τοῦ ὁσίου ὀνόματος καθ' ἕτερον τρόπον, ἢ μέρος: — MTAB

548 ὅ ἐστιν ἀπόστα, καὶ δεόντως ἀπολογήσομαι: — M[i]TA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· σὺ ἀναχώρει καὶ τὰς ἀληθείας ἐρῶ: — M[i]TAB

549 ἀντὶ τοῦ· ἐξίστησι τοῦ λέγειν: — M[i]

550 τῷ λόγῳ προβαίνω: — M[g]B[i]

551 δύο πράγματα δύο πράγμασιν ἀντίθες, τῷ πατρὶ τὸ σπέρμα, τῇ μητρὶ τὴν ἄρουραν: — MTA

554 ἄνευ δὲ πατρός: λέγεταί τις αὐτοῦ εἰπόντος τοῦτο εἰρηκέναι· 'ἄνευ δὲ μητρός, ὦ κάθαρμ' Εὐριπίδη': — M[i]TAB

558 ἰδίοισιν ὑμεναίοισι: τοῖς οὐ νενομισμένοις. ἢ τοῖς λαθραίοις: — MTAB

560 ἐὰν ἐκείνην, φησί, λέγω κακῶς, ἐμαυτὸν ἐρῶ κακῶς: — M[i]TAB

1—3 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ὁμορροθεῖ 2 ἐμοῖσ λόγοισ B νόμοισ MT νόμοισ ἓν A ἐκεῖνο κεφάλαιον MTA τὸ κεφάλαιον post προσθεῖναι coll. B 3 σε om. B μιμεῖσθαι A in fine add. καὶ μαινόμενον B 7 initio add. ἀντὶ τοῦ A μὲν om. T 8 καὶ om. A δέδωκε om. A 13 ποῖον A 14 ἀνοσίου] ὁσίου ὀνόματοσ A οἷον ἀνόσιοσ A 15. 16 τοόπον ἢ μέροσ MT μέροσ B ὄνομα A 16 in fine add. τὸν πατέρα ἐκδικήσασ B 17 ὅ—ἀπόστα] ἤγουν ἀπίτω A 18 ἀντὶ τοῦ om. A τῆσ T in fine add. καὶ δεόντωσ ἀπολογήσομαι B 21 δυσὶ πράγμασιν A 23. 24 Eustath. ad Od. p. 1498,59 25 ἢ om. B 27 κακῶς (alterum) om. A

562 τοῦτον κατέκτειν': ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσα. ἢ τάχα ἵνα δείξῃ ὅτι εὐσεβῶς διεπράξατο φονεύσας αὐτήν, ἔφη τὸ ἔθυσα· τὸν Αἴγισθον μὲν ἔκτεινα, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὴν μητέρα ἔθυσα: — MTAB

569 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν: ἐν ὀλίγῃ προφάσει καὶ πάρεργον ἦν αὐταῖς τοὺς ἰδίους ἄνδρας φονεύειν: — MTAB^{i}

570 ἐπίκλημ' ἐχούσαις: εἴπερ ἔμελλεν αὐταῖς, φησίν, εἰς ἔγκλημα μόνον περιίστασθαι τὰ τῆς τιμωρίας, ἀκωλύτως ἂν ἐχώρουν κατὰ τῶν ἀνδρῶν: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἔγκλημα, τουτέστιν· ἐγκαλουμέναις, ἀντὶ τοῦ διαβαλλομέναις καὶ προφασιζομέναις, ὅ τι δήποτε. καὶ αὕτη γὰρ προεφασίζετο τὰ κατὰ τὴν Ἰφιγένειαν ὅτι διὰ τοῦτο ἀνεῖλεν αὐτόν, ὅτι ἐν Αὐλίδι ἐσφαγίασεν Ἰφιγένειαν: — MTAB

576 οὐχ αὑτῇ δίκην ἐπέθηκεν: οὐχ ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο δέον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ δίκας ἀπαιτηθῇ τῆς μοιχείας, προτέρα ἐφόνευσεν: — MTAB^{i}

580 περὶ τοῦ φόνου δικαζόμενος: — M^{i}TA^{g}

582 παρεδίδου εἰς μανίαν: — M^{i}T

585 σύ τοι φυτεύσας: Ὁμηρικὸν ὡς τὸ [Ε 875]· 'σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην': — MTA^{1}B

590 ἀντὶ τοῦ ἀμίαντον σῶφρον: — M^{i}TA^{1}B^{i}

† τὴν γὰρ κοίτην τοῦ ἀνδρὸς ἀπαράθραυστον διετήρησεν: — A^{1}

592 διαδίδωσιν: — M^{g}TA^{g}B^{i}

597 ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεός: εἴπερ ὁ θεός, εἰς ὃν ἀναφέρω τὴν αἰτίαν τοῦ μύσους, οὐκ ἔστιν ἱκανὸς λῦσαι με τοῦ μιάσματος, ποῖ φύγω: — MTAB

---

1 initio add. ἀπρεπῶσ ἔφρασεν ἔθυσα δὲ καὶ ἐπὶ τούτω τὴν μητέρα MTA ἢ τάχα] τάχα δὲ B 2 εὐσεβὲσ A 3 δὲ καὶ AB 4 initio add. ἀντὶ τοῦ A ὀλίγει TA φράσει A καὶ om. A 5 τὸ φονεύειν τ. ἰ. ἄ. AB^{i} 6 ἔμελλεν] ἦν A 7 μόνον om. A τὰ τῆς] τὰσ MT 9 ἀντὶ τοῦ ἔ.—ἐγκαλουμέναις om. B 9. 10 ἀντὶ τοῦ διαβαλλομέναις] αὐταῖσ διαβαλλουμέναισ M αὐταῖσ διαβαλουμέναισ T ἐφῶτινι δεῖ ἢ αὐταῖσ ἐγκαλούσαισ A προφαλλομέναισ B 10 ὅτι τύχοι καὶ ὅτι δήποτε B 11 ὅτι—αὐτὸν om. A ἀνεῖλον T 13 ἑαυτὸν T 14 τοῦτο εἰπεῖν MT εἰπεῖν τοῦτο A ante ἀλλ' ins. τουτέστιν οὐχ' ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο A ἀπαιτηθείη A 14. 15 ἐφόνευσε πρῶτον A 18 ὡς om. MTB 19 ἔτεκεσ T κούρην om. A^{1} 20 ἀντὶ τοῦ om. B^{i} 21 scholio quod praecedit add. A^{1} 23 εἴπερ om. T ἢ B 24 ἔσται A post ἱκανὸς add. καὶ ἀξιόπιστοσ ἐχέγγυοσ τοῦ B λῦσαι με] λαιμε M με τοῦ μιάσματος om. TA 24. 25 ποῖ φύγω om. B

ἱκανὸς ἐχέγγυος ἀξιόπιστος: — M^{1}T

599 εἰ μὴ ὁ κελεύσας: παρὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ χ̄ παράκειται: — MTAB

γράφεται ῥύσεται τὸ μὴ θανεῖν. περισσὸν δὲ τὸ ἓν μή. ἔστιν Ἀττικόν: — MTAB

600 ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ: τὸ ἑξῆς· ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ τάδε εἴργασται, μὴ λέγε: — MB^i

603 μὴ πίπτουσιν εὖ: ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. καὶ Σοφοκλῆς [frg. 809]· 'ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι': — MTAB

605 ἀεὶ γυναῖκες ἐμποδών: ἀεί, φησίν, αἱ γυναῖκες ταῖς ἰδίαις δυστυχίαις ἐμποδίζουσι ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν: — MTAB

ἄλλως: ἀεὶ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις καὶ πρὸς τὸ δυστυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἄνδρας. συμφορὰς δὲ νῦν τὰς συντυχίας. πεφύκασι, φησίν, αἱ γυναῖκες ἐμποδίζειν τοῖς ἀνδράσι καὶ ἐν ταῖς πρὸς τούτους συντυχίαις καὶ κοινωνίαις ἄγειν αὐτοὺς πρὸς τὸ δυστυχέστερον. ἢ οὕτως· πεφύκασιν αἱ γυναῖκες ἐμποδίζειν τοῖς ἀνδράσι ταῖς παρ' ἑαυτῶν συμφοραῖς ἐν τοῖς καλοῖς καὶ πρὸς τὸ δυστυχέστερον αὐτοὺς ἄγειν: — MTAB

609 παρορμήσεις: — M^{g}A^{g}B^i

---

2 initio add. ἄλλωσ εἰ μὴ ὁ κελεύσασ ποῦ φύγω εἰ μὴ ῥύσεταί με μὴ θανεῖν B περὶ MTAB δὲ καὶ B 2—4 παράκειται—θανεῖν om. B 2 παράκειται A παρὰ MT 4 γράφεται] γὰρ MTA τὸ] αὐτὸν MTA θανεῖν θανεῖται MTA δὲ] γὰρ B ἓν om. T ἐν A δὲ B μή om. spatio relicto A 5 καὶ ἔστιν A τὸ ἔτι καὶ ἔστιν B in fine add. τὸ τοιοῦτον A 7 καὶ μὴ M 8 ἐκ A 9 πεσσῶν A Σοφοκλῆς] σοφὸσ A ἀεὶ] δεῖ A 9. 10 εὖ πίπτουσιν alii quos uideas apud Nauckium ἐμπίπτουσιν MTAB 12 εὐτυχίαις] δυστυχίαισ A 13 ταῖσ συντυχίαισ τῶν ἀνδρῶν A 13. 14 καὶ—ἄνδρας om. A 14 συμφορὰς] συμφ^{έρ} A post νῦν add. λέγει T λέγειν A post συντυχίας add. καλεῖ B 15 φησὶν om. A 16 τούτοισ M τούτου B 17 ἐμποδίζειν αἱ γ. B 17. 18 ταῖς—κακοῖσ spatio uacuo ins. A^1 τοῖσ ἀνδράσιν post συμφοραῖς coll. A^{1}B 18 κακοῖσ A^1 καὶ—ἄγειν om. A, sed spatio satis magno a ceteris separata habet ταῖσ ἀγαθαῖσ κοινωνίαισ· εἰσ τὸ δυστυχέστερον A add. ἄγειν αὐτούσ A^1 τὸ om. M δυστυχέστατον MT praeterea habet ἀεὶ γυναῖκες: ἀεὶ αἱ γυναῖκεσ ἐμποδίζουσι ταῖσ ἀγαθαῖσ συντυχίαισ καὶ πρὸσ τὸ συντυχεῖν ἄγουσι τοὺσ ἄνδρασ συμφορὰσ νῦν λέγει τὰσ συντυχίασ A^1

610 καλὸν πάρεργον: ἀντὶ τοῦ σπουδαῖον. τῶν ἐμῶν πόνων καλὸν αὐτὸ ἡγήσομαι πάρεργον. πόνων δὲ λέγει τῶν κατὰ τὸν τάφον θυσιῶν· ὡς ἐν παρέργῳ δὲ τὸν κατὰ Ὀρέστου λόγον ποιεῖται. καὶ τὸ πάρεργον ὡς ἔργον, φησί, θήσομαι: — MTAB

καὶ ἐγὼ μέν, φησίν, ἦλθον τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ἐκπονήσων τῇ θυγατρί, νῦν δὲ ὑπὸ σοῦ παροξυνθεὶς διὰ σπουδῆς καὶ τοῦτο θήσομαι τὸ ἔργον, τὸ σὲ φονευθῆναι, καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἤδη παροξυνῶ πάντας κατὰ σοῦ καὶ μὴ βουλομένους. πάρεργον δὲ εἶπεν, ἐπεὶ οὐ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ προκείμενον: — MTAB

612 τὸν ἐκκλησιάζοντα: — M^{g}A^{g}B^{l}

618 ὀνείρατ': τὴν μοιχείαν λέγει· κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἀπαγγέλλουσα, ἵν' ᾖ· καὶ τὸ Αἰγίσθου λέχος ἀπαγγέλλουσα ὃ μισήσειαν οἱ θεοί: — MTB

620 οἱ νέρτεροι θεοί: ἐπειδὴ περὶ τεθνεῶτος διαλέγεται, νερτέρους εἶπεν: — MAB

καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν: καὶ γὰρ ἐνταῦθα τοῦ ἔργου πικρὸν ἦν, φησί, τὸ πραττόμενον ὑπὸ ταύτης. τουτέστι· κατ' αὐτὸ γὰρ τοῦτο μάλιστα πικρότατον ἦν αὐτὴ συνεχῶς τὸ λέχος καὶ τὴν μοιχείαν ὀνομάζουσα κἀκ τούτου παροξύνουσα τὸν ἀδελφόν. ἢ οὕτως· καὶ γὰρ κατ' αὐτὸ τοῦτο πικρὸν ἦν τὸ πρᾶγμα, ὅτι μοιχεία ἦν. ἢ τὸ ἐνθάδε ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἐν τῷ ζῆν βίον, οἷον· αὕτη σε ἐξηγρίωσεν ὀνομάζουσα τὸ ἐκείνης λέχος καὶ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου, ἣν εἴη καὶ τοὺς χθονίους μισῆσαι θεοὺς καὶ τὰς τῶν κατοιχομένων ψυχάς. καὶ γὰρ τοῖς ζῶσι πικρὸν ἦν ἡ μοιχεία: — MTAB

---

2 αὐτὸν M om. B δὲ λέγων MT λέγων A κατὰ τάφω M κατὰ ταφὴν T 3 τοῦ ὀρέστου A 4 ἔργω T 5 τὰ] τὸ B ἐκπονῆσαι B 7 παραγενάμενοσ MT παραγενομένων A 8 παροξύνων T 10 lex. Cant. p. 339,10 11 κατὰ] ἀπὸ B 12 ἀπαγγέλλουσα (alterum) om. MTA 12. 13 οἱ πάντεσ θεοὶ A om. B 14 ἐπεὶ A ἐπεὶ δὲ B ubi haec scholio quod praecedit adiuncta sunt τεθνεώτων M νεκροῦ A 14. 15 νερτέρους εἶπεν] διὰ τοῦτο εἶπεν οἱ νέρτεροι θεοὶ μισήσειαν B 17 φησὶ om. A ὑπὲρ MT post ταύτης ins. γὰρ A 19 ὀνομάζουσαν T ex ὀνομάζουσιν corr. A παροξύνουσι A ante ἢ οὕτως ins. ἄλλωσ A 20 ἢ om. A τὸ] τοῦ MT 21 ἐζώγρησεν B 22 τὸν ἐκείνησ λόγον A Αἰγίσθου om. A signo lacunae posito ἣν] ἵν' A εἴην M 23 μισεῖσθαι B θεοὺσ μισῆσαι A τὰς om. A κατοιχουμένων MT 23. 24 καὶ—μοιχεία om. A signo lacunae posito 24 ἦν ἡ T ἦν M ἡ B

621 ἕως ὑφῆψε: ἐπεὶ τὸ ὑφῆψεν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν, προσέθηκε καὶ τὸ δίχα πυρὸς: — MTAB

ἐπεὶ μεταφορᾷ χρώμενος εἶπεν ὑφῆψε δῶμα, οἷον ἀπώλεσεν, ἐπήνεγκεν ἀνηφαίστῳ πυρί, δηλονότι ἄνευ πυρὸς διέφθειρε τὸν οἶκον: — MTAB

623 ἐν φροντίδι ἔχεις: — M[g]A[g]

κῆδός τ' ἐμόν: ἐν φροντίδι ἔχεις. οἷον· εἰ ἐφορᾷς τὸ παρ' ἐμοῦ μῖσος καὶ τὴν ἐμὴν συγγένειαν καὶ φιλίαν: — TAB

626 ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος: Λακεδαίμονος πρῶτος ἦρξε Λέλεξ, ἀφ' οὗ καὶ Λέλεγες ὠνομάζοντο. ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Περιδίκης Μύλην, Πολυκάονα, † βωμολόχον, Θεράπνην. τούτων ὁ Μύλης ἐκ Κλεοχαρείας ἴσχει Εὐρώταν καὶ Πελίαν. Εὐρώτας δὲ ἄρξας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ⟨τὸ⟩ λιμναζόμενον ἐργασάμενος καὶ ποταμὸν ποιήσας Εὐρώταν ὠνόμασεν. οὗτος ἐκ Κλήτας ἴσχει θυγατέρα Σπάρτην, ἣν ἀγαγόμενος Λακεδαίμων ὁ Ταϋγέτης ἄρξας τοὺς μὲν Λέλεγας Λακεδαιμονίους, τὸ δὲ ὄρος Ταΰγετον καὶ πόλιν κτίσας Σπάρτην ὠνόμασεν: — MTAB

ταύτην γὰρ αὐτῷ εἰς προῖκα ἔδωκεν ὁ Τυνδάρεως: — A[g]B[i]

630 στεῖχ' ὡς ἀθορύβως: πορεύου, ὅπως ὁ προσελθών μοι λόγος τοῦ γήρως τοῦ σοῦ ὑπείκοντος ἀθορύβως πρὸς τὸν Μενέλαον γένηται: — MTAB

632 ποῖ σὸν πόδ': ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος περιγράφοντος αὐτοῦ

---

2 εἰκότωσ καὶ τὸ δίχα πυρὸσ προσέθηκεν B   καὶ om. A   3 ἐπὶ μεταφορᾶσ χρώματοσ spatio uacuo ins. A[1]   ἐπι μεταφορὰσ M ἐπὶ μεταφορᾶσ T ἀνῆψε MTB   4 δηλονότι] διότι A   διεφθάρη A   4. 5 τὸν οἶκον om. A   7. 8 scholiis 3—5. 1. 2 adi. B initio add. ἐναριθμῆι δὲ ἀντὶ   7 ἐν—ἔχεις om. T   8 ante μῖσος add. πρὸσ αὐτὸν A   φιλίαν καὶ συγγένειαν A   9—16 cf. Paus. III 1,1.2. 19,9   9. 10 lemma et scholion usque ad παῖδας spatio uacuo ins. A[1]   πρῶτον M   10 ἔσκε M   περιδίκησ A περιδίασ MTB   11 μύλωνα A   πολύκλωνα MTAB   μωμολόχον T βωμό(ν) A   μύλων A   12 τιλαιάρ (χ) A τηλεδίκησ MB τησεδίκησ T cf. Apollod. III 10, 3, 1   εὐρώταν καὶ παιδιαν spatio uacuo ins. A[1]   Πελίαν] παιδιαν A[1] χηπεδίαν TB χηπαιδίαν M cf. Paus. VII 18,5   13 λιμναζόμενον spatio uacuo ins. A[1]   14 ἐκ Κλήτας] ἔκκλητοσ MT   θυγατέρασ M   15 ἀγόμενοσ MTA   ταυγέτησ A ταύτησ MTB   16 ἣν ἔκτισε B   19 ὁ om. M   20 τοῦ σοῦ γήρωσ B   ἀθόρυβοσ A   21 γενήσεται A   22 τοὔδαφοσ αὐτοῦ περιγράφοντα A

καὶ διστακτικῶς ἀναλογιζομένου εἰ δέοι βοηθεῖν, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν πράγματι: — MTAB

635 ὅπῃ τράπωμαι: ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι, πότερον σοὶ συνέλθω ἢ Τυνδάρεῳ: — MTAB

636 μὴ νῦν πέραινε: μηδ' οὖν τὸ δοκοῦν σοι εἰς πέρας ἄγε, πρὶν ἀκούσῃς τοὺς ἐμοὺς λόγους. ἐπεὶ γὰρ ἐν ἑαυτῷ βουλευόμενός φησι διὰ τὴν τύχην ἀμηχανεῖν ὅπῃ τράπηται, παραινεῖ αὐτῷ μήπω τῇ δοκήσει πέρας ἐπιτιθέναι πρὶν ἀκοῦσαι τοὺς αὐτοῦ λόγους, καὶ οὕτως βουλεύσασθαι: — MTAB

638 οὗ σιγὴ λόγου: οἷον· ἔστιν ὅπου ἡ σιγὴ κρείσσων τοῦ λόγου καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείσσων: — M[i]TAB

640 λέγοιμ' ἂν ἤδη: ἐναντιοῦται τῇ Μενελάου βραχυλογίᾳ τὴν μακρηγορίαν τῶν λόγων προκρίνων. οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. καὶ Ὅμηρος [Γ 214]· 'παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως'. ὁ δὲ νοῦς· ἡ μακρὰ διήγησις σαφέστερον παρίστησι τὸ πρᾶγμα τῶν συντόμων λόγων. τὸ δὲ ἐπίπροσθεν ἀντὶ τοῦ· προτιμότερά ἐστι τὰ μακρὰ διηγήματα τῶν συντόμων λόγων: — MTAB

ἔνιοι ἀθετοῦσι τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς στίχον· οὐχ ἔχουσι γὰρ τὸν Εὐριπίδειον χαρακτῆρα. καὶ πεποίηται ὁ νοῦς διὰ τὸν Μενέλαον· οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι: — MTB

τὰ μακρὰ τῶν μικρῶν: Λακεδαιμόνιος ὁ Μενέλαος, Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐχ ἥκιστα τῇ συντομίᾳ χαίρουσιν. προθεραπεύει τοίνυν τὸν ἀκροατήν, ἵνα ἀναμείνῃ τὸ μῆκος τῶν λόγων ἀλύπως: — MTA

---

1 καὶ—βοηθεῖν om. A sed in fine add. καὶ διστακτικῶσ ἀναλογιζόμενοι εἰ δέοι μαθεῖν   post διστακτικῶς add. ἔχοντοσ καὶ B   βοηθεῖν] μαθεῖν MT ταῦτα ποιεῖν B   ὅπερ καὶ MT   οἱ] ὡσ M   2 πράγμασι B   3 ποῦ] παρὰ T   4 in fine add. τοῦτο γὰρ δηλῶσαι ἠβούλετο B   5—7 μηδ'—τράπηται] τὴν δόκησιν A sed in fine add. ἐπεὶ γὰρ—παραινεῖ αὐτῶ   5 μηδ' οὖν] μὴ B   6 ἀκούσεις MB   6. 7 ἐν—ἀμηχανεῖν] ἐν ἐνδοιασμῶι ἦν ἀμηχανῶν διὰ τὴν τύχην B   6 φησὶ om. M   7 παραινεῖ] περαίνειν A   αὐτὸν MT   8 ἐπιθεῖναι AB   αὐτοὺσ M   8. 9 βουλεύσεται A   10 σισιγὴ M[i]   11 κρείσσων τῆσ σιγῆσ A   12 πρὸσ τὴν μ. βραχυλογίαν A   μενελάωι M   13 μακρολογίαν MTB   τῶν λόγων om. B   καὶ om. T   15 post διήγησις add. καὶ τὸ διὰ πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν AB   post λόγων add. ἀνάσχου οὖν τῆσ ἐμῆσ μακρολογίασ ἐπεὶ σαφεστέρα ἐστί AB eadem in fine add. MT   16. 17 τὸ—λόγων om. A   16 προτιμῶ M   18—20 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἔνιοι   21 ἐστὶ ὁ A

ὅτι βραχυλογίαν ἀσκοῦσιν οἱ Λάκωνες. ἀνέχου οὖν, φησὶ, τῆς ἐμῆς μακρολογίας, ἐπεὶ τὰ μακρὰ καὶ σαφέστερα: — MT

643 ἃ δ' ἔλαβες: τούτου ῥηθέντος αἴρουσιν οἱ ὑποκριταὶ τὴν χεῖρα ὡς τοῦ Μενελάου ἀγωνιῶντος μή ποτε λέγει ὅτι παρακαταθήκην ἀργυρίου παρὰ τοῦ πατρὸς πεπίστευται. εὐήθης δέ ἐστιν ὁ τοιαύτης ὑποψίας ἀντιλαμβανόμενος Μενέλαος. εἰ γὰρ μήτε τὸν λέγοντα ᾔδει μήτε οὗ ἐστι χρεία, ἴσως ἂν εἶχέ τι πιθανὸν τὸ γινόμενον· ἐπεὶ δὲ ἐπίσταται, περιττὸν καὶ ἄπορον τὸ δρώμενον: — MTAB

644 οὐ χρήματ' εἶπον: οὐ λέγω, φησὶ, χρήματα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἀλλὰ τῷ ὄντι χρήματα εἶπον, τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν, ἥτις ἐστί μοι χρῆμα τιμιώτατον· ἣν ἐὰν σώσῃς, καλὴν ἀμοιβήν μοι δίδως: — MTAB

ἄλλως: οὐ χρυσὸν ὠνόμασα χρήματα, ἀλλὰ χρήματά φημι τὴν σωτηρίαν τῆς ἐμῆς ψυχῆς: — MT

646 τὸ τέλειον χρή με: — M[g]T

ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ': κατὰ συλλογισμόν φησιν· ἀλλὰ λέγεις ὅτι ἀδικῶ εἰς ἄδικον ἐπικουρίαν σε παρακαλῶν. οὐκοῦν καὶ σὺ ἀδίκησον δι' ἐμὲ, ὡς καὶ ὁ πατήρ μου διὰ σὲ ἠδίκησε βαρβάρους. δεῖ γάρ με ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνης καὶ τοῦ κακοῦ ἐκείνου ἄδικόν τι λαβεῖν παρὰ σοῦ, ὅ ἐστιν· εἰ κρίνοις κακὸν εἶναι τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν, δικαίως ἂν καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κακὸν ὀνομάσειας. ἀλλ' οὐκ ἠδίκησεν ὁ πατὴρ ἐν καιρῷ σοι βοηθήσας· οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδικήσεις: — MTB

ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ': οἷον· ὁμολογῶ ἀδικεῖν· δός τι καὶ σύ μοι ἄδικον καὶ ἀδίκησον δι' ἐμέ: — TAB[i]

ἄλλως: ὁμολογῶ ἀδικῆσαι φονεύσας τὴν μητέρα. ἀλλ' ὅμως χρὴ καὶ σὲ ἀδικῆσαι δι' ἐμὲ, ὅτι καὶ ὁ πατήρ μου ἠδίκησε διὰ σέ: — A

---

2 βραχυλογίασ M   3—8 cf. ct. Gud. p. 79,19   4 ἀγωνιοῦντοσ T   5 ἀργυρίου om. A   παρὰ om. M   πεπιστεύσθαι A   εὐήθωσ MT   6 μενελάου M   εἰ] οἱ M   7 ἂν εἶχε B   γὰρ ἔχει MTA   πιθανὸν om. spatio relicto A   8 ἐπίσταται] ἐπείγει M   ὁρώμενον MTAB   9 χρήματα om. A   10 φησὶ χρήματα A   τὴν σωτηρίαν τῆσ ἐμαυτοῦ ψυχῆσ A   11 μοι δίδωσ B om. MT καὶ τὸ τέλειον χρῆμα (= 15) διδὼσ τῷ ἐμῷ A   15 scholio p. 164,11—20 praefixit T   τὸ πλῆρεσ T   17 παρακαλῶ M   περιβαλὼν B   18 τοὺσ βαρβάρουσ B   19 καὶ — ἐκείνου om. B   τι om. MT   20 κρίνησ MT   κρίνεισ B   22 βοηθείασ MT   24 οἷον om. A   25 καὶ ἀδίκησον om. B[i]

† ἄλλως: εἰ καὶ ἄδικον ἐποίησα φονεύσας τὴν μητέρα, ἀλλὰ σὺ ἐν τοιούτῳ μοι κακῷ ὄντι παραστῆναι ὀφείλεις καὶ ὅση δύναμις ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγωνίσασθαι· ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα δειχθήσῃ γνήσιος φίλος, ἐπὶ ὁμολογουμένοις κακοῖς μοι συνερχόμενος. εἰ γὰρ τὰ δίκαιά μου παντελῶς ἔρρωτο, τῆς παρ' ἑτέρων ἐπικουρίας οὐκ ἐδεόμην. ἐν ἤθει ἀναγνωστέον ἀδικῶ καὶ στίζειν. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ, οἷον ἀντὶ τῆς περιεχούσης με δυστυχίας ἄδικόν τι αἰτῶ, καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων ἄναξ ἀδίκως καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ ἀντὶ τῆς παρὰ τοῦ πατρὸς βοηθείας. καὶ οὐδὲν εἶπε καθ' ὑπόθεσιν: — TAB

† ἄλλως: ἀλλ' ἀδικῶ, φῄς, εἰς ἐπικουρίαν παρακαλῶν. οὐκοῦν καὶ σὺ ἀδίκησον δι' ἐμέ· προσήκει γὰρ κἀμὲ ἐπικουρίαν λαβεῖν παρὰ σοῦ κἂν ἄδικος ᾖ· κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ ἠδίκησεν ἐπιστρατεύσας κατὰ βαρβάρων οὐκ ἰδίας ἑαυτοῦ χρείας ἕνεκεν, ἀλλὰ σοὶ χαριζόμενος. εἰ οὖν, φησίν, ἀδικίαν ταύτην φῂς εἶναι τὸ βοηθηθῆναί με παρὰ σοῦ, καὶ τοῦτο κἀγὼ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδικηκέναι φημὶ ὅτι σοὶ βεβοήθηκεν. ὅθεν σὺ ἀντίδος ὑπὲρ τῆς ἀδικίας ταύτης, ὡς φῄς, ἐπικουρίας χάριν ὁμοίαν κἂν ἄδικος ᾖ κατά γε τὸν σὸν λόγον. ἀλλ' οὐκ ἠδίκησεν ὁ πατὴρ σοὶ δεομένῳ βοηθήσας· οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδικήσεις ἐν καιρῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδιδούς. κατὰ γὰρ συλλογισμὸν προῆκται ὁ λόγος: — T

650 ἀντὶ τοῦ· καθὸ ἠδικήθης παρὰ Ἀλεξάνδρου: — MgBi

ἀπέδοτο δ' ὡς χρή: τὸ ἑξῆς· ἀπέδοτο δὲ τὸ σῶμα, ὅ ἐστιν· ἔκδοτον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις παρέσχεν, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις, καὶ κατατρωθῆναι τὸ πᾶν σῶμα τὸ ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ εἵλετο διὰ τὴν σὴν γυναῖκα. οἷα χρὴ τοῖς φίλοις τοὺς φίλους ἐκπονεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ ἐκπονεῖν, ἵν' ᾖ τὸ ἑξῆς· ὡς χρὴ τοὺς ἀληθεῖς φίλους ἐκπονεῖν τοῖς φίλοις, ἀπέδοτο τὸ σῶμα, σοὶ παρ' ἀσπίδα ἐκπονῶν αὐτὸ τοῦτο: — MTABi

---

1 ἐποίησα] ἐστὶ A 3 δειχθήσῃ om. T 4 μου] μοι A 5 ἤθει δὲ B 6 καὶ om. A καὶ δεῖ B εἶτα om. spatio relicto A χρῆμα A 8 post ἄδικόν τι lacunam reliquit nouem linearum A 9 περὶ A 10 οὐδὲ A 11 φησὶν T 15 βοηθῆναί T 18 κἂν] καὶ T ᾖ] εἲ T 19 σοὶ] σοῦ T 22—26 initium scholii usque ad πτέον (= ληπτέον 26) om. in spatio illo uacuo A 22 δὲ om. Bi 24 πᾶν τὸ σῶμα Bi τὸ om. Bi ἑαυτὸ MB 25 ἐκπονεῖν Bi om. MT 25—28 ἀπὸ—τοῦτο] τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον Bi 27 σοὶ—ἐκπονῶν om. spatio relicto A αὐτὸ] τὸ A in fine add. λείπει ἡ κατὰ ἵν' ῇ κατ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ τοὺσ φίλουσ βοηθεῖν τοῖσ φίλοισ ὅ ἐστι τὸ α ἀπότισον οὖν δυνατόν (= p. 166,21.22) A

655 ἀπότισον οὖν μοι: ὁ πᾶς λόγος· ἀπόδος μοι τὴν ἴσην χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μόνην ἡμέραν ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον μηδὲ τὴν θυγατέρα φονεύσας, ἐπειδὴ δεῖ σε, ὥσπερ πλεονεκτεῖς μου τῇ εὐδαιμονίᾳ, πλεονεκτεῖν καὶ ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς εὐεργεσίας: — MTAB

658 ἃ δ' Αὐλὶς ἔλαβε: περὶ Ἰφιγενείας λέγει, ἣν ἔχρησεν ὁ θεὸς ἀπλοίας ἐπεχούσης τοὺς Ἕλληνας Ἀρτέμιδι θῦσαι: — MTAB

Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας. ἐνταῦθα ἐπεσχέθησαν οἱ ἐπιστρατευόμενοι εἰς Ἴλιον οὐ πνέοντος οὐρίου ἀνέμου διὰ τὰς καυχήσεις Ἀγαμέμνονος. τοξεύσαντος γὰρ τὴν ἔλαφον καὶ εἰπόντος μηδ' ἂν τὴν Ἄρτεμιν οὕτως βαλεῖν * *: — MTAB

σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου: ταὐτὸν οὐκ αἰτῶ σε, φησὶ, τὴν θυγατέρα, τὴν Ἑρμιόνην, ἀντ' ἐμοῦ δοῦναι πρὸς σφαγὴν, ὥσπερ ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν Ἰφιγένειαν, ἵνα τὴν γαμετὴν ἀπολάβῃς. ἀλλὰ σὺ μὲν ἔχε τοῦτο πλέον καὶ κερδᾶναι παρὰ τοῦ δαίμονος, ἐπεὶ σοὶ μὲν εὐτυχίας, ἐμοὶ δὲ δυστυχίας καιρός· ἐγὼ δέ σοι χάριν ἕξω σώσαντι μόνον κἂν μὴ τῷ αὐτῷ τρόπῳ σῴζῃς ἡμᾶς ἀντ' ἐμοῦ δοὺς τὴν Ἑρμιόνην. ἢ συναπτέον τοῦτο πρὸς τὸ ἀπότισόν μοι, καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὕτως· ἀπόδος τὴν ἴσην χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μίαν ἡμέραν μόνον ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον. προσήκει γάρ σοι ἐμοῦ δυστυχοῦντος

---

1 ὁ πᾶς] ὅπωσ T   ἴσην] σὴν T   2 ἧσ B ἣν MTA   ἔλαβεν B
3 πολέμησον MTA   δεῖ om. A   δεῖ σε ὥσπερ] δικαίωσ M   4 μοι MT με A   τὴν εὐδαιμονίαν MT   4. 5 ἐργασίασ MTA   6. 7 scholio quod sequitur adi. B initio add. νῦν οὖν   6 ἔλεγεν MTA   7 ἄρτεμι M ἄρτεμιν T
8—11 cf. schol. A 108 Hygin. 98 Procl. p. 99   scholio quod praecedit adi. MTA add. δὲ post Αὐλίς   8 οἱ om. MTA   στρατευσάμενοι B
9 post Ἴλιον add. ἕλληνεσ B   οὐ—Ἀγαμέμνονος om. A   ἀνέμου om. MT
10 γὰρ om. B   τὴν ἔλαφον om. M τὴν ἔλαφον ἄρτεμιν A   μηδ'—Ἄρτεμιν] οὐδέ τινα A   μηδ' ἂν B μηδὲ MT   in fine add. οὔριασ οὐκ ἔπνευσεν A
12 ταυτὸν om. TB   οὐκ—σε] οὐ καὶ τὸ σαῖ M   12. 13 τὴν θυγατέρα τὴν σὴν A τὴν σὴν θυγατέρα B   13 καὶ ὁ A   14 ἵνα σὺ B   τὴν γαμετὴν—ἔχε om. A   14. 15 τοῦτο μὲν ἔχε M   15 κέρδαινε B
σοὶ] σὺ MT   16 καιρός om. spatio relicto A   με μόνον B
κἂν] καὶ A   17 τρόπῳ] ταυ (τ suprascr.) A   σώζεισ A   δοὺσ] οὐ M   ἢ] ὡσ A   18 συναπέον M   ἀπόστησόν M ἀπότισον οὖν TA   19 ἣν TA   20 πόνησον ὑπὲρ ἐμοῦ A   πόνεσον MT

τὰ νῦν μηχανᾶσθαί τι πρὸς τὸ ἐμὲ σῶσαι, ἐμὲ δέ σοι χάριν ὁμολογεῖν· ἵνα τὸ μεταξὺ κατ' ἐπένθεσιν γένηται: — MTAB

661 τουτέστι πλέον ἢ ἐγὼ δύνασθαι. ὁ γὰρ εὖ πράσσων τοῦ μὴ πράσσοντος πλέον δύναται λογίζεσθαι τὰ πρὸς σωτηρίαν: — MTAB

πλέον φέρεσθαι: ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν, παρὰ τὸ συντρέχειν τῇ γνώμῃ τοῦ εὐεργετοῦντος καὶ συνέρχεσθαι τούτῳ. ἀντὶ τοῦ· δεῖ σε, φησὶν, ἐμοῦ δυστυχοῦντος τοῦ πλείονος μετέχειν τῆς δυστυχίας κἀμὲ ἐφ' οἷς σοι μεταδίδωμι τῆς συμφορᾶς συγγνώμην ἔχειν, ἀντὶ τοῦ χάριν, παρὰ τὸ ὁμοῦ συντρέχειν τῇ γνώμῃ τοῦ εὐεργέτου: — MTA

χάριν σοι, φησὶν, ὁμολογήσω σῳζόμενος μόνον παρὰ σοῦ κἂν μὴ τῷ ὁμοίῳ τρόπῳ σῴζῃς ἐμέ: — MTB[i]

† πλέον τι, φησὶν, ἢ ἔλαβες χάριτος ἀγωνίζεσθαι: — TA

† τινὲς οὕτως· δεῖ γάρ σε πλέον φέρεσθαι καὶ λογίζεσθαι εἰς σωτηρίαν εὖ πράσσοντα ἐμοῦ κακῶς πράσσοντος. οἱ γὰρ εὐδαιμονοῦντες πλέον δύνανται βουλεύεσθαι τῶν κακῶς πρασσόντων: — TA

662 μὴ εἰς Ἅιδου, ἀλλ' εἰς σωτηρίαν. πατρί οὖν, διὰ τὸν πατέρα: — M[i]B[i]

† ψυχὴν δ' ἐμήν: χάρισαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν τῷ ἀθλίῳ μου πατρί. βούλεται γάρ με πάντως ἐκεῖνος σῴζεσθαι: — A[1]

665 αὐτὸ τοῦτο τοὺς φίλους: λείπει ἡ κατά, ἵν' ᾖ· κατ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ τοὺς φίλους βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ὅ ἐστι κατὰ τὸ ἀδύνατον: — MTB[i]

ἄλλως: ἀλλὰ λέγεις, φησὶν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι τὸ βοηθῆσαί μοι, ἐγὼ δέ σοι ἀντείποιμι ἂν ὡς μάλιστά μοι διὰ τοῦτο ὀφείλεις συμβαλέσθαι εἰδὼς ὅτι ἐν τοῖς ἀδυνάτοις δεῖ τῶν φίλων: — MTAB

---

1 σε χάριν MA χάριν σοι B 2 κατὰ πένθεσι A 3. 4 scholio quod praecedit adi. MTAB, initio add. τὸ οὖν πλέον κατὰ σύγκρισιν τῶν ἑαυτὸν εἴρηκε A 3 δύνασθαι] δύνασαι MTAB 5 ἀντὶ τοῦ] οὕτω τὴν A περὶ MTAB 6 συντρέχειν] συγγνώμην ἔχειν MTAB συνανέχεσθαι MTAB 7 ἀντὶ τοῦ δεῖ] δεῖ γάρ A 7. 8 τὴν δυστυχίαν MTAB 9 παρὰ—εὐεργέτου om. A περὶ τοῦ ἐμοῦ T 12 σώζεισ T σώσησ B[i] με B[i] 13 ἢ om. T 14 οὕτωσ οὐ T 15 πράττοντοσ T 16 βούλεσθαι T 17 οὖν ἤτοι B[i] 21 λείπει ἡ κατά] λύεται τῆι κατά αὕτη γὰρ λείπει B 22 ante ἀδύνατον add. ἔξωθεν MT 24—26 bis scriptum in M (M et M[a]) 24 τὸ om. T 25 ἀντείποιμι om. M ἂν add. A[1] με A 25. 26 συμβαλέσθαι ὀφείλεισ B 26 τοὺσ φίλουσ A

† ἄλλως: ἀλλὰ ἐρεῖς, φησὶν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι βοηθῆσαι. εἶτα ἔξωθεν προσληπτέον· καθὸ μέγα ἐστὶ καὶ ἀσύγγνωστον τὸ ἁμάρτημα, ὅπερ ἀπεσιώπησεν Ὀρέστης. ἀλλὰ κατὰ τοῦτο, φησὶ, καθὸ ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ, βοήθησον· ὁ γὰρ γνήσιος φίλος ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς δείκνυται: — TAB

670 οὐ κολακείᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ: — M[i]A[g]B[i]

671 ἀντὶ τοῦ· πρὸς ταύτης σε ἱκετεύω: — M[g]A[g]B[i]

671 ταύτης ἱκνοῦμαι σ': ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης ⟨σε⟩ ὁρκῶ βοηθῆσαί μοι. ἢ δέομαί σου πρὸς ταύτης ὅπως ἄν μοι βοηθήσειας. εἰς τιμὴν αὐτῆς. τὸ δὲ ἑξῆς ἠρέμα καθ' ἑαυτὸν λέγει οἰκτείρων ἑαυτὸν ὅτι μέχρι τοσούτου προῆλθεν αὐτῷ τὰ τῆς δυστυχίας, ὡς διὰ τοῦ μεμνῆσθαι τῆς Ἑλένης προσδοκᾶν βοηθείας τυχεῖν. ἀνάξιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγεῖται τὸ καὶ μόνον μεμνῆσθαι τοιαύτης γυναικὸς, μήτι γε καὶ δοκεῖν σῴζεσθαι δι' αὐτῆς: — MTA[1]B

† δυστυχὴς οὖν, φησὶν, ἐγὼ εἰς τοιοῦτον κακὸν ἐλθών. διὰ γὰρ γυναικὸς τῆς πᾶσιν Ἕλλησι κακῆς σωθήσεσθαι προσδοκῶ: — TB

672 εἰς οἷον ἥκω: ἀλλὰ τί, φησί, μωραίνω τὸ παρὰ ταύτης σωθήσεσθαι παραιτούμενος. ἀνάγκη γάρ ἐστι καὶ πρὸς τοῦτο καταβαίνειν οἰκτρότητος καὶ πάντα ὑπομένειν κἂν αἰσχύνην μοι φέρῃ. οὐ γὰρ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει: — MB

† ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τούτου, συναπτομένου τοῦ ταύτης ἱκνοῦμαι πρὸς τὸ ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε, εἴγε ὡς τοῦ Μενελάου ἀπεστραμμένου τὴν ἱκεσίαν αὐτὸς δυσφορῶν λέγει· δυστυ-

---

1 ἄλλωσ ἐρεῖσ A ἀλλὰ λέγεισ T ἀλλ' εἴπῃσ B ἐστι om. B 2 παραληπτέον A 2. 3 ἀπεσιώπησαν B ἀπεσκόπησεν A 3 ὁ ὀρέστησ T κατὰ om. TA τοῦτο] τοῦ T καθὰ δυνατὸν TA εἶναι δοκεῖ om. spatio relicto A sed ante βοήθησον add. φησι 7 scholio quod praecedit adi. B[i] om. ἀντὶ τοῦ et add. λέγω ἱκετεύω] ὁρκῶ τὸ δὲ ὦ μέλεοσ ἠρέμα πρὸσ ἑαυτόν B[i] 8—12 in A extat lemma τησ (corr. A[1]) τεκνοῦμαι σ': sed deest scholion usque ad τυχεῖν, tum lemmate ὦ μέλεοσ ἐμῶν κακῶν praefixo habet ea quae secuntur A[1] 11 μέχρι ὅτι MT δυστυχίασ B ἡσυχίασ MT 12 δοκᾶν T τύχην T γὰρ om. A[1] αὐτὸν M αὐτοῦ T ἑαυτὸν A[1] 13 ἡγεῖται τὸ A[1]B ἡγεῖτο M ἡγεῖται T μνησθῆναι A[1] 13. 14 δοκεῖν — αὐτῆς] εἰσ σωτηρίαν αὐτὴν προβάλλεσθαι A[1] 15. 16 scholio quod praecedit adi. TB 15 γὰρ om. T 16 τῆς om. T in fine add. ἀνάξιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγεῖτο καὶ μόνον μεμνῆσθαι τοιαύτησ γυναικὸσ μήτι γε καὶ εἰσ σωτηρίαν αὐτὴν προβάλλεται T 17 περὶ M 19 μοι φέρῃ om. M 21—p. 168,3 scholio quod praecedit adi. B 22 εἴτε B

χῆς ἐγὼ εἰς ἄπορον ἥκων κακῶν καὶ οὐκ ἔχων οὐδεμίαν καταφυγήν, καὶ πάλιν διαλαβὼν θαρσύνει ἑαυτὸν καί φησι· τί δεδοίκαμεν τὸν θάνατον· καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ παρὰ τοῦ δαίμονος: — B

† τί δὲ, φησὶ, παραιτοῦμαι τὴν αἰσχύνην· πάσῃ μοι μηχανῇ ποριστέον τὴν σωτηρίαν. οὐχ ὑπὲρ μικρῶν γάρ μοι ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου ἐστίν: — A^{1}B

γράφεται χρή: — M^g

677 ἀντὶ τοῦ· μετὰ δακρύων καὶ γόων αἰτῶ τὴν σωτηρίαν: — M^{i}B^i

681 γράφεται καὶ ὅσος τε δ' εἶ, ἀντὶ τοῦ δυνατὸς εἶ: — A^1

ἀντὶ τοῦ ὅσον δυνατὸς εἶ: — A^g

685 συνεκκομίζειν: οἷον· συμπονεῖν δεῖ τοῖς συγγενέσι, κἂν κίνδυνος παρῇ: — A^{1}B

συνεκκομίζειν: ὅ ἐστι· συμπονεῖν δεῖ τινα ὑπὲρ τῶν συγγενῶν κἂν συμβῇ αὐτὸν ἀποθανεῖν: — T

ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους καὶ θνήσκοντα: — M^{g}TB

687 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν: τοὐναντίον Αἴας φησί [P 104]· 'καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρόν': — MTA^{1}B

688 ἥκω γὰρ ἀνδρῶν: τουτέστιν οὐκ ἐπαγόμενος συμμάχους, ἀλλ' ἔρημος τῆς παρὰ τούτων δυνάμεως ὡς τῶν συμμάχων αὐτοῦ κατὰ τὴν πλάνην ἀπολομένων πλὴν ὀλίγων: — MTA^{1}B

† ἢ οὕτως· ἦλθον ἔρημος συμμάχων καὶ προσέτι πλάνην ὑπέστην πολλήν: — TB

† ἥκω γὰρ ἀνδρῶν: τὸ ἑξῆς· ἥκω γὰρ ἔχων τὸ δόρυ συμμάχων ἐστερημένον καὶ προσταλαιπωρήσας τῇ πλάνῃ: — TA^{1}B

4—6 scholio quod praecedit adi. B 4 τί δὲ φησὶ] τινὲς φασὶ A^1 4. 5 ante ποριστέον add. φησὶ A^1 5 ὁ κίνδυνος B νῦν κινδυνευτέον ἐστὶν A^1 6 τοῦ om. A^1 ἐστίν om. A^1 11 οἷον om. B 12 in fine add. καὶ μάλιστα εἰ τὸ θεῖον παρέχει δύναμιν B 15 scholio 11. 12 add. B initio add. τὸ ἑξῆς θνήσκοντας M^g 17 τουναντίως T 18 εἰ—νεκρόν] καὶ εἴ ποτε ῥῦσαί με θάνε νεκρόν A^1 19—21 scholio quod praecedit adi. A^1 19 συμμάχων M 20 παρὰ om. A^1 20. 21 ὡς—ὀλίγων om. A^1 20 ὧν ὡς B 21 ἀπολλομένων M ἀπολλυμένων T 22. 23 scholio quod praecedit adi. TB 24. 25 scholio quod praecedit adi. TB add. δὲ post τὸ praeterea multo post haec habet σμικρᾶ σὺν ἀλκῇ: οὐκ ἐπαγόμενος συμμάχους ἀλλ' ἔρημος τῆς τούτων δυνάμεως ὡς τῶν συμμαχούντων ταὐτῶ κατὰ τὴν πλάνην ἀπολομένων πλὴν ὀλίγων ἢ οὕτως ἦλθες ἔρημος συμμάχων καὶ προσέτι ὑπέστην πολλὴν πλάνην τὸ ἑξῆς ἥκω ἔχων τὸ δόρυ συμμάχων ἐστερημένον: — A^1

692 ἀπὸ Πελασγοῦ τινος: — M¹Aᵍ

693 ἐλπίδος προσήκομεν: προσοικειούμεθα καὶ ἐγγύς ἐσμεν ἐλπίδος: — MTAᵍB

οὐδὲ τὸ διὰ κολακείας πεῖσαι ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀφῆκεν: — MTAB

694 σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα: τῇ δι' ὀλίγων μάχῃ τοὺς πολλοὺς νικῆσαι ἀδύνατον, ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν αὐτοῖς παραιτητέον ἐλθεῖν· εἰ δὲ λόγοις ὑπελθεῖν δεῖ καὶ γοητεύσασθαι αὐτοὺς σοφίᾳ λόγων, ἐνταῦθα δυνησόμεθα: — MTAB

695 ἀνόητον καὶ τὸ μόνον προσδοκῆσαι τοὺς ὀλίγους τῶν πολλῶν περιγίνεσθαι: — TAB

698 ἀντὶ τοῦ θυμουμένῳ: — M¹AᵍB¹

700 ἀντὶ τοῦ καταπαύσειεν: — M¹B¹

τὴν ὀργὴν δηλονότι, ὡς ἐπὶ ἀνέμου: — MᵍAB¹

702 ἔνεστι δ' οἶκτος: ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἵν' ᾖ· ἔνεστι γὰρ τῷ δήμῳ ἐλεεῖν. καὶ ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος· ἐὰν θυμουμένῳ τῷ δήμῳ εἴκῃς, πεπαύσεται ὀργῆς καὶ λοιπὸν ἔσται ἐπιτήδειος εἰς τὸ συνδραμεῖν ταῖς ἱκεσίαις. ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, οὕτως καὶ τὸ ἐλεεῖν, τουτέστιν· οὐ γὰρ πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι μόνον φύσιν ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν· καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ καραδοκεῖν καὶ ἐπιτηρεῖν πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται, πότε δὲ ἀνῆκε τῆς ὀργῆς, κτῆμά

---

2. 3 scholio p. 168,24.25 adi. B initio add. τὸ δὲ ἐνταῦθ' ἐλπίδοσ προσήκομεν ἀντὶ τοῦ 4. 5 scholio quod praecedit adi. MTB, initio add. σκόπει οὖν πῶσ B 4 οὐδὲ τὸ διὰ A οὔτε διὰ τὸ MT οὔτε διὰ B αὐτὸ MA αὐτῇ T 7 νικῆσαι] καταγωνίσασθαι B αὐτὴν M 7. 8 ἐλθεῖν παραιτητέον A 8 λόγουσ A αὐτοὺσ post δεῖ coll. A λόγω MT praeterea post ea quae ad p. 168,24.25 enotaui habet μάχη μὲν οὖν οὐχ' ὑπερβαλοίμεθα τῇ δι' ὀλίγων μάχῃ τοὺσ πολλοὺσ νικῆσαι ἀδύνατον ὅθεν εἰσ πόλεμον μὲν αὐτοὺσ ἐλθεῖν παραιτητέον εἰ δὲ λόγοισ ὑπελθών με δεῖ αὐτοὺσ καὶ μὴ γεύσασθαι σοφίαν λόγων ἐνταῦθα δυνησόμεθα οὐ τὸ διὰ κολακείασ πεῖσαι ὑπέσχετο ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐν ἀμφιβολία ἀ ... A¹ 10. 11 scholio quod praecedit adi. B post ἀνόητον add. δὲ καὶ ἀμαθὲσ 11 περιγενέσθαι B 15 ἔστι B 16 ἐλεεῖν M ἐλθεῖν TA καὶ ἐλεεῖν καὶ θυμοῦσθαι B ὁ πᾶσ λόγοσ M ὁ πᾶσ φίλοσ T ἅπασ δὲ φίλοσ B ἔστι πᾶσ ὁ λόγοσ A post ἐὰν ins. τοίνυν B 17 ἥκεισ M ἧκεσ A εἴκοισ T εἴκεισ B τῆσ ὀργῆσ A ἐστιν MT ἐπιτήδειόσ ἐστιν B 18 ὡσ] καὶ M 19 γὰρ om. A ἔχειν M 20 τοῦτο] ταὐτὸ A 20. 21 καραδοκεῖν — ὀργῆσ om. M 21 δὲ καὶ A post κτῆμα ins. γάρ A

ἔστι τοῦτο τιμιώτατον, τὸ εἰδέναι ἑκατέρου τὸν καιρόν. ἢ αὐτὸς ὁ δῆμος κτῆμα τίμιόν ἐστι τῷ εἰδότι προσενεχθῆναι καθ' ὃν δεῖ τρόπον αὐτῷ: — MTAB

ὁ καιρὸς μέγα κτῆμα τῷ καραδοκοῦντι, φησὶ, τὸν δῆμον καὶ τηροῦντι καὶ γινώσκοντι πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται καὶ πότε ἐλεεῖ: — MTAB

† ἄλλως: ἔνεστι τῷ πλήθει ἐλεεῖν, ἔνεστι καὶ μεγάλως θυμοῦσθαι. ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ· οὐ γάρ ἐστι μόνον πρὸς τὸ θυμοῦσθαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν, καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ ἐπιτηρεῖν κτῆμά ἐστι τοῦτο, τὸ ἐπιτηρεῖν τὸν καιρὸν, τιμιώτατον. [ὃ] ἔστι τὰ μέγιστα ἀπὸ τούτου κερδαίνειν. δηλονότι αὐτὸς ὁ δῆμος ὄφελος τῷ τοιούτῳ: — TA

† ἄλλως: ἐνταῦθα πρωθύστερός ἐστιν ὁ τρόπος· διὰ γὰρ τὴν βίαν τοῦ μέτρου οὕτως συνηρμόσθη τὸ ἔπος. ὤφειλε γὰρ οὕτως εἰπεῖν· ἔνι θυμὸς μέγας, ἔνεστι δὲ καὶ οἶκτος τῷ θυμουμένῳ δήμῳ, ὁ δὲ οἶκτος τῷ καραδοκοῦντι καὶ ταῖς ἐλπίσι τρεφομένῳ χρῆμα καὶ κτῆμα τιμιώτατον καὶ λυσιτελές: — A

τῷ δήμῳ δηλονότι: — $M^{i}A^{g}$

703 προσδεχομένῳ: — $M^{g}A^{g}B^{i}$

704 γράφεται ἐλθὼν γὰρ ἐγώ σοι Τυνδάρεων πειράσομαι: — M^{i}

705 πόλιν τε πεῖσαι: ἀντὶ τοῦ μετρίως χρῆσθαι τῷ λίαν, οἷον τῆς μετριότητος ⟨μὴ⟩ ὑφεῖναι. ἢ τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι, ἵν' ᾖ τὸ καλῶς ἠπίως, οἷον σφόδρα ἐνδείξασθαι τὴν πρὸς σὲ πραότητα: — MTAB

† ἄλλως: τῷ λίαν οὐχὶ φαύλως, ἀλλὰ καλῶς· ἔστι γὰρ τὸ λίαν καὶ ἐπὶ τοῦ θυμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτιρμοῦ. τεθύμωται γοῦν ὁ Τυνδάρεως λίαν, ἀλλὰ πειράσομαί σοι τοῦτον πεῖσαι λίαν γενέσθαι οἰκτίρμονα: — A

706 καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα: καὶ γὰρ ναῦς βιαίως τοῦ ποδὸς

---

1 ἑκάτερον M δηλονότι ἑκάστου B ἢ οὖν B 2 κτῆμα τίμιόν ἐστι A κτῆ δήμοι ἐστι καὶ M κτῆμα δημοι ἐστι T κτῆμα ἐστι τιμιώτατον B 2 τῶ εἰδέναι A τὸ εἰδέναι MT 4. 5 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἢ 4 φησὶ om. B 5 πότε μὲν—ἐλεεῖ] ἐστι τιμιώτατον M μεγάλως om. B καὶ πότε] πότε δὲ B in fine add. κτῆμά ἐστι τιμιώτατον TA 7 δήμω A ἔνεστι] ἔστι δὲ A 8 ὁ γὰρ δὲ A μόνον ἐστὶ A 9. 10 συντηρεῖν A 10 τὸ om. A post τιμιώτατον add. κτῆμα ἐστὶ τοῦτο A 11 ἀντὶ τοῦτο A δηλονότι] δηλοῦται ἢ T δηλοῖ A 20 γὰρ M^{i} δ' Kirchhoff 21. 22 οἷον—ὑφεῖναι om. B 21 οἷον] ὅ ἐστι A 22 τῷ καλῷ T 28 καὶ γὰρ ναῦς om. B

ἐνταθέντος ὑπέκυψεν ὥστε ὕδωρ εἰσδέξασθαι· πάλιν δὲ ἀνωρθώθη χαλάσαντος τὸν πόδα: — MTAB

708 τὰς ὑπὲρ τὸ δέον ὑπεροψίας: — M^{g}A^{g}B

† μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας: σημείωσαι ὅτι καλὸν ἡ προθυμία, ἡ δὲ ἄγαν προθυμία κακὸν ὡς ὑπερβολή. καὶ ἡ ἁπλῶς προθυμία μεσότης, ἡ δὲ ἄγαν ὑπερβολὴ καὶ κακία ὥσπερ καὶ ἡ ὀκνία ἔλλειψις καὶ κακία. τὰς δὲ ὑπερβολὰς καὶ ἐλλείψεις καὶ θεὸς μισεῖ καὶ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι: — A

712 οὐ γὰρ ῥᾴδιον λόγχῃ μιᾷ: ἀντὶ τοῦ οὐ ῥᾴδιον περιγενέσθαι τῶν σῶν κακῶν καὶ ἀπαλεῖψαι τὴν παροῦσάν σοι συμφοράν: — MTA^{1}B

713 † στῆσαι τρόπαια: ἐνταῦθα κατ᾽ ἔλλειψιν τῆς ἐπί προθέσεως συνέστη τὸ ἔπος· οὕτω γὰρ ὀφείλεις συντάξαι· ἐπὶ γὰρ τῶν κακῶν, ἅτινά σοι πάρεστιν, οὐ ῥᾴδιον ἐμοὶ τῷ ἑνὶ στῆσαι τρόπαια, ἤτοι τροπαιουχῆσαι κατὰ τῶν ἐναντίων: — A

οὐ γάρ ποτ᾽ Ἄργους: γράφεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ σ̄, ἵν᾽ ᾖ Ἄργου γαῖαν. Ἀριστοφάνης δὲ μετὰ τοῦ σ̄: — MTB

οὐ πρὸς ἡμῶν, φησίν, οὐδὲ τῆς ἡμετέρας ἀξίας ὑποδραμεῖν καὶ κολακεῦσαι τὸν τῶν Ἀργείων ὄχλον. ἀνάγκη δὲ ὅμως δουλεῦσαι τῇ κρατούσῃ τύχῃ· τοῦτο γὰρ σοφῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ἐστιν: — MTAB

ἄλλως: οὐ μὲν τῆς ἡμῶν ἀξίας, φησὶ, τὸ ὑποδραμεῖν τοὺς Ἀργείους, ἀνάγκη δὲ ὅμως δουλεύειν τῇ κρατούσῃ τύχῃ· τοῦτο γὰρ σοφῶν ἐστιν ἀνδρῶν: — MT

τὸ ἑξῆς· νῦν δὲ ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς δούλοις εἶναι τῆς τύχης: — MTAB

717 ὦ πλὴν γυναικός: λείπει ἡ εἰς· τὸ δὲ ἑξῆς· ὦ εἰς τὰ ἄλλα οὐδὲν πλὴν εἰς ⟨τὸ⟩ γυναικὸς ⟨ἕνεκα⟩ στρατηλατεῖν: — MTAB

721 ἄφιλος ἦσθ᾽ ἄρ᾽ ὦ πάτερ: ἤτοι ἡμάρτανες κακοῖς χαριζόμενος, ἢ δυστυχῶν τὰ νῦν, ὦ πάτερ, οὐδένα κέκτησαι φίλον: — MTAB

---

1 ἐκδέξασθαι B   δὲ] τὲ A   ἀνωρθώση T   2 in fine add. καὶ ἀνέντοσ B   3 scholio quod praecedit adi. B initio add. τὰσ ἄγαν δὲ προθυμίασ ἀντὶ τοῦ   10 ἀπολεῖψαι MT   σοι om. A^1 15. 16 scholio 9. 10 adi. B initio add. τὸ δὲ ἄργουσ et om. δὲ   16 γαῖα MT   17 οὐ—ὑπο add. A^1, inde a δραμεῖν inc. A   18 τῶν om. A   19 ἀνθρώπων MTB   ἐστιν om. spatio rel. A   22 ἐστιν om. T   23. 24 scholio 17—19 adi. B add. δὲ post τὸ   23 τὸ ἑξῆς om. spatio relicto A   δούλουσ B   23. 24 τῆσ τύχησ εἶναι A   26 εἰσ γυναίκασ στρατηλατεῖν MT εἰσ γυναῖκα στρατηλατεῖν A εἰσ τοῦτο σπουδαῖε εἰσ τὸ ἕνεκεν τῆσ σῆσ γυναικὸσ στρατεύεσθαι B   27. 28 post ἀλλ᾽ (p. 172,6) coll. B om. ἤτοι   28 ὦ om. MT   κέκτησαι om. M

ἄλλως: μάτην ἄρα, φησίν, ὦ πάτερ, ἐταλαιπώρεις ἐν τῷ πολέμῳ οὐδενός σοι φίλα φρονοῦντος ὑπὲρ ὧν ἠτύχεις. τὸ γὰρ πράσσων κακῶς ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, τουτέστιν· οὐ φίλοις ἄρα οὐδ' εὐγνώμοσιν [ἀμοιβαῖς] ἀνδράσιν ἐπόνεις, ὦ πάτερ, καὶ κατὰ τοῦτο ἡμᾶς ἠδίκεις καταλιπὼν ἐρήμους, ἀναισθήτοις χαριζόμενος. ἢ οὕτως· οὐχ ὑπὲρ φίλων ἄρα ἐπολέμεις τοῖς βαρβάροις, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἀναισθήτοις εὐεργέτεις καὶ κατὰ τοῦτο κακῶς ἔπραττες καὶ ἠδίκεις ὅτι μήτε ὑπὲρ φίλων μήτε αὐτὸς ἀδικηθεὶς πόλεμον ἄδικον συνεκρότεις. ἢ οὕτως· [εὐτυχῶν] οὐκ ἔμελλες ἕξειν τοὺς ὑπὲρ σοῦ φίλους, εἰ συμβαίη σε ἀτυχεῖν: — MTAB

724 γράφεται ⟨τῆς⟩ συμφορᾶς: — M^{g}

725 κατὰ τὸ σιωπώμενον εἶδε τὸν Πυλάδην ἐρχόμενον: — M^{g}B^{i}

726 ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πυλάδης: — M^{i}AB^{i}

727 πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνήρ: ὁ βέβαιος φίλος κρείσσων ἐστὶ τῆς ὁρωμένης ἐκ ζάλης τοῖς ναυτίλοις γαλήνης: — MTAA^{1}B

729 θᾶσσον ἤ μ' ἐχρῆν: τροχαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν: — MM^{i}TAB^{i}

θᾶσσον προβαίνων ἤ μ' ἐχρῆν. τὸ ἑξῆς· τὸν σύλλογον τῆς πόλεως ἀκούσας καὶ ἰδὼν τὸν σύλλογον * * τὸ κτενοῦντας πρὸς τὸν σύλλογον ἀπέδωκεν: — MTA

† θᾶσσον ἢ ὡς ἐχρῆν με παρεγενόμην διὰ τῆς πόλεως τὸν ἐπὶ σὲ καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν σύλλογον τῆς πόλεως καὶ ἀκούσας καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδών: — B

730 σύλλογον πόλεως ἀκούσας: ὡς τῆς φήμης διαδραμούσης ἄχρι Φωκίδος. οὐ μόνον οὖν, φησίν, ἤκουσα σύλλογον κατὰ σοῦ γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παρὼν εἶδον: — MTAB

† ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς: τὸ σαφῶς καὶ τὸ ἐναργῶς διαφέρουσι κἂν δοκῶσιν εἶναι ταὐτά. ἐναργὲς γὰρ λέγεται ὃ ὀφθαλμοὶ ὁρῶσι, σαφὲς δὲ

---

2 ἠτύχησ T 3 κακὸσ M 4 ἀμοιβαῖς—καὶ] ἐχαρίζου ἀνδράσιν οἱονεὶ B κατὰ] κατ' αὐτὸ TB 5 καταλιπὼν ἐρήμους] καταλιπὼν ἡμᾶσ ἐρήμουσ A ἡμᾶσ μὲν ἐρήμουσ καταλιπὼν B ἀναισθήτοισ δὲ καὶ ἀγνώμοσι B 6—9 ἀναισθήτοις—ἀτυχεῖν om. B 6 ἀναισθητου M ἀναισθήτουσ T 6. 7 εὐεργέτασ T 8 αὐτὸς] ὡσ A 9 ἄξειν MT 13 ἐκεῖθεν] φωκεὺσ A 14 ὁ βέβαιοσ om. A spatio relicto 15 ἐρρωμένησ M 16 καταληκτικόν om. A 18 με χρὴ M ante τὸ add. πυλάδησ MA τὸ δὲ ἑξῆσ MT 19 τὸ κτενοῦντας] τελοῦντασ MTA 24—26 scholio 18—20 adi. A scholio 21—23 B 25 μέχρι A οὖν φησὶν] δὲ ὅτι A 26 γενέσθαι A παριὼν AB

ὅπερ χεὶρ ἐπαφᾶται. παχύτερον δὲ τὸ ἐπαφώμενον τοῦ δρωμένου δηλονότι καὶ ἐκδηλότερον· τὰ παχέα γὰρ τῶν λεπτῶν ἐκδηλότερα. ἐτυμολογεῖται δὲ τὸ σαφές παρὰ τὸ κρατεῖσθαι τῇ σῇ ἁφῇ, τὸ δὲ ἐναργές παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸν ἄρα συλλογιστικὸν σύνδεσμον καὶ τὸ γίνεσθαι. ὁ δὲ ἄρα σύνδεσμος ἢ ἀπορηματικός ἐστι καὶ προπερισπᾶται, ἢ συλλογιστικὸς καὶ ἀποφαντικὸς καὶ δηλωτικὸς ἀληθείας ἢ ψεύδους καὶ παροξύνεται. παροξύνεται δὲ καὶ ὁ παραπληρωματικὸς ἄρα, ὃς καὶ ἄρ λέγεται. σαφὲς οὖν τὸ ἐπαφώμενον, ἐναργὲς δὲ τὸ ἐν τῷ ἄρα συλλογιστικῷ συνδέσμῳ γινόμενον καὶ ἐκ συλλογισμοῦ συνιστάμενον καὶ τρόπον τινὰ καθορώμενον. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ· τὸ μὲν ὄναρ ἀπορούμενον εἰ ὄν ἐστιν ἆρα, ὡς ἂν εἴ τις εἴπῃ· ἆρα ὄν ἐστι τὸ ὄναρ, τὸ δὲ ὕπαρ καθὸ φανερώτερόν ἐστι καὶ τρόπον τινὰ καθορώμενον ὀφθαλμοῖς ἀνεῳγόσιν ὑπὸ τὸ ἄρ ἐστι τὸ συλλογιστικόν, ἤτοι ἀληθές: — A

735 συνδιαφθείρεις: — M^g^B

738 ὥσπερ οὐκ ἐλθών: οὕτως ἐμοὶ προσηνέχθη ὡς μὴ παραγενόμενος: — MTAB

τὸ αὐτό μοι ἀπέδωκεν ὥσπερ μὴ μολών: — MTA

740 † ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολύν· ὅμως κἂν βραδὺ παρεγένετο, ἀλλὰ τάχιστα τοῖς φίλοις ἐφωράθη κακός: — B

742 οὐκ ἐκεῖνος: διαβάλλει ὡς γυναικοκρατούμενον αὐτὸν καὶ ὡς οὐκ ἂν ἐληλυθότα, εἰ μὴ παραγέγονεν ἡ Ἑλένη. κωμῳδεῖται δὲ ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα: — MTAB

743 ἀντὶ τοῦ ὀλέσασα. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα: — M[i]

748 εὐλαβεῖθ' ὃ τοῖς φίλοισι: γνησίου γὰρ φίλου τὸ καὶ ὑπὲρ δύναμιν κάμνειν, ὅπερ εὐλαβεῖσθαι αὐτὸν ἔλεγεν. τὸ γὰρ παρὰ δύναμιν τολμᾶν γνησίου φίλου. ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ θέλοντες τοῖς φίλοις συνελθεῖν λέγοντες· εὐλαβούμεθα: — MTAB

---

12 καὶ δρώμενον A   14 initio add. συγκαταχωννύεισ συναναιρεῖσ B   in fine add. ἡμᾶσ B   15 ὁμοίωσ μοι A   post ἐμοὶ add. φησι TA   οὖν ἠνέχθη A   15. 16 παραγενάμενοσ T   17 scholio quod praecedit adi. A add. ὅλωσ (i. e. ὁ λόγος)   τὸ om. M   με T   παρέδωκεν MT   μὴ om. MT   μολεῖν A   18 cf. lex. Vind. p. 191,8   20 γυναικὶ κρατούμενον A   21 ἐληλύθει B   παρεγίνετο A   δὲ om. A   22 πραότητα MT ταυτολογίαν A   24. 25 γνησίου — ἔλεγεν post εὐλαβούμεθα (27) coll. B   24 initio add. εὐλαβεῖσθαι ἔλεγεν A   25 κάμνειν καὶ τολμᾶν A τολμᾶν B   εἴπερ M ἤπερ A   αὐτὸσ ἔλεγεν B ἔλεγεν M om. TA   25. 26 τὸ—φίλου om. AB   27 βοηθεῖν B

749 † τοῦτο δηλαδὴ νοήσας καὶ μαθὼν τὰ πάντα ἔχω, ἀντὶ τοῦ· τὰ πάντα συμπεριέλαβον καὶ ἐνόησα: — A

750 οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας: κατ' εἰρωνείαν λέγει: — MTA

γράφεται καὶ κεκτημένος: — MTA

ἐν ἤθει ταῦτα λέγει εἰρωνικῶς: — MTAB[i]

752 τὴν συγγένειαν: — M[i]

753 ἀντιλάζυσθαι: ὡς ἐκ τοῦ λαζύω λάζυμι λάζυμαι: — M[i]B[i]

757 ἢ κρινεῖ τί χρῆμα λέξον: ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ δή· ἀναστρεπτέον δὲ τὸν λόγον· τί δὴ κρινεῖ, λέξον: — MTA

ἢ οὕτως· τί δὴ ἡ ψῆφος κρινεῖ, εἰπέ, ὅτι φοβοῦμαι: — MTB[i]

ἢ οὕτως· τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἥτις· ⟨ἥτις⟩, αὐτὴ ἡ ψῆφος, τί κρινεῖ, λέξον: — A

759 φεῦγε νῦν λιπὼν μέλαθρα: κατὰ ἀντίστροφον λέγονται τὰ πρόσωπα ἀπὸ τοῦ φεῦγε νῦν λιπών· ὁ γὰρ Πυλάδης ἀντιλέγει μέχρι τοῦ ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω (781): — MT

765 Στρόφιος ἤλασέν μ': Ἀναξιβίαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν Στρόφιος ἔγημεν, ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην, ὅθεν ἀνεψιοὶ Ὀρέστης καὶ Πυλάδης: — MTAB

766 ἴδιον ἢ κοινόν: πότερον ἰδίᾳ κατὰ τὴν οἰκίαν ἡμαρτηκότι σοι ἐγκαλῶν ἢ ἐν δημοσίῳ τινὶ πράγματι [ἴδιον] ἐπιφέρων ἔγκλημα: — MTAB

ἀντὶ τοῦ πολιτῶν: — M[g]

769 βαστακτέον τάδε: — M[g]

770 γράφεται βίᾳ: — M[g]

771 οὐ προσήκομεν κολάζειν: οὐχ ὑποταττόμεθα οἷον ἐν τῇ τῶν Φωκέων γῇ τούτοις, τοῖς Ἀργείοις, ὥστε ἡμᾶς κολάζειν, ἀντὶ τοῦ κολάζεσθαι: — MTA

οὐ προσήκομεν κολάζειν: οὐχ ὑποτασσόμεθα τούτοις εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι ἡμᾶς οὐδ' ὑποκείμεθα, ἀλλὰ τοῖς Φωκεῦσιν: — B

---

4 γράψον A καὶ om. M κεκτημένη T. 5 scholio quod praecedit adi. MTA post ἤθει add. δὲ MA δὴ T λέγει om. B[i] 10 δὲ MT δὴ πρᾶγμα B[i] δέδοικα B[i] 13 ἀντιστρόφου MT 14 αὐτὸ λέγει MT 17 ὁ στρόφιοσ A ὅθεν om. A 17. 18 ἀνεψιοὶ ἄρα πυλάδησ καὶ ὀρέστησ A 20 ἐπιφέρων σοι B 24 βίαν M[g] em. Kirchhoff 25 praefixit οὐχ ὑποταττόμεθα τοῖσ ἀργείοισ ὥστε ἡμᾶσ κολάζειν. ἄλλωσ A 26 post κολάζειν ins. ἢ τὸ κολάζειν A

ἄλλως: ἰδίως εἶπε· τὰ γὰρ ἐπιτίμια τῆς ἀδικίας ἡ ἀδικουμένη πόλις εἴωθεν ἐπιτιθέναι: — TAB

ἄλλως: θαρσύνων αὐτόν φησιν ὅτι οὐ προσήκομεν εἰς τὸ κολάζεσθαι τοῖς Ἀργείοις: — TAB

772 δεινὸν οἱ πολλοί: εἰς Κλεοφῶντα ταῦτα αἰνίττεται πρὸ ἐτῶν δύο ἐμποδίσαντα ταῖς σπονδαῖς: — MTAB

ἄλλως: ἴσως αἰνίττεται πρὸς τὰς καθ' αὑτὸν δημαγωγίας, μήποτε δὲ εἰς Κλεοφῶντα. πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς διδασκαλίας τοῦ Ὀρέστου αὐτός ἐστιν ὁ κωλύσας σπονδὰς γενέσθαι Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς Φιλόχορος [frg. 118] ἱστορεῖ: — MTAB

ὁ νοῦς· δυνήσονταί σε φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοί καὶ τὰ ἑξῆς: — MTAB

773 ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι: ὅταν, φησί, χρηστοὺς καὶ κολακευτικοὺς λάβωσι τοὺς δεομένους, χρηστοὶ γίνονται: — MTA^{1}B

774 ἀντὶ τοῦ· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως: — M^{g}B^g

οἷον· κοινῶς ὀφείλομεν σκοπεῖν καὶ λέγειν τὰ δόξαντα: — M^{i}B^i

775 ὡς ἔδρασας: τοῦτο, φησίν, ἐρεῖς δῆτα ὡς ἔδρασας ἔνδικα πατρὶ ἐπιτιμωρῶν ἑαυτοῦ: — MA^{1}B^i

776 δίκαια γὰρ ἔπραξα πατρὶ τιμωρῶν ἑαυτοῦ: — MB

779 μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι: ἐλθόντι δέ σοι, φησίν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔστιν ἐλπὶς εὑρεῖν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν. καὶ αὐτὸς συναινεῖ τὸ χρῆναι παραγενέσθαι [φησὶ τὸν Ὀρέστην] εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐγνωκὼς ἅπαξ οὐκ οὖσαν αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἄλλοθεν: — MTB

---

1. 2 scholio quod sequitur adi. A 1 ἰδίως] ἰδίασ δὲ A ἡ om. TA 2 in fine add. ὅτι δεινὸν οἱ πολλοί T 3 θρασύνων T φησὶν εἶπεν A 6 ἐμποδίσαν ταῖσ M ἐμποδίσαντεσ T 7 πρὸσ add. A^1 8 πρὸ—τῆς spatio uacuo ins. A^1 9 σπονδάσ θεσθαι M πρὸς] οὐ A 11. 12 bis scripta in MTB scholio p. 174,25—27 adi. MTA scholio p. 174,28.29 B scholio 7—10 M^{a}T^{a}B^a 11 ὁ δὲ νοῦσ AT^{a}BB^a καὶ M^a δαήσονται M^a post σε add. φησι M^{a}B^a ὑπερβαίνοντεσ M 13 initio add. ἀλλ' B 14 τοῖσ δεομένοισ A 16 οἷον om. B^i 17 δῆτα om. B^i ὅτι ἔνδικα ἔπραξας B^i ἔπραξασ A^1 18 πατρὶ—ἑαυτοῦ] τὴν μητέρα ἀποκτείνασ B^i ἐμαυτῷ A^1 19 ἔνδικα B πατρὶ—ἑαυτοῦ] φησὶ τὸν ἐμαυτοῦ πατέρα διεκδικῶν B 20 lemma μολόντι δ' ἐλπίσ ἐστιν habet A^1, cetera desunt 21 ἔνεστιν B ἐλπὶς om. MT δεινῶν B 21. 22 καὶ—χρῆναι] μαθὼν οὖν τοῦτο καὶ αὐτὸσ συναινεῖ B 22 φησὶ τὸν ὀρέστην MT τὸν ὀρέστην B 23 διεγνωκὼσ B σωτηρίαν M ἄλλοθεν om. MT

780 ἀντὶ τοῦ εἰ συμβαίη. οἷον ἀμφίβολόν ἐστιν: — MTB^{i}

ὅ ἐστιν, ἐν ἀμφιβόλοις ἐστὶ τὸ τοιοῦτον: — MTB^{i}

λοιπὸν κρεῖσσόν ἐστι τὸ παραγενέσθαι ἐκεῖσε ἢ μένειν: — M^{i}B^{i}

781 θανὼν γοῦν: κἂν ἀποθάνῃς, φησὶ, κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐνδόξως τεθνήξῃ ὡς καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀφόβως ὁρμήσας καὶ μετὰ τοῦ δικαίου παρρησιασάμενος: — MTAB

782 καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι: ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμά μου, φησὶ, δικαίως ἔρρωταί μοι. πατροκτόνον γὰρ ἀνεῖλον, ὅθεν καὶ ἐλεηθήσεσθαι προσδοκῶ: — MTAB

ἄλλως: ἢ τοῦτο ἀκόλουθόν ἐστι τῷ ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω: — MTAB

καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι: ἔπραξα γὰρ τὸν φόνον τὸν μητρῷον διὰ τὸν θάνατον ἀσχάλλων τὸν πατρῷον. ἔξωθεν δὲ προσυπακουστέον τὸ προσεδόκων ἐλέους τεύξεσθαι [διὰ τὸν θάνατον]: — MTAB

τὸ δοκεῖν εὔχου: εὔχου, φησὶ, πάντας οὕτως δοξάζειν ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα· ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. καὶ Σιμωνίδης [frg. 76]· 'τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται': — MTAB

783 διὰ τὸ ἐκεῖ παραγενέσθαι φεύγω τὸ εἶναι δειλός: — M^{i}B

784 μέγα γὰρ ἡ εὐγένειά σου: οἷον διὰ τὸ εὐγενὲς ἐλεηθήσῃ, τουτέστι· πάνυ σοι συμβάλλεται πρὸς τὸν ἔλεον ἡ εὐγένεια: — MTAB

785 ἀσχάλλων πατρῷον: λείπει ἡ διά. τὸ δὲ ἑξῆς· καὶ τίς ἄν γέ με οἰκτίσειεν ἀσχάλλων διὰ τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον: — MTABB^{i}

---

2 scholio quod praecedit adi. MTB^{i} ὅ—ἐστὶ om. B^{i} ἐν ἀμφιβολαῖσ ὅ ἐστι MT in fine add. οἷον εἰ συμβαίη ἀμφίβολόν ἐστι MT 3 λειπει τὶ κρεῖσσον M^{i} κρεῖσσον λοιπόν B^{i} ἐκεῖ M^{i} in fine add. ἐνταῦθα B^{i} 4 κἂν] καὶ T καὶ εἰ ἀποθάνω A 7 μου] μοι A post μοι add. καὶ κατησφάλισται B 8. 9 ἐλεηθήσομαι προσδοκῶν M 10 τῷ om. MTA τὸ B 11—13 scholio quod praecedit adi. AB ante lemma add. ἢ τὸ A ἔλθω φησὶ B 12 τὸν] τὸ δὲ M 13 προσεδόκουν MA προσεδόκων καὶ B 14—16 cf. schol. Or. 236 15. 16 καὶ—βιάζεται om. A 17 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ δὲ ὀρέστησ καλῶσ εἶπασ φεύγω τὸ δειλὸν et post παραγενέσθαι ins. τουτέστι in fine add. οὐ παρέχω δειλίασ ὑπόνοιαν ὡσ μὴ ἔνδικα πράξασ καὶ διὰ τοῦτο τὸ κριτήριον ἀποφεύγων B 18 οἷον om. A ἐλεηθήσω M 19 τουτέστι] οἷα A 20. 21 scholio quod praecedit adi. B om. ἀσχάλλων—διὰ et ins. ὁ δὲ θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον ἔπραξα φησὶ τὸν μητρῷον φόνον ἀσχάλλων διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸσ 20 post διά add. διὰ τὸν θάνατον B^{i} 20. 21 τὸ—θάνατον om. B^{i} 21 γε om. TB μοι A διὰ τὸν τοῦ πατρὸσ ἀσχάλλων B

πάντα ταῦτα ἴσασιν οἱ Ἕλληνες, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν εἰσιν: — M[i]

† οἷον· ἡ εὐγένεια καὶ τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὸ κριτήριον εὐθαρσῶς καὶ ὁ θάνατος τοῦ πατρός, ταῦτα πάντα παρὰ τῶν Ἑλλήνων γινώσκονται πρὸ ὀφθαλμῶν ὄντα καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς ὑποτίθεται: — B[i]

786 πορευτέον: — M[g]

788 οὐκοῦν, φησί, παραιτητέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ, ἐπεὶ δακρύσει, καὶ τοῦτο αὐτὸ κακὸς οἰωνὸς ἔσται: — M[i]TAB

789 τῷ χρόνῳ ⟨δὲ⟩ κερδανεῖς: τῇ ὑπερθέσει τῶν θρηνημάτων αὐτῆς κερδανεῖς, ὅ ἐστι· κἂν τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ νῦν θρηνεῖσθαι κερδανεῖς: — MTAB

ἄλλως: κερδανεῖς, φησί, τὸ μὴ δακρῦσαι αὐτὴν καὶ γενέσθαι κακὸν οἰωνὸν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κρίσεως χρόνῳ, τουτέστιν ἕως ἂν ἡ κρίσις ἐξενεχθῇ: — MTAB

790 ἐναντίον: — M[g]

793 γενέσθω: — M[i]B[i]

795 ἕρπε νῦν οἴαξ ποδός μοι: οἴαξ καλεῖται τὸ πηδάλιον. σὺ χειραγώγει με, φησί, καὶ ὥσπερ πηδάλιον διίθυνέ μου τὸν πόδα: — MTB

† οἴαξ ποδός μοι: οἴαξ τὸ ἐν τῷ αὐχενίῳ ἐμβεβλημένον ξύλον, ὃ κατέχων ὁ κυβερνήτης τὸ αὐχένιον περιάγει καὶ στρέφει καὶ δι' ἐκείνου τὴν ναῦν: — A

φίλα γ' ἔχων κηδεύματα: ἕρπω, φησίν, ἔχων σε τὸν προσφιλέστατόν μου συγγενῆ. νῦν γὰρ τὸ κῆδος ἀντὶ τῆς συγγενείας κεῖται, κυρίως δὲ ἡ ἐπιγαμβρία: — MTB

796 ζητεῖται πῶς διαλαθὼν τοὺς φύλακας ἐπὶ τὸ μνῆμα τοῦ πατρὸς ἀπιὼν οὐ φεύγει. φαμὲν οὖν ὅτι τὰ μνήματα τῶν βασιλέων ἔσω τῆς πόλεως ἦν. οἱ δὲ ὅτι βαδίζοντα αὐτὸν πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς οὐ διεκώλυον: — MTAB

---

1 σου εἰσιν M[i] 6 τῷ ἀδελφῷ T δακρύει M[i]TA 7 in fine add. τοῦτέστι τὸ δακρύειν B 9 ὅ—κερδανεῖς om. A μὴ τὸ MT 11 αὐτὸν T 12 ἐν om. T 16—21 cf. Hesych. Or. p. 115,13 et. m. p. 616,42 Gud. p. 421,3 Zon. p. 1429 Eust. p. 1533,45 lex. Bachm. p. 312,27 Phot. 16 σὺ] οὐ M 17 ἴθυνέ M 20 συστρέφει A 23 μου om. M ἐπὶ B εὐγενείασ M 24 ὁ ἐπιγαμβρεία T ἐπιγαμβρίασ B 25—28 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ζητεῖται 25 πῶσ οὐ MT 26 οὐ φεύγει post φύλακας coll. MTB 26—28 φασί τινεσ πρὸσ τοῦτο ὅτι βαδίζοντα αὐτὸν πρὸσ τὸν τάφον τοῦ πατρὸσ οὐκ ἐκώλυον ἔνιοι δὲ λέγουσιν ὅτι τὰ τῶν βασιλέων μνήματα οὐχ ἐκτὸσ ἦν τῶν πυλῶν A 26 ἔνδον B

τί τοῦτο εἴρηκας. ἢ ἵνα τί ἐκεῖσε θέλεις ἐλθεῖν: — M[i]TB[i]

797 ὡς αὐτὸν ἱκετεύσω σῶσαί με: — M[i]TB[i]

τὸ τὸν πατέρα σου σῶσαί σε: — M[i]TB[i]

798 μητέρος δὲ μηδ' ἴδοιμι μνῆμα: κατὰ κοινοῦ τοῦτο εἶπεν· συνθεωρεῖται γὰρ τὸ πρὸς τὴν μητέρα μῖσος κἂν μὴ τοῦτο εἶπεν: — MTAB

799 πρὸ τοῦ σὲ ἀπολογήσασθαι: — M[i]TB[i]

800 περιβαλὼν πλευροῖς: ὑπὸ τῆς νόσου δυσκίνητα, μὴ δυνάμενα κινεῖσθαι καὶ κέλλειν· ἔνθεν καὶ ὁ κέλης καὶ τὸ κελλώνιον. ἤτοι δυσκίνητα, μὴ δυνάμενα κέλλειν: — MTAB

801 οὐ φροντίσας τοῦ ὄχλου ὀχήσω σε διὰ μέσης τῆς πόλεως: — M[i]TAB

ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζων [διὰ] τοῦ ὄχλου: — M[i]

803 ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν δειναῖς: — M[i]

ὠφελήσω: — M[g]

804 τοῦτ' ἐκεῖνο κτᾶσθ' ἑταίρους: ἣν ἄρα, φησὶ, καλῶς τοῦτο ἔκπαλαι δεδογμένον τὸ μὴ μόνον τοὺς συγγενεῖς φίλους νομίζειν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις βέβαιος τὴν διάθεσιν: — MTAB

805 ὅτι: — M[g]

ὅστις τρόπῳ καὶ διαθέσει συγκάμνει φίλῳ, πολλῶν ἐστι συγγενῶν ἀμείνων εἶναι φίλος: — M[i]TAB

† ἄλλως: ὡς κρείσσων ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὁ θυραῖος καὶ ξένος ὤν,

---

3 σε] με M[i] 5 θεωρεῖται A πρὸσ τῆσ μητρὸσ M πρὸ τῆσ μητρὸσ A καὶ A 8—10 cf. Orion. p. 109,1 νωχελής: τὸ $\bar{\chi}$ ἀντὶ τοῦ κ· νωκελής τις ὢν, ὁ μὴ κέλλων. κέλλειν δὲ τὸ ταχέως τρέχειν· ἀφ' οὗ καὶ κέλης ⟨ὁ⟩ δρομικὸς πῶλος. et. m. p. 608,31 (Gud. p. 414,14 Zon. p. 1412 Cramer an. Ox. II p. 393,31) νωχελής: ὁ νωθρὸς καὶ ἀσθενὴς καὶ δυσκίνητος· κατὰ τροπὴν τοῦ $\bar{\kappa}$ εἰς $\bar{\chi}$, νωκελής τις ὢν, ὁ ἐστερημένος τοῦ κέλλειν. κέλλειν δέ ἐστι τὸ ταχέως τρέχειν· ὅθεν καὶ κέλης ὁ μονόζυξ ἵππος καὶ δρομικός. scholio 4. 5 adi. B om. περιβαλὼν—νόσου et ins. νωχελῆ δὲ 8 ἤτοι μὴ B 8. 9 δυνάμενον T 9 καὶ (primum) om. A ὁ κέλλην MT ὀκέλλειν B ὀκέλλειν A 9. 10 ἔνθεν—κέλλειν] ὅθεν καὶ κέλησ B 9 ὁ om. MT κέλλησ TA σκέλησ A[1] κέλλην M καὶ om. M κελλόνιον MT 10 ὁ κέλλην MT ὀκέλλειν A 11 ὀχήσω καὶ βαστάσω B 13 διὰ del. Münzel 16 ἣν] ἂν A 18 ἀλλ' εἰ καὶ MTA 20 ὧσ τισ A συγκάμνων M φίλωι ξένοσ ὢν B 20. 21 πολλῶν — φίλος om. T 20 ἐστι om. B γάρ ἐστι A 21 μείνων ἶναι M καὶ πρὸσ τὸ ἄμεινον εἶναι A εἶναι φίλος] ἐστὶν ὁ τοιοῦτοσ B

τοῖς τρόποις δὲ συνταχείς, ἤγουν ὁμότροπος γενόμενος, κεκτῆσθαι, ἤγουν κτηθῆναι, φίλος ἀνδρί· κρείσσων δέ τινων μυρίων ὁμαιμόνων καὶ ἀδελφῶν, ἢ κοινῶς εἰπεῖν συγγενῶν: — A

συναναπλασθῇ: — M^gB^i

ξένος: — M^gB^i

807 ὁ μέγας ὄλβος: τὸ ἑξῆς· ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἀτρειδῶν ἡ μεγαλοφρονοῦσα καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τροίᾳ εἰς τὸ ἐναντίον ⟨ἐκ⟩ τῆς εὐδαιμονίας ἀνῆλθεν, ὅ ἐστιν εἰς δυστυχίαν ἀρχαίαν τὴν τοῖς Ἀτρείδαις συμπεσοῦσαν ἐπὶ τῷ χρυσομάλλῳ ἀρνῷ: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἑξῆς· ἀπὸ τῆς παλαιᾶς συμφορᾶς τῶν οἴκων τῶν Ἀτρειδῶν ὁ μέγας ὄλβος μεγαλοφρονήσας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Τροίᾳ πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσδαιμονίαν ἔδραμεν, ὡσεὶ ἔλεγεν [πρὸς τὴν κακοδαιμονίαν τὴν ἀρχαίαν]· ὠγκώθησαν ἐπὶ πολὺ οἱ Ἀτρεῖδαι καὶ πάλιν ἐδυστύχησαν: — MTA

† ἄλλως: ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ περίπυστος κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν Ἰλίῳ τῶν Ἀτρειδῶν εὐδαιμονία καὶ ἀρετὴ εἰς τοὐπίσω πάλιν ἀνέδραμεν εἰς δυστυχίαν ἐξ εὐτυχίας μεταβληθεῖσα καὶ ὥσπερ εἰπεῖν ἀπόρροιαν ἔχουσα ἐκ τῆς παλαιᾶς αὐτῶν ἐκείνης τῆς κατ᾽ οἶκον συμφορᾶς. ἐκείνη γὰρ ἡ ἔρις αὐτοῖς ἡ περὶ τοῦ χρυσομάλλου ἀρνειοῦ εἰργάσατο ἐλεεινὰ βρώματα καὶ σφαγὰς ἀνοσίους εὐγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐξ ἐκείνου δὴ φόνου συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρειδῶν οἶκον. καὶ τὸ νομιζόμενον εἶναι καλὸν οὐ καλόν ἐστι, λέγω δὴ τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸ σῶμα τῶν γονέων καὶ ᾑμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς. τὸ γὰρ ἀδικεῖν πατέρας ἀσεβῶν ἐστι καὶ ἀνοήτων τέκνων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ [γε] τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον ἐλεεινότερον. μέλλουσα γὰρ τελευτᾶν ἡ Τυνδάρεω, Κλυταιμνήστρα, φόβῳ τοῦ θανάτου ἀνεβόησεν ἡ δυστυχής· Ὀρέστα, τολμᾷς τὸν κατὰ τῆς μητρὸς φόνον. ὅρα δὴ καὶ σκόπει, μή πως τῆς εἰς τὸν πατέρα τοιαύτης τιμωρίας ἀνταλλάξῃς δύσκλειαν ἀθάνατον. οὔτε

---

7 μεγαλοφρονήσασα B 9 τῇ MT 10 ἐκ A 11 τῇ om. A 12 ἐπὶ A ἑτέραν εὐδαιμονίαν M 13 ὠγκωθεῖσαν T 13. 14 εὐτύχησαν M 15 ἡ om. TA 18 ἀπόροια T αὐτῶν om. A 19 γὰρ om. TA 20 συγγενῶν B 21 ἐξ om. A φόνου om. B ἀλλεπάλληλαι T ἐπάλληλαι A 22 εἶναι om. B 23 δὴ] δὲ B 24 ἀδικεῖν] ἄδικα πάσχειν TA 26 τούτου TA τυνδάρεωσ A 28 μὲν τὸν B δὴ] δὲ B πως om. B τῆσ B τισ TA 29 τοιαύτασ T τὰσ τοιαύτασ A om. B ἀνταλλάξῃ TAB

γὰρ νόσος οὔτε αἷμα οὔτε τις ἑτέρα συμφορὰ μείζων γένοιτ' ἂν ἐν ἀνθρώποις μητροκτονίας: — TAB

808 μέγα φρονοῦσ' ἀν' Ἑλλάδα: ἀντὶ τοῦ μέγα φρονήσασα. τὸ δὲ πλῆρες μέγα φρονοῦσα, ἡ ἀρετή. εἰδωλοποιεῖ γὰρ αὐτήν. ἢ ὅτι τῶν ἐπειλημμένων αὐτῆς ἐπαίρει τὸ φρόνημα: — MTA

δύναται καὶ μέγα φρονοῦσι, τοῖς Ἀτρείδαις: — MM^{i}TAB

809 ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰλίῳ. Σιμοῦς γὰρ ποταμὸς Ἰλίου, ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν δηλοῖ: — M^{g}B^{i}

810 πάλιν ἀνῆλθ': εἰς τὸ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον ἔδραμε καὶ κατέστη τοῖς Ἀτρείδαις. εὐτυχίαν δέ φησι τὴν κατὰ τὸ Ἴλιον καὶ δυστυχίαν τὴν νῦν τραγῳδουμένην: — M^{i}TAB^{i}

811 πάλαι παλαιᾶς: ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν παλαιὰν καὶ πάλαι γεγενημένην συμφοράν. λέγει δὲ τὴν μοιχείαν τῆς γυναικὸς Ἀτρέως καὶ τὴν βορὰν τῶν τέκνων τοῦ Θυέστου, ὡς καὶ ἑξῆς ἐπάγει. ἢ οὕτως· προϋπαρξάσης ἑτέρας κατὰ τὸν ἀνέκαθεν χρόνον συμφορᾶς [τῶν τέκνων αὐτοῦ, εἶτα εὐτυχίας τῆς κατὰ τὸ Ἴλιον, καὶ πάλιν δυστυχίας τῆς νῦν τραγῳδουμένης] ἥτις αὐτοῖς προὐξένησε συμφορὰς ἀτόπους, τῷ μὲν οἰκτροτάτην παίδων βοράν, τῷ δὲ σφαγὴν ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφοῦ. τὸ γὰρ τεκέων ἀντὶ τοῦ τέκνων· ἑξῆς δὲ τεκέων χρόα τεμεῖν πυριγενεῖ παλάμᾳ. ἐπὶ τῶν γονέων δὲ ἔλαβε παρὰ τὸ τεκεῖν ἴσως: — MTAB

† ἀπὸ συμφορᾶς δόμων: ποίας δὲ συμφορᾶς λέγει· ὁπότε παρὰ τοῦ ἀρνὸς ἦλθε τοῖς Ἀτρείδαις μεγάλη συμφορά, σφαγαὶ καὶ θοινήματα τῶν γενναίων τέκνων: — A

† Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος βασιλεύων Πελοποννήσου ηὔξατό ποτε ὅ τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο Ἀρτέμιδι θῦσαι. γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσᾶς ἀρνὸς τῆς εὐχῆς ἠμέλησε καὶ καθείρξας εἰς

---

1 οὐδὲ αἷμα TA om. B μείζων om. A 2 μητροκτονία A 3 μέγα om. A 5 ὑπειλημμένων MTA 6 scholio quod praecedit adi. MTA add. δὲ post δύναται δύναται εἶναι M^{i} μεγαλοφρονοῦσι AB 7 Ἰλίου om. B^{i} 9 εἰς τὸ] ἀντὶ τοῦ B^{i} ἦλθε A ἀνέδραμε B^{i} 10. 11 εὐτυχίαν—τραγῳδουμένην om. B^{i} 11 νῦν ante δυστυχίαν coll. M^{i}TA πραττωμένην M^{i} 12 ἀντὶ τοῦ om. B 14 τῆσ βορᾶσ MTA τοῦ om. A ὡς om. T καὶ om. A 15 post συμφορᾶς add. κατὰ τὴν μοιχείαν καὶ τῆσ βορᾶσ A 17 αὐτοὺσ T προξένισε M προυξένισε T προσεξένησε A 17. 18 οἰκτροτάτων MTAB 18 ὁσίαν MT 18. 19 τὸ—τέκνων om. B 19 τεκέων (alterum) om. MTB τεμεῖν A τέμνειν MTB 20 παρὰ] διὰ A 24—p. 181,11 descripta ex schol. B 105 25 γεννηθῆναι καὶ A^{i}

λάρνακα ἐφύλαττε. μέγα δέ τι φρονήσας ἐπὶ τῷ κτήματι κομπάζει ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. ἠνίασε τοῦτο Θυέστην, καὶ ὑπελθὼν ὡς ἐρῶν ἔπεισε τὴν Ἀερόπην δοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα, λαβὼν δὲ ἀντεῖπε τῷ ἀδελφῷ ὡς οὐ δεόντως κομπάζοντι. ἔλεγε δὲ αὐτὸς ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσᾶν ἄρνα ἔχοντα. τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ τοῦ Ἀτρέως Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς τὸν Ἀτρέα συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας καὶ δηλοῖ περὶ τῆς ἀνατολῆς ὅτι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος. συνθεμένου δὲ περὶ τούτου ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὴν ἐποιήσατο· ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου ⟨πλεονεξίαν⟩ τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε καὶ Θυέστην ἐφυγάδευσεν: — A[i]

815 σφάγια γενναίων τεκέων: τῶν εὐγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐξ ἐκείνου δὲ φόνοι συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρειδῶν οἶκον: — M[i]TB[i]

817 οὐ προλείπει: τὰ θατέρῳ συμβάντα κατὰ ἀμφοτέρων ἐξήνεγκεν. τί γὰρ δεινὸν ὁ Μενέλαος ἐπανελθὼν πέπονθεν, εἰ μὴ τὰ ἐν Ἰλίῳ δι' αὐτὸν γενόμενα λέγει κακά. σύλληψις δὲ ὁ τρόπος· τὸ γὰρ ἑτέρῳ συμβὰν κατ' ἀμφοτέρων ἔταξεν: — MTAB

819 τὸ καλῶς δοκοῦν γεγενῆσθαι οὐ καλῶς ἀπέβη τῷ Ὀρέστῃ. τί δέ ἐστι· τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸ σῶμα τῶν γονέων καὶ ἡμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς: — MTB

τὸ νομιζόμενον δὲ εἶναι καλόν, ὁ κατὰ τῆς μητρὸς φόνος ὅτι ἐπ' ἐκδικίᾳ τοῦ πατρὸς γέγονεν, οὐ καλὸν τῷ μητροκτονήσαντι: — MTA

ἄλλως: ἔνιοι οὕτως· ἡ τιμωρία ἡ ὀφείλουσα ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπαιτηθῆναι σφοδρότερον ἀπῃτήθη. οὐ καλόν, φησί, τὸ σῶμα τῶν γονέων, λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν, ἀπηνεῖ χειρὶ τέμνειν τὸν Ὀρέστην: — MTA

ἢ τοιαύτη ἡ σύνταξις· οὐδὲ τοῦτο, φησί, καλόν, τὸ τὸ ξίφος

---

1. 2 ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ A[i] κατὰ τὴν ἀγορὰν schol. B 105 2 θυέστησ A[i] ὑπῆλθεν A[i] πεῖσαι A[i] 5 ὁμολογοῦντα A[i] 8 συνθέμενοσ A[i] 9 εἰσμαρτυρήσαντοσ A[i] 10 πλεονεξίαν add. schol. B 105 13 φόνου B[i] 15 θατέρωσ T καθετέρου M 16 τί] τὸ MT ἐπανελθὸν A 17 γινόμενα MTA λέγοι B δὲ] οὖν B τῶι M 18 ἑτέρου M ἕτερα T 22—27 scholio p. 182,4.5 adi. MT 24 τιμωρία ἡ] τιμωρίαν M ὑπὸ] ἀπὸ MT ἐκ A 25 ὑπὸ A τοῦ πατρὸς] ἀτρέωσ MTA 26 δέ φησι M 26. 27 χερὶ τεμεῖν A 28—p. 182,3 scholio p. 182,13—19 adi. MTAB 28 ἡ om. MTA τὸ τὸ] τὸ TA

ἡματωμένον δεῖξαι ταῖς τοῦ ἡλίου αὐγαῖς. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως, ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέναι: — MTAB

820 ἀπηνεῖ καὶ θρασείᾳ καὶ ἀνημέρῳ, ὡς ἂν ἐκ πυρὸς γεγενημένῃ: — $MTAB^i$

τῷ ξίφει, ἐπεὶ ὑπὸ πυρὸς παλαμᾶται: — M^gTAB^i

821 μελάνδετον: διὰ τὸ μέλαιναν λαβὴν ἔχειν, τουτέστι μελάγχωπον. ἢ μέλαν παρὰ τοῦ φόνου γενόμενον. πολλὰ δέ εἰσι τὰ τοιαῦτα σύνθετα, οἷον 'κελαινεφὲς αἷμα'· οἷον τὸ νέφος οὐκ ἔγκειται, οὕτως καὶ ἐνταῦθα τὸ δεδέσθαι οὐκ ἔγκειται: — MTAB

τὸ ὑπὸ τοῦ αἵματος μελαινόμενον: — M^gTA^g

823 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν: γράφεται τὸ δ' αὖ κακοῦργον: — TA

τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια: τὸ δὲ μετὰ λόγου καὶ πιθανότητος ἐπιχειρεῖν τι καὶ πράττειν κακὸν οὐχ ἁπλῆ ἐστιν ἀσέβεια, ἵν' ᾖ καθόλου τοῦτο τάττεσθαι δυνάμενον καὶ ἐπὶ Ἀτρέως καὶ ἐπὶ Θυέστου καὶ ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ ἐπ' Αἰγίσθου καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τούτων, ἀλλὰ καθολική ἐστι γνώμη. τὸ δὲ κακοφρονούντων ἀνδρῶν παράνοια τοιοῦτόν ἐστι· τῶν κακὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν αὐτὸ τὸ ἀλόγιστόν ἐστιν: — MTAB

ἄλλως: τὸ μὲν κακουργεῖν ἀσεβῶν ἐστι καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον ἐλεεινότερον. οὐκ ἠλέησε γὰρ τὴν μητέρα οἰκτρῶς παρακαλοῦσαν: — MTAB

ἄλλως: ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὰ πράττειν ἀσέβειά ἐστι. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ ἡ Κλυταιμνήστρα μοιχευθεῖσα ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα: — MTA^gB

γράφεται ποικίλα: — M^gT

824 κακῶς διανοουμένων: — M^g

---

1 ἠμαγμένον B 2 οἴονται] οἷον A δεικνῦντα M σύμβουλον T τὸ MTA 4 θρασεῖ MT 4. 5 γεγενημένοσ M 6 scholio 4. 5 adi. B^i add. ἢ ὑπὸ ἐκ M^g ἐκ A παλαμῶται M^g ὑποτολμᾶται A 7—10 cf. schol. Phoen. 1091 scholio p. 181,28—p. 182,3 adi. MAB add. δὲ B 7 διὰ τὸ om A μέλαναν T μελανὰν A ἔχην B ἔχοντοσ MTA 8 παρὰ A ποῦ MT ὑπὸ B τὸν φόνον T εἰσι om. A 9. 10 οἷον—ἔγκειται om. A 9 οἷον—ἔγκειται] οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφοσ B τὸ κελαινεφὲσ T 12 scholio 13—19 adi. TA γράψον A 14 καὶ om. A 15 τοῦτο om. A 17 ἀλλὰ καὶ A 21 ἐλεεινότερα M γὰρ om. MT 23 ἄλλως] ἢ οὕτωσ B 24 ἐπειδὴ B

825 διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου: — $M^gTA^gB^i$

827 οὐχ ὅσια τολμᾷς: — M^i

830 ἀπενέγκῃ κακοδοξίαν αἰώνιον: — M^gTA^g

831 οὔτε γὰρ νόσος οὔτε συμφορά τις μείζων μητροκτονίας: — $M^iTA^gB^i$

834 οἷον: οἷον ἔργον ὁ δυστυχὴς διαπραξάμενος * * διὰ τὸν φόνον καὶ περιδινούμενος τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὄψεις, ὁ τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος παῖς: — M^iTA

† οἷον ἔργον τελέσας: ἀντὶ τοῦ· οἷον ⟨ἔργον⟩ ὁ δυστυχὴς Ὀρέστης καταπραξάμενος, τὸ τῆς μητροκτονίας, ἄγρευμα γεγένηται ταῖς Ἐρινύσι συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον: — B

836 Εὐμενίσιν θήραμα φόνῳ: ἀντὶ τοῦ ἄγρευμα γενόμενος καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἐρινύων διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός: — MTA

837 περιδινούμενος τοὺς ὀφθαλμούς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ μανιώδεις· καὶ πανταχοῦ περιστρέφων αὐτούς, ὅ ἐστι τεταραγμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ ἑξῆς· Εὐμενίσι δρομάσι. δρομάσι δὲ ταῖς εὐκινήτοις: — MTAB

839 φεῦ τῆς δυστυχίας, ὦ Ὀρέστα: — M^iA^g

840 ἐκ χρυσοῦ ὑφανθέντων. ἴσως παρὰ τὸ πηνίον: — $M^gA^gB^i$

841 μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδών: ὡς ἄρα ἦσθα τὴν φύσιν ὠμός, ἡνίκα ἡ μὲν ὠδινήσασα προὔτεινέ σοι τὸν μαστὸν ἐκ τῶν χρυσοϋφῶν ἱματίων γαλακτοτροφίας ὑπομιμνήσκουσα καὶ παρὰ σοῦ ἔλεον διὰ τούτου θηρωμένη, σὺ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπιδὼν οὐκ ἠλέησας τὴν τεκοῦσαν, ἀλλὰ γέγονας τῆς μητρὸς ἀνόσιος φονεὺς τῷ σῷ πατρὶ ὑπὲρ ὧν πέπονθεν ἐκδίκησιν δι' ἀσεβείας διδούς: — MTB

ἀνατεινόμενον: — $M^gA^gB^i$

846 οὐδαμῶς μαινόμενος, σωφρονῶν δέ: — $M^gA^gB^i$

850 κατὰ τὸ σιωπώμενον εἶδον τὸν ἄγγελον ἐρχόμενον αἱ τοῦ χοροῦ γυναῖκες: — M^gB^i

855 ἀπὸ λόγου δῆλος εἶ κακάγγελος ὤν: — M^iTB^i

---

4 post μείζων add. ἐστὶ τῆσ B^i τῆσ T 6 δυστυχὴς] ἐὰν τύχησ M^i 14—17 scholio quod praecedit adi. MTA 14 initio add. ἀντὶ τοῦ B 15 ἔχω M 16 τοῖσ M 20—25 μαστὸν ὑπερτέλλοντα habet A^1, cetera desunt 21. 22 ἐκ—ἱματίων] ἐξοδίν.. M ἐξωδίνουσα T 22 παρὰ σοῦ] πρὸσ MTB 23 τοῦτο M 25 πέπονθασ MT δι'] τῆσ M 28 κατὰ δὲ τὸ M^g 28. 29 αἱ—γυναῖκες] αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ B^i 30 τοῦ λόγου B^i

857 τῶν Ἀργείων· Πελασγὸς γὰρ βασιλεὺς παλαιὸς Ἀργείων: — $M^{i}TAB^{i}$

860 ἀντὶ τοῦ· εἰς τὸ μέλλον ἀφορῶσα πολλὰ ἐθρήνουν: — $M^{i}AB^{i}$

862 ἀντὶ τοῦ κατεδίκασαν. καὶ 'καθαιροῦσαν ψῆφον' τὴν καταδικάζουσαν: — $M^{i}TAB^{i}$

869 ἔτρεφε: — M^{g}

870 εὐγενῆ πρὸς τὸ χρῆσθαι: — $M^{i}B^{i}$

871 καὶ θάσσοντ' ἄκραν: τόπος οὕτω καλούμενος. τὸν Πρῶνα λέγει· ἐνταῦθά φασι τοὺς Ἀργείους ἐκκλησιάζειν: — MTAB

θάσσοντ' ἄκραν: φασὶ τὸν Δαναὸν ἐνταῦθα δεδωκέναι δίκας τῷ Αἰγύπτῳ ὑπὲρ ὧν εἰργάσαντο φόνων αἱ θυγατέρες αὐτοῦ: — MTAB

872 οὗ φασι πρῶτον: ὅπου φασὶ πρῶτον Δαναὸν μετὰ τὸν θάνατον τῶν υἱῶν Αἰγύπτῳ δοῦναι δίκας. αὐτὸς γὰρ ὁ Αἴγυπτος ἧκεν εἰς Ἄργος τιμωρήσων τὸν φόνον. Δαναὸς δὲ μαθὼν ἐξῆγεν εἰς ὅπλα τοὺς Ἀργείους, ἀλλὰ Λυγκεὺς πείθει λόγοις ὁρίσασθαι τὴν ἔχθραν, καὶ καθιστῶσι δικαστὰς αὐτοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων τοὺς ἀρίστους. [ὁ δὲ τόπος ἔνθα] ἡ ⟨δὲ⟩ δίκη συνήχθη περὶ τὴν μεγίστην ἄκραν, ἔνθα καὶ Ἴναχος ἁλίσας τὸν λεὼν συνεβούλευσεν οἰκίζειν τὸ πεδίον. ὁ δὲ τόπος ἐξ ἐκείνου Ἁλιαία καλεῖται: — MTAB

ἄλλως: ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἀφῖχθαι τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τέ φασι καὶ Ἑκαταῖος γράφων οὕτως [FHG IV p. 627ᵃ]· 'ὁ δὲ Αἴγυπτος αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος, παῖδας δὲ * * * ὡς μὲν Ἡσίοδος [frg. 50], ἐποίησε πεντήκοντα, ὡς ἐγὼ δὲ, οὐδὲ

---

1 Πελασγὸς—Ἀργείων] βασιλεὺσ γὰρ ἀργείων τελασγὸσ τοῦ ἄργουσ A   4 ἀντὶ τοῦ om. A   κατεδίκασε T   καθαιροῦσι A   8 οὗτοσ TA   8. 9 λέγει δὲ τὴν πρῶνα B   9 φησὶ TA om. M   10. 11 scholio quod praecedit adi. B qui pro θάσσοντ'—φασὶ habet λέγουσι δὲ καὶ   10 φησὶ MTA   11 ὃν M φόνον MTAB   in fine add. αἱ πεντήκοντα τοῖσ υἱοῖσ αὐτοῦ A   12 τὸν δαναὸν AB   τὸν om. B   13 υἱέων A   Αἰγύπτῳ—Αἴγυπτος om. MTA Αἰγύπτῳ] αἰγύπτου B   14 post Ἄργος ins. αἴγυπτοσ MTA   τῶ φόνω B 15 ὁρίσασθαι] λῦσαι B   16 αὐτοὺσ MTA   18 λαὸν B   συνενήλευσεν M   ὁ δὲ τόπος om. B   19 ἀλιδιὰσ B   in fine add. ἡ νῦν ἡλιαία λεγομένη B   21 ἄλλοισ MT   τέ φασι] στέφανοσ A   γράφεται MT γράψον A γράφει B   22. 23 παῖδας δὲ ἀπέστειλεν ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε Kirchhoff Odyss. p. 327 παῖδες δὲ, ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε Weil rev. de phil. II p. 84 παῖδες δὲ αὐτοῦ· καὶ παῖδας μὲν, ὡς μὲν Ἡσίοδος, ἐποίησε Wilamowitz phil. Unters. I p. 94   22 δὲ] μὲν M   23. p. 185,1 ὡς—εἴκοσι om. B 23 ἐγὼ Wilamowitz λέγων MTA

εἴκοσι'. καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος [FHG IV p. 653^a] ἐν † τούτῳ τὰ παραπλήσιά φησι. Φρύνιχος δὲ ὁ τραγικός φησι σὺν Αἰγυπτίοις τὸν Αἴγυπτον ἥκειν εἰς Ἄργος. λέγεται δέ τις ἐν Ἄργει Πρών, ὅπου δικάζουσιν Ἀργεῖοι: — MTAB

ἄλλως: οὗ παρῆκεν ὁ Δαναὸς Αἰγύπτῳ δικάσασθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ χωρίου Δεινίας ἐν $\bar{θ}$ τῆς πρώτης συντάξεως, ἐκδόσεως δὲ δευτέρας [frg. 3], γράφων οὕτως· 'ταχέως δὲ κυριεύσαντες τὸν Μέλαγχρον καὶ τὴν Κλεομήτραν βάλλοντες τοῖς λίθοις ἀπέκτειναν. καὶ τὸν τάφον αὐτῶν δεικνύουσιν καὶ νῦν ἔτι ὑπεράνω τοῦ καλουμένου Πρωνός, χῶμα † παντελῶς, οὗ συμβαίνει τοὺς Ἀργείους δικάζειν'. τάχα δ' ἂν τούτου καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύοι εἰπών [frg. 307]· 'καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναϊδῶν ἑδρασμάτων στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων * *: — MTAB

καὶ ἄλλως: Δαναὸς ἐγένετο Ἄργους βασιλεύς. οὗτος τὰς θυγατέρας ἑαυτοῦ πεντήκοντα οὔσας ἐκδίδωσι πρὸς γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπτου πεντήκοντα καὶ αὐτοῖς οὖσιν. οὗτος ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον χρησόμενος εἰ ἄρα καλῶς ἔγημαν αἱ θυγατέρες. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτὸν ἐκ τούτου κινδυνεύσειν. ὁ δὲ ἔπεισε τὰς θυγατέρας ἀνελεῖν τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου. μόνη δὲ Ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, καὶ οὗτος ἐβασίλευσεν Ἄργους: — MTAB

τὴν Ἠλιαίαν φησί: — M^iB^i

875 ἆρα παρὰ πολεμίων τινῶν: — M^gB

876 ἀνήγειρεν: — M^iA^g

γράφεται ὄχλον: — M^i

---

1 εἴκοσι Weil Wilamowitz εἰσί MA ἔστι T κυκλογραφεὺς MTAB ἐν τούτω MTA ἐν τῷ πρώτῳ Cobet om. B sed τούτω post παραπλήσια coll. 2 φρυνίων T φησιν ἐν coni. Nauck FTG p. 557 σὺν Αἰγυπτίοις om. B 3 λέγει MT παρὼν T 5—12 scholio quod praecedit adi. MTAB, pro ἄλλως scripto ἀλλ' MTA om. ἄλλως — δικάσασθαι B 5 οὗ] οὐ MTA παρήκει MTA em. Cobet 6. 7 ἐν — δευτέρας om. B 6 $\overset{\vartheta}{\text{ἐν}}$ M ἔνθα TA em. Müller δὲ om. M 7 δεύτερον M γρ. MT γράψον A ταχέως] τείχεος coni. Müller μελάχαριν MB μὲν λάχαριν T μὲν $\overset{\chi}{\text{λά}}$ A Μελάγχρουν Cobet 8 κλεομήστραν T τοῖς om. B 9 ἔτι καὶ νῦν B πρώνου M πρῶνας TAB 11 μνημονεύει MTAB ὄχλον B 12 στὰς om. A μέσοις A κηρύκων ὕπο Cobet 13—19 scholio quod praecedit adi A add. δὲ post Δαναὸς 14 ἐξέδοτο A 15 ἀπῆλθον A 16 αὐτῶι B 17 πείσας A 18 ὑπερμήστρα MTB 20 φασι τόπος οὕτω καλούμενος λέγει δὲ τὴν πρῶνα B^i 21 in fine add. ἄγγελμα παραγενόμενον ἀνήγειρε τὴν πόλιν B

879 ἀνέλπιστον: — M^{i}B^{i}

πρᾶγμα: — M^{g}

882 τὸν δὲ συλλυπούμενον τῷ φίλῳ καθάπερ ἀδελφόν: — M^{i}TA^{g}B^{i}

889 τοῖς κρατοῦσιν ἀεὶ χαριζόμενος: — M^{i}TA^{g}

ἕλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν: τὸ ἑξῆς· ⟨ἕλεξε διχόμυθα⟩, ἀντὶ τοῦ διχόγνωμα, τοῖς κρατοῦσιν ἄλλοτε ἄλλα προσχαριζόμενος: — MTB

890 ἐκπληττόμενος ἐπαινῶν: — M^{g}TA^{g}B^{i}

891 διὰ τοῦ καλοῖς κακοὺς λόγους ἑλίσσων ἐξηγεῖται τὸ διχόμυθα: — M^{i}T

892 καθισταίη νόμους: ἀντὶ τοῦ κυροίη. λέγων ὅτι ὁ Ὀρέστης οὐ καλὸν νόμον εἰσήνεγκεν εἰς τοὺς τεκόντας: — MTAB

896 πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες: καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει ὅτι [frg. 1001] 'ἀεί ποτε σπέρμα κηρύκων λάλον': — MTAB

897 ὃς ἂν δύνηται καὶ ἄρχῃ τῆς πόλεως: — M^{i}TAB^{i}

903 ἀθυρόγλωσσος: ταῦτά φασιν ἐπὶ Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ λέγεσθαι, σφαλλόμενοι. πρὸ γὰρ τῆς τοῦ Ὀρέστου διδασκαλίας πολλοῖς χρόνοις ὁ Κλέων ἐτελεύτα. τάχα οὖν εἰς Κλεοφῶντα τείνει, ἐπεὶ καὶ ἔναγχος οὗτος τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους συνθήκας οὐ προσήκατο. καὶ τῷ λέγειν δὲ Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος ἠναγκασμένος εἰς τοῦτον βλέπει. θέλει γὰρ εἰπεῖν Ἀθηναῖον οὐκ Ἀθηναῖον ὄντα αὐτόν, ἀλλὰ νόθον πολίτην, παρόσον Θρᾷξ ἦν ὁ Κλεοφῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις [690 sq.]· 'φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδὼν ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον': — MTAB

904 Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος: Ἀργεῖος ἠναγκασμένος, ὡσεὶ ἔλεγε

---

1 initio add. ἀπροσδόκητον B^{i} 3 τὸν δὲ om. TA^{g} τὸν φίλον M^{i}T ἴσα ἀδελφῷ B^{i} in fine add. κηδεύοντα δὲ παιδαγωγία ἀντὶ θεραπεύοντα τῇ χειραγωγία B^{i} 6 ἀντὶ τοῦ om. T ἄλλα] ἄλλῳ T in fine add. τὸ δὲ διχόμυθα ἐξηγεῖται διὰ τοῦ καλοῖσ κακοὺσ λόγουσ ἑλίσσων MTB 9 λόγουσ om. T 11 κυροίοι M κυρίοι T κυροῖ B 12 νόμον B δρόμον MTA 13 λέγων MTA 14 ποτ' ἐστὶ Musgrave 15 initio add. καὶ M^{i}A τῆς πόλεως om. spatio relicto A 16 φησιν MTAB 18 χοροῖσ T τάχα] ταῦτα A εἰσ τὸν M συντείνει A 18. 19 ἐπείγω καὶ ἔναχοσ A 18 καὶ] ὁ M 20 τῷ Arsenius τὸ MTAB Ἀργεῖος οὐκ Ἀ.] ἀργείων A 20. 21 βλέπειν A 22 ὁ Κλεοφῶν Ruhnken ἐκ δελφῶν ὁ κλέων MTAB 23 ἀμφιάλοισ MTA δηλὸν M δειλὸν TA 25 initio add. τὸ ἑξῆσ A

νόθος πολίτης. ταῦτά φασιν αὐτὸν εἰς Κλεοφῶντα τείνεσθαι, ἐπεὶ ⟨ὡς⟩ Θρᾷξ κωμωδεῖται: — M[i]TA

905 θορύβῳ τε πίσυνος: τεθαρρηκὼς, πείθειν δυνάμενος εἰς τὸ περιβαλεῖν κακῷ τινι τοὺς ἀκούοντας, ὥστε αὐτοὺς ποιῆσαί τι κακόν: — MTAB

910 λείπει τὸ ἀλλ' οὖν: — M[i]B[i]

911 θεᾶσθαι δ' ὧδε: ὁ δὲ τοῦ δήμου προϊστάμενος ὀφείλει τοὺς τοιούτους ἐπιλέγεσθαι δημηγόρους τοὺς καὶ χρησιμεύειν μέλλοντας. ὁμοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεται τῷ τε δημηγόρῳ καὶ τῷ τοῦ δήμου προϊσταμένῳ: — MTAB

ἄλλως: δεῖ, φησὶ, τὸν ἀγαθὸν πολίτην εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφορᾶν ἀεί· καθὼς γὰρ ἂν συμβουλεύσειεν, οὕτως εἰώθασιν ἀποβαίνειν τὰ πράγματα: — TAB

† ἄλλως: τὸν δὲ προεστῶτα τῆς πόλεως, τουτέστι τὸν δημαγωγὸν, οὕτως ἀφορῶντα, πρὸς τὸν λέγοντα, δεῖ κρίνειν. ὁμοίως γὰρ, φησὶν, ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα καὶ τῷ λέγοντι καὶ τῷ ἀκούοντι. ὥσπερ γάρ,. ἐὰν ᾖ ὁ συμβουλεύων κακός, ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει, οὕτως καὶ ὅταν ὁ ἀκούων κακῶς ἀκούῃ, πάλιν ἀσύμφορον: — TAB

† ἄλλως: τὸν δὲ προεστῶτα τῆς πολιτείας καὶ τοῦ δήμου ἀνερευνᾶν δεῖ καὶ ἀνασκοπεῖν τὸν συμβουλεύοντα ὁποῖός ἐστι τὸ ἦθος. εἰς ταὐτὸν γὰρ ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα τῷ τε λέγοντι κακῶς καὶ σφαλερῶς συμβουλεύοντι τῷ ⟨τε⟩ δεχομένῳ τοὺς αὐτοῦ λόγους: — A

913 τῷ τοὺς λόγους λέγοντι: τουτέστι τῷ προϊσταμένῳ καὶ τὰ πρωτεῖα φέροντι τῆς πόλεως καὶ τιμωμένῳ: — MTAB

915 ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους: ὑπέβαλλε δὲ αὐτῷ ὁ Τυνδάρεως τοιούτους λόγους λέγειν, ὑμᾶς φονευθῆναι. ἢ οὕτως· ὑπέβαλλεν ὁ Τυνδάρεως τοῖς καθ' ὑμῶν ποιουμένοις τὸν λόγον. ὑπέτεινε δὲ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἦν τῷ ὑμᾶς λέγοντι φονεύεσθαι: — MTA[1]B

---

1 ἐκ M γίνεσθαι M 4 κακῶ τινι B αὐτῶ κακῶ MTA 6 in fine add. κἂν μὴ παραυτίκα ἀλλ' οὖν μετὰ ταῦτα B[i] 8 τοὺσ δημηγόρουσ τοὺσ A 8. 9 ὁμοίωσ γὰρ spatio uacuo ins. A[1] 9 τε] γε A καὶ] δὲ A 10 in fine add. τιμωμένω γὰρ εἶπε τῶ προισταμένω A 11 initio add. λέγων A 12 ἀφορῶντα A ἀεὶ om. A καθὼς γὰρ] ὥσπερ A εἴωθεν A (ωθεν spatio uacuo ins. A[1]) 14 δὲ om. B 17 ὁ B ὅτε T ὅτι A κακῶσ A ἀσύμφοροσ T ἀσυμφ[ορ] A 18 κακὸσ ἀκούει A οὐ σύμφοροσ B 23 τουτέστι] ἀντὶ τοῦ A 23. 24 τῷ — πρωτεῖα om. A spatio relicto 26 ἡμᾶσ A[1] 27 ὑποβάλλων MB ὑποβαλὼν TA ἡμῶν MA[1] 28 δὲ om. B

τῷ λέγοντι τοὺς δύο φονευθῆναι. τὸ δὲ κατακτείναντι ὅσον ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἔλεγεν: — M^{i}TAB

918 γράφεται οὐκ εὔοπτος: — M^{i}B^{i}

εὔμορφος: — M^{g}A^{g}

ἀνδρεῖος τῇ ψυχῇ. ἀνδρεία γὰρ ἐπὶ ψυχῆς. ῥώμη δὲ ἐπὶ σώματος: — M^{i}TB

† κατὰ μὲν τὴν ἔξω ἐμφέρειαν καὶ ἐμφάνειαν ἀηδὴς καὶ ἀφανής, ἀνδρεῖος δὲ καὶ γενναῖος κατὰ ψυχήν: — A

919 ἐκκλησίας οὐ περιερχόμενος. οὐδὲ πλησιάζων: — M^{i}TB

ἀπὸ κοινοῦ τὸ χραίνων: — M^{i}TB^{i}

920 αὐτουργός: σῴζουσι γῆν οἱ αὐτουργοῦντες· γνησίως γὰρ τοὺς ἀγροὺς ἐργάζονται: — MTAB

αὐτουργός: ὁ τὴν ἰδίαν ἐργαζόμενος γῆν: — MTAB

οἱ αὐτουργοί: — M^{g}A^{g}

921 χωρεῖν ὁμόσε: ἀντὶ τοῦ οὐ διχόμυθα λέγων ὡς ὁ προρρηθείς. τοῦτο ἐναντίον ἐστὶ τῷ διχόμυθα· συνδραμεῖν ὑμῖν θέλων τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ὑμετέραις βουλήσεσι βουλόμενος. σημαίνει δὲ τὸ σῴζειν ὑμᾶς ἐσπουδακώς: —

ὁμοῦ: — M^{g}

922 ἀνεπίπληκτον: ἀνεπίληπτον, ἀναμάρτητον, ἀδιάφθορον, ἀβλαβῆ, οὐκ ἄξιον τοῦ ἐπιπλήττεσθαι, ἀνεπιτίμητον, ὃν οὐδεὶς διὰ τὸ σῶφρον ὕβρισεν: — M^{i}TAB

926 τοὺς ἄνδρας ἀφῄρει: — M^{i}B^{i}

ἣ κεῖν' ἀφῄρει: ἥτις, φησίν, ἡ Κλυταιμνήστρα, τὸ ὅσον ἐφ' ᾧ δέδρακε φόνῳ κατὰ τοῦ ἀνδρός, ἀνῄρει καὶ ἀνέτρεπεν ἔθη καλὰ καὶ

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. B add. τῶι σφώ δὲ ἀντὶ τοῦ τὸ — ἔλεγεν spatio uacuo ins. A^{1} 1 κατακτείνοντι B οἷον MTA^{1} 3 εὔωπτοσ B^{i} in fine add. τουτέστιν οὐκ εὐειδήσ B^{i} 8 in fine add. ῥώμη δὲ ἐπὶ δυνάμεωσ A^{1} 9 scholio 5. 6 adi. B add. τὸ δὲ ὀλιγάκισ ἄστυ κἀγορᾶσ χραίνων κύκλον ἀντὶ τοῦ 10 in fine add. κύκλον δὲ τὸ δικαστήριον τὴν ἐκκλησίαν B^{i} 11. 12 scholio 13 adi. B add. δὲ post σῴζουσι 13 scholio 11. 12 adi. MTA add. δέ ἐστιν post αὐτουργὸς MT scholio 9 adi. B add. δέ ἐστιν post αὐτουργὸς 15—18 scholio 11. 12 adi. B add. καὶ τὸ χωρεῖν ὁμόσε τοῖσ λόγοισ θέλων 15 οὐ om. A 16 τοῦτο γὰρ B 17 ἡμετέραισ A βουλεύσεσι B βουλόμενοσ om. AB scripserim ταῖς ὑ. βουλήσεσι τὰ αὐτὰ βουλόμενος 17. 18 σημαίνει δὲ τὸ] τουτέστι B 20 ἀδιάφορον TB 23 ἀφῄρει] δηλονότι B^{i} 25 δέδρακα M δεδρακὼσ T φόνον MTAB ἤθη A καλὰ om. T

ζηλωτά, λέγω δὲ τὸ ὁπλίζεσθαι καὶ ἐπ' ἀλλοδαπῆς ἰέναι. νῦν δὲ ἀνῃρημένης αὐτῆς πεφρίκασιν αἱ γυναῖκες τὰς κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλάς· τότε δὲ οὐκ ἂν ἐτόλμησε τῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἔξω τῶν οἴκων ἐπὶ πόλεμον ὁρμᾶν ὑφορώμενος τοὺς εἰωθότας νοθεύειν: — MTAB

ἄλλως: ἥ, φησίν, ἡ Κλυταιμνήστρα, ὅσον ἧκεν ἐφ' ἑαυτῇ, καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἔργα ἔπαυσε, φημὶ δὴ τὸ ὁπλίζεσθαι ⟨καὶ ἰέναι⟩ κατὰ ἀλλοδαπῆς, διὰ τὸ μὴ ἐκ τῆς γυναικὸς ἀναιρεῖσθαι: — MTA

λελειμμένοι: οἱ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντες, οἱ μὴ ἐξελθόντες εἰς πόλεμον: — MTA^{g}B^{i}

τὰς γυναῖκας τὰς οἰκουρούσας: — MTB^{i}

τὰς τῶν οἴκων διοικητρίας γυναῖκας: — TA^{g}

932 Ἴναχος αὐτόχθων πρῶτος βασιλεὺς Ἄργους, δεύτερος Πελασγός, τρίτος Δαναός: — M^{i}AB^{i}

ὦ γῆν Ἰνάχου: μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ὄρεσιν οἰκούντων τῶν Ἀργείων πρῶτος αὐτοὺς συνῴκισεν Ἴναχος καὶ λιμναζόμενον τὸ παρὰ τὸν Ἴναχον πεδίον αὐτὸς ἐκαθάρισε καὶ ἐκ πηγῆς τινος ποιησάμενος τὸν ποταμὸν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴναχον ἐκάλεσε καὶ τὸ Ἄργος Ἰνάχιον. Ἰνάχου δὲ καὶ Μελίας Φορωνεὺς καὶ Φηγεὺς ἐγένοντο. Φορωνέως δὲ καὶ Πειθοῦς ἐγένοντο Αἰγιαλεύς, Ἆπις, Εὔρωψ, Νιόβη. Νιόβης δὲ Ἄργος ἐγένετο, Ἄργου δὲ Κρίασος, Ἔκβασος, Πείρασος, Ἐπίδαυρος, Τίρυνς. Κριάσῳ δὲ ἀπὸ Μελανθοῦς ἐγένοντο Φόρβας καὶ Κλεόβοια, Φόρβαντι δὲ ἐκ τῆς Εὐβοίας [ἐγένετο] Τριόπας καὶ Μεσσήνη. Τριόπᾳ δὲ ἐκ Σωσίδος ἐγένοντο δίδυμοι μὲν Πελασγὸς καὶ Ἴασος, νεώτεροι δὲ Ἀγήνωρ καὶ Ξάνθος. ὁ δὲ Πελασγὸς πρῶτος ἄρτου κατασκευὴν ἐξεῦρε πάλαι τῶν ἀνθρώπων τοῖς δράγμασι σιτουμένων καὶ Πελασγικὸν τὸ Ἄργος ὠνόμασεν. Ἰάσου δὲ Ἰὼ ἐγένετο, Ἰοῦς δὲ Ἔπαφος, Ἐπάφου

---

3 οἰκιῶν A 5 ἥτισ A τὸ ὅσον A 7 ἀλλοδαπήν A διὰ — ἀναιρεῖσθαι om. A 10 scholio quod praecedit adi. MTB^{i} add. initio εἰ B^{i} τὰσ οἰκουρούσασ γυναῖκασ διαφθείροιεν καὶ τὰ ἑξῆσ B^{i} 12 δεύτερον M^{i} 13 in fine add. ὁ βήλου B^{i} δαναὸσ βήλου habet M^{g} 14 — p. 190,2 cf. Paus. II 15. 16 Hyg. 145 Apollod. II 1,2 14 οὔρεσιν M 15 αὐτοῖσ MTA συνώκησεν TA περὶ A 17 Ἰνάχιον] ἴναχον A 18 φαρωνεὺσ MT φυγεὺσ T 19 αἰκιαλεὺσ T ἀπία MTAB Εὔρωψ Νιόβη] ἐρωνιόβη A ἀπὸ δὲ εὐρώπησ νιόβη MTB 19. 20 ἐγένετο om. B 20 ἐπίδανοσ A τίρυν A 21 κριάσασ A μελάνθου MTA ἐγένετο B φόρβου M φόρβαντοσ A 22 ἐγένετο MTAB ἐγένοντο Dindorf μεσώνη A 23 σωσάϊδοσ A σωΐδοσ B μὲν δίδυμοι A 24 ἄργου M ἄργουσ A ἐφεῦρε A 26 post Ἰάσου δὲ ins. καὶ λευκάνησ MTAB in quibus dittographia nominis Libyae latere uidetur

δὲ Λιβύη καὶ Τηλέγονος, Λιβύης Βῆλος καὶ Ἀγήνωρ· Βήλου δὲ Αἴγυπτος ἐγένετο καὶ Δαναός: — MTAB

933 τινὲς εἰς τὸ πάλαι στίζουσιν: — M^iB^i

936 οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἄν: οὐκ ἀρκεσθήσεσθε πρὸς τὸν γυναικῶν φόνον: — M^iTB^i

† ἄλλως: οὐ φθάνοιτε ἀποθνήσκοντες τῷ ἰδίῳ νόμῳ: — AB^i

938 ὑμεῖς ὑποταγείητε, οὐχ ὑποτάξοιτε: — $M^gT^gAB^i$

ὑμεῖς φονευθήσεσθε καὶ οὐ φονεύσετε: — M^gTAB^i

941 ἐξαπλοῦται, πλατύνεται κατὰ τῶν ἀνδρῶν: — $M^iA^gB^i$

† ὁ νόμος ἀνεῖται: ὅταν γάρ τι τῶν δεόντων παρίδωσιν οἱ τὴν ἀρχὴν ἔχοντες κέρδει κατειλημμένοι ἢ ἄλλῳ τινὶ πάθει, τότε ὁ νόμος ἀνεῖται, ἤγουν ἐνδίδοται καὶ πλατύνεται καὶ εἰς αὔξησιν ἔρχεται, πρὸς τὰ κακὰ δηλονότι εὐρυνθεὶς καὶ τὴν αὔξην λαβών: — A^1

942 οὐκέτι πέρας ὑμῶν ἕξει ὁ θάνατος: — $M^iTA^gB^i$

944 † ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων: εἴωθε γάρ πως ἐν τοῖς συλλόγοις ὁ τῶν κακῶν κρατεῖν ὅμιλος. ἀμέλει καὶ τῶν πόλεων αἱ πλείους τούτῳ τῷ τρόπῳ ἁλίσκονται, τοὺς τιμίους παρ' οὐδὲν τιθέμεναι, τοὺς δὲ ἀτίμους καὶ ἀγοραίους τιμῶσαι καὶ σεβάζουσαι: — A^1

949 ἐκ τῶν ἐκκλησιαζόντων: — M^gT

954 γράφεται ὡς οὔ σ' ὁρᾶν δεῖ φέγγος: — M^iTB^i

955 [γράφεται] οὐδέν σε ὠφέλησεν: — M^i

957 στυγνὸν καὶ ὥσπερ ἐστεγασμένον τοῖς κακοῖς. ἐν ἐνίοις δὲ οὐ φέρονται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλε στυγνάζειν: — M^iTA^1B

---

1 δὲ om. A λιγύη A λιβύ B ante Τηλέγονος ins. λιγύησ A Λιβύης—Ἀγήνωρ om. A βήλω MTA 2 Δαναός] κάδμοσ A 6 οὐ φθάνοιτε] ἰδεῖν A τῷ ἰδίῳ om. A μόρω AB^i cf. 941 7 scholio quod sequitur adi. B^i add. καὶ et om. ὑμεῖς, scholio quod praecedit adi. A initio add. καὶ M^g οὐχ B^i ἢ M^gTA τάξοιτε M 8 ὑμεῖσ γὰρ B^i καὶ A ἢ MT om. B^i 9 scholio 14 adi. B^i add. γὰρ καὶ post ἐξαπλοῦται κατὰ τῶν ἀνδρῶν] τῶν ἀνάνδρων M^i ὁ νόμοσ κατὰ τῶν ἀνδρῶν οὗτοσ τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀνεῖται B^i 10. 11 τὸ ἄρχειν λέγοντες A^1 11 πάθη A^1 13 εὐρωθεὶσ A^1 14 initio add. οὐ λείψει οὐδὲ παύσεται B^i . οὐδὲ πέρασ ἕξει ὁ θάνατοσ ὑμῶν B^i 17 τιθέμενοι A^1 22 στεγνὸν A^1 ὡσπερεὶ A^1 ἐσκευασμένον A^1 coniecerim συσκιασμένον cl. Hesych. συνηρ⟨εφ⟩ές σύσκιον ἐνίοις] οἷσ A^1 23 οἱ—οὗτοι] οἱ τῆν A^1 ἔμελλον M^i 23. 24 στενάζειν M^i ἐκγνάζειν A^1 24 in fine add. οὕτω δυστυχῶσ ἔχουσα B

960 πρὸς τὸν χορόν. ἐὰν μετὰ τοῦ ῑ, ἡ Πελασγία γῆ καὶ χώρα· ἐὰν ἄνευ τοῦ ῑ * *: — MTA

961 τὸ τιθεῖσα κατὰ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν παρηΐδων: — M[g]B[i]

962 αἱματηρὸν ἄταν: ἀντὶ τοῦ· καταξέουσα ἐμαυτῆς τὰς παρειὰς τοῖς ὄνυξιν, ὅπερ ἐστὶ δι' αἵματος ἄτη: — MTAB

964 γράφεται καλὴ παῖς: — M[g]

Περσέφασσα καλλίπαις θεά: Περσέφασσα καλεῖται ἡ Κόρη. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὴν μητέρα βούλεται δηλοῦν. πῶς γὰρ ἡ παῖς καλλίπαις· ἡ γὰρ Περσέφασσα θυγάτηρ ταύτης. γράφεται δὲ τὸ καλλίπαις καὶ καλὴ παῖς, αὐτὴ οὖσα ἡ Κόρη. οὕτως καὶ βέλτιον· αὕτη γὰρ ἐκληρώθη τὸν θρῆνον [τοῖς γὰρ θρηνοῦσιν ἐγγίνεται]. ἡ τὸν Ἴακχον γεννήσασα ἡ καλλίπαις: — MTAB

† ἄλλως: ἰστέον ὅτι τῆς κόρης, ἤγουν τῆς Περσεφόνης, ἁρπασθείσης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἡ Δηὼ, νῆστις περιήρχετο ζητοῦσα αὐτήν. καὶ δὴ περιερχομένη καὶ ζητοῦσα αὐτὴν ὑπεδέχθη ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἱπποθόοντος ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μετανείρας, ἥτις, Μετάνειρα, παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον. ἡ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο λέγουσα μὴ θεμιτὸν εἶναι πιεῖν αὐτὴν οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ κυκεῶνα ἐκέλευσεν αὐτὴν κατασκευάσαι· ὃν δεξαμένη ἔπιεν. Ἰάμβη δέ τις δούλη τῆς Μετανείρας ἀθυμοῦσαν τὴν θεὰν ὁρῶσα γελοιώδεις λόγους καὶ σκώμματά τινα ἔλεγε πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν. ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα, ἅπερ αὕτη πρῶτον εἶπεν, ἰαμβικῷ μέτρῳ ῥυθμισθέντα ἐξ ἧς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔλαβον ἴαμβοι λέγεσθαι. Ἰάμβη δὲ θυγάτηρ Ἠχοῦς καὶ τοῦ Πανὸς, Θρᾷσσα τὸ γένος: — B

965 ἰαχείτω δὲ γᾶ Κυκλωπία: Κύκλωπες Θρᾳκικὸν ἔθνος ἀπὸ Κύκλωπος βασιλέως οὕτως ὀνομαζόμενοι. οὗτοι πολέμῳ ἐξαναστάντες τῆς ἰδίας ἄλλη ἄλλος ᾠκίσθησαν, οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Κουρήτιδι.

---

1 ἐὰν γὰρ A 1. 2 ἡ—ῑ om. A 2 ἕως T 6 τοῖς om. T αὔτη T βλάβη B 10 γράψον A 11 καὶ post τὸ coll. MTA Κόρη] παῖσ M καὶ om. B βελτίων A γὰρ om. T 12 θρηνοῦσα T γίνεται MTA ἴαχον M ἴαχον A ἴναχον T 13 καλλὴ παῖσ M καλὴ παῖσ TAB cf. quae habet M[i] ἡ κόρη ἡ καλλίπαισ ἡ τὸν ἴναχον γενήσασα 14—25 = schol. Nic. Al. 130 17 ὅστισ B 24. 25 et. m. p. 463,23 Gud. p. 269,14 27 ὀνομαζόμενοσ T 28 ἄλλῃ ἄλλοσ B ἄλλοι ἄλλωσ MTA οἱ om. MTB κουρίτιδι MTAB

ἦσαν δὲ ἄριστοι τεχνῖται. Ἄβαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀργείων υἱοὶ ἦσαν ἐξ Ἀγλαΐας Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος. οὗτοι μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἐστασίασαν περὶ τῆς τυραννίδος. φασὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ πρῶτον ξυλίναις ἀσπίσιν ἐχρήσαντο Ἀργεῖοι καὶ νικήσαντος Ἀκρισίου συνέβησαν ὥστε πλωτῆς γενομένης τῆς θαλάσσης ἀπαλλάσσεσθαι τὸν Προῖτον. χειμάζοντι δὲ αὐτῷ ἐκεῖσε φίλοι γίνονται Ἀργεῖοι, καὶ συμμαχία αὐτῷ ἐκ Λυκίας ἔρχεται καὶ τῆς Κουρήτιδος. ὡς δὲ λοιπὸν ἔαρ ἐφαίνετο, δεδιότες Ἀργεῖοι τὴν ἐπείσακτον συμμαχίαν τοῦ Προίτου συντίθενται ὥστε Ἀκρίσιον μὲν ἄρχειν Ἄργους, Προῖτον δὲ Τίρυνθος. κἀπειδὴ ὕποπτα ἦν τὰ τῶν βασιλέων, τειχίζουσι τὰς πόλεις τῶν ἐκ τῆς Κουρήτιδος Κυκλώπων τειχισάντων αὐτάς: — MTAB

γῆ Κυκλώπων. λέγει δὲ τὰς Μυκήνας. πλησίον δὲ αὗται τοῦ Ἄργους. Κύκλωπες δὲ οἱ ἐγχειρογάστορες περιετείχισαν τὰς Μυκήνας, οὓς ἡ ἱστορία φησὶ τὸν κεραυνὸν τῷ Διῒ κατασκευάσαι: — MTAB

τὸ ἑξῆς· θρηνείτω τὰ πήματα τῶν Ἀτρειδῶν οἴκων: — $M^{1}TB^{1}$

ἰαχείτω δὲ γᾶ Κυκλωπία: συνθρηνείτωσαν οὖν ἡμῖν αἱ κατὰ τὰς Μυκήνας γυναῖκες ἐπὶ τῷ πένθει τούτῳ τὰς τρίχας ἀποκείρασαι. ἢ αὐτὴ ἡ ἔφορος θεὸς τῆς πόλεως: — MTA

† Κυκλωπία: ἡ τῶν Μυκηναίων γῆ, ἣν Κυκλωπίαν ὠνόμασαν ὡς ὑπὸ τῶν Κυκλώπων τειχισθεῖσαν, ὅτε Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος οἱ τοῦ Ἄβαντος υἱοὶ περὶ τῆς βασιλείας ἤριζον: — A

967 διὰ τὰ πήματα τῶν Ἀτρειδῶν: — MTB

968 ὑπὲρ ἡμῶν ἔλεος ἥξει τῶν θανουμένων: — $M^{1}B^{1}$

ἐλεεινοί, φησί, καὶ οἰκτροὶ τὴν τύχην ἡμεῖς οἱ μέλλοντες θανεῖσθαι: — MTAB

---

3 φησὶ A ὅτι om. MB 4 πρῶτοι AB 6 χειμάζοντι—Ἀργεῖοι haud pauca interierunt, quae remanebant confusa sunt οἱ ἀργεῖοι TA 7 καὶ om. T κουρίτιδοσ MT ὡς—ἐφαίνετο dubito num recto loco se habeant ἐγένετο A 9 ἄρχων M τίρυνθον A 9. 10 ὑπὸ παρ ἦν T 10 τῶν] τὰσ A κουρίτιδοσ MT 12—14 cf. Hecatae. frg. 359 (Poll. I 50) Strab. VIII p. 372 12 ἄλλην (i. e. ἄλλως) γῆν κυκλώπων A κυκλώπων MT om. B 13 ἐτείχισαν A 14 κατα ϊκετεύσαι M 15 τὸ ἑξῆς om. B^{1} 16 συν ἀναθρηνείτωσαν M συναναθρηνούτωσαν A οὖν φησι καὶ ἡμῖν καὶ T 16. 17 αἱ μυκηνίδεσ T om. γυναῖκες 17 ἐπὶ—ἀποκείρασαι] ἀποκειράμεναι ἐπὶ τῶ πένθει T τούτων A 18 ἢ—πόλεως om. A 24. 25 bis scriptum in MT 24 ψυχὴν MT (bis) A ὑμεῖσ MT (bis)

ὅσον οὐδέπω ἐλεηθησόμεθα παῖδες ὄντες τῶν ἐν Ἑλλάδι ποτὲ διαπρεψάντων κατὰ τὴν βασιλείαν: — MTAB

972 καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι παρὰ τῶν εὐδαιμόνων διὰ τὰ εὐτυχήματα ζηλωτὸς ὢν καὶ ζηλούμενος: — $M^{i}TAB^{i}$

καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι ποτὲ ζηλωτὸς ὢν καὶ μακάριος: — $M^{g}T$

974 ᾗ τε: — M^{g}

976 ὦ πολύπονα ἔθνη τῶν ἀνθρώπων: — $M^{g}B^{i}$

978 λείπει τὸ ἀνθρώπων: — M^{i}

979 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις κατὰ διαδοχὴν ἐπέρχεται κακὰ τοῖς ἀνθρώποις: — $M^{i}B^{i}$

λείπει τὸ ἀνθρώποις: — M^{i}

981 ἄνισος ἄστατος. ἄλλοι γὰρ ἄλλως ἔχουσι τύχης: — $M^{g}B^{i}$

982 μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ: τὸ ἑξῆς· μόλοιμι πρὸς τὴν πέτραν καὶ τὴν βῶλον τὴν τεταμένην ἐξ Ὀλύμπου χθονὸς μέσον καὶ οὐρανοῦ ἁλύσεσι χρυσαῖς καὶ φερομένην δίναισι καὶ αἰωρήμασιν. ὁ δὲ λόγος· εἴθε παραγενοίμην εἰς τὴν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταμένην πέτραν, ἥτις αἰωρεῖται καὶ φέρεται μυρίαις στροφαῖς στρεφομένη καὶ προσηρτημένη χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ, ἵνα πρὸς τὸν Τάνταλον ἐλθοῦσα ἀποδύρωμαι τὰ συμβάντα. Ἀναξαγόρου δὲ μαθητὴς γενόμενος ὁ Εὐριπίδης μύδρον λέγει τὸν ἥλιον· οὕτως γὰρ δοξάζει. μύδρον δὲ καλοῦσι τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον. πέτραν δὲ καὶ βῶλον κατὰ τοῦ αὐτοῦ εἴρηκεν: — MTAB

ἄλλως: ἡ μὲν ἱστορία λέγει τὸν Τάνταλον ἀνατεταμέναις χερσὶ φέρειν τὸν οὐρανόν· νῦν δὲ ὁ Εὐριπίδης ἰδίως τὸν ἥλιον ἐπηρτῆσθαι λέγει αὐτῷ διάπυρον ὄντα μύδρον, ὑφ' οὗ καὶ δειματοῦσθαι αὐτὸν ἀεί. Ἀναξαγόρᾳ δὲ πειθόμενος μύδρον αὐτὸν εἶναι λέγει. τινὲς δὲ κυρίως

---

1 ὅσον—ἐλεηθησόμεθα om. B κληθησόμεθα MTA ὄντες om. B 3 ὁ (prius) om. T παρὰ—εὐτυχήματα] διὰ τὰσ εὐδαιμονιασ B^{i} diuersa interpretamenta in unum coniuncta sunt 4 in fine add. βέβακεν M^{i} βέβηκε καὶ οἴχεται B^{i} 7 in fine add. καὶ ὑπὸ πάντων ἄξια θρηνεῖσθαι B^{i} 9 ἀλλεπαλλήλοισ M^{i} 12 ἄλλασ B^{i} τύχασ B^{i} 14 μέσον οὐρανοῦ M 15 χρυσέαισ A δίνεσι MTA 17 αἰώρηται MTA φέρηται A στροφαῖς om. MB καὶ προσηρτημένη om. MB 19 ἀποδυρομένη MT ἀπωδυράμην B ὁ om. A 21 σίδηρον om. A κατὰ τοῦτο αὐτὸ TB τὸ αὐτὸ M 22 εἴρηται M 23—p. 194,1 cf. schol. Ap. Rhod. I 498 Diog. Laert. II 10 schol. Pind. Ol. I 97 23 ἄλλως] ἀλλ' MTAB 24 δὲ] μὲν A ἰδίως om. A 25 αὐτὸν MT αὐτοῦ MTA 26 ἀναξαγόρασ T δὲ om. B λέγοντι B λέγουσι T δὲ om. A

ἀκούουσι βῶλον χρυσῆν ἐπηωρῆσθαι τῇ κεφαλῇ τοῦ Ταντάλου. ὑφίσταται δὲ ὁ Εὐριπίδης ἐν τούτοις τὴν Ἠλέκτραν εὐχομένην ὅπως τῷ Ταντάλῳ ἀποδύρηται τὰ συμβάντα τοῖς προγόνοις αὐτῆς. ὅμοιον τοῦτο τῷ ἐν Πειρίθῳ [frg. 596] ʻσὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα'· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ὑπὸ τῆς φύσεως εἰπεῖν πάντα διαπεπλέχθαι καὶ ὑπὸ ἁλύσεως ἐξηρτῆσθαι τοῦ λίθου: — MTAB

πέτραν ἁλύσεσι: διὰ τούτων καὶ παραδηλοῦται ὅτι ὁ Τάνταλος αὐτόθι εἴη μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ αἴσθησιν ἔχων πάντων τῶν πεπραγμένων. εἰ δ' ἄρα τινὲς διαπορoῦσι πῶς ἐξ ἁλύσεως παρηρτημένος περίεισιν ὁ ἥλιος, γινωσκέτωσαν ὅτι τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καταμίγνυσιν ὁ Εὐριπίδης: — MTAB

† εἴθε πορευθείην εἰς τὴν ἐξ οὐρανοῦ κατὰ τὸ μέσον τῆς γῆς, ἤτοι κατὰ κάθετον, τεταμένην καὶ κρεμαμένην ἐν αἰωρήμασι πέτραν, ⟨τουτ⟩έστιν εἰς τὴν ἐξ Ὀλύμπου φερομένην μετὰ στροφῆς ἐν χρυσείαις ἁλύσεσι βῶλον, ἵνα παρὰ τῷ Ταντάλῳ τῷ γέροντι προγόνῳ θρήνους ποι⟨ήσω⟩, ὃς τοὺς ἐμοὺς ἐγέννησε γεννήτορας, οἵτινες δυσχερείας καὶ βλάβας πολλὰς ἐθεάσαντο. καὶ λέγει τίνες αἱ βλάβαι ἃς εἶδον οἱ ταύτης ⟨πρόγ⟩ονοι. ὁ Πέλοψ, φησίν, ἐθεάσατο τὸ ἅρμα τοῦ Οἰνομάου τὸ πτερωτὸν καὶ ταχύτατον. οὗτος γὰρ συνέτρεχε τοῖς ἑαυτοῦ γα⟨μβρ⟩οῖς ⟨γενη⟩σομένοις ἐπὶ τῇ Ἱπποδαμείᾳ καὶ νικῶν αὐτοὺς ἐφόνευεν. εἶδεν οὖν, φησίν, ὁ Πέλοψ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων τοῦ Οἰνομάου τὸν ⟨διὰ⟩ τετραΐππου στόλου καὶ πορείας γινόμενον, ὁπότε νικήσας τὸν Οἰνόμαον καὶ λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν καὶ τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τοῦ ἅρματος ὡς ἡνίοχον ποιησάμενος, ἐπεὶ ἐζηλοτύπωσεν αὐτῷ δι' Ἱπποδαμείας, διεδίφρευσεν, ἤτοι διὰ τοῦ δίφρου ἐποίησεν αὐτοῦ τὸν φόνον, βαλὼν καὶ ῥίψας αὐτὸν εἰς τὸ κῦμα τῆς θαλάττης, ἁρματεύσας, ἤτοι ἐκ τοῦ ἅρματος ῥίψας αὐτόν, ἐν ταῖς τῶν ποντίων σάλων ᾔόσι ταῖς Γεραιστίαις, ἔνθα ἡ Γεραιστὸς τὸ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτήριον, ταῖς λευκοκύμοσι διὰ τοὺς ἀποτελουμένους αὐταῖς ἐκ κυμάτων ἀφρούς: — A

---

1 ὑφιστᾶι B 2 ἐν τούτοισ post Ἠλέκτραν coll. A coniecerim τὴν Ἠ. ἐν ἡλίῳ γενέσθαι εὐχομένην ἀχομένην M ἐχομένην T 3 ἀπογόνοισ B αὐτοῦ TAB τούτω MB τὸ AB 3. 4 πειρίνθω TA 4 τὸν (prius) om. M 5 πλέξαντα A οὐδὲ MTB οὐ A ὑπὲρ MTAB εἰπὼν B 6 καὶ om. MTA ὑπὲρ T 7—9 usque ad τινὲς add. A[1] 7 καὶ om. A[1]B 8 εἰ MT ἐστὶ B 9 περιηρτημένοσ MTB διηρτημένοσ A 9. 10 περιίησιν MTAB 10 τὰ μυθικὰ τοῖσ φυσικοῖσ A 14 συστροφῆσ A 16 βλάβησ πολλὰ A 26 ἤτοι ἁρματεύσασ A

† εἰς τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν κρέμαται ὁ Τάνταλος: — A¹

εἴθε παραγενοίμην: — M^gB^i

984 τουτέστι μετὰ θρήνων: — M^gB^i

987 οἳ κατεῖδον ἄτας: οἵτινες, φησίν, οἱ ἐμοὶ προπάτορες· λέγει δὲ Ἀτρέα καὶ Θυέστην καὶ Ἀγαμέμνονα· αὐτόπται καὶ θεαταὶ γεγόνασι πολλῶν κακῶν, ἐξ οὗ ὁ Πέλοψ κατὰ τὸ αὑτοῦ πτηνὸν καὶ ταχύτατον ἅρμα ἔχων τὸν Μυρτίλον ἐξεδίφρευσε, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ δίφρου ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δὲ ἱστορίαν ταύτην ἤδη προεθέμεθα ὅτι Πέλοψ ὁ Ταντάλου τὸν Οἰνόμαον νικήσας συνεργήσαντος τοῦ Μυρτίλου καὶ τὴν παρὰ θάλασσαν ἐλαύνων ἀπωθήσατο αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς θαλάσσης, ἔνθα Γεραιστός ἐστιν, ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. ὅθεν τὸ πέλαγος ἐκεῖνο ἐπώνυμον: — MTAB

ὃς ἦν ἡνίοχος τοῦ Οἰνομάου. * * ἔλαβε τὴν Ἱπποδάμειαν καὶ ἀναχωρῶν τοῦ ἀγῶνος ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ δίφρου ὡς δὴ φίλον τὸν Μυρτίλον: — MTA

ἀρχὴ τῆς ἄτης ἡ ἱπποδρομία Πέλοπος ἡ γενομένη διὰ τοῦ πελάγους. πτηνὸν δὲ ἀντὶ τοῦ ἱππικόν: — MAB^i

988 ἀντὶ τοῦ ἱππικόν. ἤτοι ταχύ: — M^g

989 τῇ τετραΐππῳ πορείᾳ: — MM^gTA

ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ: — M^g

προτακτέον τοῦ λόγου τὸ ὁπότε, τουτέστι· καὶ κατεῖδον οἱ ἐμοὶ προπάτορες ἄτας ἐν δόμοις, ἐξ οὗ ὁ Πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον· ἐντεῦθεν καὶ Μυρτῷον, ἀπὸ Μυρτίλου, τὸ πρὸς Εὔβοιαν κέκληται. μηνίσαντος δὲ Ἑρμοῦ τοῦ τούτου πατρὸς ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμνίοις χρυσόμαλλον ἄρνα, ἣ πολλῶν αἰτία κακῶν αὐτοῖς γέγονε· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἑξῆς ἐπάγει. ἀνεῖλε δὲ τὸν Μυρτίλον προσδο-

---

5 δὲ om. M ἀτρέαν A 6 οὗ] ὧν M καὶ] ὅ ἐστι B 8 ταύτην] τὴν αὐτὴν A 9 ὁ om. MTA νικήσασ ante Ταντάλου coll. MTA 10 παραθαλασσίαν T 10. 11 ἐκείνου τοῦ τόπου MTA 12 ὁμωνύμωσ MTA τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν B 13—15 scholio quod praecedit adi. MTA 13 ὃς] ὅσον M ἱπποδρομίαν M 14. 15 ὡσ — μυρτίλον post ἀγῶνος coll. A 16 ἀρχὴν τῆσ αὐτῆσ M ἄττησ A 17 πτηνῶν A τῶν ἱππείων A in fine add. ἐν ᾧ τὸν μυρτίλον MB^i 19 in fine add. ἐξ οὗ ὁ πέλοψ κατὰ τὸ ταχύτατον αὐτοῦ ἅρμα ἔχων τὸν μυρτῖλον ἐξεδίφρευσεν MTA 21 initio add. ἐξ οὗ ὁ πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰσ θάλασσαν τὸν μυρτίλον T ἐξ οὗ ὁ πέλοψ ἐξεδίφρευσε A προτακτέον δὲ TA ὀππότε A 22 αὐτὰσ A δήμοισ A ὁ om. B 23 ἔνθεν B 24 ἑρμῆν A τὸν τούτου πατέρα TAB

κήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ' αὐτοῦ προδοθήσεσθαι, ἵνα μὴ ἐξείπῃ ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε καὶ οὐ Πέλοψ. οἱ δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλον συλλαβόμενος τὸν Μυρτίλον ἐξεδίφρευσε ζηλοτυπήσας εἰς Ἱπποδάμειαν: — TAB

990 ὁ Οἰνόμαος πατὴρ τῆς Ἱπποδαμείας. οἱ ἵπποι τοῦ Οἰνομάου ἦσαν ἡ Ψύλλα καὶ Ἅρπιννα. ὁ δὲ ἱπποκόμος ἦν ὁ Μυρτίλος: — A[1]

ὁ Οἰνόμαος ἐβασίλευεν ἐν τῇ Λέσβῳ, εἶχε δὲ καὶ ἵππους ταχεῖς, οὓς οὐδεὶς ἐνίκησεν εἰ μὴ ὁ Πέλοψ. εἶχε δὲ ὁ Πέλοψ ἡνίοχον τὸν Κίλλον. ἡ δὲ Ἱπποδάμεια Οἰνομάου θυγάτηρ ἡ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστοριογράφων γράφουσιν, ἠρᾶτο καὶ παρὰ Μυρτίλου τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρί, υἱοῦ δὲ ὑπάρχοντος Ἑρμοῦ καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου [ἢ Αἰπόλου] θυγατρός. αὕτη τὸν Πέλοπα ἰδοῦσα ὡραῖον μετὰ τὴν τῶν δώδεκα νυμφίων ἀναίρεσιν ἔρωτι τούτου κατείχετο καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους μὴ ἐμβαλὼν ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἡττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Πέλοπος ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἱπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἁρμάτων θεὶς πέρας τοῦ δρόμου ἔπαθλον γάμου τὸν Κορίνθιον ἰσθμὸν εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος καὶ καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνῄρει. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλῳ καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ γνοὺς τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀνέληται· ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. διαβληθεὶς γὰρ παρ' Ἱπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτὴν ἤ, ὡς οἱ πολλοί φασι, πειράζων αὐτὴν ῥίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον. ὁ δὲ τελευτῶν ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινάς, αἳ καὶ πεπλήρωνται ὕστερον γεννηθείσης τῆς χρυσομάλλου ἀρνὸς Ἑρμοῦ βουλαῖς

1 καὶ αὐτὸς om. A   αὐτοῦ αὐτὸσ A   2 καὶ οὐ] ὁ A   3 ἐδίφρευσε T ἐφόνευσε A   4—5 Tzetz. ad Lycophr. p. 424 cf. schol. Ap. Rh. I 752 schol. Lycophr. 163   6—p. 197,6 = schol. A 38 et Tzetz. ad Lycophr. p. 416—418 (cf. Voigt, diss. Hal. VI p. 474) cf. Diod. IV 73 schol. Ap. Rh. I 752 schol. B 104 schol. Soph. El. 504 schol. Lycophr. 163 Hygin. 84 Serv. ad Georg. III 7

6 ἐβασίλευσε Mon. 560   Lesbi mentio explicanda ex schol. A 38   8 κύλαν Mon. 560   12 αἰπώλου Mon. 560   14 καὶ Tzetzes ἢ Mon. 560   18 πέρας Tzetzes πέλασ Mon. 560   18. 19 nescio an scribendum sit θεὶς πέρας τοῦ δρόμου τὸν K. l. καὶ ἔπαθλον τὸν γάμον εἰ κτλ.   21 ἀνήρειτο Mon. 560   22 ἀπόληται Tzetzes praeter duo codices, qui habent ἀνέληται cf. schol. B 104   23 ἱπποδάμειαν Mon. 560   26 τῆσ χρυσομάλλου ἀρνόσ duo codices Tzetzae, μαλλὸν χρυσῆσ ἀρνόσ ceteri praeter duo qui cum Mon. 560 habent μᾶλλον καὶ τῆσ χρυσῆσ ἀρνόσ

τοῦ Μυρτίλου πατρὸς ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίοις· ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγῳδίας ἔπη. ὁ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου Μυρτῷον πέλαγος ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὠκεανὸν ἐλθὼν καὶ Ἡφαίστῳ ἁγνισθεὶς λαβὼν Πῖσαν τὴν Οἰνομάου βασιλείαν καὶ τὴν Ἀπίαν Πελασγίαν λεγομένην Πελοπόννησον ὠνόμασεν. ἡ δὲ ἱστορία τῆς χρυσῆς ἀρνὸς ἐγράφη ὄπισθεν [812] ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνός: — Monac. 560

ἀντὶ τοῦ ἐξεδίφρευσεν: — M^gB^i

τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τὸ ἀπολέσθαι: — M^gB^i

991 ἀντὶ τοῦ ἐκβαλὼν εἰς τὸν πόντον, ὅτε ἐφόνευσεν: — M^gB^i

992 λευκοκύμοσι: τοῖς λευκοῖς κύμασιν, ἐπειδὴ προσρηγνύμενα τῷ ἀκρωτηρίῳ ἀφρώδη γίνεται: — MTAB

Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας: — MTA^gB^i

ἐντεῦθεν καὶ Μυρτῷον, ἀπὸ Μυρτίλου, τὸ πρὸς Εὔβοιαν κέκληται: — MT

994 ἐκ τοῦ ἅρματος βαλών. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ διεδίφρευσε: — M^gAB^i

ἠόνας λέγει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος: — M^iAB^i

995 ὅθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς: ὅθεν δόμοις τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος, ὅτε ἐγένετο ποιμνίοις Ἀτρέως ἱπποβότα τέρας ὀλοὸν ἀρνὸς χρυσομάλλου, λόχευμα Μαιάδος τόκου, τουτέστιν· ὅθεν, διὰ τὸ φονευθῆναι τὸν Μυρτίλον, συμφορὰ κατέλαβε τοὺς οἴκους τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα ἐξ οὗ ἐγένετο τέρας ἐν τοῖς ποιμνίοις τοῦ ἱπποτρόφου Ἀτρέως τὸ ὀλέθριον, λέγω δὲ τὴν ἄρνα τὴν χρυσόμαλλον, ἣν ὁ Μαιάδος τόκος, Ἑρμῆς, ὑπέβαλεν. τὸ δὲ λόχευμα πρὸς τὸ ἀρνός, τουτέστι τὸ χρυσόμαλλον λόχευμα ἀρνὸς, περιφραστικῶς τὴν ἄρνα: — MTAB

ἄλλως: ἀκολουθεῖν ἂν δόξειε τῷ τὴν Ἀλκμαιωνίδα πεποιηκότι

---

4 Πίσσαν Tzetzes νῆσσαν Mon. 560 ἀππίαν Mon. 560 5 πελοπόνησον Mon. 560 9 scholio quod praecedit adi. B^i initio add. ἐξέρριψε ἄλεσθαι M^i 10 ἐμβαλὼν B^i 11 τοῖς om. A ἐπεὶ A προσρηγνύμενα] προσρηγνυμένης τῆς θαλάσσης A 12 γίνονται A 13 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ post Γεραιστὸς τῆς om. T 14. 15 scholio quod praecedit adi. MT 16 ἐστι om. B^i 18 scholio quod praecedit adi. AB^i add. δὲ post ἠόνας σώματος M^i 19. 20 ὅθεν—πολύστονος om. B 19 ἦλθεν A 20 ἀτρέως ἱπποβότα post ὀλοὸν coll. MTAB 21 λόχευμα ante ἀρνὸς coll. MTAB 23 ante ἐξ add. καὶ A τέρας om. T 25. 26 τὸ—ἄρνα om. B 27 ἀεὶ δόξειε TA δοκεῖ B ἀλμαιονίδα T

[frg. 6] εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος [frg. 3] φησί. Φερεκύδης [frg. 93] δὲ οὐ καθ' Ἑρμοῦ μῆνίν φησι τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι, ἀλλὰ Ἀρτέμιδος. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας τὸν ποιμένα τὸν προσαγαγόντα τὸ ποίμνιον τῷ Ἀτρεῖ Ἀντίοχον καλεῖ: — TAB

997 τὸ ἑξῆς· λόχευμα ἀρνός, ὅ ἐστι περιφραστικῶς ὁ ἀρνός: — M[i]B[i]
τοῦ Ἑρμοῦ: — M[g]

998 τὸ χρυσόμαλλον ἀρνός: Ἑρμοῦ φησι τὰ ποίμνια καθότι ἀποδέδοται τούτῳ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῶν. Ἑρμοῦ δὲ καὶ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαεθούσης ἐγένετο Μυρτίλος. οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης φασὶν αὐτὸν καὶ Διὸς γεγενῆσθαι: — MTAB

ἄλλως: ὁπότε τὸν ἀρνειὸν ὑπέβαλε τοῦτον Ἑρμῆς ὀργιζόμενος Ἀτρεῖ, ἐπειδὴ ὁ πρόγονος αὐτοῦ Πέλοψ τὸν Μυρτίλον αὐτοῦ υἱὸν εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ Μυρτῷον κληθὲν πέλαγος ἔρριψε συναγωνισάμενον αὐτῷ καὶ ποιήσαντα ἀπὸ κηροῦ τοὺς τροχούς, ἤτοι τοὺς σφῆνας τῶν τροχῶν. ὁ δὲ Ἀτρεὺς βουλόμενος δεῖξαι ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, ἔφη δεῖξαι ὅτι χρυσόμαλλος ἀρνειὸς αὐτῷ ἐτέχθη. τούτου δὲ ὑπονοθεύσας τὴν γυναῖκα Θυέστης ἔκλεψε τὸν ἀρνειόν. μὴ δυνηθεὶς οὖν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν δεῖξαι ὁ Ἀτρεὺς ἔμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν ἐκείνου τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχεθὲν δεικνύντος, εἰ μὴ ὡς ἂν φιλόσοφος ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἀσεβοῦντας εἰ Θυέστην βασιλέα ἕλωνται, τεκμήριον δὲ τῆς ἀσεβείας τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δύσεως ἀνίσχοντας. καὶ οὕτως ἐβασίλευσε καὶ τὸν ἀδελφὸν σφόδρα ἐτιμωρήσατο. τινὲς δέ φασι τὸν Δία πρὸς χάριν Ἀτρέως ποιῆσαι τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δύσεως ἀνατεῖλαι μεταστρέψαντα τὴν τάξιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ: — MTAB

† ἄλλως: τὸ χρυσόμαλλον ἀρνός: καὶ τοῦτο προεξεθέμεθα οὕτως. φιλονεικίας γὰρ οὔσης αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας παρελθὼν ὁ

---

2 δὲ] δέ φησι A κατ' ἐμοῦ TA μῆνι T 3 ἐπιβληθῆναι TA 3. 4 ὁ — καλεῖ om. A 3 ἀλμαιονίδα T 4 τὸν om. B ἀντίοχον καλεῖ T ἀντ καλεῖ B 5 post λόχευμα add. χρυσόμαλλον B[i] ὅ ἐστι om. B[i] 7 τὸ ποίμνιον A 8 παραδέδοται A 8—10 cf. schol. Ap. Rh. I 752 9 γένετο μυρτίλοσ in ras. add. A[1] οἱ ex ὁ corr. A[1] φασὶ post Διός coll. B 11 τὸν ἀρνειὸν om. A 12 υἱὸν αὐτοῦ B 13 αὐτῷ] αὐτὸν MTA 14 ἀπὸ κηροῦ spatio uacuo ins. A[1] 16 δὲ om. M 17 δυνηθῆσ A 19—24 inde ab εἰ add. A[1] 19 ἂν] ὢν A[1] 20 εἰ Θυέστην] εἰσ τὸν αὐτὸν A[1] ἕλονται M ἕλονται TA[1]B 20. 21 ἀσεβείασ Laur. 31,10 βασιλείασ MTA[1]B 21 ἀνίσχοντα B 24 καὶ μεταστρέψαντα A[1] 25. 26 usque ad οὕτως add. A[1] 25 προεκτιθέμεθα TB πάντωσ ἐκτιθέμεθα A[1] 26 γὰρ om. B

Ἀτρεὺς ἐπηγγέλλετο δεῖξαι πρὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν χρυσόμαλλον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ ἄρνα· ἣν ὁ Θυέστης λάθρα παρὰ τῆς Ἀερόπης αἰτήσας ἔλαβεν. ὅθεν Ἀτρεὺς ὡς ἀπατήσας τοὺς Ἕλληνας ἐξεβλήθη τῆς ἀρχῆς, Θυέστης δὲ ἐκράτησεν. ἀλλ' ὕστερον πάλιν ὁ Ἀτρεὺς φιλονεικίᾳ τῇ πρὸς τοῦτον προελθὼν ἐπηγγέλλετο δεῖξαι τὸν μὲν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς τὴν πορείαν ποιούμενον καὶ τὴν Πλειάδα ὁμοίως εἰς ἀνατολὴν ὁρῶσαν. τοῦτο οὖν νῦν λέγει ὅτι μετὰ τὸ φανῆναι τὴν ἄρνα ἡ ἔρις τοῦ Ἀτρέως πεποίηκεν ἐπιδειχθῆναι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἥλιον τὴν ἐναντίαν ἢ ὡς ὑπείληπται πορευόμενον καὶ τὴν Πλειάδα μηκέτι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνατολὰς ⟨ὁρῶσαν⟩. πιθανῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης τὸν μῦθον προσήρμοσεν· ὁ γὰρ φυσικὸς λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσι τὴν ἐναντίαν ἰόντα πορείαν τῷ οὐρανῷ. φασὶ γὰρ ὅτι πρότερον μὲν ἐκ καρκίνου εἰς διδύμους ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, ὥστε τὸν σωματοειδῆ Ἥλιον ἀπεστροφέναι πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρόσωπον, νῦν δὲ διὰ τὴν Ἀτρέως καὶ Θυέστου ἀδικίαν ἀποστραφέντα πρὸς ἀνατολὴν φέρεσθαι ἔχοντα φαινόμενον ἡμῖν τὸν νῶτον. διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γενέσθαι ἀνατολήν, τὴν δὲ ἀνατολὴν δύσιν. πιθανῶς δὲ τὸ κατὰ τὰς Πλειάδας εἴληπται. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῴδια πρώτην φαίνει τὴν κεφαλὴν κατὰ ἀνατολάς, ὁ δὲ ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει, καθ' ὅ εἰσιν αἱ Πλειάδες, ὥστε ἀνεστραμμένην καὶ τούτοις τὴν ἀνατολὴν γίνεθαι. ἔρις δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν ἔριν Ἀτρέως τὴν πρὸς τὸν Θυέστην: — TAB

1000 τὸ ἑξῆς· ποιμνίοισιν Ἀτρέως ἱπποβότα: — M[i]
τοῦ ἵππους τρέφοντος. ἢ ἐπιβαίνοντος ἵπποις: — M[g]B[i]

1001 γράφεται τὸ τέτρωρον: — M[g]TB[i]

1003 ἀντὶ τοῦ προσαρμόσας, ὡς [Θ 455] 'πληγέντε κεραυνῷ': — M[i]

1004 μονόπωλον ἐς Ἀῶ: Εὐριπίδης μὲν ἑνὶ ἵππῳ ἐποχεῖσθαί φησι τὴν Ἡμέραν (φασὶ δὲ τοῦτον εἶναι τὸν Πήγασον), ἄλλοι δὲ ἐπὶ δίφρου. ἠὼς δέ ἐστιν ἡ πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἡλίου λάμπουσα.

---

5 προσελθὼν TAB   ἐπηγγήλετο A   7 νῦν T οὐ AB   8 τὸν TAB em. Dindorf   ἡ ἔρισ ἡ A   τοῖς om. B   9 ἢ ὡς coni. Dindorf πῶσ TAB   ὑπείληπται om. B   11 γὰρ] δὲ T   12 ἰδόντα A   φησὶ TAB   14 ἐπεστροφέναι A   15 ἐπιστραφέντα A   18 φέρει A   19 κατὰ τὰσ A   20 τούτοισ T τούτων A ταύτην B   21 ὁ ἀτρεὺσ TA παρὰ A   τὸν om. B   23 τοῦ Münzel τοὺσ M[g] om. B[i]   24 τὸ om. T τε πτερωτόν B[i]   26 ἐν ἵππῳ MTB ἕνα ἵππον A   27 τὴν Ἡμέραν] τὸν ἥλιον A   φησὶ δὲ τοῦτον MT φησὶ δὲ B τοῦτον δὲ A   28 τοῦ ἡλίου TA

ἔνιοι δὲ μονόπωλον οὐχὶ τὴν ἕνα πῶλον ἔχουσάν φασιν, ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ μόνῃ, ἵν' ᾖ ὁ Ἀτρεὺς τοῦτο ἐσχηκὼς κατὰ χάριν Διός, ⟨τὸ⟩ διὰ μιᾶς ἡμέρας τότε τὸν ἥλιον ἐκ δύσεως ἀνατεῖλαι καὶ τὰς Πλειάδας: — MTAB

τουτέστιν· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοῦτο ποιήσας ὁ Ζεύς, τὸ ἀπὸ δύσεως ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἑπτάπορον Πλειάδα: — M[i]

1005 ἑπταπόρου Πλειάδος: ἐξ ἑπτὰ γὰρ ἀστέρων ἡ Πλειάς.

πιθανῶς δὲ τὰς Πλειάδας φησίν. τῶν γὰρ ἄλλων πάντων ἐν ταῖς ἀνατολαῖς δεικνύντων τὴν κεφαλὴν ὁ ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει: — MTAB[i]

1007 ἤτοι ἀντὶ τῆς χάριτος ἧς παρέσχεν ὁ Ζεύς· διὰ γὰρ τούτου κατέσχεν. ἢ παρὰ τὸ κρατῆσαι τὸν Ἀτρέα. ἢ ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ Μυρτίλου διαδοχαὶ φόνων ἐγένοντο: — M[i]TA

τῶνδέ τ' ἀμείβει: ἀπὸ δὲ τούτων, ὅ ἐστιν ἑξῆς δὲ τούτων, κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἀλλεπαλλήλους ἐπήγαγεν ὁ Μαιάδος τόκος καὶ τὰ δεῖπνα τῶν τέκνων Θυέστου: — MTAB

ἄλλως: ἀμοιβαδίς, κατὰ διαδοχήν, θανάτους ἐπήγαγε τῷ γένει [ἤτοι ὁ Ζεὺς ἀντὶ τῆς χάριτος ἧς παρέσχεν]. τουτέστιν· ἀλλεπαλλήλους τις διαμείβει θανάτους, τουτέστιν ὁ Ἑρμῆς: — MTAB

1008 ἐπώνυμα αὐτὰ εἶπε παρετυμολογῶν τὸν Θυέστην παρὰ τὴν θύσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ: — MTB

1009 ἀνέστρεψε τὴν τάξιν τῆς ἱστορίας: — M[g]TB[i]

† ὁ Ἀτρεὺς καὶ ὁ Θυέστης ἦσαν ἀδελφοὶ καὶ ὁ μὲν Ἀτρεὺς εἶλε τὴν Ἀερόπην γυναῖκα ἥντινα εἶχε καὶ ὁ Θυέστης: — A[1]

1010 λείπει τὸ κακά: — M[g]TB[i]

---

1 τὸν T ἔχουσα M ἔχουσι T φησιν MTA 2. 3 ἵν'—Πλειάδας om. A spatio relicto 3 ἥλιον] οὐρανὸν MT 7 ἑτέρων M 8. 9 πιθανῶς—προφαίνει om. B[i] 9 ὑποφαίνει MTA 11 ἀντὶ] διὰ M[i]TA τοῦτο M[i]TA 12 παρὰ τοῦ M[i]T 13 ἐγίνοντο TA in fine add. ἄλλωσ ζεὺσ μεταβάλλει ἤτοι διὰ τῆσ χάριτοσ ἣν παρέσχεν ὁ ζεὺσ A 14—16 bis scripta in M 15 ἀλλεπαλλήλους om. A 16 τοῦ θυέστου B 17 ἀμοιβαδὸν A ἀμοιβὰσ B θανάτουσ ἐπήγαγε θανάτουσ MT τῷ παντὶ γένει A 18 ἤτοι om. B παρέσχετο B 18. 19 τουτέστιν—Ἑρμῆς] ἢ μᾶλλον ὁ ἑρμῆσ B 19 τις om. A ἀμείβει θανάτουσ ὁ ἑρμῆσ spatio uacuo ins. A[1] θανάτους om. MT in fine add. ἢ οὕτωσ ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ μυρτίλου διαδοχαὶ φόνων ἐγένοντο B 20. 21 scholio 14—16 adi. MB add. δὲ post ἐπώνυμα 20 post εἶπε add. τὰ δεῖπνα τοῦ θυέστου T 22 ἀνέτρεψε M[g]TB[i] 25 τὰ M[g] om. T in fine add. τὰ πανύστατα δὲ κακά B[i]

1011 λείπει ἡ σύν: — M^{g}TB^{i}

ἀντὶ τοῦ σὺν ἀνάγκαις: — M^{g}TB^{i}

1012 μετά τινος κακοπαθείας βαδίζει: — M^{g}TB^{i}

1013 κατακριθείς: — M^{g}TA^{g}B^{i}

1016 κῶλα κυρίως λέγουσι τὰς ἁρμονίας τῶν μελῶν: — M^{g}B

1017 συνεζευγμένος. τουτέστι πορευόμενος μετὰ κηδεμονίας: — M^{g}TA

τῇ κηδοσύνῃ συνεζευγμένος καὶ τὸ νοσερὸν κῶλον τοῦ Ὀρέστου ἰθύνων: — M^{i}B

συγγενικῷ: — M^{g}B^{i}

1018 οἳ 'γὼ πρὸ τύμβου: πλησιάζοντα καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ τάφου, ἢ τοῦ θανάτου. ὁρᾷ δὲ τὸν Ὀρέστην πλησίον τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς καὶ θρηνεῖ τὸ κατ' αὐτὸν ⟨ὡς⟩ ὅσον οὐδέπω ἐκεῖ καθήσεται: — MTA

† οἳ 'γὼ πρὸ τύμβου γάρ: πλησιάζοντα καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ τάφου καὶ τοῦ θανάτου ὁρῶσα στενάζω. ἢ οὕτως· πρὶν ἢ ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐν τῇ πυρᾷ σε θεάσομαι, θρηνῶ: — B

1019 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρῶσα: — M^{g}B^{i}

1020 οἳ 'γώ: φεῦ μοι καὶ πάλιν τῇ ἀθλίᾳ: — M^{i}B^{i}

γράφεται ὡς ἰδοῦσά σ' ὄμμασιν: — M^{i}B^{i}

1022 γράφεται γόους: — M^{i}

1023 λείπει τὸ δεῖ φέρειν. τινὲς δὲ γράφουσιν οἰκτρὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως φέρε: — M^{i}TB^{i}

1025 τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὁρᾷ οὐκέτι μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις: — B^{i}

1027 αὐτάρκης ὁ ὑπὸ τῆς Ἀ[illegible]είας χειρὸς θάνατος: — M^{i}B^{i}

1030 θανάτου τ' ἀώρου: ὅτε ἀνὴρ γέγονας καὶ ἀκμάζεις καὶ ὀφείλεις ζῆν, ἀπόλλυσαι κατακρι[illegible]: — M^{i}TA

---

2 scholio quod praecedit adi. B^{i} om. ἀντὶ τοῦ et add. πολυπόνοισ ante ἀνάγκαις 3 initio add. τουτέστι B^{i} 5 scholio 8. 9 adi. B add. δὲ post κῶλα 6 initio add. συγγενικῶ παράσειροσ T τῶ ποδὶ τῶ συγγενικῶ παράσειροσ καὶ A κηδεμονίας add. A^{1} 8 καὶ om. M^{i} 10 initio add. συνεζευγμένοσ κηδοσύνω δὲ B^{i} 11 πλησιάζοντα ex πλησίον corr. A^{1} 12 ὁρῶσα M ὁρῶ A τὸν om. M 13 τὸ καὶ κατ' A 15 πλησιάζουσα B 19 post πάλιν add. ἐμοὶ M^{i} 22 λείπει — φέρειν om. T 22. 23 φέρειν — φέρε om. B^{i} 22 δὲ om. T 26 ὁ om. B^{i} ἑλληνικῆσ B^{i} 28 ὤφειλεσ A

ἄλλως: νῦν σε, φησὶν, ἐχρῆν ζῆν, ὅτε οὐκέτι σε ζῆν συγχωροῦσιν οἱ Ἕλληνες: — MTAB

γράφεται ὅτ' οὐκέτι: — M^g

1032 πορθμεύουσ' ὑπόμνησιν: διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν κακῶν εἰσάγουσά με εἰς δάκρυα: — MTAB

1034 πᾶσιν γὰρ οἰκτρόν: οὐκ ἐκράτησε τοῦ διανοήματος· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἀποθνήσκων οἰκτίζεται τὴν ἰδίαν ψυχήν: — MTAB

1037 σὺ νῦν μ' ἀδελφὲ μή τις: σύ μου, φησὶν, αὐτόχειρ γενοῦ, ἵνα μή τίς με τῶν ἐχθρῶν ἀνελὼν ὕβριν ταύτην προστρίψῃ σοι καὶ ἐπιτωθάσῃ σε. κατ' αὐτοῦ γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον: — MTAB

1038 ὕβρισμα θέμενος: ἵνα μή τις ἐνυβρίσῃ σε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον: — MM^iTABB^i

γράφεται καὶ δόμον. οὕτως γοῦν καὶ Καλλίστρατός φησιν Ἀριστοφάνη γράφειν: — MTAB

1041 οὐδὲν σοῦ ξίφους: οὐκ ἀποστήσομαι τοῦ σοῦ ξίφους, ἀλλ' αὐτόθεν ἐμαυτὴν κἀγὼ διαχειρίσομαι: — MTAB

ἀντὶ τοῦ· οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τῆς σῆς σφαγῆς: — M^i

1043 τέρπου κένην ὄνησιν: εἰ ὅλως ἔστι τέρψις τοῖς πέλας θανάτου βεβῶσιν: — $MTAB^i$

1045 ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινόν: ἀντὶ τοῦ διὰ στοργῆς καὶ φιλίας ἔχων τὴν ἐμὴν ψυχὴν καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. ποῖον ὄνομα· τὸ καὶ αὐτὸν καλεῖσθαι ἀδελφόν. ὅ ἐστι καλούμενος ἀδελφός. ὁ γὰρ ἀδελφῆς ἔχων ὄνομα ἀδελφὸς ἂν καλοῖτο: — MTAB

1046 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἀδελφὸς αὐτῆς καλεῖται: — M^iT

---

1 χρὴ A σοι A ζῆν om. A 2 ἀργεῖοι A 4 scholio l. 2 adi. B ins. πορθμεύουσα δὲ τουτέστι 4 διὰ om. A 5 εἰσάγουσαν A με om. A 7 ὅτι om. T 9 προστρίψει A προστρίψειε B σοι] σε MTA om. B 10 ἐπιτωθάσει A ἐπιτωθάσειε B σε om. B κατὰ τοῦ γὰρ M ἀπὸ τούτου γὰρ T om. AB 11. 12 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἢ οὕτωσ 11 ἵνα om. M^i γρ. B^i μὴ ἐνυβρίσησ σὺ τῶ ἀγαμέμνονοσ γόνω M^iB^i 12 in fine add. γράφεται καὶ δόμον οὕτωσ γὰρ ἐν τοῖσ ἀρίστοισ καλλίστρατοσ MT γράψον δόμον ὅτι καὶ ὡραίως [solito compendio ex ω et ρ composito scriptum] ἀρίσταρχος καὶ καλλίστρατοσ A 13. 14 scholio 8—10 adi. MTA om. γράφεται—δόμον, scholio quod praecedit adi. B praeterea habet M^i γράφεται δόμον οὕτωσ καὶ ἐν τοῖσ ἀρίστοισ καλλίστρατοσ 13 οὖν MA γὰρ B om. T καὶ om. A 16 τὰ αὐτόθι A κἀγὼ in fine coll. A διαχειρήσομαι M διαχρήσομαι A corr. A^1 18 τοῦ A 21 ἐμὸν om. B 22. 23 ἀδελφῆς] ἀδελφοῦ MTB ἀδελφὸν A

1047 οἷον· καὶ αὐτὸς περιβαλεῖν σε βούλομαι: — M^{1}TB^{1}

1053 ἐκ γὰρ κεδρίνου ξύλου εἰώθασι τὰς θήκας κατασκευάζειν: — MTAB

1055 διὰ τὸ μηκέτι μηδὲ φίλους ἔχειν: — M^{1}TB^{1}

1058 ἀντὶ τοῦ· οὐδὲ ἐφάνη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ: — M^{1}B^{1}

1059 τὴν ἐλπίδ' εὐλαβεῖτο: τὸ μή περιττεύει, οὕτως· ηὐλαβεῖτο καὶ παρῃτεῖτο ἀντειπεῖν * * μὴ σῴζειν τοὺς φίλους· οἱ γὰρ γνήσιοι φίλοι καὶ πρὸς τὸ πλῆθος οὐ παραιτοῦνται κινδυνεύειν. ἢ τὸ πλῆθος ηὐλαβεῖτο πρὸς τὸ μὴ σῴζειν τοὺς φίλους ἢ εἰπεῖν ηὐλαβεῖτο: — MTAB

1061 γράφεται δεξιώτατα: — M^{1}

1062 γράφεται πατρός: — M^{1}B^{1}

1065 † σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου: ἀντὶ τοῦ ἔφορος καὶ προνοητής. παραγγέλλει γὰρ ἀποθανόντων περιστεῖλαι καὶ κηδεῦσαι τὸ ἑαυτῶν σῶμα σεμνῶς: — A^{1}

1072 ἠρώτησάς με, φησίν· ἰδοὺ κἀγώ σε ἀντερωτήσω. τοῦτό με ἠρώτησας, ἀλλ' ⟨ἐγὼ⟩ ἐκεῖνο· διὰ τί δὲ ζῆν: — M^{1}TA^{1}

† ἤρου· τί δὲ ζῆν: ἠρώτησάς με, εἰ προσήκει με ἀποθανεῖν μετὰ σοῦ κἀγώ σε ἀντερωτήσω· τί δὲ προσήκει με ζῆν τῆς σῆς φιλίας καὶ ἑταιρείας χωρίς: — B

1074 σύν σοί γε: οὐ πρὸς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ὀρέστου ἀπεκρίνατο. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι συνησέβησά σοι: — MTAA^{1}B

1075 ἰδίως ταῦτα ὁ Εὐριπίδης τοῦ Πυλάδου ἔμπροσθεν εἰρηκότος ὅτι ἐκβέβληται ὑπὸ τοῦ πατρός, εἰ μὴ ἄρα αἰνίττεται ὡς μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς δυνήσεται κατελθεῖν: — MTA^{1}B

1076 σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις: ἀντὶ τοῦ σὺ σαυτὸν σῷζε τῷ πατρί· οὐ γὰρ οὕτως ἔχεις τύχης ὡς ἐγώ. σοὶ γὰρ ἔξεστιν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν: — MTAB

---

2 initio add. τὰ ἐκ κέδρου κατασκευάσματα B κεδρίνων ξύλων A 4 ἔχειν om. T 6 περιττεύειν M οὕτως] ὅτι MTAB 7 exciderunt σῴζειν τοὺς φίλους. ἢ τὸ πλῆθος ηὐλαβεῖτο πρὸς τὸ uel talia 13 εὔφορος A^{1} 14. 15 σεμνῶς σῶμα A^{1} 17 με] μὲν A^{1} in fine add. με T 21. 22 bis scripta in M 21 ῥηθὲν] λεγόμενον MTA^{1} ὑπὸ Ὀ. om. M^{a}A ἀπεκρίνατο πυλάδης ὑπὸ ὀρέστου B 22 λέγειν MTA^{1}B 23—25 scholio quod praecedit adi. MTA^{1}B, add. δὲ post ἰδίως MTB, add. καὶ A^{1} 23 ante Πυλάδου ins. γὰρ MTA^{1} 24 ἐκβέβλημαι A^{1} 24. 25 ἄρα—κατελθεῖν] ἐκεῖνος εὐθυμούμενος λέγει ὅτι τοῦ στροφίου μεταλλάξαντος ἔξεστιν αὐτῷ κατελθεῖν A 26 σαυτὸν] τοῦτον A

1081 κῆδος δὲ τοὐμόν: τὸ διὰ τοῦ γάμου· μὴ γαμηθείσης γὰρ αὐτῆς οὐκ ἔμελλε κῆδος εἶναι: — MTAB[i]

1082 ἀλλ' ὦ ποθεινόν: ὅτι ὁμιλίας τῆς φιλίας. σημειωτέον δὲ πρὸς τὸ ἐν Φοινίσσαις [1408] 'ὁμιλίᾳ χθονός': — MTAB

1086 μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον: ὅ ἐστιν· ἀποθανὼν μὴ ἑνωθείην τοῖς στοιχείοις ἐξ ὧν εἰμί, ἀλλὰ πλανῴμην εἰκῇ ὑπ' οὐδενὸς τῶν στοιχείων λαμβανόμενος: — MTAB

ἄλλως: μήτε τὸ σῶμά μου, φησίν, ἀποθανόντος ἡ γῆ παραδέξαιτο μήτε εἰς αἰθέρα ἡ ἐμὴ ψυχὴ χωροίη, εἴ σε προδοίην τὰ νῦν, τουτέστι· μὴ ἑνωθείην τοῖς στοιχείοις τελευτήσας. ὅτε γὰρ ἀποθνήσκουσιν, εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύονται ἐξ ὧν εἰσίν: — MTAB

1093 τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε: τί γὰρ ἔχω, φησίν, ἀπολογήσασθαι εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθών, εἰ προδοίην σε δυστυχοῦντα τότε φίλος ὢν ὅτε εὐτύχεις: — MTAB[i]

1094 γῆν Δελφίδ' ἐλθών: Ὕαμος ὁ Λυκώρου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν βασιλεύων τῶν περὶ τὸν Παρνασὸν Ὕαν πόλιν ἔκτισε καὶ γήμας Μελάνθειαν τὴν Δευκαλίωνος ἐποίησε Μελαινίδα· ἐκ δὲ Μελαινίδος Δελφός, ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος παραλαβὼν ἔγημε Κασταλίαν, ἀφ' ἧς ἡ κρήνη τοὔνομα ἔχει, καὶ ἔσχε Καστάλιον καὶ Φημονόην, ἥν φασι πρώτην ἑξαμέτρῳ χρῆσαι. πόλιν δὲ κτίσας ὁ Δελφὸς Δελφίδα ὠνόμασε. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἦρξε Καστάλιος, οὗ υἱὸς Λάφριος, οὗ Νούτιος· ἐφ' οὗ Δελφοὶ πολεμοῦντες πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναρχίαν εἵλοντο καὶ τὸν Ἀκρίσιον μετεπέμψαντο ἐξ Ἄργους, ὃς αὐτοῖς τόν τε πόλεμον καλῶς

---

1 γὰρ om. A 2 οὐκ—κῆδος] οὐ γὰρ κῆδοσ τὲ ἔμελλεν A 3 ὅτι] ἔτι A om. T post φιλίας add. φησί AB 4 ὁμιλίας MTB 6 τοῖς om. MTB εἰμὶν ἀλλ' ἀποπλανώμην A πλανοίμην MTB 8 ἄλλως B ἀλλὰ MTA παραδέξεται A 9 χωρήσοι B εἰσ σὲ MT προδοίη M 10 ὅτε A ὅτι M τοῖσ T οἱ B ἀποθνήσκοντεσ κατ' αὐτοὺσ B 11 ἀναλίσκονται A 12 ἔχω] ἐρῶ T 15 Tzetz. ad Lycophr. p. 479 ὕαποσ M ὕιαποσ A ὕασποσ TB λυκόρου T λυκόρασ MB spatio uacuo ins. A[1] μετὰ om. A 16 τῶν] τὴν A ὕιαν M 17 μελάνθιαν A λευκάνθειαν Laur. 32, 33 μελανίδα MTAB Μελαίνην Paus. X 6,4 ἐκ δὲ] καὶ ἐκ A μελανίδοσ MTAB 19 φημινὸν M φημινόην T φημονήν A (ημονήν spatio uacuo ins. A[1]) φημῖνον B 20 πρῶτον M 21 Λάφριος] οὐ λάφριοσ TA οὐ νούτιοσ MTAB 22 Δελφοὶ] οἱ A εἵλαντο MTA corr. A[1] 23 ἀρχίσιον A ἀγροῦ MTAB corr. Barnes ὃς — τε] ὡσ ἂν τοῖσ τότε MT τε om. B καλῶς] litteras αλῶσ add. A[1]

διέθετο καὶ κατὰ ζῆλον τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου οὗ κατεστήσατο Ἀμφικτύων ὁ Δευκαλίωνος ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσσαλίας, ἕτερον ἐν Δελφοῖς εἵσατο καὶ τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀναλαβὼν τὰς συνόδους ἀντὶ μιᾶς δύο πεποίηκε καὶ νόμους ἔθετο καθ' οὓς ἔμελλον ἕκαστα διοικεῖν ἀτέλειάν τε προεῖπεν ἐφ' ἑκατέραις ταῖς συνόδοις καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν Δελφῶν τῷ συνεδρίῳ ἐπέτρεψε. μετὰ δέ τινα χρόνον Ὄρνυτος ὁ Σισύφου ἥκων ἐκ τῆς Ἀονίας αὐτόσε καὶ πολεμοῦντας εὑρὼν Ὑαμπολίτας πρὸς Ὀπουντίους Λοκροὺς περὶ Δαφνοῦντος συμμαχήσας τε ἐνίκησε καὶ ἦρξεν αὐτῶν. ἐγένοντο δὲ αὐτῷ παῖδες Φῶκος καὶ Θόας. ἀλλ' ὁ μὲν Θόας ἅμα τῷ πατρὶ εἰς Κόρινθον ἀπήλασε, Φῶκος δὲ διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρὸς Φωκέας αὐτοὺς ὠνόμασεν: — MTAB

1098 ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐκρίθη ἀποθανεῖν ἡμᾶς, πρὸς ἀλλήλους σκεψώμεθα ὡς ἂν τῷ Μενελάῳ κακὸν προστριψώμεθα, ἵνα μὴ μόνοι δυστυχῶμεν ἡμεῖς: — MTA¹B

1100 ἀντὶ τοῦ· εἴθε γὰρ τοῦτο ἰδὼν ἀποθάνοιμι: — M¹B¹

1101 μήπω σφάξῃς σαυτόν: — M¹

1103 σίγα νῦν· ὡς γυναιξί: ὑφορᾶται τὰς τοῦ χοροῦ· ἐνόμιζε γὰρ ἐχθρὰς αὐτὰς εἶναι: — MB¹

τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ γάρ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι: — MᵍB¹

1105 ὥστε λυπεῖν αὐτόν: — Mᵍ

1106 πῶς τὸ γὰρ ἕτοιμον ἔστιν: τὸ ἑξῆς· εἰ γάρ, φησί, τοῦτο εὔκολον καὶ ἕτοιμον τὸ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην, καλῶς [ἂν] ἡμῖν ἔσται: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἕτοιμόν ἐστι. τὸ γὰρ ἕτοιμον καλόν ἐστι. ὁ δὲ λόγος τοιοῦτός ἐστι· τὸ γὰρ ἑτοίμως καὶ εὐχερῶς τὴν Ἑλένην κατεργάσασθαι καλόν ἐστιν, εἰ ὅλως δυνατὸν τοῦτο πρᾶξαι: — MTAB

ἄλλως: ἕτοιμος γὰρ εἰς τοῦτό εἰμι, εἴγε μὴ καταληφθήσομαι: — MTAB

ἄλλως: τίνι τρόπῳ, φησίν, ἀνέλωμεν· ἕτοιμος γάρ εἰμι πρὸς τὸ

---

1 συνέδριον A inde ab οὗ κατεστήσατο add. A¹ 3 εἵσατο A κατεστήσατο MTB 4. 5 ἀτελεία M 5 προειπεῖν M καὶ τὴν] τουτέστι A 6 ἀδελφῶν A 7 ὤρνυτοσ A 8 πολίτασ A προσοποντίουσ A ὀποστίουσ M 9 ἐγέρονται M ἐγένετο A δὲ om. M 10 ἐκ κορίνθου A 10. 11 δεξάμενοσ MTB 12 ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A¹ 13 ὡς] πῶσ A¹ κακόν τι A¹ 21 post ἑξῆς add. πῶσ TA 22 ἕτοιμον καὶ εὔκολον A 24 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB 25. 26 ὁ—ἐστιν om. A 29 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB φασιν MTA εἰμι γὰρ T

σφάξαι, εἰ ἔσται εὐμαρῶς τὸ κτεῖναι, τουτέστιν· εἰ μὴ καταληφθείημεν: — MTAB

1108 ἀποσφραγίζεται: σφραγῖδας ἐπιτίθησιν ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά: — M^{i}TAB

ἄλλως: τὰ μὲν, φησὶ, σφραγίζει τῶν ἡμετέρων, τὰ δὲ ἀποσφραγίζει: — MTB

1112 προθύμους εἰς τὴν τῶν ἐνόπτρων καὶ μύρων ὑπηρεσίαν: — M^{i}TAB^{i}

1113 τρυφὰς γὰρ ἥκει: οὕτως, φησὶν, ὑπερβαλλόντως ἐτρύφα ἐν τῇ βαρβάρων χώρᾳ ὡς μηδὲν ἡγεῖσθαι τὴν Ἑλλάδα πρὸς τρυφήν. τρυφηλότεροι γὰρ τὸν βίον οἱ βάρβαροι διάγουσι μείζων τε ἡ Ἀσία τῆς Εὐρώπης: — MTAB

1115 οὐδὲν τὸ δοῦλον: ἀσθενεῖς, φησὶν, οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς ἐλευθέρους μάχεσθαι διὰ τὸ μὴ τολμᾶν: — MTAB^{i}

1118 τὸ πρᾶγμα δήλου: τὸ περὶ τοῦ φόνου τῆς Ἑλένης πρᾶγμα δήλωσον καὶ εἰπὲ ποίῳ τρόπῳ μέλλομεν ταύτην ἀναιρεῖν: — MTAB

1121 ἀντὶ τοῦ· δι' ἃ πάσχομεν: — TB^{g}

1122 ὥστ' ἐκδακρῦσαι: οὕτως, φησὶ, περιπαθῶς θρηνήσομεν ὥστε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινῆσαι ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ θανάτῳ λάθρα χαίρουσαν: — MTAB

1123 καὶ νῷν παρέσται: καὶ γὰρ ἡμεῖς οἰκτιζόμεθα μὲν, χαίρομεν δὲ ὡς μέλλοντες αὐτὴν φονεύειν. τὸ οὖν τότε ἢ ὅτε εἰσερχόμεθα ἢ ὅτε φονεύομεν αὐτήν: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἡμῖν τοῖς δύο. ταῦτα δέ φησιν ἀντὶ τοῦ τὸ δεῖν μὲν δακρύειν, χαίρειν δὲ τῇ διανοίᾳ. καὶ ἡμῖν γενήσεται ὅπερ ἐκείνῃ τότε ἡνίκα εἰσελθόντες πρὸς αὐτὴν ἱκετεύομεν. ὡς γὰρ ἐκείνη ἡμῶν ὀδυρομένων προσποιήσεται μὲν δακρύειν, χαρήσεται δὲ κατὰ ψυχήν,

---

1 ἔστιν MTAB εὐμαρὲς B καταληφθήσομαι B 3 σφραγίδα T 4 ἐμά] ἡμέτερα A 7 προθύμους] οἵους εἰκὸς εἶναι ἐπιτηδείους B^{i} εἰς τὴν om. A τῶν μύρων B 10 μὴ δὲ A 11 τρυφηλότερον A διάγουσι om. A μείζω MT τε] γὰρ T δὲ A 15 πρᾶγμα om. A τὸ πρᾶγμα MT 18 δακρύσομεν B 19. 20 ἐπὶ — χαίρουσαν om. A sed habet A^{g} χαίρουσα MT 22 ὅτε] ὅτι M 24 ἀντὶ τοῦ] καὶ B δυσί B ταῦτα] τοῦτο MTAB δὲ om. B ἀντὶ τοῦ] αὐτὸν MTA ἔσται B 27 ἡμῶν] αὐτῶν MTA χαιρήσεται B δὲ om. T κατὰ τὴν A

οὕτως καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἱκετευούσης προσποιησόμεθα λυπεῖσθαι ἔνδοθεν χαίροντες ἐπὶ τῷ μέλλειν ἀναιρεῖν αὐτήν: — MTAB

1126 καὶ πῶς ἀναιροῦμεν αὐτὴν ἔμπροσθεν τῶν δούλων: — TA^{g}B

1128 ἀλλ' ἐκφαίνοντα τὴν βουλὴν δηλονότι: — M^{i}TB

1130 νῦν, φησὶν, ἔγνων, πῶς δεῖ φονεύειν τὴν Ἑλένην: — M^{i}TB

1137 ἀντὶ τοῦ εὐχῇ. Ὅμηρος [Z 301]· 'αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι': — MTA^{g}B

ἀντὶ τοῦ· καὶ θυσίας τοῖς θεοῖς ποιήσουσιν: — M^{i}B^{i}

1138 κεδνά: κυρίως τὰ συνετά, νῦν δὲ τὰ ἀγαθά: — MTA^{g}B

ἀρώμενοι: ἀντὶ τοῦ εὐχόμενοι: — MTA^{g}B^{i}

1140 ὁ μητροφόντης δ': τὸ τοῦ μητροφόντου ὄνομα φυγὼν εἰς τὸ βέλτιον ὄνομα ἔρχῃ Ἑλένης φονεὺς λεγόμενος: — MTAB

1145 οὐ γὰρ ἀκόλουθον ὑπομιμνήσκειν σε τοῦ φόνου τῆς μητρός: — MTAB^{i}

1146 διὰ τὴν συμμαχίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπολαβόντα τὴν Ἑλένην οὐ δεῖ αὐτὸν πρὸς τούτοις ἔχειν τοὺς σοὺς δόμους: — M^{i}TAB

1151 ἀντὶ τοῦ θάτερον ἢ φονεύσαντες αὐτὴν ἢ καύσαντες τὸν οἶκον: — M^{i}TAB

1154 ἢ τὸ τῶν γυναικῶν ἢ τὸ ἑαυτῆς: — M^{i}TB^{i}

1155 ἀληθής: — M^{g}A^{g}

1156 ἕνα, φησὶν, ἄνδρα συνετὸν προκρίνειεν ἄν τις ἀλογίστου πλήθους τῶν πολλῶν: — MTA^{1}B

ἄλλως: ἀσύνετον δέ ἐστι τὸ ἀνταλλάσσειν τὸ πλῆθος ἀντὶ εὐγενοῦς φίλου: — MTAB

† ἀσύνετόν ἐστι τὸ ἀντικαταλλάσσειν γενναίου φίλου ἑνὸς καὶ εὐγενοῦς πλῆθος μὴ εὐγενές: — A

1160 οἷον· συμβουλεύεις μοι: — M^{i}B^{i}

---

1. 2 ἱκετευούσης — αὐτὴν om. T 1 ἔνδον B 2 τὸ MAB αὐτὴν ἀναιρεῖν B 3 φησιν ἀναιρήσομεν B 4 initio add. καὶ τὸν μὴ σιγῶντα B ἀλλ' om. T δηλονότι] ἀποκτείνειν προσῆκεν B 6 Ὅμηρος om. TA^{g} in margine habet M 9 cf. Hesych. s. v. κεδνά 10 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ post ἀρώμενοι 12 γενόμενοσ MA in fine add. τῆσ πολυκτόνου B 13 scholio quod praecedit adi. MTA οὐ γὰρ] οὐκ T τὸ ὑπομιμνήσκειν A 16 οὐ δεῖ οὖν A αὐτοῦ M τοὺσ σοὺσ ἔχειν δόμουσ A 17 θατέρου A 18 in fine add. δόξαν ἕξομεν B 19 γυναικῶν] συγγενῶν B^{i} 20 initio add. γράφεται καὶ M^{g} 21 ἂν om. A^{1} 22 τῶν] καὶ TA^{1} 23 τὸ (alterum) om. A 24 in fine add. καὶ προκρίνειε M καὶ προκρίνειν TA 25 ὁ σύνετον A 26 ἀγενέσ A 27 συμβουλεύει ἐμοί M^{g} συμβουλεύῃ μοι B^{i}

1162 ἐν τῷ ἐπαινεῖσθαι λίαν: — M^gB^i

1163 † ἐγὼ δὲ ἀποθνήσκων οὕτω βούλομαι ἀποθανεῖν, ποιήσας τι κακὸν τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ ἀμυνάμενος αὐτοῖς: — A

† τὸ ἑξῆς· δράσας τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς χρῄζω θανεῖν: — B

1165 ἀντανέλωμεν: — M^g

1168 ἄξιος νομισθείς: — M^iT

οὐ βίᾳ: — $M^gM^iTB^g$

1169 ῥώμην: ἐπικουρίαν καὶ ἰσχύν. οὐ καταισχυνῶ αὐτὸν δι' ὧν ἀνάνδρως ἀποθανοῦμαι: — $MTAB^g$

1170 τὸν μηδὲν γενναῖον δράσαντα: — M^iA^g

1172 τοῦ φονεύειν καὶ μὴ φονεύεσθαι: — M^iTA^g

1174 κτανοῦσι μὴ θανοῦσιν: τοῦτο κατ' ἰδίαν λέγει, λείπει δὲ τὸ γενέσθαι. κτανοῦσιν ἡμῖν ἑτέρους, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀναιρεθεῖσι, τουτέστιν· εὐτυχήσομεν, εἰ κἂν ἕνα τῶν ἐχθρῶν ἀνέλοιμεν καὶ μὴ παρ' ἐκείνων ἡμεῖς ἀναιρεθείημεν: — MTB

1175 ὃ βούλομαι: ὃ γὰρ νομίζω τερπνὸν, τοῦτο καὶ μόνον ὀνομάζων ἀδαπάνως εὐφραίνομαι: — MTAB

ἄλλως: ἐξ ὧν οὐδὲν βλαπτόμεθα, οὐδὲν κωλύει εὐφραίνειν ἑαυτοὺς λόγῳ. τὸ ἡδὺ, φησὶ, καὶ εὐκτὸν ἡμῖν πρᾶγμα, τό τινα τούτων λαβεῖν ὑποχείριον, οὐ βούλομαι διὰ στόματος μόνον προφέρειν, τουτέστι μέχρι λόγων ματαίων στῆναι καὶ ἀζημίως τέρψαι τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν, τουτέστι μὴ μετὰ τοῦ ζημιῶσαί τινα τῶν ἐχθρῶν καὶ τιμωρήσασθαι: — MTAB

1177 ἐγὼ κασίγνητ': τοῦτο αὐτὸ, φησὶ, τὸ τινὰ λαβεῖν ὑποχείριον τούτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισὶ φέρειν νομίζω: — MTAB

1178 σωτηρίαν σοὶ τῷδέ τ': τὸ ἀναιρεθείσης τῆς Ἑλένης, φησὶν ἡ Ἠλέκτρα, ἐνεδρεῦσαι καὶ τὴν Ἑρμιόνην. ταῦτα δὲ ἑξῆς ἐπάγει: — MTAB

1179 θεοῦ λέγεις πρόνοιαν: εἰπὲ, φησὶ, πόθεν σχήσομεν τὴν σωτηρίαν. οἶδα γάρ σε συνετὴν τυγχάνουσαν ἀπ' ἀρχῆς: — MTAB

---

1 ἐν τῷ] ἀντὶ τοῦ M^g λίαν αἰνεῖσθαι B^i 8 καὶ] κἂν M 9 ὧν ἀνδρείως MTB^g ὧν ἀνδρεῖον A 12. 13 τοῦτο—γενέσθαι referenda ad εὔχομαι τάδε 12 λείπει] διὰ M 14 εἰ om. M ἀνέλωμεν MB ἀνέλομεν T 19 post φησὶ add. τοῦτο A 22 τοῦ] τὸ A 25 τρεῖσ MTA 26 σωτηρίαν σοὶ τῷδέ τ'] ὁρῶ δέ τι MTA ἤτοι καὶ B, hoc scholion ei quod praecedit adiungentes 27 φησὶν ἡ ἠλέκτρα T φησὶν ἡ ἑλένη MA om. B ἡ ἑρμιόνη A 27. 28 ἐπάγει om. A 29 φησὶ om. A

ἄλλως: λέγε, φησίν, ἣν ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν, πῶς πράξεις: — MTAB

1182 τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον ἔχει τινὰ τέρψιν: — M[i]TAB

1183 οἶδας, φησί, ταύτην: — M[i]

1187 χοαὶ ἐπὶ τῶν νεκρῶν: — M[g]TA[g]B[g]

1188 οἷον· εἰς τί τοῦτο εἶπας: — M[i]TA[g]B

1189 ἐνέχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν: — M[g]TA[g]B

1190 λείπει τὸ ἕνεκεν: — M[g]B[g]

τίνος χάριν τοῦτο εἶπας: — M[i]TA[g]B

† ὅμοιον τῷ ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα. τίνα γὰρ, φησίν, ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις, ἐκ τοῦ λέγειν ὅτι ἐπορεύθη ἡ Ἑρμιόνη πρὸς τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας τάφον: — B

1192 ὡσεὶ ἔλεγεν· ἓν σῶμα καὶ μία ψυχή ἐσμεν. πᾶν γὰρ τὸ καθ' ἡμᾶς ἕν, φησί, καὶ ταὐτόν ἐστιν: — MTAB

† ἄλλως: τοῦτό φησιν ὡς, εἴ τινα ἐξ ἡμῶν κακώσει, ἐν τοῖς τρισὶν ἡ βλάβη περιίσταται. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων: — B

ἄλλως: ἓν γάρ, φησί, καὶ ταυτόν ἐστι πᾶν τὸ καθ' ἡμᾶς καὶ ὡς εἰπεῖν ἓν σῶμα καὶ μία ψυχή: — MTB

1197 κεκτῆσθαι: — M[g]A[g]

ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν, τουτέστι· συγχώρει τῷ πατρὶ τὴν Ἑρμιόνην πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὄνησιν κτήσασθαι. ἔνθεν καὶ τὸ 'πολυπάμονος' [Δ 433]. ἠτυμολόγησε τὸ πατήρ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχοῦ [frg. 660]· 'πολλῶν καλεῖσθαι βούλομαι πατὴρ δόμων', ἀντὶ τοῦ δεσπότης: — MTAB

1199 ἀντὶ τοῦ· παρίδῃ σε ἀπολλύμενον: — M[i]TA[g]B

1200 ἐὰν ἐν τῇ ὀργῇ πολὺς ἔλθῃ: — M[g]TA[g]B

---

1 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB 3 τὸ ἀγαθὸν A καὶ om. T 7 scholio 10 adi. M[i]TA[g]B οἷον om. B ἀντὶ τοῦ A[g] εἰς om. B 10 εἴρηκασ B 11—13 scholio 7 adi. B 15 ἓν—ἐστιν om. M ταὐτά T 18 γὰρ om. B 21—25 confunduntur πάσασθαι edere et πεπᾶσθαι possidere cf. Eust. p. 134,40. 766,57. 1178,11. 1224,33 Hesych. s. v. πάσατο 22 τὸ om. MT πολυπάμμονοσ MAB 23 ἑτοιμολόγησε A ante πατήρ ins. δὲ B παρὰ τὸ om. M παρὰ τοῦ T 24 πάτωρ Dindorf δούλων A ἀντὶ τοῦ om. A 26 scholio quod sequitur adi. B pro ἀντὶ τοῦ scripto καὶ in fine add. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κτείνῃ σε τότε καὶ σὺ τὴν παρθένον ἀπόκτεινον B 27 ἐὰν δὲ A[g]B

1203 ἀντὶ τοῦ ἀσφάλειαν: — $\mathrm{M^gTA^g}$

1204 ὦ τὰς φρένας μέν: ἁρμόζουσα μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας, γυναικὶ δὲ ὁμοία τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς οὖσα. ἢ γυναικὸς φύσιν ἔχουσα· ὃ καὶ βέλτιον: — MTAB

ἄλλως: ἁρμοζόμενον γυναιξί. τὰς μὲν γὰρ ἀρετὰς καὶ ὁ Πλάτων κοινὰς εἶναί φησι, πλεονεκτεῖν δὲ ἴσως τοὺς ἄρσενας: — MTAB

1208 ἥτινι συζῶν· τὸ γὰρ ζῶν ἀντὶ τοῦ συζῶν· μακάριος ἔσῃ: — $\mathrm{M^iTB}$

1210 οἷον κοσμουμένη, τιμωμένη. ἀνοίκεια δὲ ταῦτα τοῦ προκειμένου ἀγῶνος: — $\mathrm{M^iTB}$

1212 ὡς τἄλλα γ' εἶπας: τὸ ἑξῆς· ὡς τἄλλα γ' εἶπας κάλλιστα. εἰ τοῦτ' εὐτυχήσομεν τὸ λαβεῖν τὴν Ἑρμιόνην, δόξεις τἄλλα καλῶς εἰρηκέναι: — $\mathrm{M^iTB}$

ἄλλως: ἐὰν τούτου μόνου ἐπιτύχωμεν, πάντα τὰ ἄλλα καλῶς εἴρηκας: — $\mathrm{M^iTB}$

1213 σκύμνος κυρίως τὸ τῶν λεόντων τέκνον, νῦν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου: — $\mathrm{M^iTB^i}$

1215 ἀντὶ τοῦ φθάνοι λοιπὸν ὁ χρόνος καὶ ἐγγύς ἐστιν: — $\mathrm{M^iTB^i}$

1216 τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον: — $\mathrm{M^iB}$

1217 πάρος μένουσα: ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. ἢ τὴν παρουσίαν αὐτῆς ἐκδεχομένη: — $\mathrm{MT^gB}$

1219 ὁ Μενέλαος δηλονότι: — $\mathrm{M^iB^i}$

1220 γέγωνέ τ' ἐν δόμοις: ἢ διὰ λόγων σημάνασα βόησον μέγα ὥστε ἔνδον ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι: — MTB

1225 σκοτεινῆς, ὀρφανῆς τινος διὰ τὸ ἔρημον εἶναι φωτός: — $\mathrm{M^iTB^i}$

1226 ἀντὶ τοῦ· καλεῖ σε: — $\mathrm{M^i}$

---

2. 3 usque ad οὖσα ἢ add. $\mathrm{A^1}$ 2 μὲν om. $\mathrm{A^1}$ 3 γυναικὸσ $\mathrm{A^1}$ τῷ σώματι $\mathrm{A^1}$ 4 φύσει T 8 om. M 6 in A inter fol. 58^v et 59^r exciderunt VII folia quibus legebantur vs. 1205—1504 7 συζῶν καὶ συνοικῶν B μακάριος ἔσῃ om. B 9 scholio quod praecedit adi. B initio add. τὸ δὲ ἀξιουμένη 11 γ' om. T 14 ἐὰν γὰρ TB 16. 17 cf. schol. Hec. 205 18 φθάνει $\mathrm{B^i}$ 21. 22 scholio quod praecedit adi. B initio add. τὸ δὲ δόμων πάροσ μένουσα ἢ] τῶν οἰκημάτων B 24. 25 scholio 21. 22 adi. B initio add. καὶ τὸ γέγωνε εἰσ δόμουσ ἀντὶ τοῦ 24 τῶν λόγων M 25 in fine add. ἢ τὰσ θύρασ κρούσασα B 26 ὀρφνῆσ $\mathrm{M^iB^i}$ ὄρφνησ T

1229 ἐν τῷ ἀντιγράφῳ οὐ φέρονται οὗτοι οἱ δ̄ ἴαμβοι, [καὶ] ἐν ἄλλῳ δέ: — M^iT

1233 ὦ συγγένεια: παρόσον ὁ Στρόφιος Ἀναξιβίαν [Κυδραγόρας] ἔγημε τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἐγένετο Πυλάδης, ὡς † φησὶ Κράτης. ἢ ἐπεὶ ὁ Στροφίου πατὴρ Κρῖσος Ἀτρέως θυγατέρα ἐγάμει [αὐτὴν] τὴν Κυδραγόραν: — MTB

αἷμα οἱ παῖδες, γένος οἱ ἀδελφοὶ, συγγένεια οἱ γαμβροί: — M^iB

1235 ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ, φησὶν, ἐφόνευσα τὴν μητέρα. τὸ δὲ ἑξῆς· σοί, πάτερ, ἀρήγων: — M^iT

1236 ὅ ἐστι· συνήνεσα τῷ φόνῳ: — M^iTB^i

1238 οὐκοῦν ὀνείδη: οὐκοῦν ῥῦσαι ἡμᾶς ὡς μέλλων κλύειν ταῦτα ἐπὶ ὀνείδεσιν, ἐὰν μὴ σωθῶμεν, ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησας: — MTB

ἄλλως: ὀνείδη: τῶν εὐεργεσιῶν τὰς ὑπομνήσεις, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς [A 211]· 'ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον': — MTB

1239 οἷον· σπονδάς σοι διὰ δακρύων ποιῶ. οὐ γὰρ ἔχω ἄλλο τι: — M^iTB^i

1241 εἰ κατὰ γῆς ἔρχονται: — MM^iTB^i

1242 ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησεν: — MM^iT

1244 ἓν δίκαιον ἅπασιν ἡμῖν: — T

1246 Μυκηνίδες ὦ φίλαι: Ἰνάχῳ ἐκ Μελίας ἐγένετο Φορωνεὺς καὶ Φηγεύς. τούτων Φορωνεὺς μὲν ἄρξας τὸ νῦν Ἄργος Φορωνικὸν ἄστυ ἐκάλεσεν, ἴσχει δὲ παῖδας ἐκ Πειθοῦς Αἰγιαλέα, Ἄπιν, Εὔρωπα, Νιόβην. Φηγεὺς δὲ πόλιν κτίζει Φηγὰς καὶ παῖδας ἴσχει Σπάρτωνα καὶ Μέσσωνα. Σπάρτωνος δὲ παῖς Μυκηνεὺς, ὃς Μυκήνας ἔκτισε. Φορωνέως δὲ ἀπολωλότος καὶ τῶν παίδων διασκεδασθέντων Ἄργος ὁ Νιόβης βασιλεύσας ὅλην τὴν ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ Ἀργείαν καὶ τὸ Φορωνικὸν ἄστυ Ἄργος ὠνόμασεν: — MTB

---

1 οὐ T om. M   καὶ del. Kirchhoff   4. 5 Φερεκύδης?   7 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post αἷμα   10 ὅ ἐστι om. B^i 12. 13 ἐβοήθησεν MT   14 τῶν om. T   ὡς om. T   16 διὰ om. T   18 in fine add. αἱ εὐχαὶ ἐπακούει B^i 19 scholio quod praecedit adi. MM^iT   20 ἔνδικον ἐν T   21—28 cf. schol. vs. 932 Paus. II 16,4 St. Byz. p. 460,10   21 μελείασ T   22 καὶ Φηγεὺς om. MT   23 αἰκαλέα T   εὐρόπα M εὐρώπην T εὐρώπαν B   νιόβη M   24 δὲ] μὲν M   μέσωνα MTB   25 σπάρτων MT   27 Ἀργείαν—ἄστυ om. T

ἄλλως: πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ διαλέγεται. Μυκηνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀφεστήκασιν ἀλλήλων αἱ πόλεις: — MTB

1247 τὰ πρῶτα: τουτέστιν αἳ τὰ πρωτεῖα φέρεσθε κατὰ τὸ Ἄργος. Πελασγόν δὲ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ αὐτόθι βασιλεύσαντος: — MTB

λείπει τὸ ἔχουσαι: — MM^gTB^i

1249 τὸ καλεῖσθαι πότνιαν παραμένει σοι: — M^iTB^i

1251 τὴν λεωφόρον ὁδόν: — M^gB^g

1252 εἰς τὸ φρουρεῖν καὶ τηρεῖν τὸν οἶκον: — M^iTB^i

1253 τί δέ με τόδε χρέος: οἷον· εἰς τί μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα προστάσσεις ποιεῖν, τὸ φρουρεῖν τὴν ὁδόν: — MTB

1256 τὸ τῆς Ἑλένης: — M^iB^i

1259 τὸν ἀνατολικόν φησιν: — M^iT

1260 καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ': ἡνιοχεῖ. τὸ δυτικόν, ὅτι τῆς ἠοῦς πέρας ἐστὶν ἢ ὅτι τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν: — MTB

ἄλλως: τὸ δυτικὸν λέγει. ἑσπέρα δὲ λέγεται, ὅτι τοῦ ἠοῦς πέρας ἐστίν. ἢ ⟨ὅτι⟩ τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν. ἢ ἐσωφέρα τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ πάντας εἰσφέρειν καὶ ἔσω φέρειν. καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ οὕτως

---

5 Πελασγόν] πελασγὸσ MT τοῦ πελασγοῦ T 6 scholio quod praecedit adi. MT, add. δὲ post λείπει T φέρουσαι B^i 7 πότνια M^i σε πότνιαν B^i 8 in fine add. τὴν δημοσίαν B^g 9 φρουρεῖν καὶ om. B^i τηρῆσαι B^i 11 ποιεῖν om. T post φρουρεῖν add δηλαδὴ B 13 φησιν om. T 14 initio add. ἤτοι B ἡνίο^χ M ἡνίοχον T 15 ἠοῦς πέρας] ἑσπέρασ MTB ἢ—περῶμεν om. B 16—p. 213,2 Orio p. 58,23 ἑσπέρα: παρὰ τὸ ἐς πέρας εἶναι τὴν ἕω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσω ἡμᾶς περᾶν. et. m. p. 384,1 ἑσπέρα: ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν περᾶν τὰ ζῷα ἀναπαυσόμενα. ἢ ὁ πέρας τῆς ἕω φέρων. Σαπφώ· ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὔως [add. et. Laur. p. 129 Miller φέρεις οἶον φέρεις οἶνον φέρεις αἶγα φέρεις ἄποιον μητέρι παῖδα]. Gud. p. 212,40 ἑσπέρα: ἀπὸ τοῦ πέρας εἶναι τῆς ἕω, ἤγουν τῆς ἡμέρας. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσω ἡμᾶς περᾶν. ἑσπέρα: ἀπὸ τοῦ ἔσω περᾶν τὰ ζῷα καὶ καθεύδειν καὶ ἀναπαύεσθαι. καὶ Σαπφώ· ἕσπερ' ἐς πάντα φέρων ὅσσα φαίνολες ἐσκέδασ' ἄβως· οἱ δὲ ὅτι εἰς πέρας ἐλήλυθεν ἡ ἡμέρα. ἢ ὅτι ἕπεται τῇ τοῦ ἡλίου αὐγῇ. Sorbon. [ex Gaisfordi annotatione] ἑσπέρα: παρὰ τὸ ἔσω φέρειν ἐσοφέρα τις οὖσα. καὶ ἑσπέρα: ἡ πάντας ἔσω φέρουσα, παρὰ τὸ ἔσω περᾶν. ἑσπέρα: ἀπὸ τοῦ ἔσω περᾶν e. q. s. [= Gud.]. praeterea cf. Zonar. p. 878. 879 scholio quod praecedit adi. B om. ἄλλως—λέγει 16 ἑσπέρασ B post λέγεται ins. ἢ ὅτι τότε εἰσ ἑαυτοὺσ περῶμεν ἢ B 17 ἢ—περῶμεν om. B ἐσώφε M 18 πάντεσ M πάντα T καὶ] ἤτοι B εἴσω B σαμπφῶ M

τὸν ἕσπερον ἀστέρα εἶπε τρόπον τινὰ ἐτυμολογοῦσα τὸ ὄνομα [frg. 95]· ‘ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινολὶς ἐσκέδασ’ αὔως’: — MTB

1261 οἷον· περίφερέ σου καὶ πλαγίαζε τὸ ὄμμα καὶ φύλασσε καὶ τὰ πλάγια τῶν οἴκων ἐπιτήρει: — M^{i}TB

1266 ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον: τὸ ἑξῆς· ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον διὰ βοστρύχων καὶ κόραισι δίδοτε πάντα, ὅ ἐστι· πάντα τόπον τῇ θέᾳ δίδοτε καὶ σκοπεῖτε: — MTB

1267 κόραισι δίδοτε: λείπει τὸ ἐπί· ⟨τὸ ἐπὶ⟩ ταῖς κόραις βλέφαρον ἑλίσσετε καὶ κινεῖτε καὶ διὰ τῶν βοστρύχων αὐτὸ δίδοτε πανταχόσε. ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας καὶ τὰς ὄψεις ἀποτείνετε πανταχοῦ, ἵν’ ᾖ τὸ πάντῃ ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. ἢ πάντα τόπον δίδοτε ταῖς ὄψεσιν: — MTB

διὰ βοστρύχων δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ καθειμένον ἔχουσι τὸν πλόκαμον μέχρι τῶν παρειῶν ὡς ἂν παρθένοι: — MTB

ἄλλως: πενθοῦσαι τὸν Ὀρέστην λελυμένον αὐτὸν ἔχουσιν, ἐξ οὗ συνέβαινε τὰ πλάγια μὴ ὁρᾶν: — MTB

1273 ἀντὶ τοῦ ἔσω: — $M^{i}TB^{i}$

ὃν οὐ δοκεῖς κενὸν εἶναι, κενός ἐστιν: — $M^{i}TB^{i}$

1274 ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ στίβος: — $M^{i}B^{i}$

1275 πρὸς τὸ ἄλλο ἡμιχόριον λέγει ἡ Ἠλέκτρα· πῶς δέ· τὸ κατὰ σὲ ἔτι βέβαιον: — M^{i}TB

1280 ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖς μοι: — M^{i}T

1281 τὴν ἀκοὴν καὶ τὸ οὖς μου πρὸς ταῖς πύλαις παραθῶ ὥστε ἀκούειν βοήν: — $M^{i}TB^{i}$

---

1 τρόπην M 2 ἕσπερε T ἕσπειρε M φαινόλησ B αὔων M
5 δὲ νῦν M 6 κόρακι M 8 λείπει] κόρασ δὲ διὰ MT κόρασ φησὶ B
9 post βλέφαρον ins. κορὸν γὰρ τὸ μέλαν B cf. et. m. p. 529,30 Gud. p. 412,18
10. 11 ἵν’—πανταχοῦ om. T 13—16 et scholio 5—7 et scholio 8—11 adi. MT scholio 5—7 adi. B 13 initio add. προσ (ϑ’) (i. e. πρόθεσις) λείπει $M^{a}T^{a}$
διὰ om. $M^{a}T^{a}$ τῶν βοστρύχων MTB εἶπεν om. MT ἐπεὶ T^{a}
13. 14 βόστρυχον $M^{a}T^{a}$ 14 τῶν om. B ὡς—παρθένοι om. MTB
15 ἀλλ ὡσ M^{a} οὐχ ὡσ T^{a} ἢ ὡσ MTB πενθοῦσι $M^{a}T^{a}$ λελυμένον—ἔχουσιν] ἢ ὡσ παρθένοι MTB 16 τὰ πλάγια om. $M^{a}T^{a}$ 18 οὐ δοκεῖς] οὐδεὶσ T 19 in fine add. ὅ ἐστιν ἡ ὁδόσ B^{i} 20 πρὸς om. M^{i}T
21 ἔτι] ἐστι M^{i}T ἐστιν ἄρ’ ἔτι B in fine add. μένει ἐπερχόμ(ε) δέ B
23 τὴν—μου om. T καὶ om. B^{i} τὸ ἐμὸν B^{i} 24 ἀκοῦσαι B^{i} βοήν om. B^{i}

1283 διὰ τί ἀναβάλλεσθε. πρὸ τοῦ ἐπιστῆσαι τὰ σφάγια * *: — M^iTB

1285 ἀντὶ τοῦ Ἑλένην φονεύειν: — M^iTB

τινὲς γράφουσι σφαγίδα φοινίσσειν, ὅ ἐστι τὴν μάχαιραν: — M^iTB^i

1287 ἆρ' εἰς τὸ κάλλος: ἆρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἷόν τι καὶ Στησίχορος [frg. 25] ὑπογράφει περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν: — MTB

ἄλλως: ἐὰν ᾖ ἐκκεκώφηται ἄνευ τοῦ ν̄, ἔστιν ὁ λόγος· ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῆς Ἑλένης ἀγασθέντα τὸ κάλλος ἀνεπαίσθητα καὶ ἀνενέργητα γεγόνασιν. ἐὰν δὲ ᾖ ἐκκεκώφηνται, ἐπὶ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην ἀκουστέον· ἆρα μὴ διὰ τὸ κάλλος Ἑλένης ἀνεπαίσθητοι ἔμειναν καὶ εἴασαν τὰ ξίφη. ἐκκεκώφηνται ὡς [B 135] 'σπάρτα λέλυνται'. Ἀριστοφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφωνται ξίφη. σημαίνει γὰρ ὅτι εἰς τὸ κάλλος Ἑλένης ἀποβλέψαντες ἀνεπαίσθητοι ἔμειναν καὶ εἴασαν τὰ ξίφη. ὁ δὲ λόγος· ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῷ κάλλει νενίκηται καὶ διαμεμάλακται. ἐὰν δὲ ἐκκεκώφωνται, ἐπὶ τῶν περὶ Ὀρέστην ἐκδεκτέον ὅτι ἐκκεκώφωνται αὐτοὶ πρὸς τὸ κάλλος καὶ εἴασαν τὰ ξίφη: — MTB

1290 βοηθῷ, τῷ μετὰ βοῆς βοηθοῦντι: — M^gTB

ἀντὶ τοῦ· πρὸς τὰ μέλαθρα παραγενήσεται: — M^gTB

1292 βέλτιον ἀκριβῶς σκοπῆσαι: — M^gTB

ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἔστι χρεία τοῦ καθέζεσθαι: — M^iTB

---

1 μέλλετε M^i ἐπιστῆναι B τινα τὰ T τινα M^iB 3 scholio quod praecedit adi. B initio add. φοινίσσειν ἀντὶ τοῦ τὰ ξίφη μολύνειν ἀντὶ τοῦ] τουτέστι B (ὃ) 4 σφραγι M^i μαχαιρίδα TB^i 8 αὐτὸν M 10—20 cf. Eust. p. 1374,63 10 ν̄] ῆ M ὅ ἐστιν M post λόγος ins. ὅτι M 11 ἀγαθέντα M 12 ᾖ om. M καὶ T ante ἐπὶ add. μετὰ τοῦ ν̄ B τῶν] τοῖς MT 13 τῆσ ἑλένησ B 14 ante ἐκκεκώφηνται add. ἀντι τοῦ M ἀντὶ T ὡσ τὸ T σπάρτα λέλυνται MT παρακέκληνται B 15—17 σημαίνει—εἴασαν τὰ ξίφη om. B 17—19 ὁ δὲ—ξίφη om. M 18. 19 ἐκδετέον T 19 κεκώφωνται T αὐτὸ T 21 initio add. τῶι B in fine add. ἢ τῶι ἐν τηῖ βοῆι θέοντι ἤγουν ἐν τῆι μάχηι B 22 scholio quod praecedit adi. B ἀντὶ—μέλαθρα om. M^g ἀντὶ τοῦ om. B post μέλαθρα add. φησὶ τίσ βοηθὸσ B 23 σκοπήσατε B 24 scholio quod praecedit adi. B pro ἀντὶ—ἐστι scripto οὐ γὰρ χρεία νῦν B

1295 ἐκ διαδοχῆς πάντα περιβλεπομένη: — M^{i}TB

1298 ὡς ἔστι τεκμήρασθαι: — M^{i}TB^{i}

1301 ἀντὶ τοῦ· ἐν τῇ πόλει ὤν: — M^{i}TB^{g}

1302 καινὶς γάρ ἡ μάχαιρα: — M^{i}T

γράφεται καὶ θείνετε: — M^{g}

1303 τὰ δύο: — M^{i}B^{g}

1304 ἐκ χερὸς ἱέμενοι: ἀντὶ τοῦ ἱέντες. ἁπλούστερον δὲ ὡς γυναῖκες εἶπον· οὐδεὶς γὰρ ξίφος ἀφίησι καὶ βάλλει. ἢ τὸ ἱέμενοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἱέντες: — MTB

1306 ἐφόνευσεν: — M^{g}

1309 ἀντὶ τοῦ συνέπεσεν: — M^{i}TB^{i}

1315 περιφραστικῶς, εἰς τὰ δίκτυα: — M^{i}TB^{i}

1317 ἐν καταστάσει γίνεσθε καὶ μὴ θορυβεῖσθε: — M^{i}B

πάλιν κατάστηθ': ἀναδράμετε, φησὶν, εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν τῆς ὄψεως καὶ τὸ μὲν ὄμμα κατεστυγνακὸς ἔχετε, τὸ δὲ πρόσωπον ἀνύποπτον τῶν πεπραγμένων χάριν, τουτέστι· προσποιεῖσθε καὶ νῦν κατηφεῖς εἶναι καὶ λυπεῖσθαι ὡς πρὸ τούτου διὰ τὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ περιχαρεῖς ὑμᾶς ὁρῶσα συνῇ τὸ κατὰ τῆς Ἑλένης πραττόμενον: — MTB

1323 ἥκω λαβοῦσα πρευμένειαν: ἐξευμενισαμένη τὴν ψυχὴν Κλυταιμνήστρας. παρὰ δὲ τὸ πρᾶον καὶ εὐμενές συντέθειται τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ πραευμενής: — MTB

πραεῖαν εὐμένειαν: — M^{i}T

1325 τηλουρὸς οὖσα: μακρὰν, τῆλε τῶν ὁρίων οὖσα τῆς οἰκίας. ἐν γὰρ τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας ἦν. ὁ δὲ λόγος· ἀλλὰ περίφοβος γέγονα διὰ τὴν γενομένην βοὴν ἐν τοῖς οἴκοις, ἣν ἤκουσα πόρρω οὖσα: — MTB

λείπει ἡ διά· διὰ τὴν βοήν: — M^{i}B^{i}

1326 τί δ'· ἄξι' ἡμῖν: πεπόνθαμεν ἄξια στεναγμάτων: — MTB

---

1 scholio quod praecedit adi. M^{i}T ἐκ διαδοχῆσ T ἐκ διαδοχὴν M^{i} ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶσ B 2 ἔστι om. B^{i} in fine add. τι B^{i} 3 ἀντὶ τοῦ] οἷον B^{g} 4 cf. [Herod.] epimer. p. 63 Boiss. 5 falso voci πέμπετε superscr. M^{g} 6 τὰ] διπλᾶ ἢ B^{g} 7 ὡσ αἱ T 9 ἢ—ἱέντεσ om. B 14—18 scholio quod praecedit adi. B 17 λυπεῖσθε MT ὡσ πρὸσ τούτου T καὶ πρὸσ τούτου M om. B 18 τὸ] τὸν et in fine add. φόνον B ante Ἑλένης ins. μητρὸσ αὐτῆσ B 19 initio add. ἦλθον φησιν B 20. 21 cf. schol. Hec. 538 21 πραευμενὴσ Laur. 32, 33 πραϋμενὴσ MB πραϋμενὲσ T 22 scholio quod praecedit adi. T πραεῖα T 23 μακρὰν] πόρρω οὖσα ἤτοι B οὖσα om. B 25 γεναμένην T 28 στεναγμῶν M

ἄλλως: πῶς, φησὶν, ἄξια ἡμῖν στενάγματα, ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἀξίως στενάζομεν: — MTB

1334 ἀντὶ τοῦ· ὑπὲρ ἐμοῦ παρακαλεῖ: — M^{i}TB^{i}

1335 ἐπ' ἀξίοισι τἄρ' ἀνευφημεῖ: ἀξίως, ὅτι καὶ ὁ οἶκος θρηνεῖ δι' ὑμᾶς. ἐὰν μὲν ἂν εὐφημεῖ, ἀντὶ τοῦ δυσφημεῖ νοητέον, ἵν' ᾖ κατὰ ἀντίφρασιν εἰρημένον συνδέσμου ὄντος τοῦ ἄν· ἐὰν δὲ ὑφ' ἓν ἀνευφημεῖ, ἀντὶ τοῦ κακοφημεῖ καὶ ἀναθρηνεῖ ὁ δόμος. σημαίνει δὲ τὸ ἀνηχεῖ: — MTB

1336 περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου: περὶ τίνος γὰρ ἄλλου φθέγξαιτό τις ἢ θρηνήσειεν, ἢ ὅτι ἡμεῖς ἀπολλύμεθα: — MTB

ἄλλως: διὰ ποῖον γὰρ ἄλλο ἤμελλέ τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις: — MTB

1343 ἀντὶ τοῦ· ἐν σοί ἐστιν ἡ σωτηρία ἡμῶν. δήλωμα δέ ἐστι τοῦτο: — M^{i}B

1345 ὅσον τὸ κατ' ἐμέ: — M^{i}B^{i}

1351 τὸ ἑξῆς· οὕνεκ' ἄνδρας Φρύγας κακοὺς εὑρὼν οὐκ ἔπραξεν αὐτοὺς οἷα χρὴ πράσσειν κακούς: — M^{i}TB

1354 ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν: — M^{i}B^{i}

1355 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν: μήποτέ τις ἔλθῃ πρὶν ἡμᾶς ἀκοῦσαι παρά τινων πῶς τὰ ἔσω διάκειται ἢ καὶ ἰδεῖν τὸν Ἑλένης φόνον: — M^{i}TB

1356 λείπει τὸ ὥστε: — M^{i}B^{i}

1358 ἀντὶ τοῦ καθημαγμένον: — M^{i}T

1360 τὰς μὲν γάρ: ὡς ἀπὸ τῆς βοῆς ἐν συμφοραῖς οὖσαν τὴν Ἑλένην ἐγίνωσκον, ἀγνοοῦσι δὲ, εἰ πέρας ἔσχεν ὁ φόνος αὐτῆς: — M^{i}TB

1361 διὰ δίκας ἔβα: οἷον· δικαίως ἡ Νέμεσις τὴν Ἑλένην ἐτιμωρήσατο: — M^{i}TB

ἄλλως: ἡ νέμεσις τῆς δίκης τῶν θεῶν ἔμολεν, ὅ ἐστι· δίκην ἀπαιτεῖται παρ' αὐτῶν· ἐνεμέσησαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί: — M^{i}TB

---

1 ἄλλως] ἢ οὕτωσ B ἄξια—τοῦ om. B ἡμῶν MT 2 in fine add. θανεῖν κατακριθέντεσ B 3 περὶ T 4—8 bis scripta in T 5 ἡμᾶσ MTT^{a} ἂν om. MT^{a} οὖν BT corr. Dindorf εὐφημῆ MTT^{a} εὐφημεῖ γράφεται B βλασφημῆ T 6 εἰρημένωσ M ὄντωσ M 7 ἀντὶ—κακοφημεῖ om. T κακευφημεῖ MT^{a}B 10 ἢ (alterum) om. T 11 ἄλλον T 15 Φρύγας κακοὺς] κακοὺσ φρένασ T 17 ἀντὶ τοῦ om. B^{i} in fine add. τῶν οἴκων B^{i} 19 ἔω T 23 ἐν] ἀπο ταῖσ M^{i} 24 ἐγίνωσκον om. M^{i}T ὁ φόνοσ τῆσ ἑλένησ M^{i} τῆσ ἑλένησ ὁ φόνοσ T 27 ἄλλως] ἢ οὕτωσ B 28 παρ' om. M^{i}T αὐτὴν T

1364 ἤτοι ἀπολόμενον ἢ ὀλέθριον: — TB^i

1366 ἀλλὰ κτυπεῖ: ἐξιών τις ψοφεῖ, τοῦτο γὰρ ἔθος, ταῖς θύραις. τούτους δὲ τοὺς τρεῖς στίχους οὐκ ἄν τις ἐξ ἑτοίμου συγχωρήσειεν Εὐριπίδου εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ὑποκριτῶν, οἵτινες, ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ τῶν βασιλείων δόμων καθαλλόμενοι, παρανοίξαντες ἐκπορεύονται τὸ τοῦ Φρυγὸς ἔχοντες σχῆμα καὶ πρόσωπον. ὅπως οὖν διὰ τῆς θύρας εὐλόγως ἐξιόντες φαίνωνται, τούτους προσενέταξαν. ἐξ ὧν δὲ αὐτοὶ λέγουσιν, ἀντιμαρτυροῦσι τῇ διὰ τῶν θυρῶν ἐξόδῳ. φανερὸν γὰρ ἐκ τῶν ἑξῆς ὅτι ὑπερπεπήδηκεν: — MTB

1368 παρ' οὗ ἢ ἀφ' οὗ: — M^i

1369 Ἀργεῖον ξίφος: ἐντεῦθεν ἐξέστη τοῦ ἰδίου ἤθους ὁ Εὐριπίδης ἀνοίκεια ἑαυτῷ λέγων: — M^iTB

1370 ἐν εὐμάρισιν: εὔμαρις εἶδος ὑποδήματος σανδαλώδους· πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ εὐμαρῶς ὑποδεῖσθαι. προπαροξύνεται ἐν τῇ καθόλου [p. 99, 27]: — M^iTB

1371 κεδρωτὰ παστάδων: τὰ ἐκ κέδρου ξύλα. παστάδων δὲ τῶν κοιτώνων. τέρεμνα δὲ τὰς ὑψηλὰς στέγας. φαίνεται δὲ ἐκ τούτων ὑπερπεπηδηκὼς τὰς ὑψηλὰς στέγας. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τεράμνων. ταῦτα οὖν φησιν, ὡς ὑπερπεπηδηκὼς τῶν ἔσω τινὰς οἴκων. παστάδων γὰρ τῶν θαλάμων. Αἰσχίνης δὲ τὴν ὑπέρ ἀντὶ τῆς πρό φησίν, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ πρὸ τεράμνων: — MTB

1372 τριγλύφους: παρὰ Δωριεῦσι γλυφή τις ἦν ἣ ἐκαλεῖτο τρίγλυφος. ἢ ὡς τῶν Δωριέων καταδειξάντων τὰς τῶν ὀρόφων γλυφάς: — MTB

1373 † φροῦδα γᾶ: διχῶς ἄν τις τοῦτο ἐκδέξαιτο· καθ' ἕνα μὲν τρόπον ὅτι ἡ γῆ τῶν Ἀργείων ἀφανής ἐστι τοῖς βαρβάροις δραπετεύουσι καθόσον ἄπειροι τῶν τόπων· ἄλλως δέ, ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασί-

---

3 τις om. T 5 παρανήξαντεσ M 6 εἰσπορεύονται B ὅμωσ MTB corr. Cobet οὖν om. B 7 τούτους πρ. om. B προενέταξαν MT 9 γὰρ Cobet δὲ MTB ὑπερπήδηκεν M 11 post ἐντεῦθεν ins. φασιν B ἔξεστι M ἐξέστην T ἔθουσ B 13—15 cf. Hesych. Phot. et. m. p. 393,16 scholio 22. 23 adi. B add. δὲ post εὔμαρις 14 παροξύνεται M^i om. B ἐν δὲ B 17 cf. schol. Phoen. 333 τέραμνα B 18 ὅτι ὑπερπεπήδηκε TB 19 οὖν T οὕτωσ M οὗτοσ B τινὸσ MTB 20 γὰρ B δὲ MT 22—24 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ ἐπεὶ post τριγλύφους 22 post Δωριεῦσι add. τισὶ MT post ἦν add. φρυγῶν MT 23 τῶν om. M τὰς γλ. τ. ὀ. B 27 καθὸ B

λεια καὶ ⟨οὐ⟩ διὰ τοῦ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται, διὰ τὸ ὕψος ἀφανῆ φησιν εἶναι τὴν γῆν αὐτῷ. τὸ δὲ βαρβάροισι δρασμοῖς πρὸς τὸ ἐχόμενον ληπτέον, οἷον· βάρβαρος ὢν οὐκ οἶδα ποῦ φύγω· καὶ γὰρ οὔκ εἰμι τῶν τόπων ἐθάς. ἢ οὕτως· ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλ' ὑπερβὰς ἥλατο, ἀφανῆ φησιν ἑαυτῷ εἶναι τὴν γῆν. ἢ τὸ φροῦδα γᾶ ἐπὶ τῆς Ἰλίου φησίν. ἐρωτώμενος γὰρ τὸ ὅμοιόν φησιν· Ἴλιον Ἴλιον ὤ μοι μοι: — TB

† ἐμοὶ τῷ βαρβάρῳ φεύγειν βουλομένῳ ἀφανής ἐστιν ἡ γῆ διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τοὺς τόπους ὅπου φύγω: — T

† ἄλλως τὸ λεγόμενον νοοῦμεν. ἢ οὕτως ἐκδεκτέον· τοῖς βαρβάροις δραπέταις ἄδηλος ἡ γῆ τῶν Ἀργείων: — T

τουτέστιν· ἐμοῦ τοῦ βαρβάρου φεύγοντος πάνυ ἀφέστηκεν ἡ πατρίς: — M^{1}TB

1374 βαρβάροισι δρασμοῖς: βάρβαρος ὢν καὶ φυγεῖν θέλων πᾷ, φησί, φύγω, ὦ ξέναι. τὸ δὲ αἰαῖ ἐπιστένων λέγει: — M^{1}TB

ἀντὶ τοῦ· πέφευγα βαρβάροις δρασμοῖς: — M^{1}T

1375 αἰαῖ πᾷ φύγω: τὸ Ἴλιον λέγει καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπιστένει. φανερὸν δὲ ἐκ τοῦ καὶ πάλιν ἐρωτηθέντα ὑπὸ τοῦ χοροῦ τί δ' ἔστιν Ἑλένης πρόσπολ' εἰπεῖν Ἴλιον Ἴλιον: — MTB

1378 ταυρόκρανος ⟨ἀγκάλαις ἑλίσσων⟩ κυκλοῖ χθόνα: τοῦτο ἔξωθεν ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἰαμβείου προσέθηκεν· οὐ γὰρ ἁρμόττει ἀμαθεῖ γε ὄντι τῷ Φρυγὶ τοῦτο λέγειν. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν λέξιν, τουτέστιν· ὃν Ὠκεανός. καὶ οὗτος δὲ ποταμὸν ὑπείληφε τὸν Ὠκεανὸν ὡς Ὅμηρος [Υ 7]· 'οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο'. ὅτι δὲ κύκλῳ περιρρεῖ τὴν οἰκουμένην, ἐσήμανε τῷ [Σ 399 υ 65] 'ἀψορρόου Ὠκεανοῖο'. ἐπιεικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν τε καὶ ἔλεγον ἴσως ὅτι παραπλησία τῷ μυκήματι τῶν

---

1 μὴ add. Matthiae 2 αὐτῶν TB βαρβάροισ B 7 ὅμοιον T ἐμοὶ B 8—11 scholio quod praecedit intercalat T post ληπτέον (3) 15 ποῖ M^1 ποῦ B ὦ ξέναι B ξένοσ ὢν M^{1}T 16 scholio quod praecedit adi. M^{1}T 18 ante φανερὸν ins. ἢ M εἰσ τὸ M καὶ om. T ὑπὲρ T ἀπὸ B 19 εἰπὼν T in fine add. ὤμοι μοι B 20—22 praeterea habent M^{1}T τοῦτο πρὸσ ἀναπλήρωσιν τοῦ ἰαμβείου ὁ ποιητὴσ προσέθηκεν ἀμαθεῖ ὄντι τῶ φρυγί 21 ἰάμβου MTB 22 φρυγίω MT 23 ἐν ὠκεανῶ MT ἐν ὠκεανῶι ὃσ ταυρόκρανοσ ὢν ἑλίσσων κυκλοῖ χθόνα B οὕτωσ M 25 τὸ MTB 26. 27 δὲ—καὶ om. M 27 λέγον M τῷ μυκήματι Arsenius τῶ (α superscripto) μυκήματα Estensis III C 13 τὰ μυκήματα MTB

ταύρων ἡ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς σφοδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς. ἢ διὰ τὸ βίαιον τῶν ὑδάτων, ἅπερ τὴν γῆν διὰ τὰ παρεμπίπτοντα τῶν ὑδάτων ῥήγνυσιν ὡς τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι. ὡς γάρ φησιν ἐν ἄλλοις [Bacch. 743], ‘ταῦροι δ’ ὑβρισταὶ καὶ εἰς κέρας θυμούμενοι’. ἐν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν ἰσχύν: — MTB

1381 ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ χοροῦ πάλιν εἶπεν ὁ Φρὺξ Ἴλιον Ἴλιον ὤμοι μοι· τό τε Ἴλιον καὶ τὴν καλλίβωλον Ἴδην τῇ ἐμαυτοῦ βαρβάρῳ φωνῇ στένω. ὁ δὲ λόγος· στένω τὰ εἰρημένα ἀπολόμενα διὰ τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος. καὶ τὸ ἁρμάτειον μέλος, τὸ ἐπὶ κακοῖς ᾀσθέν: — MTB

1384 τινὲς τοῦτο παρεπιγραφὴν εἶναι ὡς εἰς τὰ κωμικὰ δράματα: — M[1]TB

ἁρμάτειον μέλος: ἁρμάτειον μέλος τὸν θρῆνόν φησι τὸν ἐπὶ τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ Ἕκτορος γινόμενον, ἵν’ ᾖ οὕτως· τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Ἴδην, ἔτι δὲ καὶ τὸν Ἕκτορα καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ μέλος θρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ. ἔνιοι δὲ ἁρμάτειον τὸν ὑμέναιον, τὸν ἐπὶ ἅρμασι τῶν νυμφῶν ᾀδόμενον, ὡς ἐπιθαλάμιον. τούτου γάρ, φασίν, ὁ Φρὺξ ὑπομιμνησκόμενος στε-

---

1 post ὕδατος add. ποιεῖ B σφόρουσ M 2. 3 διὰ—ῥήγνυσιν] διαρρήγνυσι παρεμπίπτοντα B 6 ὁ φρὺξ post ἐρωτηθεὶς coll. B 8 στένω (prius) om. MT 9 ἀσθενεῖν M κάσθέν T 11 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post τινὲς παρεπίγραφον MTB post εἶναι add. φασιν B 13—p. 221,2 et. m. p. 145,25 ἁρμάτειον μέλος: ἁρμάτειον μέλος βαρβάρῳ βοᾷ Εὐριπίδης· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιβοηθῆναι τῷ Ἕκτορι ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως ἅρματος ἑλκομένῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ἅρματος Φρύγες ἄγοντες τὴν μητέρα τῶν θεῶν μέλος τι ἐπεφθέγγοντο· ὅπερ ἐκ τοῦ παρεπομένου μέλος ἁρμάτειον ὠνόμασται. οἱ δὲ ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς παρθένους γαμουμένας ἐπὶ ὀχήματος ἦγον· ὅθεν καὶ παρόχους τὰς παρανύμφους ἐκάλεσαν· καὶ τὰ ἐπᾳδόμενα μέλη καὶ τὸν ὑμέναιον ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν νύμφην μέλος ἁρμάτειον ἐκάλουν. ἄλλοι δὲ ὅτι Ἁρματεύς τις εἰς Ἀθηνᾶν ἔγραψε μέλος [σύντονον] ὅπερ ἀπὸ τοῦ εὑρόντος Ἁρμάτειον εἰκότως ἐκλήθη. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τοῦ συντόνου καὶ ἐσπευσμένου δρόμου τοῦ ἅρματος τὰ σύντονα μέλη ἁρμάτεια καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ ἦχος τοῦ ἅρματος ὀξὺς καὶ λεπτὸς γίνεται· τὸν οὖν ὀξὺν καὶ λεπτὸν φθόγγον ἁρμάτειον ἐκ τούτου ὁ Εὐριπίδης ἐκάλεσε. καὶ εὐνοῦχον εἰσάγει λέγοντα· τοιαῦται δὲ τῶν εὐνούχων αἱ φωναί. οὕτω Δίδυμος καὶ Ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἁρμὰν ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ ὥσπερ Παλαμήδης ἱστορεῖ ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών. Μεθόδιος. ἢ τὸν ἱπποθόρον ὃν ᾄδουσι Φρύγες ἐπεὶ ὀχοῦνται ἵπποι. cf. Hesych. ἁρμάτειον μέλος * * ἔνιοι δὲ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νόμον. ἄλλοι τὸ ταχὺ ἀπὸ (ἐπὶ cod.) τοῦ ἅρματος. Suid. .. ἁρμάτειον μέλος ἀπὸ ἅρματος 13 post ἁρμάτειον add. γὰρ MT φασι M 15 τούτου M θρηνᾶ M 16 post ὑμέναιον add. φασὶ T 17 τοῦτο MT φησιν MT

νάζει τὸν Ἑλένης γάμον καὶ ὑμέναιον. οἱ δὲ ἁρμάτειον τὸ σύντονον, ἐπεὶ συντόνῳ φωνῇ κέχρηται: — MT

ἄλλως: νόμον Ἀθηνᾶς φασι διὰ τὸ Ἁρματέα τινὰ Βοιωτὸν αὐτὸ συνθεῖναι, οἱ δὲ ἁρμάτειον τὸ ἀπὸ τοῦ ἅρματος τῆς Ῥέας γινόμενον. ἔνιοι δὲ ἁρμάτειον τὸ ὀξύφωνον ἀπὸ τῶν ὑπαξονίων ἤχων: — T

ἄλλως: τὸν θρῆνον καὶ τὸ μέλος ἀναβοῶ τὸν ἐπὶ τῷ ἅρματι γενόμενον ἐξ οὗ εἵλκετο ὁ Ἕκτωρ ὑπ' Ἀχιλλέως. τούτου γάρ, φησί, τελευτήσαντος τὸ Ἴλιον ἀπώλετο: — T

ἁρμάτειον μέλος: τὸ ἁρμάτειον μέλος ὁ Δίδυμός φησιν ὠνομάσθαι, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι παρθένοι εἰς τοὺς θαλάμους διὰ τῶν ἁρμάτων ἤγοντο· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν πάροχοι λέγονται ἀπὸ τοῦ [τοῖς ὄχεσι] παροχεῖσθαι * * ὑμέναιον ᾄδειν. τὸ δὲ ᾀδόμενον ἁρμάτειον ἐκάλουν [ἀπὸ τοῦ ταῖς παρθένοις διὰ τῶν ἁρμάτων ἀγομέναις παρεδεῖσθαι], ὡς ἐπιθαλάμιον ⟨τὸ⟩ ἐν τοῖς θαλάμοις. ὅθεν τοίνυν ὁ βάρβαρος, ἐπειδὴ συνέβη ὁ τῆς Ἑλένης γάμος, ὃν Πάρις συνετέλεσεν, ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶ γενέσθαι, καὶ τὸν αὐτοῖς ὑμέναιον ᾀσθέντα κατὰ ἀνάμνησιν ἀναστενάζει, τὸν ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶν [ὑμέναιον] ἐπιτελεσθέντα. ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, ἐπιφέρει διὰ ⟨τὸ⟩ τᾶς ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον καλλοσύνας Λήδας ὡς δῆλον εἶναι τὸν ἐπὶ τῇ Ἑλένῃ δι' ἅρματος ᾀσθέντα. ἔνιοι δὲ ἁρμάτειον τὸν θρῆνόν φασι τὸν ἐπὶ τῷ ἅρματι γενόμενον, ἐξ οὗ εἵλκετο ὁ Ἕκτωρ. ἀναιρεθέντος γὰρ Ἕκτορος ⟨τὸ Ἴλιον ἀπώλετο⟩. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος παρεπιγραφὴν λέγει εἶναι τὸ † ἁρμόδιον, ὦ Ἴλιον. εἰ δὲ ἦν παρεπιγραφή, ἅπαξ ἂν ἐπεγράφετο [τὸ Ἴλιον ἀπώλετο]. ἔνιοι δὲ τὸν ἐκπεπηδηκότα Φρύγα εὐνοῦχόν φασιν εἶναι, τοὺς δὲ εὐνούχους ἐπιεικῶς ὀξυφώνους ὑπάρχειν. τὸ οὖν ὀξύτονον ἁρμάτειον αὐτὸν φάναι διὰ τὸ τὸν ὑπαξόνιον τῶν ἁρμάτων ἦχον ἀνατεταμένον τε καὶ ὀξὺν εἶναι. ὅτι δὲ εὐνοῦχος ἦν, φησὶν [1528]· 'οὔτε ⟨γὰρ⟩ γυνὴ πέφυκας, οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ'. καὶ πάλιν [1530]· 'ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν

---

1 τὸν MT 5 τὸ] τὸν T ἦχον T 7 ἐφ' ᾧ T 11. 12 cf. Phot. s. v. ζεῦγος ἡμιονικόν et πάροχος et. m. p. 409,34 Eust. p. 652,44. 833,50 (ex Pausania) Hesych. Suid. 11 παρεδεῖσθαι TB 12 ante ὑμέναιον add. καὶ B, sed plura exciderunt ᾄδειν om. T ἀοιδόμενον T ἀπὸ τοῦ om. T 14 ὁ (prius) om. T 17—19 ὅτι—ᾀσθέντα om. B 18 κυκλόπτερον T 20 ἅρματι] ἕκτορι T ἑλκυσμῶι τοῦ ἕκτοροσ B 20. 21 ἐξ—Ἕκτωρ om. B 20 ἐφ' T 22 ἐπιγράφει λέγων TB corr. Kirchhoff scripserim τὸ ἁρμάτειον μέλος εἰς τὸ Ἴλιον 23 παρεπιγράφου TB 25 ὑπάρχειν B πάσχειν T τὸν TB 26 τὸν om. T ὑπαξόνων T 28 ἐπακοῦσαν TB

Ἄργος ἐξεγείρεται’. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι ἃς ἐκτίθεται ὁ ὑπομνηματισάμενος: — TB

ἀπὸ κοινοῦ τὸ στένω: — M[i]B[i]

1385 διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνον ὄμμα: στένω, φησί, τὸ Ἴλιον ἀπολόμενον διὰ τὴν δυσώνυμον Ἑλένην, δι’ ἣν καὶ ὁ Ἕκτωρ ἀνῃρέθη. εὕρηται δὲ ἑξῆς τοῦ ῥητοῦ ⟨τὸ⟩ διὰ ⟨τὸ⟩ τῆς ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον καλλοσύνας Λήδας. ὄμμα δὲ λέγει ἀπὸ τοῦ εὐπρεπεστάτου μάλιστα μέρους αὐτὴν ὀνομάσας. ὀρνιθόγονον δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ Ζεὺς εἰς κύκνον ἐγέννησεν αὐτὴν τῇ Λήδᾳ συνελθών· τὸ δὲ ὀρνιθόγονον καὶ κυκνόπτερον τὸ αὐτὸ σημαίνει. τινὲς δὲ τὸ ὀρνιθόγονον ἐπὶ τῆς Λήδας ἐξεδέξαντο. φασὶ γὰρ αὐτὴν εἰς Νέμεσιν μεταβληθεῖσαν οὕτω συνελθεῖν τῷ κύκνῳ. καλλοσύνας δὲ Λήδας ἀντὶ τοῦ περικαλλεστάτης. ὁ δὲ λόγος· στένω τὸ Ἴλιον ἀπολόμενον διὰ τὸ τῆς δυσωνύμου Ἑλένης κάλλος, ἣν ἐγέννησε κύκνος τῇ περικαλλεστάτῃ Λήδᾳ συνελθών: — MTB

ἄλλως: ὁ λόγος· στενάζω τὸ Ἴλιον ὀλόμενον διὰ τὸν σκύμνον Λήδας τῆς καλλοσύνας Ἑλένης τῆς δυσελένης, περιφραστικῶς τὴν Ἑλένην: — MT

σκύμνῳ δὲ ἀπείκασεν αὐτὴν τὸ ὀλέθριον αὐτῆς αἰνιττόμενος· ἐπὶ γὰρ ὀλέθρῳ τῆς Ἰλίου ὥσπερ τι θηρίον ἐγεννήθη. σκύμνοι δὲ κυρίως τὰ τῶν λεόντων γεννήματα: — MTB

περιφραστικῶς τὴν Ἑλένην. τὸ ἑξῆς· διὰ τὸ ὄμμα Ἑλένης δυσελένας τὸ ὀρνιθόγονον καὶ κυκνόπτερον καὶ τὸν σκύμνον τῆς καλλοσύνας Λήδας: — M[i]

1388 ἥτις, φησὶν, Ἑλένη, ἐρινὺς γέγονε τῇ Ἰλίῳ: — M[i]B[i]

περγάμων Ἀπολλωνίων: Ἀπολλώνιόν φησι τὴν Πέργαμον καὶ τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἰλίου, ἐπεὶ Ἀπόλλωνος ἐκεῖσέ ἐστιν ἱερὸν, ὡς Ὅμηρος [E 446]· ‘Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ’ ἐτέτυκτο’. ἢ ἐπεὶ

---

1 ἐπεγείρεται T 1. 2 ἀπομνηματισάμενοσ T 2 in fine add. ὁ λόγοσ οὕτωσ τὸ ἴλιον καὶ τὴν ἴδην ἔτι δὲ καὶ τὸν ἕκτορα καὶ τὸ ἐπὶ τῶι ἑλκυσμῶι τούτου μέλος θρηνῶ βαρβάρωι βοᾶι (p. 219,14.15) B 4 ante φησὶ ins. δέ MT ἥλιον B 6 ὀρνιθόγονον] ὄρνιθοσ τὸ TB ὄρνιθοσ δὲ M 6. 7 κυκνόπτερον ὄμμα MTB 7 post λέγει ins. τὴν ἑλένην T 8 ὠνόμασεν M 9 τὴν λη (δ´) M 11 τινὲσ δὲ τὸ B τὸ δὲ MT ἐξεδέξατο M γὰρ καὶ T 13 Λήδας om. B παρακαλεστάτησ T στενάζω M 14 ὀλόμενον M 14—16 τὸ — διὰ om. M 19—21 scholio quod praecedit adi. MT scholio 4—15 B 19 σκύμνον MT 20. 21 cf. schol. Hec. 205 21 ἔγγονα T 25 τὸν πέργαμον MTB 26 τῆσ ἰ. τ. ἀ. B ἐπεὶ] ἀπὸ M ἔστιν ἱ. ἐκεῖσε B 27 ἐν MT

ὁ Ἀπόλλων τὰ τείχη ᾠκοδόμησεν. ἢ Ἀπολλωνίων τῶν ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθοντί [frg. 781,11] φησιν· ‛ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι’, ὥς μ ἀπώλεσας καὶ τόνδ’· Ἀπόλλων δ’ εἰκότως κλῄζῃ βροτοῖς’: — MTB

ὀτοτοῖ ἰαλέμων: ὀτοτοῖ ἐπίφθεγμά ἐστι θρηνητικόν. ἰάλεμος θρῆνος. Δαρδανία δὲ πόλις πλησίον τῆς Τροίας ἀπὸ Δαρδάνου βασιλεύσαντος ἐκεῖσε, ἔνθα ἱπποστάσιον εἶναί φασι τῶν Γανυμήδους ἵππων, ὃς ἦν συνευνέτης τοῦ Διός. ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τὰ Ὁμηρικά [E 266]· ‛δῶχ’ υἷος ποινὴν Γανυμήδεος’. θρηνεῖ δὲ τὸν Δάρδανον καὶ αὐτὸν ἀπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. ὁ δὲ λόγος· [ἰαλέμων ἰαλέμων καὶ] δυστυχεστάτη σύ, ὦ ἱππικωτάτη Δαρδανία, ἥτις ὑπῆρχες τοῦ Γανυμήδους. ἀντὶ τοῦ ἱππικὴ Δαρδανία. ἢ ἱπποσύνου Γανυμήδους, τουτέστιν ἱππικοῦ: — MM^{i}B

1390 ἰαλέμων: τῶν θρήνων, ἀπὸ Ἰαλέμου τοῦ Καλλιόπης καὶ Ἀπόλλωνος: — MB^{i}

τινὲς τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ Λίνῳ φασὶν ὃν καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ὕμνου λέγουσιν. τὸ δὲ ἑξῆς· ἕνεκα τῶν ἰαλέμων [ἐν τῇ] ἀθλία Δαρδανία: — MB^{i}

1391 Γανυμήδεος ἱπποσύνα: ἢ τοῦ ἱππικοῦ Γανυμήδους ἢ ὦ ἱππικὴ Δαρδανία. τὴν Δαρδανίαν ἱπποστάσιον εἶναί φασι τοῦ Γανυμήδους. τὴν αὐτὴν δέ φησι Τροίαν καὶ Δαρδανίαν. τινὲς δὲ οὐχ ἵππους, ἀλλὰ χρυσῆν ἄμπελόν φασι δεδόσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους,

---

2 ante ὡς add. φασιν MT ἴλιον MTB 3 καὶ τὸν T καὶ τοῦ τε M ut uidetur Ἀπόλλων δ’] ἀπόλλωνα οὕτωσ T ἀπόλλων οὕτωσ M ἀπόλλων B κλήζει M κλύζει T 4 καὶ ἰάλεμοσ ὁ B 6 ἐκεῖσε om. M^{i} ἱπποστασία M^{i} εἶναί om. M φασιν εἶναι B 7—12 ὃς—ἱππικοῦ om. M^{i} 7 εὐνέτησ M 9 post πολέμῳ ins. τὸ δὲ ἑξῆσ ὦ δαρδανία τοῦ εὐνέτου τοῦ διὸσ γανυμήδουσ ἱπποφορβὲ δυστυχεστάτη ἕνεκεν τῶν ἰαλέμων ὅ ἐστι τῶν θρήνων ἢ B δὲ om. B post λόγος add. οὕτωσ B 10—18 pauca detrita in M 10. 11 post Γανυμήδους add. καὶ τὰ ἑξῆσ B 11 ἀντὶ—Δαρδανία] ἢ τοίνυν ἱππικὴν τὴν δαρδανίαν φησὶν B ἢ τοῦ B 13. 14 cf. schol. Rhes. 895 13 τῆσ B^{i} de M non constat 15–17 scholio quod praecedit adi. B^{i} add. δὲ post τινὲς 15 τινὲς τοῦτον] αὐτὸ M τῶν αὐτῶν? φασὶν om. M ἣν B^{i} 16 ἐπὶ ὕμνου B^{i} φασι M 16. 17 τὸ—Δαρδανία om. B^{i} 16 ἕνεκα] η M 17 δαρδανίαι M 18—20 ἢ—Γανυμήδους om. B, cetera adi. scholio 4—12 19 δαρδανι (δ supra) MT scripserim ἐν τῇ Δαρδανίᾳ ἀποστάσιον M 20—p. 223,3 descripta ex schol. Tro. 822 21 φησὶ MT

καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγεται· 'ἄμπελον, ἣν Κρονίδης ἔπορεν οὗ παιδὸς ἄποινα χρυσείην φύλλοισιν † ἀγανοῖσι κομόωσαν βότρυσί θ' οὓς Ἥφαιστος ἐπασκήσας πατρὶ δῶκεν· αὐτὰρ ὁ Λαομέδοντι πόρεν Γανυμήδεος ἀντί': — MTB

1393 τὸ κατὰ μέρος, τὸ καθ' ἕκαστον: — M[i]B[i]

1394 οὗτος ὁ στίχος ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ γράφεται: — M[i]

1396 βάρβαροι: ἀντὶ τοῦ βαρβάρως· ἡ γὰρ Ἀσία τῶν βαρβάρων χώρα, ἡ δὲ Εὐρώπη τῶν Ἑλλήνων: — MTB[i]

ὁ λόγος· εἰώθασιν οἱ βάρβαροι τὸν αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνου λέγειν οἰκείως τῇ ἑαυτῶν βαρβάρῳ φωνῇ, ὅτε τις βασιλέων ἀνῃρημένος τύχῃ. κἀγὼ οὖν ἀπολομένην τὴν Ἑλένην στενάζω: — MTB

ἄλλως: τὸν λίνον κοινῶς ἐτίθεσαν ἐπὶ τοῦ ὕμνου καὶ τοῦ θρήνου, νῦν μέντοι ἐκπηδήσας ὁ Φρύξ, ὅταν λέγῃ αἴλινον ἀρχὰν θανάτου βάρβαροι λέγουσιν, ἐπὶ συμφορᾶς αὐτὸν καὶ θρήνου τάττει: — MTB

1398 ξίφη Ἅιδου φησὶ τὰ θάνατον ἐργαζόμενα: — M[i]B[i]

1401 † δύω διδύμω: τουτέστιν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης. τοῦ μὲν πατὴρ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐπωνομάζετο, ὁ δὲ Στροφίου ἦν παῖς. κακομήτας δὲ ὁ κακὰ κατὰ τῆς Ἑλένης βουλευσάμενος, οὐχ ὁ κακῶς βουλευόμενος: — B

τὸν Ὀρέστην καὶ Πυλάδην ⟨λέγει⟩: — M[i]

1402 τοῦ μὲν πατὴρ ὁ Ἀγαμέμνων: — M[i]

1403 κακόβουλος: — M[g]

1404 ἀντὶ τοῦ ἐσίγα κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε̄. ἢ σιγᾷ, τουτέστι τῇ σιγῇ, οἷον μετὰ σιωπῆς δόλιος: — M[i]TB[i]

1406 ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος τοῦ πολέμου: — M[i]B[i]

1407 ἔρροι τᾶς ἡσύχου: φθειρέσθω, φησίν, οὗτος ἐπὶ κακουργίᾳ ἥσυχος ὤν, προνοούμενος τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακοῖς: — MTB[i]

ἄλλως: διαφθαρείη ὑπὸ τῆς ἡσύχου προνοίας. ἥσυχον δὲ αὐτήν φησι τὴν ἀπροσδοκήτως πάντας ἀμυνομένην, πρόνοιαν δὲ τὴν εἱμαρ-

---

1 καὶ καθάπερ M   λέγει MT   λ' (ε superscr.) B   2 ἄπεινα T   ἀγανοῖσ M   κυμοῶσαν T   βότρυσι τοὺσ MTB   3 ἀτὰρ MT   πόρε B   7 τῶν M ut uidetur, τῆσ TB[i]   8 χώρασ MTB[i]   9—11 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ post ὁ   9 post λόγος add. οὕτωσ B   11 στενάζου M   12—15 Hesych. αἴλινος ὕμνος θρῆνος cf. Aristoph. Byz. ap. Ath. XIV p. 619c Suid. s. v. αἴλινον et. m. p. 35,1   13 μὲν τοῦδ' MT   13. 14 ἐκπηδήσας — λέγουσιν om. B   13 ἐκπηδεῖ M   ὁ om. T   14 βάρβαρον M   συμφοραῖσ MTB   αὐτὸ MT   θρήνοισ MTB   24 in fine add. ὤν T   29 πάντα B

μένην. τινὲς οὕτως· οἰμωζέτω κακοῦργος ὢν μετὰ ἡσύχου προνοίας: — MTB

ὁ δέ ἀντὶ τοῦ δή, ἵν' ᾖ· οἱ δή. οὗτοι δὲ, φησὶν, ἔνδον εἰσελθόντες εἰς τοὺς θαλάμους ἧς ἔγημε γυναικὸς τοξότης Πάρις, τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύων πεπληρωμένοι καὶ τῷ σχήματι ταπεινοὶ ἕζοντο παρ' ἑκάτερον μέρος τῆς Ἑλένης, ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων, πεφραγμένοι ξίφεσιν: — M[i]TB

1409 ἀντὶ τοῦ· ἥστινος γυναικὸς ὁ τοξότης Πάρις ἔγημεν: — M[i]B[i]

1413 τοῖς ξίφεσι δηλονότι ἠσφαλισμένοι: — M[g]B[i]

1416 τὸ ἑξῆς· ἀνέθορον δὲ πάντες οἱ θεράποντες καὶ ἀνεπήδησαν παραχρῆμα καὶ περιέθεον καθάπερ δρομάδες ἵπποι θορυβηθέντες: — MTB

1419 τὸ μή τις εἴη δόλος ἄλλο κῶλον: — M[i]

1420 οἱ μὲν, φησί, τῶν οἰκετῶν οὐκ ᾤοντο δόλον εἶναι, οἱ δὲ ἐπεπιστεύκεισαν τὴν Ἑλένην μέλλειν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου δολοφονεῖσθαι, ὥσπερ ἐν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν. ἄρκυς γὰρ τὸ λίνον: — MTB

1421 τοῖς δὲ ἐδόκει Ὀρέστης ἐν ἀσφαλεστάτῃ δικτύων μηχανῇ καὶ περιβλήματι λίνου ἐμπλέκειν καὶ ἐμβάλλειν τὴν Ἑλένην. οἷον εἰς ἀρκυστάτην μηχανὴν καὶ [ὡς] περίβλημα λίνων: — MTB

ὅ ἐστιν εἰς δολοφονίαν· ἄρκυς γὰρ τὸ δίκτυόν ἐστιν: — M[i]TB

1425 σὺ δὲ παρῆς τοῖς γινομένοις ἢ ἀκούσας παρ' ἑτέρου πάλαι πέφευγας ἐκποδών: — MTB

1427 παρὰ τὸν βόστρυχον τῆς Ἑλένης πλησίον τῆς παρηΐδος αὐτῆς αὔραν πέμπων: — MTB

1429 πτερίνῳ: τῇ ῥιπίδι. ἢ παρόσον πάντα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καλύμματα πτερὰ ἔλεγον, οἷς δὴ καὶ ῥιπίσιν ἐχρῶντο. κυκλοτερὴς γὰρ ἡ ἐκ τῶν πτερῶν ῥιπίς. ἡ δὲ πρό ἀντὶ τῆς κατά, ὅ ἐστι· κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς πνοὴν ἐπιπέμπων: — MTB

---

1 ὀνομαζέτω T 3—7 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ σύνδεσμος 10 καὶ οἱ θεράποντες ἀ. MTB 14 δὲ καὶ T 16 ἄρκυσι om. MT ζωγραφεῖσαν MT cf. Hesych. s. v. ἄρκυα Suid. Eust. p. 1535,17 et. m. p. 144,10 Gud. p. 78,20 Cramer an. Ox. II p. 336,5. 427,5 17 ὀρέστην T 18 ἐκβάλειν T 20 ὅ ἐστιν M[i]T οἷον B ἐστιν om. B 21 σὺ δὲ] οὐδὲ M 23. 24 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ δὲ 23 post βόστρυχον add. φησὶ B 24 ἔπεμπον B 25—28 scholio quod praecedit adi. B initio add. τῆι ῥιπίδι πτερίνωι δὲ εἶπε et om. τῇ ῥιπίδι ἢ 25. 26 πάντα—ἐχρῶντο] αὗται ἐκ πτερῶν ὑπάρχουσι συντεθειμέναι εὐπηγεῖ δὲ κύκλωι ἤτοι καλῶσ πεποιημένωι καὶ συντεθειμένωι B 27 ἡ om. T 28 ἐκπέμπων MTB

αὔραν ἀίσσων, ἀντὶ τοῦ πνοὴν ἐπιπέμπων: — M¹B

1431 ἡ δέ: — Mᵍ

τὸ λίνον τὸ ἐν τῇ ἠλακάτῃ εἵλισσεν: — M¹T

1433 μετὰ σπουδῆς ἐχαλᾶτο, κατηπειγμένως: — M¹T

1434 ἀντὶ τοῦ· τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας τῶν βαρβάρων νήματα καὶ λίνα. ἀπὸ τῶν Φρυγίων σκύλων βουλομένη συρράψαι ἐνδύματα πορφυρᾶ, ὅπως ἐπὶ τὸν τάφον ἀναθῇ τῆς Κλυταιμνήστρας: — MTB

ἐπὶ τύμβον: ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν τύμβον, τουτέστι· τὰ δὲ νήματα ἵετο τῷ πέδῳ διὰ τὸν τύμβον. ἀπὸ δὲ τοῦ τύμβου τὸ σῶμα τῆς Κλυταιμνήστρας δηλοῖ. ἀγάλματα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγάλμασι· καλλώπισμα γάρ ἐστιν ἡ κηδεία τοῦ νεκροῦ σώματος. ὁ δὲ λόγος· τὰ δὲ νήματα καὶ τὰ λίνα τὰ ἐκ Φρυγίας εἰργάζετο διὰ τῆς Κλυταιμνήστρας τὸ σῶμα, ἵνα τοῦτο συστολίσῃ καὶ κηδεύσῃ αὖθις λαμπροῖς ἱματίοις καὶ φάρεσι πορφυρέοις: — MTB

καλλωπίσματα· κόσμος γὰρ τῶν τύμβων τὰ ἀναθήματα: — M¹

1439 ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. ἀπαγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου οὗ ἐκάθητο εἰς ἕτερον τόπον ἐκκλῖναι βουλόμενος τοὺς παρεστῶτας οἰκέτας. τούτου οὖν ἀποστᾶσα τοῦ κλισμοῦ ἐλθὲ ἐπὶ τὴν Πέλοπος καθέδραν, ἔνθα εἰώθει διατρίβειν ὁ Πέλοψ: — MTB

ἀποστῆσαι γὰρ αὐτὴν ἤθελε τῶν παρεστώτων θεραπόντων: — MT

1446 τὸ σύν κατὰ κοινοῦ, τουτέστιν· ὁ δὲ συνεργὸς συμπράσσων τῷ Ὀρέστῃ, ὁ πονηρὸς ἀνὴρ Φωκεὺς, τοιαῦτα εἶπεν. λέγει δὲ τὸν Πυλάδην: — MTB

1447 λείπει τὸ καὶ τοιαῦτα ἔλεγεν: — M¹

1450 ἐφ᾽ ἧς ἕκαστος ἐκαθέζετο: — M¹

1451 πόρρωθεν. τὸ δὲ διαρμόσας ἀντὶ τοῦ προσαρμόσας καὶ συγκλείσας. ἀπὸ τοῦ διαρμόσας τὴν ἀδιάλειπτον παραμονὴν τῶν οἰκετῶν ἐσήμανεν, ἣν εἶχον μετὰ τῆς δεσποίνης: — MTB

1452 ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα: — M¹

---

1 scholio quod praecedit adi. B initio add. τὸ γὰρ ἑξῆς   ἐκπέμπων B
3 ἐλίσσων M¹T   6 post λίνα add. ἤτοι B   βουλόμενος M βουλομένης B
8 ἀντὶ — τουτέστι om. B   9 post ἵετο add. ἀντὶ τοῦ κατηπειγμένως ἐχαλᾶτο ἐν B   πεδίῳ MT   9. 10 τῆς Κ. om. T   13 συστείλῃ MTB ἱματίοις om. T   17 τούτου om. B   ἐγκλῖναι M   18 οὖν M om. T οὖν φησὶν B   19 ante ἔνθα add. ἤτοι B   20 scholio quod praecedit adi. MT initio add. ἀντὶ τοῦ M ἀντὶ T   ἤθελε Münzel ἤθελον MT
22. 23 ὀρέστην B   26 πόρρωθεν—διαρμόσας om T   27 post διαρμόσας add. δὲ B

1453 Ἰδαία μᾶτερ: Ἴδη ὄρος ἐστὶ Τροίας, ἔνθα τετίμηται ἡ Ῥέα. ἴσως οὖν ὡς ἐγχωρίαν θεὸν ἐπικαλεῖται αὐτὴν ὁ εὐνοῦχος: — MTB

1454 ὀβρίμα ὀβρίμα: ὀβρίμαν αὐτήν φησιν, ἐπεὶ λέουσιν ὀχεῖται· ἢ ὅτι ἐνίσταται τοῖς αὐτῇ συντυγχάνουσιν. μέλλων διηγεῖσθαι ὁ Φρὺξ ἅπερ ἐτεθέατο ἔνδον, τὴν Ῥέαν ἐπικαλεῖται ὡς ἀλεξίκακον. Ἰδαίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρεινήν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διατρίβειν φασὶ τὴν θεόν. ὀβρίμαν δὲ τὴν ἰσχυρὰν καὶ φοβεράν. ὁ δὲ λόγος· φεῦ φεῦ τῶν ἀνόμων κακῶν, ὦ μῆτερ Ῥέα, ἅπερ τεθέαμαι ἔνδον κατὰ τοὺς οἴκους. καλεῖται δὲ καὶ Ἀνταία· τοῖς Φρυξὶ γὰρ ὑπαντῶσι φοβερά ἐστιν: — MTB

1457 ἐντεῦθεν ἄρχεται ἐξηγεῖσθαι: — M^{i}TB^{i}

τῶν πορφυρῶν: — M^{g}

1462 γράφεται ἀποκτενεῖ: — M^{i}

1467 μετὰ τῶν στηθῶν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτύπησεν: — M^{i}TB^{i}

1468 ἡ Ἑλένη, φησί, διαναστᾶσα φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεται: — M^{i}TB

1470 λείπει τὸ ποδί: — M^{g}

τὸν πόδα φησίν. ἀπὸ τοῦ ὑποδήματος τὸν πόδα δηλοῖ. τὸ δὲ δικών ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας καὶ βαλών. ὁ δὲ Ὀρέστης, φησί, παραχρῆμα προβὰς τὸν πόδα ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ λαβόμενος τῆς κόμης ἔμελλεν αὐτὴν παίειν τῷ ξίφει: — MTB

1471 ἀντὶ τοῦ ἀριστερᾷ χειρί: — M^{i}B^{i}

1472 τὸ μελανθησόμενον: — M^{i}B^{i}

1474 ἰαχᾷ δόμων θύρετρα: ἰαχῆς, φησί, καὶ θορύβου γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν τὰς θύρας τῶν σταθμῶν, ἔνθα ἦμεν συγκεκλεισμένοι, ἐκσπάσαντες τοῖς μοχλοῖς ἐξήλθομεν βοηθήσοντες: — MTB

1476 τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τοῦ ἐπηγκυλίσθαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς κατὰ μέσον ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν: — M^{i}TB^{i}

---

1 ἐστὶ om. T 4—11 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ὀβρίμαν 5 μέλλων δὲ B 7. 8 cf. Didym. ap. schol. Δ 475 9 ἡ τῶν MT (= ἕνεκα τῶν?) 10 cf. et. m. p. 388,36 12 ἔνθεν M^{i}B^{i} 16 in fine add. τῷ ποδί T 18 λείπει] δια M^{g} 19—22 scholio 16 adi. B initio add. μυκηνίδα δὲ ἀρβύλην 19 ἀπὸ γὰρ B 20 λαβὼν MT 21 κώπησ MTB em. Matthiae 23 τῆι ἀ. B^{i} 27 τοῖσ μοχλοῖσ ἐκσπάσαντεσ B 28. 29 cf. schol. Phoen. 1141 Andr. 1134 Hesych. s. v. ἀγκύλα ἀγκύλη μεσάγκυλα Eust. p. 344,13. 816,38 lex. Bachm. p. 23,10 Suid. s. v. ἀγκύλη Zon. p. 26 28 ἐπηγκυλεῖσθαι M^{i} ἐπηγκυλῆσθαι TB^{i} διότι om. M^{i}T 29 μέσου M^{i}TB^{i}

1477 μεγάλην κώπην καὶ ἐκτεταμένην ἔχον: — MTB^{i}

1479 ἀντὶ τοῦ ἄτρεπτος καὶ ἄφευκτος ἐν ταῖς μάχαις. ἢ ἀκατάπαυστος. ἢ ὃν οὐκ ἔστι λιάσαι καὶ εἰς φυγὴν τρέψαι: — $\mathrm{M}^{i}\mathrm{TB}^{i}$

1480 τρικόρυθος: ὁ μεγάλην ἔχων περικεφαλαίαν. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ [Λ 353] 'τρίπτυχος αὐλῶπις'. ἢ ὅτι ἔνιοι τῶν ἡρώων τριλόφοις ἐχρῶντο: — MTB

1483 τότε: ἐν τῷ πρὸς Ὀρέστην πολέμῳ ἐφάνημεν διαπρεπόντως δειλοί, οἱ Φρύγες. ἢ τότε ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ: — $\mathrm{M}^{i}\mathrm{TB}$

τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες: ἀντὶ τοῦ ἔκδηλοι τὴν δειλίαν καὶ ἐξεληλεγμένοι. ⟨τότε⟩, φησίν, ἐν τῇ συμβολῇ τῇ πρὸς τὸν Ὀρέστην καὶ πρὸς τὸν Πυλάδην, ἐφάνησαν οἱ Φρύγες [πολὺ τῶν Ἑλλήνων ὄντες ἀσθενέστεροι] καθ' ὅσον ἦμεν ἐλάττους ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὴν Ἴλιον. φησὶ γὰρ αὐτὰ κατὰ ἀναφορὰν ⟨πρὸς⟩ τὰ ἐν Ἰλίῳ λόγου παρεκβάσει χρησάμενος. οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν οὕτως πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνηκότας ὡς καταλέγειν πτώματα μυρίων νεκρῶν. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος· κατὰ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς τὸν Ὀρέστην κατάδηλοι γεγόναμεν ἀσθενεῖς ὄντες οἱ Φρύγες: — MTB

1484 ἥσσονες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς: εἰκότως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε, ἐν Ἰλίῳ, [ἢ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην] ἡττήθησαν, ἡνίκα ὁ μὲν ἦν φυγάς, ὁ δὲ νεκρὸς ἔκειτο, ἄλλος δὲ τραυματίας ἦν, ὁ δὲ ἱκέτης προσέπιπτε τὸν ἔλεον θηρώμενος, καὶ τέλος ὡς ὑποσκότιοι γενόμενοι τῷ πλήθει τῶν βαλλομένων βελῶν εἰς φυγὴν ἐτρεπόμεθα καὶ οἱ μὲν ἔπιπτον τιτρωσκόμενοι, οἱ δὲ πίπτειν ἔμελλον, οἱ δὲ ἦσαν νεκροί. καὶ μέχρι τούτου ἡ παρέκβασις. τὰ δὲ ἑξῆς γενόμενα κατὰ τὴν οἰκίαν ἐστὶν, ἅπερ κατὰ ἐπανάληψιν ἐπάγει. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου· φασγάνων τε ἀκμὰς συνήψαμεν καὶ ἡττήθημεν κατὰ κράτος ὥσπερ καὶ ἐν

---

1 ἐγχερσὶν ἔχων M ἐν ταῖσ χερσὶν ἔχων T 2. 3 cf. Hesych. ἀλίαστος .. ἀμετάτρεπτος et. m. p. 63,24 ἀλίαστος .. σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον ...... ἄτρεπτον Zon. p. 119 ἀλίαστος ὁ μὴ φεύγων .... Cramer an. Par. IV p. 108,34 ἀλίαστον ἀκατάπαυστον. ἢ ὃ οὐ δύναταί τις ἐκφυγεῖν Eust. p. 347,35 ἀλίαστος .. τουτέστιν ἄφυκτος· λιάζω γὰρ τὸ ἐκφεύγω scholio quod praecedit adi. B^{i} initio add. ἀλίαστοσ δὲ 3 δειλιάσαι T 5. 6 τριολόφοισ M 8 ἢ] οἳ T 10. 11 τῆι π. τ. Ὀ. κ. π. τ. Π. συμβολῆι B 12 καθ' Münzel καὶ MTB 13 αὐτὰ B αὐτοὺσ M ἀντὶ T πρὸς add. Matthiae 14. 15 πολλων M 16 ὁ om. M 17 οἱ om. MTB 20 ἢ τὸν M 22 ὑποσκότιον M ὑπὲρ σκότον T 23 γενομένω ἢ MT 25 μέχρι μὲν B τὸ B

τῷ κατὰ Ἴλιον πολέμῳ ἡνίκα ταῦτα συμβέβηκεν ἅπερ κατέλεξεν. ὡς δὲ ἡττήθημεν τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην, ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ οἰκίας ταῦτα γενόμενα νοεῖσθαι. ἴδιον δὲ τῆς τραγῳδίας τὸ τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐξαίρειν καὶ φοβερὰ ποιεῖν ὥσπερ νῦν ὁ Εὐριπίδης ὡς περὶ πολλῶν ⟨περὶ⟩ τῶν ὀλίγων θεραπόντων τὸν λόγον ⟨ποιεῖται⟩: — MTB

1486 ὁ μὲν οἰχόμενος: ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ νοητέον, οἱ δ' οὐ νοήσαντες ὑπέλαβον ἐν τοῖς βασιλείοις τοσούτους τεθνάναι: — MT

ταῦτα ὡς ἐπὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ λέγει τεθορυβημένος καὶ οὐ δεόντως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ νοήσαντες πολλοὺς ᾠήθησαν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην ἀπολωλέναι. ἐὰν μὲν ἐν Ἰλίῳ, ἔσται τὸ ὑπὸ σκότον ἀντὶ τοῦ καλυφθέντες τῷ πλήθει τῶν βελῶν ἐφεύγομεν· ἐὰν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τοὺς σκοτεινοὺς τόπους τῆς οἰκίας ἐφεύγομεν: — MTB

1488 θανάτου προβολάν: ἀντὶ τοῦ ἱκεσίαν ὑπὲρ τοῦ θανάτου προβαλλόμενος καὶ ἱκετεύων: — MTB[1]

1491 ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ: θορύβου, φησί, γενομένου ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη. χαμαὶ οὔσῃ τῇ Ἑλένῃ. μελλούσῃ πίπτειν μετὰ τὸ φονευθῆναι: — MTB

ἄλλως: ἢ τεθορυβημένος οἴεται αὐτὴν πεπτωκέναι ἢ χαμαιπετεῖ τῷ μέλλοντι πεσεῖσθαι: — MTB

ἄλλως: οὐ τῷ πεσόντι ἐπὶ γῆς· οὐδὲ γὰρ ἐφόνευσαν αὐτήν. ἀμέλει μετὰ μικρόν φησιν ὅτι διωκομένη ἐξ αὐτῶν ἀφανὴς ἐγένετο: — MTB

χαμαιπετεῖ οὖν ἢ τῷ μέλλοντι πεσεῖν ἢ τεθορυβημένος οὐκ ἀκριβολογεῖται: — M[1]T

1492 ἄθυρσοι δ' οἷά νιν: κακόθυρσοι. ἢ θύρσων μόνον δεόμενοι πρὸς τὸ εἶναι Βάκχαι. ἢ ἀθύρσους αὐτοὺς εἶπεν, ἐπεὶ αἱ Βάκχαι μετὰ θύρσων βακχεύουσιν: — MTB

---

1 ἡνίκα Münzel ἦν καὶ MTB 2 τῶν om. M ὑπὸ τῶν T 3 γενόμενον M γινόμενα B 4 μακρὰ MT ποιεῖν ὥσπερ om. MT 5. 6 ὡς—ποιεῖται om. B 5 ὡσ περὶ] ὥσπερ MT 7 τῶν] τῆσ MT 9—13 scholio quod praecedit adi. MT scholio p. 227,19 — p. 228,6 B add. δὲ post ταῦτα 9 περὶ B 11 ὑπὸ τῶν] ὑπὲρ τὸν M ἀπωλέναι M τεθνάναι B ἐὰν μὲν οὖν περὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ λέγοιτο B 18 καὶ μελλούσηι B 20 τεθορυβημένοσ ὢν B 22 οὐ τῶι B οὕτωσ MT τῆσ γῆσ T οὔτε MT 23 ἀφανὴσ ἐξ αὐτῶν B 24 τεθορυβημένω M[1]T 26 initio add. ἢ B θύρσων om. MT 26. 27 δεόμενοι μόνων B 28 κατὰ M

† . . . . ἐπέλεγον. ἔστι δὲ αὐτὴ Σκυθικὴ φωνὴ ἐξελληνιζομένη † ὦ υἶις καὶ υἱὲ τοῦ ἄτις καὶ τοῦ Διός. εἶχον δὲ ἀνὰ χεῖρας οἱ τοιοῦτοι βάκχαι θύρσους, ἤτοι νάρθηκας, ἀντὶ κλάδων τούτους περιφερόμενοι εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. ἐδόκουν δὲ τοῖς ὁρῶσι μαίνεσθαι, τῇ δ' ἀληθείᾳ φιλάνθρωποι ἦσαν. διὰ γοῦν τὸ δοκεῖν ἐκείνους μαινομένους εἶναι ὁ Εὐριπίδης τὸ ἄθυρσοι βάκχαι ἀντὶ τοῦ μαινόμενοι ἐξεδέξατο: — A

† σημείωσαι καὶ τὸ θύρσος πῶς ἐκλήθη νάρθηξ. θύρσος μὲν γὰρ τῷ φυτῷ τὸ παλαιὸν ὄνομα παρόσον αὐτῷ ἐχρῶντο οἱ γεωργοὶ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς τῶν λειμώνων καὶ τῶν κήπων καὶ τῶν θειλοπέδων καὶ ἀμπελώνων. ὕστερον δὲ ἐκλήθησαν νάρθηκες, ὅτι ἐχρήσαντο αὐτοῖς οἱ τῶν παίδων ἀλεῖπται καὶ παιδοδιδάσκαλοι πρὸς τὸ πλήττειν τοὺς νέους. νάρθηξ γοῦν ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ τοὺς νεαροὺς θήγειν, ἤτοι τοὺς νέους παῖδας ἀκονᾶν καὶ παρορμᾶν πρὸς τὰ μαθήματα: — A

1493 συλλαβόμενοι δέ, φησί, τὴν Ἑρμιόνην οὐδὲν ἧττον πάλιν ἐπεδίωκον Ἑλένην ἐπὶ φόνῳ: — M^{i}TB^i

1497 τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι, παρόσον παρὰ τῆς Θῶνος γυναικὸς δοκεῖ πλεῖστα φάρμακα εἰληφέναι ἡ Ἑλένη, ὡς Ὅμηρος [δ 228]· 'τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις, Αἰγυπτίη, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά': — MTB

1499 ἀπέδρων γάρ: — M^{i}B^i

1501 ἀντὶ τοῦ ἀνονήτως: — M^{i}B^i

1503 ἀντὶ τοῦ διαδέχεται νεώτερον κακόν: — M^{i}TB^i

1505 ἐτραγῴδει ὁ Φρύξ: — M^{i}T

1510 οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας: ἀντὶ τοῦ· οὐ διὰ τοῦτο, φησίν, ἐβόησας ὥστε τὸν Μενέλαον ἐλθόντα βοηθεῖν: — MTAB

ἄλλως: οὐκ ἄρα που, φησί, μεγάλῃ φωνῇ τὸν Μενέλαον ἐκάλεσας ὥστε βοηδρομεῖν: — MTAB

1511 λείπει τὸ βούλομαι: — M^{i}TB^i

1512 ἐνδίκως: ἀνάξια καὶ τραγῳδίας καὶ τῆς Ὀρέστου συμφορᾶς τὰ λεγόμενα: — MTB

---

2 cl. Bekker. an. p. 202 temptaui Ὕης Ἄτης ἢ υἱὲ τοῦ Διός 3 ἐπιφερόμενοι A 6 ἐξελ^{άτ} A 12 οὖν A 14 φησὶ om. B^i 14. 15 ἀπεδίωκον T 15 ἐπιφόνον B^i 18 πόρε MT 26 φησὶ om. A μεγάλα MB φωνεῖσ B ἐκάλεσας om. MB 27 βοηδρομῆσαι T 29 post ἀνάξια add. ταῦτα φασὶ B τραγωδικὰ A τῆσ τοῦ ὀ. B 30 τὰ λεγόμενα om. B τὰ νῦν λεγόμενα A

1514 νῦν, φησίν, ἔοικας ὑπὸ δειλίας [τἄνδον] ὑποκρίνεσθαι τοῖς λόγοις ἕτερα κατὰ ψυχὴν ἔχων καὶ φρονῶν: — MAB

1515 † ἀντὶ τοῦ· οὐ πρὸς χάριν, ἀλλ' ἀληθῶς λέγω ὅτι ἀξία ἐστὶν ἀποθανεῖν, ἥτις τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καὶ τὴν Φρυγίαν ἠφάνισεν: — B

1516 ὄμοσον: ὅτι οὐ πρὸς χάριν ἐμὴν ταῦτα λέγεις οὐδὲ ὑποκρινόμενος, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ οὕτω φρονεῖς. λείπει δὲ ἡ εἰς· εἰς ἐμὴν χάριν: — MAB

1518 ὧδε κἀν Τροίᾳ σίδηρος: καὶ ἐν Τροίᾳ, φησίν, ὁ σίδηρος οὕτως ἦν φοβερὸς τοῖς Τρωσὶν ὡς σὺ νῦν ὁρῶν τὸ ξίφος φῄς· θάνατον ἐνοπτρίζομαι: — MAB

1519 γράφεται ἄπαγε: — M[g]

1521 ταῦτα κωμικώτερά ἐστι καὶ πεζά: — TA[g]

δέδοικα μὴ γένωμαι νεκρός: — M[g]B[g]

1525 ἀφεῖσαι: ἀπήλλαξαι: — MT

πρὸ τέλους ὁ τόνος. προπερισπᾶται γὰρ παρακείμενος ὤν. ὁ Θεοδόσιος ἀπὸ τοῦ ἑῶ φησιν αὐτό· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ἵημι, προπαρωξύνετο, φησίν, ὡς τρισύλλαβος ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\mu\iota}$. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἥσω, ἧκα, ἕμαι, εἷμαι, κατὰ πλεονασμὸν ὡς τὸ τέθειμαι, καὶ εἶσαι, καὶ ἀφεῖσαι. φυλάττεται γὰρ ὁ τόνος τῶν ὁριστικῶν, ἐπὰν μετὰ προθέσεως συντεθῶσι καὶ μὴ ἀποβάλωσι τὴν μακράν: — MTB

1526 ἀλλὰ μεταβουλευσόμεθα: ἐπὶ τοῦ παρόντος, φησίν, ἀφίημί σε, ὕστερον δὲ βουλεύσομαι περὶ σοῦ: — MTB[i]

1527 μῶρος, εἰ δοκεῖς με: μῶρος εἶ, φησίν, εἰ δοκεῖς με ὅλως ἀξιοῦν φονεύειν σε. τινὲς δὲ εἰς τὸ μῶρος ⟨εἶ⟩ στίζουσι, καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον: — MT

μῶρος εἶ: τινὲς οὕτως στίζουσι, καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον. τινὲς δὲ οὕτως· εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην, πάνυ ἀνόητος εἶ, ἵν' ᾖ κατ' ἔλλειψιν: — B

1528 οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας: δύναται μὲν καὶ ἐπὶ εὐνούχου

---

1 δολίασ M 5 initio add. ὄμοσον A ὄμοσον φησιν B λέγει M 6 δὲ ἡ] τὸ A 8. 9 post σίδηρος add. πᾶσι Φρυξὶν et om. τοῖς Τρωσὶν A 9 ὡσ καὶ σὺ A 10 ἐνοπτρίζεσθαι B 12 παίζει T 14 ἀπάλλαξαι M 15—20 scholio quod praecedit adi. MT pro ὁ scripto δὲ 15. 16 ὁ δὲ θεοδόσιοσ B 16. 17 προπαροξύνεται M προπαροξυ΄ T 17 ἀπὸ—μι om. B ἀπὸ τοῦ M 18 post πλεονασμὸν add. τοῦ $\bar{\iota}$ B τὸ om. TB 18. 19 ante ἀφεῖσαι add. καὶ ἐξ αὐτοῦ B 19. 20 συντεθῇ MB 20 ἀποβάλλωσι T ἀποβάλλων B ἀποβάλλον M 24 ἀξιοῦσι M στίσσουσι M 25 ἄλλοσ M

ταῦτα λαμβάνεσθαι, δύναται δὲ καὶ ὅτι γύννιδές εἰσιν οἱ Φρύγες: — MTB

1530 ὀξὺ γὰρ βοῆς: ἐκεῖνο, φησὶν, ἐφοβούμην καὶ ὑφωρώμην μὴ ἄρα σὺ κραυγάσας ἐξαναστήσῃς τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. περὶ γὰρ τοῦ Μενελάου οὐδεὶς λόγος· ἑνὸς γὰρ αὐτοῦ ὄντος δυνησόμεθα περιγενέσθαι, ὥστε ἡκέτω ὁ τῷ κάλλει μόνον ἐπερειδόμενος. εἰ δὲ τοὺς Ἀργείους πάντας ἐπαγόμενος ἔλθῃ ἀμυνόμενος ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον καὶ μὴ ἐθελήσῃ σῴζειν ἡμᾶς, ἐπαναιρήσομεν τῇ Ἑλένῃ τὴν Ἑρμιόνην: — MTB

ὀξέως γὰρ ἐξεγείρονται οἱ Ἀργεῖοι, ἐπὰν βοῆς ἀκούσωσιν: — TA^{g}

1531 Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν: οἷον ὑποδέξασθαι τὴν πρὸς Μενέλαον μάχην: — MTAB^{i}

εἴσω αὐτὸν τοῦ ξίφους λαβεῖν: — MTA

1532 οἷον γαυρούμενος ἐπὶ τῇ κόμῃ: — M^{g}A^{g}

1534 τὸν Ἑλένης φόνον διώκων: τιμωρούμενός με διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον. διώκειν γὰρ ἦν τὸ εἰς δικαστήριον ἕλκειν ἄλλους. καὶ διώκειν κυρίως τὸ κατηγορεῖν, κεῖται δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ ἐπεξιέναι. ὁ δὲ λόγος· ἐπεξιὼν διὰ τὸν Ἑλένης φόνον: — MTAB

γράφεται κἀμὲ μὴ σώσῃ θανεῖν: — M^{g}

1537 δόμος: ὁ δόμος ὁ περὶ τοὺς Ἀτρείδας, ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν Ἀτρειδῶν δόμος, εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει: — MTAB^{i}

1539 τί δρῶμεν: μερίζεται τὴν γνώμην ὁ χορός. δέδοικε γὰρ μὴ ὕστερον ἐγκληθῇ κρύψας: — MAB^{i}

1540 ἀντὶ τοῦ σιωπήσωμεν: — M^{i}TB^{i}

ἢ μηδὲν ἐξείπωμεν τῇ πόλει: — M^{i}TB^{i}

1541 ἴδε προκηρύσσει: ἰδοὺ, φησὶν, ἀναπηδῶν ὁ καπνὸς ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τἀνθάδε πραττόμενα: — MTA^{g}B

1542 ἀνεγειρόμενος ὁρμῶν: — TA^{g}

1544 γράφεται καὶ φόνου καὶ πόνου: — T

---

p. 230,29. 1 initio add. τοῦτο δὲ B postea om. ταῦτα 3 initio add. ἀντὶ τοῦ ὀξέωσ M ἀντὶ τοῦ ὀξέωσ ἐξεγείρονται οἱ ἀργεῖοι ἐπὰν βοῆσ ἀκούσωσιν B 6 ἡκέσθω M 10 ἐγείρονται T 11 ἀναδέξασθαι B^{i} 12 τὸν μ. A in fine add. οὐ δέδοικα B^{i} 13 scholio quod praecedit adi. MTA αὐτὸ A 15 με T μὲν A om. MB 16 τῆς om. A 17 τὸ κατηγορεῖν om. T 20 ὁ περὶ τ. ἀ. δόμοσ B^{i} 21 οἶκοσ B^{i} 22 τὸ γνῶμεν M 24 ἀντὶ τοῦ] ἢ B^{i} 25 scholio quod praecedit adi. B^{i} pro ἢ scripto καὶ 27 τὰ ἐνταῦθα B

1545 τέλος ἔχει δαίμων: ἀντὶ τοῦ· τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ τέλος ἐν θεῷ ἐστιν: — MTAB^{i}

ἄλλως: ἀεὶ, φησὶν, ὃ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τέλος ἐπιτίθησιν: — MTAB^{i}

† ἄλλως: ὡς ἐν ἐπιλόγῳ τοῦτό φησιν ὅτι τὰ πράγματα τὸ τέλος καὶ τὴν ἔκβασιν ἔχει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ: — A

1546 ἡ διά ἀντὶ τῆς ὑπό: — M^{i}

1547 ἔπεσεν ἔπεσεν: ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ε̄ τὸ ἔπεσεν, οἱονεὶ ἐπλησίασέ τις τοῖς οἴκοις φονικὸς δαίμων δι' αἱμάτων τιμωρίαν ποιούμενος τοῦ πτώματος τοῦ Μυρτίλου· ἐὰν δὲ διὰ τῆς α̅ι̅ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἔκρουσεν. ἐὰν ἔλθῃ ὁ Μενέλαος: — MTAB

1549 γράφεται καὶ πέρα: — M^{g}

1550 ὀξύπουν: ἀντὶ τοῦ ἀκούσαντα παρά τινος τὴν παροῦσαν δυστυχίαν ἐν τοῖς οἴκοις: — MTAB

1551 συμπεραίνοντες: συνδέοντες, συγκλείοντες, πέρας ἐπιτιθέντες τοῖς μοχλοῖς, τουτέστι ταῖς θύραις: — MTAB

1552 δεινὸν εὐτυχῶν ἀνήρ: δεινὸν, φησὶ, καὶ χαλεπὸν ἀνὴρ εὐτυχῶν, ὅταν ἔχῃ ἔχθραν πρὸς δυστυχοῦντας. ἰδοὺ γὰρ, φησὶ, καὶ σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυστυχεῖς ἔχθραν ἔχων πρὸς εὐτυχοῦντα. ἀνὴρ γὰρ εὐτυχὴς πρὸς δυσδαίμονα μαχόμενος ἐπικρατέστερός ἐστι. καὶ Ὅμηρος [H 111]· 'μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι': — MTAB

1554 δεινὰ καὶ δραστήρια: ὅ ἐστι χαλεπὰ καὶ δράματος ἄξια. τὸ γὰρ δρᾶσαι ὡς ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ τάσσουσι. κατὰ τὸ σιωπώμενον δὲ εἰκὸς ἀπηγγέλθαι τῷ Μενελάῳ τὰ κατὰ τὸν οἶκον γενόμενα: — MTAB

1558 βάξιν: ἀντὶ τοῦ φήμην. ἐνόμιζε γάρ τινα πεπλακέναι ταῦτα: — MA^{g}B

---

1 ἀντὶ τοῦ om. AB^{i} post ἀνθρωπίνων add. φησὶ A 5 ἐπιλόγῳ Münzel ὀλίγῳ A 9 φοινικὸς T δράκων A τὴν τιμωρίαν TA 15. 16 scholio quod sequitur adi. B initio add. τὸ δὲ κλῆιθρα συμπεραίνοντες ἀντὶ τοῦ 15 συγκλείοντες om. A 16 ταῖς θύραις τουτέστι τοῖς μοχλοῖς MTB 17—19 δεινὸν—εὐτυχοῦντα om. T 18 δυστυχοῦντα B σὺ] οὐ B 20 δυσδαίμονας TA 20. 21 καὶ—μάχεσθαι om. T 20 καὶ om. A 22 τὰ χαλεπὰ A 23 τὸ πολὺ A καὶ ἐπὶ M post τάσσουσι add. καὶ δεινοῦ A 23—25 κατὰ—γενόμενα om. A 24 ἐπηγγέλθη MT 24. 25 γινόμενα MTB 26. 27 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post βάξιν

ἣν φόβῳ σφαλείς: ἥντινά τις διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας ἤγγειλεν: — MTAB

1559 ἕως τέλους ὑποκρίνεται ὁ Μενέλαος: — M[i]TB[i]

ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου: οἴεται ὅτι Ὀρέστης ἔσπειρε φήμην ὡς ἄρα ἡρπάγη ἡ Ἑλένη μέλλουσα τελευτᾶν ὑπ' ἐμοῦ: — MTAB

ἄλλως: τοῦ Ὀρέστου, φησί, φονεύσαντος ἢ κρύψαντος, ἵνα μὴ ταράξῃ, ὑπέθετο αὐτὴν ἡρπάσθαι: — MTAB

1562 ἀλλὰ παῖδ' ἐμήν: εἰ καὶ μὴ τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ κἂν τὴν παῖδα: — MTAB[i]

1565 ᾗ δεῖ ξυνθανεῖν: ᾗτινι, τῇ Ἑλένῃ, δεῖ τοὺς φονέας αὐτῆς ὑπ' ἐμοῦ συναναιρεθῆναι: — MTAB

1567 ταῦτα ἄνωθεν Ὀρέστης ἐκ τοῦ δώματός φησιν: — M[i]TB

1568 ἐπῆρσαι πέφραξαι ὑψώθης: — M[i]TB

1569 θριγκῷ: θριγκοὶ καλοῦνται οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῶν δωμάτων. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ γεῖσα: — MTB

1570 γεῖσα λέγονται αἱ στεφάναι τῶν οἴκων: — M[g]TB

1572 λείπει ὁ καί· ἅ σ' εἴρξει τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ περᾶν ἔσω τῶν οἴκων: — M[i]TAB

† ἄλλως: ἅ, κλεῖθρα, τῆς εἰς μάχην σπουδῆς ἀποπαύσει καὶ ἀποκωλύσει σε καὶ τοῦ μὴ ἔσω τῶν οἰκοδομημάτων εἰσελθεῖν: — B

περισσὸς ὁ μή: — M[g]B[i]

1573 ἔα· τί χρῆμα: κάτωθεν ἀναβλέψας ὁ Μενέλαος ὁρᾷ πῦρ ἀναπτόμενον καὶ ξίφος ἐπικείμενον τῷ τῆς Ἑρμιόνης αὐχένι: — MTAB

1575 ἐπίφρουρον: ἐπικείμενον παρόσον οἱ φρουροῦντες ἐπίκεινται τοῖς φρουρουμένοις: — MTA

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἣν φόβωι σφαλεὶσ ἀντὶ τοῦ   1 τὸν om. A   2 in fine add. ἐνόμισα γάρ τινα πεπλακέναι ταῦτα MT ἐνόμιζε γὰρ ὡσ εἴρηται τινὰ ταῦτα πλάσασθαι B   3 ὁ om. T   4 ὅτι] ὡσ ὁ A   ἔπειρε M διέσπειρε A   5 ἡ om. TB   6 κρύψαντοσ ἢ φ. B   μὴ Laur. 32, 33 με MTAB   8. 9 in fine add. ῥ (superscr. ύ) B[i]   10 τῇ om. B   11 συναναιρεθῆναι post δεῖ coll. B   13 ὑψωθήσω M[i]   15 τὰ αὐτὰ] ταῦτα M   δὲ] γὰρ T   γεῖσαι MB   16 cf. Hesych. s. v. γεῖσον Suid., praeterea et. m. p. 455,55 Phot. s. v. θριγκός (= schol. Plat. reip. 7 p. 534e Suid.)   γεῖσαι M[g] om. T   λέγονται νῦν B   17 ἅ σ'] ὅσ' M[i]   22 ὁρῶ T   23 post ἀναπτόμενον add. ἐκ τῆσ οἰκίασ A   τὸ ξίφοσ A   ἐπικείμενον] ἐπαρτῶντα τὸν ὀρέστην A

1582 λυπράν γέ τὴν ἄρνησιν: τουτέστι· λυποῦμαι ἀρνούμενος.

τουτέστιν· ἀρνοῦμαι ἄρνησιν λυπηράν: — MTB

ἀντὶ τοῦ εἴθε: — M^{i}

τὸ ἑξῆς· εἰ γὰρ ὤφελον τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἅιδου βαλεῖν: — M^{i}TAB

1583 τί χρῆμα: ποῖον, φησὶ, πρᾶγμα ὤφελες δεδρακέναι· φοβεῖς με γὰρ τοῦτο εἰπών: — MTAB

1588 ὁ Ἀγαμέμνονος. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι τῇ ἀνελούσῃ αὐτὸν ἐσπούδασε βοηθῆσαι καὶ οὐχὶ τῷ Ὀρέστῃ: — M^{i}TAB

λείπει τὸ ἐγώ εἰμι: — M^{g}

1596 ὡς μή γ' ἔχῃς: πορθήσω, φησὶ, τὸν οἶκον, ἵνα μὴ σὺ τοῦτον ἔχῃς· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπισφάξω ταύτην τῷ πυρὶ, τουτέστι· τῷ πυρὶ πρήσω τὸν οἶκον μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι τὴν Ἑρμιόνην: — MTAB

1602 εὖ γοῦν θίγοις ἂν χερνίβων: ἐν ἤθει, ἐπεὶ οἱ βασιλεῖς ἔθυον. ἐὰν γοῦν, φησὶ, βασιλεύσῃς, ὁσίως καὶ οὐκ ἐναγῶς ἅψῃ τῶν χερνίβων. πῶς ἔχεις θυσίαν ποιεῖν. καὶ πῶς, φησὶν, οὐκ ἀσεβὲς ἐναγῆ σε ὄντα χερνίβων ἅπτεσθαι, ἢ θύειν θεοῖς: — MTAB

διὰ τί, φησὶν, οὐ δικαίως θίγοιμι τῶν χερνίβων: — M^{i}TA^{g}B^{i}

1603 καὶ σφάγια πρὸ δορός: ὑπὸ δορὸς, ὅ ἐστιν ὑπὸ ξίφους.

εὖ γοῦν καὶ σφάγια καταβάλοις. πάλιν δὲ καὶ τοῦτο ἠθικῶς.

πρὸ δορὸς δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ πολέμου· εἰώθασι γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰς πόλεμον μέλλοντες ἐξιέναι πρότερον θύειν τοῖς θεοῖς: — MTAB

σὺ δ' ἄν, φησὶ, θύσειας ἁγνῶς ὡς μὴ μιαρὸς ὤν: — M^{i}TA^{g}B^{i}

1604 τοῦ φόνου τῆς μητρὸς δηλονότι: — M^{i}TA^{g}B^{i}

1605 ὡς μιαρὸν δηλονότι: — M^{i}TA^{g}B^{i}

τουτέστι· διὰ τὸ βεβοηθηκέναι με τῷ πατρί: — M^{i}TA^{g}B^{i}

1606 καλήν γε οὖσαν, τιμῶν δηλονότι. ἐγὼ οὖν μὴ ἔχων καλὴν ἀπέκτεινα· διὸ καὶ ἀτυχῶ: — M^{i}TA^{g}B

---

1 τουτέστι] ἀντὶ τοῦ B   λυπούμενοσ T   4 scholio 1. 2 adi. B add. δὲ post τὸ   εἰς—βαλεῖν om. A   6 ποῖον γὰρ TA   ὤφειλεσ MTAB   7 γάρ με TA   8 post A. add. βοηθὸσ λείπει το ἐγώ εἰμι B   9 βοηθῆσαι om. A   16 οὖν MTB   ὅσιοσ MTA   ἐναγὴσ TA εναργῆσ M   17 post ἔχεις add. φησὶ B   καὶ—φησὶν] ἆρα γὰρ B   18 ἐναγεῖσ ἐόντα M   ἢ] καὶ AB   20. 21 ὑπὸ δορὸς — καταβάλοις om. A   21 γὰρ MTB   22 πρὸ — δὲ] ἢ τὸ πρὸ δορὸσ B   γὰρ om. M   27 τουτέστι om. A^{g} 28 γὰρ M^{i}TA^{g} τιμῶν εὐδαίμων ἔφυ δηλονότι B   τιμὴν δηλονότι M^{i}T δηλονότι τιμὴν A^{g}

1607 οὐδαμῶς: — M^{g}B^{i}

οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν: αὕτη γὰρ ἥμαρτε, φησί· διὸ κἀγὼ οὐκ εὐδαιμονῶ: — MTA^{g}B^{i}

1608 ἀντὶ τοῦ· ἐψεύσω τῆς ἐλπίδος: — M^{i}A^{g}B^{i}

1610 παροιμιῶδες τὸ ἡμιστίχιον: — M^{i}TA^{g}B^{i}

1612 ἐὰν μὴ πείσω: — M^{i}TA^{g}B^{i}

οὕτως κέκριται: — M^{i}TA^{g}B^{i}

1614 εἴθε: — M^{g}B^{i}

1616 ὅτε σε ἠξίουν βοηθῆσαί μοι: — A^{g}B^{i}

1617 ἔχεις με: ἀντὶ τοῦ· περιγέγονάς μου, ὡς ἐπὶ τῆς συνηθείας λέγομεν· ἔχεις με ἔσω. ὅτι ἐχειρώσατο τὴν Ἑρμιόνην: — M^{i}TA^{g}B

σὺ σαυτὸν δυνάμει κατηγωνίσω κακὸς γενόμενος πρός με: — M^{i}B^{i}

1620 γράφεται γεῖσα τεκτόνων πόνον: — M^{i}

1621 ἱππίου τ' Ἄργους κτίται: οἰκήτορες. ἀντὶ τοῦ οἰκηταί. τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τὸ 'συὸς ὀρειικτίτου' παρὰ Πινδάρῳ [frg. 313], ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου· καὶ τὸ 'ἐύκτιτον ἄστυ' Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ εὐκατοίκητον πόλιν: — MTAB

1623 πᾶσαν γὰρ ὑμῶν: πᾶσαν γὰρ ὑμῶν οὗτος πόλιν βιάζεται διὰ τὸ ζῆν καὶ αὐτὸν, μηδενὸς αὐτῷ συγχωροῦντος: — MT

ἄλλως: οὐδενὸς αὐτῷ συγχωροῦντος ζῆν οὗτος βιάζεται ἀδίκως τούτου τυχεῖν βουλόμενος, τοῦ ζῆν: — MTAB^{i}

1625 τοῦ φρονήματος: — M^{g}

1627 σύ θ' ὃς ξιφήρης: παῦσαι ὀργιζόμενος, ἵνα ἀκούσῃς: — MB

1630 διὰ τὴν ὀργὴν τὴν πρὸς Μενέλαον: — M^{i}TB^{i}

1637 σύνθακος ἔσται ναυτίλοις σωτήριος: ὅτι καὶ ἡ Ἑλένη τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλασσαν ἐπήκοός ἐστι κατὰ Εὐριπίδην, σεσημείωται. ὁ μέντοι Σωσίβιος [frg. 16] ἔμπαλιν οἴεται οὐκ εὐμενῶς αὐτὴν

---

6 πείσησ M^{i}TB^{i} 10 ἐν τῇ συνηθείᾳ A^{g} 11 ἔχει M^{i}B post ἔσω add. τοῦτο δὲ εἶπεν T τοῦτο δὲ εἶπεν οὕτωσ A^{g} 12 αὐτὸν M^{i} δυνάμει om. B^{i} 14—17 cf. schol. Phoen. 683 Hesych. s. v. κτίμενον κτίσαι et. m. p. 90,47 Gud. p. 47,38 Eust. p. 283,6. 1222,22 14. 15 οἰκήτορες — οἰκηταί] ἀντὶ τοῦ οἰκήτορεσ B 15 δὲ om. B ὀρικτίτου B 16 B 592 legitur ἐύκτιτον Αἶπυ καὶ τὸ om. A ὅμηροσ ἐ. ἄ. A 17 εὐκτικὸν M πόλιν om. A 18 ἡμῶν (bis) MT 19 καὶ αὐτοῦ M ἑαυτοῦ T 20 αὐτὸν A post ζῆν add. διὰ τὸ τὴν μητέρα ἀποκτεῖναι B^{i} οὕτω A 21 τούτου — βουλόμενος] τούτου β. τ. A ἅπασαν τὴν πόλιν ὥστε τυχεῖν B^{i} 23 post ὀργιζόμενος add. ὦ μενέλαος σύ τε ὀρέστα B in fine add. οὒσ ἥκω κομίζων λόγουσ B 24 μενέλεων M^{i}T 26 ἔσται A 27 ὁ μέντοι] ὅμωσ τοι A σωσίαιοσ A

ἐπιφαίνεσθαι. Πολέμων δὲ ἐν τῷ δ̄ τῶν πρὸς Ἀναξανδρίδην [frg. 76[a]] τὴν μὲν τῶν δυοῖν ἀστέρων ἐπιφάνειαν τῶν Διοσκούρων ἀνωμολογῆσθαι, τὴν δὲ * * τῶν λεγομένων Ζοβείρων: — MTAB

1641 ὡς ἀπαντλοῖεν χθονός: ἱστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρουμένη τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων ἠξίωσε τὸν Δία ἐλαφρῦναι αὐτῆς τὸ βάρος· τὸν δὲ Δία εἰς χάριν αὐτῆς συγκροτῆσαι τόν τε Θηβαϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰλιακὸν, ἵνα τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἑτέραν οὖν, φησὶν, ἄγε νύμφην, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ταύτην ἀνειλήφασιν, ἣν αὐτοὶ τότε κατέπεμψαν, ἵνα διὰ τὸ ταύτης κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον Ἑλλήνων καὶ Φρυγῶν καὶ τῶν πολλῶν ἀναιρουμένων ἐλαφρότερον γένοιτο τῇ γῇ τὸ τῶν ἀνθρώπων βάρος: — MTAB

1643 τὰ μὲν καθ' Ἑλένην: τοὺς θανάτους τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους, ἵν' ἐπικουφίσειαν, οἱ θάνατοι, τῆς γῆς τὸ βάρος τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. ἢ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ἐπικουφίσειαν διὰ τῶν θανάτων τὸ βάρος τῆς γῆς: — MTA

1645 Παρράσιον: τὸ Παρράσιον οἱ μὲν πόλιν, οἱ δὲ χώραν εἶναί φασιν ἀπὸ Παρρασίου τοῦ Πελασγοῦ ὀνομασθεῖσαν, ὃς συνῴκισε τοὺς Ἀρκάδας καὶ Πελασγοὺς αὐτοὺς ἐπωνόμασεν. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης [frg. 15] ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν Ὀρέστην ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθῆναι ἑβδομήκοντα ἐτῶν: — MTAB

ἐνιαυτοῦ κύκλον: ἰδίως ὁ Εὐριπίδης ἐνιαυτίσαι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ φησιν: — MTAB

ἄλλως: ποιήσαντα κύκλον ἐνιαυτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐνθάδε ἐξενιαυτίσαι ⟨φησὶν αὐτὸν ὁμοίως⟩ τοῖς κατεχομένοις ἐπὶ μύσει, ὁ δὲ

---

1 δὲ καὶ MTB τῷ δ̄ τῶν Cobet τῶδε τῶ MT (altero τῶ deleto) A τῶιδε τῶι B 2 δύο A τοῖν δυοῖν ἀστέροιν Cobet τῶν] αὐτῶν T 2. 3 ἀνωμολογῆσθαι—Ζοβείρων om. MTB 3 ἀνομολογεῖσθαι Laur. 32, 33 scripserim ἀνομολογεῖται 4—7 desumpta ex schol. A4 4 βαρυνομένη B 5 ἐπελαφρῦναι A 7 ἰλιαῖον M 8 εἰλήφασιν B 10 ἀναιρεθέντων B 11 τῶν ἀνθρώπων om. A 12. 13 τοῖσ πολεμίοισ M τῶ πολέμω A 13 γινομένουσ A ἐπικουφίσειεν A τὸ] τε M 14 ante διὰ add. τὸ M καὶ ἀφαίροιντο A 16 τὸ om. A 16. 17 οἱ—φασιν] πόλις ἀρκαδίασ A 17 τοῦ om. A ὀνομασθεῖσα MT om. A 18 αὐτοὺς om. A ὠνόμασεν T 18—20 Tzetz. ad. Lyc. p. 1017 21 Εὐριπίδης] ὀρέστησ A ἐνιαυσιαῖον φησὶ τὸν ὀρέστην ἐκεῖ A 21. 22 φησὶν ἐκεῖ B 23—p. 237,7 scholio quod praecedit adi. B pro ἄλλως scripto ἤτοι 23. 24 καὶ—μύσει om. B 24 ἐπιμύσει TA ἐπιλύσει M post κατεχομένοις inseruerim ἔξω τῆς πατρίδος cl. lex. Bachm. p. 117,9

Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ὑπὸ ὄφεως δηχθέντα αὐτὸν ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ Φερεκύδης [frg. 97] ὅτι καὶ ἔπειτα τὸν Ὀρέστην αἱ Ἐρινύες διώκουσιν· ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἵζει ἱκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. αἱ δὲ Ἐρινύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν θέλουσαι ἀποκτεῖναι, καὶ ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἄρτεμις. ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὕτη Ὀρέστειον καλεῖται [ἀπὸ Ὀρέστου]. τὸ δὲ Ὀρέστειον τῆς Παρρασίας κεχώρισται καὶ αὕτη πόλις οὖσα τῆς Ἀρκαδίας καὶ κληθεῖσα ἀπὸ Ὀρέστου: — MTAB

1646 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς: Πελασγὸς [αὐτόχθων] ὁ Ἀργεῖος ὁ τοῦ Ἀρέστορος τοῦ Ἰάσου ἐλθὼν εἰς Ἀρκαδίαν θηριώδεις ὄντας τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸ ἡμερώτερον μετέβαλε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν Παρρασίαν ὠνόμασεν. γυναῖκα δὲ ἀγαγόμενος ἐπιχωρίαν Κυλλήνην, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος οὕτως καλεῖται, υἱὸν ἔσχε Λυκάονα, ὃς τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν εἵσατο ἐν Παρρασίᾳ καὶ παῖδα ἐσχηκὼς ἐξ Ὀρθωσίας Νύκτιμον τὴν ἀρχὴν αὐτῷ καταλείπει, ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύει Δωριεὺς υἱὸς Εἰκαδίου καὶ Κορωνείας. οὗτος ἐξ Ἀργείας ἔσχε Παρθίονα· οὗτος ἐξ Ὀρσιλόχης Κητέα καὶ Πάρον· Κητεὺς δὲ ἐκ Στίλβης ἔσχε Καλλιστώ. ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιη-

---

p. 236,24. 1 ἀσκληπιάδησ δὲ A 1 αὐτὸν δηχθέντα B αὐτὸν ἐκεῖ om. A 1—6 ὁ—Ὀρέστου hic om. A sed praeterea habet παρράσιον οἶκον: τὸ παρράσιον οἱ μὲν πόλιν οἱ δὲ χώραν εἶναι φασὶν ἀπο πα⟨ρρασίου⟩ τοῦ υἱοῦ τοῦ ⟨π⟩ελασγοῦ ὀνομασθεῖσαν ἔστι μέντοι τῆσ ἀρκαδίασ τὸ μέντοι ὀρέστειον τῆσ παρασίασ κεχώρισται καὶ αὕτη ἡ πόλισ κληθεῖσα ἀπὸ ὀρ⟨έστου⟩ οὖ⟨σα τ⟩ῆσ ἀρκαδίασ καθάπερ φησὶ φερεκύδησ ὅτι γὰρ ἐπὶ τὸν ὀρέστην αἱ ἐριννύεσ διώκουσιν ὁ δὲ καταφεύγει εἰσ τὸ ἱερὸν τῆσ ἀρτέμιδοσ καὶ ἵζει ἱκέτησ πρὸσ τῶ βωμῶ αἱ δὲ ἐριννύεσ ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν μέλλουσαι ἀποκτεῖναι καὶ αὐτὰσ ἐρύκει ἡ ἄρτεμισ καὶ καλεῖται ὀρέστειον: —
5 καὶ] ὁ M 7 ἐκλήθη B 8 ὁ αὐτόχθων A 9 ὀρέστοροσ TA ἀρέστεροσ B ἰασίου A nescio an corrigatur Ἐκβάσου cl. St. B. p. 508,20 Χάραξ δὲ κτίσμα Πελασγοῦ ἐν πρώτῳ χρονικῶν οὕτως· 'Πελασγὸς Ἀρέστορος παῖς τοῦ Ἐκβάσου τοῦ Ἄργου μετοικήσας ἐξ Ἄργους εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου μὲν τότε Πελασγίαν, ὕστερον δὲ Ἀρκαδίαν κληθεῖσαν ἐβασίλευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε καὶ πόλιν Παρρασίαν ἔκτισε.'
10 ἄνδρασ MTAB 11 cf. Pherecyd. ap. Dion. AR I 13 p. 35 Apollod. III 8,1, 1 Steph. Byz. p. 392,10 ἐπιχωρίαν ἀγόμενοσ A 12 καὶ τὸ ὄροσ A ἴσχει A τὸ om. T 13 ἱδρύσατο B παῖδασ MTA ἔσχηκεν A ἐξ ὀρθωνίασ M ἐξορθονίασ T ἐξορνοθίασ A em. L. Dindorf. cf. schol. Pind. Ol. III, 54 14 καὶ τὴν A cf. Apollod. III 8,2,1 15 δὲ om. A 16 scripserim Πορθάονα cl. Apollod. III 8, 1, 3 ὀρχιλόχησ MTA ἀρχιλόχησ B de Ceteo cf. Pherecyd. ap. Apollod. III 8, 2, 2 Araeth. ap. Hyg. astr. II 1,6 de Paro Callim. ap. Steph. Byz. p. 507,2 Heraclid. crit. 8 17 ταύτασ A ἄρκαδαν M ἀρκάδαν T

κέναι, ὃς ἄρξας τῆς χώρας Ἀρκαδίαν ὠνόμασε· γήμας δὲ Λεάνειραν ἔσχεν Ἔλατον Ἀφείδαντα Ἀζᾶνα. τούτων ἀρξάντων τῆς χώρας ὁ Ἀζὰν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἰδίαν μοῖραν Ἀζανίαν ὠνόμασεν. Ἀρκάδες οὖν πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο· μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες: — MTAB

τῷ μερικῷ τὸ ὅλον ἐπήγαγεν. Ἀζᾶνες γάρ ἐστι μέρος Ἀρκαδίας. καὶ Ὀρέστειον δὲ πόλις Ἀρκαδίας ὀνομασθεῖσα ἀπὸ Ὀρέστου οἰκήσαντος ἐκεῖσε: — MTAB

1648 ἐνθένδε τ' ἐλθών: περὶ τῆς Ὀρέστου κρίσεως ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος [frg. 82 cf. FHG III p. 375] ταῦτα γράφων· 'τοῖς ἐκ Λακεδαίμονος ἐλθοῦσι καὶ τῷ Ὀρέστῃ οἱ Ἀθηναῖοι * * * ἔφρασαν. τέλος δὲ ἀμφοτέρων ἐπαινούντων οἱ Ἀθηναῖοι τὴν δίκην ἐνέστησαν ἐννέα γενεαῖς ὕστερον ἢ τὴν Ἄρει καὶ Ποσειδῶνι περὶ Ἁλιρροθίου δίκην, μετὰ δὲ τὴν Κεφάλου τοῦ Δηιονέως, ὅστις τὴν Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἔχων γυναῖκα καὶ ἀποκτείνας ἐξ Ἀρείου πάγου δίκην [ὡς] δικασθεὶς ἔφυγεν, ἓξ γενεαῖς ὕστερον. μετὰ δὲ τὴν Δαιδάλου δίκην Τάλω τὸν ἀδελφιδοῦν σοφίας πέρι ἀγωνιζόμενον ἀποκτείναντος δολόεντι θανάτῳ καὶ φυγόντος δίκην τρισὶ γενεαῖς ὕστερον αὕτη ἡ τῆς Κλυται-

---

1 Ἀρκαδίαν om. M 2—4 cf. Paus. VIII 4,2 X 9,5 Apollod. III 9, 1, 1 2 Ἀφείδαντα om. A ἐξανᾶν M ἀζάναν T ἄξαιαν A 2. 3 cf. Steph. Byz. p. 30,15 2 ἀζὰν A 3 ἀφ' ἑαυτοῦ A ἀναξίαν A καὶ ἀρκάδεσ A 4 δέ τι αὐτῶν ἀξόνεσ A 5 τοῦτο μερικὸν M τὸ μερικὸν T ὅλον] ἰδικὸν A ἀξάνεσ A ἀζὰν MTB γὰρ om. MT μέρος ἐστὶ B ἔθνοσ A τῆσ ἀρκαδίασ B 6 τὸ ὀρέστειον A ὠνομα^{ϑ}σ M ὠνομάσθη T ὀνομασθὲν A 6. 7 οἰκήσαντος ἐκεῖσε om. A 9. 10 γράψασ ταῦτα A 11 ἔφρασαν] ἐχρημάτισαν Kirchhoff Herm. 8 p. 184 sq. plura excidisse crediderim οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ Ἀρεοπαγῖται Kirchhoff, proposuerim οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Ἀρείῳ πάγῳ 11. 12 ἐνέστησαν MTA ἔστησαν B ἔκριναν Kirchhoff 12 ἢ τὴν] δὲ μετὰ τῶ MT δὲ τὴν A δὲ B μετὰ τὴν Kirchhoff ἄρει τὲ A ἄρησ B ποσειδῶν B 12. 13 ἀλλιρόθου M ἀλλιροθίου T ἀλιρροθίασ A 13 post δίκην add. γενομένην Kirchhoff μετὰ δὲ τὴν A ε^{τ}ισ M εἶτα TB κεφαλὴν τοῦ δηιόνοσ A κέφαλοσ ὁ δηιονέωσ MB κέφαλοσ δήιοσ ἕωσ T τὴν om. B 15 δικαστὴσ θεὶσ A καταδικασθεὶς Kirchhoff γενεὰσ M γενεᾶσ T γενέασ A 16 Τάλω — ἀγωνιζόμενον] καλοσοφίασ περιαγομένου ἀδελφιδοῦν MA κάλλοσ σοφίασ περιαγομένου ἀ. T ἀδελφιδοῦν τάνταλον B Τάλω σοφίασ πέρι ἀγωνιζόμενον τὸν ἀδελφιδοῦν Kirchhoff Meursium secutus δολοῦντι T 17. p. 239,1 τῆσ κλυταιμνήστρασ A κλυταιμνήστρα MTB

μνήστρας τῆς Τυνδάρεω Ἀγαμέμνονα ἀποκτεινάσης δίκη ὑπὸ Ὀρέστου ἐγένετο': — MTAB

1651 πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν: ἐνταῦθα πρῶτον μὲν Ἄρης καὶ Ποσειδῶν ἠγωνίσαντο, δεύτερον δὲ μετὰ τρεῖς γενεὰς Κέφαλος ⟨ὁ⟩ Δηιονέως ἐπὶ γυναικὶ Πρόκριδι καὶ μετὰ τρεῖς Δαίδαλος ἐπὶ τῷ ἀδελφιδῷ Τάλῳ, εἶτα μετὰ τρεῖς Ὀρέστης, ὡς Ἑλλάνικος: — MTA

† ἄλλως: Ἀθήνησιν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέστη ἡ κρίσις πρὸς Εὐμενίδας τῷ Ὀρέστῃ ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν Ἄργους ἐβασίλευσεν. ἐδίκασαν δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης: — TA

1654 Ὀρέστου καὶ Ἑρμιόνης Τισαμενός, Πυλάδου καὶ Ἠλέκτρας Στρόφιος καὶ Μέδων: — MB[1]

παρὰ Φερεκύδους τοῦτο ἔλαβεν ὁ Εὐριπίδης * * ἐπεὶ Νεοπτολέμῳ αὐτὴν συνῴκισε καὶ ἀπέθανε * * τῶν δὲ γίνεται Τισαμενός. ὁ μέντοι Εὐριπίδης νῦν οὐδόλως φησὶ γῆμαι τὸν Νεοπτόλεμον τὴν Ἑρμιόνην: — M[1]TA

1655 Νεοπτόλεμος γαμεῖ νιν: οὐκ ἐγάμησεν αὐτὴν κατὰ τοῦτο ὅτι τέκνα οὐκ ἔσχεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης διὰ τοῦτο ἀνῃρῆσθαί φησι τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν ὅτι παρεγένετο εἰς Δελφοὺς δίκας ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Φερεκύδης δέ φησι περὶ παίδων χρώμενον τὸν Νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι γράφων οὕτως [frg. 98]· 'ἐπεὶ Νεοπτόλεμος Ἑρμιόνην γαμεῖ τὴν Μενέλεω, κατέρχεται εἰς Δελφοὺς περὶ παίδων χρησόμενος· οὐ γὰρ αὐτῷ ἐγένοντο ἐξ

---

1 τῆσ MTA ἡ B τυνδάρεωσ TAB ἀγαμέμνονοσ MT ἀποκτεινάσησ MTA ἀποκτείνασα B p. 238,17. 1 post ὕστερον distinguit, ἡ deleuit, Κλυταιμνήστρᾳ τῇ Τ. Ἀ. ἀποκτεινάσῃ scripsit Kirchhoff 1. 2 ὑπὸ ὀρέστου δίκη ἐγένετο MTA καὶ ὑπὸ ὀρέστου ἀποκτανθεῖσα συγκροτηθῆναι δίκην τῶι ὀρέστηι ὑπὸ εὐμενίδων παρεσκεύασεν ὃσ μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν ἄργουσ ἐβασίλευσεν ἐδίκασαν δὲ ἀθηνᾶ καὶ ἄρησ B 4 δὲ om. T τρίτησ A δηιόνοσ MTA 5 τρίτην A ἐπὶ τῷ] ἐτῶ M ἀδελφιδᾶ T ταντάλω M τάλλῳ T 6 τρίτην A 9 ἐβασίλευεν T 10 in fine add. ἐξ αὐτῶν γίνεται τισαμενόσ A 11. 12 cf. Hellanic. ap. Paus. II 16,7 scholio p. 235,22 adi. M 12 ὁ στρόφιοσ M 13 φερεκύδη T τοῦτο T τοῦ M[1] αὐτῶ A ὁ Εὐριπίδης om. A 14 συνώκησεν M[1]A γίνεται] γαρ M[1] γὰρ A, spatio relicto om. T 15 νῦν δ' M[1] νῦν δὲ T 17—p. 240,3 cf. schol. Pind. Nem. VII 62 18 post αὐτοῦ add. δὲ καὶ ὁ γάμοσ A 20 δίκαια T τῶν θεῶν T 22 γράφει T 23 κατέρχεται] καὶ ἔρχεται MTAB αὐτὸ M

Ἑρμιόνης. καὶ ὡς ὁρᾷ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς Δελφοὺς, ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτοὺς, αὐτὸν δὲ κτείνει Μαχαιρεὺς ὁ τούτων ἱερεύς. καὶ αὐτὸν κατορύσσει ὑπὸ τὸν οὐδὸν τοῦ νεῴ'. ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς [FTG p. 140]: —

1659 ἀντὶ τοῦ· συμβιώσεται αὐτῇ μέχρι τέλους: — M[i]

ὁ δ' ἐπιὼν νιν: τὸ νίν καὶ ἐπὶ πληθυντικοῦ τάσσειν εἴωθεν. ἢ ἐπὶ μόνου Πυλάδου κεῖται: — MTAB[i]

1663 δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε: ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου τοῦ χρόνου, ὡς καὶ ἐν Φοινίσσαις [1209]· 'ἔα τὸ λοιπόν· δεῦρ' ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς'. ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου· τὸ δὲ διήνυσεν ἀντὶ τοῦ κατηνάλωσεν: — MTAB

1668 καίτοι μ' ἐσῄει: περιδεὴς, φησὶν, ἦν ἐγὼ μὴ ἄρα δαίμων τις ᾖ τῶν ἀλαστόρων καὶ οὐχὶ σὺ ὁ προστάξας με μητροκτονεῖν. νῦν δὲ, φησὶν, αὐταῖς ὄψεσι θεωρῶν ἔχω τὸ πιστόν: — MTAB

1675 κατεγγυῶ: ἀντὶ τοῦ κατεγγυήσω. ὅ ἐστιν· ἐπαγγέλλομαι δώσειν πρὸς γάμον. οὐ νῦν γὰρ δίδωσιν, ἀλλ' ὕστερον τοῦ Ὀρέστου ἐν Ἀρκαδίᾳ διάγοντος μετὰ τὴν Νεοπτολέμου τελευτήν: — MTAB

1677 ἀπολαύσειας: — M[g]B[i]

1678 οἷ: ἀντὶ τοῦ ὅπου ἡμεῖς προστάσσομεν καὶ κελεύομεν: — M[i]

1680 σπένδομαι δὲ συμφοραῖς: λείπει ἡ ἐπί· ἐπὶ συμφοραῖς. σπένδομαι, φησί, φιλίαν πρὸς σὲ, ὦ Μενέλαε, ἐπὶ συμφοραῖς, τουτέστι μετὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἀτυχίας, τοῖς σοῖς, ὦ Ἄπολλον, πειθόμενος κελεύσμασιν: — MTAB

1682 ἴτε νῦν: τοῦτό φησιν, ἐπεὶ [ἐπὶ] τὰ Πελοποννησιακὰ ἐνέστη τῇ Ἑλλάδι· πρεσβευσαμένων γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων οὐ προσήκαντο τὰς σπονδὰς οἱ Ἀθηναῖοι: — MTB[i]

θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες: τοῦτό φησι διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν

---

1 ὡς om. MTB διαρπάζοντα MT 2 αὐτοῖς A ἑαυτὸν MTAB κτεῖναι B Μαχαιρεὺς ὁ Leopardus μαχαίρᾳ ὁ δὲ TAB de M non constat 3 καὶ add. Leopardus κατορύσσει αὐτὸν B 3. 4 cf. schol. 64 5 αὐτὴν M[i] 6. 7 multa detrita in M 6 νῦν T μόνου πληθυντικοῦ A εἰώθασιν A 7 τοῦ πυλάδου T 8—10 multa detrita in M 8 initio add. δεῦρο B 10 κατανάλωσεν A 12 ἄρα] ὅρα B 20 λείπει — συμφοραῖς om. B sed habet B[i] 21 ταῖς συμφοραῖς A 22 τὰς ἀτυχίας om. A πείθομαι MTAB 24 ἐνέστη] ἐνόσει MTB[i] 25 ἡ ἑλλὰς MTB[i] γὰρ] δὲ MTB[i] 27 θεῶν A τοῦ M

καιρὸν ἐνεστηκέναι τὰ Πελοποννησιακά· πρεσβευομένοις γὰρ Λακεδαιμονίοις περὶ εἰρήνης οὐκ ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι: — MTA

1687 οὕτως ὠνομάζετο ἡ τοῦ Ἡρακλέους γυνή: — MB[i]

λείπει τὸ οὖσα: — M[g]B[i]

1689 γράφεται ὑγρᾶς: — M[i]

1691 ὦ μέγα σεμνή: τοῦτο παρὰ τοῦ χοροῦ ἐστι λεγόμενον ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ποιητοῦ: — MTAB[i]

ἡ κατάληξις τῆς τραγῳδίας ἢ εἰς θρῆνον ἢ εἰς πάθος καταλύει, ἡ δὲ τῆς κωμῳδίας εἰς σπονδὰς καὶ διαλλαγάς. ὅθεν ὁρᾶται τόδε τὸ δρᾶμα κωμικῇ καταλήξει χρησάμενον· διαλλαγαὶ γὰρ πρὸς Μενέλαον καὶ Ὀρέστην. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλκήστιδι ἐκ συμφορῶν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἀναβιοτήν. ὁμοίως καὶ ἐν Τυροῖ Σοφοκλέους [FTG p. 217] ἀναγνωρισμὸς κατὰ τὸ τέλος γίνεται, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πολλὰ τοιαῦτα ἐν τῇ τραγῳδίᾳ εὑρίσκεται: — MTAB

πρὸς διάφορα ἀντίγραφα παραγέγραπται ἐκ τοῦ Διονυσίου ὑπομνήματος ὁλοσχερῶς καὶ τῶν μικτῶν: — MTB

---

1 γὰρ om. M 1. 2 περι εἰρήνησ λακεδαιμονίοισ περι εἰρήνησ M 3 οὕτωσ] ἥβη B[i] τοῦ om. B[i] 4 scholio quod praecedit adi. B[i] add. δὲ post λείπει in fine add. πάρεδροσ οὖσα B[i] 6 ἐστι om. A 9 εἰς] εἰ M τόδε om. T 10 κωμικὸν MT διαλλαγὰσ B post γὰρ addiderim γίνονται 12 τύροισ MTAB 13 τῇ om. A 15 ἐκ δὲ T διονυσ.. M σί ex corr. T 16 μικ.. ν M

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν Πολυνείκην. φυγὰς δὲ εἰς Ἄργος ἐκεῖνος παραγενόμενος ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος καὶ πείσας τὸν πενθερὸν συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἔπεισεν αὐτὸν ὑπόσπονδον εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἠδύνατο, Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξόμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα, ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο καίτοι τοῦ πατρὸς αὐτῷ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος ἑαυτὸν ἀποσφάξαι καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν· Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὑροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς ἔσφαξεν ἑαυτήν, ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν, οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικηθέντες τῆς μάχης ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν, Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρῴας ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας: — MAB

---

2 τῶν θηβῶν B 4 τὴν om. AB 5 ἀξιόλογον B 6 post ἀδελφοῦ ins. καὶ εἰσ θήβασ ἐλήλυθεν B 9 τοῦ om. A 9. 10 ηδύναντο M ἴσχυσε A 10 λοιπὸν] ἐχθρὸν A παραταξάμενοσ MAB em. Kirchhoff 11 θέσθαι MAB em. Barnes 13 ἐβουλεύετο Kirchhoff καίτοι Dindorf καὶ MAB καίπερ Kirchhoff 14 ἀπέσφαξε MAB em. Kirchhoff 16 ἐτεοκλέουσ MAB πολυνείκουσ MAB μονομαχήσαντοσ MAB 18 δὲ] τε B 20. 21 πολυνείκη M 22 οὐ om. MAB add. Byzantini

περιπαθεῖς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγῳδίᾳ. ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθανών, ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων, καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνεῖλεν ἑαυτὴν ἐπὶ τοῖς παισί, καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευσάμενοι Ἀργεῖοι ἀπώλοντο, καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται, καὶ ὁ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται καὶ σὺν αὐτῷ ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον καὶ γνωμῶν μεστὸν πολλῶν τε καὶ καλῶν: — MAB

τὸ δρᾶμά ἐστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὄψεσι καλόν, ἔστι δὲ καὶ παραπληρωματικόν· ἥ τε ἀπὸ τῶν τειχέων Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δράματος, καὶ ⟨ὁ⟩ ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἕνεκα παραγίνεται, ὅ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ᾠδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος Οἰδίπους προσέρραπται διὰ κενῆς: — MAB

χρησμός:

Λάιε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς·
τέξεις μὲν φίλον υἱόν· ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται,
παιδὸς ἑοῦ χείρεσσι λιπεῖν βίον· ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα: — MAB

τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα:

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν

---

4 θήβαισ M 6 δὲ om. A 7 γνωμῶν π. μ. MA π. γ. μ. B em. Dindorf 8 ἔστι δὲ Kirchhoff ἐπεὶ δὲ A ἐπεὶ MB 11 ὁ οἰδίπουσ MAB em. Brunck 11. 12 προσέρριπται MAB em. Tyrwhitt 12 κενοῦ MA 13—18 extat in cod. Laurent. 32,9 sub fine Sophoclis O. T. (fol. 49v) anth. Pal. 14,67 13 χρησμὸσ in mg. MA χρησμὸσ δοθεὶσ λαΐωι B 15 τέξεισ μὲν MAB δώσω τοι Laur. 172 Laur. 32,9 anth. τόδε σοι μόροσ ἔσται MAB πεπρωμένον ἐστὶ Laur. 172 anth. π. εστὶν Laur. 32,9 16 παιδὸσ ἑοῦ MAB παιδὸσ Laur. 172 σοῦ παιδὸσ Laur. 32,9 anth. χείρεσσι Laur. 32,9 χείρεσι MAB Laur. 172 anth. λείψειν anth. βίον MAB Laur. 172 φάοσ Laur. 32,9 anth. γὰρ ἔνευσε MB Laur. 32,9 γὰρ ἔνεσπε A ἐπένευσε Laur. 172 γὰρ ἔνευσα anth. 17. 18 om. anth. 17 στυγεραῖσιν A Laur. 172 19—p. 244,3 extat ap. Ath. X p. 456B in cod. Laur. 32,9 anth. Pal. 14,64 schol. Phoen. 50 Tzetz. ad Lycophr. p. 282 20 γῆν MA τετράπουν MAB Laur. 172 Ath.*) 21 τρίπουν MA Laur. 172 Ath. φυὴν μόνην A φωνὴν μόνον B βοὴν μόνον Laur. 32,9 anth. φύσιν μόνον Ath. φύσιν supra scr. ἦν Ath. C (= epitomae cod. Paris.) μόνον φύσιν schol.

*) Athenaei lectiones mihi praestitit G. Kaibel

ἑρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ: — MAB

Λάιος ἀπὸ Θηβῶν παραγενόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν ἐθεάσατο Χρύσιππον τὸν υἱὸν τοῦ Πέλοπος. τούτου ἐρασθεὶς ἠξίου αὐτὸν παραγενέσθαι εἰς Θήβας σὺν αὐτῷ. τοῦ δὲ μὴ τοῦτο ποιῆσαι βουληθέντος ἥρπασεν αὐτὸν ὁ Λάιος λάθρα τοῦ ἑαυτοῦ πατρός. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτοῦ θρηνοῦντος διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπώλειαν ὕστερον ἔμαθε καὶ μαθὼν κατηράσατο τῷ αὐτὸν ἀνελόντι μὴ παιδοποιῆσαι· εἰ δὲ τοῦτο γένηται, ὑπὸ τοῦ τικτομένου ἀναιρεθῆναι: — A

Ἀριστοφάνους: * * ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνείκους μετὰ τῶν Ἀργείων ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκους καὶ Ἐτεοκλέους καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης. † ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος * * δεύτερος Εὐριπίδης * * καθῆκε διδασκαλίαν † περὶ τούτου καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος † καὶ σῴζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν, προλογίζει δὲ Ἰοκάστη: — Vat. 1345

---

1 γίνονται A Ath. C γείνονται MB Ath. γίνηται Laur. 32,9 anth. Tzetz. γίνεται schol. Laur. 172 κινεῖται Aldina καὶ ἀν' αἰθέρα Ath. sed ἀνά τ' αἰθέρα Ath. C 2 πλείστοισιν Laur. 32,9 anth. Ath. Tzetz. πλείοσιν Ath. C τρισσοῖσιν schol. ἐπειγόμενον Laur. 32,9 anth. Tzetz. 3 τάχοσ Laur. 32,9 anth. Ath. schol. ἀφαυρότερον MAB Ath. C ἀμφότερον Laur. 172 4 κατὰ et ὁδὸν om. A spatio relicto, emendata ex Laur. 32,33 8 μαθὼν ὕστερον A 11 ἀριστοφάνουσ γραμματικοῦ ὑπόθεσισ Vat. ἡ μὲν ὑπόθεσις τοῦ δράματος add. Kirchhoff ἐπὶ τῇ στρατείᾳ Vat. 13 μὲν ἠθοποιΐα Vat. 14 θήβαισ Vat. πλὴν τῆς Kirchhoff πλει (στ suprascr.) Vat. ante ἐπὶ add. ἐδιδάχθη Kirchhoff, at Nausicrates archon nunquam fuit. choregi nomen esse coni. Wilamowitz 15. 16 Oenomaum Chrysippum Phoenissas ex eodem sumptas esse fabularum orbe dixit grammaticus, uerba tamen restitui nequeunt

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΦΟΙΝΙΣΣΑΣ

1 ὦ τὴν ἐν ἄστροις: παλαιά τις φέρεται δόξα ὡς Σοφοκλῆς μὲν ἐπιτιμήσειεν Εὐριπίδῃ ὅτι [μὴ] προέταξε τούτους τοὺς δύο στίχους, ὁ δὲ Εὐριπίδης ὅτι [μὴ] προέταξεν ἐν Ἠλέκτρᾳ [1] ὁ Σοφοκλῆς τὸ 'ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτέ': — MTAB

ἄλλως: ὁ διοδεύων τοῦ οὐρανοῦ τὴν ὁδὸν τὴν παρὰ τοῖς ἄστροις, ὅ ἐστι τὴν παρὰ τοῖς οἴκοις τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. ὅτι γὰρ ἄστρα τοὺς οἴκους φησὶ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, Ἄρατός φησιν [542]· 'αὐτὰρ ἑκάστη ἴση μετρηθεῖσα δύω περιτέμνεται ἄστρα, ζωϊδίων δέ ἑ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσιν: — MTAB

ἄλλως: ἔθος ἔχουσιν οἱ τραγικοὶ παράγειν τοὺς ἥρωας θεοῖς τὰς συμφορὰς ἀπολοφυρομένους. καὶ ἐν Μηδείᾳ [57]· 'ὥσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ': — MTAB

ἄλλως: ἐπειδὴ κυκλοτερὴς ὁ οὐρανός. ἢ ἐπειδὴ ἑλικοειδής ἐστιν ὁ ζῳδιακὸς καθ' ὃν φέρεται ὁ ἥλιος: — MTA

† ἄστρον καὶ ἀστὴρ διαφέρει· ἀστὴρ μὲν ὁ εἷς, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων ἀστροθέτημα καὶ συμφόρημα, οἷα καὶ τὰ ν⟨ῦν λεγόμενα⟩ ἄστρα τὰ ιβ ζῴδια: — A[1]

---

2 μὲν] καὶ A 3. 4 μὴ del. Valckenaer 3 προέταξεν ὁ εὐριπίδησ A 3. 4 ὁ εὐριπίδησ δὲ A ut uidetur 4 ἐν B om. MTA 6 ὁ] ὦ B 7 ὅτι] καὶ A 8 non opus est supplere δῆλον ἐξ ὧν φησιν] εἴρηκεν B 9 ζωδίων B ζωδίου MT ζωιδίου A ἑ] σε T 10 ἐπίκλησιν καλέουσιν] ἐπικλείουσιν B 12 ὡσ καὶ B ὥσθ'] ὡσ M μ' om. TA 13 ἐπῆλθέ μοι MT καὶ οὐρανῷ MTA in fine add. λέξαι μολούσῃ δεῦρο τύχας A λ. μ. δεῦρο δέσποτ B 14 ἐστιν] om. A 16—18 cf. Ammon. p. 26 et. Gud. p. 86,39 schol. E5 schol. Hec. 1103

3 λείπει ἡ σύν, ἵν' ᾖ σὺν ἵπποισι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ [Θ 24] 'αὐτῇ κεν γαίῃ' καὶ ἐν Βάκχαις 'αὐταῖσιν ἐλάταις' καὶ ἐν Ἱππολύτῳ [1189] 'αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδα'. καὶ ἔστιν Ἀττικὴ ἡ συνήθεια: — MTAB

θοαῖς ἵπποισιν: ἔδει ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀρσενικῶς αὐτοὺς ὀνομάσαι. τέσσαρες γάρ εἰσι, Χρόνος Αἶθοψ Ἀστραπὴ Βροντή. ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τοὺς ἵππους. Σώφρων 'τὰν ἵππον' καὶ ἐν Ἱππολύτῳ [1223] 'αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια' καὶ παρ' Ὁμήρῳ [Ψ 376] 'αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι': — MTAB

στρέφων περιάγων περιελαύνων τὴν ἀκτῖνα: — M^g A^g

4 ὡς δυστυχῆ Θήβαισι: ἀσεβεῖ, φασὶ, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Ἡλίου δυστυχῆ καλῶν. πῶς δὲ ἀσεβεῖ, ὁπότε καὶ Ἡσίοδος [opp. 769 sq.] ἀποφαίνει τινὰς τῶν ἡμερῶν πονηράς: — MTAB

ἄλλως: οἱ κακοδαιμονοῦντες καὶ τὰς πρῴην εὐτυχίας ἀτυχίας νομίζουσι τῇ παρούσῃ δυσποτμίᾳ βαρυνόμενοι: — MTAB

καὶ μὴν τότε εὐδαίμονες ἦσαν αἱ Θῆβαι διά τε τὸν Ἁρμονίας γάμον, ἐν ᾧ οἱ θεοὶ εἰστιάθησαν, καὶ τὴν Διονύσου καὶ Ἡρακλέους γένεσιν· νοσεῖν δὲ ἤρξατο ἐξ οὗ ἐτεκνώθη Λάιος βίᾳ θεῶν. τὰ τοιαῦτα δὲ οὐ πρὸς τὸ ἀληθές, ἀλλ' ὡς οἱ λέγοντες πάθους ἔχουσιν. εὐεπίφορος δὲ ὁ Εὐριπίδης πρὸς ⟨τὸ εἰς⟩ ἕτερα πρόσωπα πρεσβύτερα τὴν τῶν δυστυχημάτων αἰτίαν ἀναφέρειν. καὶ ἐν Τρῳάσιν [919] ἡ Ἑλένη φησίν· 'πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν Πάριν τεκοῦσα' καὶ Ὀρέστης [585]· 'σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν ἀπώλεσάς με'. κέχρηται τούτῳ τῷ εἴδει καὶ Ὅμηρος [Ε 62]· 'ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐίσας ἀρχεκάκους'· καὶ Εὔμαιος συμπαθῶς ἔχων πρὸς τὸν

1—3 scholio p. 245,14.15 adi. MTA add. δὲ post λείπει   1 σὺν θοαῖσ ἱ. B   1. 2 αὐτῇ—καὶ] αὐτοὺσ καὶ γένει A   2 γαίη ἐρύσαιμι B   αὐτῆσιν MTAB   locus in Bacchis non inuenitur   3 αὐτοῖσιν M αὐτῆσιν TAB   ἀρβύλῃσιν B   5—9 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἔδει   5 αὐτὰσ A   6 cf. Hyg. 183   τέσσαρα MTB   ἐστι T   αἶθοψ Laur. 32, 33 αἰθὼ MTAB   7 τὰσ B   σῶφρον TAB   8 εὐδοκοῦσαι A   στόμα MTAB   9 φερητίδαο A   10 περιελαύνων περιάγων τ. ἀ. Laur. 32, 33 περιάγων τ. ἀ. ἐλαύνων M^g A^g   13 τινὰσ τῶν ἡμερῶν ἀποφαίνει δυστυχεῖσ A τ. τ. ἡ. ἀ. πονηράσ B   14 εὐδαιμονίασ B   18 νοεῖν B   ἐξ οὗ καὶ M   ἔτεκε A   19 πάθοσ MT   21 ἡ om. T   22 Πάριν τεκοῦσα om. A   22. 23 ὀρ^έ MT ἐν ὀρέστη AB   24 ὁ ὅμηροσ T   25 ἐΐσουσ A   ἔχειν T

Ὀδυσσέα φησίν [ξ 68]· 'ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι' καίτοι τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς τῶν Διοσκούρων ἤδη θεῶν ὄντων καὶ πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαρκούντων. ἔτι δέ τινες ἐγκαλοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ ὡς οὐκ ἀκολούθως γενεαλογήσαντι· εἰ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο τὰ πράγματα λέγεσθαι, ἐχρῆν τὴν ἐκ Φοινίκης ἀποικίαν τοῦ Κάδμου κατὰ λεπτὸν μετὰ τῆς αἰτίας διηγήσασθαι· εἰ δὲ ἐκ τοῦ ὑπογυίου, ἔδει ἀπὸ τῶν Λαΐου δυστυχημάτων ἄρξασθαι. πρὸς οὓς ῥητέον ὅτι, εἰ μὲν ἄνωθεν ἤρξατο, μακρὸς ἂν ἦν ὁ λόγος ἄλλως τε οὐκ ἔπρεπε Θηβαίαν γυναῖκα ἀκριβῶς τὰ ἐν Φοινίκῃ ἐπίστασθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν Λαΐου δυστυχημάτων, πολλὰς ἂν τῶν περὶ τὰς Θήβας συμφορῶν παρέλιπεν. Ἀκταίωνα μὲν γὰρ αἱ οἰκεῖαι κύνες διεσπάσαντο Πενθέα τε τὸν υἱὸν Ἀγαύη, Σεμέλην τε ἐκεραύνωσε Ζεὺς καὶ τῶν Ἰνοῦς υἱῶν Λέαρχον μὲν μανεὶς ὁ πατὴρ Ἀθάμας ἀπέκτεινε, Μελικέρτης δὲ μετὰ τῆς μητρὸς ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν [οἱ Νιόβης παῖδες ἐτοξεύθησαν καὶ αὐτὴ λίθος ὁρᾶται δακρύων]: — MTAB

5 ἐπέβαλες ἀνέτειλας. ἐμφαντικὸν δὲ πάνυ τὸ ἀκτῖν' ἐφῆκας: — M¹Aᵍ

ἡνίκα διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Εὐρώπην καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ γῆν παρεγένετο ἐνταῦθα: — Mᵍ

Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν: ὁ Κάδμος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀποσταλεὶς τὴν ἰδίαν ζητῆσαι ἀδελφὴν καὶ μὴ ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διὰ τὸ ⟨ἀπαγορευ⟩θῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς εἰ μὴ αὐτὴν καταλάβοι, τὴν Ἁρμονίαν ἁρπάσαι προνοίᾳ Ἀθηνᾶς λέγεται: — M

Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος· Ἀγήνορος δὲ καὶ Ἀργιόπης τῆς Νείλου Κάδμος Κίλιξ Φοῖνιξ, ἀφ' οὗ οἱ Φοίνικες·

---

1 ὤφελον M ὄφελον TA ὄφελ' B ἀποφώλον A ὀλέσαι add. A¹ καίτοι] καὶ TA 2 καὶ] ὡς A 3 ἐγκαλοῦσι] ἀκολουθοῦσι A 4 μὲν γὰρ B 4. 5 λέγειν B 5 τοῦ κάδμου post κατὰ λεπτὸν coll. MT 6 τοῦ ὑπογύου M τῆς ὑπογυίου ἀρχῆς A τ. ὑπονίου ἀ. T τ. ὑπογύου α. B 9 δυστυχημάτων ἤρξατο T 10 τὰς om. A κατέλιπεν A 11 τε om. MTA ἀγαυης M ἀγαυῆς TB ἀγαρῆς A 12 ὁ ζεὺς AB τὸν—υἱὸν A μάνης M μανῆς T 12. 13 ῥαθάμας M 13 τὴν om. B 14 νιόβης δὲ A v. τὲ B. de Cadmi stirpe loquitur grammaticus neque hic Niobidae adiungi possunt 16. 17 ἀφῆκας Aᵍ 21 ἀποστρέψας M 21. 22 τὸν ἑαυτοῦ πατέρα M 24 — p. 248,2 cf. schol. Rhes. 28 schol. Ap. Rh. III 1186 Apollod. II 1, 4, 2. III 1, 1, 1.2 Paus. VII 4,1 24 λιβύη M βέλαιος MT γέλοιος A 25 δὲ om. B ἀργειόπης Laur. 32, 33 ἀντιόπης MTAB τῆς] τοῦ TB Νείλου Valckenaer βήλου MTAB

Φοίνικος καὶ Τηλέφης τῆς Ἐπιμεδούσης Πείρως Ἀστυπάλη Εὐρώπεια. ἔνιοι δὲ ἀντὶ Ἁρμονίας Ἠλέκτραν αὐτόν φασι γῆμαι: — MTAB

6 Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα: εἰ μὲν ἐπὶ πάσης τῆς Φοινίκης, ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ παραλίαν· εἰ δὲ ἐπὶ μιᾶς πόλεως, ἐκδεκτέον τὴν Τύρον· νησιάζεται γάρ, ὡς καὶ ἑξῆς [202]· 'Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν ἀκροθίνια Λοξίᾳ Φοινίσσας ἀπὸ νάσου': — MTAB

ἄλλως: τὴν Τύρον· νησιάζεται γάρ. ἡ Φοινίκη· προληπτικὸς δὲ ὁ λόγος· οὐδέπω γὰρ ἐκαλεῖτο Φοινίκη. ἐν γοῦν τῷ Φρίξῳ [frg. 816] φησίν· 'ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι, Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται, Φοῖνιξ, ὅθενπερ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει, καὶ Θάσος': —

7 ἔνιοι Ἁρμονίαν τὴν Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος αὐτὸν λέγουσι γεγαμηκέναι: — M[1]TAB

Κύπριδος Ἁρμονίαν: Δέρκυλος [frg. 4] Θηβαίου τινὸς Δράκοντος, Ἄρεως δὲ υἱοῦ φησιν εἶναι τὴν Ἁρμονίαν θυγατέρα, ὃν φονεύσας Κάδμος ἔγημεν Ἁρμονίαν. Ἔφορος [frg. 12] δὲ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος αὐτὴν εἶναι λέγει, Κάδμου δὲ παραπλέοντος τὴν Σαμοθρᾴκην ἁρπάσαι αὐτήν, τὴν δὲ εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς ὀνομάσαι τὰς Ἠλέκτρας πύλας. καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Σαμοθρᾴκῃ ζητοῦσιν αὐτὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς. Δημαγόρας [frg. 1] δὲ ἀπὸ Λιβύης ἐλθοῦσαν τὴν Ἠλέκτραν οἰκῆσαι τὴν Σαμοθρᾴκην· ἔνθα συγγενομένη Διὶ ἐτέκνωσεν Ἠετίωνα Δάρδανον Ἁρμονίαν. τὸν δὲ Κάδμον παραπλέοντα ἐπὶ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς μετὰ Θάσου

---

1 φοίνικησ MB τηλέφου TB τῆς] πηρ ... A πείρωσ TB πίσιοσ M om. A ἀστυπύλη A 2 post Εὐρώπεια add. φοινίκη AB 2 ἀντὶ] αὐτὰσ T αὐτὸν φασὶ γῆμαι A α. φησι γ. MT γ. α. φασι B 6 καὶ om. A 7 φοινίκησ MT φοινίκων A νάσου] φοι ..... M in fine add. τουτέστι τῆσ φοινίκησ νήσου τύρου καὶ κάδμοσ ἔμολε τάνδε γᾶν τύριοσ B 9 δὲ om. A 10 τρεῖσ Tzetz. ad Aristoph. Ran. 1225 γὰρ MTAB κοῦροι TA παῖδεσ B de M non constat καὶ om. B 10. 11 κικλίσκεται B

11 ὅθεν παρὰ TA 12 τὴν ἠλέκτρασ αὐτὸν λ^ε τῆσ ἄτλαντοσ MT τὴν ἠλέκτρασ αὐτὸν οὐ τὴν ἄτλαντοσ λέγουσι B λέγουσιν αὐτὸν τὸν ἠλέκτρασ A 14 δέρκυλοσ M δερκύλλοσ T δερκυλλοσ B spatio rel. om. A 15 Ἄρεως—φησιν] ἄρεωσ δὲ θηβαίου φασὶν MT ἄρεοσ φασὶ θηβαίου A ἄρεωσ υἱοῦ βασιλέωσ δὲ θηβαίων φησὶν B τὴν ἁρμονίαν εἶναι B 16—19 ἔφοροσ δὲ—ἑορταῖσ initio coll. MTA post Δερκύλος add. δὲ 17 λέγουσι T κάδμον—παραπλέοντα B 19. 20 δημη^{γρ} A 21 Ἠετίωνα Valckenaer ἡμιθέαν MTAB 22 μετὰ θάσου ante ἐπὶ ζήτησιν τ. α. coll. AB

μυηθῆναί τε καὶ μυούμενον ἰδεῖν τὴν Ἁρμονίαν, προνοίᾳ δὲ Ἀθηνᾶς ἁρπάσαι αὐτήν: — MTAB

8 Πολύδωρον: τοῦτον οἱ ποιηταὶ † πίνακον καλοῦσι Πολύδωρον [δὲ] διὰ τὸ πολλὰ δῶρα εἰληφέναι τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ: — M[i]TAB

10 ἐγὼ δὲ παῖς μέν: γενεαλογήσας ἕως Λαΐου ἀνατρέχει ἐπὶ τοὺς γονεῖς Κρέοντος καὶ Ἰοκάστης: — M[i]TAB

ἐπονομάζομαι: — M[g]A[g]

12 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με: ἀσφαλίζεται τὴν ὀνομασίαν τῆς ἡρωίνης, ἐπεὶ οἱ παλαιότεροι Ἐπικάστην ⟨αὐτὴν⟩ καλοῦσι. καὶ Ὅμηρος [λ 271] 'μητέρα δ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην': — M[i]TAB

13 γαμεῖ δὲ Λάϊός μ': Ἐπιμενίδης [frg. 6] Εὐρύκλειαν τὴν Ἐκφαντός φησιν αὐτὸν γεγαμηκέναι, ἐξ ἧς εἶναι τὸν Οἰδίποδα· οἱ δὲ δύο τὸν Λάιον γῆμαι γυναῖκας, Εὐρύκλειαν καὶ Ἐπικάστην. καὶ τὸν Οἰδίποδα δέ φασιν Ἐπικάστην τε τὴν μητέρα γεγαμηκέναι καὶ Εὐρυγάνην. † λιγύστιος δέ φησιν ὡς ἐκ χρησμοῦ τοὺς παῖδας ἀκούσας ἀλληλοκτονήσειν ἐξέθηκε τὸν Πολυνείκην, Κάστωρ δὲ ἀμφοτέρους ἐκτεθῆναι: — MTAB

14 ἀντὶ τοῦ· ἐκ πολλοῦ χρόνου γήμας με: — M[i]A[g]B[i]

15 ἐρωτᾷ μὲν τῆς ἀπαιδίας τὴν αἰτίαν, αἰτεῖ δὲ τῆς ἀρρενογονίας τὴν εὐτυχίαν: — M[i]B[i]

16 ἐπιμιξίαν μετοχὴν σχέσιν: — M[g]A[g]

17 πολεμικοῖς: — M[g]A[g]

18 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα: Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικὸς ἀλληγορῶν φησι σχιστοὺς λιμένας Ἀφροδίτης [vs. 261] ἐν οἷς ἡ τῶν παίδων

---

1 καὶ προνοία δὲ A 3 ταῦτα ὁ ποιητὴσ πίνακον καλεῖ A πίνακον] scripserim παρωνύμως 4. 5 τὴν—αὐτοῦ add. A[1] 6. 7 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post γενεαλογήσας 6 γενεαλογήσασα TA 6. 7 εἰσ τοὺσ γονεῖσ κρέοντοσ καὶ ἰοκάστησ Mon. 568 ἐπὶ τοὺσ γηγενεῖσ κρέοντα καὶ ἰοκάστην M[i]TAB 10 ἡρωίνης] ἥρασινισ A οἱ] καὶ T παλαιοὶ A 10. 11 καλοῦσι—καλὴν spatio uacuo ins. A[1] 10 καὶ om. T 11 οἰδιπόδασ T εἶδον MT om. A[1] 12—17 fere omnia detrita in M 13 αὐτόν φησι A ἐξ—τὸν spatio uacuo ins. A[1] 14 φασι add. B post Λάιον εὐρύχειαν T 15 δέ φασιν B φησὶν TA τὲ B δὲ T om. A εὐρυγόνην T 15—17 non apta huic loco sed vs. 67 15. 16 λιγύστιοσ MTA αἰγύπτιοσ B 16 ἀκούσασα MT ἀλληλοκτονῆσαι TAB 17 πολυνείκεα T κάστωρ A μυ . . . . . M μυστήριον T μήστωρ B 23. 24 ἀλληγόρην T 24 σχιστοὺς] ἔχεισ τοὺσ B λιμέναϲ B λιμῶνας M λειμῶνασ TA post Ἀφροδίτης add. καλεῖ MT φασὶν A

γένεσίς ἐστιν. Εὐριπίδης δὲ ταὐτὸν τούτῳ φάσκων τήν τε ἔννοιαν τὴν αἰσχρὰν ἀπέφυγε καὶ τοῖς ὀνόμασιν οἰκείοις ἐχρήσατο καὶ τεχνικαῖς ταῖς μεταφοραῖς, σπόρον καὶ ἄλοκα λέγων: — MTAB

18 ἄλοκα: αὔλακα· αὖλαξ δὲ ἡ τομὴ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἀρότρου. μεταφορικῶς δὲ λέγει· μὴ συνέρχου τῇ γυναικί: — MTA

ἄλλως: μεταφορικῶς, τὴν αὔλακα μὴ σπεῖρε, ἀπὸ τῆς ἀρουμένης γῆς: — MTAB

μὴ παιδοποίει: — Mg

παρὰ γνώμην θεοῦ: — Mg

21 ὁ δ' ἡδονῇ δούς: ἐκ τοῦ οἴνου εἰς ἡδονὴν τραπείς: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν δοὺς εἰς εὐωχίαν. πῶς προεγνωκυῖα ἡ γυνὴ τὸν χρησμὸν οὐκ ἀπέτρεψε τῆς μίξεως τὸν Λάιον. ἢ οὖν ὕστερον εἶπεν αὐτῇ ἢ εἶπε μέν, ἡ δ' ὑπώπτευσε τὸ ῥηθὲν εἶναι ψεῦδος διὰ τὸν ἔρωτα Χρυσίππου: — MTAB

† ἄλλως: καὶ διὰ τί τὸν χρησμὸν προεγνωκυῖα Ἰοκάστη οὐκ ἐκώλυσεν αὐτόν. ἢ οὖν οὐκ ἐγίνωσκεν ἢ ὑπώπτευσεν αὐτὸν ψεύδεσθαι ⟨ὑπο⟩νοήσασα ταῦτα διὰ τὸν ἔρωτα λέγεσθαι τοῦ Χρυσίππου: — A

εἰς μέθην: — Mg

24 λειμῶν' ἐς Ἥρας: ἢ ὅτι πᾶς λειμὼν ἱερός ἐστι τῆς Ἥρας ἢ ὅτι Κιθαιρωνίας Ἥρας ἐστὶν ἐν Θήβαις ἱερόν. ὅσοι δὲ ἐγκαλοῦσιν ὡς ἐν ἱερῷ τόπῳ ἐκτεθέντος τοῦ παιδός, ἴστωσαν ὅτι καὶ Ἀθῆναι ἱεραὶ μὲν λέγονται τῆς Ἀθηνᾶς, ὀλίγος δέ ἐστιν ⟨ὁ⟩ τῆς ἀκροπόλεως εὐαγής τε καὶ ἱερὸς τόπος. καὶ λελωβημένον δὲ ἀνείλοντο τὸ βρέφος ἴσως τῷ κάλλει νενικημένοι καὶ τὴν ἴασιν εὐμαρῆ νομίσαντες αὐτῷ ὑπὸ τῆς βασιλείας ἔσεσθαι: — MTAB

ἀκρωτήριον: — MgAg

25 δίδωσι βουκόλοισιν: ἵνα ἀποθάνῃ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀνελεῖν τὸ βρέφος φεύγων τὸ μύσος: — MAB

---

1 τούτῳ] τοῦτο B τε] μὲν A 2 οἰκείας A οἰκείως MTB 3 σπόρον] πυρον M αὔλοκα A 4 cf. et. m. p. 70,2 Gud. p. 39,15 Hesych. Suid. ὑπὲρ T τοῦ om. A 5 λέγεται A 6 μὴ σπεῖρε τὴν αὔλακα B ὑπὸ MTA 11 ἀντὶ τοῦ om. A εἰς om. MT (sed habent ἑαυτὸν δοὺς εἰς εὐωχίαν MgAg) εἰς εὐωχίαν om. B καὶ πῶς AB 12 τὸν χρησμὸν ἡ γυνὴ B οὐκ — μίξεως spatio uacuo ins. A[1] ἀπέστρεψε MTB 13 μὲν om. MA 19 ἱερόν T 20 ἱερὸν ἐν θήβαις A 21 εἰστεθέντος MA τοῦ om. A ἔστωσαν B 21. 22 μὲν ἱεραὶ B 23 δὲ ὅμως B ἀνείλαντο B ἀνεῖλον MTA 25 ἔπεσθαι A 26 cf. Suid. 27 initio add. δίδωσι βουκόλοις A

26 σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα: διὰ μέσων τῶν σφυρῶν τὰ σιδηρᾶ κέντρα πείρας: — MTA

ἄλλως: καὶ θηριώδης, φασὶ, καὶ ἀνόητος ⟨παρόσον⟩ ἀνελεῖν μὲν οὐκ ἤθελε τὸ βρέφος, οὕτως δὲ χαλεπῶς ἐλωβήσατο. ῥητέον ὅτι τὸ μὲν ἀποκτεῖναι ἀσεβὲς ἡγήσατο· εἰ δὲ διατρήσειεν αὐτῷ κέντροις τὼ πόδε, τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον ἐκφεύξεσθαι μηδενὸς ἀνελομένου ἂν βρέφος λελωβημένον. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν σπαργάνων φασὶν αὐτὸν ἐξῳδηκέναι ἐκ ταὐτομάτου τὼ πόδε. οἱ δὲ εἰς θάλασσαν ἐκριφῆναι βληθέντα εἰς λάρνακα καὶ προσοκείλαντα τῇ Σικυῶνι ὑπὸ τοῦ Πολύβου ἀνατραφῆναι. ἔνιοι δὲ καὶ Ἡλίου φασὶν αὐτὸν εἶναι παῖδα. τινὲς δὲ * * Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου ὑποβεβλῆσθαι αὐτὸν † αὐτῷ φασιν, ὕστερον δὲ ἁρπάσαντος Λαΐου Χρύσιππον, βοηθὸν ὄντα τῷ Χρυσίππῳ ἀποκτεῖναι τὸν Λάιον, τῇ δὲ Ἰοκάστῃ ἐλθούσῃ ἐπὶ τὴν κηδείαν τοῦ νεκροῦ μιγέντα γεννῆσαι τοὺς παῖδας, ὕστερον δὲ λύσαντα τὸ αἴνιγμα γνωρισθῆναι. οἱ δὲ τὸν Πόλυβον αὐτὸν τυφλῶσαι τοὺς περὶ τῆς πατροκτονίας χρησμοὺς ἀκούσαντα. τινὲς δὲ καὶ τὴν μητέρα αὐτῷ φασιν ἀνῃρῆσθαι. ἀνελεῖν δὲ αὐτὸν οὐ μόνον τὴν Σφίγγα, ἀλλὰ καὶ τὴν Τευμησίαν ἀλώπεκα, ὡς Κόριννα [frg. 33]. οἱ δὲ τὴν Σφίγγα Μακαρέως μὲν γενέσθαι γυναῖκα,

1 μέσον T 2 σπείρασ T 3 καὶ (prius)] ὡσ MTA 4 ἤθελε] ἔμελλε MTA οὕτως] ὁ MTA τὸ om. M 5 αὐτοῖσ TA αὐτοῖσ siue αὐτῶν M κέντρα MTA τὼ] τὸ M 6 πόδε — κίνδυνον om. M ἐπηρμένον T φεύξεσθαι A ἀνελουμένου M ἂν om. T 7 φησὶν αὐτὸν MT αὐτὸν φησὶν A 8—10 cf. schol. λ 271 8 ἐκριφῆναι βληθέντα] ἐκβληθῆναι MTA 10 καὶ ἡλίου φασὶν M καὶ φασὶν T φασὶ καὶ ὅτι A suppleuerim ἐνεχθέντα πρὸς Ἱ. uel tale quid 11 αὐτῷ φασιν A αὐτὸ φασὶν T in M haec detrita sunt 12 ἁρπάσαντος om. spatio rel. A 13 τὴν δὲ ἰοκάστην ἐλθοῦσαν MTA 15 τοὺς om. A 16 καὶ om. T αὐτοῦ T φασιν om. T 17 τευμησσίαν M τεμισίαν A 18 κόρρινα MTA 18 — p. 252,4 Paus. IX 26 οἱ δὲ κατὰ λῃστείαν σὺν δυνάμει ναυτικῇ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν ἐς τὴν πρὸς Ἀνθηδόνι σχεῖν θάλασσαν, καταλαβοῦσαν δὲ τὸ ὄρος τοῦτο ἁρπαγαῖς χρῆσθαι, πρὶν ἐξεῖλεν Οἰδίπους αὐτὴν ὑπερβαλόμενος πλήθει στρατιᾶς, ἣν ἀφίκετο ἔχων ἐκ Κορίνθου. λέγεται δὲ καὶ ὡς νόθη Λαΐου θυγάτηρ εἴη καὶ ὡς τὸν χρησμὸν τὸν Κάδμῳ δοθέντα ἐκ Δελφῶν διδάξειεν αὐτὴν κατὰ εὔνοιαν ὁ Λάιος· ἐπίστασθαι δὲ πλὴν τοὺς βασιλέας οὐδένα ἄλλον τὸ μάντευμα. ὁπότε οὖν τῇ Σφιγγὶ ἀμφισβητήσων τις ἀφίκοιτο τῆς ἀρχῆς· γενέσθαι γὰρ τῷ Λαΐῳ ἐκ παλλακῶν υἱούς, καὶ τὰ χρησθέντα ἐκ Δελφῶν ἐς Ἐπικάστην μόνην καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης ἔχειν παῖδας· τὴν οὖν Σφίγγα χρῆσθαι σοφίσμασιν ἐς τοὺς ἀδελφοὺς ὡς τὸν Κάδμῳ γενόμενον χρησμὸν εἰδεῖεν ἂν Λαΐου γε ὄντες· οὐκ ἔχοντας δὲ αὐτοὺς ἀποκρίνασθαι θανάτῳ ζημιοῦν ἅτε οὐ προσηκόντως ἀμφισβητοῦντας γένους τε καὶ ἀρχῆς. Οἰδίπους δὲ ἄρ' ἀφίκετο ὑπὸ ὀνείρατος δεδιδαγμένος τὸν χρησμόν. 18 μακάρσῳ A

θυγατέρα δὲ Οὐκαλέγοντος ἑνὸς τῶν ἐγχωρίων· οὗ τελευτήσαντος κατασχεῖν τὸ Φίκειον, εἶτ' ἀναιρεθῆναι ὑπό τινος Οἰδίποδος συνελθόντος αὐτῇ. τινὲς δὲ καὶ Λαΐου τὴν Σφίγγα παραδιδόασιν ὡς Λυσίμαχος [frg. 5]: — MTA

27 ὅθεν νιν Ἑλλάς: ἀφ' οὗ. Οἰδίπους παρὰ τὸ οἰδεῖν τοὺς πόδας ἐκ τῶν περονῶν: — MTA

ἡ μὲν Μερόπη πρώτη αὐτὸν ἐκάλεσεν Οἰδίπουν, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἀπ' αὐτῆς διεδέξατο τὸ ὄνομα: — MTAB[i]

28 Πολύβου δέ νιν: τύραννος καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς Βοιωτίας· οἱ δὲ τῆς Κορίνθου φασὶ βασιλέα: — MTA

ἱπποβουκόλοι: ἱπποφορβοί· τὸ δὲ βουκόλοι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου ζῴου ὡς τὸ [Υ 221] 'τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο'. τινὲς δὲ ἐν λάρνακι βληθέντα καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφέντα τὸν παῖδα προσπελασθῆναι τῇ Κορίνθῳ φασίν: — MTAB

ἀπίθανον τὸ τοὺς βουκόλους βρέφος ἀνελέσθαι καὶ οὕτως λελωβημένον. ῥητέον ὅτι ἄγροικοι ὄντες τῇ δεσποίνῃ χαριεῖσθαι ἐδόκουν· καὶ γὰρ τὸ εἶδος τοῦ παιδὸς καλὸν ἑώρων: — MTA

29 ἡ γυνὴ Πολύβου Μερόπη: — M[g]B[i]

31 μαστοῖς ὑφεῖτο: ὑπέβαλεν. εὔηθες δέ, φασίν, εἰ λελωβημένον ὑπεβάλετο παιδίον ὅπου γε ἐκτίθεμεν καὶ τὰ ἐξ ἡμῶν πεπηρωμένα. καὶ τί θαυμαστὸν ⟨αὐτὴν⟩ ὑποβάλλεσθαι, φοβουμένην μὲν ἐκπεσεῖν διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἀποτρίψεσθαι δὲ ⟨ἐλπίζουσαν⟩ τὴν τῆς ὑποβολῆς ὑποψίαν διὰ τὴν ὑποῦσαν συμφορὰν τῷ βρέφει· καὶ τὸ ἰαθήσεσθαι δὲ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπεγνώκει: — MTA[1]B

---

1 Οὐκαλέγοντος] οὐκ ἂν λέγοντοσ T ἄγοντοσ spatio ante rel. A οἱ τελευτήσαντοσ T οὕτωσ μελετήσαντοσ A 2 τὸ Φίκειον C. Müller τὴν σφίγγα MTA εἶτ' ἀναιρεθῆναι Valckenaer ἐπαναιρεθῆναι MTA ὑπό τινος om. spatio rel. A 3 τινὲς—Λυσίμαχος om. spatio rel. A 7. 8 scholio quod praecedit adi. MTA 7 οἰδίπουν ἐκάλεσεν B[i] 9. 10 μέρει—βασιλέα om. spatio rel. A 11. 12 cf. Hesych. schol. Υ 221 Eust. p. 160,5 12 τὸ τοῦ] τὸ A ἕλος—βουκολέοντο om. A βουκολέονται MT 13 τὸν παῖδα om. A 14. 15 προσπελαγισθῆναι T περισωθῆναι A 15—17 scholio quod praecedit adi. MTA add. δὲ post ἀπίθανον 15 ἀπέθανον T τὸ A τοῦτο MT βρέφουσ A 16 ῥητέον om. spatio rel. A ῥητέον δὲ M τῇ δεσποίνῃ] δεσποίνην M 17 γὰρ] ὅτι A 19—24 lemma scripsit A omnia cetera A[1] 20 ὑπέβαλεν τὸ M ὑπέβαλε τὸ T ὑπεβάλλετο A[1]B καὶ ἐκτίθεμεν B 20. 21 εμεν—ὑποβάλλεσθαι om. A[1] spatio rel. 22 ἀποτρίψασθαι MTA[1]B ὑπερβολῆσ MT 23. 24 καὶ—ἀπεγνώκει om. A[1] spatio rel. 23 δὲ om. MT 24 οὐ κατεγνώκει MT

καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν: πείθει τὸν ἄνδρα αὐτὴν αὐτῷ τεκεῖν. ἢ ἀναπείθει λέγειν τοῖς ἔξω ⟨ὅτι⟩ αὐτοῦ τέκνον εἴη. πῶς δὲ λελωβημένον αὐτὸν ἡ γυνὴ τοῦ βασιλέως ἐλάμβανεν· ὅτι οὐκ ἤθελε δοῦναι τοῖς ἔξω περὶ ἑαυτῆς ὑπόνοιαν ὡς οὔσης στείρας, ἀλλ' ἵνα καὶ πίστιν μείζονα ἐνδείξηται ὅτι οὗτος ἐμός ἐστιν ὁ παῖς, ὅτι ἰδοὺ καὶ λελωβημένον αὐτὸν ἔχω· οὐκ ἂν γὰρ ξένον * οὐκ ἀσινῆ ὄντα: — MT

32 ἤδη δὲ πυρσαῖς: ἡδέως καὶ τραγικῶς τὴν ἀκμὴν ἐξέφρασεν: — MTA^{g}B^{i}

πυρσαῖς: πρὸ γὰρ τοῦ τοὺς ἰούλους ⟨ἐκ⟩βαλεῖν ξανθίζεται τὰ γένεια τῇ θερμότητι τῶν τριχῶν: — MT

εἰς ἄνδρας, ἢ εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν, ἐμβαίνων: — M^{g}

33 παῖς Πολύβου, ἀλλὰ θετός: — M^{g}

ἢ γνοὺς ἤ τινος: γνοὺς ὅτι οὐκ εἴη Πολύβου παῖς γνήσιος ἀλλὰ νόθος ἢ μαθὼν παρά τινος τῶν ἡλικιωτῶν ὀνειδίσαντος ὅτι νόθος εἴη. ἔνιοι δέ φασιν εἰς Πυθῶνα ἐξεληλυθέναι τὸν Οἰδίποδα, ἵνα τροφεῖα ἀποδῷ τῷ Ἀπόλλωνι: — MTA^{1}B

35 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔστειχε: — M^{g}A^{g}B^{i}

36 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα: ἤτοι τότε ὀνείρου ταράξαντος αὐτὸν ἢ ὅτε λοιπὸν ὑπώπτευσε τὴν ἡλικίαν τοῦ παιδὸς ⟨εἰς ἄνδρας⟩ προκόπτειν. ἐβούλετο γὰρ ἢ τεθνεῶτα αὐτὸν ἀκούσας διάγειν ἀδεῶς ἢ ζῶντα ἀκούσας φυλάττειν ἑαυτόν: — MTA^{1}B

γράφεται καὶ ἰδεῖν: — A^{g}B^{g}

37 εἰς ταὐτὸν τῆς σχιστῆς ὁδοῦ τῆς Φωκίδος συνάπτουσι πόδα, ἀντὶ τοῦ συναντῶσιν ἀλλήλοις: — M^{g}B

καὶ ξυνάπτετον: καὶ συντυγχάνουσιν [τὸν πόδα] ἐπὶ τῆς σχιστῆς

1 αὐτὴν αὐτῷ] τὸ αὐτὸν M τὸν αὐτὸν T 2 ἢ] καὶ MT τοῖς} τῶν M τέκνων M 4 ὡς] καὶ MT 6 suppleas ἀνειλόμην 7 τραγικῶς] γραφικῶς Valckenaer · 9. 10 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ post πυρσαῖς 9 πρὸσ MT βάλλειν MT ξανθιζόμενα MT 11 ἢ] καὶ M^{g} 13 γνοὺς—εἴη om. A^{1} spatio rel. παῖσ πολύβου TB παῖς om. A^{1} 14 ὀνειδισάντων MT εἴ T 15 ἐληλυθέναι A^{1}B φασὶ post Οἰδίποδα rep. MT 16 δῶι B δῶ A^{1} ut uidetur τὸν ἀπόλλωνα MT 18 ὀνείρου om. spatio rel. A^{1} ταραξαντοσ ἀντ' A^{1} ταραξάντων MT 19 αὐτὴ τὴν A^{1} αὐτὴν τὴν B 20 διάγων M 21 in fine add. B μαστεύων δὲ ζητῶν ὅθεν καὶ μαστὸσ ὁ ἐπιζητούμενοσ παρὰ τῶν παίδων 23 καὶ εἰσ B τὸν πόδα B 23. 24 ἀντὶ—ἀλλήλοις om. B sed habet B^{i} 25—p. 254,2 scholio quod praecedit adi. B pro καὶ scripto ἤτοι 25 τὸν πόδα del. Valckenaer

ὁδοῦ ἐν Φωκίδι. οὕτως δὲ καλεῖται, ἐπειδὴ σχίζει τὴν ἐπὶ Βοιωτίαν καὶ Θήβας καὶ Ἀττικὴν καὶ Κόρινθον ὁδόν: — MTB

39 ὁ ἡνίοχος. Πολυφόντην δὲ τὸν κήρυκα * *: — M[g]T

τοῦτον Φερεκύδης [frg. 47[a]] Πολυποίτην φησίν: — M[g]TB[i]

40 ὦ ξένε: καλῶς ἑτέρῳ ἕτερον περίκειται φρύαγμα, Λαΐῳ μὲν διὰ ⟨τὸ⟩ τῆς ἀρχῆς ἀξίωμα, Οἰδίποδι δὲ ὅτι βασιλέως υἱὸς ἦν καὶ προπετὴς ὡς νέος καὶ ὁδοῦ τῆς πᾶσι κοινῆς εἴργετο: — MT

41 ἔτρεχε μὴ φθεγγόμενος. ἢ ὅτι † τέλος λοιπὸν εἶχε καὶ ἐδεδοίκει μήποτε ἄλλος τὴν ἀρχὴν διαδέξηται: — M[g]TA[g]B[i]

42 χηλαῖς τένοντας: ἐν ταῖς χηλαῖς τοὺς τῶν ποδῶν τοῦ Οἰδίποδος τένοντας ἐξήμασσον οὐχ ὑποχωροῦντος αὐτοῦ τῆς ὁδοῦ: — MTA[1]B

χηλὴ διὰ τὸ ὥσπερ κεχηνέναι τοὺς ὄνυχας: — MT

τοῖς ὄνυξιν: — M[g]

τὰ ἐπάνω τῶν ποδῶν: — M[g]

ἀντὶ τοῦ ἤμασσον: — M[g]

43 ὅθεν· τί τακτός: ὑποστικτέον εἰς τὸ ὅθεν· ἔμελλε δὲ ἴσως τὴν λοιδορίαν καὶ τὴν μάχην ἀμφοτέρων λέγειν: — MTA[i]

ἄλλως: τί οὖν, φησί, ταῦτα τὰ περιττὰ καὶ τὰ ἐκτὸς τῶν παθῶν λέγω: — MT

ποία με χρεία λέγειν τὰ ἔξω τῶν κακῶν. τὰς παρακολουθησάσας ὕβρεις, τοὺς διαπληκτισμοὺς οὐ λέγω, ἀλλ' αὐτὸ τὸ κακὸν ἐν συντόμῳ ὅτι παῖς πατέρα καίνει: — TAB

44 παῖς πατέρα κτείνει: — M[g]

φονεύει: — M[g]A[g]

καὶ λαβὼν ὀχήματα: ζητοῦσι πῶς ἐπὶ τὸ μαντεῖον οὐκέτι ἀπῆλθεν ὁ Οἰδίπους. φασὶν ὅτι οὐκ ᾤετο τὸν θεὸν εὐθέως χρήσειν αὐτῷ μυσαρῷ γενομένῳ πρὶν καθαρθῆναι καὶ ἅμα ἵνα μὴ γνῷ ὅτι πατέρα ἔκτεινεν· εἵμαρτο γὰρ αὐτῷ καὶ μητέρα γῆμαι. ὅτι δὲ Πολύβῳ δέδωκε

---

1 ἐν φωκίδι post καλεῖται coll. MTB δὲ om. B ἐπεὶ διασχίζει B 3 πολυφήτην M[g]T cf. Apollod. III 5, 7, 5 4 scholio quod praecedit adi. M[g]T πολυπήτην M[g] 5 ἑτέρῳ ἕτερον] ἑτέρωσ M ἕτερον T 6 ἀξιώματι T 7 πᾶσησ M πάσησ T 8 ἐβάδιζε A[g]B[i] 8. 9 ἢ— διαδέξηται om. A[g]B[i] 9 δέξηται M[g] 10 ἐν] καὶ T τοὺς] τοῖσ M 15 scholio quod praecedit adi. M[g] pro ἀ. τ. ἤ. scripto ἀνίμασσον 16 ἔμελλε] ἔμαθεν MT 17 ἀμφοτέρουσ M ἀμφοτέρωσ T λέγειν spatio rel. om. A[1] 20 ποία μοι B om. A[1] spatio rel. τὰσ ἔξασ A[1] 21 ὕβρεις om. T 22 κτένει T 25 εἰσ B 26 χρήσασθαι A 28 αὐτῷ om. B τὴν μητέρα A ὅτι] ἔτι M

τοὺς ἵππους καὶ Ἀντίμαχός φησιν ἐν Λύδῃ [frg. 34]· ‘εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τούσδε ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας’. ζητοῦσι δὲ πάλιν πῶς οὐδεμίαν Θηβαῖοι ζήτησιν πεποίηνται τεθνεῶτος αὐτοῖς τοῦ βασιλέως. λεκτέον ὅτι εὐθὺς μὲν αὐτὸν οὐκ ἐπεζήτησαν ἐν Δελφοῖς εἶναι νομίζοντες, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ἵππων ἀφανῶν γενομένων λῃστῶν ἐδόκει τοὔργον γεγονέναι: — MTAB

ἄλλως: δεῖ νοεῖν ὅτι Οἰδίπους φονεύσας τὸν Λάιον ὡς ἐναγὴς παραχρῆμα οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν· οὐ γὰρ ᾤετο χρήσειν αὐτῷ τὸν θεόν. ὑποστρέψας δὲ εἰς Κόρινθον μετὰ τῶν ἵππων Λαΐου καὶ καθαρθεὶς τὸν φόνον πάλιν ἐπὶ τῷ γνῶναι τοὺς γονεῖς ἐπανῆλθε πρὸς τὸν θεόν. λαβὼν δὲ χρησμὸν ὡς ὅτι ἐπὶ φθορᾷ τοῦ πατρὸς ἐτέχθη καὶ συνουσίᾳ τῆς μητρὸς διέγνω φυγεῖν τὴν Κόρινθον τὴν νομιζομένην πατρίδα. γνοὺς δὲ τοῦ Κρέοντος τὸ κήρυγμα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καθίησιν ἑαυτὸν τῆς Σφιγγὸς κινδύνῳ τὴν εὐτυχίαν θηρώμενος: — MTAB

45 Πολύβῳ τροφεῖ: οἷον τῷ θρέψαντι. γνοὺς ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτοῦ πατήρ, τροφεῖα καταβάλλει: — MTA

ὡς δ᾽ ἐπεζάρει: ἐζήτησε τοὺς ἐν τῇ πόλει ἀφαρπάσαι: — MTA

ζάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικόν. τὴν δὲ Σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσωπον μὲν παρθένου, στῆθος δὲ καὶ πόδας λέοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος· Σωκράτης [frg. 13] δὲ ἐγχωρίαν αὐτὴν χρησμολόγον φησὶ δύσγνωστα μαντευομένην, ἅπερ ἀγνοοῦντες οἱ Θηβαῖοι καὶ ἐναντίως αὐτοῖς χρώμενοι ἀπώλοντο. Ἀσκληπιάδης [frg. 21] δὲ λέγει τοὺς Θηβαίους εἰς ἐκκλησίαν καθ᾽ ἑκάστην ἀθροίζεσθαι διὰ τὸ δυσαίνιγμα τῆς Σφιγγός· λόγιον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἀπαλλαγήσεσθαι τῶν κακῶν πρὶν ἂν τοὺς τῆς Σφιγγὸς

---

1 αὐτόμαχον M λύ (δ superscr.) M λυδία T εἶπεν B 2 τούσδε Dübner τάδε MTAB 3 ζήτησιν θηβαῖοι AB 5 ἀφάντων M 7 ὁ οἰδίπουσ B 8. 9 αὐτῷ—ἵππων om. M 9 καὶ om. A 10 τὸν φόνον—γνῶναι om. M τὸν φόνον B τῶν φόνων TA ἐπανῆκε AB 11 φθορᾷ—συνουσίᾳ om. M 12 φυγὴν M 12. 13 τὴν νομιζομένην—γνοὺσ δὲ om. M 15 οἷον] ὃν M 17 ἐξήταζεν M ἐξήταζε T 18 ζάρον MA ζᾶρον T 18—p. 256,2 Apollodor. III 5,8 scholio quod praecedit adi. MTA 19 μὲν (alterum) om. AB 20 σωκράτησ B ὡσ κράτησ TA ὡσ M eis quae secuntur usque ad δύσγνωστα omissis αὐτὴν—φησὶ] φησὶ—αὐτὴν A χρησμολογων B 21 μαντευομένη MT ἅπερ] ἅπ᾽ A 22 ἀπώλλοντο B ἀπούλαυτοι M ἀπόλλυνται T λέγων A ἐκκλησίαν] ἐλλ (η superscr.) A 23 μυσαίνιγμα B λογικὸν MTA

λύσειαν χρησμούς. ὁπότε δὲ μὴ συνίοιεν, ἁρπάζειν αὐτὴν ὅντινα ἂν βούλοιτο τῶν πολιτῶν: — MTAB

ἐπέκειτο κακοποιοῦσα. ἁρπασθῆναι δέ φασιν ὑπ' αὐτῆς Αἵμονα τὸν Κρέοντος παῖδα. τινὲς δέ φασιν ὅτι μία τῶν σὺν ταῖς Κάδμου θυγατράσι μανεισῶν μετεβλήθη εἰς τὸ ζῷον τὴν Σφίγγα: — MTAB

ἐπεβάρει ἐπεκράτει: — M[g]

46 οὐ παρῆν: — M[g]

47 Κρέων δ' ἀδελφός: ἀνοήτως, φασίν, ἐπὶ τὸν τῆς ἀδελφῆς γάμον τὸν τυχόντα καλεῖ. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ἡ κατεπείγουσα συμφορὰ καὶ παρὰ τὸ πρέπον τι πράττειν προτρέπεται. ἔπειτα καὶ ἄριστόν τινα ᾤετο τὸν ἐγχειρήσοντα τῷ ἀγῶνι. κατὰ γὰρ Πίνδαρον [Ol. I 83] 'ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει': — MTAB

48 αἴνιγμά ἐστι τὸ ἀποκεκρυμμένον εἰς τὴν διάνοιαν καὶ δυσεύρετον: — M[g]

49 παρεγένετο γὰρ εἰς Θήβας μετὰ χρόνον: — M[g]A[g]

50 αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς: τινὲς γράφουσι μούσας ἐμὸς παῖς, ὃ καὶ βέλτιον. μούσας δέ φησι τὰ αἰνίγματα διότι ἐμμελῶς προέφερε ταῦτα ἡ Σφίγξ: — MTAB[1]

ἄλλως: τὸ αἴνιγμα Ἀσκληπιάδης [frg. 21] οὕτως ἀναγράφει:

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
⟨καὶ τρίπον⟩, ἀλλάσσει δὲ μόνον φύσιν ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνηται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν τρισσοῖσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

---

1 λύσῃ MT λῦσαι A ὁπόταν A ὃν B 3. 6 Hesych. ἐπεζάρει ἐπεβάρει ἐπέκειτο ἐπεκράτει cf. Eust. p. 381,20. 909,27 3—5 scholio quod praecedit adi. MTA add. δὲ post ἐπέκειτο MT καὶ ante ἐ. A 3. 4 Apollodor. III 5, 8, 5 schol. Phoen. 1760 3 αἵμανα M 4 κρέοντα M σὺν] $\overset{\text{ἐν}}{\text{σὺν}}$ A ταῖς] αὐταῖσ B 5 μανεῖσι MTA τὸ ζῷον τὴν om. A 8 ἀνόητον B τὸν om. M 9 καλῶν MTA καλεῖν B ἡ om. TB κατεπειγούσησ συμφορᾶσ T 10 παρὰ—τι] τὰ μὴ πρέποντα A 11 ἐγχειρίσαντα MT ἐγχειρήσαντα B ἐγχειρίσοντα A 12 λαμβάνειν MT 16. 17 ὃ καὶ βέλτιον om. B[1] 17. 18 διότι—Σφίγξ om. B[1] προεφέρετο τότε MTA 19—p. 257,9 scholio quod praecedit adi. A add. δὲ post τὸ 19—24 cf. p. 243. 244 19 ἀναγράφεται MT 20 γῆν T τετράπουν T 21 καὶ τρίπον om. MTA ὅσ' T 22 γίνεται MTA 23 τρισσοῖσ MT τριτοῖσιν A βαίῃ T 24 γύοισιν T

τὴν δὲ λύσιν τοῦ αἰνίγματος οὕτως φασί τινες εἰρῆσθαι·

κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης, σῆς τέλος ἀμπλακίης·
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς, ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων,
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει
αὐχένα φορτίζων γήραϊ καμπτόμενος.

τινὲς δέ φασι τύχῃ λῦσαι τὸ αἴνιγμα καὶ δακτυλοδεικτεῖν * * ὅ ἐστι τὸν ἄνθρωπον * * ἑαυτὴν διεσπάραξεν: — MTA

52 καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα: παρ' οὐδενὶ κεῖται τὸ ἔπαθλα ἢ μόνῳ τῷ Εὐριπίδῃ· ὅθεν μεταγράφουσί τινες καὶ σκῆπτρα χώρας ἆθλα. τὸ δ' ἑξῆς· καὶ σκῆπτρα χώρας τῆσδε ὡς ἆθλα λαμβάνει: — MTAB[i]

53 γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν: Φερεκύδης [frg. 48] τὰ κατὰ τοὺς Οἰδίποδος παῖδας καὶ τὰς γημαμένας οὕτως ἱστορεῖ· ʻΟἰδίποδι, φησί, Κρέων δίδωσι τὴν βασιλείαν καὶ τὴν γυναῖκα Λαΐου, μητέρα δ' αὐτοῦ Ἰοκάστην, ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Φράστωρ καὶ Λαόνυτος, οἳ θνήσκουσιν ὑπὸ Μινυῶν καὶ Ἐργίνου. ἐπεὶ δὲ ἐνιαυτὸς παρῆλθε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους Εὐρυγάνειαν τὴν Περίφαντος, ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη, ἣν ἀναιρεῖ Τυδεὺς ἐπὶ κρήνης καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ κρήνη Ἰσμήνη καλεῖται. υἱοὶ δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. ἐπεὶ δὲ Εὐρυγάνεια ἐτελεύτησε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους Ἀστυμέδουσαν τὴν Σθενέλου.ʼ τινὲς δὲ Εὐρυγάνειαν ἀδελφὴν λέγουσιν εἶναι Ἰοκάστης τῆς μητρὸς Οἰδίποδος: — MTAB

---

1 τῶν αἰνιγμάτων M   τινὲσ φασὶ A in ras.   εἰρῆσθαι om. A   2—9 adi. B aenigmati in prooemio scripto   2 θάνον· τὴν A   3 φω A add. νὴν A[1] ἡμετέρασ B   σὸν MTAB   4 ὃν B   γαῖα MT   5 τέτραποσ A τετράπουν B   post λαγόνων distichon excidisse uidit Münzel   6 ἐρείδει B ἕδει MTA   7 φροντίζων M   8. 9 cf. schol. vs. 1506   8 δακτυλοδεὶξ B 8. 9 lacunas statuit Valckenaer   10 ἔπλα B[i]   10. 11 ἢ—Εὐριπίδῃ om. B[i] 11 μετὰ γραφὰσ M   καὶ—ἆθλα om. MTA   12 τὸ—λαμβάνει om. B[i] 14 τοὺς B τοῦ MTA   15 παῖδασ οἰδίποδοσ B οἰ. παιδία MT   καὶ] δὲ A 17 φράστοσ MT   18 μινυῶν καὶ ἐργίνου spatio uacuo ins. A[1]   ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A   ὁ ἐνιαυτὸσ MT   18—21 Apollod. III 5, 8, 7 cf. Paus. IX 5,11 19 εὐρυγάνυαν MT, tum deest folium in T   ἀντιγόνη καὶ ἰοκάστη ἰσμήνη M ἀντιγόνη ἰοκάστη ἰσμήνη A ἰοκάστη ἀντιγόνη ἰσμήνη B   20 ἐκλήθη B 21 υἱοὶ δὲ] ὡσ οἰδ' M   ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A   εὐρυγάνυα M εὐρυγάνυια B 22 cf. schol. Δ 376   ὁ om. A ὁ οἰδίπουσ om. B   ἀσμέδουσαν A 23 εὐρυγάνυαν M εὐρυγάνυιαν B   εἶναι om. M σθενέλου A

54 ᾔδει δηλονότι: — M^g

56 δύναμιν. οἷον περιφραστικῶς τὸν Πολυνείκην: — M^g

58 τὴν προγενεστέραν, τὴν μείζονα: — M^g

59 μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα: γνοὺς δὲ τὰ ἐμὰ λέκτρα ὄντα τῆς μητρός, ἀντὶ τοῦ ἐπιγνοὺς μητρὶ συγκοιμώμενος. τὸ δὲ μητρῴων γάμων περιφραστικῶς τῆς μητρός: — MAB

60 τὰ ἀπὸ μητρὸς αὐτῷ γινόμενα: — M^{g}A^g

ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους: τί ἥμαρτεν ὁ Οἰδίπους ὅτι καὶ αὐτὸς τιμωρεῖται. φασὶν ὅτι Πέλοψ Χρυσίππου ἁρπαγέντος κατηράσατο μέχρι παίδων εἶναι τὸ κακόν. τινὲς δέ φασιν ὅτι Λάιος ἀνῃρέθη ὑπὸ Οἰδίποδος, ὅτι ἀμφότεροι ἤρων Χρυσίππου: — MAB

61 εἰς ὄμμαθ' αὑτοῦ: τινές φασιν ἐξ ἰδίας κατάρας ἐπελθεῖν αὐτῷ τὴν πήρωσιν: — MAB^i

ἄλλως: ὅμοια Ἑλλάνικος [cf. frg. 12]. ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι [frg. 545] οἱ Λαΐου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν· 'ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.' πῶς δὲ, φασὶν, ἡ Ἰοκάστη μετὰ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα δυστυχήματα ἔζη. ῥητέον ὅτι πᾶσα γυνὴ πρὸς θάνατον δειλόν. Μένανδρος [frg. inc. 16]· 'ὀκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσ' ἴσως, ἀεὶ δὲ τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει': — MAB

πήρωσιν: — M^{g}A^g

ἀντὶ τοῦ ἐτύφλωσεν αὐτόν: — M^{g}A^g

63 ἐπεὶ δὲ τέκνων: ὅτε δὲ ἥβησαν οἱ παῖδες, κλήθροις ἔκρυψαν τὸν πατέρα: — MAB

64 ἵν' ἀμνήμων τύχῃ: ἵνα ἡ τύχη λήθῃ παραδοθείη καίπερ δυσαπόνιπτος οὖσα καὶ πολλῆς δεομένη μηχανῆς εἰς τὸ λαθεῖν: — MAB

65 πολλῶν δεομένη: ἤτοι πολλῆς δεομένη μηχανῆς πρὸς τὸ

---

4 ὄντα Münzel τὰ MAB 5 μητρὶ om. M 8 τί] τὸ A 9 φασὶ δὲ B post κατηράσατο suppleuerim τοῦ ἁρπάσαντος 10. 11 Λάιος — ὅτι] ἐξιδίασ κατάρασ M 13 τύφλωσιν B^i 14 ὅμοια καὶ B ἑλλανίκω A 14. 15 ἐν — αὐτόν om. A 15 παῖδα MAB 15. 16 ἐρίσαντεσ MA 16 πέδ' M πέδοι coni. Dindorf καὶ] δὲ A φησιν ἡ M φησιν ὡσ A φασὶν B 17 τηλικαῦτα] τοιαῦτα A 18 γυνὴ ἡ M μέ^{δ}ναν M μὲν ἀνδρὸσ AB 18. 19 νοῦν ἔχουσα AB νουνεχῶσ M 19 θῆλυ spatio uacuo ins. A^1 23 ὅτε δὲ] ἐπεὶ A κλείθροισ B 25. 26 scholio quod praecedit adi. B 25 παραδοθῆι B 27 ἤτοι ἡ AB δεόμενον B

λαθεῖν. ἢ πολλῶν παραινέσεων καὶ πολλῆς παραμυθίας δεομένη διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πάθους: — MAB

66 ἀντὶ τοῦ κάμνων ὑπὸ τῆς τύχης: — M^{g}B^{i}

67 ἀρὰς ἀρᾶται: κατάρας χαλεπὰς καταρᾶται τοῖς υἱοῖς μηδὲν ἀδικήσασιν: — MA^{g}

68 θηκτῷ σιδήρῳ: οἷον ξίφει ⟨δια⟩κληρωθῆναι καὶ ˌἀπολέσθαι τὸν οἶκον ἵνα μὴ οἱ τούτου παῖδες λειπόμενοι μνημεῖα τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ τύχης φυλάσσωσιν: — MA

τῷ ἠκονημένῳ σιδήρῳ τοῦτο τὸ οἴκημα διαμερίσασθαι: — M^{g}A^{g}

69 εἰκότως ἔδεισαν πειραθέντες ὅσα Λαΐῳ συνέβη διὰ τὰς Πέλοπος ἀράς: — MAB

τελεστικὰς τελείας: — M^{g}A^{g}

70 πληρῶσιν: — M^{g}

τῶν παίδων: — M^{g}

71 ξυμβάντ' ἔταξαν: συνελθόντες, συσκεψάμενοι ὥρισαν. ἢ συμβάντες, εἰς φιλίαν ἐλθόντες: — MAB^{i}

ἄλλως: οὗτος ὁ τόπος εἰς ἀσυμφωνίαν ἄγει τὸ δρᾶμα. ἔδει γὰρ ἐξέλασιν ὑποθέσθαι τοῦ Πολυνείκους, ἵνα διὰ τῶν ἑξῆς [401] δεόντως λέγοι ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον. εἰ γὰρ ἀλλήλοις ὑπεχώρησαν ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν, πάντως καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπεφέρετο ⟨ἂν⟩ ὁ Πολυνείκης. δεῖ οὖν εἰδέναι ὅτι οὐ παρὰ πᾶσι συμφωνεῖ ἡ Πολυνείκους εἰς Ἄργος ἄφιξις· Φερεκύδης [frg. 49] γὰρ ἐκβεβλῆσθαι τὸν Πολυνείκην φησὶ μετὰ βίας, Ἑλλάνικος [frg. 12] δὲ ἱστορεῖ κατὰ συνθήκην αὐτὸν παραχωρῆσαι τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ λέγων αἵρεσιν αὐτῷ προθεῖναι τὸν Ἐτεοκλέα, εἰ βούλοιτο τὴν βασιλείαν ἔχειν ἢ τὸ μέρος τῶν χρημάτων λαβεῖν καὶ ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν. τὸν δὲ λαβόντα τὸν χιτῶνα καὶ τὸν ὅρμον Ἁρμονίας ἀναχωρῆσαι εἰς Ἄργος κρίναντα

---

1 δεομένη om. B 2 διὰ τὴν] εἰσ τὸ A 6 ἀπολέσαι A 7 τούτων M ἀρχαίας om. A 8 φυλάσσουσιν M φυλ A 10 πειρασθέντεσ M ὅτι λαίω πολλὰ A 15 σκεψάμενοι MB^{i} detritum in A ut plurima 15. 16 ὥρισαν — ἐλθόντες om. B^{i} 18. 19 ἐξέλασιν — λέγοι] ἐξέλ .... φερ .. γὰρ ἑξῆσ ...... λέ$^{\gamma}$ A 21 ἑσπέρετο M 21. 22 σύμφ$^{\omega}$ M συμφωνία A 22 ἄργουσ MA 23 πολυνείκη B 24 συγχωρῆσαι B 25 προσθεῖναι M προτεῖναι B ἐτεοκλῆ B 27 τὸν ὅρμον καὶ τὸν χιτῶνα B 27. p. 260,1 κρίναντα ἀντὶ τούτων] κρίναντασ τοῦ M κρίνοντασ δὲ τοὺσ A κρίναντοσ τοῦ μέρουσ B

ἀντὶ τούτων τὴν βασιλείαν [Οἰδίποδι] παραχωρῆσαι. ὧν τὸν μὲν ὅρμον Ἀφροδίτη, τὸν δὲ χιτῶνα Ἀθηνᾶ αὐτῇ ἐχαρίσατο, ἃ καὶ δέδωκε τῇ θυγατρὶ Ἀδράστου Ἀργείᾳ. ὅθεν Εὐριπίδης ταῖς δύο ἱστορίαις ἐχρήσατο, ἐνταῦθα μὲν τῇ Φερεκύδους, ὕστερον δὲ τῇ Ἑλλανίκου: — MAB

νεώτερον πάρος: τὸν Πολυνείκην. ὁ μὲν Εὐριπίδης τὸν Ἐτεοκλέα, ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὸν Πολυνείκην μείζονα οἶδεν ἐν Οἰδίποδι [O. C. 375]: — MAB

74 διαδεχόμενον τὴν βασιλείαν κατ' ἐνιαυτόν: — $\mathrm{MB^i}$

ἀπὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς καθέδρας δηλοῖ τὴν βασιλείαν: — MA

75 καθέζετ' ἀρχῆς: ἀντὶ τοῦ * * τῆς βασιλείας. μετενήνοχεν ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ [Δ 166 passim] Ζεὺς ὑψίζυγος'. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὑψίστου ζυγοῦ καθήμενος ὁ κυβερνήτης περιφέρει τοὺς οἴακας: — MTAB

76 διώκει: — $\mathrm{M^g}$

77 ἐπιγαμβρίαν. ὄνομα δὲ ἦν τῇ γαμηθείσῃ Ἀργεία: — $\mathrm{MA^g}$

78 ἀντὶ τοῦ συμμαχίαν στράτευμα: — $\mathrm{M^gA^gB^i}$

81 ὑπόσπονδον μολεῖν: μετὰ σπονδῶν καὶ φιλίας: — $\mathrm{MTAB^i}$

82 πρὶν τὸν πόλεμον συγκροτηθῆναι: — $\mathrm{MTAB^i}$

τοῦ πολέμου: — $\mathrm{M^gA^gB^g}$

84 ναίων πτυχάς: ἀντὶ τοῦ ἀκρωρείας. ἐὰν μὲν ἀπὸ τοῦ πτύξ, πτύχας, ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ πτυχή, πτυχάς: — MTAB

85 ὁμόνοιαν: — $\mathrm{M^gA^gB^g}$

86 ἀντὶ τοῦ ἐπειδή: — $\mathrm{M^gB^i}$

88 ἔνδοξον: — $\mathrm{M^gA^g}$

βλάστημα: — $\mathrm{M^gA^g}$

ὦ κλεινὸν οἴκοις: ἡ τοῦ δράματος διάθεσις ἐνταῦθα ἀγωνιστικωτέρα γίνεται. τὰ γὰρ τῆς Ἰοκάστης παρελκόμενά εἰσι καὶ ἕνεκα τοῦ θεάτρου ἐκτέταται. ἡ δὲ ἔξοδος τοῦ παρθένου εἰκών ἐστι τῆς Ὁμηρικῆς τειχοσκοπίας τῆς Ἑλένης ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἐκεῖ γὰρ γυνὴ τῷ γέροντι

---

1 οἰδίπο (δ supra) MB οἰδίποδι A 2. 3 ἐχαρίσατο—ἱστορίαις om. M 3 ἱστορίαις] ἀργείαισ A 4 ὕστερον—Ἑλλανίκου om. M 5 τὸν Πολυνείκην om. B 6 τὸν Πολυνείκην om. A ἐν Οἰδίποδι om. M 8 διαδεχόμενοσ M 10 μετενήνοχε δὲ B 11 τὸ om. A τῷ M 12 inde ab ἐπὶ inc. T ἐπὶ γὰρ] παρὰ A ὁ] ὡσ B 13 περιφέρει] πάντων φέρει B 17 σπονδῆσ A 18 scholio quod praecedit adi. MTA 20. 21 scholio 10—13 adi. B om. ἀντὶ—ἀκρωρείας et add. πτύχασ δὲ 28 θατέρου M θεάτου B 29 τειχοποιίασ MT ἔναντι MT

δείκνυσιν. διδάσκει δὲ πρόοδον παρθένου γίνεσθαι κατ' ἐπιτροπὴν μὲν μητρός, παιδαγωγίαν δὲ τροφέως, χρείας μὴ τῆς τυχούσης ἐπειγούσης τὴν ἔξοδον: — MTAB

ἄλλως: εὖ διῴκηται ἡ τῆς Ἀντιγόνης ἔξοδος· καλῶς δὲ τὴν βασιλικὴν παρθένον οὐ γυναῖκες φυλάττουσιν, ἀλλ' ὁ διὰ τὸ γῆρας σώφρων καὶ φρόνιμος. τοιγαροῦν οὐκ ἀσκέπτως μετ' αὐτῆς ἔξεισιν, ἀλλ' ἐρημίαν παραφυλάξας. † ἐνόμιζε γὰρ διὰ τὸν πάσης τῆς πόλεως κίνδυνον δεῖν τὴν τῆς κόρης ἀμελεῖσθαι ποιεῖν εὐταξίαν: — MTAB

90 ἐς διῆρες ἔσχατον: τὸ διηρημένον καὶ ὑπερκείμενον, τὸ ὑπερῷον. ἢ τὸ δίστεγον [οἷον δύο διῆρες ὡς μόνον μονῆρες] ἀπὸ τοῦ δίς † καὶ δύο ὥστε τῆς ὀροφῆς. καταχρηστικώτερον δὲ κἂν τριώροφον ἢ κἂν πολύστεγον, οὕτως λέγεται. οἱ δὲ διῆρες τὸ διερόν, οἷον ὑπαίθριον: — MTAB

ὑψηλόν: — M^{g}

91 ταῖς ἱκεσίαις σου ἵνα σε ἀφῇ: — M^{g}

92 προΐδω: — M^{g}A^{g}

τὴν τετριμμένην ὁδόν: — M^{g}A^{g}B^{i}

93 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ: ταῦτα μηχανᾶσθαί φασι τὸν Εὐριπίδην ἵνα τὸν πρωταγωνιστὴν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἰοκάστης προσώπου μετασκευάσῃ· διὸ οὐ συνεπιφαίνεται αὐτῷ Ἀντιγόνη, ἀλλ' ὕστερον: — MTAB

περισκοπῶ εἰ φαίνεται: — M^{g}A^{g}B^{i}

---

2 χρειασ τὲ AB 4 εὖ διοικήσαν M εὖ διοικῆσαν T εὖ διοίκησ ἂν spatio uacuo ins. A^{1} εὖ διοικὴσ ἂν B em. Valckenaer ἡ] οἱ M 5. 6 ἀλλ'— ἔξεισιν om. MT 7 τῆς om. M 8 δεῖν post κόρης rep. A μέλεσθαι B 9—13 et. m. p. 274,25 [cf. Zon p. 569] διήρης ὁ ὑπερῷος οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον. ἀπὸ τοῦ δὶς διήρης, ἵν' ᾖ ὁ διστεγής· Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας διήρεις καὶ τριήρεις λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο διήρης ὥσπερ παρὰ τὸ μόνος μονήρης. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ διστεγὲς ἀλλὰ καὶ τὸ ὁπόσων ἂν ᾖ στεγῶν· ὥσπερ καὶ δίεδρον ἐπὶ πλειόνων λέγεται. cf. Poll. 1, 81 εἶτα ὑπερῷα οἰκήματα, τὰ δ' αὐτὰ καὶ διήρη 9 initio add. διῆρεσ B 9. 10 τὸ διηρημένον—ἢ om. B τῶν ὑπερώων A 10 διάστεγον M διάστεγον ὑπερῶον T δίστεγον ὑπερῶον AB οἷον—μονῆρες] ὡσ μόνον μονῆρεσ δύο διῆρεσ B. non interpolata, sed falso loco posita ὡς—μονῆρες om. MT 11 δὶσ B δυσὶ MTA καὶ] κατὰ King ὥστε] οὔσης Arsenius κἂν] καὶ AB 19 τοῦ om. A 22 περισκο$^{π^\frown}$ A^{g} περισκοπεῖ M^{g}B^{i} εἰ om. A^{g} ἢ B^{i} ἤτοι M^{g} in fine add. φαντάζεται M^{g}

94 ἀντὶ τοῦ εὐτελής: — M^gB^g

λοιδορία: — $M^gA^gB^g$

95 λείπει τὸ μέγας ψόγος: — M^g

96 ἅ τ' εἶδον εἰσήκουσά τ': οἰκονομικῶς φησιν αὐτὸν ὁ ποιητὴς ἀπεστάλθαι εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εὔλογον ἔχῃ πρόφασιν τοῦ ἐπιγινώσκειν ἅπαντας: — MTAB

97 ἀντὶ τοῦ εἰρήνην τὴν μετὰ φιλίας: — M^g

98 ἐνθένδ' ἐκεῖσε: ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐκεῖσε καὶ ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν δεῦρο: — MTA

99 ἐγγίζει: — M^g

100 τιμίαν: — M^gA^g

κέδρου παλαιάν: λεληθότως τὸν πλοῦτον τῶν βασιλείων παρίστησιν, ὅπου γε κεδρίνην τὴν κλίμακα λέγει: — MTAB

101 εἰς τὸ σκόπει τελεία, τὰ δὲ λοιπὰ ὑφέν: — M^gB^i

Ἰσμηνοῦ ῥοάς: Ἰσμηνὸς ποταμὸς Θηβῶν, ὅθεν Ἰσμήνιος Ἀπόλλων τιμᾶται: — $MTAB^i$

102 Δίρκης τε νᾶμα: οἱ μὲν ποταμὸν, οἱ δὲ κρήνην τὴν Δίρκην: — MTA

ἄλλως: Δίρκη κρήνη Θηβῶν πλησίον τοῦ Ἰσμηνοῦ ἀπὸ Δίρκης ὀνομασθεῖσα. οἱ γὰρ περὶ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα ἐκτεθέντες ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀντιόπης καὶ τραφέντες ἐν τοῖς βουκολίοις τῆς Δίρκης ἐβουκόλουν αὐτῇ. ὕστερον δὲ παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν Ἀντιόπην ἐπὶ τῷ διὰ ταύρων διασπάσαι· οἱ δὲ γνόντες αὐτὴν μητέρα αὐτῶν, αὐτῆς μὲν ἐφείσαντο, τὴν δὲ Δίρκην ὑπὸ τῶν ταύρων διέσπασαν, καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἐσύρη Δίρκη καλεῖται: — MTAB

103 ὄρεγε νῦν ὄρεγε: πάρεχέ μοι τὴν χεῖρα ὁδηγόν, ὅ ἐστιν ὁδήγει με: — MM^gTAB

4—6 scholio p. 261,18—20 adi. B add. δὲ post οἰκονομικῶς 4. 5 φησιν ὁ ποιητὴσ αὐτὸν A ὁ ποιητὴσ φησὶν αὐτὸν B 5 ἔχειν T ἔχει B 8 ἐκεῖθεν] ἐκεῖσε A 12. 13 scholio 4—6 adi. B add. διὰ δὲ τοῦ κέδρου παλαιὰν κλίμακ' 12 τῶν βασιλείων Valckenaer τῶν βασιλέων MTB τὸν βασιλικὸν A 13 λέγει om. MT φησιν B 14 τελείαν B^i 15 ἰσμηνὸσ δὲ B^i ὅθεν καὶ B^i ἰσμηνὸσ A ἥλιοσ MTA 16 in fine add. δίρκη δὲ πηγὴ πλησίον τοῦ ἰσμηνοῦ ἀπὸ δίρκησ ὀνομασθεῖσα B^i 17. 18 schol. Soph. Ant. 103 19 κρήνη δίρκη A 20 ὑπὲρ T 21 βουκόλοισ MTB 22 αὐτοῖς] αὐτῆσ T 23 αὐτὴν MT 24 ἐπὶ MTAB 25 in fine add. καὶ ἡ κρήνη καὶ ὁ ποταμόσ B

ἄλλως: ἔκτεινε τὴν παλαιάν σου χεῖρα ἐμοὶ τῇ νέᾳ ἅμα προσαναβαίνων: — MTAB

ἄλλως: ἐμοὶ τῇ νέᾳ ὄρεγε τὴν παλαιάν σου χεῖρα: — MTA

104 τὸν πόδα δηλονότι: — M^g

105 ἐπανατέλλων: [προφαίνων καὶ] προβαίνων καὶ προσαναβαίνων: — MTA

ἄλλως: ἐπανάγων. ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἡ μεταφορά· καὶ γὰρ οὗτος εἰς τὸ ὑψηλὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀναβαίνει: — MTAB

106 τῇ χειρὶ τὴν χεῖρα: — M^g

ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως: — M^gA^g

107 ἐγειρόμενον † ἀκολουθεῖ: — M^g

τὸ τῶν Ἀργείων, ἀπὸ Πελασγοῦ βασιλέως: — M^g

108 στράτευμα χωρίζουσι: ἀποχωρίζουσι. κατατάττουσι τὰς τάξεις, οἷον παρατάττουσιν ἀλλήλους εἰς πόλεμον: — $MTAA^gB^g$

109 ἰὼ πότνια: ἡ τοξότις Ἄρτεμις. ὡς παρθένος δὲ τὴν παρθένον καλεῖ. ἢ θαυμάζουσα τὸ φῶς τὴν Ἑκάτην καλεῖ· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ Σελήνῃ: — $MTAB^g$

110 ἀντὶ τοῦ χαλκωθὲν τοῖς ὅπλοις. ἢ ἀσπίδων πλῆρες: — M^gA

111 πεδίον ἀστράπτει: τῷ δοκεῖν ἀστράπτει διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὅπλων. οἰκείως δὲ [καὶ] τοῦτο ἅμα τε ἵνα ἀποδειχθῇ τὸ πλῆθος αὐτῶν: — MTA

ἄλλως: τῇ ὑπερβολῇ κατάπληξιν ἐμφαίνει ὅλον λέγων ἀστράπτειν τὸ πεδίον· καίτοι ὀλίγον μέρος αὐτοῦ κατεῖχον οἱ πολέμιοι. οἰκείως δὲ τὸ ἀστράπτειν· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ χαλκοῦ φύσις εἴ τις ἐν ἡλίῳ κινήσειεν αὐτόν. πῶς δὲ ἐνθάδε κατάχαλκόν φησι τὸ πεδίον, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς φησι [1099] λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν. ἀλλ' οὐ πάντες ἦσαν λευκάσπιδες. περὶ γοῦν τινός φησι [121] πάγχαλ-

---

1 ἄλλως] ἢ ἀντὶ τοῦ B 3 ἐμοὶ] ἐπὶ MT detritum in A γεραιάν T 5. 6 προφαίνων προαναφαίνων καὶ προβαίνων A προαναφαίνων MT 7. 8 scholio 1. 2 adi. B initio add. ἐπαντέλλων γὰρ ἀντὶ τοῦ 7 ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου B 13 καὶ κατατάττουσιν AgBg 14 τὰς—παρατάττουσιν om. AgBg 16 τὸ φῶσ τῶν ὅπλων Bg 18 χαλκὸσ ἐν A ἢ—πλῆρες om. A 19 τὸ δοκεῖν M 20 οἰκείως] οἰκονομικῶσ MTA ἅμα τε ἵνα spatio relicto om. A 22 ἡ ὑπερβολὴ A ἀστράπτει M 23 καίτοι] καὶ τὸ A οἰκεῖον A 24 post ἀστράπτειν add. ἐνταῦθα B καὶ εἰ A 24. 25 κινήσει MT 25. 26 ἐν—φησι om. MT 26 ἀργεῖοι MT 27 φασι MT om. A

κον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονα κουφίζων. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ὅπλων κατάχαλκόν φησι τὸ πεδίον, θωράκων τε καὶ κνημίδων καὶ κρανῶν: — MTAB

112 οὐκ εὐτελῶς, οὐχ ἁπλῶς: — M^g

οὐκ ἀσθενῶς οὐδ' ὡς ἔτυχεν ἦλθεν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ὁπλιτῶν Ἀργείων: — A^gB^g

113 ὅπλοις βρέμων: ἐμφαντικῶς, οἱονεὶ ἠχῶν ἵνα σκηπτὸν ἀλληγορῇ τὸν πόλεμον. ἢ κομπάζων: — TA

114 ἆρα πύλαι κλῄθροις: ὁ νοῦς· ἆρα, φησὶν, αἱ πύλαι κλῄθροις ἡρμοσμέναι εἰσὶ καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα ἥρμοσται τοῖς λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις, ὅ ἐστι τῷ λαϊνέῳ τείχει. ὀργάνοις δὲ τοῖς ἔργοις, ἐκ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον. καὶ Σοφοκλῆς [frg. 365]· 'ξουθοῦ μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον', ἀντὶ τοῦ ἔργον. καὶ ἔμβολα οἱ μὲν τοὺς καθέτας, οἱ δὲ τοὺς στροφεῖς: — MTAB

χαλκόδετά τ' ἔμβολα: τοὺς μοχλοὺς τοὺς χαλκῷ δεδεμένους. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ κλῆθρα: — MTA

ἄλλως: ἔμβολά τινες τοὺς στροφεῖς, παρὰ τὸ ἐμβάλλεσθαι τῇ ὀπῇ τοῦ οὐδοῦ. χαλκόδετα δὲ ἐπεὶ χαλκῷ περισφηκοῦνται οἱ στροφεῖς διὰ τὸ μὴ προστριβόμενον ἐξασθενεῖν τὸ ξύλον. ἆρα οὖν, φησὶν, αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κλῄθροις ἡρμοσμέναι εἰσὶ καὶ οἱ στροφεῖς καλῶς ἐνηρμόσθησαν πρὸς τὸ λαΐνεον τεῖχος κατὰ τὰς ὀπὰς, ὅ ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Ἀμφίονος. οὐ θαρσήσασα δὲ τοῖς κλῄθροις καὶ περὶ τῶν στροφέων φησὶ μήποτε καὶ τοὺς στροφεῖς τῶν θυρῶν ἀναβαλεῖν δυνήσονται οἱ Ἀργεῖοι μὴ ἐν βάθει ἡρμοσμένους. ἄλλοι δὲ ἔμβολά φασι τοὺς καθέτας,

---

1 βραχίονι A^1B ι κουφίζων spatio uacuo ins. A^1 2 θωρήκων MTB 7 οἱονεὶ ἠχῶν spatio rel. om. A 9 ὁ νοῦς om. B φησὶν om. B post πύλαι add. καλῶσ τοῖσ A^1B 9. 10 κλείθροισ M 10 σμέναι—καὶ spatio uacuo ins. A^1 10—14 καὶ—στροφεῖς om. M sed habet M^i om. καὶ 10 καὶ om. T 11 post τείχει add. τῶ ὑπὸ ἀμφίονοσ κτισθέντι A praeter haec adi. B scholio 17—p. 265,14 ὁ δὲ νοῦσ ἆρα αἱ πύλαι τοῖσ κλήιθροισ ἡρμοσμέναι εἰσὶ καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα ἥρμοσται τοῖσ ἀμφίονοσ λαϊνέοισ τοῦ τείχουσ ὀργάνοισ τουτέστι τοῖσ ὑπὸ ἀμφίονοσ κατασκευασθεῖσι τείχεσιν ὀργάνοισ δὲ spatio uacuo ins. A^1 12 ξοῦφον M^iT 13 καὶ ἔμβολα] ἔμβολα δὲ A 14 τοὺσ—τροφεῖσ spatio uacuo ins. A^1 καθέτουσ A^1B τροφεῖσ A^1 16 δὲ om. T καὶ om. M κλεῖθρα MTA 18 ὁδοῦ T καὶ οἱ M 20 κλείθροισ MTA 21 λάινον A κατὰ Valckenaer καὶ MTAB τὰς] τοὺσ B 21. 22 τοῦ ἀμφίονοσ τὸ ἔργον A 22 κλείθροισ MTA τῶν om. A 23 καὶ] εἰσ M τῶν θυρῶν] φησὶ A 24 ἡρμοσμένοι MTA δὲ om. B

τὰ νῦν καλούμενα πτερά, ἅπερ ἐστὶ τῇ κατασκευῇ τοιάδε. θύραν κατασκευάσαντες ἴσην κατά τε μῆκος καὶ πλάτος τῇ πύλῃ τοῦ τείχους ἔξωθεν αὐτῆς χαλκᾶ πέταλα καθηλοῦσιν ὡς ὁλόχαλκον τὴν θύραν νομίζεσθαι. ταύτην ἐπάνω τῆς πύλης ἵστασαν οὐχ ἑδραίαν ἀλλ᾽ ὥσπερ κρεμαμένην. τῶν δὲ πυλῶν κλειομένων καθίεσαν ἄνωθεν τὴν κεχαλκωμένην θύραν, ἥτις μέχρι τοῦ ἐδάφους φθάνουσα ἐκάλυπτε τὰς πύλας ὡς ἂν μηδεμίαν ἐπιβουλὴν γίνεσθαι ἔσθ᾽ ὅτε καὶ πυρὸς προσφερομένου ταῖς πύλαις ξυλίναις οὔσαις. καὶ πολεμίων μὲν πολιορκούντων τάς τε πύλας ἔκλειον καὶ τὰ ἔμβολα καθίεσαν· εἰρήνης δὲ οὔσης διὰ τὸ τὰς πύλας οὔσας μεγάλας δυσχέρειαν παρέχειν ἔν τε τῷ κλείεσθαι καὶ ἀνοίγεσθαι, ταύτας μὲν εἴων ἀνεῳγμένας διὰ παντός, ἑσπέρας δ᾽ ἠρκοῦντο τῷ ἐμβόλῳ διά τινος μηχανήματος αὐτὸ καθιέντες καὶ ἀνέλκοντες. ἔμβολον δὲ καλεῖ ἐκ τοῦ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμβάλλεσθαι ἔξωθεν τῶν πυλῶν, χαλκόδετον δὲ διὰ τὸ δεδέσθαι καὶ ἠσφαλίσθαι χαλκῷ: — MTAB

115 † λαϊνέοις Ἀμφίονος: Κάδμος ἔκτισε τὰς Θήβας, Ἀμφίων δὲ καὶ Ζῆθος ἐτείχισαν: — A$\mathrm{B^i}$

† ἆρα αἱ πύλαι καλῶς συνηρμοσμέναι τοῖς κλείθροις· χρὴ ⟨δὲ νο⟩ῆσαι καὶ ὑπακοῦσαι τοῦτο ἔξωθεν. ἢ καὶ αὐτὸς παρὰ τὸ οὐδέτερον ὃ προσεχέστερον ἦν ἐπήνεγκε τὸ ἥρμοσται ἑνικόν· καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα, ἤτοι οἱ στρόφιγγες, ἡρμόσθησαν καὶ ταῦτα τοῖς λιθίνοις ὀργάνοις τοῦ τείχους τοῦ Ἀμφίονος· λέγει δὲ ὄργανα λίθινα τὰ κοιλώματα, εἰς ἃ οἱ στρόφιγγες ἐναρμόζονται. ταῦτα γὰρ ὡς ἀληθῶς ὄργανα τοῦ στρόφιγγος· εἰ γὰρ μὴ ταῦτα εἶεν, οὐκ ἄν ποτε ἑλιχθῶσιν ἐκεῖνοι. τινὲς δὲ τὸ ὀργάνοις ἀντὶ τοῦ ἔργοις· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ‛ξουθοῦ μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον᾽, ἤτοι ἔργον: — A

119 ὁ λευκήν, λαμπράν, ἔχων τὴν περικεφαλείαν: — $\mathrm{M^iA^gB^i}$

120 ὅστις ἔμπροσθεν ἡγεῖται τοῦ στρατοῦ: — $\mathrm{M^iA^gB^i}$

---

1 εἰσὶ MT 2 πόλει M 3 χαλκοπέταλα B 4 πύλης] θύρας MTAB ἵστησι M ἵστησιν TA ἱστᾶσιν B 5 καθίεσθαι A καθιᾶσιν B 6 καλύπτει B πύλας Palat. 343 θύρασ MTAB 7 ἐπιβολὴν M φερομένου A 8 μὲν om. MT 9 καθήσεαν A τὸ om. MT 10 μεγάλασ Palat. 343 om. MTAB τῷ ἀνοίγεσθαι A 11 δ᾽ ἠρκοῦντο] διηρκ.... A 12 αὐτὸ καθιέντες] ἀντικαθιέντεσ T ἔμβαλον T 13 ἐκ τοῦ] διὰ τὸ A ἔξωθεν τῶν πυλῶν om. A τῶν om. MT 15 κάδμοσ δὲ A 16 ἐτείχισεν $\mathrm{B^i}$ 18 αὐτὸς] αὐτὸ A περὶ A 19 ἥρμοσθε A 24 ὄργανον A ξούφου A 26 λαμπρὰν om. $\mathrm{A^g}$ λευκὴν om. $\mathrm{B^i}$ τὴν om. $\mathrm{B^i}$ 27 στρατοπέδου $\mathrm{B^i}$

121 ὁλόχαλκον ἀσπίδα περὶ τὸν βραχίονα βαστάζων: — $M^{g}A^{g}B^{i}$

123 λοχαγὸς λέγεται ὁ ταξίαρχος. εἷς τῶν ἑπτὰ λοχαγῶν· ‘ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ’ ἑπτὰ πύλαις’ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ [141]: — $M^{i}A$

125 οὗτος Μυκηναῖος μέν: οἱ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Μυκήνην καὶ Ἄργος φασὶν εἶναι. Μυκηναῖός ἐστιν, οἰκεῖ δὲ παρὰ τὴν Λέρνην τὴν ἐν Μυκήναις πηγήν, ὅ ἐστι τὴν ἐν Ἄργει: — AB

126 ἀπὸ μέρους τὸ Ἄργος· Λέρνη γὰρ κρήνη καὶ πόλις Ἄργους: — $M^{g}AB$

Λερναῖα δ’ οἰκεῖ: Ἀρίσταρχος [cf. frg. 5]· τοῦ Ταλαοῦ τοῦ Βίαντος τοῦ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως ⟨τοῦ Αἰόλου⟩ τοῦ Ἕλληνος τοῦ Διός. παῖς Ἱππομέδοντος Πολύδωρος ἢ Δημοφῶν: — MTA

127 ἒ ἒ ὡς γαῦρος ὡς φοβερός: ἐπηρμένος τῷ σώματι καὶ διὰ τοῦ σχήματος ἐμφανίζων τὸ αὔθαδες τῆς ψυχῆς: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἑξῆς οὖν· ἒ ἒ ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσι, γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος, οὐχὶ πρόσφορος ἁμερίῳ γέννᾳ: —

129 ἀστερωπός: ἀστεροειδεῖς τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐσθῆτα γράφουσι τοὺς Γίγαντας πρὸς τὸ φοβερὸν αὐτῶν. ἴσως οὖν καὶ αὐτὸς κατάστικτον ἔχει τὴν πανοπλίαν. τὸ δὲ ἑξῆς· γραπτῷ γίγαντι παραπλήσιος. διὰ μέσου δὲ τὸ ἀστερωπός ἔθηκε δηλῶσαι θέλων τὸν τὸ ὄμμα λαμπρὸν ἔχοντα ὁμοίως ἀστέρι: — MTAB

λαμπρὸς ἐν ζωγραφίαις. ἢ ἀστεροειδὴς καὶ ποικίλος ταῖς γραφαῖς τῆς ἀσπίδος. φέρει γὰρ κατάστικτα ὅπλα: — $M^{i}AA^{g}B$

ὅμοιος: — $M^{g}B^{g}$

οὐχὶ πρόσφορος: ὅμοιος, προσεοικὼς τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει· ἁμέριοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν: — TA

---

5 εἶναι om. B   ὅτι οὖν μυκηναῖόσ ἐστιν B   περὶ AB   6 πηγὴν add. A^{1} in fine add. πηγὴν B   7 καὶ πόλις om. A   τοῦ ἄργουσ A   9 ἀριστάρχω T   τοῦ ἰολάου MT ἰολάου A   10 αἴαντοσ A   ἀμμαθάονοσ A   10. 11 τοῦ Ἕλληνος—παῖς spatio rel. om. A   cf. Paus. II 20,5 Hyg. 71   11 ἱππομέδοντα M   13 τὰ σχήματα MT τὸ σχῆμα A   ἐμφάνεια γὰρ αὖθα A   14 οὖν om. B   ἒ ἒ om. A   15 γραφῆισι B   ἀμερία T   17—19 Hesych. ἀστερωπός κατάστικτος   17 ἀστεροειδῆσ MTAB   17. 18 γράψασ A γραπτὸσ B   18 post αὐτῶν add. γράφουσι B   20 ἔθηκασ M   τὸν τὸ] τὸ MTA τὸν B   21 λαμπρῶσ A   22 λαμπρὸς—ἢ om. AB   ἐν ταῖσ B   23 φέρει—ὅπλα om. A^{g} φέρει A εἰσὶ $M^{i}B$ 25 post ὅμοιος add. προσφέρων T   γενέσει καὶ φύσει T

ἄλλως: οὗτος, φησίν, ἀνήμερος καὶ θηριώδης φαίνεται οὐκ ἐοικὼς ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἀνημέρῳ τινὶ γηγενεῖ: — ΤΑ

130 ἀμερίῳ γέννᾳ: τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει οὐχ ὅμοιος, ἀλλ' ἀνημέρῳ τινὶ καὶ θηριώδει γηγενεῖ ἐοικώς: — A¹B¹

ἀνθρωπίνῃ: — MᵍAᵍ

132 θαυμαστικὸς ὁ ἀναδιπλασιασμός: — MᵍAᵍBᵍ

ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος: ἄλλῳ, φησί, τρόπῳ πεποίκιλται οὗτος καὶ οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος. ἡ δὲ δευτέρα ἐπαγωγὴ τοῦ ἄλλος ὡς ἂν ἐπὶ θαυμάζοντος γίνεται: — ΜΤΑ

ὁ τρόπος τῶν ὅπλων ἄλλος ὑπάρχων: — MᵍAᵍ

133 παῖς μὲν Οἰνέως ἔφυ Τυδεύς: Οἰνέως τοῦ Πορθάονος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ Ἄρεως καὶ Εὐρυμεδούσης τῆς Αἰτωλοῦ· οἱ δὲ τὸν Ἀγήνορα Πλευρῶνος ⟨τοῦ Αἰτωλοῦ⟩ τοῦ Ἐνδυμίωνος τοῦ Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Πρωτογενείας τῆς Δευκαλίωνος· μητρὸς δὲ Περιβοίας τῆς Ἱππονόου τοῦ Οἰκλέους τοῦ Ἀστακοῦ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ † ἀστάβης τῆς Πηνειοῦ: — ΜΤΑ

134 ὡς ἔχοντος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὸν περὶ τοῦ συὸς πόλεμον. Καλλίμαχος [frg. 226]· 'εἶμι τέρας Καλυδῶνος, ἄγω δ' Αἰτωλὸν Ἄρηα.' τινὲς δὲ Ἄρην τὴν τῶν ὅπλων σκευήν. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἐγχωρίως καθώπλισται ὡς οἱ Αἰτωλοί, τὸ δὲ στέρνον ἀντὶ τοῦ ὅλου σώματος εἶπεν. οἱ δὲ τὴν τῶν πολέμων ἐπιθυμίαν καὶ ἐπιστήμην ὡς τῶν Αἰτωλῶν ἄριστα πολεμούντων: — ΜΤΑΒ

τὰ δὲ ὅπλα Αἰτωλὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχει: — M¹Aᵍ

135 οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος: οὗτός ἐστιν, ὦ γέρον, ὃς ὁμόγαμος καὶ ἀνὴρ τυγχάνει τῆς ἀδελφῆς τῆς νύμφης τοῦ Πολυνείκους, ἀντὶ τοῦ· ὃς ἔχει τὴν ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς Πολυνείκους, ὅς ἐστι σύγγαμβρος Πολυνείκους. Ἀργεία δὲ ἐλέγετο ἡ γυνὴ Πολυνείκους, ἀφ' ἧς Θέρσανδρος, Δηιπύλη δὲ ἡ Τυδέως, ἀφ' ἧς Διομήδης: — ΜΤΑ

---

1 φαίνεται om. A 8 τὸ A 9 ἄλλοσ ἄλλοσ ΜΤ ἄλλοσ ἄλλωσ A ὡσ ἂν ἐπὶ om. A γίνεται] γε ΜΤ ἐστι A 11—16 cf. Paus. V 1,3.4 III 13,8 Apollod. I 7,5.6.7.10. 8,4.5 schol. N 218 Ξ 114 Strab. X p. 463 schol. Ap. Rh. IV 57 Con. 14 Diodor. IV 35 14 δὲ Περιβοίας om. A 15 ἰοκλέουσ ΜΤΑ corr. Dindorf ἄσταχοσ A ἀτάβησ A 17 τοῦ om. A 18 εἰ μὴ M εἰμὶ AB γέρασ A ἐγὼ A αἰτωλὸσ A ἄρνα M ἄρχα T ἄρχα A ἄρην B 19 δὲ om. T ἄρη AB ἐγχώριοσ M 20 καθώπισται A ὡς om. M 23 ἐπὶ τῆσ ἀσιάτιδοσ M¹ 26 τῆσ γυναικὸς] τῆσ νύμφησ τοῦ A 27 ἡ om. T 27. 28 θέσανδροσ A 28 τοῦ τυδέωσ A

† ἕσ .... ⟨Ἀρ⟩γεία ἐκλήθη, ἡ δὲ τοῦ Τυδέως Δηιπύλη. φησὶν οὖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὁμευνέτης τῆς Δηιπύλης τῆς αὐταδέλφης τῆς νύμφης, ἤγουν γυναικός, τοῦ Πολυ⟨νείκους⟩: — A

136 τῆς αὐταδέλφου, τουτέστι ⟨τῆς⟩ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς: — M^i M^g T A B^i

137 ἀντὶ τοῦ ὁ ἀνήρ: — M^g T A B^i

ὁμόγαμος κυρεῖ: ἀντὶ τοῦ σύμβιος, παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπίσης ἄνδρα τε καὶ γυναῖκα τῆς συνουσίας μετέχειν. ἐγάμει δὲ Δηιπύλην Τυδεύς, Πολυνείκης δὲ Ἀργείαν: — M^i T A B

138 ἀλλοιόσχημος τοῖς ὅπλοις: — M^g B^g

μιξοβάρβαρος: ἐν τέλει γὰρ οἰκοῦντες τῆς Εὐρώπης οἱ Αἰτωλοὶ Ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν ἅπτονται φρονημάτων. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσι βαρβαρικὸν φρόνημα ἔχειν διὰ τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον. καὶ Ὅμηρος [I 529]· 'Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι': — MTAB

139 σακεσφόροι: ἴσως ὅτι ἐξηλλαγμένοι οἱ Αἰτωλοὶ περὶ τὰς ὁπλίσεις καταστίκτους αὐτὰς ἔχοντες καθάπερ καὶ τὴν ὑπόδεσιν ὥστε τὸν δεξιὸν μὲν ὑποδεδέσθαι πόδα, γυμνὸν δὲ ἔχειν τὸν ἀριστερόν: — MTAB

ἄλλως: καλῶς εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον· οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ πάντες * * καὶ ὅπλοις ὁπλίζουσιν ὡς Ἕλληνες, ἀκοντίζουσι δὲ ὡς βάρβαροι. ἴσως γὰρ τότε ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς χρόνοις οἱ μὲν Ἕλληνες ὅπλοις ἐκέχρηντο, οἱ δὲ βάρβαροι ἀκοντίζειν ἠπίσταντο· ὕστερον δὲ καὶ τὸ ἀκοντίζειν μεμαθήκασιν Ἕλληνες: — MTAB

---

4 initio add. ὁ M^i τῆσ αὐτῆσ ἀδελφῆσ M^g T τῆι αὐταδ B^i 4. 5 ἐκ τῆσ μιᾶσ μητρὸσ A 5 in fine add. νύμφησ M^i 6 ἀντὶ τοῦ] οὗτόσ ἐστι A ὁ om. AB 7—9 scholio p. 267,17—22 adi. B initio add. ὁμόγαμοσ δὲ 7 ἀντὶ τοῦ σύμβιος] ἑρμαῖοσ A καὶ τὸ MTA 8 τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα A 9 Τυδεὺς om. A Πολυνείκης om. MTB ὁ δὲ πολυνείκησ A 11. 12 ἐν—Ἑλληνικῶν add. A^1 11 τῆσ εὐρώπησ οἰκοῦντεσ A^1B scripserim Ἑλλάδος οἱ om. MT 12 τε om. M γὰρ T 14 ὡσ καὶ TA κουρίταισ M 14. 15 μενεχάρμαι spatio rel. om. A om. B 15 in fine add. ἀμφὶ πόλιν καλυδῶνα A 16 ὅτι om. M περὶ om. A 17. 18 cf. Macrob. Sat. V 18, 17. 20 schol. Pind. Pyth. IV 133 18 τὸν] καὶ τὸν MT ἴσωσ A μὲν om. A 20 καλῶσ δὲ A αὐτὸν] ἀντι τοῦ M 21 ὁπλίζονται B 22 γὰρ] καὶ A χοροῖσ T 23 καὶ om. MT

142 παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν [Ε 182] 'ἀσπίδι γινώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ': — M^{g}AB^i

ὁ νοῦς· ἃ τότε ἰδὼν σημεῖα ἐπιγινώσκω νῦν ἐξ αὐτῶν τοὺς ὡπλισμένους: — M^{g}AB^i

143 εἰρήνην: — M^{g}B^g

145 ἀμφὶ μνῆμα τὸ Ζήθου: ἐπίσημος γὰρ αὐτοῦ ὁ τάφος ὡς κτίστου τῆς πόλεως: — MTA

ἄλλως: κοινὸς μὲν ἀμφοῖν ὁ τάφος Ζήθου καὶ Ἀμφίονος, συλληπτικῶς δὲ εἶπεν. τινὲς δέ φασι τὸν Ἀμφίονα πρὸς ταῖς Προιτίσι * * : — MTAB

διαβαίνει: — M^g

146 καταβόστρυχος: τοῖς βοστρύχοις, τοῖς πλοκάμοις, κατάκομος καὶ τοῖς ὄμμασι καταπληκτικός· τὸ γὰρ κατά πλήθους ἐμφαντικόν: — MTA

γοργὸς εἰσιδεῖν: γοργονώδης φοβερὸς καταπληκτικός: — MTAB^i

ἄλλως: γοργονῶδες ἀποβλέπων τοῖς ὄμμασιν ἅμα καὶ τῶν βοστρύχων παρεχόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ γοργονῶδες: — MTAB

συναπτέον τὸ ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν: — M^g

νεανίας ὡς τῷ ἰδεῖν: — M^g

148 στρατηγός: — M^g

ἀντὶ τοῦ λίαν: — M^g

αὐτῷ: — M^g

ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν, κατόπιν: — M^g

ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ: ἀντὶ τοῦ ἐπακολουθεῖ αὐτῷ ὄχλος πολὺς ὀπισθόπους. τινὲς δὲ ἐπὶ κατάρας αὐτὸ δέχονται, οἷον ἐσχάτῳ ποδὶ καὶ μηκέτι ὑποστρέφοντι, ἵν' ᾖ· ὡς ὄχλος νιν ἀμφέπει ἐπὶ ἀπωλείᾳ: — MTAB

149 πανταχόθεν ὡπλισμένος ἐπακολουθεῖ: — M^i

150 Παρθενοπαῖος: ὡς μὲν Ἀντίμαχος [frg. 29], Ταλαοῦ τοῦ

---

1. 2 αὐλώπιδί τε τ spatio rel. om. A 3. 4 scholio quod praecedit adi. M^g add. δὲ post ὁ 3 ὁ νοῦς om. B^i ἃ om. A σημεῖα om. B^i νῦν om. A οὖν M^g τοὺς om. A 8. 9 cf. Paus. IX 17,4 8 κοινῶσ MT ὁ τάφοσ ἀμφοῖν A 9 τινὲς — Προιτίσι om. A πρὸς ταῖς Προιτίσι om. MT τοῖσ B 14 καταπληκτικὸσ φοβερὸσ B^i 16 γοργονῶδες] δεινόν A 18 τὸ M^g 23 ἀντὶ τοῦ om. B ἐπακολουθεῖν M 25 ὑποστρέφοι A 27—p. 270,4 cf. schol. Aesch. Sept. 530 schol. Soph. O. C. 1320 Apollod. I 9,13,1 III 6,3,2. 9,2,1.7 Paus. II 20,5 IX 18,6 III 12,9 Diodor. IV 65,4 Hyg. 70. 270 Serv. Aen. VI 480 27 ἀμφίμαχοσ M post Ἀντίμαχος ins. ἰάσονοσ φησι MT ... φησι A intrusa sunt quae olim separatim legebantur τὴν Ἰάσου φησίν sc. Euripides Ταλαοῦ] τοῦ λαοῦ M

Βίαντος τοῦ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος τοῦ Διός, μητρὸς δὲ Λυσιμάχης τῆς Κερκυόνος τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Ἑλλάνικος, Μειλανίωνος τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ Ἐπόχου τοῦ † ἀργήπου τοῦ Κηφέως τοῦ Ποσειδῶνος, μητρὸς δὲ Ἀταλάντης τῆς Ἰάσου: — MTA

Ἀταλάντης γόνος: ταύτην Μειλανίων ἔγημε τῇ τέχνῃ τῶν μήλων: — M^{i}TA

ἄλλως: αὕτη Ἰάσου μὲν θυγάτηρ, Μειλανίωνος δὲ γυνή, Ἀρκὰς τῷ γένει. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ, Ἱππομένους γυνή, Βοιωτιακή: — M^{i}TAB^{i}

151 ἀλλά νιν ἁ κατ' ὄρη: ἀλλ' αὐτὸν ἀπολέσειεν ἡ Ἄρτεμις ἡ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ κυνηγετοῦσα. εἰκότως δὲ τὴν Ἄρτεμιν κατ' αὐτοῦ ἐπικαλεῖται ὡς θυμουμένην κατὰ τῆς Ἀταλάντης, ἐπεὶ πρότερον τὴν παρθενίαν ἠγάπα, ὕστερον δὲ τῷ Μειλανίωνι γαμηθεῖσα κατεφρόνησε τῆς Ἀρτέμιδος. αὕτη δέ ἐστιν ἡ συγκυνηγήσασα Μελεάγρῳ: — MTA^{1}B

ἡ κατὰ τὰ ὄρη, ὅ ἐστιν ἡ Ἄρτεμις: — M^{g}

152 ὁρμωμένη: — M^{g}A^{g}

153 πορθήσων: — M^{g}

155 διὸ εὐλαβοῦμαι μὴ τὸ δίκαιον σκοπήσαντες οἱ θεοὶ ἀπολέσωσιν ἡμᾶς: — MTA^{1}B

156 ποῦ: παρὰ τὸ [Γ 236] 'δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν'. δὶς δὲ παρέλαβε τὸ ποῦ τὴν σπουδὴν ἐμφαίνων: — MTA^{1}B

157 σὺν δυστυχίᾳ πολλῇ: — M^{i}T

ἄλλως: κακομοιρίᾳ· τῷ γὰρ ἐπιθέτῳ διέστειλε τὸ τῆς μοίρας ὄνομα ὂν τῶν μέσων: — M^{i}TA^{1}B

158 ποῦ 'στι Πολυνείκης, γέρον: Πολυνείκης Οἰδίποδος τοῦ

---

3 μειλινίωνοσ M μειλιῶνοσ T 4 τῆσ om. MT 5 μελανίων M^{i}T 7—9 cf. Apollod. III 9,2,7 schol. Ap. Rh. I 769 schol. Stat. Theb. VII 267 habent A et A^{1} 7 post αὕτη ins. ἐστὶ A ἐστὶν ἡ A^{1}B^{i} μελανίωνοσ M^{i}TB^{i} δὲ om. M^{i}T 8 καὶ om. M^{i}T γονὴ B^{i} om. A 8. 9 βοιωτική B^{i} om. A 11 αὐτῆσ A^{1} κυνηγετοῦσι M 13 μειλανεῖω M μειλανίω T μιγεῖσα ἢ γαμηθεῖσα A^{1} 14 ἡ καὶ μελεάγρω συγκυνηγετήσασα A^{1}B τῶ μελεάγρω T 19 διὸ καὶ B εὐλαβοῦμαι καὶ δέδοικα M 20 in fine add. τοὺσ μὴ θεὸν φοβουμένουσ M τὸν θεὸν φοβουμένουσ T 21 παρὰ τὸ ὁμηρικὸν πᾶν A^{1} παρὰ τὸ ὁμηρικὸν B δωιὼ M δοιὰ B δ' om. MT post ἰδέειν add. κοσμήτορε λαῶν A^{1}B 22 ἐμφαίνων] τῆσ κόρησ παριστῶν A^{1}B 24. 25 scholio 21. 22 adi. A^{1}B initio add. πολυπόνω δὲ μοῖρα ἤτοι 24 τὸ] τὸν M^{i} ὄμμα A^{1} 25 μέσω A^{1} 26 ὁ οἰδίποδοσ MT

Λαΐου τοῦ Λαβδάκου τοῦ Πολυδώρου τοῦ Κάδμου τοῦ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διὸς καὶ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου: — MT

159 ἐκεῖνος ἑπτὰ παρθένων: καὶ Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ [FTG p. 181] ἑπτά φησιν αὐτὰς εἶναι καὶ ⟨ἑπτὰ⟩ τοὺς ἄρρενας: — MTA[g]B[i]

ἄλλως: ὁ Ἀριστόδημος [frg. 3] οὐδαμοῦ φησιν ἐν ταῖς Θήβαις τῶν Νιοβιδῶν εἶναι τάφον, ὅπερ ἐστὶν ἀληθές, ὡς αὐτοσχεδιάζειν νῦν ἔοικεν ὁ Εὐριπίδης. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτός φησιν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ [frg. 453]· 'καὶ δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν'. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ [FTG p. 38] καὶ Ἀριστοφάνης [frg. 284] ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ [ὁμοίως ἑπτά φησιν αὐτὰς εἶναι καὶ ἑπτὰ τοὺς ἄρρενας]. Τιμαγόρας δὲ ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς [frg. 3] φησιν ὡς κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τῶν περὶ Ἀμφίονα οἱ Σπαρτοὶ ἀνεῖλον αὐτοὺς λοχήσαντες ἀπιόντας εἰς Ἐλευθερὰς ἐπὶ πάτριον θυσίαν, τὴν δὲ Νιόβην εἴασαν ζῆν διὰ Πέλοπα. Φερεκύδης [frg. 102[b]] δέ φησιν ἔχειν αὐτὴν παῖδας ἕξ, Ἀλαλκομενέα Φηρέα Εὔδωρον Λύσιππον Ξάνθον Ἀργεῖον, θυγατέρας δὲ ἕξ, Χιόνην Κλυτίαν Μελίαν Νέαιραν Δαμασίππην Πελοπίαν. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀτλαντίδι [frg. 54] ἄρσενας τεσσαράς φησιν, Ἀρχήνορα Μενέστρατον

---

1 λαμβδάκου M τοῦ Ἀγήνορος om. T 2 τοῦ Διός] καὶ διὸσ MT 4 ἑπτά — εἶναι] φησὶν εἶναι αὐτὰσ τὰσ ἑπτά A[g] καὶ — ἄρρενας om. A[g] τὰσ ἄρρενασ T 5 ὁ Ἀριστόδημος] ἀντίγονοσ ἀριστόδημοσ M ἐν ταῖσ θήβαισ φησὶ A[1]B 6 τὴν MT ἀποσχεδιάζειν M νῦν] οὖν MTA[1]B 7 ὁ om. M 7. 8 φησιν εὐριπίδησ ἐν χρεοφαν M φ. ὁ εὐ. ἐν χρεοφαν T εὐ. ἐν χρεοφων φησί A[1] εὐ. ἐν χρεοφόντηι φ. B 9 Αἰσχύλος] ἐν αἰσχύλῳ T 10 δράμασιν νιόβησ Laur. 32, 33 δράματι νιόβησ MTA[1]B em. Dindorf 11 φησιν om. A[1]B αὐτὰς om. M καὶ ἑπτὰ Palat. 343 καὶ M δὲ ἑπτὰ καὶ TA[1]B 12. 13 ὑπὸ — ἀπιόντας detrita in M ὑπὸ — Σπαρτοὶ] οἱ περὶ τὸν ἀμφίονα οἱ σπαρτιάται T 13 λογίσαντεσ T ἐλευθέρασ MT ἐλευθέραν A[1]B καὶ ἐπιπρι M ἐπὶ πάτρι T ἐστὶ πάτριον Palat. 343 ἐπὶ πατρικὴν A[1]B 14 θυσίαν Valckenaer οὐσίαν TA[1]B οὖσαν M 14. 15 ἄλλοι δέ ἄλλωσ ἱστοροῦσι περὶ αὐτῆσ ὁ μὲν γὰρ φερεκύδησ φησὶν A[1]B 15 αὐτὴν ἔχειν A[1]B 15. 16 παῖδας — Χιόνην detrita in M 15 ἐξαλαλκομενέοσ T Φηρέα Εὔδωρον om. T 15. 16 δύσιπον T 16 καὶ θυγατέρασ δὲ A[1]B ἕξ om. T χιόνην TA[1]B em. Barnes 16. 17 Μελίαν Νέαιραν cl. Apollod. III 5,6,1 Hyg. 11. 69 schol. Stat. Theb. III 191] μεδιανώρην MT μελίαν ὥρην A[1]B 17 λαμίπην MT λαμίππην A[1]B ἐπιγραφῆ MTA[1]B em. Valckenaer 18. p. 272,1 Ἀτλαντίδι — Πελοπίαν detrita in M 18 ἀτλαντίδι T ἀτλάντιδοσ A[1]B ἀρχίνορα T

Ἀρχαγόραν *, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Πελοπίαν Ὠγυγίαν Ἀστυκράτειαν. Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς [frg. 13] δέκα καὶ δέκα ἐκ Φιλόττου τοῦ Ἀσσυρίου, ὃς ᾤκει ἐν Σιπύλῳ, ὃς ἀνῃρέθη ἐν κυνηγεσίῳ ὑπὸ ἄρκτου: — MTA^1B

160 Νιόβης Ἀδράστῳ: Ἄδραστος υἱὸς Λυσιμάχης τῆς Κερκυόνος καὶ Ταλαοῦ [τοῦ Ἀγήνορος τοῦ Καλυδῶνος τοῦ Πλευρῶνος τοῦ Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος τοῦ Ἀεθλίου τοῦ Διός]: — Palat. 343

παραστατεῖ: εἰκότως τούτῳ παρίσταται καὶ τοῦτον θεραπεύει δι' οὗ τὴν εἰς τὴν πατρίδα κάθοδον προσεδόκα αὐτῷ γενέσθαι: — A^1B

161 τρόπῳ τινί: — $M^g A^g B^i$

162 ἀπεικόνισμα: — $M^g A^g$

καὶ τὰ στήθη αὐτοῦ ἐξεικασμένα καὶ ἀφωμοιωμένα: — M^i

ὡμοιωμένα: — $M^g A^g B^i$

163 ὀξυτάτης ταχείας: — M^g

ἀνεμώκεος: ταχείας. ἢ τῆς ἀνέμῳ κινουμένης νεφέλης [ἴσως]. διὰ γὰρ ἀνέμου κινοῦνται: — M^iTA

τὸ ἑξῆς· ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι ποσὶ δι' αἰθέρος πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα φυγάδα μέλεον, περὶ δὲ ὠλένας βάλοιμι τῇ φίλῃ δέρῃ διὰ χρόνου. αὕτη ἡ σύνταξίς ἐστιν, ἐὰν μὴ ἔγκειται τῷ ἐδαφίῳ τὸ ὡς ἴδω· ἐὰν δὲ κεῖται, οὕτως συντακτέον· χρόνῳ μέλεον φυγάδα ὡς ἴδω: — M^iTAB

164 πληρώσαιμι: — M^g

165 περιβάλοιμί τε τὰς χεῖρας διὰ χρόνου: — M^g

167 ἄθλιον: — M^g

169 ταῖς ἑωθιναῖς βολαῖς τοῦ ἡλίου ἐοικώς· αὗται γὰρ χρυσίζουσιν: — M^iB

λάμπων: — $M^g A^g$

171 μετὰ φιλίας, φιλικός: — M^i

---

1 ἀρχιγόραν T   post Ἀρχαγόραν spatium in B   δὲ om. A^1 πελοπείαν T   ὠγύαν TA^1 ὠγυῖαν B   2. 3 cf. Parthen. 33 schol Ω 602   2 δὲ om. MT   λύδιοσ A^1B   καὶ δέκα om. MT   φιλοξένου MTA^1B em. Valckenaer   3 post Σιπύλῳ spatium fere II uersuum in B   5. 6 τοῦ Ἀγήνορος—Διός ex schol. p. 267,11—16 falso adiuncta   6 Αἰτωλοῦ] μένου Palat.   15 διὰ γὰρ om. A   ἀνέμω A   κινεῖται T   16—20 scholio quod praecedit adi. M^iTA, add. δὲ post τὸ M^iT   16 τὸ—ἀνεμώκεος om. B   δρόμοσ M^i δι' om. M^i 18 αὕτη δὲ B de A non constat   .ἐάν με A   18. 19 τῷ ἐδαφίῳ om. B   19 ἔγκειται B   οὕτω] οὐ MT   συνακτέον MT   μέλεον om. T   19. 20 φυγάδα μέλεον B   24 αὐτῶι B   27 φίλοσ M^i

170 ἥξει δόμους τούσδ': τὸν Ὁμηρικὸν Μενέλαον μιμεῖται ὁ Εὐριπίδης ὑπόσπονδον Πολυνείκην ἄγων εἰς τὰς Θήβας, ὡς ἐκεῖνος εἰς τὴν Ἴλιον εἰσῆλθε καταθησόμενος τὸν πόλεμον: — MAB

171 τυγχάνει: — Mg

172 λευκὸν τὸ ἅρμα φησὶ διὰ τοὺς ἵππους: — MgAB

ἡνιοχεῖ ἐλαύνει: — MgAg

ἐπιβεβηκώς: — Mg

173 Ἀμφιάραος: Οἰκλέους τοῦ Ἀντιφάτου τοῦ Μελάμποδος τοῦ Ἀμυθάονος ⟨τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου⟩ τοῦ Ἕλληνος τοῦ Διός, μητρὸς δὲ Ὑπερμνήστρας τῆς Θεστίου τοῦ Ἄρεως: — MT

174 σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ: σφάγια μὲν τὰ ἱερεῖα, ῥοαί δὲ αἱ σπονδαί. ἢ οὕτως· ὧν τὸ αἷμα συμβαίνει παρὰ τὴν γῆν ἐκχεῖσθαι. τὸ γὰρ φιλεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ συμβαίνειν τάττεται: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἐπίθετον τῆς γῆς ἐπὶ τὰ σφάγια μετήγαγεν. οἱ δὲ γράφουσι γῆς φιλαιμάτου, οἱ δὲ τὸ τέλειον φιλαιμάτοιο λέγουσιν: — MTAB

ὁ νοῦς· ἅτινα σφάγια ῥοαὶ φιλαίματοί εἰσι τῆς γῆς ἡδομένης ἐπὶ τῶν σφαγίων. ἢ αἱ εἰωθυῖαι δι' αἱμάτων γίνεσθαι: — MTA

ἄλλως: τὰ σφάγια τῶν ἱερείων αὐτῷ, τῷ Ἀμφιαράῳ, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν μάντιν ἢ πολεμικόν, φίλα. καὶ αἱ ῥύσεις τῶν αἱμάτων προσφιλεῖς εἰσιν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς: — MTA

175 εὐδαίμονος εὐπρεπεστάτου: — MgAg

Ἀελίου Σελαναία: Ἡσίοδός φησιν ἀδελφὴν Ἡλίου τὴν Σελήνην [Theog. 371]· 'Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην γείνατο'· Αἰσχύλος [frg. 445] δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα, παρόσον [ἐκ] τοῦ

1—3 scholio p. 272,24.25 adi. B add. δὲ post Ὁμηρικὸν 1 τὸ M post Μενέλαον spatium XII litterarum in B ὁ om. B 3 ἦλθε M
5 τὸ om. Mg φησὶ om. A in fine add. ἐκ γὰρ τῶν ἵππων τὸ ἅρμα λέγει B 8—10 cf. schol. Aesch. Sept. 552 Diod. IV 68,5 Apollod. I 7,10,1 Paus. II 21,2 Hyg. 70. 73 scholio p. 270,26—p. 271,2 adi. MT
8 ἰοκλέουσ MT 10 ὑπερμ̄ρασ M τῆσ θυέστου M τοῦ θυεστίου T
11 αἱ om. MTB 12 post οὕτως ins. ὧν τὸ αἷμα τῆσ γῆσ ῥοαὶ γίνεται ἢ B
13 συμβαίνει A 15 γῆς φιλαιμάτου] τὴν γῆν φιλαιμάτην A φιλαιμάτιοι MT 17. 18 scholio quod praecedit adi. MTA 18 εἴθυῖαι MA
19 Ἀμφιαράῳ] αρδω M 20 πολέμιον T φίλα καὶ om. spatio rel. A αἱ ῥύσεις] αἱρέσεις M 21 προσφιλει M εἶναι A 24 θείαν τοῦ M θείαν τ' TAB ε σελήνην spatio uacuo ins. A[1] σελήνην om. MT γείνατο om. A deest apud Hesiodum 25 Αἰσχύλος] Εὐριπίδης coni. Nauck

ἡλιακοῦ φωτὸς μεταλαμβάνει. ἀμέλει καὶ πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἀποστάσεις μεταμορφοῦται ἡ σελήνη: — MTAB

176 λαμπρὸ⟨ν καὶ περι⟩φερές: — M^{g}A^{g}

177 καὶ σώφρονα πώλοις: εἰκότως ἡσυχῇ καὶ σωφρόνως ἐλαύνει. οἶδε γὰρ ὡς μάντις τὰ ἀποβησόμενα: — TAB

πάνυ ἡσυχῇ: — M^{g}A^{g}

ἀντὶ τοῦ σωφρόνως: — M^{g}A^{g}

178 ἐπ' εὐθείας ἄγει: — M^{g}A^{g}

179 ἐπαπειλεῖ: — M^{g}A^{g}

180 Καπανεύς: Ἱππονόου τοῦ Ἀναξαγόρου τοῦ Ἀργείου τοῦ Μεγαπένθους τοῦ Προίτου τοῦ Ἄβαντος τοῦ Λυγκέως τοῦ Αἰγύπτου, μητρὸς δὲ Λαοδίκης τῆς Ἴφιος τοῦ Ἀλέκτορος: — MTA

ἐκεῖνος ἑπτὰ προσβάσεις: τὰς εἰσβάσεις. λέγει δὲ τὰς πύλας: — MM^{i}TAA^{g}

ἄλλως: τὰς ἑπτὰ κλίμακας τῶν πύργων δι' ὧν εἰς τὸ τεῖχος ἀνέρχονται: — MTA

καταμανθάνει σημειοῦται διασκέπτεται: — M^{i}

πρὸς τὰς πύλας περιέρχεται ἀναμετρῶν: — M^{g}A^{g}

182 σὺ ὦ Νέμεσις· ἔστι δὲ θυγάτηρ Νυκτός: — M^{g}

μεγαλόηχοι: — M^{g}A^{g}

183 καὶ ὦ κεραυνοῦ φῶς. προαναφωνεῖ δὲ τὰ συμβησόμενα αὐτῷ: — M^{g}A

καυστικόν: — M^{g}A^{g}

184 μεγαλανορίαν: μεγαλοφροσύνην. ἢ μεγαλορρημοσύνην οἱονεὶ μεγαληγορίαν. ὑπερηφάνειαν: — MTAB^{i}

τὸν ὑπερήφανον ἄνδρα καταβάλλεις: — M^{i}

ταπεινοῖς: — M^{g}A^{g}

185 λείπει τὸ ἐπαγγέλλεται: — MM^{g}TA

ὁ νοῦς· οὗτός ἐστιν ὁ τὰς Θηβαίας δορὶ καὶ πολέμῳ παραδώσειν αἰχμαλώτους ταῖς Μυκηναίων καὶ ταῖς Ἀργείων γυναιξὶν ἀπειλῶν ἀπο-

---

4. 5 scholio p. 273,5 adi. B add. δὲ post εἰκότως 5 post ἐλαύνει add. ὁ ἀμφιάραοσ B 10—12 cf. schol. B 564 λ 325 Hyg. 70 Paus. II 18,4.5 Diodor. IV 68,4 12 ἀλεκτρυόνοσ M 13 ἐκβάσεισ M^{i} δὲ om. A^{g} καὶ MTA 21 φῶς] φ^{η} M^{g} προανεῖ M^{g} 25 μεγαληγορίαν om. A ὑπερηφάνειαν om. B^{i} 28 λείπει] διὰ MA 29 — p. 275,3 scholio quod praecedit adi. M add. δὲ post ὁ 29 θήβασ MTA

καταστήσειν τε ἐν Λέρνῃ καὶ τῇ Ἀμυμώνῃ τῇ γενομένῃ ἐκ τῆς τοῦ Ποσειδῶνος τριαίνης ἐπαγγελλόμενος αὐτὰς ὥστε ὑδρεύσασθαι ἐκ τούτων δούλας γενομένας: — MTA

ἄλλως: τὸ ἑξῆς οὕτως· ὅδ' ἐστὶν ὃς ἐπαγγέλλεται πολέμῳ δουλείαν περιβαλὼν αἰχμαλωτίδας Θηβαίας δώσειν Μυκηναίαις καὶ Λερναίᾳ τριαίνᾳ, τοῖς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης ὕδασι. διὰ γὰρ τὴν μίξιν τὴν Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης πολύυδρον γέγονε τὸ Ἄργος. τὸν Ὁμηρικὸν δὲ Ἕκτορα ἐμιμήσατο φάσκοντα πρὸς Ἀνδρομάχην [Z 457]· 'καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης': — TAB

187 Λερναίᾳ τε δώσειν Τριαίνᾳ: Τρίαινα τόπος Ἄργους ἔνθα τὴν τρίαιναν ἔπηξεν ὁ Ποσειδῶν συγγινόμενος τῇ Ἀμυμώνῃ † ἐξ ἧς καὶ πηγὴ ἀνεδόθη, ἐξ οὗ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ Ἀμυμώνης. εἰπὼν οὖν Τριαίνᾳ ἐπεξηγήσατο διὰ τοῦ Ποσειδωνίοις Ἀμυμωνίοις: — MTAB

ἄλλως: Ἀμυμώνῃ τῇ ἡρωίνῃ μέλλων Ποσειδῶν συγγίνεσθαι ὀρθὴν ἔπηξε τὴν τρίαιναν, καὶ εὐθὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ὕδατα ἀνέβλυσεν, ὅ⟨θεν⟩ καὶ γέγονε κρήνη αὐτόθι ὁμώνυμος τῇ Ἀμυμώνῃ· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα κρήνη ἐν Λέρνῃ. ἀμφότεραι δὲ τοῦ Ἄργους εἰσίν: — MTAB

τῇ Ἀργολικῇ Τριαίνῃ: — M[g]

188 Ποσειδωνίοις: τινὲς οὕτως· λείπει ὁ καί· εἰσὶ γὰρ τὰ κτητικὰ ἀντὶ τῶν πρωτοτύπων· ἵν' ᾖ· Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης ὕδασιν: — MTAB[i]

Ἀμυμωνίοις: Δαναοῦ θυγατέρες Ἵππη Ἀμυμώνη Φυσά⟨δεια⟩ * * * : — A

189 περιβαλὼν αὐταῖς δουλείαν: — M[g]

191 χρυσοπλόκαμε: — M[g]A[g]

194 ἐπειδὴ εἰς κόρον ἦλθες ὧν ἔχρῃζες ἰδεῖν: — M[i]TAB[i]

196 ὄχλος γὰρ ὡς ταραγμός: τὸ ἑξῆς· ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν

---

1 τοῦ om. A 2 τούτου A 5 περιβάλλων B καὶ om. B τε τριαίνα AB τε τρίαινε T 6 καὶ om. A τὴν (alterum) om. B τοῦ T 7 τὸ ὁμηρικὸν δὲ T τὸ δὲ ὁμηρικὸν ὡσ δὲ A 8 τὴν ἀνδρομάχην A κερ B 9 ἢ om. T ὑπερόησ A 10 ἄργου M 11 ὀρθὴν ἔπηξεν B 11—15 ἐξ ἧς—τρίαιναν om. B 11 ἐξ ἧς] ὅπου A 12 ἐξ ἧσ A τριαίνη MT 15 ὕδασιν MT ὕδωρ B ἀνέλαβεν M 16 ὅθεν—Ἀμυμώνῃ] ὃ καὶ ὃ καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ ἀμυμώνησ B 17 ἐν Λέρνῃ om. MTA δὲ om. M in fine add. εἰπὼν οὖν τριαίνη ἐπεξηγήσατο διὰ τοῦ ποσειδωνείοισ ἀμυμωνείοισ B 19 τινὲσ δὲ A λείπει] λέγουσιν A εἰσὶ γὰρ] καί εἰσι B[i] 19. 20 τὰ κτητικὰ] τακτικὰ M 20 ἀμύμωνοσ M ὕδασιν om. B[i] 22 cf. Callim. 5,47 26 ἐκείνων ὧν B[i] 27 τὸ ἑξῆς om. A ὡσ γὰρ B

εἰς τὴν πόλιν, ὄχλος γυναικῶν χωρεῖ εἰς τὰ βασίλεια, ἵν' ᾖ ὁ νοῦς· παραγενομένων τῶν Ἀργείων καὶ πολεμούντων τοῖς Θηβαίοις ὄχλος γυναικῶν εἰς τὰ βασίλεια παραγέγονεν. λέγει δὲ τὰς τοῦ χοροῦ γυναῖκας αἵτινες νεωστὶ ἦσαν ἀπὸ Φοινίκης ἐλθοῦσαι. ἔνιοι δὲ στίζουσιν εἰς τὸ πόλιν καὶ τὸ χώρει παροξύνουσι καὶ οὕτως ἐξηγοῦνται· ὅτι γὰρ ὄχλος καὶ ταραγμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, χώρει πρὸς δόμους τυραννικοὺς καὶ μένε ὅπου αἱ γυναῖκες· φιλόψογον γὰρ χρῆμα θηλειῶν ἔφυ· ἵν' ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι: — MAB

198 φιλολοίδορον: — $\mathrm{M^g A^g}$

200 ἐπεισάγουσιν: — $\mathrm{M^g}$

τέρψις: — $\mathrm{M^g}$

202 Τύριον οἶδμα: ὁ χορὸς ἐκ Φοινισσῶν. ἐπειδὴ οἱ Ἀγηνορίδαι πόλεμον ποιήσαντες τὴν Φοινίκην νῆσον ἐπραίδευσαν καὶ αἰχμαλώτους ἔλαβον, τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ ἐπιλέκτους ἔπεμψαν τῷ Ἀπόλλωνι. πρὸ δὲ πομπῆς εὐθὺς συνήχθη κατ' αὐτῶν πόλεμος. διὰ δὲ τῶν Θηβῶν ἀποστείλαντες ἠξίωσαν τοὺς Θηβαίους συγγενεῖς ὄντας ἐκπέμψαι τῷ θεῷ εἰς Δελφούς. λέγει γοῦν ταῦτα ὁ χορὸς τῷ Πολυνείκει [280 sq.]: — MTA

ἄλλως: τοῦτο τὸ μέλος στάσιμον λέγεται. ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον λέγῃ τι μέλος πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἀνῆκον ἀκίνητος μένων, στάσιμον λέγεται τὸ ᾆσμα. πάροδος δέ ἐστιν ᾠδὴ χοροῦ βαδίζοντος ᾀδομένη ἅμα τῇ ἐξόδῳ ὡς τὸ [Orest. 140] 'σῖγα σῖγα λευκὸν ἴχνος ἀρβύλης τίθετε'. ἔδει δὲ, φασὶν, ἀπὸ πολιτίδων ἢ συγγενίδων τῆς Ἰοκάστης τὸν χορὸν εἶναι, αἵτινες ἔμελλον παραμυθήσασθαι αὐτὴν ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν. ἐπίτηδες δὲ οὐκ εἰσιν ἐγχώριαι αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ ξέναι καὶ ἱερόδουλοι, ὅπως ἐν τοῖς ἑξῆς ἀδεῶς ἀντιλέγοιεν πρὸς τὴν Ἐτεοκλέους ἀδικίαν [526] οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς. ἀεὶ γὰρ ὁ χορὸς παρρησιαζόμενος τοῦ δικαίου προΐσταται. πῶς οὖν ἔμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, εἰ ὑπ' αὐτοῦ ἐβασιλεύοντο: — MTAB

---

1 ὁ om. A 2 παραγεναμένων M τῶν om. A 3 τοῦ om. M τοῦ χοροῦ] τυχούσασ A 5 τὸ om. M οὕτως B οὐκ MA 6 χώρει καὶ M 13 πόλεμον Palat. 343 om. MTA 15 κατ' αὐτῶν] scripserim ὁ ἀπ' Ἀργείων 15. 16 τῶν θηβῶν δὲ A 17 οὖν MTA πολυνείκη TA 19 μέροσ M γὰρ om. A 20 μένων] μὲν A 21 ὠδὶ M χοροῦ om. MT 22 σῖγα om. B 23 τίθεται MTA τιθεῖτε B ἀπὸ συμπολιτίδων B ἀπολιτίδων MA 25 αἱ om. A ἀπὸ om. B 26 ξένοι MTA ἱερόδημοι MTA 29 ἐβασιλεύοντο ὑπ' αὐτοῦ B

πόλις Φοινίκης: — Mg

τὸ κῦμα, τὸ πέλαγος: — Mg

203 ἀκροθίνια Λοξίᾳ: κυρίως αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, παρὰ τὸν θῖνα, ὅ ἐστι τὸν σωρὸν τῆς ἅλωνος· καταχρηστικῶς δὲ οὕτως λέγονται καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῆς λείας: — MiTABi

204 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου: οὐ νῆσος, ἀλλ' ἤπειρος ἡ Φοινίκη παράλιος. κατεχρήσατο τοίνυν τῇ φράσει. τινὲς δὲ Φοινίσσας νάσου τῆς Τύρου· νησιάζεται γάρ. οἱ ἀπὸ Ἀγήνορος καταγόμενοι συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα ἃς ἔλαβον αἰχμαλώτους τὴν Τύρον ἑλόντες ἀπέστειλαν αὐτῷ, ἵνα εἰς Δελφοὺς ἀποσταλῶσι διὰ τοῦ Ἐτεοκλέους ἀναθήματα τῷ θεῷ. ἐπεὶ οὖν ἄδηλον ἦν πόθεν ἐληλύθεισαν, αὐτὰς πεποίηκε τὴν κατ' αὐτὰς τύχην ἀπαγγεῖλαι: — MTAB

205 οἷον· πρὸς τὸ εἶναι δούλη τοῦ Ἀπόλλωνος: — Mg

206 ὑπὸ ταῖς ἐξοχαῖς: — MgAg

χιονιζομένοις: — MgBg

207 οἰκήσω: — Mg

κατενάσθην: τινὲς ἀντὶ τοῦ κατανασθήσομαι. καὶ Σιμωνίδης Ἰάμβοις [frg. 10] 'τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον', ἀντὶ τοῦ ἀναδραμεῖν μέλλω. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὅτι οὕτως ἐστίν· ὅπου, ἐν Φοινίκῃ, κατετάχθην οἰκῆσαι τὸν Παρνασὸν τῇ ἐλάτῃ πλεύσασα: — MiTABi

208 † Ἰόνιον κατὰ πόντον: Ἰνάχου τοῦ Ἄργου βασιλέως θυγάτηρ Ἰώ. ταύτης Ζεὺς ἠράσθη· Ἥρα δὲ ζηλοτυποῦσα φύλακα αὐτῇ κατέστησεν Ἄργον τὸν πολυόμματον κύνα. τοῦτον Ἑρμῆς κατὰ πρόσταγμα Διὸς ἀνεῖλεν· ὅθεν καὶ Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἥρα μανίαν αὐτῇ ἐμβαλοῦσα διελθεῖν αὐτὴν πέλαγος ἐποίησε· καὶ Ἰόνιον ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη: — T

Ἰόνιον κατὰ πόντον: διαπορεῖται πῶς λέγουσιν αἱ κατὰ τὸν

3—5 cf. Hesych. lex. Bachm. p. 56,14 Suid. et. m. p. 53,10 Gud. p. 29,40 Zon. p. 111 Eust. p. 1862,29 3 initio add. ἀκροθίνια A τὸ πέλαγοσ (= 2) ἀκροθίνια δὲ Bi κυρίωσ μὲν Bi αἱ om. Bi 4 ψῖνα MT τοῦ ἅλωνοσ A τῆσ ἅλω Bi οὕτως om. Bi 5 καὶ om. A 6—8 cf. schol. vs. 6 6 φοίνιξ A 7 νάσσου M νήσου AB 8 ἐπαγόμενοι A 10 αὐτῶν T αὐτοὺσ A τοῦ] τὸ T τὰ A 13 ἡλίου Mg 17—20 scholio 3—5 adi. Bi initio add. καὶ τὸ κατενάσθην 18 ἐν ἰάμβοισ Bi detrita in A 19 ὅτι οὕτως] ὅτι Laur. 32, 33 οὕτωσ MiTABi ἐστίν om. Mi ἐμφοινίκῃ Mi 20 κατετάχθη MiT πλεύσασ MiT

χορὸν ἀπὸ Φοινίκης εἰς Δελφοὺς πλεύσασαι κατὰ τὸν Ἰόνιον πόντον καὶ Σικελίαν γεγονέναι καὶ ταῦτα Ζεφύρου πνεύσαντος καὶ ἐναντιουμένου τῷ πλῷ. δεῖ οὖν τὸ ἑξῆς ἀκούειν· Τύριον οἶδμα λιποῦσα ἔβαν ἐλάτᾳ πλεύσασα, διὰ κωπῶν. λοιπὸν τὴν αἰτίαν τοῦ κώπαις αὐτὰς καὶ μὴ οὐρίᾳ πεπλευκέναι ἀποδιδόασι, τὴν τοῦ Ζεφύρου πνοὴν, ὃς ἐκ τῶν δυτικῶν πνέων ἀντιβαίνει τοῖς ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικὰ ἐρχομένοις, ὅ ἐστιν ἀπὸ Συρίας εἰς Ἑλλάδα. ἐλάτῃ τοίνυν ἔπλευσα τοῦ Ζεφύρου κατὰ τὸν οὐρανὸν πνεύσαντος καλλίστῳ κελαδήματι ὑπεράνω [τῶν Ἰονίων καὶ] τῶν ᾀκαρπίστων πεδίων τῆς Σικελίας, ἅπερ εἰσὶ δυτικά. ἀκάρπιστα δὲ πεδία οἱ μὲν τὰ πολύκαρπα, οἱ δὲ τὰ θαλάσσια πεδία, ὅ ἐστι τὰ ἄκαρπα, ὅπου καὶ ἀτρύγετος λέγεται ἡ θάλασσα. ἔνιοι δὲ Ἰόνιον πόντον ἀκούουσι τὸ κατ' Εὔβοιαν πέλαγος, τὸ περὶ τὴν Ἰονίαν πόλιν Εὐβοίας ἣν ἔκτισεν Ἴων ὁ Ξούθου βασιλεύσας ἔτη κ̅ζ̅, ἵν' ᾖ· ἐλάτᾳ πλεύσασα Ἰόνιον κατὰ πόντον τοῦ Ζεφύρου πνεύσαντος ὑπεράνω τῶν ἀκαρπίστων πεδίων τῆς Σικελίας. Σικελίαν δὲ εἶναι μικρὰν νῆσον μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος· ταύτην δὲ ἄκαρπον εἰρῆσθαι παραβαλλομένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ καὶ πολυκάρπῳ Σικελίᾳ. οἱ δέ φασιν Αἰσχύλῳ [Prom. 837] αὐτὸν ἕπεσθαι οἰομένῳ πάντα πόντον Ἰόνιον λέγεσθαι ὃν ἀλωμένη ἐπῆλθεν ἡ Ἰώ· ὅθεν καὶ ὡς ἐναντίου ἀνέμου πνέοντος τοῖς ἀπὸ Φοινίκης πλέουσι κώπῃ πεπλευκέναι φησίν [ἢ καὶ πνεύσαντος ἤδη τοῦ Ζεφύρου καὶ πεπαυμένου, ὅτε γαληνὸν τὸ πέλαγος ἦν ἐν ὥρᾳ ἐαρινῇ]. ὁ δὲ Κράτης φησὶν αὐτὰς δηλοῦν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐκομίσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν μετὰ Ζεφύρου πνοὰς τοῦ φερομένου κατὰ τὸν Ἰόνιον πόντον. σημαίνει οὖν τὸν

---

1 ἐκπλεύσασαι (om. εἰς Δελφοὺς) Palat. 343 πλεῦσαι MT πλεῦσαι καὶ B detritum in A 3 δεῖ] δι' A λιποῦσαι MT λιποῦσ' B ἐλάταν M 4 δίκωπον M δικώπω TAB τῆσ κώπησ M αὐταῖσ A 5 οὐρίαν MT ὄρια A τὴν in τοῖσ corr. A[1] post ὃς ins. ἐπεὶ A 6 τοῖς— ἀνατολικῶν] τὴν ἀνατολὴν MT τὴν ἀπὸ A spatio uacuo ins. ἀνατολῶν A[1] τοῖσ ἀπ' ἀνατολῶν B 6. 7 ex ἐρχομένην corr. A[1] ἐρχομένην T detritum in M 9 καὶ om. A ἐστι M 10 πεδία (alterum) om. B 11 ὅπου TA ὧσ που B detritum in M ἀτρύγετα M ἀτρύγητοσ T λέγεται om. M ἡ θάλασσα om. B ἔνιοι] οἱ A 12. 13 πέλαγος—Ξούθου om. M 12 τὴν om. B 13 ἴων—κ̅ζ̅ spatio uacuo ins. A[1] ξάνθου T κ̅ζ̅ A[1]B κ̅ς̅ T ̅ν̅ M ἵν' ᾖ om. M 14 τοῦ om. A ἐπάνω A τῆς om. A 15 αὐλίδοσ καὶ χαλκίδοσ A 16—19 καὶ—πνέον spatio uacuo ins. A[1] 18 τὸν πόντον T τόπον B περιῆλθεν MT ἰνώ AB 19 ἐναντίασ M 20 πλεύσαντοσ T 21 ὥρῃ A κρατῖνοσ M αὐτοῦ M ἀντι T αὐτοὺσ A 22 ἐκυλίσθησαν TA detritum in M 22. 23 τὰσ τοῦ ζεφύρου T 23 φαινομένου MTAB κόλπον A σημείωσαι T

ἐαρινὸν καιρόν. οἱ δὲ λέγουσι τοὺς ἀπὸ Συρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσβάλλοντας τὸν Ἰόνιον πόντον περᾶν: — MTAB

τῇ κωπηλασίᾳ: — Mg

209 τῶν σφοδρῶς χεομένων. ἢ κύκλῳ ῥεομένων. ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασσάν φησιν, ἐπεὶ πεζεύειν αἱ νῆες δοκοῦσιν ὀχήματος τρόπον· ὡς καὶ Ἴων λέγει [frg. 60]· 'ὅταν δὲ πόντου πεδίον Αἰγαῖον δράμω' καὶ Αἰσχύλος Νηρεῖσι [frg. 146]· 'δελφινηρὸν πεδίον πόντου διαμειψάμεναι': — MTAB

† ἄλλως: τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου· ἐπλεύσαμεν ἐλάτῃ Ζεφύρου πνεύσαντος ἄνωθεν ἐξ αἰθέρος διὰ τοῦ σφοδροτάτου πελάγους τῆς Σικελίας περὶ τὸ στενὸν, ὅ ἐστι τὸ Ἰόνιον πέλαγος, εἰς ὃ ἐμβάλλουσιν οἱ ἀπὸ Συρίας εἰς Ἑλλάδα ἀπιόντες: — TA

210 ὑπεράνωθεν πολυκαρπίστων: — Mg

211 Ζεφύρου πνοαῖς: ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ σφοδρῶς πνεύσαντος. καλῶς δὲ τὸ ἐξ οὐρανοῦ αὐτὸν λέγει πνεῖν, ἐπεὶ ἐν ὕψει κεῖται ἡ Σικελία: — M¹TA

ἄλλως: σφοδρῶς καταπνεύσαντος ἐξ ὕψους τὸ κάλλιστον ἑαυτοῦ πνεῦμα. κάλλιστον δέ φησιν αὐτὸν ἔχειν πνεῦμα, εἰ καὶ ἐναντίος τῷ χορῷ γέγονεν, ὅτι ἡδύς ἐστιν ὁ Ζέφυρος θέρους ὥρᾳ πνέων εἰς εὐρωστίαν· ὡς Ὅμηρος [δ 567]· 'ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντος ἀήτας Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους'. τὸ φύσει οὖν κάλλιστόν φασιν, οὐ τὸ ἑαυταῖς κάλλιστον· ἐναντίον γὰρ ἦν: — M¹TAB

212 δραμόντος: — MgAg

214 ἐπιλεχθεῖσα: — MgAg

ἐπιλεχθεῖσα ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς πόλεως ὡς καλλιστεύματα καὶ ἀγάλματα τῷ Λοξίᾳ. ὡς πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ ἀπέδωκεν· ἐκ πολλῶν γὰρ ὁ χορός: — TA

215 ἐπίλεκτα δῶρα: — MgAgBg

---

2 κόλπον A   4—8 scholio p. 277,27 — p. 279,2 adi. TA add. καὶ, de M non constat   4 χεομένων] ῥεομένων TAB detritum in M   ῥεομένων] χεομένων MTAB   6. 7 ὀχήματος — δράμω detrita in M   7 δράμω Arsenius δράκω TAB   δελφίνηρον Palat. 343 δελφίνορον MTAB   8 διαμειψάμενοι M   12 ἐπιόντες T   15 λέγει post δὲ coll. A   17 καταπνεύσαντα M   18 αὐτόν φησιν B   ἐναντίως A ἐναντίον B   19 ἡδύσις B   πνέων ὧραι θέρους B   20 ὡς καὶ A   πνέοντος T πνέοντας M πνείοντας AB   21 ἀνθρώποισι MT ἀνθρώποισιν A   φησὶν AB   22 οὐ τὸ B αὐτὸν MT ἑαυτὸν A   ἑαυταῖς om. A   25 ὥστε T   καλλίστευμά τι A   25. 26 ἄγαλμα A

216 ἐνταῦθα εἰς τὴν τῶν Καδμείων γῆν ἀποσταλεῖσα εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Λαΐου καὶ τούτου τοὺς παῖδας συγγενεῖς ὄντας τῶν κλεινῶν Ἀγηνοριδῶν. τῶν γὰρ Ἀγήνορος οἱ μὲν τὰς Θήβας ᾤκησαν, οἱ δὲ τὴν Φοινίκην, οἱ δὲ ἄλλην χώραν: — M^{i}T

217 κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν: τινὲς εἰς τὸ Ἀγηνοριδᾶν στίζουσι· τὸ δὲ ὁμογενεῖς ἀντὶ τοῦ συγγενεῖς ἡμῖν: — M^{i}TAB

ἐπὶ τοὺς ὁμογενεῖς τῶν Ἀγηνοριδῶν πύργους τοῦ Λαΐου πεμφθεῖσα ἐνθάδε. Ἀγήνορος δὲ παῖδες Κάδμος Θάσος Κηφεὺς Κίλιξ Φοῖνιξ Εὐρώπη Φινεύς: — M^{i}TAB

218 πρὸς τοὺς συγγενεῖς: — M^{g}B^{g}

ἐπὶ Λαΐου: ἐπὶ τοὺς πύργους τοῦ Λαΐου πεμφθεῖσα, ὅ ἐστι τὰς Θήβας. ἢ πύργους φησὶ τοὺς υἱοὺς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· ὁμογενεῖς δὲ τῶν Φοινίκων: — M^{i}TAB

220 ἀντὶ τοῦ· οὐ τὸ τυχὸν δῶρον ἐπέμφθην: — M^{g}

ἴσα δ' ἀγάλμασι: ἀντὶ τοῦ· ὁμοίως καὶ ἴσως ἀγάλμασι χρυσέοισιν, ὥσπερ τι διὰ χρυσοῦ κατεσκευασμένον ἀνάθημα, οὕτως ἐπέμφθην.

λάτρις ἐγενόμην δὲ ἤτοι γενήσομαι, ἵν' ᾖ ὡς τὸ κατενάσθην [207], ἢ λάτρις καὶ δούλη ὠνομάσθην καὶ ἐτιμήθην: — M^{i}TAB

221 ,ἣ πᾶσα τῷ θεῷ ἀφιέρωμαι, ἔτι δέ μοι ταῦτα περιλιμπάνεται ἀτελῆ, τὸ λούσασθαι ἐν τῇ Κασταλίᾳ: — M^{i}TAB^{i}

223 τὴν ἐμὴν κεφαλήν: — M^{g}

224 † δεῦσαι παρθένιον: λείπεται οὖν, φησίν, ἐναπολούσασθαί με τῷ τῆς Κασταλίας ὕδατι καὶ διαβρέξαι τὴν ἐμαυτῆς κόμην, ἵνα ἁγνὴ γενομένη οὕτως τοῖς θεοῖς λατρεύοιμι. Κασταλία δὲ πηγὴ ἐν Πυθίᾳ, εἰς ἣν λούουσι τὰς ἱεροδούλους παρθένους μελλούσας θεοπρόπιον φθέγγεσθαι παρὰ τῷ τρίποδι: — TAB

---

3 ᾤκισαν M^{i} 6 τὸ δὲ om. T ἀντὶ — συγγενεῖς om. M^{i} ὁμογενεῖσ B 7—9 scholio quod praecedit adi. B add. ἢ 7 τοῦ om. AB 10 πρὸσ τοὺσ B^{g} γρ καὶ M^{g} 11—13 scholio 7—9 adi. B initio add. ἐπὶ λαΐου δὲ ἤγουν 12 φασὶ B λαίου A fortasse υἱωνοὺς τὸν ἐτεοκλέα A καὶ om. B 15—18 scholio 11—13 adi. B add. ἴσα δὲ 15 ἀντὶ τοῦ om. A 15. 16 χρυσέοισ A 16 ἐπέμφθη T 17. 18 cf. schol. vs. 207 17 κατευνάσθην M^{i} 18 δούλη καὶ λάτρισ M^{i} 19. 20 scholio quod praecedit adi. M^{i}TA 19 ἀφιερομένη T ἀπολιμπάνεται M^{i} παραλιμπάνεται T 22 λείπει TB ἄρα A φησί μοι TB 25 λύουσι T λέγουσι B post παρθένους ins. λούεσθαι B θεοτρόπιον T 25. 26 φθέγξασθαι B

† ἄλλως: αὐτὴν τὴν Κασταλίαν φησὶ παρόσον παρθένων μόνον ἐστὶ λουτρόν. ἢ τὰς κόμας, αἳ κάλλος καὶ τρυφή εἰσι τῶν παρθένων: — TAB

† ἄλλως: τὰς κόμας δεῦσαι Φοιβείαισι λατρείαις: — A

226 ὦ Παρνασέ: — M^gTAB^1

227 διπλοῦν: — M^gB^g

δικόρυφον σέλας: δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν ἐπείπερ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τοῦ Παρνασοῦ εἰσιν ἱερά, τὸ μὲν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, τὸ δὲ Διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρᾳ πῦρ ἀνάπτεται πρὸς τὰς θυσίας, ἀναγκαίως καὶ τὸ πῦρ δικόρυφον εἶπεν ἅτε δὴ ἐν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ ἀναπτόμενον. οὐκ ἀπὸ τῶν δύο δὲ κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτόματον πῦρ, ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου· δοκεῖ δὲ τοῖς κάτω ἐκ δύο ἀναδίδοσθαι διὰ τὸν ἐπίπροσθεν σκόπελον καὶ ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμερίζεσθαι τὸ πῦρ: — TAB

ὑπὲρ ἄκρων βακχειῶν: εἰς τὴν τοῦ Διονύσου κορυφήν φασιν εἶναι ἄμπελον ἥτις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἕνα βότρυν ἔφερεν, ἐξ οὗ ἡ σπονδὴ τῷ Διονύσῳ ἐγίνετο. οἰνάνθη δὲ λέγεται ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν βοτρύων. οἰνάνθας οὖν βότρυν τὸν ἐξ οἰνάνθης βότρυν προκόπτοντα. οἴνη δὲ καλεῖται αὐτὴ ἡ ἄμπελος. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστῃ [frg. 235] ἱστορεῖ καὶ παρ' Εὐβοιεῦσιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῆς ἐν Παρνασῷ λέγων οὕτως·

ἔστι γάρ τις ἐναλία
Εὐβοιὶς αἶα· τῇδε βάκχειος βότρυς
ἐπ' ἦμαρ ἕρπει. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω
κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας·

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. παρθένιον δὲ χλιδὴν, bis scripta in T 1 παρ' ὅσων B παρθένω T μόνων B 5 scholio 7—13 praepos. TA initio add. ἀντὶ T initio add. ἰὼ πέτρα λάμπουσα πρὸσ δικόρυφον σέλασ B^i 7 ἐπείπερ ἐν om. TA 8. 9 ἀπόλλωνοσ καὶ ἀρτέμιδοσ T ἀρτέμιδοσ καὶ ἡλίου A 10 ἀνάγκη T τούτου χάριν B 12. 13 διὰ τὸν B τὸ TA 13 σκόπελον] πῦρ A ὥσπερ καὶ A τὸ πῦρ] τὸν σκόπελον A 15 εἰς τὴν τοῦ om. MTA 15. 16 εἶναί φασιν M 17 ἐγένετο TB 17—19 cf. Hesych. Phot. Suid. 18 οἰνάνθης] οἰνάνθοσ T 19 — p. 282,4 cf. schol. Soph. Ant. 1133 schol. N 21 Steph. Byz. p. 479,10 19 δὲ (alterum) om. A 23 Εὐβοιὶς αἶα Cobet εὐβοήσασα MTA εὐβοΐσασα B βάκχειος] βάκοσχροσ T 24 λαμπρᾶσ ἕωι B λαβραδέω MT λαβρασεω A ut uidetur 25 καὶ κεκλ. B χῶρον MTA χῶροσ B em Bergk εὐανθὲσ MTA εὐανθὴσ B em. Barnes

εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον,
γλυκαίνεταί τε κἀποπερκοῦται βότρυς·
δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται † βλαστουμένη
† ὀπώρα καλῶς κἀνακίρναται ποτόν: — MTAB

τὸ βακχειῶν περισπωμένως, ἵν' ᾖ· ἐκ τῶν τόπων ἐν οἷς βακχεύει ὁ Διόνυσος: — M^{i}B^{i}

229 οἶνα θ' ἃ καθαμέριον: καὶ ὦ ἄμπελε, ἥτις τὸν πολύκαρπον βότρυν στάζεις ἀπὸ τῆς οἰνάνθης καθ' ἑκάστην τῷ Διονύσῳ αὐτὸν ἐκπέμπουσα. οἰνάνθη δὲ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς: — MAB

232 ὦ θεῖα ἄντρα καὶ ὑψηλοὶ τόποι τῶν νυμφῶν: — M^{g}A

ἄντρα δράκοντος: τοῦ Δελφύνου ὑπὸ τὸν Παρνασὸν δείκνυταί τι σπήλαιον: — MTAB^{i}

233 φησὶ τὸν Κατοπτευτήριον τόπον οὕτως καλούμενον ἐν Παρνασῷ, ὅθεν κατοπτεύσας Ἀπόλλων τὸν Δελφύνην κατετόξευσεν: — MTAB

234 ἱερὸν ἑλίσσων: τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ ἱερόν. τὸ γὰρ ἑλίσσων ἀντὶ τοῦ περιχορεύων. περισσὸς ὁ τέ, ἵν' ᾖ· γενοίμην χορὸς τῆς θεοῦ ἑλίσσων ἐν ταῖς χορείαις τὸ ὄρος. οἱ δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ὄρος ἱερὸν ἑλίσσων, ἵν' ᾖ· καὶ σύ, ὦ Ἄπολλον περιέπων τὸν Παρνασόν: — MTAB

235 ἀντὶ τοῦ περιχορεύων: — M^{g}

τῆς Ἀρτέμιδος. κοινὰ γὰρ αὐτῆς καὶ Ἀπόλλωνός εἰσι τὰ μυστήρια: — M^{g}B^{i}

236 οἱ γὰρ ἱερόδουλοι οὐδένα φοβοῦνται: — M^{g}A^{g}B^{i}

---

1 αὔξει Palat. 343 ἄξει TAB ἀξει M μέσον MTAB 2 γλυκαίνεταί Meineke καὶ κλίνεται MTAB τε B γε MTA κἀπιπερκοῦται coni. Nauck 3 δήλῃ TA δέλῃ B 3. 4 κλάστου χερὶ μέλαιν' ὀπώρα coni. Meineke et Nauck 4 κἀκκιρνᾶται A 5 τὸ δὲ βακχειῶν περιπομένωσ M^{i} περισπωμένωσ τὸ βακχειῶν B^{i} 7 καὶ om. B 8 ἀποστάζεισ B οἰνάνθασ B καθ'—Διονύσῳ om. B τὰ διονύσου A 11. 12 ὑπὸ τὸν παρνασὸν δείκνυται σπήλαιον τοῦ ... A 11 δελφίνου M δελφινιου B^{i} 12 τι om. B^{i} 13. 14 scholio quod praecedit adi. MT initio add. σκοπιαὶ δὲ et om. φησὶ, scholio 7—9 B add. σκοπιᾶσ δὲ θεῶν φησὶ 14 δελφῖνα MT δέλφιν A δελφῦν B 15 τινὲς om. MT γὰρ] δὲ B 16. 17 γενοίμην—ὄρος] καὶ σὺ ὦ ἄπολλων περιέπων τὸν παρνασόν MT 17 τοῦ θεοῦ A ἑλίσσων om. spatio rel. A 18 ἱερὸν ὄροσ A 18. 19 καὶ—Παρνασὸν] γενοίμην χορὸσ τῆσ (τοῦ T) θεοῦ ἑλίσσων ἐν ταῖσ χορείαισ τοῦτο (om. T) τὸ ὄροσ MT 18 ὦ om. A 21 Ἀπόλλωνός] ὁ ἥλιοσ M

237 μεσόμφαλον εἶπε τὴν Πυθίαν, ἐπεὶ κατὰ τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους μέσον τῆς γῆς κεῖται, ἐν ᾗ οἱ Δελφοί: — M^g

γύαλα Φοίβου: τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους. τοιαῦται γὰρ αἱ φύσεις τῶν ὀρῶν, ἐν ὕψει καὶ ἐν βάθει συγκείμεναι: — MTAB^i

238 ὄνομα κρήνης οὕτως καλουμένης: — M^g

Δίρκαν προλιποῦσα: ἐκεῖ ὁ Κάδμος τὸν Δελφύνην φονεύει προνοίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς μετὰ λίθου. οὗτος δὲ ὁ δράκων λέγεται εἶναι Ἄρεως, ὃς ἐφύλαττε τὰ νάματα τῆς Δίρκης: — MTA

239 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων: ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. κατὰ ἀνάκλασιν δὲ ὁ πᾶς λόγος προῆκται ἔχων οὕτως· ἰὼ Παρνάσιον ὄρος λάμπον διπλῇ λαμπηδόνι σύ τε, ὦ αὐτόθι ἐκβλαστάνουσα ἄμπελε, καὶ ὦ θεῖον ἄντρον τοῦ δράκοντος οὔρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν σύ τε, ὦ δέσποτα Ἄπολλον, ὃς τὸ κατανιφόμενον ὄρος ἀμφιέπεις, εἴθε χορεύσαιμί σοι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι ἄφοβος τοῦ λοιποῦ γενομένη. νῦν γὰρ ἡμᾶς ὁ παρὼν πόλεμος ἐκφοβεῖ καὶ δέδοικα μὴ καὶ δεύτερον αἰχμάλωτος γένωμαι. εἴθε οὖν, φησί, παρ' ὑμῖν γενοίμην, ἵνα ἀσφαλῶς τοῦ λοιποῦ διάξαιμι: — MTAB

240 ὁρμητικός: — M^{g}A^g

241 πόλεμον κινεῖ. οἷον· πόλεμον ἀκμαῖον διεγείρει: — M^{g}A^{g}B^i

246 Φοινίσσᾳ χώρᾳ: γράφεται καὶ Φοίνισσα χώρα ἀπὸ εὐθείας, ἵν' ᾖ ἀπὸ κοινοῦ τὸ πείσεται· εἴ τι πείσεται ἅδε γᾶ, κοινὰ πείσεται καὶ ἡ Φοίνισσα χώρα: — MTAB^i

ὑπομενεῖ ἡ Φοινίκη χώρα ὅσα ὑπομενεῖ ἡ ἑπτάπυργος γῆ: — M^i

248 τᾶς κερασφόρου: τῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν κερασφόρον, τῆς Ἰοῦς, ὑπὸ τοῦ Διὸς ὑφορωμένου τὴν ζηλοτυπίαν τῆς Ἥρας: — MTA

249 ὧν, τῶν ἐκγόνων τῆς Ἰοῦς, φροντίζω τῆς εὐτυχίας καὶ οἰκειοῦμαι τοὺς πόνους: — M^{i}AB^i

250 ἀμφὶ δὲ πόλιν: ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἀμφὶ γὰρ πόλιν τὸ

---

4 συγκειμένων MTB^i συγκείμενα A 6 δελφύναν M δελφὸν T δελφίνα A 7 οὗτος—εἶναι om. M 10 ὁ πᾶσ ὁ M λάμπων M 11. 12 θεῖα ἄντρα AB 15 δεύτερον om. A 16 φησὶ om. A διάξοιμι MTA 18 πόλεμον κινεῖ om. A^g πόλεμον— οἷον om. B^i in fine add. τῆιδε τῆι πόλει B^i 20 γράφεται—χώρα om. M γράφεται καὶ] γράψον δὲ A 20. 21 πρὸσ εὐθεῖαν B^i 21 κοινῆσ ὀὺ M εἴ τι] ἤτοι T ἄδ' ἐγὼ MT ἅδ' ἐγὼ A κοινὰ om. B^i 22 ἡ om. B^i χώρα om. A 23 ὑπομείνει M^i ὑπομένει M^i 25 τῇ ζηλοτυπίᾳ A 26 φροντίζω τῆσ ἰοῦσ B^i τῆς] τὰσ A 26. 27 κοινοποιοῦμαι B^i 28 ὁ — πόλιν om. B

νέφος τῶν ἀσπίδων φλέγει καὶ οἱονεὶ ἀστράπτει σχῆμα καὶ σημεῖον μάχης. οἰκεῖον δὲ τῇ συννεφείᾳ τὸ ἀστράπτειν: — MTAB

251 λάμπει: — M^g

252 ὅ ἐστι πῦρ: — M^g

ἄλλως: σύμβολον μάχης: — M^g

ὄψιν φονευτικοῦ: — M^g

253 ἂν Ἄρης τάχ': ἣν ὁ Ἄρης γνώσεται. ὁ δὲ νοῦς· ἣν μάχην φέρων τοῖς παισὶν Οἰδίπου ὁ Ἄρης ταχέως πορευθήσεται. ἄμεινον δὲ τὸ εἴσεται ἀντὶ τοῦ ὁρμήσει: — MTAB

254 κομίζων βλαπτικῶν θεῶν βλάβην: — M^iB^g

257 γράφεται τὰ σᾶν ⟨ἀλκᾶν⟩: — M^g

258 καὶ τὸ θεόθεν: τὸ δίκαιον καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμμαχίαν ἀεὶ τοῦ δικαίου προϊσταμένων καὶ τοῖς δικαίως ἐπεξιοῦσι συνερχομένων: — MTAB

260 ὃς ἀπαιτεῖ τὴν βασιλείαν καὶ ἐκδικεῖ: — M^iA^g

261 τὰ μὲν πυλωρῶν: τὰ μὲν θυρώματα τὰ ἐπιτετραμμένα τοῖς θυρωροῖς: — MTAB

262 δι' εὐχερείας, δι' εὐμαρείας: — M^iB^g

263 ὃ καὶ δέδοικα: διό, διὰ τὴν εὐμάρειαν. διὰ τὸ εὐχερῶς με ὑποδέξασθαι τοὺς φύλακας ὑποπτεύω μὴ δόλος ἐστίν: — MTAB

γράφεται μή με: — M^g

νῦν τειχέων: — M^g

264 οὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα: ἡ μὲν γραφὴ οὐκ ἐκφρῶσιν. οἱ οὖν ὑποκριταὶ διὰ τὸ δυσέκφορον μεταπλάττουσι τὴν λέξιν. καὶ Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, ὅτε διαλαμβάνει περὶ τοῦ φρῶ, ταύτην τὴν χρῆσιν φέρει: — AB

ἄτρωτον: — M^gB^g

---

1 καὶ φλέγει καὶ M 2 συφεία M 5 ἄλλως] ἀλλὰ M^g 8 ὁ om. M ὁ Ἄρης om. B sed post πορευθήσεται add. καὶ ἄρησ 9 ἄμεινον — ὁρμήσει om. T δὲ — τοῦ] γὰρ οὕτω A in fine add. πορευθήσεται M 10 βλαπτικὴν M^i 12 initio add. θεόθεν MT θ.... A 13 προϊσταμένην MAB προϊστάμενοσ T δικαίοισ MTAB ἐπαξίωσ B 13. 14 συνερχομένην MTB de A non constat 17 πυλωροῖσ B 19. 20 scholio quod praecedit adi. B initio add. δι' εὐκολίασ με ὑπεδέξαντο ὅθεν καὶ et om. διὸ — εὐμάρειαν 19 διὸ διὰ] διὰ δὲ A διὰ] καὶ A 19. 20 εὐμαρῶσ καὶ εὐχερῶσ B 23 ἡ μὲν γραφὴ B οἱ μὲν γὰρ A 24 μεταπλάζουσι A 25 μονοσυλλάβου ῥητέον A 26 τὴν χρῆσιν ταύτην A φέρει Kirchhoff φησίν AB

265 μετενεκτέον σκοπητέον: — M^g

266 ἐνέδρα: — M^gB^g

267 ὡπλισμένος δὲ χεῖρα: ἀνόητον, φασὶ, τὸ ξίφει πιστεύειν, ταῖς σπονδαῖς δὲ μήπω, εἰ δὴ μόνος ὢν κρατῆσαι ἠδύνατο ἐπιβουλευόντων τοσούτων. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οἱ μετὰ ἀνάγκης ἐπί τινα κίνδυνον ἐρχόμενοι οὐκ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων θηρᾶσθαι τὴν ἀσφάλειαν ἐθέλουσιν, ἀλλ' οἵαν παρὰ τοῦ καιροῦ λαμβάνουσι, καὶ οἱ ἐπ' ἐρημίας μετὰ ξιφιδίου πορεύονται ἧττον μὲν ὡπλισμένοι τῶν ὑποπτευομένων θηρῶν ἢ λῃστῶν, ἄμεινον δὲ τῶν ἀνόπλων. τοῦτο καὶ Πολυνείκει συνέβη· ἀναγκασθεὶς γὰρ ἐπὶ διαλλαγαῖς εἰς τὰς Θήβας ἐλθεῖν ἔρχεται μὲν ἵνα μὴ δόξῃ δύσερις εἶναι, δόλον δὲ ὑποπτεύων τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπορίσατο: — MTAB

268 τὰ πίστ' ἐμαυτῷ: τὴν πίστιν τοῦ θαρρεῖν, ὅ ἐστι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ θαρρεῖν: — MTAB

οἷον· ἆρα θρασύνομαι τῷ ξίφει πιστεύων: — MTA^g

τὰ ἀσφαλῆ ἐμαυτῷ διὰ τοῦ θράσους παρέξω: — M^i

269 ἐπίφθεγμα ἀνακλήσεως: — M^gB

ἢ κτύπον φοβούμεθα: τὸν κτύπον * * ἀποφαντικῶς· ὄντως κενὸν ψόφον ὑφορώμεθα: — MTAB

271 ἀλλάσσει πορεύεται: — M^g

273 μετὰ φιλίας, φιλικόν: — M^g

274 βοήθεια: — M^g

βώμιοι γὰρ ἐσχάραι: ὥστε καταφυγεῖν ἐπ' αὐτούς, εἰ δέοι. τοῦτο δὲ οὐ συνῳδὸν τῷ [267] ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ. θρασύδειλον γὰρ τὸν Πολυνείκην παρίστησι πρῴην μὲν φάσκοντα ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους

---

3 ἀνοήτωσ A τῶ MTAB 4 σποδαῖσ M εἰδημόνωσ M εἰ δὲ καὶ μόνοσ TAB scripserim μή, ὡσεὶ ὢν om. A οὐκ ἠδύνατο T 6 οὐχὶ B om. MTA ἐκδεχομένων T 7 παρὰ om. M 8 ante πορεύονται rep. λάμβάνουσι A 9 πολυνείκη T 10 ἀνασθεὶσ M διαλλαγὰσ MTAB τὰς om. A εἰσελθεῖν T μὲν om. MTA 15 scholio quod praecedit adi. MT initio add. τὸ δὲ θράσουσ παρέξοιμι οἳ T θρασύνομαι Palat. 343 θρασυνόμενοσ TA^g θρασυνόμενον M πιστεύω TA^g 17 scholio 13. 14 adi. B add. ὡὴ δὲ in fine add. ὄντωσ κενὸν ψόφον M^g 18. 19 scholio quod praecedit adi. B post τὸν κτύπον ins. οὖν φησὶν 18 ἀποφαντικὸν M ἀποφατικὸν T ἀποφατικῶσ B ὄντωσ] οὕτωσ M ὄντωσ ἤγουν τὸν B 21 φιλικόν] φιλεῖν M^g 23 εἰ δέοι B ἠιδέωσ M ἠδέωσ T οὔδεωσ A 24 τούτω A 24—p. 286,2 τῷ — γενόμενος om. A signo lacunae in mg. apposito 24 τὸ MT 25. 26 θρασύδειλον—φασγάνῳ om. MT

παρέξομαι, νῦν δὲ τοὺς βωμοὺς πλησίον εἶναί φησιν οἷς προσφυγὼν νομίζει σωθῆναι καθάπερ ἱκέτης γενόμενος: — MTAB

βώμιοι γὰρ ἐσχάραι: ἐσχάρα μὲν κυρίως ὁ ἐπὶ γῆς βόθρος ἔνθα ἐναγίζουσι τοῖς κάτω ἐρχομένοις· βωμὸς δὲ ἐν οἷς θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς. νῦν οὖν βώμιοι ἐσχάραι τὰ κοιλώματα τῶν βωμῶν. ἢ κατὰ περίφρασιν οἱ βωμοί: — MTB

ἄλλως: διαφέρουσι βωμὸς καὶ ἐσχάρα. βωμὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς ὕψος ᾠκοδομημένος καὶ ἀνάβασιν ἔχων· ἐσχάρα δὲ ἡ ἐν τετραγώνῳ ἐπὶ γῆς βάσις βωμοῦ τάξιν ἔχουσα ἄνευ ἀναβάσεως. ἢ ἐσχάρα κυρίως τὸ πῦρ: — B

275 κοὐκ ἔρημα δώματα: τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἑωρακώς φησι τεθαρρηκέναι. ἀσθενοῦς δὲ ψυχῆς τεκμήριον· τί γὰρ ἔμελλον αὐτῷ γυναῖκες συμβαλέσθαι πρὸς κίνδυνον: — MTB

τὰς τοῦ χοροῦ πρὸ τῶν βασιλείων οἴκων εἶδεν: — M^iT

276 μεθῶ ξίφος: εἰς τὸν κουλεόν. ἢ ὑπὸ τὴν χλαῖναν, ὃ καὶ ἄμεινον, ἵνα κεκαλυμμένον τὸ ξίφος ἔχῃ καὶ πρὸς ἄμυναν ἕτοιμον: — MB

279 προσεγγίζετε: — M^g

281 τὸ ἑξῆς· δορὸς ἀκροθίνιον: — M^g

282 ἀπαρχήν: — M^gB^i

---

2 σωθήσεσθαι T 3—6 cf. Ammon. p. 34 ... ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν βωμοὺς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δ' ἡρώων .. Poll. 1,8 ἐσχάρα δ' ἰδικῶς δοκεῖ μὲν ὧδε ὀνομάζεσθαι ἐφ' ἧς τοῖς ἥρωσιν ἀποθύομεν .. Harpocr. [= Phot. Suid. et. m. p. 384,13 Zon. p. 880] .. Ἀμμώνιος ἐν τοῖς περὶ βωμῶν ἐσχάρας φησὶ καλεῖσθαι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἑστίαν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην κοίλην, παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν τοῖς σώμασι κοῖλα ἕλκη ἐσχάρας καλεῖν. Ammon. p. 32 [cf. et. Gud. p. 213,28] φησὶ γάρ (Ammonius Lamprensis)· βωμοὶ μὲν γάρ οἱ τὰς προσβάσεις ἔχοντες, ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς βιωτικὴν γινομένη χρῆσιν ἐπὶ γῆς ... Phot. ἐσχάρα ἡ ἐπὶ γῆς ἑστία στρογγυλοειδής, ἀφ' ἧς ἐσχάρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιφερῆ ἕλκη· ὁ δὲ βωμὸς τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσίαν οἰκοδόμημα. Hesych. ἐσχάρα βωμὸς ἰσόπεδος οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος .. Eust. p. 1575,39 βωμοῦ .. διαφέρει ἐσχάρα καθότι ὁ μὲν ὑπερέστηκε καὶ ὡς εἰπεῖν ἀναβέβηκεν, ἡ δὲ πρόσγειός ἐστι cf. Varron. ap. Serv. ecl. V 66 scholio quod praecedit adi. B pro μὲν scripto δὲ et add. μὲν post κυρίως 3 ἐσχάραι T μὲν] γὰρ T 4 ἐγγίζουσι M σφαγιάζουσι B 7 post ἐστιν spatium fere unius lineae in B 9 περιγῆν B post βωμοῦ spatium fere unius lineae in B 12 ἀσθενοῦσι B τί] τὸ T αὐτῷ om. MT 13 συμβάλλεσθαι T 14 τὰς] τοὺσ T οἴκων οἶδεν M^i εἰδὼσ οἴκων T 16 post ξίφος spatium fere unius lineae in B 19 initio add. ἀκροθίνιον δὲ τὴν ἐκ πόλεως τῆς λείασ B

283 μέλλων δὲ πέμπειν μ': σολοικοφανὲς τοῦτό ἐστιν· ἤτοι μέλλοντος πέμπειν με ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι, ἢ οὕτως· μέλλων δὲ πέμπειν με εἶδεν τοὺς Ἀργείους ἐπιστρατεύσαντας: — MTB

ἀντὶ τοῦ μέλλοντος, εὐθεῖα ἀντὶ γενικῆς: — Mg

ἀντὶ τοῦ Οἰδίποδος· ποιητικὴ δὲ ἡ κλίσις: — Mg

284 ἀντὶ τοῦ τίμια: — MgBg

285 ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ: — MiBg

286 ἀνταποκρίθητί μοι: — Mg

287 ἑπτάστομον πύργωμα: ἑπτάπυλος ἡ Θήβη κατεσκεύαστο ὅτι πρὸς τὴν ἑπτάχορδον λύραν τοῦ Ἀμφίονος κιθαρίζοντος ἐτειχοδομήθη: — MTB

291 Ἰοῦς Ἔπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Φοῖνιξ καὶ Ἀγήνωρ, οὗ Κάδμος, οὗ Πολύδωρος, οὗ Λάβδακος, οὗ Λάιος, οὗ Οἰδίπους, οὗ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης: — AB

λείπει τὸ ὑπαρχόντων: — MiBi

293 γονυπετεῖς ἕδρας: ἀντὶ τοῦ γονυπετῶ σε. ὡς τῶν Φοινίκων διὰ γονυκλισίας τιμώντων τοὺς βασιλεῖς: — MTAgB

προσκυνῶ ⟨προσ⟩πίπτω ἱκετεύω: — Mi

σοί τὸ ἐντελές: — MgBi

294 τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα: τιμῶσα φυλάττουσα καὶ σεβάζουσα. ἢ τιμῶσά σε κατὰ τὸν πάτριον νόμον: — MTB

295 γράφεται ἔβας ὦ: — MgBi

ἦλθες, ὦ Πολύνεικες, διὰ χρόνου εἰς τὴν σὴν πατρίδα: — MiAgBi

297 ἄνοιξον τὰς θύρας: — MiAg

299 τί βραδύνεις: — MgAg

300 ἅπτεσθαι ταῖς χερσὶ τοῦ τέκνου: — Mi

301 Φοίνισσαν ὦ νεάνιδες: οἱ τούτων ἐπιλαμβανόμενοι καὶ

---

1 ἡ B 2 μελλόντων MT post με add. οἰδίπου κλεινὸσ γόνοσ MT οἰδίποδοσ B Ἀργεῖοι om. MT 2. 3 δὲ μέλλων M 3 πέμψειν B με om. B ἰδεῖν MTB 9 ἡ om. M 10 παρὰ MT τοῦ om. B καθαρίζοντοσ M 13 Λάβδακος] λάϊοσ A Λάιος] λάβδακοσ A 16 ἀντὶ— σε om. B 18 em. Münzel 20. 21 scholio 16. 17 adi. B initio add. σέβουσα δὲ 20 καὶ φυλάττουσα B 20. 21 καὶ σεβάζουσα om. B 21 σε om. T κατὰ πάντα τὸν M in fine add. ἢ φυλάττουσα τὸ ἔθοσ τὸ ἐκ τῆσ θρησκείασ B 22 ἔβασ ἔβασ ὦ Bi in fine add. καὶ ἔστιν ἀναφώνημα ἐπὶ τοῖσ χρονίωσ ὁρωμένοισ ἀναβοώμενοσ Bi 23 χρόνων Mi σὴν om. Bi 28—p. 288,6 οἱ—φωνῆς om. B

λέγοντες πῶς ὅτι οὐδὲν αὐτῶν εἰπουσῶν Φοινικικῶς φησιν Ἰοκάστη Φοινίσσαν βοὰν κλύουσα, ἀγνοοῦσιν ὅτι κατὰ τὴν φωνὴν ὑποτίθεται ὁ Εὐριπίδης αὐτὰς τῇ κοινολογίᾳ τῶν Φοινίκων * οὐχ οἷον βαρβαρικῶς διαλαλούσας, ἐπεὶ οὐδ' ⟨ἂν⟩ ὁ Πολυνείκης αὐτῶν ἤκουσεν, ἀλλὰ τῷ τῆς λαλιᾶς ἤχῳ ποιούσας τι τοιοῦτον ὥστε σημῆναι ὅτι εἰσὶ Φοίνισσαι καὶ ἐμφαινούσας τινὰ χαρακτῆρα τῆς πατρίου φωνῆς. εἰ γὰρ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν, ἀλλ' οὖν γε τὴν πάτριον ἔσῳζον ἀπήχησιν τῆς φωνῆς· ὡς Σοφοκλῆς Ἑλένης ἀπαιτήσει [frg. 179]· 'καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου': — MTAB

302 διὰ τὸ γῆρας: — M^{g}

γηραιῷ ποδί: ἐπείγω μου τὴν βάσιν ὑπὸ τοῦ γήρως τρομεράν: — AB^{i}

306 ἀμφίβαλλε μαστόν: τὸν μαστὸν τῆς σῆς μητρὸς περίβαλλε ταῖς σαῖς ὠλέναις: — MTAB^{i}

ὁ πᾶς νοῦς· περιπτυξάμενος ἄσπασαί με. ἔστι τὸ ἀμφίβαλλε μαστόν ἀπὸ μέρους τὸ στῆθος· περίβαλλε, φησί, τὸ στῆθος τῆς μητρὸς ταῖς σαῖς χερσὶ καὶ τὸ τῶν παρηίδων σου ἔκταμα περίβαλλέ μοι: — MTAB

307 παρηίδων τ' ὄρεγμα: τὸ ἔκταμα, τὸ ἄσπασμα τῆς παρειᾶς μου περίβαλλε ταῖς ὠλέναις: — MTA

308 κυανόχρωτα χαίτας: καὶ τὸν κυανόχρωτά σου πλόκαμον περίβαλλε τῷ τραχήλῳ μου καὶ κατασκίαζε τοῦτον τοῖς βοστρυχώδεσί σου πλοκάμοις. ἐκ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀμφίβαλλε· οὐ γὰρ τὸν ἑαυτῆς πλόκαμον λέγει ὡς μικρὸν ὕστερον [322] φησὶν ἑαυτὴν ἐξυρῆσθαι διὰ τὸ πένθος: — MTAB

τὸν ἐμὸν τράχηλον: — M^{g}A^{g}

---

1 αὐτῶ M αἰτῶν A φοινικῶσ M φοινιχ^{ῆ} T 3 κοινολογίαν M suppleuerim χρωμένας 4 διαλύσασ T αὐτὸσ M 6 ἐμφαίνουσαί MTA πατρίασ MT καὶ om. M 7 γε om. T πρῶον M ἔσωζεν B 8 ὡς om. M ἐν ἑλένησ B αὐτῆσ T τὸν A αὐτὸς Hermann 9 προσηγορεῖ MTA ὁρᾶσθαι M ὁρμᾶσθαι T ὁρμᾶσαι A λόγω A 13 σῆς om. B^{i} 14 ἀγκάλαισ A 15—18 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ post ὁ 15 ἔστι τὸ] coniecerim ἔτι siue ἕτερον εἰς τὸ 16 περίβαλλε—στῆθος om. B 16. 17 τῆσ μητρὸσ post χερσὶ coll. A 17 τὸ om. A σου om. T ὄρεγμα ἤγουν ἔκταμα B ἔκταγμα M μοι om. T 20 ταῖσ σαῖσ A αὐχέναισ M 22 κατασκίαζον A 24 ὕστερον δὲ T ἐξυρῆσθαι post ὕστερον coll. B

σκιάζων δέραν ἀμάν: ἀντὶ τοῦ ἀγαπητικῶς περιπτυσσόμενος καὶ ἐκτενῶς ἀσπάζου τὴν μητέρα: — MM[i]TAB

311 ἄελπτα κἀδόκητα: ὦ παρ' ἐλπίδα φανεὶς καὶ ἀπροσδοκήτως εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας: — MTA

312 τί φῶ σε: τί σοι εἴπω, πῶς προσφθέγξωμαί σε καὶ πῶς τὰ πάντα λάβω τέρψιν παλαιὰν καὶ χαρμονὴν καὶ πολυέλικτον ἡδονὴν χερσί τε καὶ λόγοις ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, ἀντὶ τοῦ περισκιρτῶσα: — MTAB

313 κατὰ πάντα: — M[g]

314 πολυέλικτον: πολύστροφον πολύπλεκτον ποικίλην. τὴν πανταχόθεν με περιέχουσαν ἡδονήν: — M[i]AB

316 ἀντὶ τοῦ σκιρτῶσα: — M[g]

ἀντὶ τοῦ παλαιῶν ἡδονῶν· αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς: — M[g]B[i]

318 ἔρημον πατρῷον: σοῦ ἔρημον δηλονότι. τὴν αὐτοῦ ἀπουσίαν ἐρημίαν τοῦ παντὸς οἴκου οἴεται: — MTAB

319 φυγὰς διωχθεὶς τῇ ἀδικίᾳ καὶ ὕβρει τοῦ ἀδελφοῦ: — M[g]A[g]

320 βεβαιωτικῶς, ἀντὶ τοῦ ὄντως: — M[g]B[i]

322 ὅθεν ἐμάν τε: ἀφ' οὗ σὺ ἔφυγες, κείρομαι. τὴν πεπολιωμένην. κείρομαι ἀντὶ τοῦ ἐκειράμην. εἰς σέ ἀντὶ τοῦ· ἐπὶ σοὶ ἐκειράμην. ἀποβαλοῦσα: — MTA

† μετὰ δακρύων αὐτὴν ἀποβαλοῦσα ἐπὶ τῷ σῷ πένθει: — AB[g]

323 πενθήρη κόμαν: — MTA

ἀπενθέα, ἀντὶ τοῦ πολυπενθῆ κόμην. ἢ οὕτως· τὴν λευκόχροα κόμην ἐκειράμην εἰς τὰ σὰ πένθη νομίζουσά σε τεθνηκέναι ὅτε ἀπεδήμεις, ἵνα τὸ πλῆρες ᾖ εἰς σά. ἢ εἰς σέ, τὸν πολυπενθῆ: — MTA

---

1 ἀντὶ τοῦ om. M[i] ἀγαπητῶσ MM[i]TB καὶ om. MB 3 ὦ Palat. 343 ὡσ MT ἃ A 4 τὰς om. A 6 πολιέλικτον A 7 ἐκεῖσε ὡσ τὸ A 7. 8 ὅ ἐστι σκιρτῶσα A 8 in fine add. πανταχῇ B 10. 11 scholio quod praecedit adi. B initio add. πολυέλικτον γὰρ et om. πολύστροφον 10 ποικίλον M[i] τὴν om. A 11 με om. A ἔχουσαν AB 13 ἀντὶ — ἡδονῶν om. B[i] sed in fine add. παλαιῶν ἡδονῶν χαρμονήν 14 σοῦ] ὡσ A τὴν γὰρ B 15 παντὸς — οἴεται] ὑπὸ τὴν ἰοκάστην A 17 ὁ ἢ βεβαιωτικὸσ B[i] in fine add. ἐκειρόμην B[i] 18. 19 πεπολιαμένην A 19 κείρομαι] κόμην A ante ἐκειράμην add. ἐπὶ σοὶ A 19. 20 εἰς — ἐκειράμην om. A 21 scholio quod praecedit adi. A add. καὶ ἐπὶ — πένθει om. spatio relicto A 22 scholio quod sequitur praep. MT ενθήρη scholio quod praecedit adi. A om. κόμαν 23 ἀντὶ τοῦ om. M ὅ ἐστι A οὕτως] ὅτι MTA 24 σε om. T 24. 25 ὅτε ἀπεδήμεις om. spatio rel. A 25 ᾖ — ἢ] καὶ A σά] ἃ MT τὸν] τε T

324 ἄπεπλος φαρέων: ἀντὶ τοῦ ἀμέτοχος: — MTAB^{g}

ἄπεπλος διαλεύκων φαρέων οὖσα τὰ δυσόρφναια καὶ σκότια τρύχη διαδέχομαι: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ μελανοφόρος. καὶ στικτέον εἰς τὸ τέκνον: — MTAB

325 δυσόρφναια: ἀντὶ τοῦ σκοτεινὰ καὶ ἐρρυπωμένα. σκότια καὶ μέλανα: — MTA

ἢ ἀμφί πρὸς τὸ ἀμείβομαι, τουτέστι περιβάλλομαι: — MTAB^{i}

τρύχη: τὰ ῥακώματα τὰ δυσόρφναια καὶ σκότια [ἃ] περιβάλλομαι: — MTA

327 ὁ Οἰδίπους: — M^{g}A^{g}

ἐστερημένος τῶν ὀμμάτων: — M^{g}A^{g}

328 ἀπήνης ὁμοπτέρου: συζυγίας. Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην ἀπήνην εἶπεν ἥτις ἐκ δύο βοῶν ἕλκεται: — MTAB

τῆς συγγενοῦς, καταχρηστικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνέων: — M^{g}B^{g}

330 πόθον ἀμφιδάκρυτον: καίπερ πόθον ἔχων ὅμως ἀποθανεῖν ἐζήτει: — MTA

331 ἀνῇξε μὲν ξίφους: ἀντὶ τοῦ· ὥρμησε καὶ ἐπὶ σφαγὴν ξίφους αὐτόχειρα: — MTA

ἄλλως: ὥρμησε μὲν κατὰ τοῦ ξίφους, ὥρμησε δὲ καὶ ἐπὶ σφαγὴν ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀγχόνην: — MTAB

333 ὑπὲρ τέραμνα: καὶ εἰς τὰ μετέωρα τῆς ἀγχόνης. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνῇξεν: — MTAB

ἄλλως: ἐπὶ ἀγχόνας ὥρμησε τὰς ὑπὲρ τέραμνα, ὅ ἐστιν ὑψηλοτάτας. τέραμνα δέ ἐστι τὰ ὀροφώματα: — MTAB

335 σὺν ἀλαλαῖσι: διὰ τὰς ἀρὰς ἃς ἐποιήσατο κατὰ τῶν τέκνων. μετέγνω γὰρ ἐπὶ τῷ καταράσασθαι τοῖς παισίν: — MAB

---

2 δυσόρφναια] δ' ὀρφναία A καὶ — τρύχη om. A spatio rel. 3 διαδέχονται A 4 μελανόφυροσ MT καὶ στικτέον] ἐστικτέον A ἐν τῷ MTAB τέκνῳ M 6. 7 cf. Hesych. lex. Bachm. p. 203,20 Suid. 6 ἐρηπωμένα T ἐρυπωμένα A 7 μέλαινα A 8 scholio quod praecedit adi. MTA pro ἢ scripto τὴν δὲ πρὸς] μετὰ A τουτέστι om. B^{i} 9 scholio quod praecedit adi. MTA add. δὲ post τρύχη τὰ (alterum) om. A καὶ om. M 13 ἐτεοκλέα δὲ B 14 ἀπῆνα M ἀπῆναι T ἐκ] ὡσ A 15 τοὺσ συγγενεῖσ M^{g} τοῦ ὁμογενοῦσ B^{g} 18 ξίφοσ M 20 μὲν om. A μὲν καὶ B 21 ἐπὶ om. B 23 τὸ] τοῦτο A 24. 25 cf. schol. Or. 1371 24 initio add. καὶ AB ἀγχόνησ A τοὺσ TA τὰ B 24. 25 τέρεμνα MA ὑψηλότατα MTAB 25 ἐστι om. B ὀροφήματα A 26 διὰ om. A

διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς τέκνοις ἀράς: — M[i]B[i]

336 κρύπτεται: κρύπτεται δ' ἐν τῇ σκοτίᾳ σὺν ταῖς ἀλαλαῖς τῶν αἰαγμάτων, ὅ ἐστι σὺν ταῖς βοαῖς τῶν θρήνων: — MAB[g]

337 καὶ γάμοισι δὴ κλύω ζυγέντα: ζευχθέντα συναφθέντα. ἀκούω σε ἐν γάμοις ζυγέντα παιδοποιὸν ἔχειν ἡδονήν: — MTAB[i]

339 ξένοισιν ἐν δόμοις: ταῦτα διὰ μέσου. τὸ γὰρ ἑξῆς· σὲ δ', ὦ τέκνον, ἀκούω ἐπὶ ξένης ζευχθῆναι καὶ ξένην συγγένειαν ἔχειν καὶ ἄτην γάμων αὐθαίρετον, τουτέστιν ἣν αὐτὸς σεαυτῷ ἐπηγάγου. ταῦτα δὲ ἀνεπίληστα ἐμοὶ καὶ τῷ σῷ προγόνῳ Λαΐῳ, εἰ καὶ τέθνηκεν ἤδη: — MTAB

340 τὸ ἑξῆς· ξένον δὲ κῆδος ἀμφέπειν γάμων· ποῖον κῆδος· τὴν ἄτην ἣν ἐπηγάγου ἡμῖν· διὰ γὰρ τοῦ γάμου πολεμεῖς τὴν πατρίδα: — M[i]TAB

ἐπιγαμβρίαν: — M[g]

ἀντὶ τοῦ περιέπειν: — M[g]

341 ἄλαστα ματρί: ταῦτα διὰ μέσου. ὡσεὶ ἔλεγε· μέγιστα δυστυχήματα ἐμοῦ τε καὶ τῶν σῶν προγόνων τὸ σὲ μὴ μετασχεῖν ὁμοφύλου γυναικός: — M[i]TAB

ἀνεπίληστα ἀνυπομόνητα κακά: — M[g]

344 ἔθος γὰρ ἦν τὴν νύμφην ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ γαμοῦντος μετὰ λαμπάδων εἰσάγεσθαι: — M[i]TAB[g]

346 ὡς ἁρμόζει: — M[g]

347 ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνός: ἀνυμεναίως ἀχορεύτως: — MM[g]TAB[g]

ἄλλως: οὐ μετέσχε τῶν σῶν ὑμεναίων οὐδὲ συνήσθη τῇ σῇ πρὸς τὸν Ἄδραστον ἐπιγαμβρίᾳ· οὐ γὰρ ἐδέξω τὰ παρ' αὐτοῦ λουτρά. εἰώθε-

---

1 τῶν τέκνων M[i] 2 ταῖς] τε MA ἀλαλαγαῖσ A 4 ζευχθέντα om. A ζευχθέντα καὶ B[i] 5 ἀκούω—ζυγέντα om. B[i] ζυγέντα] διὰ τὸ A ἔχειν ἡδονήν] εἶδον M ἔχειν om. B[i] in fine add. τὴν γαμετὴν λέγει B[i] 6—9 referenda ad vs. 341. 342 7 ξένην T ξένοισ A ξένον M 8 γάμον A ἐπὶ γάγου M 9 ἀνεπίληπτα MTA ἤδη τέθνηκεν B 11 τὸ—κῆδος om. T 12 ἄτην] αὐτὴν M[i] ἐπήγαγεν M[i]T γὰρ om. M[i] πολεμεῖ δια τὸ μη κατά M[i] πολεμεῖ T 16—18 scholio 11—13 adi. B pro ταῦτα scripto τὰ δὲ ἑξῆσ 16 ταῦτα — μέσου om. A μερουσ M[i] 17. 18 τὸ — γυναικός om. B 19 cf. Hesych. et. m. p. 57,48 Gud. p. 32,21 Zon. p. 130 20 γὰρ om. B[g] 23 ἀπαγορεύτωσ M ἀπορεύτωσ TAB[g] 25 συνήσθη post ἐπιγαμβρίᾳ coll. T 26. p. 292,1 εἰώθασι MTA

σαν δὲ οἱ νυμφίοι τὸ παλαιὸν ἀπολούεσθαι ἐπὶ τοῖς ἐγχωρίοις ποταμοῖς καὶ περιρραίνεσθαι λαμβάνοντες ὕδωρ τῶν ποταμῶν καὶ πηγῶν συμβολικῶς παιδοποιίαν εὐχόμενοι, ἐπεὶ ζῳοποιὸν τὸ ὕδωρ καὶ γόνιμον. ἀνυμεναίως δὲ καὶ ὁ Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη καὶ πρὸς ἐπιγαμβρίαν ἐδόθη τῷ Ἀδράστῳ, ἐπειδὴ Θηβαῖος ὁ ποταμός. ἐκηδεύθη δὲ ἀνυμεναίως τῆς λουτροφόρου χλιδᾶς· τὴν τρυφὴν γὰρ ταύτην νομίζουσιν οἱ ποταμοί: — MTA

ἄλλως: ἐπεγάμβρευσε δὲ τῷ Ἀργείῳ ὁ Ἰσμηνὸς μὴ μεταλαβὼν τῶν ὑμεναίων τῆς λουτροφόρου χλιδῆς, ὅ ἐστι μήτε ὑμεναίων ἀκούσας μήτε λουτρά σοι ἐκπέμψας. ὁ Ἰσμηνὸς οὐ συνήσθη ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν Ἄδραστον ἐπιγαμβρίᾳ· οὐ γὰρ ἐδέξω τὰ παρ' αὐτοῦ λουτρά: — MTAB

349 ἐσιγάθη: ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἀνυμνήθη: — MTAB^{i}

ἀντὶ τοῦ ἐσιωπήθησαν. γράφεται δὲ καὶ ἐσιγάθησαν: — MTAB^{g}

350 ὄλοιτο τάδ': ἀπόλοιτο ταῦτα τὰ κακὰ καὶ μεταβληθείησαν εἰς ἀγαθά. εἴ τίς ἐστιν αὐτῶν αἴτιος· λείπει γὰρ τὸ αὐτῶν: — MTAB

ἄλλως: ὄλοιτο τάδε: ἀντὶ τοῦ τῶνδε· ὡς τὸ [K 298] 'διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα'. ὁ οὖν τούτων αἴτιος καὶ πρόξενος ἀπόλοιτο, ὅστις ποτὲ ἄρα ἐστίν: — MTAB

εἴτε σίδηρος: ἢ ὁπλίτης ἢ ὁ Ἄρης: — MTA

351 διὰ τὰς ἀράς: — M^{g}B^{g}

352 κατεχόρευσε, σφοδρῶς ἐπῆλθε: — M^{g}

354 τῶν γὰρ κακῶν τούτων τὰ ἄχη εἰς ἐμὲ κατέσκηψεν: — MTAB^{g}

355 δεινὸν γυναιξίν: τίμιον. ἢ μέγα κακόν: — MTAB

ἄλλως: δεινὸν γυναιξίν: δεινόν: ἀντὶ τοῦ τίμιον θαυμαστόν. ὁ

---

1 νυμφίοι τὸ παλαιὸν] παλαιοὶ A 2 καὶ] ἢ M ποταμῶν καὶ πηγῶν] περὶ γάμων ἐπάγων signo corruptelae in mg. posito A 3 παιδοποιΐα ἀγόμενοι M ἐπὶ A τὸ] τε A 5 ποταμός Pal. 343 πολυνείκησ TA de M non constat 6 χλιδῆσ A τροφὴν MT κομίζουσιν coni. Münzel οἱ ποτα om. spatio rel. A 7 ἀπεγάμβρευσε M ἄργει TB ἀδράστω M 9 σοι om. M ἰσμηνὸσ δὲ B συνήσθην A 10 οὐ] ὁ M ἐδέξατο MTAB παρ' αὐτοῦ om. A 12 οὐχ ὑμνήθη A ανεμνήθη M 13 scholio quod praecedit adi. MTA add. ἢ γράφεται δὲ καὶ] ἢ A δὲ om. M in fine add. ἀντι τοῦ οὐκ ἀνυμνήθησαν B^{g} 15 καὶ εἰ B αὐτῶν ἐστιν TA λείπει] διὰ A αὐτὸ M 16 ἀντὶ — τῶνδε om. MTA τὸ] ἐν τῶ A διά τ'] διάγων A 17 τούτων] τοῦδε A 19 ἢ ὁ T ὁ A ἢ] καὶ A 22 scholio 19 adi. MTA τὰ ἄχη] ὅτι γὰρ A ἐπέσκηψαν B^{g} κέκληκεν A 24 initio add. δεινὸν MA ἢ] καὶ A καλόν A 25 ἄλλως] ἢ οὕτωσ B ἀντὶ τοῦ om. A 25. p. 293,1 ὁ δὲ νοῦς] ὃν οὖν A

δὲ νοῦς· αἱ γοναὶ αἱ ὀδύνης αἴτιαι θαυμαστόν τι καὶ τίμιον παρὰ ταῖς γυναιξίν. ἐν ἤθει δὲ θαυμαστικῶς εἴρηται ὅτι ταῖς γυναιξὶν ἡ ὀδύνη φίλτρον καθέστηκε καὶ παρὰ πάσαις τὸ φιλότεκνον σῴζεται: — MTAB

ἄλλως: αἱ δι' ὠδίνων γοναί: καθότι πρὸ τοῦ τεκεῖν πολλὴν ταλαιπωρίαν παρέχουσιν· ὡσεὶ ἔλεγε· καίτοι τῶν γονῶν ἐπωδύνων οὐσῶν ὅμως φιλότεκνοί εἰσιν αἱ γυναῖκες: — MTAB

357 μῆτερ, φρονῶν εὖ: καὶ φρόνησιν ἐμαυτοῦ καὶ ἄνοιαν κατέγνων, φρόνησιν μὲν ὅτι ὑπὲρ τοῦ θεάσασθαι τοὺς οἰκείους καὶ δι' ἐχθρῶν ἐτόλμησα εἰσελθεῖν * * μὴ ἐννοήσας δόλον. ὅμως συγγινώσκω ἐμαυτῷ διὰ τὸν κοινὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος: — MTA

† μῆτερ, φρονῶν: φρονῶν μὲν καθὸ πεισθείς σοι ἦλθον, οὐ φρονῶν δὲ καθότι κατὰ τῆς πατρίδος ὡπλίσθην καὶ πρὸς ἐχθροὺς ἄνδρας παραγέγονα· ὅθεν ἐπιφέρει ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς ἀφίξεως: — B

358 † εἰ καὶ ἥμαρτον προπετευσάμενος, ὅμως συγγινώσκει μοι ὁ τῆς πατρίδος ἔρως: — B

360 φλυαρεῖ: — M^g

361 ἀντὶ τοῦ εἰς τοσοῦτον τάρβους, ἢ ταραχῆς: — M^i

περισσὸς ὁ τέ: — M^gB^i

363 ξίφος βαστάζων: — M^gB

ὑποστικτέον ἐν τῷ ἔχων: — M^gB^i

364 θαρρεῖν ποιεῖ, παρηγορεῖ: — M^iB^i

367 διὰ χρόνου: — M^g

370 δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων: ποιητικὴ ἡ περίφρασις. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ [γὰρ] σημαίνει ὡς τὸ [τ 343] 'ποδάνιπτρα ποδῶν'. [ἐκ παραλλήλου δὲ τὸ αὐτὸ σημαίνει] τουτέστι· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων δακρύοντας: — MTAB

† ἄλλως: ὄσσος λέγεται ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὄμμα δὲ τὸ ἔξωθεν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ: — A[1]

371 ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους: ἀλλὰ γὰρ ἐκ τῆς παλαιᾶς δυστυχίας

---

1 αἱ (alterum) om. A   ὠδίναι T   2 ὀνὴ T   4 καθὸ πρωτοτεκεῖν A   7 ἄγνοιαν T detritum in M   8 τὸ A   9 ὅμωσ δὲ T de M non constat   συγγινώσκω om. spatio rel. A   10 ἐμαυτὸν T κατ' ἐμαυτὸν A de M non constat   κοινὸν om. A   18 ταραχθεῖσ M^i   20 in fine add. ξίφει ἡρμοσμένοσ τὴν χεῖρα τῇδε κἀκεῖσε περιφέρων καὶ περιάγων B   24. 25 ἐκ π.] καὶ ἀπαράλληλοσ A   25 ποδάνοπτρα A   ποδῶν] βοῶν B   30 γὰρ om. B καὶ A

τῆς κατεχούσης με ἕτερον ἄλγος ὁρῶ σε ἔχουσαν. τὸ δὲ ξυρηκές ὡς ἀπηνές τῷ τόνῳ· παραγώγως γὰρ ἐξηνέχθη καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἀκὴν ἐγκειμένην ὡς τὸ ἄμφηκες: — MTAB

ἄλλως: ὑπερβολικῶς εἴρηκεν· ἐκέκαρτο γάρ, ὡς ἀνωτέρω εἶπεν [322] ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι χαίταν, οὐ ξυρῷ δὲ, ἀλλ' ὡς ἐν πένθει: — MTAB

τὸ σέ πρὸς τὸ ἔχουσαν: — MgAgBi

372 κάρα ξυρηκές: ἐξυρημένην τὴν κεφαλὴν καὶ πέπλους μέλανας ἔχουσαν: — A

ἐξυρημένον: — MgAg

μέλανας: — MgAg

374 πάνυ: — MgAg

συγγενῶν: — MgAg

375 ὁ στίχος οὗτος ἔν τισιν οὐ φέρεται: — MgBi

377 σκότον δεδορκώς: ἀντὶ τοῦ ἐν σκότει διατρίβων: — MTAAgBi

οἱ γὰρ τυφλοὶ δοκοῦσι σκότον δεδορκέναι: — MTABg

378 ἆρα· τὸ γὰρ πού παρέλκει: — MgAg

379 ἀντὶ τοῦ Οἰδίποδος: — MgAg

380 οὕτω γὰρ ἤρξατ': οὕτως ὁ δαίμων ἤρξατο φθείρειν τὸ γένος ὥστε ἀνόμως μὲν ἐμὲ παρασκευάσαι τεκεῖν τὸν Οἰδίπουν παρὰ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος βουλήν: — MTA

† οὕτως ὁ δαίμων ἤρξατο φθείρειν τὸ γένος. οὕτω, φησὶν, ἐξ ἀρχῆς δυστυχῶ, ἀφ' οὗ ἀνόμως ἔτεκον· ἀνόμως γὰρ καὶ ἀσεβῶς παρεσκεύασέ με τεκεῖν: — B

382 τί δὲ λέγω ταῦτα: — MgBg

βαστάζειν: — Mg

383 ὅπως δ' ἔρωμαι: δέδοικα δὲ μή, ὅπως ἔρωμαι ἃ χρῄζω, [καὶ] δάκω σοῦ τὴν φρένα· ὅμως ἐπιθυμῶ ἐρέσθαι κἂν λυπῶ σε: — MTAB

μή τι σὴν δάκω φρένα: τὴν σὴν φρένα λυπήσω. λυπεῖ δὲ δι' ὧν ἐξετάζει περὶ τῆς φυγῆς: — MBi

---

2 παραγωγικῶσ A ἀκοὴν M ἀκ|||ὴν B 3 ἄμφικεσ MB 4 εἴρηκασ M ἐνέκαρτο T ἐκκέκαρται A εἴρηκεν A 5 λευκόχροαν MT λευκόχρο B 17 scholio quod praecedit adi. MTA 21 παρεσκεύασε A 26 δὲ om. Mg ταῦτα om. Mg 29 σε ἐρέσθαι B καὶ MA 32 τὰ περὶ Bi

385 ἀτελές: — M^gB^g

388 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος: τοῦτο μετὰ ἤθους. οὐκ ἐν δέοντι δὲ γνωμολογεῖ τοιούτων κακῶν περιεστώτων τὴν πόλιν. τοιοῦτος δὲ πολλαχοῦ ὁ Εὐριπίδης: — MTAB

ἆρα μέγα κακόν: — M^gB^i

390 τίς ὁ τρόπος: τῆς δυστυχίας τῶν φυγάδων δηλονότι: — B

γράφεται καὶ δυστυχές: — M^g

391 ἐξουσίαν ἐλευθερίαν: — M^iA^g

393 τὰς τῶν κρατούντων: γράφουσί τινες τὰς τῶν πολιτῶν· κρατοῦσι γὰρ οἱ πολῖται. τοῦτο δὲ ὡς Ἀθηναῖος ὢν ὁ ποιητὴς εἶπε. κἂν μὴ φυγὰς γὰρ εἴη τις, ὅμως φέρει τὰς ἀμαθίας τῶν κρατούντων κἂν μὴ θέλῃ: — MTAB

394 λυπηρόν: — M^g

συναπαιδευτεῖν τοῖς μὴ οὖσι πεπαιδευμένοις: — M^gA^g

395 οὐκ ἀξιόχρεως ἥρωος ὁ λόγος: — M^gB^i

παρὰ τὸ δέον: — M^gA^g

396 αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι: αἱ ἐλπίδες καὶ ἡ προσδοκία τοῦ ἐπιβήσεσθαι τῆς πατρίδος. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία· 'αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν': — MTAB

ὡς ἡ φήμη: — M^gA^g

397 καλοῖς βλέπουσαι: καλὰ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμεναι, βραδύνουσι δέ: — MM^gTAB^g

ἄλλως: δοκοῦσιν αἱ ἐλπίδες τρέφειν, καλοῖς ὄμμασι βλέπουσι δέ, ἀντὶ τοῦ· καλὰ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέασιν: — MTA

398 οὐδ' ὁ χρόνος: οὐδὲ ἠπίστησαν αὐταῖς τινες ἐξ οὗ κενὰς αὐτὰς εὗρον: — MAB^i

399 ἔχουσιν Ἀφροδίτην: ἡδονήν τινα ἔχουσιν ἐν κακοῖς τοῦ ἐλπίζειν: — MTA

---

2 μετὰ τοῦ T μὲν A 3 γνωμολογεῖν MT περι εστὸ M τῇ πόλει AB τοιοῦτο M 5 κακὸν μέγα ἐρωτηματικωσ B^i 9. 10 γράφουσι— πολῖται post θέλῃ (12) coll. B om. δὲ post τοῦτο et add. post γράφουσι 10 πολεμίται B τοῦτο] τότε A Ἀ. ὢν] ἀθηναίων M 11 εἴη] ὢν ὁ ποιητὴσ A τὰσ τῶν κρατούντων ἀμαθίασ B 12 θέλει T 17 post τοῦ ins. χρῆναι ἀπολαύειν A 19 τοὺς—βροτῶν om. A 21 τιθέμενα MT τιθέμενοι M^g 22 in fine add. περὶ τοῦ μέλλοντοσ M^g 24 τιθέασιν A ἔχουσιν M ἔχουσι T 25 αὐτὰσ A οὗ B^i ὢν MA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἡδονὴν ἡδεῖαν ἔχουσιν ἀλλὰ βλαβερὰν οἱ ἐν κακοῖς ἐξεταζόμενοι καὶ ἐλπίζοντες τὰ ἀγαθά: — MTAB

ἡδονὴν ἀπόλαυσιν: — M^{g}

γλυκεῖαν μέν, ἀλλὰ βλαβεράν: — M^{g}

401 † ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ: ὁ ὢν ἐν κακοῖς, ἐλπίζων δὲ ἀγαθὰ δοκεῖ τῇ ἐλπίδι τοῦ ἀγαθοῦ παραμυθεῖσθαι τὴν λύπην: — A

402 φίλοι δὲ πατρός: παρὰ τὸ Φιλοκτήτου· 'ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι'. πῶς δὲ ταῦτά φησιν, ὅπου γε ὑπὸ τῶν φίλων εἰς τὴν πατρίδα κατάγεται. ἢ τάχα πρὸ τοῦ γάμου δυστυχῶν ὑπὸ τῶν φίλων ἠμελεῖτο, γήμας δὲ καὶ τῆς δυστυχίας ἀπαλλαγείς, τότε πάλιν φίλους ἔσχε. πρὸ τοῦ τοίνυν ἐντυχεῖν τῷ Ἀδράστῳ ταῦτα παθεῖν φησιν: — MTAB

403 εὔχου σὺ πράττειν καλῶς· τὰ γὰρ τῶν φίλων οὐδέν ἐστιν, ἐάν τις δυστυχῇ: — M^{g}A

405 τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με: ἐψεύσατο· πρῶτον γὰρ διὰ τὸν χρησμὸν ὁμολογουμένως ὁ Ἄδραστος, ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τὸ γένος συνῴκισεν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Ἀργείαν. οὐκ ἂν γὰρ οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων τὸν τυχόντα ἔλεγεν ἑλέσθαι: — MTAB^{i}

407 οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἄν: εὐκτικόν ἐστι. τὸ θέμα δύνω ὡς φαίνω, ὁ ἀόριστος ἔδυνα ὡς ἔφηνα: — MAB^{g}

δύναιτό τις: — M^{g}

409 ἔχρησ' Ἀδράστῳ: ἡ μὲν τὴν αἰτίαν τῆς εἰς Ἄργος ἀφίξεως ἐρωτᾷ, ὁ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς αὐτόθι καταμονῆς λέγει· εἰ μὴ γὰρ διὰ τὸν χρησμὸν τοῦ γάμου παρέμεινεν, ἴσως ἂν ἔξωθεν παρώδευσε τὸ Ἄργος: — MTAB

---

1 initio add. ἀφροδίτην B ἀντὶ τοῦ om. A ἔχουσιν ἡδεῖαν T ἀλλὰ] ἄλλως M (ut uidetur) TA ἄλλωσ δὲ B 2 τοῖσ κακοῖσ A 6 τὴν ἐλπίδα A θεῖσθαι τὴν λύπην om. spatio rel. A suppleui ex Palat. 343

7 παρα φιλοκτήτη M περὶ φιλοκτήτη T παρὰ φιλοκτ$^{\tau}$ή A παν$^{\tau}$ φιλοκτη$^{\iota}$ B κακὸσ T 7. 8 πράσσοντοσ om. T 9 προστοῦ M πρὸ B 9. 10 ὑπὸ τῶν φίλων δυστυχῶν B 10 ξένων A 10—12 τότε — φησιν] ὑπὸ τῶν φίλων ἠμελεῖτο A 11 πρὸ τοῦ] πρῶτον T εὐτυχεῖν MT 15. 16 ἐψεύσατο—συν euanuerunt in M 16 ὁμολογουμένως om. B^{i} ὅμηροσ TA θηρὸσ coni. Valckenaer ὁ ἄδραστοσ B^{i} ἄδραστον TA δὲ—διὰ om. T διὰ om. A 17 θυγατέρα om. A spatio rel. 17. 18 οὐκ—ἑλέσθαι om. B^{i} 19 ἔστι δὲ A τὸ] τοῦτο τὸ MB^{g} τοῦτο A δύνω om. A 20 ὁ—ἔφηνα om. A spatio rel. 22 τὴν αἰτίαν] αἰτία A 23 αὐτὸν ἐρωτᾷ A ἔλεγεν MTA εἰ om. MTA 24 ante παρέμεινεν ins. ἔωθεν MT ἔωθε A

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· διὰ τὸ πεπρωμένον ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος· ὁ γὰρ χρησμὸς ἐκεῖσε ἡμᾶς ἤγαγεν: — MTAB

ἄλλως: τὸ εἱμαρμένον ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τοῦτο [τῆς] συντυχίας καὶ οὐκ ἐκ προνοίας μοι ἀπέβη ὁ γάμος, ἀλλ' αὐτομάτως ἐκ τύχης: — MTAB

ἄλλως: ὁ χρησμὸς ὑπὸ Μνασέου [frg. 48] οὕτως ἀναγέγραπται·

κουράων δὲ γάμους ζεῦξον κάπρῳ ἠδὲ λέοντι,
οὕς κεν ἴδῃς προθύροισι τεοῦ δόμου ἐξ ἱεροῖο
ἀμοῦ στείχοντας, μηδὲ φρεσὶ σῇσι πλανηθῇς.

καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς ἀπὸ τῶν ἐπισήμων τῶν ἀσπίδων συνέβαλεν Ἄδραστος· ὁ μὲν γὰρ εἶχε τὸν Καλυδώνιον σῦν, ὁ δὲ τὴν λεοντοπρόσωπον Σφίγγα· οἱ δ' ὡς χρύους γενομένου ἀφίκοντο εἰς τὸ Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ δορὰς εὑρόντες λέοντος καὶ συὸς ἀναθήματα κυνηγετῶν ἐφιλονείκησάν τε καὶ περὶ τῆς στάσεως εἰς κρίσιν ἀχθέντες τῷ βασιλεῖ τῶν γάμων ἔτυχον. ἀπείκασε γὰρ τὸν μὲν Πολυνείκην λέοντι, τὸν δὲ Τυδέα κάπρῳ· ὃς ἔγημε Δηιπύλην, ὁ δὲ Πολυνείκης Ἀργείαν: — MTAB

ἄλλως: ἄτοπόν φασι πιστεύσαντα τῷ θεῷ τὸν Ἄδραστον δυστυχῆσαι τοσαῦτα κατὰ τὰς Θήβας καὶ μόνον φυγάδα σωθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου Ἀρείονος. πρὸς οὓς ῥητέον ⟨ὅτι⟩ ἐκδοῦναι τὰς θυγατέρας προσέταξεν ὁ θεός, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐπιστρατεῦσαι ταῖς Θήβαις: — MTAB

411 ὁ μὲν Τυδεὺς διὰ τὸν ἐπιχώριον κάπρον, ὁ δὲ Πολυνείκης διὰ τὴν Σφίγγα. λεοντοπρόσωπος γὰρ αὕτη: — M[g]TA

412 καὶ σοὶ τί θηρῶν: ποίαν κοινωνίαν εἶχες μετὰ θηρός: — M[g]A

413 ἡ εἱμαρμένη ἡμᾶς συνήγαγεν εἰς τοῦτο συντυχίας· οὐ γὰρ ἐκ προνοίας ἐγένετο: — M[g]TA

πρὸς τὸ ἀποβάν: — M[g]

415 εἰς τὰ προπύλαια: — M[g]A[g]

---

1 ἄλλως—τοῦ] ἀλλ' ἀντι MA ἀλλ' αὐ[τ] T ἀλλὰ φησὶ B διὰ τὸ] δια A 3. 4 referenda ad vs. 413 4 μοι om. M 7 ἢ M ἠὲ A 8 ἴδοισ MTAB προθύρησι MTA 9 ἡμετέρου MTAB em. Valckenaer πλανηθεὶσ A 10—16 cf. Apollod. III 6,1,3 Hyg. 69 12 οἱ δ'] οἷα T χρύου MT 13 δορὰν MTA 15 Πολυνείκην om. AB de M non constat 16 χάπρον T 17—20 fere omnia detrita in M 17 ἄτοπον] πῶσ εἰσ τὸ ἄργοσ ἦλθεσ καὶ οὐκ εἰσ ἄλλην πόλιν ἄτοπον δὲ B 19. 20 προσέταξε τὰσ θυγατέρασ ὁ θ. B προσέταξεν ὁ θεὸσ τὴν tum spatium rel. A 21 ἐγχώριον A 23 εἶχε A 25 συντυχίαν T συντυχεῖν A 25. 26 οὐ—ἐγένετο om. A

416 πρὸς τῷ βασιλεῖ κοιμηθησόμενος ἢ ὡς φυγὰς πλανώμενος: — MgTA

ζητῶν: — MgAg

λείπει τὸ ὡς· ⟨ὡς⟩ φυγάς: — MgBi

417 εἶτα: — Mg

κᾆτά γ' ἦλθεν ἄλλος: ὁ Τυδεύς· φασὶ γὰρ ὅτι τὰ τέκνα Ἀγρίου ἐφόνευσεν Ἀλκάθουν καὶ Λυκωπέα· διὸ ἔφυγεν: — MTA

οὗτος ἔφυγε διὰ τὸν φόνον τῶν συγγενῶν † ἀλθαίας: — MiABi

419 γεννηθῆναι: — MgAg

420 ἀντὶ τοῦ· εἰς τί ἀφορῶν: — Mg

420 ἀφωμοίωσεν: — Mg

γράφεται ἤκασεν: — Bg

421 εἰς μάχην: — Mg

στρωμνῆς ἐς ἀλκήν: στρωμνῆς νῦν τοῦ τόπου τῆς κατακλίσεως. ὅτι θηριωδῶς ἐμαχεσάμεθα πρὸς ἀλλήλους, θηρσὶν ἡμᾶς εἴκασεν. ἔνιοι δὲ οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν κάπρου, ὁ δὲ λέοντος δορὰν ἠμφίεστο: — MTAB

422 ἀντὶ τοῦ· ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ: — Mg

Ταλαοῦ παῖς: Αἰόλου Κρηθεύς, οὗ Ἀμυθάων, οὗ Βίας, οὗ Ταλαός, οὗ Ἄδραστος: — MTAB

425 μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ἕως τοῦ παρόντος: — Mg

426 ἕπεσθαι συνακολουθῆσαι: — Mg

428 τοῦτο γὰρ περισσόν· προεμηνύθη γὰρ ἄνωθεν ἤδη: — Mg

430 ἄριστοι ἐξέχοντες: — Mg

431 πάρεισι λυπρὰν χάριν: καθὸ κατὰ πατρίδος ἐστρατεύσαντο· ἀναγκαίαν δέ· οὐκ ἐνεχώρει γὰρ ἄλλως γενέσθαι δίχα πολέμου. ἔμφρων δὲ καὶ ἐλεεινὸς ὁ λόγος: — MTAB

---

1 κοιμηθησόμενος] γὰρ tum spatium rel. A   ὡς om. A   4 ὡς φυγάς] ἵν' ᾖι καὶ ὡσ φυγὰσ πλανώμενοσ Bi   6. 7 cf. Apollod. I 8,5,2 schol. Ξ 119 Aesch. Sept. 555 Diod. IV 65,2   fere omnia detrita in M   7 ἐφόνευσεν— Λυκωπέα om. A spatio rel.   ἀλκάθουν Palat. 343 ἄκανθον T   λευκίππην T em. Valckenaer   8 ἀλθίασ A latet nomen Alcathoi   12 ἤκασεν] ἢ Bg 15 ὅτι] οὗ A   θηρὸσ A   ἡμᾶσ om. A   16 ὅτι om. A   17 ἠμφίετο A 19 ἀμυθίασ A   21 lex. Vind. p. 72,17   25 κατὰ πατρίδοσ B πατρίδα MTA 25. 26 ἐστρατεύσαντο Laur. 32, 33 om. MTA   ἐστρατεύσαντο λυπράν φησι τὴν χάριν B   26 ἀναγκαῖον MTA   δέ om. A   ἐνεχώρει Laur. 32, 33 ἐγχωρεῖ MTAB   27 in fine add. ἐστι TA

434 τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσι: γράφεται καὶ ἑκοῦσιν, ἵν' ᾖ· τῷ ἀδελφῷ μου. ὁ γὰρ Ἐτεοκλῆς ἑκὼν πορθεῖ τὴν πόλιν διὰ τὸ μὴ ἀφίστασθαι τῆς βασιλείας: — MTAB

ἐκίνησα: — $M^g A^g$

435 ἀνάκειται ἁρμόζει: — $M^i A^g$

ἀπαλλαγή: — $M^g A^g$

436 ὥστε διαλλάξασαν παῦσαι: — $M^g A^g$

438 ἀλλ' ὅμως ἐρῶ: ἐρῶ μὲν ῥῆμα πάλαι ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ. παροιμιώδης δὲ ὁ στίχος: — MTAB

439 καὶ ὁ ῥήτωρ [Demosth. 1, 20]· 'δεῖ δὲ χρημάτων': — $M^i A^g B$

440 τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων: — $M^g B^i$

441 ἐφ' ἅ, χρήματα, ἐγὼ ἥκω: — $M^i A^g B$

442 βοήθειαν: — $M^g A^g$

443 εἰς διαλλαγάς: εἰς φιλίαν. δι' ὧν εἰς φιλίαν δύνασαι ἐνεγκεῖν τὰ τέκνα: — MTA

444 γράφεται ἥκει: — M^g

446 μῆτερ πάρειμι: κάλλιστα πεποίηται τῷ τραγικῷ τὸ πρόσωπον οἷον δεῖ εἶναι ἄδικον ἄνδρα· γινώσκων γὰρ ὅτι οὐδὲν δίκαιον ἔχει λέγειν, ἐπείγει τὴν κρίσιν τὸν ἐκ τῆς δικαιολογίας κατὰ λεπτὸν γινόμενον ἔλεγχον φεύγων: — MTAB

τὴν χάριν δὲ σοὶ διδούς: ὀρθοτονητέον τὴν σοί διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν σχέσιν: — $MTAB^i$

448 καὶ ξυνωρίδας: ὁ καί παρέλκει: — $MTAB^g$

καὶ ξυνωρίδας λόχων: τοὺς ἱππέας τοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν ἁρμάτων δηλοῖ. ξυνωρίδας τὰ ἅρματα, λόχων δὲ στρατευμάτων: — MTAB

συντάξεις συναφείας: — $M^g A^g$

449 τάσσων ἐπέσχον πόλιν: διὰ σέ, ὦ μῆτερ, τὴν διακόσμησιν τοῦ στρατοῦ ἐπέσχον, ὅπως ἀκούσω πρότερον τὰς παρὰ σοῦ γινομένας κοινὰς ἡμῖν διαλύσεις. βραβείας γὰρ διαλύσεις. ὅ ἐστι τοὺς μετὰ κρίσεως λόγους: — MTAB

---

1 γράψον A καὶ ἑκοῦσιν B τοκεῦσιν M τεκοῦσιν TA 2 προθεῖ M πόλιν Laur. 32, 33 βασιλείαν MTAB 9 παροιμιακὸς MT παρ' ὁμήρῳ A 10 δεῖται A^g 12 scholio 10 adi. B initio add. χρήματα δηλον ὅτι κἀγὼ B 18 δὴ M post ἄδικον rep. εἶναι T γινώσκει T ὅτι] ὡς B 19. 20 κατὰ λεπτὸν post ἔλεγχον coll. A 20 γενόμενον M ἐκφεύγων B 24 ἱππεύσαντας A 25 δὲ] τῶν A 29 τὰς om. M

450 ἄλλως: κοινὰς βραβείας: τὰς ἀμφοῖν διαλύσεις ἡμῶν. τουτέστιν· ἐν τάξει μερίζων τοὺς πολίτας καὶ κατατάσσων τὴν ἐμὴν δύναμιν ἐπέσχον τὴν διακόσμησιν, ὅπως ἂν ἀκούσαιμι πρότερον τοὺς πρὸς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλυσιν παρὰ σοῦ γινομένους λόγους, ὦ μῆτερ: — MTA

† βραβείας: ἀντὶ τοῦ διαλύσεις ὧν ἐβράβευσεν ἡ μήτηρ, τουτέστι τοὺς μετὰ κρίσεως λόγους, δι' ὧν ἑκάτερος αὐτῶν ἐδείκνυε δικαιότερα λέγων. ἔνθεν καὶ βραβευταί: — TA

κρίσεις μεσιτείας διοικήσεις: — M[g]A[g]

451 τόνδ' εἰσεδέξω: εἴσω ἐδέξω ὡς καὶ εἴσιθι, εἴσω ἴθι. τοῦτο δὲ ἐναντίον τῷ '"Ιλιον εἴσω', ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν "Ιλιον· ἐκεῖσε γὰρ ἀντὶ προθέσεως παραλαμβάνεται: — MAB

452 οὐκ ἐν τῷ τάχει ἐστὶ τὸ δίκαιον. οὐδαμῶς τὸ ὀξέως τι πράττειν τὸ δίκαιον κατέχει: — MM[g]TA

453 βραδεῖς δὲ μῦθοι: οἱ μετ' ἐπισκέψεως καὶ μὴ σπουδάζοντες λόγοι πάνυ δεικνύουσι ⟨τὸ⟩ σοφόν: — MT

† βραδεῖς δὲ μῦθοι: οἱ μετ' ἐπισκέψεως, οἳ καὶ τὸ σοφὸν ἔχουσιν: — B

454 σχάσον δέ: στῆσον κατάπαυσον καὶ ἄνες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων· σχάσαι γὰρ τὸ ἐπισχεῖν τῶν κωπῶν τὴν εἰρεσίαν: — MTAB

τὸ φοβερὸν δράμα καὶ τὸ ἄγαν ὀργίλον: — M[g]B[g]

456 ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐχθρόν: — M[g]A[g]

Γοργόνες τρεῖς, Σθενὼ Εὐρυάλη Μέδουσα: — M[i]

457 γράφεται καὶ τρέπε: — M[g]B[i]

458 ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας: — M[g]A[g]B[i]

459 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄμεινον: — M[i]A[g]B[i]

460 ὑμῶν, ἀντὶ τοῦ ὑμῖν· γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς: — M[g]B[i]

φρόνιμον συνετόν: — M[g]A[g]

463 ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φιλίᾳ: — M[g]

---

3 ἀκούσοιμι MT πρῶτον A 4 γενομένους T 6 scholio quod praecedit adi. TA add. οὖν post βραβείας τουτέστι T τοῦ A 7 ἑκάτερος Matthiae ἐν θάτερον TA αὐτὸν T 8 ἔνθεν—βραβευταί om. A 10 εἴσω — καὶ om. A εἴσω ἴθι B ἔσω M ἔσω καὶ εἴσιθι A 11 τῷ] τοῦ M ἀντὶ τοῦ om. B 13 τι] τὸ A 14 ἔχει T 15 οἱ] οὐ MT 19. 20 cf. Hesych. lex. Bachm. p. 378,12 Phot. schol. Arist. Nub. 107. 740 Suid. 19 στῆσον om. B 20 τὴν εἰρεσίαν om. MTA

465 ἀντὶ τοῦ· σὺ πρῶτος ὀφείλεις λέγειν: — M^{g}A^g

467 ἵνα μὴ λυπήσῃ τὸν Ἐτεοκλέα: — M^{g}A^g

τοῦτο θεραπευτικὸν τοῦ Ἐτεοκλέους: — M^{i}A^{g}B^i

468 καὶ διαλλακτὴς κακῶν: διαλλακτής ὀξυτόνως· τὰ γὰρ παρὰ ῥῆμα ὀξύνονται ὡς τὸ κολυμβητής ποιητής: — MAB

469 † ἁπλοῦς: οὐ ποικίλως ἡρμοσμένος, ἀλλ' ἀπανούργητος καὶ ἀνεμπόδιστος: — B

470 κοὐ ποικίλων δεῖτ': γράφεται δεῖτ' ἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων, ἵν' ᾖ· καὶ οὐ ποικίλης δεῖται ἔξωθεν ἀπολογίας ἡ ἀλήθεια· ἔχει γὰρ αὐτὰ τὰ ἀληθῆ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ εὔκαιρον. ἄνδιχα γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν: — MTAB

ἄλλως: τἄνδιχ': τὰ ἔνδικα, ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. τὸ δὲ χ̄ διὰ τὴν δασεῖαν: — MTAB

ῥήσεων: — M^{g}A^g

471 ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν: ἰσχὺν εὐκαιρίαν εὐστοχίαν: — MTAB

εὐκαίρως γὰρ καὶ καλῶς λέγεται τὰ δίκαια καὶ τὴν ἐπίτευξιν ἔχει: — MTA

472 † νοσῶν ἐν αὑτῷ: ἐν ἑαυτῷ κακῶς ἔχων συνηγόρων δεῖται θεραπειῶν πεπαιδευμένων: — B

473 ἀντὶ τοῦ προσκεψάμενος· ῥῆμα ἀντὶ μετοχῆς: — M^{g}B^i

ἐγὼ δὲ πατρός: ἐγώ, φησί, προνοησάμενος τῆς πατρικῆς οὐσίας καὶ βουλόμενος ἐμέ τε καὶ τοῦτον ἐκφυγεῖν τὰς Οἰδίποδος ἀρὰς ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ὅρων ταύτης τῆς γῆς: — MTAB

ἄλλως: ἐγὼ δὲ προνοησάμενος τὸ ἐμὸν καὶ τὸ τούτου συμφέρον χρῄζων τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς ἐκφυγεῖν ἃς ἐφθέγξατο ἐξῆλθον ἔξω τῆς ἐμῆς πατρίδος: — MTAB

474 ἐκφυγεῖν θέλων: — M^g

478 ἀνὰ μέρος λαβών: ἀναλαβὼν τὸ μέρος: — MM^{g}TAA^{g}B^i

---

4 τὰ γὰρ] γὰρ τὸ B 5 ὀξύνονται — τὸ om. B ὡς τὸ] οἷον A in fine add. καὶ τὰ ὅμοια B 8. 9 γράφεται — ἑρμηνευμάτων om. MTA 8 δεῖτ'] δεῖ τὰ B 10 ἐφ' MTA 11. 12 ἔξωθεν — ἀντὶ τοῦ τὰ om. MTA 12 τἄνδιχα B 15 scholio 18. 19 adi. B initio add. καιρὸν δὲ εὐτυχίαν MT 20 σκεψάμενοσ M^g 22 τὰσ ἀρὰσ τὰσ οἰδίποδοσ A 23 ἀπὸ τούτων τῶν ὅρων τῆσ γῆσ MTB ἐκ τῶν πατρίων ὅρων A nisi forte praeferas ἀπὸ τούτων τῶν ὅρων deleto τῆς γῆς 24 ἐμοὶ A τοῦτο A 25 post ἃς ins. οἰδίποδοσ MT οἰδίπουσ A 28 in fine add. ὁποῖα συμβαίνει αἰνέσασ συνθέμενοσ B^i

Ἀττικὴ ἡ σύνταξις· λαβὼν ἀντὶ τοῦ λαβόντα, αὐτὸν ἐμὲ λαβόντα· ὡς τὸ [com. anon. frg. 84] ‘⟨ἐξὸν καθεύδειν⟩ τὴν ἐρωμένην ἔχων’: — MTAB

479 ὑπὸ τοῦδε: — M^gA^g

γράφεται καὶ φθόνου: — M^g

480 ὁποῖα εἴωθε γίνεσθαι καὶ συμβαίνειν τοῖς φίλοις ⟨εἰς ἔχθραν⟩ ἥκουσιν: — M^g

481 συνθέμενος: — M^gA^g

ἐπόπτας τοὺς θεούς: — M^gA^g

482 βίᾳ φυλάττει: — M^gA^g

483 γράφεται καὶ δόμων ἐμῶν μέρος: — A^g

484 καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι: ἕτοιμός εἰμι τὸν μὲν στρατὸν ἀποστεῖλαι, οἰκεῖν δὲ κατὰ διαδοχὴν τὸν ἐμὸν οἶκον λαβών: — MTAB

485 ἐκπέμψαι: — M^g

486 κατὰ διαδοχήν: — M^g

487 ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸν ἐνιαυτόν: — M^g

488 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἕτοιμός εἰμι: — M^gA^g

489 καθὼς ποιοῦσιν οἱ πολέμιοι: — M^g

πηκτῶν κλιμάκων: προσφέρουσι γὰρ κλίμακας οἱ πολέμιοι: — $MTAB^i$

490 ἃ μὴ κυρήσας: ἅτινα πειράσομαι δρᾶν μὴ κυρήσας τῆς δίκης: — MTAB

ἄλλως: καὶ λείπει ἡ εἰς· εἰς ἃ μὴ κυρήσας πειράσομαι δρᾶν τὰ ἀπὸ τῆς δίκης: — MTAB

493 πάσχων ἀνόσια καὶ ἀσεβῆ: — M^g

494 ταῦτ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστα: τὰ ἁπλᾶ, χωρὶς ποικιλίας τινός. τὸ δὲ ἑξῆς· ταῦτ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστα εἶπον: — MTAB

ἄλλως: τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἀναγκαιότατα τῶν λόγων μου ταῦτά ἐστιν: — MTAB

δυσχερείας ὑποθέσεις: — M^gA^g

---

1 ἐμὲ λαβόντα om. A 2 ἐξὸν καθεύδειν om. MTAB add. ex Eust. p. 236,31 τήν τ᾽ B 6 εἰς ἔχθραν om. M^g suppleui ex Laur. 32, 33 11 vs. 485 superscr. A^g 12 ἕτοιμός εἰμι om. B 13 τὸν ἐμὸν κατὰ διαδοχὴν A λαβόντα B 23 καὶ λείπει B κλύεται M καὶ λύεται TA 24 ἀπὸ om. A 26 καὶ χωρὶς B 27 δὲ om. A ταῦτα αὐθέκαστα B ταῦτά θ᾽ ἕκαστα MT εἶπον om. M 28 κεφάλαια] καὶ φίλα M 29 εἰσίν B

496 καὶ τοῖσι φαύλοις: καὶ τοῖς εὐτελέσι καὶ μὴ δυναμένοις διακρῖναι: — MTA

497 ἐμοὶ μέν: δοκεῖς μοι συνετὰ λέγειν, εἰ καὶ μὴ Ἕλλην εἰμί. μετέβη δέ: — MTA

ἄλλως: εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τετράμμεθα, ἀλλ' οὖν γε ἐμοὶ συνετὰ δοκεῖς λέγειν· ἵνα πλεονάζῃ ὁ μέν καὶ ἡ μία ἀντωνυμία: — MTAB

499 εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλόν: ὥστε, εἰ σοὶ τοῦτο δίκαιον φαίνεται, ἀλλ' οὐκ ἐμοί: — MTAB

500 ἀμφισβητήσιμος: — M^g

501 οὔτ' ἴσον βροτοῖς: μέχρι ὀνόματος τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον σῴζεται ἀνθρώποις. ὀνομάζομεν γοῦν πάντες Ἕλληνες κοινῇ χρυσὸν καὶ τὸ μὲν ὄνομα ὁμοίως πάντες προφερόμεθα, διχοστατοῦμεν δὲ περὶ τὴν δόξαν τούτου, ὁ μὲν ἀγαθόν, ὁ δὲ φαῦλον αὐτὸν φάσκοντες. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς σωφροσύνης καὶ πάντων τῶν ἄλλων: — MTAB

ἄλλως: τὸ δίκαιον καὶ ἴσον εἰ μὴ μόνῳ ὀνόματι οὐ σῴζεται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις: — MTAB

οὐ σύμφωνον: — $M^g A^g$

τῆς αὐτῆς προαιρέσεως: — M^g

502 πλὴν ὀνομάσαι: πλὴν ὀνόματι μόνον οὐκ ἔστι τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον ἐν ἀνθρώποις: — MTA

ἄλλως: τοῖς ὀνόμασι μόνοις σύμφωνοί ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι: — MTA

τὸ δίκαιον δηλονότι: — M^g

503 ἀποκρύψας σε, τὴν μητέρα, ὦ μῆτερ: — M^1A

504 ἄστρων ἀνέλθοιμι: εἴθε ἠδυνάμην εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν καὶ εἰς Ἅιδου κατελθεῖν ἐπὶ τῷ κατορθῶσαι ⟨τὴν⟩ με⟨γίσ⟩την θεῶν

---

5 καὶ om. M   ἕλληνοσ MT   6 καὶ ξυνετὰ T   ἵνα—ἀντωνυμία om. A μὴ μία MT μία B   8 τοῦτο τὸ δίκαιον T δίκαιον τοῦτο AB   9 in fine add. εἰ γὰρ τοῦτο καλὸν ἦν καὶ σοφὸν ὁμοῦ πᾶσι καὶ τὰ ἑξῆσ B   11 initio add. οὐδὲν οὐδὲ ἴσον T οὐδὲ ἴσον A de M non constat   12 τοῖσ ἀνθρώποισ B οὖν TA γὰρ B de M non constat   κοινῇ πάντεσ ἕλληνεσ AB   13 πάντες om. B   14 τούτου δόξαν B   οἱ μὲν AB   οἱ δὲ AB   αὐτὸ MT 15 ἐπὶ πάντων A   16 τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον B   post ἴσον ins. οὐδὲν MTA   20 τὸ om. M   25 οὐρανοὺσ A   26 ᾅδην MT   τὸ MTA κατορθῶσαι τὴν μεγίστην] κατορθῶσαί με τὴν MT κατορθώσαιμι τὴν τῶν A κατορθῶσαί μοι τὴν τῶν B

τυραννίδα. οὐκ ἐπιτιμητέον δέ· ἁρμόδιοι γὰρ οἱ λόγοι ἀνδρὶ πλεονεξίαν διώκοντι: — MTAB

ἡλίου πρὸς ἀνατολάς: λείπει ὁ καί· καὶ ἡλίου πρὸς ἀνατολάς, τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ἡλίου: — MTA

507 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν: ἀλόγιστος ὁ Ἐτεοκλῆς· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ τῷ τοῦ πρεσβυτέρου χρήσασθαι δικαιώματι ᾧ μᾶλλον ἐπέβαλλεν ἡ ἀρχή, ἀδικεῖν ὁμολογεῖ ἑαυτὸν καὶ πλεονεκτεῖν φησι. πρὸς δ ῥητέον ὅτι μίμησιν ἀνδρὸς ἀδίκου ἐξεικονίζει ἡμῖν ὁ Εὐριπίδης μηδὲ τῷ δοκεῖν εὐσεβεῖν βουλομένου· ἄλλως τε, εἰ ἔφασκεν ἄρχειν ὡς πρεσβύτερος, ἠκολούθει τῷ λόγῳ τὸ τῶν κτημάτων μέρος δεῖν ἀπονέμειν: — MTAB

508 συγχωρῆσαι παρεᾶσαι δοθῆναι: — $\mathrm{M^gA^g}$

τὸ ἤ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀλλά. σῴζειν ἐμοί ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ: — $\mathrm{M^1B}$

511 μετὰ ὅπλων: — $\mathrm{M^g}$

513 γένοιτ' ὄνειδος: αἰσχύνη ἔλεγχος ὕβρις: — $\mathrm{MTB^i}$

αἰσχύνη ἐστίν, ἃ χρήζει, τούτων τυχεῖν ἐπὶ πορθήσει παραγενόμενον: — MTB

514 συγχωρήσαιμι: — $\mathrm{M^gA^g}$

515 οὐ διὰ τῶν ὅπλων: — $\mathrm{M^gA^g}$

516 πᾶν γὰρ ἐξαιρεῖ λόγος: πάντα γὰρ ὁ λόγος κατορθοῖ: — MTA

ἄλλως: ὁ λόγος, φησίν, ἴσος ἐστὶ σιδήρῳ· πάντα γὰρ χειροῦται καὶ κατορθοῖ ὁ λόγος διὰ τῆς πειθοῦς ἅπερ σίδηρος βίᾳ: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· ὃ ποιεῖ ὁ καλὸς λόγος, οὐ δύναται ποιῆσαι ὁ πόλεμος τῶν πολεμίων: — MTA

κατορθοῖ χειροῦται: — $\mathrm{M^gA^g}$

517 ὁ τῶν πολεμίων σίδηρος: — $\mathrm{M^g}$

518 κατὰ ἄλλον τρόπον, ἐκτὸς τῆς βασιλείας: — $\mathrm{M^gA^g}$

520 ἄρχειν παρόν μοι: τί λέγεις, φησίν· ἐξόν μοι νῦν ἄρχειν ἄλλῳ παραχωρήσω: — MTA

---

1 ἐστι τιμητέον M 2 in fine add. καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ἡλίου καταχρατῆσαι καὶ τοῦ θρόνου τοῦ διόσ οὐκ ἂν παραιτήσασθαι B 3 πρὸσ τὰσ T
5 post ἀλόγιστοσ add. φησὶν B 6 τοῦ om. A πρεσβύτου MT
ἐπέβαλεν MT 7 ἡ ἀρχὴ om. A ὁμολογεῖν MTB καὶ] ἢ MTAB
8 ἐξεικονίζειν B μήτε A 9 βουλομένου Laur. 32, 33 βουλομένῳ MTAB
10 δεῖν ἀπονέμειν om. M 12 τὸ ἢ νῦν] ὁ νῦν B καὶ τὸ σῴζειν B
15 προσθήσει MT 21 σιδήρου B 22 ὁ om. AB ὥσπερ A
28 λέγει T 29 ἀλλὰ MTA

ἄλλως: τοῦτο κατ᾽ ἰδίαν φησὶ μεθ᾽ ὑποκρίσεως· ἄλλῳ δὲ παραχωρήσω καὶ δουλεύσω: — MTAB

521 φερέσθω: — M^gA^g

522 ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πολυνείκην: — M^gB^i

523 παραχωρήσω συγχωρήσω: — M^gA^g

525 εἰς τὰ ἄλλα: — M^gA^g

526 μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις: ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς μὴ καλοῖς: — $MTAB^i$

ὁ νοῦς· οὐ δεῖ, φησί, λόγῳ μὲν σοφίζεσθαι, ἔργῳ δὲ πονηρὸν εἶναι: — MTA

ἄλλως: οὐ δεῖ τὰ φαῦλα τῶν ἔργων λόγοις καλλωπίζειν· οὐ γάρ ἐστι τοῦτο καλόν, ἀλλ᾽ ἐναντίον τῷ δικαίῳ: — MTAB

527 ἐχθρὸν λυπηρόν: — M^g

528 τῷ γήρᾳ κακά: ἔστι γὰρ ἐν τῷ γήρᾳ ἔνια κακά, τὸ ἀσθενές, τὸ δυσκίνητον, τὸ ἐπίλησμον, τὸ δυσήκοον· ἀλλ᾽ ἔστιν ἓν αὐτῷ καλόν· ἡ πεῖρα τῶν πολλῶν διδάσκει αὐτό: — MTAB

529 ἀλλ᾽ ἡ 'μπειρία: ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ γάρ· ἡ γὰρ ἐμπειρία ἔχει τι λέξαι σοφώτερον: — MTAB

γράφεται καὶ πρὸς δοτικήν, ἵν᾽ ᾖ· τῇ γὰρ ἐμπειρίᾳ τὸ γῆρας ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. ὥστε μή μου καταφρονήσῃς παντελῶς: — MTAB

531 τί τῆς κακίστης: τῆς ἐν τοῖς δαίμοσι κακίστης, ὡς τὸ [Λ 832] 'δικαιότατος Κενταύρων' ἀντὶ τοῦ δίκαιος ἐν Κενταύροις: — MTAB

532 φιλοτιμίας: ἡ σπουδή, ἡ ἐπιθυμία περὶ τὰ ἄδικα καὶ τὰ δίκαια: — MTA

φιλοτιμίας: κενοδοξίας· μέσον γὰρ τὸ τῆς φιλοτιμίας ὄνομα: — MTAB

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. MTA om. τοῦτο — ὑποκρίσεως 1 τίνι δὲ ἄλλωι B ἄλλω A 4 ἔστρεψε Mg τὸν om. B^i 9 λόγοσ A ἔργον M 11 φῦλα B 12 ἐναντίω M 15. 16 τὸ δυσήκοον — αὐτό om. B 16 διδάσκει αὐτό om. A 17 ὁ — γάρ om. B sed habet B^i ὁ om. A γὰρ om. AB 18 τῶν νέων σοφώτερον A in fine add. ὥστε μή μου καταφρονήσηισ (καταφρονήσεισ A) παντελῶσ AB 19 καὶ om. MT γῆρα T 20. 21 ὥστε — παντελῶς om. AB 20 μου M μασ T 22 τὸ] ἐν τῶ M 23 δικαιότατον B 25 initio add. φιλοτιμία TA 27 scholio 25. 26 adi. A 22. 23 B add. δὲ post φιλοτιμίας AB

φιλονεικίας φιλοδοξίας: — Mg

533 † πολλοὺς δ' ἐς οἴκους: πολλὰ γὰρ τῶν κακῶν ἐπὶ φθορᾷ τῶν ἀπολλυμένων ἀπαλλάσσεται, ὡς νόσος καὶ πυρετοὶ σφοδροὶ καὶ διάπυροι: — B

536 καὶ τὸ φιλεῖν τιμᾶν ἢ τιμᾶσθαι: — MgAgBi

538 συναρμόττει: — MgAg

τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ: ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἀσφαλές. βέβαιον: — MTAB

ἄλλως: ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον· οἱ γὰρ νόμοι ἀμετάτρεπτοί εἰσιν: — MTAB

539 ἀντὶ τοῦ· τῷ πλεονέκτῃ δὲ ἀεὶ ἐναντίον ἐστὶ τὸ μικρόν: — MiAgBi

541 ἀντὶ τοῦ ζυγά: — MgAg

542 ἰσότης ἔταξε: ἐν τούτοις γὰρ σῴζεται· καὶ γὰρ διὰ τῶν μέτρων καταλαμβάνεται τὸ ἴσον: — MTAB

διέκρινεν: — MgAg

543 περιφραστικῶς ἡ νύξ: — Mg

σκοτεινόν: — Mg

545 φθόνον ἔχει: ἀντὶ τοῦ μέμψιν: — MTABg

διὰ τὴν ἰσότητα παραχωροῦσιν ἀλλήλοις τοῦ νικᾶν ἀνελλιπῶς λάμποντες: — MTABi

546 εἶθ' ἥλιος μέν: εἶτα ὁ ἥλιος μὲν καὶ ἡ νὺξ τῷ ἴσῳ δουλεύουσι, σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ τῶν δωμάτων ἔχων τὸ ἴσον δουλεύειν τῇ ἰσότητι: — MTAB

547 ἔχων ἴσον: ἐὰν γράφηται ἔχειν, καὶ ἀπονέμειν· ἐὰν δὲ ἔχων, καὶ ἀπονέμων: — MTABi

549 τί τὴν τυραννίδ': λείπει τὸ οὖσαν καὶ τὸ ὡς· τί τιμᾷς τὴν τυραννίδα ἀδικίαν οὖσαν ὡς εὐδαίμονα καὶ ὡς μακαρίαν: — MTAB

---

3. 4 διάπυροι Laur. 32, 33 διάφοροι B 5 τιμᾶν ἢ] καὶ τιμᾶν καὶ MgAg τὸ τιμᾶν καὶ τὸ Bi 8. 9 βέβαιον—ἀσφαλὲς om. B 9 καὶ om. A 11 ἀντὶ τοῦ om. AgBi δὲ ἀεὶ om. AgBi 14 σώζεται τὸ ἴσον B γὰρ om. A 19 cf. schol. Hec. 288 20. 21 scholio quod praecedit adi. MTA 20 τὸ ABi 20. 21 ἀνελλιπῶς λάμποντες om. Bi 22 ὁ om. B μὲν ἥλιοσ A ἡ om. AB τὸ ἴσον MTA 23 post δ' ins. ἐν βροτοῖσ B 25 γράφεται T γράψησ A ἐὰν δὲ] ὡσ A 26 καὶ om. TBi 27 τί om. T 28 ὡς (alterum) om. B

ἄλλως· τί τὴν τυραννίδα: αὐτὴν τὴν τυραννίδα εὐδαίμονα ἀδικίαν φησίν: — MTAB

εὐδαίμονα: ἔδει, φασὶ, δυσδαίμονα αὐτὴν εἰπεῖν, ἵνα τὸν Ἐτεοκλέα τῆς περὶ αὐτὴν ἀσεβοῦς ἐπιθυμίας ἀποστρέψῃ: — MTAB

550 ὑπέρφευ: ὑπεράγαν. διὰ μέσου μετὰ σχετλιασμοῦ τὸ ὑπέρφευ ἀναπεφώνηται: — MTAB

ὑπὲρ τὸ δέον, πάνυ: — M^{i}M^{g}TA^{g}

ἀντὶ τοῦ μεγάλως τιμᾷς: — M^{g}T

καὶ μέγ' ἥγησαι τόδε: καὶ μέγα τοῦτο νομίζεις, τὸ ἄρχειν. τὸ γὰρ περιβλέπεσθαι τίμιον τὸ ἄρχειν δηλοῖ: — MM^{i}TAA^{g}B

ἄλλως: ἐν ἤθει, πευστικῶς· μέγα νομίζεις τὸ περίβλεπτος εἶναι καὶ περιφανὴς παρὰ πᾶσιν. ἢ οὕτως· ἀλλὰ τὸ περιβλέπεσθαι τίμιον νενόμικας. κενὸν μὲν οὖν τοῦτο: — MTAB

557 ὅταν δὲ χρῄζωσ': ἀντὶ τοῦ βούλωνται· ὅταν δὲ βούλωνται καὶ χρείαν ἔχοιεν τοῦ παρέχειν αὐτὰ ἑτέροις: — MTAB^{i}

559 ἄγ' ἤν σ' ἔρωμαι: ἄγε, ἐάν σε ἐρωτήσω δύο λόγους προβαλλομένη 'ἆρα τυραννεῖν θέλεις ἢ τὴν πόλιν σῶσαι', πάντως ἐρεῖς μοι τυραννεῖν: — MTAB

561 ἐρεῖς τυραννεῖν: ἐὰν γὰρ τυραννεῖν θέλῃς, πολεμηθήσεται ἡ χώρα: — MTA

ἐὰν δὲ νικήσῃ σε οὗτος, τί. λείπει δὲ τὸ τί: — M^{g}

562 ἀντὶ τοῦ· τοὺς Θηβαίους νικήσῃ: — M^{g}B^{i}

565 γράφεται καὶ λελησμένας: — M^{g}B^{g}

566 ὃν ζητεῖς ἔχειν: γράφεται καὶ δαπανηρός, ὅ ἐστιν ἐπι-

---

1 τὴν om. A post εὐδαίμονα add. νομίζεισ εὐδαίμονα A 2 in fine add. τὴν εὐδαίμονα ἀδικίαν MTB τὴν ἀδικίαν A 3 δει A 3. 4 ἐτεοκλῆν A 4 αυτὸν M ταυτὸν TA 5. 6 scholio quod praecedit adi. B om. ὑπεράγαν et add. δὲ post μέσου 5 μετὰ δὲ MT om. A 7 bis scripta in T 9. 10 bis scripta in T 9 μέγα] μετὰ M^{i}T 10 τίμιον—ἄρχειν] τοῦτο M^{i}TA^{g} τὸ ἄρχειν] τοῦτο τὸ ἄρχειν T^{a} τοῦτο B sed in fine add. ἤγουν τὸ ἄρχειν 11 πεπιστευχὼσ MT πευστικὸν B 12 τιμὴ T 14 ἀντὶ τοῦ βούλωνται om. B^{i} sed habet B^{g} 15 καὶ—τοῦ om. B^{i} in fine add. πάλιν ἀφαιροῦνται B^{i} πάλιν ἀφαιροῦνται ἤγουν οὐχ ἡμέτερα ἀλλὰ τῶν θεῶν ἐστὶ τὰ πράγματα A 16 ἐάν om. A ἐρωτήσω σοι A 16. 17 προβαλλομένουσ A 17 σῶσαι τὴν πόλιν A ἐρεῖσ πάντωσ A με M με τὸ T om. A 19. 20 scholio quod praecedit adi. A pro γὰρ scripto δὲ 19 τυραννεῖν θέλῃς] τυραννῇσ A 24 γράφεται—ἐστιν om. MT sed habet γρ. καὶ πονηρὸσ M^{g}

ζήμιος· ἀνάγκη γὰρ εἰς πόλεμον συμμάχους προτρέψασθαι καὶ δαπανᾶν: — MTB

567 φιλόδοξος δὲ σὺ ἔσῃ. λείπει τὸ ἔσῃ: — M[i]

569 † ἀνέθηκε παρήψατο. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων τῶν ἀποδεσμουμένων εἰς λιμένα: — B[i]

570 ἀσύνετα δ' ἦλθες: ἐνὶ γὰρ διαφερόμενος ἁπάσῃ τῇ πόλει ἐπάγεις κίνδυνον καὶ ταῦτα ἐπιστάμενος οὐ δημοκρατουμένην, ἀλλὰ μοναρχουμένην: — MTAB

571 ἀντὶ τοῦ ὑποχείριον λάβῃς: — M[g]A[g]

γράφεται μὴ τύχῃ: — M[i]

572 οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν: — B[i]

† τρόπαια: νικητήρια, ἀπὸ τοῦ τρέψαι καὶ διῶξαι τοὺς πολεμίους. λέγει δὲ τὰ ἱστάμενα σύμβολα τῆς νίκης. τὸ δὲ καὶ σκῦλα γράψεις ἀντὶ τοῦ· τὰ ὅπλα ἐπιγράψεις ἤτοι τὰ ἀναθήματα τῶν πεφονευμένων: — B

573 ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς ποιήσεις: — M[i]A[g]

574 Ἴναχος ποταμὸς Ἄργους: — M[g]B[i]

ἀντὶ τοῦ ἐν Ἄργει: — M[g]A[g]B[g]

575 Θήβας πυρώσας: τοῦτο ἔχεις ἐπιγράψαι. τοῦτο ἔχεις εἰπεῖν: — MTAB[i]

576 ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκεν: — M[g]A[g]

φήμην: — M[g]A[g]

μήποτ' ὦ τέκνον κλέος: ἀντὶ τοῦ ὄνειδος. λόγῳ μὲν παραινεῖ αὐτῷ, τῇ δ' ἀληθείᾳ ἀπεύχεται τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ [α 386]· 'μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων ποιήσειεν': — MTA

578 νικηθῇς: — M[g]A[g]

ὑπεκδράμῃ: παρέλθῃ νικήσῃ. μετενήνοχε δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. οἷον ὑπέρτερα γένηται: — MTAB

580 ὦ κακῶς θυγατρὶ μνηστευσάμενος: — M[i]A

ἐπιγαμβρεύματα γάμοι: — M[g]A[g]B[g]

---

1 συμμαχῶσ T   6 περιφερόμενοσ MTA   7 δημοκρατίαν A   7. 8 μοναρχίαν A   9 ὑποχειρίουσ M[g]A[g]   19 post τοῦτο ins. φησιν B[i]   24 ἐπεύχεται T   τῷ πράγματι MT   τῷ στρατεύματι A em. Valckenaer   τῷ M om. A   25 σέ γ'] σ' T   28. 29 scholiasta legebat ὑπερδράμῃ   28 παρέλθοι MT   νικήσει A   δρωμένων MT   τρεχόντων A   29 οἷον— γένηται om. A   30 μεμνηστευμένοσ A

582 ἀντὶ τοῦ δύο κακά: — Mᵍ

583 κείνων στέρεσθαι: τῶν Ἀργείων, καὶ ὑπὸ Θηβαίων θανεῖν: — MTA

ἄλλως: τοῦ Ἄργους δηλονότι. ὁ δὲ νοῦς· μήτε ἐκεῖνα μήτε ταῦτα ἔχειν. κἀκείνων στερηθῆναι τούτων τε μὴ τυχεῖν. τὸ γὰρ ἐν μέσῳ πεσεῖν οὕτως φησί· πρὸ τοῦ ἀφικέσθαι ἐπ' αὐτὰ ἐκπεσεῖν τῆς ἐλπίδος: — MTAB

584 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον: ἄφετε τὸ λίαν φιλονεικεῖν. μηδὲν ἄγαν: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ τὸ θυμικόν. καὶ ἐν Ὀρέστῃ [705] 'τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς': — MTAB

ἄλλως: ἐν τούτοις Ἰοκάστη οὐδὲν συμβεβούλευκε τοῖς παισὶ κοινωφελές, ἀλλὰ τῷ μὲν λέγει· εἰς τί φιλοτιμῇ τυραννεῖν, τῷ δέ· εἰς τί πολεμεῖς τὴν πατρίδα. ἐχρῆν δὲ τοῦτο συμβουλεῦσαι, διελομένους τὰ πατρῷα καὶ τὴν βασιλείαν παύσασθαι τῆς διχοστασίας, ὥσπερ ὑπέστησαν ἐξ ἀρχῆς ἀνὰ μέρος ἄρχειν. καὶ γὰρ ἐπὶ τῷ ποιητῇ ἦν ποιῆσαι αὐτοὺς μὴ πειθομένους, ὅπως τὰ τῆς ἱστορίας μένῃ βέβαια· εἵμαρτο γὰρ αὐτοὺς ἀλληλοκτόνους γενομένους κατὰ τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς ἀποθανεῖν. νῦν δὲ οὐδὲν τούτων πεποίηκεν: — MTAB

ἐάσατε: — MᵍAᵍ

585 ὅταν μόλητον: αἱ τῶν δύο ἀμαθίαι, ὅταν μόλωσιν εἰς ταὐτόν, μέγιστον κακὸν γίνονται: — MTAB

ἄλλως: ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τῆς ἀμαθίας ἔλθητε ἀμφότεροι, δεινὸν κακόν: — TAB

586 λυτήριοι κωλυταὶ ἀποσοβηταί: — MᵍAᵍ

588 ἀντὶ τοῦ ἔριδος: — Mᵍ

---

4 τοῦ] ουτὸ M δὲ om. A μήποτε MTA μήτε] καὶ A
5 ἔχων MTA ἔχειν ἤτοι B τὲ στερηθῆναι καὶ B τε om. B
6 οὔ φησι M οὐ φησὶ A τουτέστι τὸ B 12 τούτω T οὐδὲν ἰοκάστη B
12. 13 κοινωφελῶσ A 13 εἰστὸ M εἴ τι A φιλοτιμεῖν MA φιλοτιμεῖ T ante τυραννεῖν ins. κοινωφελῶσ A 14 πολεμεῖ MTA τούτοισ B
15 τῆσ βασιλείασ MT ὥσπερ] ὅπως MTAB ὅπερ Valckenaer 16 τῷ ποιητῇ] τὸ ποικίλον A 18 ἀλλοκτόνουσ A γενομένουσ om. MTA
19 οὐδὲ A 21 μολοῦσι A 21 22 ταὐτὸ B 22 γίνεται TA
23. 24 bis scripta in A 23 εἰς] διὰ Aᵃ ἀμφότεροι om. TAB
24 δεινὸν κακὸν initio coll. AB in fine add. ὅμοιον δέ ἐστι τῶι μηδὲν ἄγαν τὸ ἄφετε τὸ λίαν φιλονεικεῖν B

ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ γάρ: — M^g

ἀντὶ τοῦ δεδαπάνηται: — M^gA^g

589 οὐδὲν ἡ προθυμία: ἡ σὴ προθυμία δηλονότι: — MTAB

περαίνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία: ἀντὶ τοῦ προθυμουμένη ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν οὐ πείθεις: — MTAB

ἡ σή. ἐκ τοῦ προτεθυμῆσθαί σε, ὦ μῆτερ, διαλλάξαι ἡμᾶς οὐδὲν πλέον γίνεται· ὁρᾷς γὰρ ⟨ἡμᾶς⟩ μὴ πειθομένους: — MTA

ἀνύει: — M^g

592 τῶν πολλῶν: — M^gA^g

594 παρὰ τίνος: — M^gA^g

οὕτως εὔτολμος: — M^gA^g

595 ἀπολήψεται ἀπαγάγῃ: — M^g

596 ἐγγὺς οὗ πρόσω: οὗτινος ἐγγὺς καὶ ἔμπροσθεν ἵστασαι. τὸ δ' εἰς χέρας λεύσσεις ἐμάς ἐν ἐρωτήσει· λεύσσεις εἰς χεῖρας ἐμάς· ἐκ τούτων ἀποθνήσκεις: — MTAB

πρόσω βέβηκας: ἐγώ εἰμι, φησίν, ὁ φονεύς σου γενησόμενος. τὸ δὲ οὐ πρόσω βέβηκας ἀντὶ τοῦ· οὐ πέφευγάς με: — MTA

μακράν: — M^gA^g

κατ' ἐρώτησιν: — M^g

597 δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος: παρόσον οἱ πλούσιοι δειλοί εἰσι πρὸς θάνατον ὡς μεγάλων ἀγαθῶν στερούμενοι· οἱ δὲ πένητες ῥιψοκίνδυνοί εἰσιν ἐπιλογιζόμενοι ὡς λυσιτελεῖ κινδυνεύσαντα κτήσασθαι καὶ ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ πτωχὸν ὄντα ζῆν. φησὶν οὖν ὅτι φιλόψυχος εἶ σύ: — MTAB

φιλοψύχους ποιῶν: — M^gA^g

598 εἶτα: — M^gA^g

πρὸς τὸν ἄνανδρον: — M^gB^g

---

3 ἄδηλοσ M 4. 5 scholio quod praecedit adi. MTAB ante περαίνει add. ὁ δὲ νοῦσ quae nescio an inserenda sint ante ἐκ τοῦ προτεθυμῆσθαί σε (6) 5 εἰς] δὲ A 6 τὸ A τεθυμῆσθαί MT προτιθυμεῖσθαί A 7 ἡμᾶς add. ex Laur. 32, 33 9 παλαιῶν M^g 13 καὶ om. T ἔμπροσθεν] οὐ πρόσθεν A ἵσταται MTA 14 δ'] γὰρ A χεῖρασ MTAB ὡσ ἐν M 14. 15 ἐμάς ἐκ] spatio rel. om. A 15 θνήσκεισ B 16. 17 scholio quod praecedit adi. MT ante πρόσω add. τὸ δὲ 20 δεινὸν MB 22 κινδυνεύσαντασ B 23 πτωχοὺσ ὄντασ B ὅτι—σύ spatio rel. om. A ὅτι] σε T 27 φιλόψυχον καὶ ἄνανδρον B^g

600 κομπὸς εἶ: τὸ μὲν προσηγορικὸν ὡς τὸ τέμπος, τὸ δὲ ἐπίθετον ὡς τὸ καρπός, κομπός, λάλος κομπαστής. ὁ δὲ νοῦς· μεγαλοφρονεῖς ἐπὶ ταῖς γενομέναις σπονδαῖς καὶ συνθήκαις, αἵτινές σε ῥύονται τοῦ ἤδη τεθνήξεσθαι: — MTAB

† ἄλλως: κομπός ὁ κομπηρὸς καὶ ἐπηρμένος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κόμπος ἡ ἔπαρσις. γράφεται δὲ καὶ κομψός· κρεῖττον δὲ τοῦ κομψός τὸ κομπός. σπονδαῖς ταῖς εἰρηνικαῖς καταλλαγαῖς λέγει: — A

φλύαρος: — M^gA^g

σπονδάς φησι καθ' ἃς ἐπετράπη ἐξελθεῖν: — M^gA

601 καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ: ἰδού, φησὶ, δεύτερόν σοι λέγω ἀποδοῦναί μοι τὸ μέρος τῆς βασιλείας. ἅπαξ γὰρ εἶπεν ἄνω [484] καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τἀμαυτοῦ λαβὼν στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός: — MTAB

602 οὐκ ἀποδίδομεν: — M^g

603 τοῦ ἐπιβάλλοντός σοι: — M^iB^g

606 θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ': εὐφήμως· λέγει δὲ τῶν μελανοπώλων: — MA

Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. ἢ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος, ὅπερ ἄμεινον: — MAB

οἵτινες μισοῦσί σε: — M^iA^g

607 ἐξελάσων πορθήσων· διὸ ψιλῶς ἀναγνωστέον: — M^iA

608 Μυκήναις: ἐν ταῖς Μυκήναις ἀνακάλει καὶ μὴ ἐνθάδε: — M^iA

609 τὸ ἑξῆς· ἀνόσιος πέφυκας ὅς με ἄμοιρον ἐξελαύνεις τὸ μέρος τῆς βασιλείας κατέχων: — MA

ἄλλως: ἄδικος πέφυκας * * ἀλλ' οὐδὲ πατρίδος πολέμιος: — A

---

1. 2 et. m. p 527,46 κόμπος: ... τὸ μὲν οὖν προσηγορικὸν οὕτως ὡς τέμπος· τὸ δὲ ἐπίθετον κομπός, λάλος. κομπὸς εἶ Εὐριπίδης Φοινίσσαις [κομπὸσ εἶ. εὐρ. φ. κομπὸσ δὲ λόγοσ τὸ ἐπίθετον codd.]. 1 τὸ (alterum) om. B τέμποσ B κομπὸσ M κόμποσ T πόμποσ A 2 τὸ om. B κομπός λάλος] λάλοσ κομπόσ MT λόγοσ κομπόσ A κόμποσ λόγοσ κομπὸσ B 2. 3 μεγάλα φρονεῖσ MT μεγαλοφωνεῖσ A 3 σε om. M 4 τοῦ—τεθνήξεσθαι om. A τεθνήξε M 7 τὸ] τοῦ A 10 σπονδαῖσ A καθὼσ A ἐπετράπην Mg ἔπεται A ἐξελθεῖν om. A spatio relicto lacunaeque signo in mg. posito 11 σε A 12 μοι om. A εἶπον αὐτῷ A 13 νῦν μὲν MT τἀμαυτοῦ] ταυτὸ TA 14 χθονός om. B 19 scholio quod praecedit adi. MA 22 διὸ—ἀναγνωστέον om. A 24 ἄμορον M 24. 25 τὸ—κατέχων om. A 26 post πέφυκας spatium in A

610 σὺν τούτοις: — M^g

614 εἶμι μὴ πόνει: μὴ κάμνε, μὴ θορυβοῦ τούτου χάριν· ἄπειμι γάρ. ἐπίτηδες δὲ περιεσταλμένῳ φρονήματι ταῦτά φησι προσδοκῶν εἰς τὸ δίκαιον ἔτι μετακαλέσειν τὸν ἀδελφόν: — MTAB

σὲ δ' αἰνῶ μῆτερ: σὲ δὲ ἀποδέχομαι, ὅτι ἐσπούδασας εἰς φιλίαν ἡμᾶς ἀγαγεῖν: — MAB

ἔξιθι: τὸ μὲν εἶμι διὰ τῆς $\overline{\text{ει}}$ διφθόγγου παραλόγως, ἡ δὲ ἀπ' αὐτοῦ πᾶσα κλίσις διὰ τοῦ $\overline{\text{ι}}$: — MTAB

617 ἄφατος ἡ οἰκονομία: — M^i

618 ἀντὶ τοῦ κἂν σύ· οὕτως γὰρ * *: — M^{g}A^{g}B

χαρτὰ γοῦν πάσχω τέκνον: ἐν ἤθει τοῦτο Ἰοκάστη, ἐπεὶ αὐτῇ εἶπε χαῖρε: — MTA^{g}B

χαρᾶς γοῦν ἄξια πάσχω, τέκνον· ὁ δὲ λόγος ἐν εἰρωνείᾳ μετὰ ἤθους καὶ παθητικώτατος: — MT

619 οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός: ὅ ἐστι· μέχρι θανάτου χωρήσω. ἢ πρὸς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἐτεοκλέους [612] οὐ θεμιτόν σοι μητρὸς ὀνομάζειν κάρα: — MTAB

τεθνήξομαι γὰρ ὅσον οὐδέπω: — M^{i}A^g

ἀντὶ τοῦ· κατὰ πολλὰ ἀθλία γέγονα ἐγώ: — M^i

621 ποῦ ποτε στήσῃ πρὸ πύργων: κατ' ἐρώτησιν, ἀντὶ τοῦ· ἐπὶ ποίῳ μέρει παρατάξῃ· ἵνα κἀγὼ ἐκεῖ παρατάξωμαι: — MTAB

πρὸς τί με ἐρωτᾷς τόδε: — M^i

622 ἐπιθυμία: — M^{g}A^g

624 ἀποφαντικῶς, ἀντὶ τοῦ· ἐὰν μαχήσησθε, πάντως ἀπολεῖσθε: — M^{i}AB

τὰς βλαβερὰς κατάρας: — M^{g}B^g

---

2 initio add. εἶμι A 3 δὲ] γὰρ MT φρονήματα M 4 μετακαλέσασθαι MA καλέσειν B 5. 6 scholio quod praecedit adi. B 5 post ἀποδέχομαι add. μῆτερ B 6 συναγαγεῖν A 7 ἔξιθι T ἔξειμι: ἔξιθι MB ἔξειμι: ἔξειμι ἔξιθι A ἀπ'] ἐξ AB 8 κλίσισ πᾶσα T κλίσισ A 9 σημείωσαι ἄφατον M^i 10 σύ om. B οὕτωσ γὰρ om. A^g 11. 12 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἐν ἤθει 11 τοῦτο] τὸ ἑξῆσ B 11. 12 ἐπεὶ αὐτὴ εἶπε M ἐπεὶ αὐτὴν εἶπε T ἐξεῖπεν αὐτῇ A^g ἐπεὶ εἶπεν αὐτῆι B 13. 14 scholio quod praecedit adi. MT 13 οὖν MT 13. 14 μετὰ ἤθουσ T τὸ ἦθοσ M 14 καὶ παθητικώτατος om. T 15 ὅ—χωρήσω] ad lectionem εἶμι referas χαρήσω TA 20 ἀντὶ τοῦ om. A 21 ἐν AB μέρει] τόπωι B παρατάττηι B 24 ἀποφατικῶσ M^i ἀποφαντικὸν A ἀντὶ τοῦ om. A πάντων A ἀπολεῖσθε Laur. 32, 33 ἀπόλυσθε M^i ἀπόλλυσθε AB

625 ὡς ὄντως οὐκέτι ἀναίμακτον μενεῖ: — M^gA^g

οὐκ ἄπρακτον μενεῖ: — M^gA^g

626 γράφεται πάτραν: — M^gB^g

627 ἐλεεινά: — M^gA^g

628 ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ καί: — M^1

629 καὶ ἐάν τί σοι συμβῇ, ὦ πόλις, κἂν πορθηθῇς. τοῦτο δὲ καλεῖται μαρτύριον: — M^gA^g

631 Ἀγυιεῦ: προπύλαιε. τὸν ἀγυιέα πρὸ τῶν πυλῶν ἵστασαν. κίων δὲ οὗτος ἦν εἰς ὀξὺ ἀπολήγων: — MTAB

ἐπεὶ πρὸ τῶν πυλῶν ἵστασαν ἀγάλματα τοῦ Ἀπόλλωνος ὡς ἀλεξικάκου καὶ φύλακος τῶν ὁδῶν. διὰ γὰρ τοῦτο Ἀγυιεύς: — MTA

632 τὰ δεχόμενα τὰς θυσίας: — M^gA^g

634 οἷον· ἐλπίδα ἔχω προσκυνῆσαι ὑμᾶς: — M^1A^g

ἐκβέβληνται: — M^g

636 παρετυμολογεῖ τὸ ὄνομα Πολυνείκους: — M^gB

638 Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν: Κάδμος ζητῶν τὴν ἀδελφὴν Εὐρώπην μαντεῖον ἔλαβε περὶ τῆς ἀδελφῆς οὐδὲν αὐτῷ σημαῖνον, ἀλλ' ὥστε αὐτὸν ἐξελθόντα ἕπεσθαι βοῒ καὶ οὗ ἂν αὐτόματος πέσῃ κτίζειν πόλιν. ἔχει δὲ ὁ χρησμὸς τοῦ Πυθίου θεοῦ οὕτως·

φράζεο δὴ τὸν μῦθον, Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε·
ἠοῦς ἐγρόμενος προλιπὼν ἴθι Πυθὼ δῖαν

---

6 κἂν] καὶ A^g 8. 9 Harpocr. [= lex. Bachm. p. 16,10 Suid. Zon. p. 21] ... ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ ἀπολήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν .. Steph. Byz. p. 22,14 ... λέγεται δὲ ἀγυιεὺς κίων εἰς ὀξὺ ἀπολήγων ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις ... Eust. p. 166,21 ἀγυιεὺς κίων ἱερὸς Ἀπόλλωνος πρὸ θυρῶν ἑστὼς λήγων εἰς ὀξύ .. cf. schol. Arist. Vesp. 875 Hesych. [= et. m. p. 15,30] Poll. 4, 123 Zon. p. 20 8 προπύλαιε] ὅτι B 8. 9 ἔστασαν MTA 9 καταλήγων A λήγων B 10. 11 cf. Eust. p. 166,23 .. ἔφη δέ τις καὶ 'ἀγυιάτιδας θεραπαίνας', τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν βωμοὺς οἳ πρὸς χάριν Ἀγυιέως Ἀπόλλωνος ἵδρυντο τιμωμένου πρὸ πυλῶν ὡς ἀλεξικάκου .. scholio quod praecedit adi. MTA 10 ἔστασαν MTA τοῦ om. A 15 in fine add. ὄνομα νεικέων φερώνυμον τουτέστιν ἀπὸ τῶν νεικέων τὴν ἐπωνυμίαν λαβόν B 16 — p. 314,21 schol. B 494 Apollod. III 4, 1,1.2 Hygin. 178 Paus. IX 12,1.2 schol. Aesch. Sept. 469 cf. schol. Ap. Rh. III 1178 16 τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν M 17 τοὺσ ἀδελφοὺσ T αὐτῆσ B αὐτῷ om. M αὐτὸν T αὐτὸ A 17. 18 ἀλλ' ὥστε] ἄλλωσ A 18 βοῦν A οὐδὰν M οὐδ' T αὐτόματον M αὐτομάτωσ A 20—p. 314,1 Tzetz. chil. 5, 819—821. 10, 454—456. 12, 112—114, 20 — p. 314,16 exeg. Il. p. 16 20 δὴ τὸν Tzetzes chil. δὴ MB Tzetz. ex. Il. δὲ TA δή μοι Musurus ἔκγονοσ T 21 ἀγρόμενοσ TA πυθὼν δία T

ἠθάδ' ἔχων ἐσθῆτα καὶ αἰγανέην μετὰ χερσὶ
τὴν διά τε Φλεγυῶν καὶ Φωκίδος, ἔστ' ἂν ἵκηαι
βουκόλον ἠδὲ βόας κηριτρεφέος Πελάγοντος.
ἔνθα δὲ προσπελάσας συλλάμβανε βοῦν ἐρίμυκον
τὴν ᾗ κεν νώτοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔχῃσι
λευκὸν σῆμ' ἑκάτερθε περίτροχον ἠύτε μήνης·
τήνδε συ ἡγεμόνα σχὲ περιτρέπτοιο κελεύθου.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
ἔνθα κέ τοι πρώτιστα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο
ἵζηται κλίνῃ τε πέδῳ γόνυ ποιήεντι,
καὶ τότε τὴν μὲν † ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥέζειν
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς· Γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξῃς,
ὄχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγυιαν
δεινὸν Ἐνυαλίου πέμψας φύλακ' Ἄϊδος εἴσω.
καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπους ὀνομάκλυτος ἔσσεαι αὖθις
ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας, ὄλβιε Κάδμε.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Κάδμος ἀφίκετο εἰς τὸ βουκόλιον τοῦ Πελάγοντος τοῦ Ἀμφιδάμαντος, παρ' οὗ ἀγοράσας βοῦν καὶ ἡγεμόνα ταύτην τῆς ὁδοῦ ποιησάμενος κτίζει τὰς Θήβας ὁμωνύμους τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν, ἐπεὶ τὸ ἀνέκαθεν Αἰγύπτιος ἦν ὁ Κάδμος. καὶ ἡ Βοιωτία δὲ ἀπὸ τῆς βοὸς ἐκλήθη: —

λείπει ⟨ἡ εἰς⟩· εἰς τήνδε γῆν. λέγει δὲ τὰς Θήβας: — M[i]

639 ἡ τετρασκελὴς μόσχος: — M[i]

640 ἀδάμαστον πέσημα: τὸ μὴ ὑπό τινος ἠναγκασμένον πτῶμα, ἀλλ' αὐτορριφές. πέσημα δὲ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ παρεπομένου: — MTAB

---

1 ἠθάδ' Musurus ἔνθαδ' MTAB 2 φωκίδοσ καὶ φλεγυῶν B φλεγιῶν A εὖτ' MTA ἴκναι A 4 συλλαμβάνου M συλλαμβάνουσι T λάμβανε A 5 ἧκε T ἧκεν A νήτοκιν A 6 ἑκάτερθεν T περίδρομον B μόνησ M 7 τὸν δέ M σοι MTA ἡγεμόνοσ TA σχὲ B γε TA θέσθαι M περιτρίπτοιο MTB 8 μάλλ' M 9 καί M δέ B 10 κινῇ MT κινεῖ A 11 ἔπειτα MTB ἔπεσ τα A 12 ἀγῇ A 13 ὄζω A εὐρυάλιαν T 14 φύλακεσ T 15 γ' om. TA ἀνθρώποισ A ἔπεαι T 16 ἀντήσας Tzetz. ex. Il. ἀντιάσασ MB ἀντίασ T αἰτίασ A κάδμων T 17 τοῦ (alterum) om. A 18 τῆς om. T 19 ὁμωνύμωσ MT ὁμωνύμασ A 19. 20 cf. Paus. IX 12,2 20. 21 cf. Castor. ap. Steph. Byz. p. 173,18 et. m. p. 203,16.21 20 δὲ om. A 25 σῶμα] πτῶμα MA ἀπὸ τοῦ παρεπομένου] τοῦ σώματοσ M

ἄλλως: ἀδάμαστον: ἀντὶ τοῦ· αὐτόματον ἔβαλε τὸ σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν. δίκειν γὰρ τὸ βάλλειν, ὅθεν καὶ δίσκος. τινὲς δὲ ἀδάμαστον πέσημα τὸ μηδέπω δαμασθὲν ζεύγλῃ σῶμα. ἐμφαίνει δὲ τὸν νέον μόσχον: — MTAB

641 ἄλλως: δίκε: ἔβαλε· καὶ ἐν Βάκχαις [600]· 'δίκετε τρομερὰ σώματα': — MTAB

ἔρριψεν: — M^g

τέλεον: — M^g

ἡ μόσχος δηλονότι· θηλυκῶς γὰρ εἶπεν: — M^i

642 οὗ κατῴκισεν: ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ἀντὶ τοῦ οὗ κατῴκισε, κατοικίσαι. ὁ δὲ λόγος πλεονάζοντος τοῦ μέν οὕτως· οὗ κατοικίσαι μὲν καὶ οἱονεὶ κτίσαι τὰ πεδία τῶν δόμων ὁ θεὸς ἐμαντεύσατο, ἔνθα ἡ τῆς Δίρκης πηγὴ καταρδεύει τὰς γύας: — MTAB

ἄλλως: ὅπου κατῳκίσθη ⟨ἡ⟩ πόλις: — MTAB

ἄλλως: ἐνταῦθα ἔπεσεν ὅπου κατῴκισε Κάδμος τὴν πόλιν: — MTAB

643 τὸ μάντευμα ἐχρησμῴδησεν: — M^gB^g

πεδία μὲν τὸ θέσφατον: τοῦτο ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. κεῖται γὰρ νῦν ὁ μέν ἀντὶ τοῦ δέ, ἵν' ᾖ· πεδία δὲ τὸ θέσφατον ἔχρησε πυροφόρα ἔσεσθαι: — MTAB

ἄλλως: πεδία δόμων, δι' ὧν αἱ συστάσεις τῶν δόμων ἔσονται. ὁ δὲ νοῦς οὕτως· τὸ θέσφατον δὲ ἔχρησεν ἐκεῖ τοὺς ἀγροὺς γενέσθαι ὅπου ἡ καλλιπόταμος νοτὶς τῆς Δίρκης ἐπινέμεται τὰς γύας: — MTAB

τῆς δὲ πόλεως κτισθείσης καὶ τὴν χώραν πυροφόρον ἔσεσθαι ὁ χρησμὸς ἐσήμηνε διὰ τοῦ τῆς Δίρκης ὕδατος. ἐμφαίνει δέ τινα

1—4 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἢ   1. 2 cf. Hesych. Or. p. 44,5 et. m. p. 279,20 Gud. p. 147,48 Eust. p. 344,3. p. 1591,25
1 πτῶμα A   2 δίκην TB δείκει A   βαλεῖν A   ὅθεν] ὥσπερ A   δὲ τὸ B   5 ἔβαλε M εἴσβαλε T εἴσβαλλε A κατέβαλε B   10 ἀντὶ τοῦ B αὐτοῦ MTA   11 κατοικῆσαι A   12 μὲν καὶ om. M   12. 13 ὁ — ἐμαντεύσατο om. T   13 ἡ] καὶ A   14 ἡ add. Münzel   15 ὁ κάδμοσ M   18 τοῦτο γὰρ A   ἄλλης] ὕλησ A   19 νῦν om. M   πυροφόρα ὁ θεὸσ ἔχρησε B   πυροφόρῳ T   20 in fine add. προσυπακούεσθαι T προσυπαγαγέσθαι A   21 πεδία—ἔσονται om. B   22 δὲ om. B μὲν T   οὕτωσ om. B   23 τῆσ δίρκησ in fine coll. MTAB   τὰσ γυίασ MB τὰσ γᾶσ A τῆσ γῆσ T   25 — p. 316,3 scholio quod praecedit adi. MTA   25 τῆς] περὶ A   26. p. 316,1 cf. schol. vs. 102

ποταμὸν ὑπὸ τῆς Δίρκης ἀποτελεῖσθαι Δίρκην ὁμωνύμως καλούμενον. ὁ δὲ νοῦς· ἔνθα τὸ καλλιπόταμον ὕδωρ τῆς Δίρκης ταῖς βαθυσπόροις ἐπεμβαίνει γύαις: — MTA

644 σιτοφόρα: — M^g^A^g

645 καλλιπόταμος ὕδατος: ἡ καλλιπόταμος νοτὶς τοῦ ὕδατος τῆς Δίρκης. Δίρκη δὲ ποταμὸς Θηβῶν ὁμώνυμος τῇ πηγῇ: — MTAB

ὅπου τὸ καλλιπόταμον ὕδωρ τῆς Δίρκης τὰς εὐκάρπους χώρας ἐπιβαίνει: — MTA

646 ἡ ὑγρασία: — M^g^A^g

γᾶς: — M^g

647 βοτανοτρόφους: — A^g^B^g

648 εὐκάρπους χώρας: — M^i^A^g

649 ἔνθα, φησὶν, ἐν Θήβῃ, τὸν Διόνυσον τῷ Διὶ ἡ Σεμέλη ἔτεκεν: — M^i^A^g^B

650 ἐν τοῖς γάμοις τοῦ Διός: — M^i^A^g

651 κισσὸς ὃν περιστεφής: ὁ πανταχόθεν αὐτὸν στέψας. τοῦ γὰρ οἴκου κεραυνωθέντος ἐξήμβλωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ φοβηθεῖσα, κισσὸς δὲ περιέλιξεν: — MTAB

ἄλλως: ὅντινα, Διόνυσον, κισσὸς ἔξωθεν περιπλακεὶς ἔτι βρέφος ὄντα κατὰ τοῦ νώτου ἐκάλυψεν. ἱστορεῖ γὰρ Μνασέας [frg. 18] ὅτι τῶν Καδμείων βασιλείων κεραυνωθέντων κισσὸς περὶ τοὺς κίονας φυεὶς ἐκάλυψεν αὐτὸν, ὅπως μὴ αὐθημερὸν καὶ ἐν μηδενὶ τὸ βρέφος διαφθαρῇ [καλυφθὲν κισσῷ]· διὸ καὶ περικιόνιος ὁ θεὸς ἐκλήθη παρὰ Θηβαίοις: — MTAB

652 περιειλούμενος: — M^g^A^g

654 κατασκιάζουσιν: — M^g^A^g

ὀλβίσας ἐνώτισε: μεγάλη γὰρ αὐτῷ δόξα τὸ τῆς παραδόξου σωτηρίας τέλος: — MTAB

---

1 ἀπὸ MT Δίρκην] δίκην M ὑφ' (ἀφ' T) οὗ ποταμηδὸν ῥεούσης ὅτι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ δίρκης TA καλούμενος TA 2 post νοῦς add. οὕτως A 3 ἐπαναβαίνει A γυίαις M γαῖς TA 5. 6 scholio p. 315,21—23 adi. B om. ἡ—Δίρκης 6 ὁμωνύμως MT ὁμωνύμως τῶν θηβῶν A 7. 8 scholio quod praecedit adi. MTA initio add. γρ. γὰρ M γρ. T 13 ἐν — Διόνυσον om. M^i 13. 14 ἐτέκετο M^i 16—18 scholio 13. 14 adi. B initio add. κισσὸς δὲ 16 πάντοθεν A περιστέψας B 17 ἐξῆμβλων M 20 τῶν om. TA 22 αὐτοὺς TA 23 κισσῷ om. B περικίονος MTB 27. 28 περιδόξου θυσίας MTA

ὀλβίσας ἐνώτισεν: αὐτὸν, τὸν Διόνυσον, αὐτὸς, ὁ κισσός: — MTAB

655 τὸ τοῦ βακχεύειν καὶ χορεύειν τὰς Θηβαίας αἴτιον: — TAB

πρὸς τὴν γραφὴν ὁ τόνος: — M^{g}A^{g}B^g

σκίρτημα: — M^{1}A^g

656 καὶ γυναιξὶν εὐίοις: ταῖς περὶ τὸν Διόνυσον χορευούσαις καὶ τὸ εὐοῖ εὐάν ἐπιφθεγγομέναις: — MAB^g

μυστικαῖς: — M^{1}A^g

657 ἔνθα φόνιος ἦν δράκων: ἔνθα, παρὰ τῇ Δίρκῃ, δεινὸς ὑπῆρχε δράκων, ὠμὸς τὴν φύσιν, φύλαξ ὑπὸ τοῦ Ἄρεως κατασταθεὶς τῆς Δίρκης πρὸς τὸ μηδένα ἀπ' αὐτῆς ὑδρεύσασθαι: — MTAB

658 Ἄρεος ὠμόφρων φύλαξ: ὡς τὸ 'βασιλέως ἄρχων', ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως κατασταθεὶς ἄρχων: — MTAB^g

659 καὶ ῥέεθρα χλοερά: χλοητρόφα βοτανώδη. χλοερά δὲ εἶπε διὰ τὸ ἄνθη εἶναι ἐπ' αὐτοῖς. λέγει δὲ περὶ τῆς Ἀρείας οὕτω καλουμένης πηγῆς: — MTA

660 κόραισι: ταῖς κόραις τῶν ὀφθαλμῶν ταῖς πανταχοῦ περιαγομέναις: — MA^{g}B^g

661 ἵνα μή τις ὑδρεύσῃ: — M^1

662 ὃν ἐπὶ χέρνιβας: ὅντινα, δράκοντα θηρίον ὄντα χαλεπὸν, ἐλθὼν ὁ Κάδμος ἐπὶ τὴν κρήνην τοῦ νίψασθαι ἕνεκα ἀπώλεσε λίθῳ, βαλὼν τῇ ἑαυτοῦ χειρί: — MTA

χέρνιβας: ἀπὸ τοῦ χέρνιψ: — MTAB^g

ἐπὶ τὸ νίψασθαι τὰς χεῖρας. ἐβούλετο γὰρ θῦσαι τοῖς θεοῖς, ὅτι σύμβολον αὐτῷ αὐτόθι γέγονε τοῦ κτίσαι τὴν πόλιν. ὁ μὲν οὖν

---

1 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὀλβίσασ δὲ αὐτὸσ M ἐνώτισεν TAB 3 τὸ τοῦ B τότε TA βακχεύεισ T θήβασ TAB 6 τὸν om. AB^g διονύσου B^g 9 τῆσ δίρκησ A 10 ὑπῆρχε] ἦν B 10. 11 κατασταθεὶς — ὑδρεύσασθαι om. M 11 ὑπ' TA ὑδρεῦσαι B 12 τὸ] τοῦ MT 13 ὑπὸ τοῦ om. B^g 14 χλοητρόφα βοτανώδη om. M 15 ἐπ'] ἐν MTA ἀρίασ T 16 πηγῆς] τῆσ γῆσ T 17. 18 post ὀφθαλμῶν ins. πολυπλάνοισ δὲ B^g 21 λίθον TA 23 scholio quod praecedit adi. MTA χὲρ νίψεσ T χερνί την A 24 — p. 318,2 scholio quod praecedit adi. MTA 24 νίψαι A ἐβούλοντο MTA post γὰρ ins. τὸν βοῦν B 25 σύμβουλον T αὐτῷ] αὐτὸ A γέγονε om. T ὁ μὲν] ὅθεν A

Ἑλλάνικος [frg. 9] λίθῳ φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν δράκοντα, ὁ δὲ Φερεκύδης ξίφει: — MTAB

μολὼν Κάδμος: ἕνεκα τοῦ πρὸς θυσίαν ὕδωρ λαβεῖν μολών. ἔθυε γὰρ τῇ Γῇ τὴν βοῦν: — MAB

663 ὤλεσε ταῖς τῆς χειρὸς ῥίψεσιν: — M^{i}A^{g}

664 ὀλεσίθηρος: τοῦ ἀπολέσθαι ἀξίου θηρός. ἢ ὀλεσίθηρος αὐτὸς ὁ Κάδμος ὁ τὸν θῆρα ὀλέσας: — MAB^{g}

665 βαλὼν ταῖς τῆς χειρὸς ῥίψεσιν: — M^{i}A^{g}B^{g}

δύναται τοῦτο τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι, ἄμεινον δὲ πρὸς τὸ ἑξῆς: — M^{i}A^{g}B^{i}

666 δίας ἀμάτορος: ταῖς ὑποθήκαις τῆς ἐνδόξου Ἀθηνᾶς πεισθεὶς τῆς ἀμάτορος καὶ μὴ ἐκ μητρὸς γεννηθείσης: — MTA

668 τοὺς ἐπὶ γῆς πεσόντας: — M^{g}

ἔρριψεν κατέσπειρεν: — M^{g}

δικὼν ὀδόντας: ἀντὶ τοῦ ἔδικεν ἐγκατέσπειρεν: — MTAB^{g}

ἄλλως: γαπετεῖς δικών: μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος: — MTAB^{g}

εἰς τὴν γῆν πίπτοντας ὑπὸ Παλλάδος φραδαῖσιν: — MTA

669 εἰς τὰς εὐκάρπους χώρας: — M^{g}

670 ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ: ἔνθεν, ἐκ τῶν ὀδόντων, ἐξεκύησεν ἡ Γῆ ὁπλοφόρους ἄνδρας. εἰσὶ δὲ οὗτοι ⟨οἱ⟩ ἐξ αὐτῶν ὑπολειφθέντες· Πέλωρ, Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Ὑπερήνωρ, κατὰ δὲ Τιμαγόραν [frg. 1] καὶ Κρέων, ἀφ' οὗ γέγονε * *: — MTAB

ἄλλως: ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ [frg. 15] τὴν Ἀθηνᾶν

---

1 λίθοισ M φονευθῆναι φησὶ A 1. 2 φερεκράτησ MTB φερεκράτησ φησὶ A em. Valckenaer 3. 4 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἢ οὕτωσ 3 τὴν θυσίαν B μολῶν ὕδωρ λαβεῖν A μολών om. M 4 τὸν MAB 5 τῶν χειρῶν A^{g} 8 τῶν χειρῶν A^{g}B^{g} βολαῖσ B^{g} 9 scholio quod praecedit adi. M^{i}A^{g} add. δὲ post δύναται ἄνωθεν M^{i} in fine add. συνάπτειν A^{g} συνάπτειν τὸν δὲ σύνδεσμον προσλαμβάνοντασ B^{i} 12 καὶ] ἤγουν τῆσ A 17 φραδαῖσ A 19 ἔνθα MT 20 ἀπολειφθέντεσ M 21 χθονὸσ TA τιμαγόσ M 22 ἀφ'—Κρέων om. B suppleas ὁ ἕτερος Κρέων talia 23—p. 319,6 schol. Pind. Isthm. VII 13 τῶν κατὰ τὰς Θήβας ἀναδοθέντων ἐκ τῶν δρακοντείων ὀδόντων, ὧν καὶ Εὐριπίδης μέμνηται ... ὁ γὰρ Φερεκύδης διττά φησιν εἶναι Σπαρτῶν γένη· τὸν γὰρ Ἄρη καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τοὺς μὲν ἡμίσεις τῶν ὀδόντων Κάδμῳ δοῦναι, τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτῃ. Ἀνδροτίων δέ φησι φυγόντα ἐκ τῆς Φοινίκης τὸν Κάδμον μετὰ ἱκανῶν σποράδων (?) κατελθεῖν εἰς Θήβας, ὅθεν διὰ τὸ συμμιγὲς καὶ σποράδην εἶναι Σπαρτοὶ ἐκλήθησαν· οἱ δὲ Θηβαῖοι τὰ περὶ αὐτῶν ψευδῶς ἐτερατούργησαν. cum affectatione Paus. IX 5,3 οὐ γάρ τι ἠδυνάμην ἐς αὐτοὺς παρευρεῖν. 23 εὐρω (π supra) M εὐρωπία TA

ἐσπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν· ὁ δὲ Ἀνδροτίων [frg. 29] Σπαρτοὺς αὐτούς φησι διὰ τὸ ἀκολουθήσαντας αὐτοὺς ἐκ Φοινίκης Κάδμῳ σποράδην οἰκῆσαι· Ἀμφίλοχος [FHG IV p. 300b] δὲ διὰ τὸ ἐπεσπάρθαι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Θήβαις· Διονύσιος [frg. 2] δὲ ἔθνος Βοιωτίας φησὶν αὐτούς· ἔνιοι δὲ παῖδας Κάδμου αὐτούς φασιν ἐκ διαφόρων γυναικῶν πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντας: — MTAB

συναπτέον: — M^{g}

671 θέαν: — M^{g}A^{g}B^{g}

τὴν πανοπλίας ὄψιν: — M^{g}

672 ὁ δὲ φόνος αὐτοὺς ὁ ὠμόφρων παρόσον οἱ φονεύοντες ὠμόφρονές εἰσιν: — M^{i}A^{g}

673 πάλιν ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ: οὗτοι δέ, φησίν, οἱ ἀναφανέντες ἐκ γῆς ὁμοῦ τῇ πανοπλίᾳ εὐθὺς ἅμα τῷ φανῆναι ἀλλήλους ἐφόνευσαν.

τὸ οὖν νίν πρὸς τὴν ὄψιν ἀπέδωκε, τουτέστιν· αὐτὴν δὲ τὴν πάνοπλον ὄψιν τὴν ἀναδοθεῖσαν ἐκ γῆς ὁ κατ' ἀλλήλων φόνος γενόμενος πάλιν εἰς γῆν κατήνεγκε. τὴν δὲ ὄψιν ὅταν λέγῃ, τοὺς ἄνδρας σημαίνει: — MTAB

† πάλιν ξυνῆψε: τῇ δὲ γῇ πάλιν ξυνῆψεν αὐτούς, ὅ ἐστιν· ἡ αὐτὴ μήτηρ καὶ τάφος γέγονεν: — TA

674 ἅ νιν εὐηλίοισιν: ἥτις αὐτοὺς ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνέδειξε καὶ ταῖς πνοαῖς τοῦ αἰθέρος: — MM^{g}TA^{g}

τουτέστι· κατ' ἀρχὴν εἰς φῶς αὐτοὺς ἤγαγεν: — M

† ἅ νιν εὐηλίοισιν: ἥτις αὐτοὺς κατ' ἀρχὴν εἰς φῶς ἤγαγεν, ὡσεὶ ἔλεγεν· ἡ αὐτὴ μήτηρ καὶ τάφος. τὸ δὲ νίν πάλιν πρὸς τὴν ὄψιν ἀπέδωκεν: — TA

678 Ἔπαφος ἐκλήθη, ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἐπαφησάμενος τῆς Ἰοῦς πάλιν εἰς γυναῖκα αὐτὴν μετεμόρφωσεν: — MTAB

---

p. 318,23. 1 ἐσπαρκέναι τὴν ἀθηνᾶν A 1 ἐπαρκέναι T 2 αὐτοὺς om. A 3 ἐσπάρθαι MTA 4 cf. schol. Ap. Rh. III 1179 ... Ἱππίας δὲ ὁ Ἠλεῖος ἐν Ἐθνῶν ὀνομασίαις ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτούς· καὶ ὁμοίως † ἀτρόμητος ... Διονύσιος δὲ] διὸ MT βοιωτικὸν A αὐτούσ φησιν B 5 φασὶν αὐτοὺσ A 5. 6 πεντήκοντα—ὄντας om. A 5 ν̄ MT πέντε καὶ η̄ B 6 ὄντας om. TB 10 αὐτῶν M^{i} 12 δὲ om. B 14. 15 πανοπλίαν TA 15 ἐκ γῆσ om. MTA γενόμενοσ om. B 22 scholio quod praecedit adi. M 24 πόλιν T om. A 25 ἀποδέδωκεν A 26. 27 cf. Apollod. II 1,3,6 .. τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα ... γεννᾷ Ἔπαφον scholio 19—23 adi. M bis scripta in B 26 ὁ δὲ ἔπαφοσ B^{a} ὅτι TA ἐπειδὴ B^{a} ὁ om. AB^{a} τὴν ἰώ M

ἀπόγονος Ἐπάφου Κάδμος, ἐπεὶ Ἀγήνορός ἐστιν υἱὸς τοῦ Βήλου τοῦ Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Ἰοῦς: — MM^{1}TA^g

680 γράφεται βοαῖς: — M^g

682 σοί νιν ἔκγονος κτίσαν: ἀντὶ τοῦ υἱός: — M

ἔκγονος: Ἔπαφον λέγει τὸν Διὸς υἱόν. σοὶ οὖν, τῷ Ἐπάφῳ, ἔκτισαν τὰς Θήβας αἱ διώνυμοι θεαί: — M

σοί νιν ἔκγονοι: γράφεται καὶ σῷ νιν ἐκγόνῳ κτίσαν, ἵν' ᾖ· τῷ ἐκγόνῳ σου, Ἔπαφε, τῷ Κάδμῳ, αἱ θεαὶ κατέκτισαν τὰς Θήβας. γέγονε δὲ περὶ τὴν γραφὴν ἁμάρτημα. ἄρχοντος γὰρ Ἀθήνησιν Εὐκλείδου μήπω τῶν μακρῶν εὑρημένων τοῖς βραχέσιν ἀντὶ τῶν μακρῶν ἐχρῶντο, τῷ ε̄ ἀντὶ τοῦ η̄ καὶ τῷ ο̄ ἀντὶ τοῦ ω̄. ἔγραφον οὖν τὸ δήμῳ μετὰ τοῦ ῑ· δήμοι. μὴ νοήσαντες δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφήν ἐστι καὶ δεῖ μεταθεῖναι τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄ ἐτάραξαν τὸ νοητόν: — MTAB

ἄλλως: σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν: ὁ σὸς ἔκγονος Κάδμος, ὦ Ἔπαφε, τὰς Θήβας ἔκτισεν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ αἱ διώνυμοι θεαὶ ᾤκησαν. δεδόσθαι γὰρ τὰς Θήβας τῇ Περσεφόνῃ ὑπὸ Διὸς ἀνακαλυπτήρια, ὡς Εὐφορίων [frg. 48]·

> ἀλλ' οὔπω Θήβῃ πεπρωμένα κεῖτο τάλαντα,
> τὴν ῥά ποτε Κρονίδης δῶρον πόρε Περσεφονείῃ,
> ὃν γαμέτην ὅτε πρῶτον ὀπωπήσασθαι ἔμελλε,
> νυμφιδίου σπείροιο παρακλίνασα καλύπτρην: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· ὁ σὸς ἔκγονος αὐτὴν ἔκτισεν ὅπου αἱ διώνυμοι θεαὶ ᾤκησαν. ἀπόγονος ὁ Κάδμος Ἐπάφου, ἐπεὶ Ἀγήνορός ἐστιν υἱός: — MTA

---

1 Βήλου] θῆλυ T 2 τῆσ ἰοῦσ MM^{1}TA^g 5 διόνυσσον M 7 γράψον A καὶ om. AB σῷ] σοὶ A 8 ἐκγόνῳ σου] σῷ ἐκγόνῳ A Ἔπαφε om. B ἔκτισαν αἱ θεαὶ A 9 ἕως ἄρχοντος Valckenaer, fortasse plura confusa sunt 10 μήπου T 11 ε̄] ει̅ M ω̄] ῡ MT 11—13 ἔγραφον—ω̄ om. A 11 τὸ] τὸ τῶ MTB δήμῳ] δόμῳ T 12 μὴ ν.] μονοήσαντεσ T 14 ὦ ἔπαφε Laur. 32, 33 ὁ ἐπάφου MTAB 15 τὰς Θήβας om. A ἐν om. TAB πόθῳ A διώνυμαι M 16 ὑπὸ διὸσ τῆ περσεφόνη M ἀνακαλυπτρία A 17 post Εὐφορίων ins. ἅ νιν εὐηλίοισιν MT 18 πεπρωμένων MT πεπρωμένον A 19 ῥάτοτε A 20 ὃν γαμέτην Meineke ἧι γαμετῆι M ἐγγαμετῆ T ἐνγαμετῆ A ἐγγαμετὴν B ὀπωπήσεσθαι Cobet 21 σπείροιο] γάμοιο A παρακλίνασ M 22 ἀντὶ τοῦ om. M ὁ om. TA ὅπου αὐτὴν ἔκτισαν ὅπου T ὅπου ἔκτισεν αὐτὴν ὅπου A 23 ᠀ ᾠκήσαντο MTA corr. Dindorf

ὁ νοῦς· καταχαλούμεθά σε, ὦ Ἔπαφε, Ἰοῦς καὶ Διὸς γένεθλον, εἴσελθε δὴ σωτήριος εἰς τὰς Θήβας καὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἱκεσίαις ἐπίνευσον. ὁ σὸς γὰρ ἔκγονος Κάδμος ἔκτισε τὰς Θήβας· ὅθεν δικαίως ἂν σῴζοις αὐτάς. τὸ οὖν πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ κεῖται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σὸς ἔκγονος: — MTAB[g]

† ἄλλως: ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν, τουτέστι τὰς Θήβας. προμάτορα δὲ αὐτῶν αἱ Φοίνισσαι τὴν Ἰὼ ἔφασαν διὰ τὸ Φοίνικα ἀπὸ Ἰοῦς ⟨τὸ⟩ γένος κατάγειν. Κάδμου γὰρ καὶ Εὐρώπης ἀδελφὸς Φοῖνιξ: — T

683 ἀντὶ τοῦ ἔνθα: — M[i]

ᾇ διώνυμοι θεαί: ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἢ ἄρθρον πληθυντικὸν καὶ λείπει ὁ καί σύνδεσμος: — M

ἄλλως: τὸ ᾇ Δωρικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ᾗ, ὅ ἐστιν ὅπου. τὸ δὲ ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ 'ὀρεικτίτου συός' παρὰ Πινδάρῳ [frg. 313], ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. ἱερὰν δὲ Δήμητρος τὴν Θήβην εἶπεν ἢ διὰ τὸ εὔκαρπον ἢ ἐπεὶ πάντα τὰ ἐκ γῆς φυόμενα ἱερὰ τῇ θεῷ· καὶ οἱ Σπαρτοὶ δὲ ἐκ τῆς γῆς. διώνυμοι δὲ παρόσον ἡ μὲν Κόρη καὶ Περσεφόνη, ἡ δὲ Δημήτηρ καὶ Γῆ ὀνομάζεται. ἢ ὅτι δύο οὖσαι ἑνὶ ὀνόματι χρῶνται· ἑκατέρα γὰρ Δημήτηρ καλεῖται ἡ μὲν πρεσβυτέρα, ἡ δὲ νεωτέρα: — MTAB

† ἄλλως: τοῦτο ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. χρὴ δὲ μὴ ὡς πληθυντικὸν ἄρθρον τὸ ᾶι, ἀλλ' ὡς Δωρικὸν περισπῶντας ἀναγινώσκειν, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἔνθα. καί γίνεται ὁ λόγος τοιοῦτος· ὁ σὸς ἔκγονος, ὦ Ἔπαφε, τὰς Θήβας ἔκτισεν ἐνταῦθα ἔνθα ἡ Περσεφόνη καὶ ἡ Δημήτηρ αἱ διώνυμοι θεαὶ ᾤκησαν· τὸ γὰρ κτίσαι ἀντὶ τοῦ οἰκῆσαι λέγεται, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ [B 592] 'ἐΰκτιτον Αἰπύ', ἀντὶ τοῦ εὖ κατῳκημένον. πῶς δὲ αἱ θεαὶ αὗται οἰκισθῆναι ἐποίησαν τὰς Θήβας. οὕτως· τῆς γὰρ γῆς ἀνα-

---

1—5 scholio quod praecedit adi. MTA post ὁ add. μὲν M δὲ TA 1 ὁ νοῦς om. B[g] ἐπικαλούμεθα B[g] post Ἔπαφε ins. δσ TAB[g] post γένεθλον ins. ὑπάρχεισ B[g] 2 ἐλθὲ B[g] καὶ om. B[g] παρ' om. B[g] ἡμῖν T λιταῖσ B[g] 2. 3 ἐπινεύσασ B[g] 3 καὶ γὰρ σὸσ T ὁ γὰρ σὸσ A οἱ γὰρ σοὶ ἔκγονοι B[g] 3—5 Κάδμος—ἔκγονος] καὶ τὰ ἑξῆσ B[g] 4 ἑνικὸν M 4. 5 ἔδει—ἔκγονος om. M 5 σὸσ κάδμοσ ἔκγονοσ A 7 αὐτὸν T 8 κατεισάγειν T em. Valckenaer ἀδελφὸς Φοῖνιξ] ἀδελφοί T 12 δωρικῶσ A δώριον TB 13. 14 schol. Or. 1621 13 ὀρεικτήτου MTA ὀρικτήτου B 14 τῆσ δήμητροσ B θῆβαν A 15 τὰ om. T τῷ θῷ A καὶ om. A 21 ὡς om. T 22 καὶ ἵνα T 23 ἡ (alterum) om. T 24 λέγουσιν A 24—p. 322,12 ὡς—σῖτον om. A

διδούσης τοὺς Σπαρτοὺς ἐκ τῶν τοῦ δράκοντος ὀδόντων ὁ Κάδμος τοὺ μὲν ἀπεθέριζε, τοὺς δὲ εἶχε συνεργοὺς εἰς τὴν τῆς πόλεως κατασκευήν. ἐπεὶ οὖν πάντα τὰ ἐκ γῆς ἀναδιδόμενα τῆς Δήμητρος ἂν εἰκότως νομίζοιτο [διὰ τοῦτο] καὶ τούτους καθάπερ βλάστημά τι ἐκ γῆς ἀναδεδόσθαι τῷ Κάδμῳ φαμὲν συνοικίσοντας αὐτῷ τὴν πόλιν, διὰ τοῦτο εἰκότως ἔφη τὰς θεὰς ταύτας συνεκτικέναι τὴν πόλιν. τί δ᾽ ἂν εἶεν οἱ ἀναδοθέντες ἐκ γῆς ἔνοπλοι· οἱ καρποί. ἄντικρυς τούτων φυομένων ἀφθόνως εὐμαρές ἐστι πολεμικοὺς ἄνδρας τρέφειν καὶ συμμάχων ἔχειν πλῆθος διὰ τὸ ἐπικουρεῖν καὶ παρέχειν τοῖς δεομένοις. ἢ τὸ ἔνοπλον δηλοῖ τὸ ἀσφαλὲς τοῦ καρποῦ καὶ οὔποτε τὴν πόλιν ἐπιλεῖψον. εἰκότως οὖν ἂν νομίζοιντο αἱ θεαὶ αὗται συνῳκικέναι τὴν πόλιν, ἐπεὶ τὸ ἀναγκαιότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις παρέσχον, τὸν σῖτον: — TA

687 γράφεται καὶ πυροφόρους: — M[g]

πυροφόρους θεάς: τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω ληπτέον, τουτέστιν· ὦ Ἔπαφε, πέμπε τὰς πυροφόρους θεὰς βοηθῆσαι τῇ γῇ. πυροφόρους δὲ εἶπε Δήμητρα καὶ Κόρην, ἐπεὶ δᾳδουχίαι αὐταῖς γίνονται τοῦ φωτὸς ἐμφαίνοντος τὴν ἐκ τῶν καρπῶν τοῖς ἀνθρώποις ζωήν. ἢ τὰς σιτοφόρους λέγει. ἔστι δὲ ταὐτό: — MTAB

688 ἀμῦναι τᾷδε γᾷ: βοηθῆσαι τῇδε τῇ χώρᾳ. ἢ οὕτως· ἀμῦναι τᾷδε γᾷ, ἀντὶ τοῦ ἀμύνετε. [τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ ἀμείβεται, ὡς καὶ Θουκυδίδης [I 42]· ‘ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνασθαι’, τουτέστιν· οἶδεν εὐχαριστεῖν ταῖς θεαῖς ἡ χώρα εἰ εὐεργετήσουσιν αὐτήν: — MTA

---

3 παντὰ τὰ Laur. 32, 33 καὶ αὐτὰ T ἂν Laur. 32, 33 ὧν T 5 συνοικήσαντασ αὐτοῖσ T διὰ τοῦτο] ὅθεν T 7 τῶν T Laur. 32, 33 γὰρ τούτων Matthiae 8 διὰ Laur. 32, 33 καὶ διὰ T 10 ἐπιλείψαν Laur. 32, 33 ἐπιλείψαντοσ T 11 συνωκηκέναι T 14. 15 τοῦτο — χώραι post Κόρην coll. B add. δὲ post τοῦτο 15 τῆιδε τῆι χώραι B 16 θεὰσ εἶπε B δήμητραν T τήν τε δήμητραν B τὴν κόρην B 16—18 ἐπεὶ — ταὐτό om. B 18 ταὐτόν A 20 ἀμῦναι] ἄμυνε T ἀμύνετε — τοῦ om. T ἀμύνετε] scripserim ἄμυνε τουτέστιν — ἀμείβεται om. A 20 — p. 323,2 Eust. p. 546,27 φησὶ .. ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι οὐ μόνον σημαίνειν τὸ κακῶς παθόντα ἀντιδιατιθέναι, ἀλλὰ τεθεῖσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι ὁτιοῦν καὶ φέρει χρῆσιν ἔκ τε Ἀλκμᾶνος τὸ ‘οὐ γὰρ πορφύρας τόσσος κόρος ὥστ᾽ ἀμύνασθαι’ καὶ ἐκ τῶν Θουκυδίδου τὸ ‘ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι’. cf. Suid. Zon. p. 160 Bekker an. p. 217,12 20 ἀμείβετε MT 21 καὶ om. T ἀξιοῦτο M ἀξιοῦ τὸ T ἀμείβεσθαι M 22 τὴν χώραν A εὐεργετήσωσιν TA

γράφεται καὶ ἀμύνεται δὲ γᾶ, ὅ ἐστιν· ἱκανή ἐστιν ἡ πόλις ἀμείψασθαι τὰς εὐεργεσίας: — MTAB^i

689 εὔκολα: — M^{g}A^g

690 † χώρει σὺ καὶ κόμιζε: τραγῳδεῖ ὁ Ἐτεοκλῆς: — AB^g

δεῖ νοεῖν, ὅτι τοῦ χοροῦ ᾄδοντος ἔσω ἦν ὁ Ἐτεοκλῆς· νῦν δὲ ἔξεισιν οἰκέτῃ ἐπιτάσσων καλέσαι τὸν Κρέοντα: — AB^i

692 συγγενῆ: — M^{g}A^g

δημόσια: — M^{g}A^g

693 ἀντὶ τοῦ συμβουλεύσασθαι καὶ ἀνακοινώσασθαι: — M^{g}A^{g}B^i

694 εἰς παράταξιν πολέμου: — M^{g}TA^g

κατὰ τὸ σιωπώμενον εἶδεν αὐτὸν ἐρχόμενον· διὸ καὶ ἐπιφέρει ὁρῶ γὰρ αὐτόν: — M^g

695 ἀπαλλάσσει παύει: — M^{i}TA^g

697 ἀντὶ τοῦ ἄρα: — M^g

περισπαστέον τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ὄντως: — M^{g}A^g

698 κύκλῳ: — M^{g}A^g

699 τὰ συστήματα τῶν φυλάκων: — M^{i}TA^{g}B^i

περιφραστικῶς· σὲ ζητῶν: — M^{i}A^{g}B^i

701 πολύ: — M^{g}A^g

ἀτελεῖς: — M^{g}A^g

702 ὅτε: — M^g

ὡς εἰς λόγους συνῆψα: ἡνίκα συνέτυχον: — MTA

ἄλλως: ἐλθὼν εἰς λόγους τῷ Πολυνείκει πολὺ εὗρον ἀτελεῖς τὰς διαλλαγὰς ἡμῶν. ἢ οὕτως· πολλῷ λειπομένας τὰς συμβολὰς εἰς τὸ γενέσθαι εὗρον δοκῶν διαλλάττεσθαι πρὸς Πολυνείκην ὥστε ὑπολείπεται τὸ πολεμεῖν: — MTAB^i

συνέβαλον συνῆλθον: — M^{g}A^g

703 ὑπὲρ τὰς Θήβας: — M^{i}A^{g}B^g

οἷον· ἤκουσα αὐτὸν, τὸν Πολυνείκην, μειζόνως φρονεῖν τῶν Θηβῶν: — M^{i}A^g

704 τῇ ἐπιγαμβρίᾳ: — M^{g}A^g

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. MTA 1 καὶ om. B^i 2 ταῖσ εὐεργεσίαισ A 5. 6 scholio quod praecedit adi. A 9 cf. lex. Vind. p. 129,8 συμβουλεύεσθαι A^g βουλεύσασθαι M^{g}B^i ἀνακοινοῦσθαι A^g 15 ὄντως] ἄρα A^g 23 εἰσελθὼν A ἐλθὼν γὰρ B^i ἐλθὼν post Πολυνείκει coll. M 24 πολὺ B^i συμβουλὰσ MTB^i εἰς] ὡσ T 25 εὗρον om. TAB^i τὸν πολυνείκην A ὑπολείπεσθαι A 26 τὸ om. B^i 29 καταφρονεῖν M^{i}A^g

705 Ὅμηρος [P 514]· ‘ἀλλ’ ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται’: — M^{g}A^{g}B^i

ἀναθέντα ἐξάψαντα: — M^g

706 ἐν μέσῳ: — M^{g}A^{g}B^g

708 ἥκει τις αἰχμάλωτος: ἴσως κατάσκοπος ληφθεὶς νύκτωρ σταλείς: — MA^{g}B^i

710 πολιορκήσειν μέλλειν κύκλῳ τὸν Ἀργείων στρατόν: — M^{i}TA^g

711 περιβαλεῖν πολιορκήσειν κυκλώσειν: — M^g

712 ἐκκομιστέον: — M^{g}A^g

ἐξοιστέον τἄρ’ ὅπλα: ἀνάγκη τῇ πόλει ἐξενεγκεῖν ὅπλα: — MTB

ἄλλως: οὐκοῦν δέον καὶ τὰς Θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα καὶ παρατάττεσθαι: — MTB

713 οὐχ ὁρᾷς: οὐ λογίζῃ: — MM^{g}A^g

ἐρωτηματικῶς τοῦτο ἀναγνωστέον. οὐκ ἐᾷ δὲ αὐτὸν ἐξελθεῖν: — MB^i

714 οἷον· ὡς ταχέως ὀφείλοντας μάχεσθαι: — M^{i}A^g

715 οἱ Ἀργεῖοι πολλοί: — M^{g}A^g

716 ἐγῷδα κείνους: ἐγὼ δὲ οὐ ψηφίσω ἐκείνους τοὺς ὄντας θρασεῖς ἐν λόγοις καὶ οὐκ ἔργοις: — MTA

γράφεται ἐγῷδα, ἵν’ ᾖ οὕτως· ἐγὼ οἶδα ἐκείνους θρασεῖς ὄντας τοῖς λόγοις καὶ οὐκ ἔργοις: — M^g

προπετεῖς προχείρους. ἀλλ’ οὐκ ἔργοις: — M^{i}T

717 ἔχει τιν’ ὄγκον Ἄργος: ὅ ἐστιν· ὑπολήψεις ἔχει παρὰ τοῖς Ἕλλησι. τινὲς δὲ τὸ Ἄργος Ἑλλήνων τὸ Ἑλληνικὸν Ἄργος, ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρά. ὁ δὲ νοῦς· ἔχει τινὰ δύναμιν τὸ Ἑλληνικὸν Ἄργος: — MTAB

ὑπερηφανίαν φρόνημα: — M^g

718 οἷον· ταχέως πληρώσω τὰ ἡμῶν πεδία τοῦ αἵματος αὐτῶν: — M^{i}A^g

τουτέστι· τῷ αὐτῶν φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω: — M^{i}B^i

720 ἀντὶ τοῦ ὄντως: — M^{g}A^{g}B^g

† ὡς οὐ καθέξω: καὶ δὴ οὐ καθέξω τὸν στρατὸν ἔσω τῶν τειχῶν: — A

---

1 initio add. ὡσ B^i μὲν om. M^g 1. 2 κεῖται om. B^i 7 πολιόρκησιν M^{i}T 11 δέον M δὲ TB 14 scholio quod praecedit adi. M ἐρωτιματικὸν M 17. 18 ad lectionem ἐγὼ οὐδέ referas 17 initio add. οἷον T οἱονεὶ A δὲ om. A 21 scholio 17. 18 adi. T add. οἷον 27 αὐτῶν] τῶ φόνω M^i 29 τουτέστι om. B^i τῷ αὐτῶν φόνῳ om. M^i πληρώσω om. M^i

721 καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστι ⟨πᾶν⟩ εὐβουλία: ἐν παντὶ τὸ νικᾶν ἐστιν εὐβουλίας· ὅθεν ἐκεῖνός φησιν· εἰ οὖν εὐβουλίας ἐστὶ τὸ νικᾶν, βούλει ἑτέραν μέθοδον μετέλθω: — MTA

ἄλλως: τὸ κεφάλαιόν ἐστι τὸ νικᾶν· καθέξεις οὖν ἢ οὐ καθέξεις, περὶ τοῦ νικᾶν σκόπησον: — MTA

ἄλλως: οὐ τοσοῦτον ἐν δυνάμει τὸ νικᾶν ὅσον ἐν εὐβουλίᾳ καὶ συνέσει: — MTAB

722 βούλει τράπωμαι: θέλεις βουλευσώμεθα. γνώμας: — MTA^{g}

προφάσεις αἰτίας βουλευμάτων: — MTB^{i}

πορευθῶ: — M^{g}

724 εἰ νυκτὸς αὐτοῖς: λείπει τὸ περιεσόμεθα. ἐρωτηματικὸς ὁ λόγος: — MTAB^{i}

εἰ νυκτὸς αὐτοῖς ἐπέλθοιμεν ἵνα ἐξ ἐνέδρας αὐτοὺς λάβωμεν, περιγενησόμεθα: — MTA

725 τοῦτο ποίει, εἴπερ σφαλεὶς δύνασαι ὑποστρέψαι ὧδε: — M^{i}A^{g}B^{i}

ἀποτυχών: — M^{g}B^{g}

726 ἴσον φέρει νύξ: ἑκατέρῳ μὲν στρατεύματι ἐπίσης ἐμποδίζει τὸ τῆς νυκτὸς σκότος, τοῖς μέντοι προεπιτιθεμένοις πλέον τι παρέχει πρὸς νίκην τὸ ηὐτρεπίσθαι. ἢ οὕτως· καὶ τοῖς ἐπιχειροῦσι καὶ τοῖς ἐπιχειρουμένοις ἴσον παρέχει ἡ νὺξ ἐμπόδιον, τοῖς δὲ τολμηροτέροις τὴν νίκην χαρίζεται: — MTAB

ἐνδίδωσιν: — M^{g}A^{g}

727 ἐνδυστυχῆσαι: ἡ ἐν ἀντὶ τῆς κατά. ὁ δὲ νοῦς· δυστυχῆσαι κατὰ τὸ τῆς εὐφρόνης κνέφας δεινόν: — MTAB

Ὅμηρος [P 647]· 'ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον': — M^{g}TAB

728 ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον: εἰ δειπνοῦσιν αὐτοῖς ἐπέλθοιμεν, ἔκπληξις ἂν καὶ ταραχὴ γένοιτο· οὐ μέντοι νίκην ἐπιφέρει τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα· δεῖ δὲ νικᾶν: — MT

729 ἔκπληξις ἂν γένοιτο: ἀντὶ τοῦ· ταραχὴ γίνεται αὐτοῖς, οὐ μέντοι ἧττα, ἐπεὶ εἰκὸς αὐτοὺς ἐνόπλους δειπνεῖν: — MTAB

---

2 post ἐστιν add. εσπᾶν M 3 in fine add. γνῶναι TA 4 ἢ om. TA
6. 7 scholio p. 326,10 adi. B 6 ἄλλως] ἀλλ' MTA τὸ νικᾶν] ἐστὶν B
εὐβουλίᾳ καὶ om. A 6. 7 εὐβουλίᾳ—συνέσει] βουλῆι B 7 ἐν συνέσει T
9 scholio quod praecedit adi. MT 11 ἐρωτηματικὸν M ἐρωτηματικῶσ T
12 δὲ ὁ MT δὲ ἐστὶν ὁ A ἐστιν ὁ B^{i} 13 νύκτωρ TA ἵνα—λάβωμεν
in fine coll. MTA 15 ἐὰν εἴπερ B^{i} ὧδε om. B^{i} 20 τὴν om. T
24 τῆς om. T 26 ἐὰν M ἐπέλθωμεν M 30 ἐπεὶ] ἐπὶ M αὐτοῖσ A

νικῆσαι δὲ χρεία: — M^{g}A^g

730 βαθύς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν: τοῦτό φησιν ὡς συντιθέμενος καὶ ἐπαινῶν· οὐ δεῖ [ἐξαίφνης] ἐπιθέσθαι, μή πως ἐξαίφνης τροπῆς γενομένης καθ' ἡμῶν φεύγοντες περᾶν τὸν ποταμὸν βαθὺν ὄντα οὐ δυνησόμεθα. Δίρκη δὲ ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ κρήνῃ: — MTAB

ἄλλως: οὐκ ἔστιν ἡμῖν εὐχερὲς ἀναχωρῆσαι διὰ τῆς Δίρκης οὔσης βαθείας καὶ ἐπειγομένοις, ἀλλὰ δύσκολον: — MTA

πολὺς τὸ διάστημα: — M^g

731 ἅπαν κάκιον: ἀντὶ τοῦ δεύτερον: — MTA

πᾶν ὁτιοῦν τοῦ φυλάττειν ἀκριβῶς χεῖρόν ἐστιν: — MTAB

ὅ ἐστι· φύλαττε σαυτόν. τοῦ γὰρ φυλάσσεσθαι καλῶς πᾶν ὁτιοῦν ἀσθενέστερόν ἐστιν: — MTA

732 τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν: τί δὲ ἄρα πλέον ἡμῖν ἔσται, εἰ πάντες ἐφ' ἵπποις συνέλθωμεν κατ' αὐτῶν: — MTAB

733 ἠσφάλισται: — M^{g}A^g

734 πολεμίοις δώσω πόλιν: ἀγανακτῶν δυσχεραίνει. ἐπεὶ πάντα ὅσα εἶπεν ἀπεδοκίμασε, φησί· θέλεις οὖν προδῶ τὴν πόλιν: — MTAB

736 φροντίς: — M^{g}A^g

737 ἕπτ' ἄνδρας αὐτοῖς: τὸ ἑξῆς· ἕπτ' ἄνδρας ἐν αὐτοῖς φασι λόχων ἀνάσσειν: — MTAB

738 τί προστετάχθαι δρᾶν: τί προστετάχθαι φασὶ τοὺς ἑπτὰ ἄνδρας δρᾶν: — MTB^i

οἱ ἄνδρες ὀλίγοι εἰσί. τῶν ἑπτά: — M^i

739 τῶν τάξεων ἄρχειν: — M^{g}A^g

---

2 ὡς] καὶ T 3 οὐ] καὶ B ἐξαίφνης (alterum) om. MTB 4 γινομένησ T φεύγοντες om. B ὄντα βαθὺν τὸν ποταμὸν MTA 5 οὐ] μὴ MTA τῇ κρήνῃ om. A 6 εὐχερῶσ A om. M 10 scholio quod praecedit adi. MTA initio add. ὁ νοῦσ TA post ὁτιοῦν add. φυλαττόμενον MTA μὴ φυλαττόμενον B φυλαττομένου B 11. 12 scholio quod praecedit adi. MTA 11 ὅ ἐστι] ἀντὶ τοῦ T 11. 12 πᾶν γὰρ ὁτιοῦν ἐστιν ἀσθενέστερον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶσ A 14 ἐπέλθωμεν B καθ' αὐτῶν M 17 ἐπεὶ] ἐπι M 18 οὖν θέλεισ MT προδώσω M 21 initio add. ἑπτά φησιν ἄνδρας ἐν αὐτοῖσ τῶν λόχων ἀνάσσειν (ἀνάσσων T) TA τὸ ἑξῆς om. M ἑπτα φησὶν M ἐν αὐτοῖς] αὐτοὺσ TA φασι om. M 22 τῶν λόχων MA in fine add. καὶ αὐτὸσ ἑλοῦ B 23 φησὶ MT 23. 24 δρᾶν ἄνδρασ τοὺσ ἑπτά φησι B^i

ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις: λείπει ὁ καί· καὶ ἐπέρχεσθαι ταῖς ἑπτὰ πύλαις: — MM^g

740 ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ: οὐ μενῶ, φησίν, ἕως εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν ἐμπέσω: — MB^i

741 ἐπ' αὐτοὺς ἑπτὰ ἄνδρας αὐτὸς ἑλοῦ: — M^g

ἐπίλεξαι: — M^g

742 πότερον, φησί, κρίνω τοὺς ἑπτὰ τῶν λόχων ἄρχειν ἢ ἰδίᾳ μονοστόλου δορός, ὅ ἐστιν· εἷς πρὸς ἕνα οἱ ἑπτὰ πρὸς τοὺς ἑπτά: — MT

† πότερον, φησί, προκρίνω ἑπτὰ ἄνδρας τῶν τάξεων ἄρχειν ἢ εἷς πρὸς ἕνα οἱ ἑπτὰ κατ' ἰδίαν περιεσταλμένοι δόρασιν: — B

743 λόχων προκρίνας: τὸ ἑξῆς· λόχων ἀνάσσειν: — MT

ἐπιλέξας τοὺς ἰσχυρούς: — M^g

744 βοηθεῖν πρὸς τὰς ἀναβάσεις τῶν τειχῶν: — M^g

προσαμβάσεις: ἐπαναβάσεις. ὅ ἐστιν· ἀποσοβεῖν τῶν τειχέων τὰς ἐπαναβάσεις: — TAB

745 καὶ ξυστρατήγους: στρατηγοὺς ἑτέρους μετὰ τῶν ἑπτά. καθ' Ὅμηρον γὰρ [K 224] 'σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν': — MTAB

ὑπασπιστάς: — M^{g}A^g

εἷς δ' ἀνήρ: οἷον· μὴ μόνον τοὺς ἑπτὰ στρατηλάτας στῆσον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους σὺν αὐτοῖς· εἷς γὰρ ἀνὴρ τῶν στρατηλατῶν οὐ δύναται ⟨πάντα⟩ θεωρῆσαι, ἀλλὰ βοηθοὺς παράσχε ἑκάστῳ: — MTA

746 γράφεται καὶ θράσει: — M^{g}T

λείπει ἡ ἐν, ἵν' ᾖ· ἐν θάρσει ἐπιλεξάμενος: — M^{g}T

γενναίους ἢ φρονίμους: — M^{g}T

747 χωρισθέν: — M^{g}A^g

ἀσθενές: — M^g

748 γελοίως τοῦτό φησιν ὡς μὴ ὢν νῦν ἐν πόλει: — M^{g}B

749 στρατηγούς: — M^{g}A^g

750 ἀντιπαρατάξας: — M^{g}A^g

---

1. 2 ἐπέρχεσθαι—ἑπτὰ] ἑπτὰ προσκεῖσθαι Mg τὰσ ἑπτὰ πύλασ M 3 φησὶν ἕως om. M 5 ἀπὸ τοὺσ Mg αὐτοὺσ Mg 7 φησὶ om. M ἰδίᾳ] διὰ MT 8 πρὸσ om. M τοὺσ om. T 11 lemmati praeponunt λόχων ἀνάσσειν: ἑπτὰ πρὸσ ἑπτὰ δὲ μονόστολοι MT 14 initio add. προσεμβάσεισ TA 16 στρατηγοὺσ δ' B μεταὐτῶν B 17 γὰρ om. A δύο B ἐρχομένων T πρὸ τοῦδ' M 20 οἷον μὴ] οὐ A 22 πάντα add. Münzel 24 scholio quod praecedit adi. Mg add. δὲ post λείπει ἵν' ᾖ om. T 28 τῆι πόλει B

751 ὄνομα δ' ἑκάστου: πεφύλακται τὰς ὀνομασίας αὐτῶν εἰπεῖν, ὥς φησι Δίδυμος, διὰ τὸ ὑπὸ Αἰσχύλου εἰρῆσθαι ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας: — MTAB

ἄλλως: οὐκ ὀφείλομεν ἑκάστου καταλέγειν τὸ ὄνομα τοῦ πολέμου ἐπείγοντος: — MTAB

753 μὴ ἐμποδίζωμεν τὸ τῶν χειρῶν ἔργον, τουτέστι τὸν πόλεμον: — M^gB

754 ἀντίπαλον: — $M^gA^gB^g$

755 ἐξ ἐναντίας σταθέντα: — $M^gA^gB^i$

γράφεται καὶ ἐλθεῖν: — M^g

χειρώσασθαι: — M^g

γράφεται μάχης ἔχειν δόρυ: — B^g

756 κτανεῖν θ' ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν: ταῦτα κατ' εὐχὴν [ἐγένετο]· καὶ γένοιτό μοι ἐξ ἐναντίας λαβεῖν τὸν ἀδελφόν μου καὶ φονεῦσαι: — MTA

γράφεται φίλην: — B^i

758 τῆς ἐκ τοῦ σοῦ αἵματος. ἀνεψιὰ αὐτοῦ ἦν πρὸς μητρός: — M^gA^g

διαμάρτω ἀποτύχω: — M^gA^g

759 σοὶ χρὴ μέλεσθαι: τοὺς γάμους σοὶ χρὴ μέλεσθαι: — MTA

ἄλλως: τοὺς γάμους σοὶ χρὴ εἶναι ἐν φροντίδι: — MTA

προσήκει φροντίζειν: — MTA

τὴν δόσιν τ' ἐχέγγυον: καὶ τὴν τοῦ γάμου ἔκδοσιν ἀσφαλῆ: — MTA

ἀντὶ τοῦ· ἐπιβεβαιοῦ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ γάμου: — M^gA^g

761 ὁ δέ ἀντὶ τοῦ δή: — M^gA^g

μακρολογεῖν: — M^gA^g

762 καὶ εἰς τὴν ἐμὴν χάριν: — $M^gA^gB^g$

763 ἀμαθίαν ὀφλισκάνει: οἷον· ἀμαθής ἐστι καὶ ἄνους ὁ Οἰδίπους: — MM^iA^g

---

1—3 scholio p. 327,27 adi. B 2 φασιν ἢ ὡσ M 2. 3 Δίδυμος—Θήβας om. A 2 διὰ τὸ B δὲ τὸ T τῶ M 2. 3 θήβαισ MTB 3 post Θήβας add. αὐτοῦ TB 4 ἄλλως οὐκ ὀφείλομεν] ἢ ἐπειδὴ μὴ καλὸν ἦν M τοῦ om. B 5 ἐπείγοντα M 6 7 initio add. ὅπωσ B 9 στάντα A^gB^i 21 χρή σε TA φροντίσει T 22 scholio quod praecedit adi. MTA 23 scholio quod praecedit adi. MTA τῶν ἐχεγγύων MT τὴν ἐχέγγυον A 29 initio add. γράφεται ἀμαθίαν M^i γρ. καὶ ἀμαθία lemmati ἁμαρτία ὀφλισκάνει superscr. M

ἄλλως: εἰς ἑαυτὸν χρεωστεῖ μωρίαν, ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνοίη μωρίαν: — MTAB

† ὡς εἴ τις εἴποι· ὁ δεῖνα εἰς τόνδε δίκην χρεωστεῖ: — TAB

765 ἡμᾶς δ' ἀραῖσιν: καὶ ἡμῖν αἴτιος θανάτου γένηται ὅσον ἐπὶ ταῖς ἀραῖς, ἐὰν συμβῇ αὐτὰς ἰσχῦσαι. τὸ γὰρ ἢν τύχῃ τοῦτο δηλοῖ: — MTAB

766 ἓν δ' ἡμῖν ἀργόν ἐστιν: ἀργόν ἄπρακτον καὶ παραλελειμμένον. ὀφεῖλον γενέσθαι μὴ γενόμενον: — MTAB

ἄλλως: ἐκεῖνο, φησὶ, μόνον ἡμῖν παραλέλειπται, τὸ παρὰ τοῦ μάντεως ἀκοῦσαι περὶ τούτων. εἰωθότες γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς εὐπραγίαις καταφρονεῖν μαντικῆς ἐν ταῖς συμφοραῖς ἐπὶ τοὺς μάντεις καταφεύγουσιν: — MTAB

768 τὰ τοῦ θεσφάτου: — $M^gA^gB^i$

769 τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλούμενον: — $M^gA^gB^i$

770 λαβόντα πέμψω: ὡς τοῦ Μενοικέως ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὄντος τοῦτό φησιν: — MTAB

ἄλλως: ἐγὼ δὲ τὸν παῖδά σου πέμψω δεῦρο λαβόντα τὸν Τειρεσίαν: — MTAB

ἐνέγκαι: — MTA

773 ὥστε μέμψασθαί μοι ἔχειν: — M^gB^i

774 τοῖς πολίταις: — M^gB^g

ἐντέλλομαι: — M^iT

775 τὸ ἐπισκήπτω ἀπὸ κοινοῦ: — M^iTB^i

ἥνπερ κρατήσῃ τἀμά: ἐὰν ἡ ἐμὴ δύναμις φονεύσῃ [καὶ νικήσῃ] τὸν Πολυνείκην: — $MTAB^i$

οὐ χρὴ ταφῆναι αὐτὸν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ: — A

777 συγγόνων νῦν: — M^gA^g

κἂν φίλων τις ᾖ: διὰ τούτου προαναφωνεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀδελφήν: — MB^i

---

1 τιμωρίαν TA 2 μωρίασ MAB μορίασ T 3 scholio quod praecedit adi. TAB τήνδε T 4 θανάτου om. M γεγένηται MTAB ὅσ A 5. 6 τὸ—δηλοῖ om. A 8 καὶ μὴ B μὴ om. T 9 ἡμῖν μόνον MT 11 ἐν δὲ ταῖσ MT 11. 12 καταφεύγειν T de M non constat 14 initio add. ὁμώνυμον B^i 17 σε A 17. 18 τειρεσία T 19 scholio quod praecedit adi. MTA, add. ὅ ἐστιν TA ἐνέγκει A 23 scholio quod praecedit adi. M^iT add. δὲ post τὸ 24 φονεύσῃ MT κρατήσῃ A ἐπικρατήσῃ B^i 24. 25 καὶ—Πολυνείκην om. B^i 26 scholio quod praecedit adi. A 28 τούτων B^i

779 ἐκφέρετε τεύχη: ἀσπίδας. πάνοπλα δὲ ἀμφιβλήματα τὰ ἐνδύματα πάντα τὰ τὸν ἄνθρωπον ὁπλίζοντα, λέγει δὲ θώρακα, περικεφαλαίαν, κνημῖδας. οἱ δὲ [γράφουσι] τὰ σάγματα: — MTAB

† ταῦτά τινες εἴδη δορατίων φασί. τουτέστι τὰ ἑκατέρωθεν βαλλόμενα: — B^i

781 σὺν δίκῃ νικηφόρῳ: ἑαυτὸν γὰρ δίκαιον ᾤετο ἀμυνόμενος περὶ πάτρης, ἐκεῖνον δὲ ἀσεβῆ κατὰ πατρίδος στρατευόμενον. καὶ Ὅμηρος [M 243]· 'εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης': — MTAB

τῇ φερούσῃ μοι τὴν νίκην: — M^g

782 τῇ δ' Εὐλαβείᾳ: σωματοποιεῖ τὴν Εὐλάβειαν· Ὅμηρος [Λ 37]· 'Δεῖμός τε Φόβος τε'. τῇ δ' Εὐλαβείᾳ εὔχονται, ἵνα αὐτοὶ ἀφόβως ἐπέλθωσιν. ἢ ἵνα τοῖς πολεμίοις φόβον ἐμβάλῃ: — MTAB

784 ὦ πολλῶν καμάτων μεστὲ Ἄρες: — M^gA^g

ὦ πολύμοχθος Ἄρης: ἔδει· ὦ πολύμοχθε Ἄρες. Ἀττικὴ δέ ἐστιν ἡ κλίσις: — $MTAB^i$

τί δήποτε: — M^gA^g

ἀντὶ τοῦ χαίρεις: — M^gB^g

785 οὕτως· ἐναντίος ὢν ταῖς τοῦ Διονύσου ἑορταῖς. καὶ παρηλλαγμένην μοῦσαν ἔχων, τουτέστι· ταῖς τοῦ Βρομίου ἑορταῖς ἀσύμφωνος κατὰ τὴν μοῦσαν. ἐν γὰρ εἰρήνης καιρῷ τὰ Διονύσια ἄγονται: — MTA

παράμουσος ἑορταῖς: ἐναντίος, οὐ τὴν αὐτὴν μοῦσαν ἔχων, ταῖς τοῦ Βρομίου ἑορταῖς ἀσύμφωνος: — MTAB

ἄλλως: ἀσύμφωνος, ὡς καὶ τὴν ἄνοιαν παράνοιάν φασιν. οὐ συνῳδός, ἀλλ' ἀλλότριος: — MTAB

ἀνάρμοστος ταῖς ἑορταῖς τοῦ Διονύσου: — M^iA^g

786 τῆς νεανικῆς ἀκμῆς: — M^i

---

1 initio add. τεύχη τὰσ B ἀσπίδα M 2 τὰ (prius) om. M ἅπαντα M θώρηκα B 3 ante κνημῖδας ins. ἀσπίδα A τὰ σάγματα] τάγματα A 4 ἑκατέρωι B^i emend. ex A^g 7 πάτρης] τῆσ πατρίδοσ B τῆσ πατρίδοσ M καὶ om. A 8 εἷς om. T ἀμύνασθαι B 9 δίκην M^g corr. Münzel 10 σωματοποιοῦσι M ὡσ ὅμηροσ AB om. T 11. 12 ἀπέλθωσιν B 12 ἐμβάλωσι A 13 μεστὲ M^g αἴτιε A^g 14 πολύμοχθεσ MA ἄρε T ἄρησ A 15 ἐστιν ἡ om. A ἡ σύνταξισ καὶ ἡ κλίσισ B^i 17 ἀντὶ τοῦ om. B^g ἀνέχῃ M^g 18 οὗτοσ MTA ἐναντίοσ M ὃσ TA καὶ om. TA 19 post ἔχων add. ἐναντίοσ T ἐναντίαν A 20 τοῦ διονύσου γίνεται A 21 initio add. παράμουσοσ A 22 ante ταῖς add. τουτέστι B

νεάνιδος ὥραις: ἀντὶ τοῦ ὡραίας, ἀκμαίας, ὥραν ἐχούσης γάμου. τὸ δὲ ἑξῆς· οὐ μέλπῃ * * τουτέστιν· οὐκ ᾄδεις οὐδὲ ὑμνεῖς ἐπὶ ἀκμαζούσῃ κόρῃ νυμφιδίους ᾠδὰς οὐδὲ αὐλῶν μέλεσι χορεύεις ἀνασείσας τὸν πλόκαμον ὥσπερ ὁ Διόνυσος καὶ οἱ τούτου χοροί, ἀλλ' ἐπὶ πολέμους ὁρμᾷς: — MTA

ἄλλως: τοῖς γαμηλίοις καιροῖς. ἢ νεάνιδος ἀκμαίας, ὥραν ἐχούσης γάμου: — MTAB

787 τὸν πλόκαμον ἀναπλώσας: —M^{g}

βόστρυχον ἀμπετάσας: διὰ τί δὲ μὴ τὸν σὸν βόστρυχον ἐπὶ στεφάνοις νεάνιδος ὥραις ἐκπετάσας μέλπῃ πρὸς πνεῦμα λωτοῦ. ἔνιοι δὲ νεάνιδος ὥρας τοῦ ἔαρος τοῦ νέα πάντα ποιοῦντος: — MTAB

ἄλλως: οὐ καλλιχόροις στεφάνοις βόστρυχον ἀμπετάσας ἐπὶ γάμοις νεάνιδος μέλπῃ νυμφιδίους ᾠδὰς πρὸς αὐλόν. ἡ ἐπί πρὸς τὸ ὥραις, ἐπὶ ὥραις νεάνιδος: — MTAB

ἀμπετάσας: ἐπανασείσας τὸν πλόκαμον ὥσπερ ὁ Διόνυσος. ἡ κατά ἀντὶ τῆς πρός, πρὸς πνεύματα, ὅ ἐστιν ἀπηχήματα τοῦ αὐλοῦ: — MTAB

† λωτοῦ: πάνυ ἡδέως λωτὸν ἐκάλεσε τὸν αὐλόν. λωτὸς γὰρ τὸ γλυκοκάλαμον· ἀλλὰ καὶ ὁ αὐλὸς [καὶ] κάλαμος μὲν, ἀλλὰ καὶ γλυκὺς διὰ τὴν τοῦ μέλους ἡδύτητα: — A

† ἄλλως: λωτὸν ἐνταῦθα τὸν αὐλόν. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ τὸ λο μικρὸν γράφεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λωτοῦ, τῆς βοτάνης: — A

μέλπῃ μοῦσαν: οὐδὲ ἐπὶ καλλιστεφάνου ὡραίας νεάνιδος ἁπλώσας τὸν βόστρυχον κατὰ πνεύματα τοῦ λωτοῦ: — MM^{i}TA

τοῦ αὐλοῦ: — M^{i}

γράφεται μέλπῃ: — M^{g}

788 μοῦσαν: ᾠδήν: — MA

---

1 ὥρασ M ὡραίαισ A ἀκμαίαισ A ὥρα T ἐχούσαισ A
2 τουτό εστιν M 3 νυμφιδίου MT post μέλεσι add. γαμηλίων A
4 τὴν T αἱ MA 6 ἢ] τινὲσ δὲ οὕτωσ B ἀκμαίαν M
7 γάμου om. M 9. 10 ἐπὶ στεφάνοις] ἐστεφάνοισ T 10 λωτοῦ] αὐτοῦ M
11 ὥραισ MTA πάντα νέα B 12 ἀναπετάσασ A 13 νυμφίουσ M
14 νεάνιδεσ M 15—17 scholio quod praecedit adi. MTB, ante ἀμπετάσας add. τὸ δὲ MT post ἀμπετάσας add. δὲ B ἐπανασείσας om. M ἀντὶ ἐπανασείσασ T ἀνασείσασ B 16 τοῦ om. B 23 καλλιστεφάνοισ T καλλοῖσ στεφάνου A ὡραίας om. M 24 τὰ πνεύματα A πνεύματοσ MM^{i}T τοῦ om. M τοῦ λωτοῦ] τὰσ λωτοειδεῖσ οὖν tum spatium A

οὐ τοιαύτην, φησίν, ἔχεις μοῦσαν, ἐν ᾗ χάριτές εἰσι χορείας αἴτιαι γενόμεναι. ἢ οὕτως· οὐ μέλπῃ τοιαύτην ἔχων μοῦσαν, ἐν ᾗ χάριτές εἰσι ⟨χοροποιοί⟩, τουτέστι ποιητικαὶ εἰρήνης: — MTA

γράφεται καὶ μελοποιοί: — M^g B^g

789 ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις: τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖς, ἀλλὰ τόδε. τὸ ἑξῆς· ἀλλὰ προχορεύεις: — MTA

ἄλλως: σὺ δέ, φησίν, ὦ Ἄρες, ἀνασκιρτᾷς σὺν ὁπλοφόροις ἀνδράσι καὶ χορεύεις χορείαν ἄτοπον τὸν Ἀργείων στρατὸν παροξύνας κατὰ τοῦ τῶν Θηβαίων αἵματος: — MTA

ἄλλως: ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβης, τουτέστι τῷ γένει τῶν Θηβαίων. Ὅμηρος [δ 611]· 'αἵματος εἶς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος': — MTAB

† ἄλλως: ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις Θήβαις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας, ὅ ἐστιν ἐνθουσιάσας ἑκάτερον στράτευμα καὶ κατόχους αὐτοὺς ποιήσας, [ἑαυτοῦ] αἵματι κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις, ὅ ἐστι· προκαλῇ αὐτοὺς εἰς ἄμουσον κῶμον σὺν αἵματι. λέγει δὲ τὸν πόλεμον: — TAB

παροξύνας ἐκμήνας: — M^i

791 κῶμον ἀναυλότατον: κακόαυλον: — MM^g

ἐκμελῆ καὶ ἄμουσον. σάλπιγξ γάρ ἐστιν ὁ πολεμικὸς αὐλός: — MAB

κῶμος εἶδος ὀρχήσεως: — MA^g B^i

προχορεύεις: ἡ πρὸ πλεονάζει, ὡς τὸ [B 493]· 'νῆάς τε προπάσας'. ἀντὶ τοῦ κωμάζεις: — MTAB

792 οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ: οἷον· οὐ χορεύεις μετὰ κλάδων καὶ δερμάτων ἐλαφείων, ἀλλὰ ἁρμάτων ἐπιβαίνων καὶ ἵππων τετραπόδων

1—3 scholio quod praecedit adi. MA 1 εἰσίν αἱ T 2 γινόμεναι T 3 χοροποιοί om. MTA sed cf. quae habet A^g ἐν ἧ χάριτεσ εἰσὶ χορῶν ποιητικαὶ καὶ εἰρήνησ 5 ποιεῖ MT τόδε om. A 6 τὸ T τόδε τὸ M τὸ δὲ A 7 ἀνασκίρτα A ὁπλοφόροισ ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροισ A 8 καὶ om. A τὸν] τοῦ T τῶν ἀργείων TA παροξύναι T παρώξυνε A 10 initio add. τὸ ἑξῆσ T σύνταξισ A ἐν B 11 σὺν τῷ αἵματι TA σὺν αἵματι B τῆσ θήβησ TA ταῖσ θήβαισ B 11. 12 τουτέστι — τέκος om. B 11 ὅ ἐστι TA 12 καὶ ὅμηροσ A 13 initio add. τὸ ἑξῆσ B 19 scholio quod praecedit adi. M initio add. ἢ, scholio 13—16 adi. B initio add. ἄναυλοσ δὲ ἀπὸ τοῦ αὐλὸσ ὁ πολέμου αὐλόσ A ὁ αὐλὸτ τοῦ πολέμου B 21 scholio quod praecedit adi. M post κῶμος add. δέ ἐστιν 22. 23 scholio 19 adi. B add. δὲ post ἡ 24 χορεύσεισ M 25 ἐλάφων MT

παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ ταῖς ἱππικαῖς χορείαις ἀνασκιρτᾶς ἐπεγείρας καὶ παροξύνας τὴν γένναν τῶν Θηβαίων τοῖς Ἀργείοις τὸν χορὸν τὸν φέροντα καὶ σείοντα τὰς ἀσπίδας ἐξ ἐναντίας κοσμήσας τῷ σιδήρῳ: — MT

ἡ ὑπό ἀντὶ τῆς σύν· σὺν τῷ μανίαν ἐμποιοῦντι θύρσῳ: — M^{g}

οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ: ἀντὶ τοῦ μετὰ θυρσομανοῦς. λέγει δὲ τοῦ Διονύσου. ἡ ὑπό ἀντὶ τῆς σύν· σὺν θυρσομανεῖ Διονύσῳ· ὅπερ καὶ ἄμεινον: — TAB

νεβρίδων μέτα: νεβρίς ἐστι δέρμα ἐλάφου κατάστικτον ὃ φοροῦσιν οἱ βακχευταί. ἐπειδὴ γὰρ οἱ μαινόμενοι τὸ δέρμα αὐτῶν κατατέμνοντες ποικίλον αὐτὸ ποιοῦσιν, οἱ σώφρονα μανίαν μαινόμενοι τῷ καταστίκτῳ τῆς νεβρίδος σοφίζονται τῆς μανίας τὸ σχῆμα: — MTAB

δινεύεις: οὐδὲ χορεύεις, φησίν, ὑπὸ θυρσομανεῖ, τῷ κώμῳ, μετὰ νεβρίδων, ἐν ἅρμασι καὶ ἵπποις ἀναστρεφόμενος. τουτέστιν· οὐ νεβρίδας ἔχων καὶ θύρσους, ὥσπερ οἱ τοῦ Διονύσου χοροί, δινεύεις καὶ περιχορεύεις, ἀλλ' ἅρμασι καὶ ἵπποις ἐπιβαίνεις. ἅρμασι δὲ τοῖς τετραπόδοις, ἅρμασιν οἷς τετράποδα ὑπέζευκται: — MTA

793 λείπει τὸ ἀλλά: — M^{g}

χαλινῶν. ἀντιπτώσεις δέ εἰσι· σὺν ἅρμασι καὶ ψαλίοις μονονύχων πώλων τετραβαμόνων, ἢ τετραπόδων: — $M^{i}TAB^{i}$

† ἄλλως: ψαλίων: τῶν ἵππων, παρὰ τὸ ψᾶσθαι αὐτοὺς λίαν ἤτοι τιθασεύεσθαι. τῇ γὰρ ἐπαφῇ τῶν χειρῶν οἱ ἵπποι συχνῶς καταψώμενοι τιθασοὶ λίαν γίνονται, ὥστε † οὔτε χρὴ δὴ λέγεσθαι ψάλιον ἵππον. διαφέρουσι δὲ αἱ λέξεις, ἡ ψάλιος καὶ τὸ ψέλλιον. σημαίνει γὰρ ἡ μὲν τὸ τιθασευόμενος ἵππος, ἡ δὲ πᾶν τὸ ἐπιτιθέμενον ἵπποις εἰς κόσμον καὶ δυνάμενον ἐν τῇ κινήσει ψελλισμὸν, ἤτοι ψιθυρισμὸν, ἀποτελεῖν: — A

---

1 ποταμοῦ om. T 1. 2 post ἀνασκιρτᾶς scholion claudit M sed scholio p. 332,22.23 adiungit ταῖσ ἱππικαῖσ — σιδήρω 2 θηβῶν M 6 ἀντὶ — θυρσομανοῦς om. B μετὰ om. A θυρσομανῶ T θυρσομανῶσ A 6. 7 λέγει — Διονύσου om. T 9 — 12 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post νεβρὶς 9 νεβρόσ M νευρὶσ A ἐστι om. A 11 οἱ γὰρ MT 12 νευρίδοσ TA 14 νευρίδων A ἀναστρεφόμενοι M ἀναστρέφων TA 16 παραχορεύσεισ M δὲ om. A 17 τετραπόδεσιν TA τετράπω T ὑπόζευκται T 19 χαλινῶν — εἰσι om. B^{i} ἅρματι A ψαλίοισ ὅ ἐστι χαλινοῖσ B^{i} 19. 20 μωνύχων A 20 ἵππων B^{i} τετραβαμόνων ἢ] τετραβάμων καὶ $M^{i}TAB^{i}$ 21 ψαύεσθαι A corr. Münzel 23 τιθασσεῖοι A καταχρηστικῶς?

† οὕτως συντάξεις τὸ ὅλον χωρίον· οὐ δινεύεις καὶ στρέφεις μώνυχα πῶλον μετὰ νεβρίδων καὶ ἐλαφείων δερμάτων ὑπὸ τῷ θυρσομανεῖ καὶ χαίροντι τοῖς θύρσοις καὶ νάρθηξι Διονύσῳ, ἀλλὰ δινεύεις καὶ στρέφῃ ἐν ἅρμασι καὶ τετραβάμοσι τῶν ψαλίων καὶ τῶν ἵππων, ἤτοι τετρώρῳ ἵππῳ: — A

μεταπλασμός· ἀπὸ τοῦ μονόνυχον μώνυχα: — M^iA^g

Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι: ἡδὺ μὲν καὶ χαρίεν οὐδὲν πράττεις, ἐπιβαίνων δὲ τοῖς χεύμασι τοῦ Ἰσμηνοῦ σὺν ἅρμασι καὶ ψαλίοις μονονύχων πώλων τῇ ἱππικῇ ἐκμαίνῃ: — MTAB

794 ἱππικαῖς ὁρμαῖς. ἢ ἐπιστήμαις: — M^iA^g

βακχεύεις ὁρμᾷς διατρέχεις ταχύνεις καὶ ἀναπηδᾷς: — M^iA^g

κατὰ τῶν Ἀργείων ἐνόπλους παροξύνας τοὺς Θηβαίους: — M^iA^g

ἐπιπέμψας, παροξύνας τοὺς Θηβαΐους καὶ ἐξ ἐναντίας αὐτοὺς στήσας τοῖς Ἀργείοις. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου νῦν εἶπεν· ἐν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω τοὺς Ἀργείους εἶπε παρωξύνθαι κατὰ τῶν Θηβῶν, τοῦτο δέ φησιν ὡς τοῦ Ἄρεως ἑκατέρους παρορμήσαντος κατ' ἀλλήλων: — MTAB

795 τῶν Θηβαίων γένος: — M^gA^g

Σπαρτῶν γένναν: τοὺς Θηβαίους· οἱ γὰρ περιλειφθέντες ἐκ τῶν σπαρτῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος τῶν ἑξῆς πάντων εἰσὶ πρόγονοι: — M^iTA

ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον: ποιεῖς δηλαδὴ θίασον ἀσπιδοφέρμονα: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἀσπιδοθρέμμονα· φέρσαι γὰρ τὸ θρέψαι· τὸν ἐν ἀσπίδι τραφέντα, τουτέστι τὸν σπαρτὸν λαὸν τὸν πολεμικόν. παραγώγως, ἀντὶ τοῦ ἀσπιδηφόρον: — TAB

ἄλλως: ὁ νοῦς οὕτως· κοσμήσας χορὸν οὐ θυρσοφόρον, ἀλλ' ἀσπιδοφέρμονα, οὐ συνθιασώτην καὶ σύγκωμον χορόν, ἀλλ' ἀντίπαλον, οὐ κισσῷ κοσμήσας, ἀλλὰ χαλκῷ. εἰ δὲ ἦν ἐπὶ Διονύσου, οὕτως ἂν ἔφη·

---

1 συστρέφεισ A 2 νευρίδων A 4 συστρέφῃ A 6 ἀπὸ τῶν μωνονύχων M^i ἀπὸ τῶν μωνύχων A^g 7 οὐδὲν καὶ χαρίεν B 8. 9 μωνύχων A μονοπώλων B 13—16 scholio 7—9 adi. B initio add. ἐπιπνεύσασ δὲ 13 post ἐπιπέμψας add. ἀντὶ τοῦ B 14 θηβαίοισ A νῦν om. MTA 14. 15 ἀνωτέροισ TA 15 παροξύνεσθαι AB κατὰ om. A 16 ὡς] ὥστε T παροξύναντοσ TA παροξύνοντοσ B 18 γένναν in γέννα corr. M^i γεγόνα A post Θηβαίους add. λέγει M^i 20 initio add. ἀσπιδηφόρον καὶ T ἀσπιδηφόρου καὶ A δηλαδὴ om. TA 20. 21 ἀσπιδηφόρον M 22 φέρεται A 23 ἀσπίσι T 24 ἀντὶ τοῦ ἀσπιδηφόρον om. B 25 κουίσασ M

θυρσοφόρον θίασον σύγκωμον κατὰ σύμφυτα ὄρη κισσῷ κοσμήσας οὐ κατὰ τείχη: — MTAB

† ἄλλως: κυρίως θίασος ὁ τοῦ Διονύσου χορὸς λέγεται ὁ μετὰ νεβρίδων ἐκείνῳ συγχορεύων. διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἀντίπαλον θίασον καὶ ἀσπιδοφέρμονα καὶ ἔνοπλον τοὺς Ἀργείους καλεῖ τοὺς σὺν τῷ Ἄρει τὴν ἔνοπλον χορείαν ποιουμένους: — A

797 ἀντιστήσας θίασον ἔνοπλον τῇ Σπαρτῶν γέννᾳ: — M^{i}A^{g}

ἀντιπαραταττόμενον: — M^{g}A^{g}

τουτέστιν ὁπλίσας: — M^{g}A^{g}

798 ἤ: τοῦτο καθολικόν· ὄντως δεινὴ θεὸς ἡ Ἔρις: — M^{g}A^{g}B^{i}

800 τοῖς Θηβαίοις· πρόγονος γὰρ αὐτῶν ὁ Λάβδακος: — M^{i}B^{i}

801 ὦ ζαθέων πετάλων: ὦ νάπος τῶν ζαθέων πετάλων. νάπος πετάλων τὸ σύμφυτον ὄρος. τὸ ἑξῆς· ὦ Κιθαιρὼν πολυθηρότατον ὄρος σύμφυτον· τοῦτο γὰρ δηλοῖ νάπος πετάλων: — MTAB

ἄλλως: ζαθέων: μεγάλων φύλλων. ἢ θείων, ὥσπερ φαμὲν θεῖον τόπον διὰ τὸν ἐν αὐτῷ θεόν. λέγονται γὰρ ἐν αὐτῷ ἱδρῦσθαι αἱ Μοῦσαι καὶ δένδροις διαφόροις κεκοσμῆσθαι: — MTAB

ὑπὸ φύλλων πεπλεγμένον: — M^{i}A^{g}

802 ὄμμα Κιθαιρών: ὅπερ ἐφορᾷ ἡ Ἄρτεμις ὑπὲρ τὰ ἄλλα ὄρη. καὶ ἔστιν ὅραμα * * ἢ ὡς καλλιστεῦον παρὰ τῇ θεῷ, ὥσπερ ἐν τῷ σώματι τὸ ὄμμα. πολύθηρον γάρ ἐστι, κυνηγέτις δὲ ἡ θεὸς Ἄρτεμις ὑπάρχει: — MTAB

ἄλλως: ὦ ὄμμα τῶν ἄλλων ὀρῶν Κιθαιρών, ὅραμα, ἤτοι διὰ τὸ ὑψηλὸν εἶναι καὶ πόρρωθεν τοῖς πᾶσιν ὁρᾶσθαι, ἢ ὅτι ἄνωθεν ἦν πάντα καθορᾶν. ἢ ἁπλῶς ἐκπρεπέστατον χρῆμα αὐτὸν ἂν εἴη λέγων. λέγει τὸν Κιθαιρῶνα ὑπὲρ τὰ ἄλλα πάντα ὄρη * τῇ Ἀρτέμιδι ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. λέγονται δὲ ἐνταῦθα ἱδρῦσθαι αἱ Μοῦσαι: — MTA

---

1 τὰ σύμφυτα M 2 τὰ τείχη B 4 νευρίδων A 9 ὁπλισθείσ M^{g} 10 ὄντα M^{g} θεῶν M^{g} θεόσ ἐστιν A^{g}B^{i} in fine add. κατειργάσατο γὰρ κακὰ τοῖσ βασιλεῦσι B^{i} 13 νάποσ δὲ B τὸ δὲ MTB 13. 14 κιθαιρὼν post ὄρος coll. MTAB 14 ὄρος] νάποσ A συμφύτων B τὸ νάποσ AB 16 ἱδρύσαι B 17 κοσμεῖσθαι B nescio an haec a ceteris separanda sint scribaturque κεκοσμημένον sc. νάπος 19 initio add. ὄμμα ἀρτέμιδοσ TA ὑπὲρ] ὥσπερ A 20 καὶ ἔστιν ὅραμα om. B καλλιστεῦον παρὰ τῇ] καλλιστεύοντα A 22 ὑπάρχει om. A 25 αὐτὸ T 25. 26 λέγων λέγει] λέγων λέγων T λ́ M λέγων A 26 ὑπὲρ] ὥσπερ MTA 27 in fine add. καὶ δένδροισ διαφόροισ ἔξωθεν κεκοσμῆσθαι A

803 ἀντὶ τοῦ γέννημα: — M^{i}A^{g}B^g

804 Οἰδιπόδα βρέφος, κατὰ περίφρασιν τὸν Οἰδίπουν: — M^{g}A^{g}B^i

τὸν ἐκβεβλημένον τῶν οἴκων. τὸ ἐκριφὲν βρέφος ἐκ τῶν οἴκων· ἐξετέθη γὰρ εἰς τὸ ὄρος: — M^i

805 χρυσοδέτοις περόναις: ἡ μὲν Ἰοκάστη ὡς ἀκριβῶς εἰδυῖα εἶπε [26] σιδηρᾶς τὰς περόνας· αὗται δὲ ὡς βάρβαροι οὐκ ἀκριβῶς ἴσασιν: — MTAB

περόναις ἐπίσαμον: τοῦτο διὰ τὰς περόνας λέγει αἷς ὕστερον ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν· οὐ γὰρ ταῖς τῶν ποδῶν. εἶπε γὰρ [26] σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον: — MTA

ἄλλως: νῦν φησι χρυσῷ διαπεπερονῆσθαι τὰ σφυρὰ τοῦ Οἰδίποδος, ἄνω δὲ εἶπε σφυρῶν σιδηρᾶ· ἐκτὸς εἰ μὴ οὐκ ἐπὶ τῶν σφυρῶν λέγει τὸ χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον, ἀλλὰ διὰ τὴν τύφλωσιν ἐπίσημον αὐτὸν γεγονέναι. μᾶλλον δὲ ἐμφαίνει τὰ σφυρὰ τοῦ Οἰδίποδος διὰ τὰ παρακείμενα· ἐπάγει γὰρ βρέφος ἔκβολον οἴκων· οὐ τυφλὸς δὲ ἦν, ἡνίκα ἐκβέβληται, ἴσως οὖν διαφόρου οὔσης τῆς ἱστορίας οὕτως ἀμφοτέραις συγκατατίθεται: — MTA

† ἐπίσαμον: τὸν ὕστερον γενόμενον ἐπίσημον διὰ τὴν τύφλωσιν: — AB^i

806 μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὤφειλεν, τουτέστι· μηδὲ ἡ Σφὶγξ ὤφειλεν εἰς τὰς Θήβας ἐληλυθέναι. αὕτη γὰρ ἀρχὴ τῆς συμφορᾶς ἐγένετο τοῦ Οἰδίποδος· διὰ τὸ εὑρηκέναι γὰρ τὸ προτεθὲν ὑπ' αὐτῆς ζήτημα ἔγημε τὴν μητέρα κατ' ἄγνοιαν. προέκειτο γὰρ εἰς γάμον τῷ συνιέντι: — MTAB

† παρθένιον πτερὸν καλεῖ τὴν Σφίγγα διότι λέγεται μῦθος τὰ ἄνω μέρη τοῦ σώματος παρθένου γυναικὸς ἔχειν, τὰ δὲ κάτωθεν ἀετοῦ. πρὸς μὲν τὴν παρθένον τὸ παρθένιον, πρὸς δὲ τὸν ἀετὸν τὸ πτερόν: — A

---

5 ἰδαῖα A 6 σιδηροὺσ T δὲ om. T 8 τοῦτο om. M τοῦ T λέγει om. T 9 οὐ—ποδῶν om. M post γὰρ add. ἐν ἐκείνοισ ἡ δὲ M ἡ δὲ TA σφυρῶ T σφυρὰ MA 10 σιδηρῶ M σιδήρω T σιδηρὰ A κέντρω MT 11—17 scholio quod praecedit adi. M pro ἄλλως—εἰ μὴ (12) scripto ὅθεν δῆλον ὅτι 11 χρυσῶ T σφυρῶ A διαπερονῆσθαι A διαπερονεῖσθαι T em. Matthiae σφύρα T 12 ἐκτὸσ εἶμι A corr. Dindorf om. T spatio relicto 13 ἐπίσαμον om. TA 14 καὶ ἐπίσημον TA αὐτὸν om. M 16 δὲ om. TA 16. 17 διαφόρου—συγκατατίθεται om. A spatio relicto 17 ἀμφοτέροισ M ἀμφοτέρω T 20. 21 τουτέστι om. M 21 τὰς om. M 22 ἡ ἀρχὴ T 24 συνιόντι MTAB

γράφεται οὔρειον: — M^g

οὔρειον τέρας ἐλθεῖν: ὀρεινὸν ἄγριον. ἢ ἴσως ἐπειδὴ ἐν Κιθαιρῶνι τῷ ὄρει ἐτρέφετο, τέρας αὐτήν φησι· τέρας δέ ἐστι πᾶν τὸ παρὰ φύσιν. τὸ δὲ ἑξῆς· μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν Σφιγγὸς ὤφειλεν ἐλθεῖν εἰς πένθεα ταύτης τῆς χθονός. τέρας δὲ τὴν Σφίγγα λέγει, ἐπεὶ πτερωτὴ ἦν παρθένου ἔχουσα πρόσωπον, λέοντος δὲ τὸ πᾶν σῶμα, μιξοφυὴς οὖσα: — MTAB

† ἄλλως: ἀπὸ μέρους τὴν ὅλην· μηδὲ τὸ πτερὸν τῆς Σφιγγὸς ἐκεῖνο τὸ τέρας, ὅπερ ἦν πένθος τῆς γῆς: — TA

† ἄλλως: οὔρειον δὲ τέρας διὰ τὸ δόξαι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους Κιθαιρῶνος τερατοειδῶς κατελθεῖν: — A

ἀντὶ τοῦ· πένθος τῆς γῆς ἡ Σφίγξ: — M^1B^1

807 Σφιγγὸς ἀμουσοτάταισι: σὺν κακομούσοις προβλήμασι καὶ σοφίσμασι τῆς Σφιγγός. ᾠδὴν δὲ κακόμουσον τὸ αἴνιγμά φησιν, ἐπεὶ ἐμμελῶς τε καὶ ἐμμέτρως ἐλέγετο, ἀπώλλυε δὲ πολλοὺς τῶν Θηβαίων· μὴ εὑρίσκοντες γὰρ τὸ αἴνιγμα κατησθίοντο: — MTAB

ἀοιδαῖς: — M^gA^g

808 ἅ ποτε Καδμογενῆ: ἥτις ἐπικαθεζομένη τοῖς τείχεσι τετραβάμοσι χηλαῖς τὴν Καδμογενῆ γένναν, τουτέστι τοὺς Θηβαίους, εἰς αἰθέρος ἄβατον φῶς ἀνῆγεν. ἐπεὶ ἄβατος καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀρνέοις ἐστίν: — MTAB

τὸ ἑξῆς· Καδμογενῆ γένναν: — M^gB^1

τετραδακτύλοις ποσίν: — $M^1A^gB^g$

γράφεται χηλαῖσι: — M^g

809 καθεζομένη: — M^gA^g

φέρεν αἰθέρος: ὑπερβολικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος πολὺ ὥστε προσεγγίζειν τῷ αἰθέρι ἔφερε τὴν Καδμογενῆ γένναν. τοιοῦτον γάρ τι ἱστο-

---

1 in uersu οὔρεια M 2 ὀρεινὸν om. B 3 ἐτρέφετο τῶι ὄρει B τὸ ὄρος T 4 Σφιγγὸς om. T 5 ταύτης A ταῦτα MTB γῆς A 6 λέγουσι A πτερωτὸν A πτερωτῆς B $\overset{\vartheta}{\text{παρ}}$ M παρθένος T ἔχον A λέοντα M 9 ἥπερ T 12 πένθους M^1 τὸ πένθος B^1 14 καὶ om. T τῆς Σφιγγός om. B 15 post τε ins. καὶ εὐρύθμως B 15. 16 θηβῶν T 18. 19 τετραβαμοῖς χαλαῖς B 19 γένναν spatio uacuo ins. A^1 τουτέστι τοὺς Θηβαίους om. B 20 ἀνῆγεν] πέμπει M om. A 26 — p. 338,2 scholio 18—21 adi. B post ὑπερβολικῶς add. δὲ τοῦτό φησιν 27 ἀνέφερε B καδμογενῶν M 27. p. 338,1 ἱστόρηται M

ρεῖται ὅτι εἰς ὕψος αὐτοὺς ἀνήγαγε καὶ ἠφίει ἐπὶ τῆς γῆς φέρεσθαι πρῶτον ἄνω διασπαράξασα: — MTAB

810 ἂν ὁ κατὰ χθονὸς Ἅιδας: ἣν Ἐρινύς τις ἢ Ἀϊδωνεὺς ἢ ἀλάστωρ ἐφῆκε τῇ πόλει· πάντα γὰρ τὰ δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι: — MTAB

811 ἀντὶ τοῦ ἐπέπεμπεν: — $M^gA^gB^i$

δυσδαίμων δ' ἔρις: μετὰ δὲ ταῦτα δυσδαίμων ἔρις ἄλλη αὔξεται κατὰ τοὺς οἴκους τοῦ Οἰδίποδος τῶν παίδων. ἄλλη δὲ ἔρις ἄλλα ποιεῖ κατὰ διαδοχὴν κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὸν οἶκον τῶν Οἰδίποδος παίδων. κακοὶ γὰρ ὄντες κακὰ πάσχουσιν ὡς παρὰ φύσιν τεχθέντες: — M^iTAB

814 οὐ γὰρ ὃ μὴ καλόν: τὸ πρῶτον οὐ περιττόν ἐστιν: — $M^iTAA^gB^g$

οὐ γάρ ποτε τοῦτο καλόν ἐστιν, εἴπερ αὐτὸ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ῥίζης μὴ ἔφυ καλόν. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸν Οἰδίποδα παρανόμως γήμαντα τὴν μητέρα καὶ παρανόμως παῖδας τεκόντα. τοῦτο οὖν, φησί, τὸ μὴ καλῶς γενόμενον οὔποτε ἐπαινέσομεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸ τὸ γεγονέναι ἦν καλόν: — M^iTAB

815 οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐ καλόν· οὐδὲ οἱ ἄνομοι παῖδες καλόν, οἱ παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον γενόμενοι, ἀλλὰ κατάρατοι καὶ ἀνόσιοι: — M^iTAB

οὐδὲ οἱ ἄνομοι παῖδες καλὸν μητρὶ λόχευμα: — M^iA^g

816 παῖδες μητρὶ λόχευμα: κατὰ κοινοῦ τὸ οὐ καλόν, τουτέστιν· οὐ καλὸν οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες, οἷον Οἰδίπους παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον συγγενόμενος τῇ μητρὶ καὶ ἀνελὼν τὸν πατέρα. οὐ καλὸν οὖν, φησὶ, γέννημα, ἀλλὰ κατάρατον παῖς τῆς τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐπιβαίνων εὐνῆς· συναίμονα γὰρ εἶπε τὸν πατέρα τοῦ παιδός, ἐπειδὴ ἐξ ἑνὸς αἵματος ὁ παῖς τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐτεοκλέους

---

1 ἀνῆγε B ἀνάγουσα A om. καὶ τῆς om. B 2 ἀναδιασφαῖσ βράζασα A ἄνω om. M 3 ἢ (prius) om. T 7 δὲ om. T ἔρις om. T 8 τὸν οἶκον A 9 τῶν] τὸν M 9. 10 τέκνων A 12 bis scripta in M^i 14—18 scholio quod praecedit adi. M^iTA 14 ὅπερ B αὐτῶ M^i ἀντὶ T 15 καλῆσ B 16 παρανόμουσ M^iTA φησὶ om. M^i 17 ἐπαινήσομεν TB αὐτὸ τὸ] οὕτωσ M^i αὐτοῖσ TAB γεγονέναι] γέγονεν εἰ M^iTA γέγονεν ἢ B ἦν M ἔστι TAB 19 initio add. καὶ τὸ νόμιμοι δὲ B ἀπὸ—οὐ καλὸν post παῖδες καλὸν coll. M^iTA οὐ om. B 20 ἄνομοι] νόμιμοι B γεννώμενοι M^i

ἡρμόσθαι ὁ λόγος, καὶ ἐροῦμεν οὕτως· οὐ καλὸν γέννημα οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες τῇ μητρί, οἷον Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἐκ λέχους τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἐλθόντες εἰς φῶς, ἵνα ᾖ τὸ συναίμονος ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὸ δὲ εἰς λέχος ἀντὶ τοῦ ἐκ λέχους, λόχευμα δὲ τὸ γέννημα: — M[i]TA

ἄλλως: οἵτινες παῖδές εἰσι τῇ μητρὶ λόχευμα, μίασμα δὲ τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ δι' αὐτοὺς τετυφλωκέναι ἑαυτὸν ἢ διότι αὐτὸν ἔκρυψαν. * * πατρὸς δὲ τοῦ καὶ συναίμονος ἐκ λέχους ἦλθον. ἐὰν δὲ ᾖ ἣ δέ, ἥτις, ἡ μήτηρ, ἦλθεν εἰς τὸ ἑαυτῆς αἷμα: — MTA

μίασμα πατρός: πῶς μίασμα πατρός· ὅτι συναίμονος εἰς λέχος ἦλθεν, ὅ ἐστι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν Οἰδίποδος: — M[i]TAB

817 ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ: — M[g]A[g]

γράφεται σύναιμον: — M[i]

τοῦ υἱοῦ: — M[g]A[g]

818 ἔτεκες ὦ γᾶ: ταῦτα ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ χοροῦ ἀνακλητικῶς προφέρουσι μακαρίζουσαι τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας τὰς Θήβας. τὸ δὲ ἑξῆς· ἔτεκές ποτε, ὦ Γῆ, γένναν ὀδοντοφυῆ Σπαρτῶν τὴν ἀπὸ φοινικολόφοιο δράκοντος, ὥς ποτε ἠκούσαμεν κατὰ τὴν βάρβαρον ἀκοὴν ἡμῶν ἐν τῇ πατρίδι οὖσαι. τὸ οὖν ἀπὸ φοινικολόφοιο δράκοντος συναπτέον. θηρότροφον δὲ γένναν περιφραστικῶς τοὺς Σπαρτοὺς, ἐπεὶ ἀπὸ θηρίου, τοῦ δράκοντος, ἐτέχθησαν. τάσσεται δὲ τὸ τραφῆναι ἐπὶ τοῦ γεννηθῆναι [ἢ ἐπὶ τοῦ αὐξηθῆναι] καὶ ἀναδοθῆναι ἀπὸ τῆς γῆς: — MTAB

820 τοῦ ἐν θηρσὶ τραφέντος δράκοντος. θηριώδους: — M[i]A[g]

821 τὴν γενομένην ἐκ τῶν ὀδόντων: — M[i]A[g]

κάλλιστον ὄνειδος: κάλλιστον κλέος ταῖς Θήβαις αὐτούς, τοὺς

---

3 σύναιμοσ M[i]T συναίμονα A 7 διά—ἢ om. A ἑαυτὸν ἔκρυψεν MTA 8 ἢ δὲ om. M 9 ἡ om. TA αἵματος λέχος? 10. 11 scholio p. 338,19—21 adi. B pro πῶς—ὅτι scripto μίασμα δὲ $\overline{\text{πρσ}}$ $\overline{\text{πρσ}}$ γαρ 10 συναίμονοσ A σύναιμοσ M[i] σύναιμον TB 11 τοῦ οἰδίποδοσ B 13 σύναιμοσ M[g] 15 ἐφεξῆσ B ἐξῆσ M ἑξῆσ TA 16 προσφέρουσι MT 17 γᾶ B μὴ T τὴν] τῶν A 18—20 ὥς—δράκοντος om. M 18 ὥσ ποτε om. A spatio relicto 19 ἡμῶν ἀκοὴν TA ἄσαι T τὸ] τῶ A 21 συντάσσεται A συντέτακται M 22 καὶ ἐπὶ B 22. 23 καὶ—γῆς om. A 24 θηρὸσ M[i] 26—p. 340,2 scholio 15—23 adi. B add. δὲ ante κλέος 26 ταῖσ ἐν θήβαισ A 26. p. 340,1 αὐτοὺς—φησίν om. A

Σπαρτοὺς, φησίν. ἔστι δὲ ὄνειδος τῶν μέσων λέξεων, ὡς καὶ τύχη καὶ ζῆλος καὶ δόλος: — MTAB

822 Ἁρμονίας δέ ποτ': καὶ κατὰ τοῦτο, φησὶ, μακαρία ἡ πόλις ὅτι γαμοῦντι τῷ Κάδμῳ τὴν Ἁρμονίαν συνῆλθον οἱ θεοί: — MTA

823 φόρμιγγί τε: καὶ τοῦτο, φησὶν, εἰς εὐδαιμονίας λόγον ταῖς Θήβαις συνέβη, τὸ ὑπὸ τῆς λύρας Ἀμφίονος τειχισθῆναι: — MTAB

824 ᾠκοδομήθη: — M^{1}A^{g}B^{1}

ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνέσταν: — A^{g}B^{1}

825 τὸν περάσιμον τόπον: — M^{g}A^{g}B^{g}

† ἀμφὶ μέσον Δίρκας: λείπει τὸ ὅς· ὅς, ὁ πόρος, κατὰ τὸ πεδίον τῆς Δίρκης ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσμηνοῦ καταδύεται. οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ δύο ποταμοὶ, ἡ Δίρκη καὶ ὁ Ἰσμηνός: — AB

ἄλλως: περὶ τὸν μέσον πόρον τῶν διδύμων ποταμῶν τῆς Δίρκης· ἥτις σχιζομένη δύο ἀποτελεῖ ποταμοὺς, οὓς καὶ διδύμους ἐκάλεσεν, ἐπεὶ ἐξ ἑνὸς οἱ δύο ἀποτελοῦνται: — AB

827 ἀντὶ τοῦ καταδύεται. λείπει δὲ ἥτις· ⟨ἥτις⟩ ἐπαρδεύει τὸ πεδίον, ἡ Δίρκη: — M^{1}

828 Ἰώ θ' ἁ κερόεσσα: πρὸς ἅπασι τούτοις καὶ Ἰὼ ἔχουσιν οἱ Θηβαῖοι προμήτορα: — MTA

καὶ ἄλλως: καὶ ὦ Ἰὼ κερατοφόρε, ἥτις ἐγέννησε τοὺς βασιλεῖς τῶν Θηβαίων καὶ ἤνεγκε μυριάδας ἀγαθῶν ἀντὶ τῶν κακῶν: — MTA^{g}B^{1}

πρόγονος: — M^{g}

830 μυριάδας δ' ἀγαθῶν: συνελόντι δὲ, φησὶ, φράσαι [συντόμως] ἡ πόλις αὕτη μυρία ἀνδραγαθήματα καὶ νίκας συνάπτουσα εἰς ἄκρον ἐν τῷ πολέμῳ προελήλυθεν ἀνδραγαθημάτων, ὡσεὶ ἔλεγε· τὴν οὕτως μακαρίαν οὐκ ἀπεικὸς τοὺς ἐπελθόντας πολεμίους ἀπώσασθαι: — MTAB

† ἢ οὕτως· ἡ ἤδη τοσαῦτα πλεονεκτήματα εὐτυχήσασα καὶ ἄλλα ἄλλοις ἀμειψαμένη νῦν ἐπὶ ξυροῦ πολέμου ἕστηκεν: — TAB

---

1 τὸ ὄνειδος AB καὶ (primum) om. A 2 καὶ δόλος om. A 4 ὅτι—τῷ om. spatio rel. A 5 εἰς—λόγον om. spatio rel. A λόγος M 6 τὸ—τειχισθῆναι om. spatio rel. A ὑπερ M τοῦ ἀμφίονος M 7 in fine add. ὁ πύργος δηλονότι καὶ τὰ τείχη B^{1} 11 καταδεύει A 12 ἥ τε B 13 τὸν om. A 14 δύο om. A 14. 15 ἐπειδὴ ἓν A 20 καὶ ἡ κερασφόρος ἰὼ B^{1} 21 καὶ—κακῶν om. A^{g}B^{1} 23 συνελόντι Valckenaer ex Mon. 560 συνελθόντα Laur. 32, 33 τί MTA δεῖ B συντόμως del. Valckenaer 24. 25 ἐν τῷ πολέμῳ om. M 26 ἀπεικὸς τοὺς] ἀπεικότως TA ἐλθόντας TA 27 ἡ ἤδη] ἡ δὴ TA ἤδη B πλεονεκτήματα—καὶ] εὐτυχήματα ἀμείψασα TA ἄλλα] ἄλλως TA ἄλλους B 28 πολεμίου T

† ἄλλως: ἡ δὲ πόλις αὕτη πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄλλας διαδεξαμένη μυριάδας ἀγαθῶν νῦν ἐν κινδύνοις ἄκροις ἕστηκεν: — TA

831 ἐπ' ἀγωνίσμασι πολεμικοῖς. ἢ ἐπὶ ξυροῦ ἕστηκεν: — M[i]AB[i]

834 ἡγοῦ πάροιθε: Μαντὼ ἐκαλεῖτο ἡ θυγάτηρ τοῦ Τειρεσίου: — MTB[i]

Πείσανδρος ἱστορεῖ ὅτι Ξάνθη γαμηθεῖσα Τειρεσίᾳ ἐποίησε παῖδας τέσσαρας, Φαμενὸν Φερεκύδην Χλῶριν Μαντώ: — MT

835 ὡς ἄστρον τοῖς ναύταις: — M[g]A[g]

836 δεῦρ' εἰς τὸ λευρόν: εἰς τὸ ὁμαλὸν καὶ ἰσόπεδον τὸ ἴχνος τοὐμὸν τιθεῖσα πρόβαινε καὶ μὴ εἰς τὸ κεχρυμμένον, ἵνα μὴ σφαλῶμεν τῆς οἰωνοσκοπίας: — MTA[g]

τιθεῖσα φέρε: — M[g]

837 μὴ πέσωμεν: — M[g]A[g]

ὅτι καὶ τυφλὸς καὶ γέρων: — M[g]A[g]

838 κλήρους τέ μοι φύλασσε: τοὺς μισθοὺς φύλασσε: — MTAB[g]

τήρει σὺ τοὺς κλήρους ἐμοί, τουτέστι τὰς τῶν πτήσεων σημειώσεις: — M

τὰς μαντικὰς ψήφους: — M[g]A[g]

839 οἱ γὰρ οἰωνοσκόποι ἐν δέλτῳ ἐσημειοῦντο τὰς πτήσεις, ἵνα διὰ μνήμης ἔχοιεν. εἰ δὲ τυφλὸς ἦν, μὴ θαυμάσῃς· ἡ γὰρ θυγάτηρ ἔμπειρος οὖσα τὰς γινομένας πτήσεις ἐσημειοῦτο. φασὶ δὲ αὐτὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἀρίστην μάντιν γενέσθαι: — TAB

840 † θάκοισιν ⟨ἐν⟩ ἱεροῖσιν: τόπος Θήβης οἱ θᾶκοι, ὅπου ἐμαντεύετο ὁ Τειρεσίας: — AB

841 ἀντὶ τοῦ τέκνον ἐμὸν καθ' ἡλικίαν: — M[g]A[g]B[i]

842 χρόνον δεῖ ἐν μέσῳ λαβεῖν: — M[g]B[i]

---

3 ἢ om. B[i] καὶ M[i]A 5 τοῦ om. B[i] τειρεσία T 7 ξάνξη MT γαμηθεῖσα om. T τειρεσίασ T 8 Φαμενὸν] φαινέη M φαινέν T cf. Soph. frg. 360 φερσεκέρδην MT χλώρην M 10 post εἰς τὸ ins. πλατὺ πεδίον καὶ TA[g] cf. quae habet B[i] πλατὺ ὁμαλὸν ἰσόπεδον καὶ ἰσόπεδον om. A[g] 11 πρόβαινε] φέρε A[g] εἰσ κεχρυμμένον A[g] εἰσ κεχρυμμένην T ἦσθα κεχρυμμένη M 11. 12 ἵνα—οἰωνοσκοπίας om. A[g] sed adi. A scholio p. 339, 10.11 16 scholio quod sequitur praep. M scholio 21—24 TA μισθῶν M 18 τήρει σὺ τοὺς] τειρεσία αἰτίουσ M 21 δέλτοισ B αἰτήσεισ A 22 ἔχοιεν] ἄγοιεν TAB θαυμάσωμεν B 23 ἐμπτήσεισ TA 25. 26 scholio quod praecedit adi. B initio add. οἱ δὲ θάκοι et postea om. οἱ θᾶκοι

843 ὅτι οἱ πόδες μου ἐκοπώθησαν: — M^gA^g

844 τὴν ὁδόν. οἷον ἔλευσιν, ὅ ἐστι τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ: — M^gA

μόλις περῶ: ἀπὸ γὰρ τῶν Ἀθηνῶν παραυτίκα ἔρχεται πρόσφατος: — MTA

845 θάρσει πρὸς τὸ ἐξορμίσαι τὸν πόδα: — M^g

846 ἐξόρμισαι σὸν πόδα: ἔστησας: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἐξώρμισαι· τὸ ō ἀντὶ τοῦ ω̄· ἐκβέβληκας, ἔστησας: — MTAB

† ἄλλως: λείπει τὸ ἔστι· ⟨ἔστι⟩ στῆσαί σε τὸν πόδα: — A

ἢ ἐξόρμισον προστακτικῶς, ἀντὶ τοῦ στῆσον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν εἰς λιμένα καταγομένων νεῶν: — MTA

847 ὡς πᾶσ' ἀπήνη: * * καὶ οἱ γεγηρακότες, φησίν, ὑπὸ ξένης χειραγωγεῖσθαι ὀφείλουσιν. ἤτοι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ἄνευ ζῴων τρέχειν· ἤ, ὅπερ βέλτιον καὶ ἀκόλουθον, ἐν τῷ τὰ ὑπεζευγμένα ζῷα ἄνευ τοῦ ἡνιοχοῦντος μὴ δύνασθαι τρέχειν, ἵνα καὶ αὐτὴν τὴν ζεῦξιν ἀπήνας λέγῃ. θυραίας δὲ ἀλλοτρίας ὡς πρὸς τὰ ἕλκοντα ζῷα, μὴ κοινωνούσης τοῦ ἑλκυσμοῦ. ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἁμάξης μόνον, ἁπλούστερον, τῆς ἀλλοτρίας τῶν ζῴων: — MTA

848 ὁδηγήματα: — M^gA^g

850 ἀντὶ τοῦ συνάγαγε, ἀναλάμβανε σαυτόν: — M^gA^g

ἀνάκτησον δύναμιν: — M^gA^g

851 στήσας τὴν ὁδοιπορίαν: — M^g

αἶπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ: νῦν τὸν κάματον, ἢ τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἆσθμα γενόμενον. ἄλλοι δὲ αἶπος τὸ ὕψος, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸ μῆκος· ὡς καὶ ‛αἰπὺς ὄλεθρος': — MTAB

---

3 ἀθηναίων A θηβαίων MT 6 ἔστησας] ἐστίν B 7 ἐξόρμισαι M ἐξορμίσαι T ἐξώρμισασ A ἐξαρμόσαι B τὸ ō om. MT ω̄ om. MT α B ἐμβέβληκασ ἔστησασ A ἐμβέβηκά σε στήσασ B ἐκβέβληκεν M ἐκβέβληκασ T 10 προστακτικὸν T 11 νηῶν T om. M 14 τρέχειν ἄνευ ζώων A 15 ὑποζευγμένα M ὑποζευμένα T ὑποζευγνύμενα A ζῷα om. A 17 κυνουνούσησ M 18 τῶν] τοὺσ τῶν M τῆσ τῶν TA 22 στῆσον τὰ λαιπωρία M^g 23—25 Hesych. αἶπος κάματος. ἢ ὑψηλὸς τόπος .. 23 referenda ad lectionem κᾶπος cf. Hesych. et. m. p. 482,5. 489,43. 53. 536,11 Gud. p. 297,56. 298,38. 319,57. 343,61 Eust. p. 1193,18 ἐκ om. MTB μῆκοσ ἆσθμα A 24 γινόμενον B 24. 25 cf. et. m. p. 37,28 .. αἰπύν .. τὸ μέγαν· ὡς τὸ [ρ 47] ‛φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον'. Hesych αἰπύν .. ὑψηλὸν μέγαν· ⟨αἰπὺν⟩ ὄλεθρον .. inde corrupte Zonar. p. 72 [Suid.] αἰπύς ὁ ὀλέθριος ... αἰπύ .. ὑψηλὸν μέγα 24 αἶπος Kirchhoff ἄπος MB ἅποσ A ἀπὸσ T 25 ποῦσ ὀλέθριοσ MTAB em. Dindorf

852 γράφεται παρεῖμαι, ἀντὶ τοῦ· ἐκλέλυμαι τὰ γόνατα τῷ κόπῳ: — M^iB^i

853 ἐνταῦθα ἐνεχθείς: — M^gA^g

τῆς πρὸ ταύτης: — M^g

χθὲς δηλονότι: — M^gA^g

854 Εὐμόλπου δορός: Εὔμολπος παῖς Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης τῆς Βορέου καὶ Ὠρειθυίας θυγατρὸς Ἐρεχθέως· ὃς πολεμῶν τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τοῦ νεωτέρου Ἐρεχθέως ἐφονεύθη παρ' αὐτοῦ. καὶ ἄλλοι δύο υἱοὶ Ποσειδῶνος παρὰ τοῦ Ἐρεχθέως ἀνῃρέθησαν ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ συμμαχοῦντες Εὐμόλπῳ, Φόρβας καὶ Ἰμμάραδος. τότε δὲ ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ τὰ μυστήρια Δήμητρος ἐτέλεσαν: — MTA

ἐπίτηδες πρὸς ἔπαινον τῶν Ἀθηναίων ἀναχεχρόνισται, τέσσαρσι γενεαῖς προὔχοντα τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου: — MTAB

ἄλλως: τέσσαρσι γενεαῖς τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου πρεσβύτερός ἐστιν Εὐμόλπου ὁ πρὸς Ἐρεχθέα πόλεμος. Ἐρεχθέως μὲν γὰρ Πανδίων, οὗ Αἰγεύς, οὗ Θησεὺς ὁ τῶν ἐν Καδμείᾳ πεσόντων τὰ σώματα ἀνελόμενος. ἦν δὲ ὁ Εὔμολπος Θρᾳκῶν βασιλεύς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ἐλευσῖνα ἐπὶ τῷ μυηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια. καὶ πρῶτος ἱστορεῖται ξένος μυηθῆναι· διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱεροφάνται Εὐμολπίδαι Ἀθήνησιν. οὗτος συνεμάχησεν Ἐλευσινίοις στασιάζουσι κατὰ τοῦ βασιλέως Ἐρεχθέως καὶ ἡττηθεὶς ἐφονεύθη. ὕστερον δὲ κατὰ πυθόχρηστον ἐτιμήθη καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ ἱερώθη διὰ τὸ πρῶτον τὰ Ἐλευσίνια μεμυῆσθαι. τινὲς δὲ υἱὸν Ποσειδῶνος τὸν Εὔμολπόν φασιν, ὃς ἡττηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν ἔριν τὴν περὶ τῆς Ἀττικῆς διὰ τῆς ἐλαίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκίνησεν: — MTAB

855 ὅπου: — M^gA^g

νικηφόρους: — M^gA^g

---

1 κόπω παρεῖμαι B^i ἀντὶ τοῦ om. B^i τὰ γόνατα om. B^i 6—11 cf. Paus. I 38,2.3 6 χιώνησ M χιόνοσ T 7 ὠρειθύασ MT ὠρειθυία A 7. 8 ὃς—Ἐρεχθέως om. M 8 τοῦ om. A ἐφονεύθησαν A ante καὶ ins. ἕτεροι δὲ MT 9 υἱοὶ] ὡσ ὑπὸ A Ποσειδῶνος om. MT sed cf. Hellanic. ap. Harpocr. s. v. Φορβαντεῖον παρὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ MT παρὰ A 9. 10 τῷ—Εὐμόλπῳ om. A 10 ante Εὐμόλπῳ add. εὐφόρβωι MT 12 ἀναχεχρόνισθαι A 12. 14 τέτρασι (bis) MTA 13 προὔχοντοσ TA 14 τέτρασι B 15 εὐμόλπω MTAB 16 τῇ καδμεία A 18 μνησθῆναι A 19 ἱεροφάνται] ἱεροῖσιν MTAB 22 μεμνῆσθαι A 24 τὴν περὶ τῆς] περὶ τὴν A Ἀττικῆς—ἐλαίας om. A spatio rel. υἱὸν om. MT 25 θηβαίων MT

τοὺς Ἀθηναίους: — M^g A^g

856 καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον: στεφάνους γὰρ ἔχουσιν ἐν τοῖς πολέμοις, ἵνα νικῶντες ἀναδέωνται: — MTAB

857 τιμὴν ἀριστεῖα: — M^g A^g

858 οἰωνὸν ἐθέμην: σημεῖον ἐθέμην τοῦ ἡμᾶς νικῆσαι: — MTAB^i

859 ταραχῇ συγχύσει κακῶν: — M^g A^g B^i

860 καὶ μέγας Θήβαις ἀγών: ἀγὼν τῆς μάχης τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Θηβαίων: — MTA

κίνδυνος: — M^g A^g

861 ὁπλισθείς: — M^g A^g

862 ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀργείους: — M^g

τὴν τῶν Ἀργείων. Μυκήνη γὰρ πόλις Ἄργους: — M^g B^i

863 ἔγραψε, δι' ἐπιστολῆς ἐνετείλατο: — M^g

865 Ἐτεοκλέους μὲν οὕνεκ': προεῖπεν ὁ Ἐτεοκλῆς τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τοῦ μάντεως [772] ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην, ἀντὶ τοῦ ἐξεφαύλισα: — MTAB

τὸ ἑξῆς· ἕνεκα μὲν τοῦ Ἐτεοκλέους κλείσας ἂν τὸ στόμα τοὺς χρησμοὺς ἐπέσχον: — MTA

συγκλείσας: — M^g

866 τὰ μαντικά: — M^g

867 τὸ ἑξῆς· λέξω δέ σοι: — M^g B^i

τὸ δὲ νοσεῖ ἀντὶ τοῦ στασιάζει δυστυχεῖ: — M^g

νοσεῖ γὰρ ἥδε γῆ: τουτέστι· νοσεῖ ἡ πόλις ἐξ οὗ ὁ Λάιος ἐγεννήθη καὶ ὁ Οἰδίπους ἔφυ καὶ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν τύφλωσις ἐγένετο αὐτῷ. διαφθορὰν δὲ εἶπε τὴν τύφλωσιν: — MTA

868 ἐξ οὗ 'τεκνώθη: τέκνου πατὴρ ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ ἐτέ-

---

2 initio add. χρυσοῦν δὲ στέφανον εἶπεν ἐπειδὴ et γὰρ om. B στέφανον M καὶ στεφάνους T 3 πολεμίοις M οἱ νικῶντες T ἀναδέδοντο M ἀναδέδονται T ἀναδέδοιντο A ἀναδέοντο B 4 ἀριστείαν M^g A^g 5 τὸ MT τοῦ καὶ AB^i 8 ἀγὼν] περὶ A 15—17 scholio 8. 9 adi. A 15 τὴν om. B 16 post μάντεως add. οἱ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται B ἐμεμφάμην B 17 ἀντὶ τοῦ] καὶ A 18. 19 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ post τὸ 18 ἂν Laur. 32, 33 om. MTA 23 scholio quod praecedit adi. M^g 25 ἔφυ om. A 26 αὐτῶν A 27 initio add. ἤτου B ἀντὶ τοῦ] ὅ ἐστι A

κνωσε. κατὰ ἀπαρίθμησιν δὲ προάγει τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ Λαΐου γὰρ ἀρξάμενος κατέβη εἰς τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην: — MTAB

ἐτέκνωσεν: — M^{g}A^g

παρὰ προαίρεσιν: — M^{g}A^g

ἔτεκεν: — M^{g}A^g

869 ἄθλιον: — M^{g}A^g

870 αἶ θ' αἱματωποί: ἀφ' οὗ καὶ αἱ αἱματώδεις τῶν ὀφθαλμῶν διαφθοραί: — MTA

871 παραλογισμός. παραίνεσις εἰς τὸ μὴ παραβῆναι τὸ θεῖον: — M^1

θεῶν σόφισμα: ἐπίνοια θεῶν, ἵνα πᾶσι δειχθῇ μὴ παρακούειν θεῶν: — M^{1}AB

873 ὡς δὴ θεούς: ὡς δὴ μέλλοντες ἐκ τούτου τὴν τῶν θεῶν κρίσιν ὑπεκβῆναι καὶ μέχρι τούτου οἰόμενοι στήσειν αὐτοῖς τὸ κακὸν τοὺς θεούς. διὰ τοῦ συγκλείειν τὸν πατέρα. παρατρέχοντες. κεχριμένον δὲ ἦν τοῖς θεοῖς ὥστε καὶ αὐτοὺς ἀλλήλους ἀποκτεῖναι: — MTAB

874 ἀπέτυχον: — M^{g}A^{g}B^i

ἀπαιδεύτως: — M^{g}A^{g}B^i

875 οὔτ' ἔξοδον διδόντες: καθεῖρξαν αὐτόν, φησίν, οὔτε τινὰ τιμὴν ἀποδιδόντες αὐτῷ οὔτε προελθεῖν που συγχωροῦντες. καὶ τούτου χάριν θυμωθεὶς αὐτοὺς κατηράσατο: — MTA

876 ἐπέρριψεν ἐφθέγξατο ἐξέβαλεν: — M^{g}A^g

877 λείπει τὸ τοὺς ὀφθαλμούς: — M^{g}A^g

ὑβρισμένος: — M^g

ὅτι τῷ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάθει καὶ προσητίμαστο: — MTAB^i

878 τί οὐ δρῶν: γράφεται δὲ κἀγὼ τί μὴ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη: — MTAB

---

1 δὲ om. A 2 γὰρ om. MTA 11 ἀκούειν M^{1}A 13 μέλλοντοσ B 14 ὑπερβῆναι MT ὑπερνικῆσαι A 15 τοῦ] τὸ T κλείειν M περιτρέχοντεσ MTA περιτρέχοντασ B περιτρύχοντασ Arsenius 16 κεχριμένον—ἀποκτεῖναι coniungas cum ὡς δὴ—θεούς τοῖς om. B καὶ—ἀλλήλους] ἑαυτοὺσ καταλλήλωσ A 26 scholio 20—22 adi. MTA ὅτι om. B^i καὶ om. TA 27. 28 ex δὲ apparet hoc scholion olim additum fuisse scholio p. 346,1.2 27 γράφεται—κἀγὼ om. A κἀγὼ] καὶ ἐγὼ M ἀγὼ T καὶ ἃ 'γὼ B 28 ἔπη om. B

ὁποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη: λείπει ἡ διά· δι' ἃ λέγων. τὸ δὲ οὐ ἀπὸ κοινοῦ: — MTAB

θέλων καταλῦσαι: — M[i]

879 εἰς μῖσος: — M[g]A[g]

εἰς ἔχθος ἦλθον: γράφεται καὶ εἰς ὄχλον, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄχλησιν τῇ πόλει: — MTAB[i]

884 διαφθαρήσῃ: — M[g]A[g]

886 ἐκεῖνο μὲν γάρ: ἐκεῖνο γὰρ πρῶτον ἦν ἴαμα, τῶν ἀπὸ Οἰδίπου μηδένα πολίτην μηδὲ ἄνακτα εἶναι τῇδε τῇ πόλει ὡς κακοδαιμονοῦντας: — MTA

ἄλλως: πρωτεῦον αἱρετώτατον: — MTAB[i]

ἔθος ποιητικὸν τὸ ἀπὸ τοῦ γάρ ἄρχεσθαι. Ὅμηρος [κ 190]· 'ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος' καί [κ 226]· 'ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη'. καὶ Μένανδρος [frg. 232]· 'ἐκ γειτόνων οἴκων γὰρ, ὦ τοιχώρυχε': — MTAB

888 ὡς κακοδαιμονοῦντας, δαίμονι ἀπανθρώπῳ καὶ σκληρῷ κατεχομένους: — M[i]B

889 ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον: ἐπικρατέστερον τὸ κακόν. Ὅμηρος [A 576]· 'ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ': — MAB

890 ἐπίνοια βουλή: — M[g]A[g]

891 τόδ' ἀσφαλές: ἀντὶ τοῦ ἄλυπον. λυπήσω γάρ σε. ἢ οὐκ ἀσφαλὲς διὰ τὸ αὐτὸν τεθνήξεσθαι: — MB[i]

ἀκίνδυνον: — M[g]

892 τὴν τύχην κεκτημένοις: εὐτυχίαν. τὸ ἐκ τοῦ αὐτομάτου προσπῖπτον. ἔστι δὲ λυπηρὸν τοῖς δεσπόταις τὸ δοῦναι φάρμακον τῆς σωτηρίας: — MTA

---

1 ὁποῖα A ποῖα M λείπει ἡ διά om. MT 5 καὶ om. B[i] post ὄχλον add. ἦλθον B[i] ἀντὶ τοῦ] ἤγουν A 6 τῇ πόλει om. B[i] 8 μὲν γὰρ A 9 μὴ δὲ ἕνα A 11 αἱρετώτερον MTAB[i] 12—15 scholio quod praecedit adi. MTA 12 ποιητικῶσ T τὸ ἀπὸ τοῦ B τούτου MTA 12. 13 ὦ φίλοι om. M 13 οὐ γάρ—φίλοι om. B οὐ γάρ τ'] οὐδέ τι A καὶ om. MTA 14 τις] τ' B ἐστοιχωμένη MT ἐστοιχωμένοσ A οἰκῶ coni. Porson 15 τοιχόρυχε M τριχωρύχε T τοιχώρμενεσ A 16 κακοδαιμονοῦντασ ὡσ σκληρῶι δαίμονι καὶ ἀπανθρώπωι B κακοδαίμονι καὶ ἀπανθρώπω κ. σ. M[i] 18. 19 scholio quod praecedit adi. B initio add. κρεῖσσον δὲ φησὶ τὸ 18 τὸ κακόν om. B 19 ἐπεὶ om. M 21. 22 ἢ—τεθνήξεσθαι om. B[i]

τῇ πόλει παρασχεῖν: — M^{g}

894 εἷς γὰρ ὢν πολλῶν μέτα: κἀγὼ αὐτός, φησίν, εἷς ὢν μετὰ πολλῶν, τῶν Θηβαίων, ἀπολοῦμαι· τοῦτο γὰρ εἵμαρται: — MAB

896 περίμενε: — M^{i}A^{g}

μὴ κρατήσῃς με: — M^{i}A^{g}

897 ἡ τύχη σ' ἀλλ' οὐκ ἐγώ: ἡ εὐτυχία φεύγει σε, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. μέλλει γὰρ μετ' ὀλίγον ὁ παῖς αὐτοῦ ἀναιρεῖν ἑαυτόν: — MTAB

899 κοὐχὶ βουλήσῃ τάχα: ταχέως. τουτέστιν· οὐκ ἀρέσει σοι ἡ ἀκοή, ἀλλ' εὐθέως μεταμεληθήσῃ ἐπὶ τῇ ἀκοῇ: — MTAB

ἄλλως: θέλεις, φησί, νῦν ἀκοῦσαι, ταχέως δὲ βουλήσῃ μὴ ἀκηκοέναι τὸ μέλλον σοι γενέσθαι: — MTA

ἄλλως: νῦν μὲν οὖν ἀκοῦσαι ἐπείγῃ, ἐπειδὰν δὲ ἀκούσῃς ἅπαξ, οὐ μὴ θελήσῃς ἀκηκοέναι: — MTA

901 ἠθικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς: — M^{i}A^{g}

902 εἰς γὰρ τί μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ· εἰς οὐδὲν δεῖ μᾶλλον πλείονα σπουδὴν ἔχειν ἢ περὶ τὸ σῴζειν ἕκαστον τὴν πατρίδα. κακὸς γάρ, φησίν, οἰωνὸς ἡμῖν καὶ σύμβολον οὐκ ἀγαθὸν τὸ μὴ ὑπὲρ πατρίδος ἀμύνειν: — MTA

ἄλλως: ἢ περὶ τὸ σῴζειν πατρίδα. Ὅμηρος [M 243]· 'εἷς οἰωνὸς ἄριστος': — MTAB

ἀντὶ τοῦ· εἰς ποῖον γὰρ ἄλλο: — M^{g}A^{g}

907 πόρρωθεν: — M^{g}

908 ἐνόμιζε γὰρ τὸν μάντιν ἀπόρρητόν τι λέξειν: — MA

910 κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο: ἐὰν γὰρ ἀκούσῃ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, τερφθῆναι ἔχει: — MTA

911 θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν: τὴν διήγησιν. ἔδει, φασί, μὴ ἀντικρὺ τοῦ Μενοικέως λέγειν τὰ περὶ τῆς σφαγῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ καὶ ἑτέρωθι ποιεῖ [Ion. 1521]· 'δεῦρ' ἔλθ' ἐς οὖς σοι'. λέγοι

---

3 ἀπόλλυμαι A γὰρ om. M εἵμαρτο MA 4 περίμεινε M^{i} 8 ἀρκέσει MTAB 9 ἀκοὴ—εὐθέως spatio rel. om. A ἀκοῇ ἄλλως θ om. A spatio rel. 10 δὲ φησὶν A 11 γίνεσθαι A 15 εἰς om. MT μᾶλλον δεῖ MT 16 περισώζειν A 17 καὶ σύμβολον om. spatio rel. A τῆσ πατρίδοσ T 19. 20 scholio quod praecedit adi. A om. ἄλλως—πατρίδα 20 in fine add. ἀμύνεσθαι περὶ πάτρησ A ἀμύνασθαι περὶ πάτρησ B 23 γὰρ om. A λέγειν MA 24 ἀκούῃ A 26 τὴν om. A 27 λέγει T τὰ περὶ om. M 28 ἔλθ'—σοι om. A spatio rel. εἰσσούσοι M εἰσ TB

δ' ἄν τις ὅτι γεννικόν ἐστι τὸ πρόσωπον καὶ φιλόδοξον, ὡς καὶ τὴν ψυχὴν προέσθαι ὑπὲρ εὐκλείας: — MTAB

914 τὴν δυστυχίαν: — M^gA^g

915 γράφεται τί φής· ἐμὸν παῖδ' ἕνεκα γῆς σφάξαι θέλεις: — AB

916 πέπρωται: — M^gA^g

917 ἐν συντόμῳ: — M^gA^g

918 σοὶ μόνῳ κακά· τῇ γὰρ σῇ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια: — M^iAB^i

919 οἰμωζέτω: — M^gA^g

920 ἀνὴρ ὅδ' οὐκέτ' αὐτός: ἀναστρέφεται εἰς τοὐπίσω, ἀναχωρεῖ, ἔξαρνος γίνεται: — MTA^gB^i

ἀναχωρεῖ, ἀναστρέφεται εἰς τοὐπίσω: — M

921 οὐ γὰρ χρεία μοι τῶν σῶν μαντευμάτων: — M^gA^gB

922 ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς: κατ' ἐρώτησιν τοῦτό φησι ὁ Τειρεσίας. οὕτως δὲ ἡ γραφὴ διὰ τὸ μέτρον: — MTB

ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς, ἀπώλετο ἡ ἀλήθεια: — M^iA^g

923 λείπει τὸ ἱκετεύω: — $M^gA^gB^i$

ὦ πρός σε γονάτων: ὦ Τειρεσία, προσπίπτω σοι κατὰ τῶν γονάτων σου καὶ τῆς τιμίας τριχός: — $MTAB^i$

ἐντίμου: — M^gA^g

924 δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά: ἀντὶ τοῦ δυστήρητα: — MTB

ἅπερ οὐ δύναμαι παραφυλάξασθαι καὶ μὴ εἰπεῖν: — MTA^gB

929 ἐκ τίνος: — M^g

ἐκ ποίας προφάσεως: — M^gA^g

930 εἰς ἐξέτασιν καὶ κρίσιν: — M^iB

931 δεῖ τόνδε θαλάμαις: καταδύσεις, θῆκαι, ἀγγεῖα κεράμεια, εἰς ἃ ἐμβάλλεταί τινα ἀπόρρητα καὶ εἰς γῆν τίθεται: — MTAB

ὁ τοκεύς: — M^gA^g

933 τὸ τοῦ φόνου αἷμα: — $M^gA^gB^i$

---

2 ὑπὸ A 4 γράψον A ἕνεκα γῆσ B ἐναγῆ A 8 τῇ γὰρ] τῆδε A μεγάλη M^i καὶ om. M^iA 11 ἀποστρ (ε) B^i 14 χρή M^g μοί ἐστι B μαθητευμάτων M^g 19. 20 scholio quod praecedit adi. B^i initio add. σε 20 τῆς] σῆσ A 22 ἀντὶ τοῦ om. B 23 scholio quod praecedit adi. MTB φυλάξασθαι TA^g μὴ om. A^g 27 initio add. θαλάμαι AB ἢ ἀγγεῖα B

γῆ δοῦναι χοάς: χοαὶ αἱ ἐκχύσεις αἱ ἐπιχεόμεναι τοῖς νεκροῖς: — MTA^{g}B^1

934 Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων: λείπει ἡ κατά· κατὰ Κάδμου. ὁ δὲ νοῦς· διὰ τὴν παλαιὰν μῆνιν τοῦ Ἄρεως τὴν κατὰ Κάδμου· ἐπ' ἐκδικίᾳ γὰρ τοῦ δράκοντος ἔτι καὶ νῦν μνησικακεῖ τοῖς περιλειφθεῖσι τῶν Σπαρτῶν ὁ Ἄρης, ἐπεὶ μὴ ἤμυναν τῷ δράκοντι γεγονότες ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ τοῖς ἀδελφοῖς, ἔμειναν δὲ τοῦ Κάδμου φίλοι καὶ σὺν αὐτῷ ἔκτισαν τὴν πόλιν· ὁ δὲ Ἐχίων καὶ θυγατέρα Κάδμου ἔγημεν. ἀλλαχοῦ [frg. 178] δέ φησι ταῦτα ὑπὸ Διονύσου πεπονθέναι τὴν πόλιν: — MTAB

ζητοῦσι δέ τινες, εἴπερ ὠργίσθη ἡ Γῆ καὶ ὁ Ἄρης διὰ τὸν φόνον τοῦ δράκοντος, διὰ τί πάλιν κελεύει ὁ μάντις ἀπ' ἐκείνου τοῦ γένους σφαγῆναί ⟨τινα⟩. πρὸς τοῦτο ῥητέον ὅτι ἡ Γῆ ἀνέδωκε τοὺς Σπαρτοὺς πρὸς τὸ ἐκδικῆσαι τὸν φόνον τοῦ δράκοντος· οὗτοι δὲ οὐκ ἐξεδίκησαν, ἀλλὰ τοῖς Θηβαίοις ἐκοινώνησαν. καὶ γὰρ Ἐχίων εἷς ὢν τῶν Σπαρτῶν ἔγημεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου. διὰ τοῦτο οὖν κελεύει ὁ μάντις ἐκ τοῦ γένους σφαγῆναί τινα, ἵνα τιμωρίαν παράσχωσι τῆς προδοσίας: — MTA

935 ὃς γηγενεῖ δράκοντι: ἐκδικεῖ τῷ δράκοντι τὸν φόνον: — MTAB

ἄλλως: διὰ τί, φασίν, ἐμήνιεν ὁ Ἄρης τοῖς Σπαρτοῖς· ὅτι οὐκ ἐβοήθησαν αὐτῷ, τῷ δράκοντι, οὐδὲ μετὰ ταῦτα ἐτιμώρησαν τοῖς ἀδελφοῖς, ἀλλ' ἔμειναν τοῦ Κάδμου φίλοι. αὐτοὶ γοῦν καὶ συνέκτισαν αὐτῷ τὴν πόλιν: — MTA

τιμωρίαν ἀπαιτεῖ: — M^{1}A^g

937 χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπόν: καρποῦ τοῦ δράκοντος ἢ τῶν γηγενῶν· καρπὸν δὲ πάλιν τὸν Μενοικέα: — MTAB

ἐὰν ἡ Γῆ ἀντὶ τοῦ αἵματος τοῦ δράκοντος ἕτερον αἷμα λάβῃ, ἔσται τότε εὐμενὴς ὑμῖν. ἐλυπεῖτο δὲ ἡ Γῆ ὅτι γηγενεῖς ἦσαν. δεξαμένη

---

1 scholio quod praecedit adi. B^1 initio scripto χοὰσ δὲ ἐκχύσεισ κυρίωσ τὰσ ἐπιχεομένασ αἱ ἐπιχεόμεναι ἐκχύσεισ T 4. 5 τοῦ κάδμου A 6. 7 γεγονότα M 7 οὐδὲ Münzel οὔτε MTAB 9. 10 cf. schol. vs. 1031
9 ταῦτα om. M τὰ TA ὑπερ MT 11 εἴπερ A εἰ μὲν MT 13 πρὸς — ῥητέον om. M sed in margine habet λύσισ ut supra ἀπορία 14 πρὸς τὸ] ἐπὶ τῷ A 15. 16 εἷσ—σπαρτῶν post Κάδμου coll. A 16 ἀγανὴν T τὴν ἀγανὴν A τὴν θυγατέρα TA 17 τινα] ἕνα A τιμωρίαν] προδοσίαν A 21 τί] τοῦτο A ἐμήνυεν T οὐκ A οὐδὲ MT 22 μετὰ ταῦτα οὐδὲ MTA
23 γοῦν om. M 28 ἔστι A 29 ἡμῖν A δὲ ἡ Γῆ om. M

οὖν τὸ αἷμα ἀντὶ τοῦ αἵματος, ὅ ἐστιν [καρπὸν ἀντὶ καρποῦ] ⟨ἀντὶ τοῦ⟩ ἰδίου τοῦ φονευθέντος τὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ δράκοντος, εὐμενὴς ⟨ἂν⟩ γένοιτο: — MTA

938 ἕξετ' εὐμενῆ Γῆν: ἐλυπεῖτο γὰρ ἡ Γῆ ὅτι τῶν γηγενῶν Σπαρτῶν ἐδέξατο τὸ αἷμα: — MTAB

939 χρυσοπήληκα στάχυν: χρυσαῖς περικεφαλαίαις κεκοσμημένους ἄνδρας· οὕτως γὰρ ἀνεδόθησαν: — MTAB

940 ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν: ἀνάγκη δέ ἐστιν ἕνα τῶν ἐκ γένους τῶν Σπαρτῶν, ὅ ἐστι τοῦ δράκοντος, ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῆς πατρίδος: — MTA

941 σιαγόνος: — M[g]A[g]

ἐκπέφυκε παῖς: λέγεται δὲ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Κάδμου πρὸς τοὺς Σπαρτοὺς περιλειφθῆναι πέντε. ἐξ ἑνὸς οὖν τούτων κατῆγεν ὁ πατὴρ τοῦ Μενοικέως Κρέων: — MTA

942 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν: οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησίν, ἦσαν Χθόνιος Οὐδαῖος Πέλωρ Ὑπερήνωρ Ἐχίων, ὃς ἔγημεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου, ἐξ ἧς ποιεῖ Πενθέα, οὗ Ὄχλασος, οὗ Μενοικεὺς, οὗ Κρέων καὶ Ἰοκάστη: — MTAB

943 ἀκέραιος ἔκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο: καὶ ἀπὸ πατρός· ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ τὸ πληθυντικὸν εἶπεν: — M

ἄλλως: ἀληθὴς ὢν ἔκγονος τῶν Σπαρτῶν καὶ ἀπὸ μητρὸς καὶ ἀπὸ πατρός: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ καθαρὸς καὶ ἀνεπίληπτος καὶ ἀληθὴς ἀπόγονος τῶν Σπαρτῶν. τὸ δὲ ἔκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ τὸ πληθυντικὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀκέραιος καὶ ἀπὸ πατρός: — MTAB

944 Αἵμονος: ὁ Αἵμων, φησίν, ὁ πρεσβύτερός σου υἱὸς διὰ τὸ μεμολύνθαι τῇ μνηστείᾳ οὐ σφαγήσεται· ἀφθόρου γὰρ ἀνδρὸς χρεία: — MTAB

---

2 ἰδίου—γένοιτο] ἵλεωσ ἔσεται A τὸ τοῦ] τοῦ MT γένοιτο M ἐγένετο T 4 τῶν om. A 5 ἐδέετο M τὸ om. A 7 ἄνδρας om. M 9 τῶν om. A 13 πέντε] ἕνα A κατήγαγεν T 15. 16 ὡς Αἰσχύλος φησίν referas ad Sept. 395 cl. schol. vs. 670 Ap. Rh. III 1179 Apollod. III 4, 1, 5 Paus. IX 5,3 16 πέλ(ω) M πέλωροσ TAB 17 ἀγανὴν TA ὁ κλάσασ B 20 ἑνικὸν M 21 ἔγγονοσ T καὶ] ὡσ A μητρὸς] πατρὸσ T 22 ἀπὸ om. TA πατρός] μητρόσ T 23 ἀντὶ τοῦ om. A ἀνεπίπληκτοσ B ἀληθῶσ M 25 ἀντὶ τοῦ om. A in fine add. καὶ ἀπὸ μητρὸσ A 27 μεμολυνθῆναι M

945 θάνατον κωλύουσιν: — M^gA^g

946 κεἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατ': ἢ καθὸ ἐμνηστεύσατο, ἢ ἐπεί, ὡς λέγουσι, λάθρα αὐτῇ συνῆλθε. τοῦτον δὲ ὡς μάντιν εἰδότα εὐφήμως εἰπεῖν: — MTAB

ἀλλ' ἠγγύηται πρὸς γάμον: — M^gB^i

947 παιδίον: — M^gA^g

τῇδ' ἀνειμένος πόλει: ἀντὶ τοῦ ἱερωθεὶς καὶ σφαγεὶς ὑπὲρ τῆς πόλεως: — MM^gTAB

ἄφετος ἀπολελυμένος: — M^g

949 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ: μόνος γὰρ ἐσώθη τῶν στρατηγῶν· διὸ εἶπε νόστον. πικρὸν δὲ διὰ τὴν λύπην τῶν συνεστρατευμένων: — MTAB

950 κατὰ κοινοῦ τὸ θήσει· ποιήσει θανατηφόρον μοῖραν: — M^g

951 ἐνδόξους: — M^gA^g

τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν: τοῖν δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον ἑλοῦ, ἢ τοῦ παιδὸς τεθνηκότος σῶσαι τὴν πόλιν, ἢ τῆς πόλεως καταστραφείσης σῶσαι μὲν τὸν υἱόν· οὐ μὴν οὐδ' αὐτὸν σώσεις· μετ' οὐ πολὺ γὰρ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς πόλεως ἀπολεῖται: — MTA

ἐπίλεξαι: — M^gA^g

954 τῇ μαντικῇ τῇ διὰ πυρός: — M^gA^g

955 ὁ μέν ἀντὶ τοῦ γάρ: — $M^gA^gB^i$

956 ἐχθρός: — M^gA^g

957 ψευδῆ λέγων ὑπὸ τῆς ἐλεημοσύνης: — M^gTA^g

ἤτοι τοῖς μαντευομένοις: — M^gT

958 ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν: ἀδικεῖ εἰς θεοὺς ψευδόμενος καὶ κρύπτων τὸ ἀληθές: — MAB

959 μαντεύεσθαι: — M^gA^g

960 Κρέον, τί σιγᾷς: τὴν φωνὴν ἄηχον ἐπισχὼν καὶ οὐκέτι φθεγγόμενος, ὡσεὶ ἔλεγεν· οὐ σιωπῆς σοι καιρὸς ἀκούσαντι τοιαῦτα, ἀλλὰ βουλεύσασθαί τι καὶ πρᾶξαι: — MTAB

---

2 initio ἢ om. A   3 ὡς om. M καὶ T   post λέγουσι add. ὅτι M   αὐτῇ om. B   οὗτοσ A   δὲ om. T   3. 4 μάντισ εἰδὼσ ἐφήμωσ εἶπεν A   7. 8 scholio 2—4 adi. B initio add. ἀνειμένοσ δὲ πόλει   7 ἀντὶ τοῦ om. A   καὶ σφαγεὶς om. B   σφαγιασθεὶσ M^gTA 7. 8 τῆι πόλει ταύτῃ M^gAB τῇ πόλει αὐτῇ T   11 στρατευομένων MT συστρατευσάντων A συστρατευσαμένων B   16 τῆς om. M   17 δ' οὐδ' A δ' M   18 ἀναιρεῖται A   24 ἤτοι] ἢ τοῦτο T τοῦτο M^g in fine add. ἀδικεῖ M^gT 25. 26 initio add. ἀντὶ τοῦ B   28 τὴν B τί MTA   29 ὡσεὶ] υἱεῖ M   σοι om. A

ἄηχον: — M^g

ἀποκλείσας ἀποκόψας: — M^g

σχάσας: μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας ἀποκλείσας. ἄφθογγον δὲ ἀντὶ τοῦ ἄηχον: — AB

961 κἀμοὶ γὰρ οὐδὲν ἧττον: κἀγὼ γάρ σοι οὐδὲν ἧττον συναλγῶ· ἀλλ' οὐ σιωπῆς, βουλῆς δὲ μᾶλλον καιρός ἐστιν· διὸ ἔδει λέγειν: — MTAB

ἀντὶ τοῦ πάρεστιν: — M^g

962 λείπει τὸ πρᾶγμα: — M^gA^gB

963 νῦν λύπης: — M^gA^g

964 ἀντὶ τοῦ παραθεῖναι: — M^gA^gB

966 εἰς τὸ φονευθῆναι: — M^gA^g

οὐδ' ἂν τὸν αὑτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν: τὸ ἑξῆς ἐν εἰρωνείᾳ. αὐτὸς δὲ θνήσκειν ἕτοιμος· ἐν καιρῷ γάρ ἐσμεν τοῦ ἀποθνήσκειν, γέροντες ἐσμέν: — MTA

967 μή μ' εὐλογείτω: ὡς δόξαν μέλλοντα ἔχειν τὸν υἱὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως δεδωκότα: — MTA^gB

968 αὐτὸς δ' ἐν ὡραίῳ: ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευτῆς ὑπάρχω γέρων ὤν: — M

καιρὸν ἔχω τοῦ θανάτου: — M^gA^gB

γράφεται ἵσταμαι: — B^1

969 πατρίδος ἐκλυτήριον: λύτρον ὑπὲρ τῆς πατρίδος: — MTA^gB^1

ἀπολυόμενος τὴν πατρίδα τῶν περιεστώτων αὐτῇ κακῶν: — MTB

970 ἄγε δή: — M^g

971 ἀκόλαστ' ἐάσας: τὰ τολμηρὰ καὶ προπετῆ, τὰ μὴ ὑποπίπτοντα κολάσει, μετ' ἐξουσίας λεγόμενα: — MTAB

---

3 post μεταφορικῶς add. ἀποσχάσας A ἀντὶ τοῦ om. B 5 γάρ om. B σοι οὐδὲν B οὐδέν σοι TA οὐδὲν M 5. 6 συναλγῶ] σου ἀλγῶ M 6 καιρὸς μᾶλλον AB λαλεῖν B in fine add. σε B 9 in fine add. δῆλον πρᾶγμα A^g δῆλον τὸ πρᾶγμα B 11 in fine add. πόλει M^g 14 αὐτὸν T δὲ δὴ A γάρ ἐσμεν om. T 16. 17 nihil nisi ὡς ὑπὲρ τῆς πόλεως τὸν υἱὸν δεδωκότα habet B 16 initio add. ἐπαινείτω A^g 20 ἔχω τοῦ] ἔχον^{τ} M^g ἔχοντι A^g ἔχοντι τοῦ B 22 τῆς om. B^1 26 τὰ—καὶ om. A τὰ om. B ἀντὶ T καὶ om. TB τὰ] καὶ M 27 ἐξουσίας δὲ B

ἀνεξέταστα, ἀβασάνιστα, τόλμης γέμοντα: — M^{g}TA

973 λέξει γὰρ ἀρχαῖς: τοῖς ἄρχουσι δηλονότι. ἦρχει οὗτος· ὁ γὰρ ἐπιφερόμενος πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολὼν περιττός ἐστιν: — MTAB

καὶ στρατηλάταις τάδε: τοῖς ἡγεμόσι, τοῖς βασιλεῦσιν: — MM^{1}A^g

974 πύλας ἐφ' ἑπτά: ἐπὶ τοὺς στρατηλάτας μετελθών: — MM^1

975 προλάβωμεν: — M^{g}A^{g}B^1

976 βραδύνης: — M^{g}A^{g}B^1

978 μακράν: — M^{g}A^g

979 ἐκπονεῖν δ' ἐμέ: ἀνύειν ἐκπληροῦν: — MA^{g}B

980 παρελθὼν τοὺς Δελφοὺς φεῦγε: — M^{1}A^g

ποῖ με χρὴ πάτερ μολεῖν: ἐκ τῶν Δελφῶν δηλονότι. εἰς οὐδὲν χρήσιμον τοπογραφεῖ. μᾶλλον δὲ αὐτὸν ἐχρῆν σκοπεῖν ὅπως τῶν πολεμίων παρακαθεζομένων λήσεται ὁ Μενοικεὺς φεύγων: — MTAB

981 ὄνομα ἔθνους, ἀπὸ Αἰτωλοῦ οἰκιστοῦ: — M^1

ἐκ τῆς Αἰτωλίδος γῆς: — M^{1}A^g

982 ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Θεσπρωτοῦ τοῦ Διός: — M^{1}AB^g

σεμνὰ Δωδώνης βάθρα: τὰ σεβάσμια τῆς Δωδώνης θεμέλια: — MTAB

ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ, φησίν, ὅπου τὰ τῆς Δωδώνης βάθρα· Δωδώνη γὰρ ἐγγὺς Θεσπρωτίας, ἐν ᾗ Διός ἐστιν ἱερόν: — MTA

983 ἀποφατικῶς. ἐγνώρισας: — M^1

φύλαγμά μοι γενήσεται, ὅ ἐστι· ποία με πόλις δεξαμένη σώσει: — M^{1}A^{g}B

984 πόμπιμος ὁ δαίμων: αὐτός, φησίν, ὁ Ζεὺς πέμψει σε, χρησμῳδήσας δηλονότι ποῖ δεῖ σε σταλέντα σωθῆναι: — MT

† ἐκεῖνος ὁ θεός, ὁ Ζεύς, μαντεύσεται ποῖ δεήσει οἰκεῖν: — B

εὐπορία: — M^{g}A^g

985 ἐγὼ πορεύσω χρυσόν: ἀποστείλω. εἴποι δ' ἄν τις·

---

1 initio add. ἀτελῆ A 2 ἦρχει δὲ B εἶπει M 2. 3 οὗτος om. A 3 γὰρ ὁ A πύλαισ T μολὼν om. T 4 περιττόσ ἐστι post ἐπιφερόμενος coll. B om. M 10 ἀντι του ἀκούειν B πληροῦν MA^g 12 post Δελφῶν add. περάσασ B 13 οὐδὲν δὲ B 14 παρακαθιζομένων B λήσει B φεύγων ὁ μενοικεύσ B φεύγων om. A 17 τοῦ om. A 20. 21 scholio quod praecedit adi. MTA 23 πόλισ με B 25 ante ὁ ins. ὁ δαίμων ὅ ἐστιν T παραπέμπει T 26 δέει T 27 μαντεύεται B

ἕως οὗ ἀποστείλῃς τὸν χρυσὸν, πόθεν ἕξει τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια: — MTAB

986 ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην: πρὸς τὴν σὴν ἀδελφὴν ἀπελθών· πλεονάζει γὰρ τὸ ὡς: — MTAB

ἄλλως: πρῶτον, φησὶ, πρὸς τὴν σὴν ἀδελφὴν θέλω ἀπελθεῖν, ἥτις με ἀνέθρεψε στερηθέντα τῆς μητρός: — MTA

988 μητρὸς στερηθείς: ἐναντίως ἱστορεῖ Σοφοκλῆς. μετὰ γὰρ θάνατον Μενοικέως ἡ μήτηρ αὐτοῦ ζῇ, ὡς ἐν Ἀντιγόνῃ φησί [1180]· 'καὶ μὴν ὁρῶ δάμαρτα τὴν Κρέοντος': — TAB

989 προσηγορήσων εἶμι: προσηγορήσων αὐτὴν εἶμι καὶ σώσων τὸν βίον: — MTAB

ἄλλως: σώσων τὴν πόλιν· οὐ γάρ, ὡς ὁ πατὴρ ᾤετο: — MTAB

990 ἀλλ' ἄγε δή: — M^iM^gA

σπεῦσον ἄπελθε· μὴ σαυτὸν ἐμπόδιζε πρὸς τὴν σωτηρίαν: — M^gAB

992 κλέψας λόγοισιν: ἀπατήσας παραλογισάμενος: — MA^g

τὸ ἑξῆς· εἷλον ἃ βούλομαι τυχεῖν: — MA^gB^i

993 ὅς μ' ἐκκομίζει πόλιν: ἐκπέμπει τὴν πόλιν τῆς εὐτυχίας ἀποστερῶν: — MA

φυγαδεύει ἐκπέμπει: — M^gA^gB

τῆς εὐτυχίας: — M^gA^g

994 λείπει τὸ ἐμέ· ⟨ἐμὲ⟩ δίδωσιν: — M^g

996 ἐγέννησεν: — M^gA^g

997 ἵνα οὖν: — M^iA^g

999 αἰσχρὸν γάρ· οἱ μὲν θεσφάτων: αἰσχρὸν γάρ, εἰ οἱ μὲν καὶ ἄνευ θεσπισμάτων μάχονται καὶ οὐ δι' ἀνάγκην δαιμόνων· αὐτὸς δὲ ἠναγκάζετο διὰ τὴν μῆνιν τῶν θεῶν: — MTA

† ἀντὶ τοῦ· οὐκ εἰς μαντείαν καλούμενοι· αὐτὸς γὰρ ἠναγκάζετο διὰ τὴν μῆνιν τῶν θεῶν. λείπει τὸ εἰ· εἰ οἱ μὲν ἄνευ μαντείας μάχονται: — B

οἱ μὲν μαντείας ἀπηλλαγμένοι: — M^gA^g

1006 τὸν Ἥλιόν φησι, τὸν ἄστρων δεσπότην: — M^gA^g

---

1 ἀποστείλῃ A τὸν χρυσὸν om. A ἕξοι A 3. 4 ἐπελθών M ἄπελθε B 4 γὰρ om. A 6 στερηθέντος T 8 ὡς καὶ A φησί om. A 9 καὶ μὴν] ὡς μὴ A τοῦ A 10 παρηγορήσων T εἶμι αὐτὴν M εἶμι καὶ εἶμι TA 14 μὴ σὺ B σαυτὸν om. A πρὸς om. A τὴν σὴν A 19 in fine add. ὑπεξάγει τῆς πόλεως τῆς εὐτυχίας ἀποστερῶν με B 24 εἰ om. T ὅτι A 25 δὲ] γὰρ A

μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν' Ἄρην τε: τὸν Ἥλιόν φησι καὶ τὸν Ἄρην τὸν τοῦ ἐμοῦ φόνου αἴτιον: — MB

1007 ἀνατεῖλαντας: — $M^g A^g B^g$

1008 ὁ γὰρ Ἄρης αἴτιος τῶν Σπαρτῶν δράκοντα καταστήσας αὐτόθι φύλακα τῆς κρήνης, ἐξ οὗ τῶν ὀδόντων οἱ Σπαρτοί: — MTAB

δεσπότας κατέστησεν: — M^gTAB^i

ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἄπειμι ἔξω χθονός: — M^iTAB^i

1009 ἀλλ' εἶμι: οὐκ ἐκφεύξομαι, ἀλλ' εἶμι πρὸς θάνατον ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων: — MTAB

τῶν λίθων τῶν ἐπάνω τοῦ τείχους: — M^gA

1010 σφάξας ἐμαυτόν: διαφέρει σηκὸς καὶ ἄδυτον. ὁ μὲν γὰρ σηκὸς ἐπὶ ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἄδυτον ἐπὶ θεοῦ: — MTAB^i

Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς [frg. 4] ὑπὸ τοῦ Λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα· Νικόστρατος [FHG IV p. 466] δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός: — MTAB

τὸ ἑξῆς· εἰς τὸν σηκὸν σφάξας ἐμαυτὸν ἀπὸ τειχέων, ὡς τοῦ σηκοῦ πλησίον τοῦ τείχους ὄντος: — MTAB

σπήλαιον: — $M^g A^g$

μέλανα σκοτεινόν: — $M^g A^g$

1011 ὁ Τειρεσίας: — $M^g A^g$B

ἐκέλευσεν: — M^g

δεῖ τόνδε θαλάμαις, οὗ δράκων ὁ γηγενὴς ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος, σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοάς [931]: — B

1013 στείχω δὲ θανάτου: λείπει ἡ διά· διὰ θανάτου δῶρον παρέξω τῇ πόλει οὐκ αἰσχρόν: — MTAB^i

---

1. 2 καὶ τὸν Ἄρην om. B 2 τὸν αἴτιον τοῦ ἐμοῦ φόνου B 4. 5 scholio 1. 2 adi. MB, om. ὁ γὰρ Ἄρης et ins. ἄρη δὲ φοίνιον ἐπειδὴ οὗτοσ B 5 φύλακασ M 6 δεσπότασ ἔστησεν M^g κατεστήσατο δεσπότασ B^i κατεστήσατο T 7 scholio quod praecedit adi. TA, add. δὲ post κοινοῦ T 8 οὐκ ἐκφεύξομαι om. TA ἄπειμι TA πρὸς om. TA θανάτου A θάνατον τῶν T ἐξ om. B 10 ἐπάνω A ἐξεπάλξεων M^g 11 γὰρ om. A 12 τάφου ἀνθρώπου B 13. 14 scholio quod praecedit adi. M add. δὲ post Σωσιφάνης 13 τωγικοσ M τοῦ om. A 15. 16 scholio quod praecedit adi. MTA, add. δὲ post τὸ MT om. τὸ ἑξῆς A 15 εἰς τὸν σηκὸν om. M ἐμαυτὸν] ἐμβῶ τῶν A τῶν τειχέων AB 21—23 scholio 19 adi. B 22 δοῦναι γῆι B 24 ἡ] τὸ B^i διὰ ἢ διὰ TA θανάτου μου A 25 παράσχω M τῆι πόλει post δῶρον coll. B^i

1015 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος: εἰ ἕκαστος ὃ κατὰ δύναμιν εἶχεν ἀγαθὸν εἰσέφερε τῇ πατρίδι, ἐκτὸς ἂν ἦσαν κακῶν αἱ πόλεις: — MTAB^{1}

κτησάμενος: — $M^{g}A^{g}$

1016 διέλθοι τοῦτο: μεταχειρίζοιτο καὶ εἰς μέσον φέροι. τουτέστι διεξέλθοι καὶ μεταχειρίζοιτο: — MTA

διεξέλθοι καὶ εἰς μέσον φέροι: — M^{g}

1018 ἀποπειρώμεναι: — $M^{g}A^{g}$

1019 ἔβας ἔβας ὦ πτεροῦσσα: πρὸς οὐδὲν ταῦτα· ἔδει γὰρ τὸν χορὸν οἰκτίσασθαι διὰ τὸν θάνατον Μενοικέως ἢ ἀποδέχεσθαι τὴν εὐψυχίαν τοῦ νεανίσκου. ἀλλὰ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν Σφίγγα διηγεῖται τὰ πολλάκις εἰρημένα: — MTAB

πτεροφόρε: — $M^{g}A^{g}$

Γᾶς λόχευμα: γέννημα· ἐκ γῆς γὰρ ἀνεδόθη: — M$M^{g}A^{g}$

Γᾶς λόχευμα: γέννημα. ἀντὶ τοῦ ὦ πτεροφόρε. γῆς γέννημα: — TAB

† ἄλλως: παρόσον ὅτι ἐν ὄρεσι διατρίβουσα τὸ πρὶν καὶ μὴ φαινομένη ἐξαίφνης ἐπέστη τοῖς Θηβαίοις, διὰ τοῦτο ἔδοξεν οἷον ἐκ γῆς ἀναδοθῆναι: — A

† ἐπορεύθης, ὦ πτερωτή, γῆς θρέμμα καὶ γέννημα: — B^{1}

1020 γέγονε γὰρ ἡ Σφὶγξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος: — MM^{1}AB

† οὗτος δὲ ὁ Τυφὼς εἷς ἦν τῶν Τιτάνων, οὓς ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε· καὶ αὐτὸν δὲ ἐν τῷ Αἴτνῃ κατεκεραύνωσεν, ὅθεν ἔκτοτε ἐν τῷ Αἴτνῃ τὸ πῦρ ὑπανάπτεται: — A

ἐπεὶ ἡ Ἔχιδνα ὑπὸ γῆς κατῴκει: — T$A^{g}B^{1}$

1021 Καδμείων ἁρπαγᾷ: λείπει ἡ ἐπί· ἐπὶ ἁρπαγῇ τῶν Θηβαίων: — M$M^{g}A^{g}B^{1}$

1022 πολλοὺς φθείρουσα: — $M^{g}A^{g}$

ἐπεὶ τὰ μὲν παρθένου εἶχε, τὰ δὲ θηρίου: — A^{g}B

1023 πολέμιον σημεῖον: — $M^{g}A^{g}B^{1}$

---

1 εἰ om. TA εἰ γὰρ B^{1} ἕκαστοσ φησὶν B^{1} 2 ἀγαθὰ T εἰ εἰσ ἔν ἔφερε A τῇ πόλει M κακῶν] πᾶσαι κακοῦ B^{1} 5 in fine add. τοῦτο A 9 διὰ] καὶ B τοῦ μενοικέωσ TA 10 εὐτυχίαν TAB οἰδίπου MTA τῆσ σφιγγὸσ MTA 10. 11 διηγοῦνται B 14. 15 scholio 8—11 adi. B initio add. λόχευμα δὲ γῆς γέννημα om. B 20 scholio 13 adi. M, scholio 14. 15 B scripto ἡ δὲ σφὶγξ γέγονεν ἐγέγονε M 21—23 scholio quod praecedit adi. A 24 ἐπειδὴ B^{1} γῆν B^{1} 28 scholio 20 adi. B initio add. μιξοπάρθενον δὲ ἐπειδὴ B

1024 συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ φοιτήεσιν: — $M^gA^gB^1$
μεμηνόσιν: — M^gA^g
† φοιτᾶσιν: ὁρμητικοῖς, φοιτητικοῖς, οἷς ἐφοίτα καὶ διίπτατο: — TA
† ἄλλως: ἥτις γάρ, ἡ Σφὶγξ, ἐν τοῖς πανταχοῦ πετομένοις σου πτεροῖς καὶ ἐν ταῖς σιαγόσιν ὠμὰ τὰ σώματα σιτουμέναις μετεωρίζουσα καὶ ἐξαίρουσα καὶ ἁρπάζουσα ἐκ τῶν Διρκαίων τόπων, ἤτοι ἀπὸ τῶν Θηβῶν, τοὺς νέους διὰ τὴν ἄλυρον καὶ ἀνήδυντον καὶ ἀνάρμοστόν σου μοῦσαν, ἤτοι διὰ τὸ αἴνιγμά σου, καὶ τὴν τιμωρίαν, τὴν ἀπώλειαν, τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῦσαν ἔφερες ἄχεα τῇ πατρίδι φόνου προξενητική: — A
1025 χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις: τοῖς ὄνυξι τοῖς ὠμὰ κρέα ἁρπάζουσι πρὸς σίτησιν: — $MTAB^1$
νῦν σιαγόσιν: — M^gA^g
ὠμὰ σιτουμένοις: — M^gA^g
1026 ἐκ μέρους τὸ πᾶν· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν Θηβῶν: — M^1A^gB
ἥτις ποτέ, ⟨ἡ⟩ Σφίγξ: — M^1A^g
1027 πεδαίρουσα: ἀπὸ τοῦ πεδίου μετεωρίζουσα καὶ αἴρουσα εἰς ὕψος: — TAB
1028 ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν: ἄλυρον μοῦσαν τὸν θρῆνον παρόσον πρὸς αὐλόν, οὐχὶ πρὸς λύραν, ᾔδοντο οἱ θρῆνοι, ἱερὰν Ἀπόλλωνος νομιζομένην· ἀπενθὴς δὲ θεὸς Ἀπόλλων. Αἰσχύλος [Ag. 1027]· 'τί ταῦτ' ἀνωλόλυξας ἀμφὶ Λοξίου· οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν'.
ἡ ἀμφί δὲ πρὸς τὸ ἔφερες: — MTAB
† τουτέστι· περιέφερες καὶ περιῆγες ἄναυλον καὶ ἀνήδονον ᾠδήν. λέγει δὲ τὸ αἴνιγμα: — AB
ἢ διὰ τοὺς γενομένους θρήνους ἢ διὰ τὰ αἰνίγματα: — $M^gA^gB^1$
1029 ἀπολομένην ἀπώλειαν: — M^1A^g
1030 ἔφερες ἔφερες: ὦ Σφὶγξ ἥτις † Ἐρινὺς ἄχεα ἧς τῇ

1 φοιτήσεσι M^gB^1 3 ἐφίπτατο καὶ διεφοῖτα T 6 πότων A 9 ἔφερεν A 11. 12 scholio 1 adi. B^1 initio add. χαλαῖσι δὲ 11 ὄνυξι] ὀρνέοισ M τὰ κρέα B^1 12 σίτισιν TAB^1 13 cf. Hesych. s. v. χηλή 15 ἀπὸ] ἐκ B 17 ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ B 20 ἦδον τὸν θρῆνον T ἱερὰ T ἱεροὶ M 21 νομιζόμενοι MT ὁ ἀπόλλων M Αἰσχύλος om. T 22 ἀνωτότυξας Aeschylus θρηνεῖν M θρηνεῖν τοῦ T θρηνειτοῦ A 23 ἔφερε B 24. 25 scholio quod praecedit adi. AB 24 καὶ (prius)] ὡσ A 26 γινομένουσ B^1 τὸ αἴνιγμα B^1 28 Ἐρινὺν ἔφερες? ἣν MTA

πατρίδι. ἢ καὶ Ἐρινὺν καὶ ἄχεα [φόνους λέγει ταῖς Θήβαις], ἀντὶ τοῦ· τὰ λύπης αἴτια καὶ φόνου κατὰ τῆς πατρίδος ἔφερες: — MTA

φόνους λύπας ταῖς Θήβαις: — $M^iA^gB^i$

1031 φόνια φόνιος ἐκ θεῶν: τινὲς τὸ φόνια πρὸς τὸ ἑξῆς· ὃς τάδε τὰ φόνια πράξας ἦν, φόνιος ὁ θεός: — $MTAB^i$

ἄλλως: ὁ ἐκ θεῶν ταῦτα πράξας φόνιος ἦν αὐτός: — $MTAB^i$

παρόσον τὴν Σφίγγα ὁ Διόνυσος ἔπεμψε τοῖς Θηβαίοις ὡς † ἐναντίον λέγειν: — M^iA^i

1033 ἰάλεμοι: οἱ δὲ θρῆνοι ἐστενάζον⟨το⟩ ἐν τοῖς οἴκοις. ἔνιοι δὲ οὕτως· αἱ δὲ ἰάλεμοι τῶν παρθένων καὶ τῶν μητέρων ἐστέναζον ἐν τοῖς οἴκοις πενθοῦσαι αἱ μὲν τὰ τέκνα, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς: — MTAB

1035 † ἐστέναζον: καὶ ἐστενάζοντο οἱ ἰάλεμοι, θρῆνοι, τῶν μητέρων καὶ τῶν πατέρων διὰ τὴν βοὴν καὶ τὴν λαλιὰν τῆς Σφιγγὸς τὴν ἰήιον καὶ λοξήν, παρόσον ὁ ἰήιος ὕμνος τῷ Λοξίᾳ Ἀπόλλωνι ᾄδεται.

ἢ οὕτως· ἐστέναζον ἰάλεμοι τῶν πατέρων καὶ τῶν μητέρων ⟨ἰήιον βοήν⟩, ἤτοι τὴν θρηνητικήν. τὸ γὰρ ω̄ τὸ σχετλιαστικὸν λέγεται καὶ ἰώ καὶ ἰή. εὑρίσκεται γὰρ ἐν τοῖς ποιηταῖς οὕτως, ἰὴ ἰή, ὡς τὸ ἰὼ [καὶ] ἰώ: — A

1036 ἰήιον μέλος: θρηνητικὴν βοήν. ἐπὶ μὲν θρήνων ψιλοῦται, ἐπὶ δὲ παιάνων δασύνεται: — MTAB

ἐθρήνει θρηνητικὴν βοήν: — M^gA^g

† παιάνιον φωνήν. παιὰν δέ ἐστιν ᾆσμα ᾀδόμενον ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ἢ δεινῶν τινων: — B^i

1039 ὁ δὲ στεναγμὸς βροντῇ ἦν ὅμοιος: — $M^iA^gB^i$

1041 ἁρπάσειεν, οἷον· ὅταν ἀφαρπάσειεν ἡ Σφίγξ τινα τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς πόλεως, θρῆνος καὶ βοὴ ἐγίνετο: — M^iTA^g

---

1 φόνου MT φόνον A pro λέγει scribas λύπας, dittographiam habebis scholii 3 τὰσ θήβασ A 2 τοῦ—καὶ] τὰσ λύπασ ἀρτίασ ἐπὶ T τὰσ λύπασ τὰσ ἐπὶ A post φόνου ins. γενομένασ TA κατὰ] καὶ M 4 τινὲς—ἑξῆς om. M φόνιον TA τὰ B^i 5 ὃς] ὁ M φόνιοσ ἦν $MTAB^i$ 6 ὁ om. B^i 7 αὐτὸσ φόνιοσ ἦν B^i οὗτοσ A 7. 8 schol. Hesiod. Theog. 326 Λύκος .. ἐν τῷ περὶ Θηβαίων αὐτὴν ὑπὸ Διονύσου πεμφθῆναί φησι .. ὡς ἐν Ἀντιγόνῃ λέγει Unger parad. Theb. p. 386 ἐκεῖνον αἴτιον λέγει Münzel 9 ἐστενάζοντο om. M 10 ἔνιοι—ἰάλεμοι om. M 10. 11 ἐστέναζον γὰρ M 11 τοὺς om. B 15 ἤιον A ἤιοσ A 20. 21 scholio 9—11 adi. B initio add. ἰήιον δὲ βοὰν 20 διὸ ἐπὶ B μὲν οὖν A 21 παιωνων B 25 ἐφόμοιοσ B^i 26 οἷον M^i οἷ T ἢ A^g 27 τί γινεται M^i γίνεται T

1043 Πυθίαις ἀποστολαῖσιν: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Πυθίου ἀπεσταλμένος. κατὰ χρησμὸν γὰρ τούτου ἦλθεν εἰς Θήβας: — MTA

ταῖς τοῦ Ἀπόλλωνος παραπομπαῖς: — MgAg

1044 Οἰδίπους ὁ τλάμων: πυνθανομένῳ γὰρ Οἰδίποδι περὶ τῶν γονέων ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὡς ἀποκτείνας τὸν πατέρα γαμήσει τὴν μητέρα. διὸ εἰς Θήβας ἦλθεν, οὐκ εἰς Κόρινθον, φοβούμενος μή πως Πόλυβον φονεύσας γαμήσῃ Μερόπην: — MTAB

1046 τότ' ἀσμένοις: διὰ τὸ λῦσαι τὸ αἴνιγμα. πάλιν δὲ ἄχη συνάπτει διὰ τὸν γάμον τῆς μητρὸς καὶ τὰ λοιπά: — MTABi

ὁ αὐτὸς δὲ πάλιν, φησὶ, καὶ λύπας αὐτοῖς προσετρίψατο γήμας τὴν μητέρα καὶ φύσας τοὺς περὶ Πολυνείκην ἐξ ἀνόμων γάμων, οἳ νῦν διὰ τὰς τούτου ἀρὰς εἰς ἀγῶνα καὶ πόλεμον κατέστησαν. τὸ δὲ ὕστερον γενόμενον προανεφώνησεν· οὐ γὰρ εὐθὺς ὡς ἐπεδήμησεν ἄσμενοι αὐτὸν εἶδον, ἀλλ' ὅτε ἔλυσε τὸ αἴνιγμα. λείπει δὲ τὸ ἦλθεν: — MTA

ἀπὸ κοινοῦ τὸ συνάπτει· ⟨συνάπτει⟩ ἄχη: — MiBi

1049 καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων: τὸ ἑξῆς· καλλίνικος γὰρ ὢν τῶν αἰνιγμάτων τῆς Σφιγγὸς γάμους συνάπτει τῇ μητρί: — MTAB

νικηφόρος ὢν τῶν ἀσαφῶν λόγων τῆς Σφιγγὸς συνάπτει γάμους κακοὺς τῇ μητρὶ αὐτοῦ: — MiTAg

1051 τὴν πόλιν ἐξ αἱμάτων ἀμείβει: — Mg

δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει: τὴν πόλιν δι' αἱμάτων ἐναλλάσσει. τὸ δὲ ἀμείβει ἀμείβεσθαι ποιεῖ ἐμβαλὼν διὰ καταρῶν τοὺς παῖδας εἰς φιλονεικίαν: — MTAB

ἄλλως: τὰ πρῶτα κακὰ δι' αἱμάτων ἤλλαξε δευτέρῳ φόνῳ ἐμβαλὼν τοὺς παῖδας διὰ τῶν καταρῶν εἰς φιλονεικίαν: — MTAB

1052 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα: εἰς μεμισημένην φιλονεικίαν. λέγει δὲ τὴν μονομαχίαν τῶν ἀδελφῶν: — MAgBg

---

1 ἀντὶ—Πυθίου om. M ἀπὸ TA πυθίους A πυθίου ὁ ἥλιος T 1. 2 ἀπεσταλμένος δὲ M ἀποσταλμένος A 4 πυνθανόμενος T τῶν om. A 5 ἔχρησεν B εἴρηκεν MTA 10—14 scholio quod praecedit adi. MTA 10 ὁ] καὶ A φησι πάλιν A οὕτω καὶ T οὐ καὶ A αὐτῶ M αὐτὸς TA 11 τοῖς T 12 τὰς om. T τούτου om. M 14 τὸ αἴνιγμα Vat. 1332 om. MTA 16 δὲ τὸ Bi ἄχη om. Bi 18 τῆς μητρός MTA in fine spatium unius uersus in B 19 ὢν] ἂν T 20 αὐτοῦ] ἔκρινεν Mi 22—24 scholio p. 360,10—14 adi. B post τὴν πόλιν add. δὲ 22 διαλλάσσει MT 23 ἀμείβει om. M ἐμβαλὼν δὲ B 26 τῶν om. B 28 τῶν ἀδελφῶν] καταβαλὼν Bg

1053 ἐμβαλών. ἀνελών: — M[g]

τὰ ἄθλια τέκνα διὰ τῆς κατάρας: — M[g]

ἀραῖσι τέκεα μέλεος: ἀπὸ τούτων ἐχρῆν εὐθέως ἄρξασθαι τὸν χορόν. ἐκεῖνα γὰρ περιττά ἐστιν: — MTAB

1054 ἀγάμεθ' ἀγάμεθα: μετέβησαν ἐπὶ τὸν Μενοικέως φόνον. θαυμάζομεν, φησὶν, ἐκπεπλήγμεθα τὸν παῖδα ἀνταλλασσόμενον ἑκουσίῳ θανάτῳ τὴν εὔκλειαν: — MTAB

λείπει τὸ ἐκεῖνον: — M[g]A[g]B[i]

1059 νικηφόρα ἐπικρατῆ ποιήσων: — M[g]A[g]

1060 γενοίμεθ' ὧδε ματέρες: εἴθε, φησὶν, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ ἡμεῖς εὐτυχήσαιμεν τοιούτων τέκνων. ὡς παρθένοι δὲ παρθένῳ θεῷ εὔχονται ταύτην τέως εἰδυῖαι θεόν: — MTAB

ἄλλως: ἡμεῖς αἱ γυναῖκες. συμπεριλαμβάνει γὰρ τὸ πᾶν γένος τοῦτο λέγουσα: — MTAB

κατὰ τὸν Μενοικέα: — M[g]

1061 γράφεται φίλα: — M[g]

ἀναγκαίως ἐπειδὴ παρθένος: — M[i]

1062 Παλλὰς ἃ δράκοντος: δοκεῖ Ἀθηνᾶ συμπρᾶξαι τῷ Κάδμῳ κατὰ τῶν Σπαρτῶν. διὸ καὶ ἱδρύσατο ταύτην Ὄγκαν προσαγορεύσας τῇ τῶν Φοινίκων διαλέκτῳ. ἐπεγέγραπτο δὲ τῷ ἱερῷ τούτῳ· ‘Ὄγκας νηὸς ὅδ' ἐστὶν Ἀθήνης ὅν ποτε Κάδμος εἵσατο βοῦν θ' ἱέρευσεν ὅτ' ἔκτισεν ἄστυ τὸ Θήβης’: — MTAB

ἄλλως: προνοίᾳ γὰρ Ἀθηνᾶς λίθῳ τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν ὁ Κάδμος· ὡς καὶ ἀνωτέρω [667] Παλλάδος φραδαῖσι: — MTA

κατήνυσας ἐφόνευσας: — M[g]A[g]

1063 ἐν περιφράσει τὸν Κάδμον: — M[g]

1064 ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον: ἐπὶ τὸν τοῦ δράκοντος φόνον: — A

ἄλλως: διὰ τὸν θάνατον τοῦ δράκοντος μηνίσαντος τοῦ Ἄρεως καὶ ἐπιπέμψαντος τὴν Σφίγγα: — AB

---

1 ἐκβαλών M[g] 3 τούτου TAB εὐθέως om. M 4 post χορὸν ins. ἀπὸ τούτου ἐχρῆν ἄρξασθαι τὸν χορὸν A εἰσίν B 6 φησὶ καὶ AB 8 λείπει] προσυπακουστέον B[i] 10 φησὶν om. T 11 ὡς] καὶ A 11. 12 πρὸς παρθένον θεὸν M παρθένον θεὸν TA 12 ταύτην—θεόν om. A 13. 14 scholio quod praecedit adi. B pro ἄλλως scripto γενοίμεθα δὲ εὔτεκνοι 13 γυναῖκεσ φησὶν B 18—22 cf. schol. Aesch. Sept. 149 Paus. IX 12,2 Steph. Byz. p. 482,20 20 δὲ] γὰρ A τῷ ἱερείῳ τούτῳ MTB τῇ τῶν φοινίκων διαλέκτῳ A 21 νοὸσ T ὅ ἐστιν A 23. 24 scholio 27—29 adi. A 24 ὡς om. A 28 τοῦ (alterum) om. B

1066 † καὶ γὰρ ἡ Σφὶγξ ἥρπαζεν, ὁ δὲ Μενοικεὺς πέπονθέ τι ὅμοιον: — TA^{g}B

1067 κλητικὸν ἐπίρρημα: — M^{g}

τυγχάνει: — M^{g}A^{g}

1068 ἀντὶ τοῦ· εἴπατε ἐκτὸς ἐλθεῖν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐξαγάγετε: — M^{g}

1069 διὰ μακροῦ μέν: βραδέως μὲν ἐξέρχῃ, ὅμως δὲ ἄκουσον, ἔξελθε: — MAB

1070 γράφεται κυδρή: — M^{g}

ἐνδοξοτάτη γύναι: — M^{g}

1072 ἆρά που: — M^{g}A^{g}B^{g}

1073 οὐ παρ' ἀσπίδα: ἐπειδὴ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ ἦν, νῦν δὲ κεχώρισται τοῦ δεσπότου, διὰ τοῦτο ὑπονοεῖ μὴ καὶ τέθνηκεν: — TAB

1075 ἐν τοῖς πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται ὁ στίχος: — AB

1077 μὴ τρέσῃς τόδ' ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου: μὴ κατὰ τοῦτο φοβῇ. καὶ γὰρ ἦλθον ἵνα σε ἀπαλλάξω φόβου. τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα: — MAB

ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα: — M^{g}

1078 τί δ'· ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί: ἀντὶ τοῦ ἑπτάπυλοι. πύργος γὰρ ἡ ἀσφάλεια: — MB

αἱ σκέπαι τῆς πόλεως αἱ ἑπτάπυλοι: — M^{g}AB

1079 ἀβλαβεῖς ἄκλαστοι στερραί: — M^{g}A^{g}B^{g}

1080 ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον: ἀντὶ τοῦ συνέβαλον· συμβαλόντες δὲ τοῖς Ἀργείοις κινδύνου διάπειραν ἔσχον: — MAB

1081 ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης: εἰς αὐτὴν εἰσι τοῦ πολέμου τὴν σφοδρότητα: — MTAB

ἄλλως: εἰς αὐτὸ τὸ ἀκμαιότατον τοῦ πολέμου ἦλθον: — MTAB

---

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἁρπαγαῖσι δὲ   1 καὶ ὁ δὲ μενοικεὺσ T ὁ μενοικεὺσ δὲ A^{g} 2 in fine add. ἁρπαγῆι B   7 δὲ om. A   7. 8 ἔξελθε ἄκουσον A ἔξελθε B   12 νυνὶ B   14 scholio 7. 8 adi. A γράφεται A   in fine add. οὗτοσ B   15. 16 μὴ—φοβῇ om. AB   16. 17 τὸ—ἵνα (om. γὰρ) ante καὶ γὰρ coll. B om. A   19. 20 scholio 15 17 adi. B initio add. ἑπτάπυργοι δὲ   20 αἱ ἑπτάπυλοι M   21 αἱ ἑπτάπυλοι σκέπαι τῆσ πόλεωσ B   ἑπτάπυλοι] ἑπτάπυργοι αἱ ἑπτάπυλοι πῦργοσ καὶ ἡ ἀσφάλεια A   22 ἀβλαβεῖσ ἄθραυστοι στερραί M^{g} ἀβλαβεῖσ ἄκλαστοι A^{g} ἀβλαβεῖσ στερραί B^{g} 23 συνέβαλον om. B   24 δὲ om. B γὰρ A   τοῖς Ἀργείοις om. M   25 ἐσ B   27 αὐτὸ τὸ om. A τὸ om. T

πόλεμος: — M^gA^g

1083 ἓν εἰπὲ πρὸς θεῶν: φιλοστόργου μητρὸς ἦθος· εὔχεται γὰρ ἑκάτερον εὐτυχεῖν. ἀκούσασα γὰρ περὶ Ἐτεοκλέους καὶ περὶ Πολυνείκους ἐρωτᾷ: — MTAB

1085 ζῇ σοι ἡ δυὰς τῶν τέκνων μέχρι ταύτης τῆς ὥρας: — $M^gA^gB^i$

1087 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι: φυλάσσοντες τοὺς πύργους. ὑπ' ἐκείνων πολιορκούμενοι. ὑμεῖς τειχήρεις ὄντες: — MTAB

1091 πρὸς τὸ πᾶσι τὴν πρᾶξιν καταφανῆ γενέσθαι: — M^iA^gB

μελάνδετον ξίφος: μέλαιναν λαβὴν ἔχον κερατίνην. ἢ σιδηρᾶν. Ἡσίοδος [Opp. 150]· 'μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος': — MTAB

σιδηρόδετον: — M^gA^g

1092 τὸ ἑξῆς· ξίφος σωτήριον: — $M^gA^gB^i$

1093 ἀντὶ τοῦ· τὰ τάγματα διέταξεν: — M^g

1095 ἔφεδροι λέγονται οἱ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πιπτόντων ἀναπληροῦντες τὰς [ἑαυτῶν] τάξεις: — M^i

ἀντιπάλους ἀνταγωνιστάς: — $M^gA^gB^i$

ἱππότας μὲν ἱππόταις ἔταξ': διὰ τοῦτο ἑπτὰ ἔταξε στρατηγοὺς πρὸς ταῖς ἑπτὰ πύλαις ἑαυτὸν οὐ συγκατατάξας ὅπως αὐτὸς περιέρχοιτο τὰς πύλας τῷ νοσοῦντι μέρει συμμαχῶν· ἐπάγει γὰρ [1163] ἐπειδὴ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας, ἄλλας ἐπῄει παῖς σός: — MTAB

† ἄλλως: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπεί, ἵνα ᾖ· καὶ ἐπεὶ λόχους ἔνειμεν. ἡ δὲ ἀπόδοσις εἰς τὸ δι' ὀλίγου περγάμων ἀπ' ὀρθίων εἰσορῶμεν: — A

1097 ὅπως: — M^gA^g

ἀδυναμοῦντι: — M^gA^g

εἴη ὁ σὸς παῖς, ὁ Ἐτεοκλῆς, βοήθεια: — $M^gA^gB^i$

1098 διὰ βραχέος χρόνου: — $M^iA^gB^i$

---

2. 3 εὔχεται—εὐτυχεῖν om. T 3 γὰρ (alterum) om. B περὶ (alterum) om. MA 5 ζῇ σοι om. B^i ἡμέρασ A^gB^i 8 ἢ ὑπ' AB ἡμεῖσ M 10 scholio 11. 12 adi. B initio add. ἐπ' ἄκρων δὲ πύργων 11. 12 cf. schol. Or. 821 Hesych. et. m. p. 551,40 Eust. p. 1039,23 11 μέλαναν MT 14 ξίφος] φῶσ M^g 18 ἀγωνιστάσ B^i 20 πρὸς om. A κατατάξασ B 21 γὰρ om. A οὖν B 22 ἐπειδὴ om. A εἶδεν A πύλας—ἐπῄει om. A sed in fine add. ἄλλασ ἐπήϊξεν ἐπήϊξε T ἱππήϊσ B 22. 23 σὸσ παῖσ TAB 24 ἐπεί] ἐπειδὴ A

νῦν τῶν τειχέων: — M^{g}A^g

οὕτως πᾶσαν ἀκρόπολίν φασιν: — M^{g}A^{g}B^i

περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων: πέργαμα τὰ ἀκρωτήρια. λέγει δὲ τὰ τείχη: — MTA

ὑψηλῶν: — MM^{g}TAA^{g}B^i

1099 λευκὰς ἀσπίδας ἔχοντα: — M^{g}A^{g}B^i

1100 Τευμησὸν ἐκλιπόντα: ὄρος Βοιωτίας. ἀντὶ τοῦ τὴν τῷ Τευμησῷ χώραν παρακειμένην. ἐπεὶ πῶς ὁρᾶν ἠδύνατο πλέον ἑκατὸν σταδίους τοῦ Τευμησοῦ ἀφεστηκότος τῶν Θηβῶν: — MTAB

† ἢ οὐκ ἐκλιπόντα, ἀλλ' ἤδη καταλιπόντα: — TAB

ἄλλως: οἱ μὲν ὄρος Βοιωτίας, οἱ δὲ ὅτι ὄρος ἐν Ἄργει, ἐν ᾧ ὡπλίζοντο οἱ Ἀργεῖοι εὐτρεπιζόμενοι πρὸς πόλεμον: — MTA

οὐχ ὅτι Τευμησὸν κατέλιπεν· πολὺ γὰρ ἀφέστηκεν· ἀλλ' ὅτι τὴν χώραν τὴν παρατείνουσαν ἀπὸ τοῦ Τευμησοῦ μέχρι Θηβῶν: — M^{i}A

† ἄλλως: τὴν χώραν, καὶ τὸν τόπον, ἀπὸ Θηβῶν εἰς Τευμησὸν ἄγουσαν καταλιπόντα καὶ πλησιάσαντα τῷ τῆς πόλεως τείχει: — A

1101 περιέλαβον περιεκύκλωσαν: — M^{g}A^{g}B^i

οἷον· ὀξέως ἐπέβησαν, ἐπλησίασαν: — M^g

1102 ὕμνος ᾀδόμενος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει κακῶν: — M^{g}B^i

τουτέστιν· οἱ μὲν εὐχόμενοι σωθῆναι, οἱ δὲ σαλπίζοντες: — M^{g}A^{i}B^i

1104 προσήρχετο: — M^g

Νηίταις πύλαις: ἢ ἀπὸ Νηΐδος τῆς Ἀμφίονος καὶ Νιόβης· ἢ ἐπεὶ νέαταί εἰσιν. ὁ δὲ Φερεκύδης [frg. 102 c] ἀπὸ Νηΐδος τῆς Ζήθου θυγατρός: — MTAB

1105 ἐξορθούμενον ταῖς ἀσπίσιν ὡς τὸ [N 339] 'ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσιν': — MTAB

---

3 λέγει A στέγη MT 5 scholio quod praecedit adi. MTA add. τῶν, scholio 2 B^i add. ὀρθίων δέ, scholio 1 M^{g}A^g 7 initio add. τευμησὸν A τευμησσὸσ B τὴν om. MB 8 χωρίω A παρακειμένην χώραν B ἐδύνατο B 9 τῶν om. TAB 10 scholio quod praecedit adi. TAB 11 ὄρος om. M βοιωτῶν MT 12 ὁπλίζονται A 14 ἀπὸ om. M^i 19 ὕμνοσ ἀδόμενοσ M^g εἴδωσ ᾠδῆσ λεγόμενον B^i ἥλιον M^g τῶν κακῶν B^i 21 τουτέστιν om. A^{i}B^i in fine add. τουτέστιν εὐχαὶ καὶ εὐφημίαι B^i 23—25 cf. Hesych. s. v. Νηίταις πύλαις Paus. IX 8,4 24 νεήται A 26. 27 scholio quod praecedit adi. B initio add. πεφρικότα δὲ 26 ἐξορθούμενον — ἀσπίσιν] πεπυκνωμένον A ἔφριξε AB ἔφρον M 26. 27 δὲ — ἐγχείῃσιν om. M 27 φθισίμβροτοσ ἐγχείῃσιν om. A

πεπυκνωμένον: — $MM^gA^gB^g$

1106 τῆς Ἀταλάντης: — M^gA^g

1107 ἔχει γὰρ ἐν τῇ ἀσπίδι τὴν Ἀταλάντην τοξεύουσαν τὸν Αἰτωλὸν κάπρον τοῖς μακροβόλοις διστοῖς: — MA

1109 εἰς δὲ Προιτίδας πύλας: ἐκβληθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀκρισίου ᾤκησεν ὁ Προῖτος εἰς τὰς Θήβας πλησίον τούτων τῶν πυλῶν: — MTAB

πύλαι Θηβῶν ἀπὸ Προίτου τοῦ ἄρχοντος, ὃς ἐξ Ἄργους φυγὼν ᾤκησεν ἐν Θήβαις: — MTA

1110 ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι: ἱερεῖα εἰς σφαγὴν ἕτοιμα εἶχεν ἐν τῷ ἅρματι, ἵνα, εἰ χρεία γένοιτο μαντείας, εὐθέως σφάξας μαντεύσηται: — MTAB

1111 οὐ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα: οὐκ ἔχων ἐπὶ τῆς ἀσπίδος σημεῖα ὑπερήφανα καὶ μεστὰ ἀλαζονείας ὡς τὰ Καπανέως. καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ [Sept. 573]· 'τοίαν ὁ μάντις ἀσπίδ' ἔγκυκλον ἔχων πάγχαλκον ἕρπει· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ': — MTAB

ἄλλως: οὐχ ὡς οἱ ἄλλοι ἔχων πεποικιλμένην τὴν ἀσπίδα: — A

ὑπερήφανα. οὐχ ὕβρεις ἐπιφέροντα ταῖς Θήβαις: — M^1

1112 ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλαζονείαν τινά. ἴσως δὲ ὡς μάντις προειδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν ἀλαζονικὸν ἐφρόνει: — MTA

1113 Ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ': ἐπειδὴ παρὰ τῷ Ὠγύγου τοῦ Βοιωτοῦ τάφῳ ἔκειντο καὶ οὐχ ὅτι Ὤγυγος αὐτὰς ἔκτισεν· οἱ γὰρ περὶ τὸν Ἀμφίονα ἔκτισαν τὰς Θήβας. ἢ ἀρχαίων, ὡς αὐτῶν πρωτοκτίστων οὐσῶν τῇ πόλει: — MTA

---

1 scholio quod praecedit adi. M   3. 4 scholio 1 adi. M   3 γὰρ om. A   τὴν ἀταλάντην ἐν τ. ἀ. A   τὴν A   4 τοῖς om. A   5—8 aliter Paus. IX 8,4   5 ἀπὸ T   6 τῶν πυλῶν om. A spatio rel.   7. 8 scholio quod praecedit adi. MT add. δὲ post πύλαι   7 ἐπὶ A   ὃς] καὶ A   φεύγων A   8 εἰσ θήβασ A   9 σφαγὴν] σφάγια A   10 ἐν—εἰ om. A spatio rel.   γένηται A om. T   μαντείασ γένηται M   10. 11 εὐθέως—μαντεύσηται om. A spatio rel.   10 εὐθέως om. M   13 ὑπερηφάνου A   μετὰ MTAB   τὰ] ὁ A   13. 14 καὶ—Αἰσχύλῳ om. A spatio rel.   13. 14 παρὰ τῷ] παρ' B   14 τοίων δ' T   τοιαῦθ' Aeschylus   ἀσπίδων T   ἔγκυκον T ἔγκυκλον A om. MB   νέμων corrector codicis Medicei   15 ηὔδα Aeschylus   19 καὶ προειδὼσ A   οὐδὲ A   21 ἐπεὶ TA   τῷ] τοῦ A   γύγου M   21. 22 τοῦ Βοιωτοῦ om. M   22 αὐτοὺσ A   αὐτὴν MT   23. 24 cf. Hesych. s. v. Ὠγύγια Paus. IX 8,5 et. m. p. 820,37   23 ἀρχαίωσ T   ἀρχαίαι A   ὡσ ἂν A

Ὠγύγια προσηγορεύθη, φησὶν ὁ Ἀριστόδημος [frg. 2a], διὰ τὸ τοὺς περὶ Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον τειχίζοντας Θήβας παρὰ τὸν Ὠγύγου τοῦ βασιλέως τάφον αὐτὰς τάξαι: — Laur. 32, 33 Vat. 1332

1115 στικτοῖς πανόπτην: πεποικιλμένοις. ἐγγεγραμμένοις: — MTA

ἄλλως: τοῖς ἐμπεποικιλμένοις. φησὶ δὲ τὸν Ἄργον τὸν τῆς Ἰοῦς φύλακα: — MTA

οἰκεῖον δὲ ὁ Ἱππομέδων σημεῖον εἶχεν ἐγγεγραμμένον· εἰς γὰρ τεκμήριον τῆς πατρίδος σημεῖον στικτὸν ἔφερε † τῆς Ἀργείας βοὸς φύλακα: — MT

οἱ δὲ οἷον κατεστιγμένοις, ποικίλοις τῇ γραφῇ· τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς καταστίκτους γράφουσι καὶ φοβερόν τι ἀποτελοῦσι τῇ καταστίξει: — TA

πεποικιλμένοις. διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄυπνον φυλάττοντα τὴν βοῦν ἐκ κελεύσεως Ἥρας: — M[g]A

τὸν Ἄργον λέγει. ἐνεγέγραπτο γάρ, φησιν, ἐν τῇ ἀσπίδι τοῦ Ἱππομέδοντος: — M[g]A[g]

1116 τὰ μὲν σὺν ἄστρων: τοῖς μὲν πρὸς ἀνατολὰς κειμένοις ὄμμασι βλέποντα, μύοντα δὲ τοῖς πρὸς δύσιν. θέλει γὰρ αὐτὸν οἷς μὲν διαγρυπνεῖν, οἷς δὲ καθεύδειν ὄμμασιν: — MTAB

ἄλλως: ἰδίως ὁ Εὐριπίδης ἔνια μὲν τῶν τοῦ Ἄργου ὀμμάτων συνανατέλλειν τοῖς ἄστροις φησὶ δεδορκότα, τὰ δὲ πρὸς ταῖς δύσεσι καταμύειν. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης [frg. 22] φησὶν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἰνίου ἔχειν ὀφθαλμὸν ἅμα δηλῶν ὅτι δύο ἐγένοντο Ἄργοι. γράφει δὲ οὕτως· ‘Ἄργος ὁ Διὸς γαμεῖ Πειθὼ τὴν Ὠκεανοῦ. τοῦ δὲ γίνεται Κρίασος, τοῦ δ' Ἐρευθαλίων, ἀφ' οὗ Ἐρευθαλίη πόλις καλεῖται ἐν Ἄργει, καὶ Φόρβας. τοῦ δὲ γίνεται Ἀρέστωρ, τοῦ δὲ Ἄργος, ᾧ Ἥρη ὀφθαλμὸν τίθη-

---

1 Ὠγύγια om. Vat. ὁ om. Vat. 2 τὸν] τοῦ Laur. Vat. 4 πεποιημένοισ TA 6 δὲ om. T 8—10 scholio quod praecedit adi. MT 8. 9 τεκμήρια T σημεῖον M 9 σημεῖον om. M 9. 10 τὸν Ἄργον τὸν τῆς βοὸς φύλακα? 11—13 scholio quod praecedit adi. T scholio 6. 7 A 11 κατεστιγμένα T ποικίλωσ A ποικίλλα T 12 γράφουσι T ἔχουσι A 14 τὸν M[g] 15 τῆσ ἥρασ A 16 ἐπεὶ ἐγγέγρα[πτ] A[g] ἐγέγραπτο γὰρ M[g] τοῦ om. A[g] 19 τὴν M τὰ B 20 ἐξαγρυπνεῖν MTA 21 ὁ om. M 22 φησὶ post μὲν coll. A post συνανατέλλειν B δεδορκόντα M τὰ om. MTA μύσεσι T μύσαισι A 23 γὰρ om. T ἐπὶ τοῦ ἰ. φ. αὐ. TB 24 δηλονότι T ἄργοι γενόνασιν A γράφουσι δὲ T γράφων A 27 ἥρα A

σιν ἐν τῷ ἰνίῳ καὶ τὸν ὕπνον ἐξαιρεῖται καὶ ἐφιστᾷ φύλακα αὐτὸν τῇ Ἰοῖ. ἔπειθ' Ἑρμῆς αὐτὸν κτείνει'. Διονύσιος δὲ ἐν τῷ ᾱ τοῦ Κύκλου [frg. 1] βύρσαν αὐτὸν ἠμφιέσθαι φησὶ καὶ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὠμματῶσθαι. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησί [frg. 5]·

καί οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἵει κρατερόν τε μέγαν τε
τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀκάματον δέ οἱ ὦρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴν δ' ἔχεν ἔμπεδον αἰεί: — MTAB

τὰ μὲν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὄμματα βλέποντα ⟨σὺν⟩ ταῖς ἐπιτολαῖς τῶν ἄστρων, τὰ δὲ ὄπισθεν μετὰ τῶν δυνόντων ἄστρων μύοντα: — M[i]

ἐπιτολαῖσιν ὄμματα: ἐνταῦθα ἀνατολαῖς ἀκούειν δεῖ οὐ διαχωρίζοντας ὡς παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Ἀράτῳ. καὶ τὴν πρόφασιν δὲ εἶπεν ἀκολούθως τοῦ λεπτῶς οὕτως γνῶναι τὴν γραφήν· τεθνηκότος γάρ, φησί, τοῦ Ἱππομέδοντος καὶ κειμένου τοῦ ὅπλου παρῆν ἀδεῶς καὶ λεπτότερον ὁρᾶν τὴν γραφήν: — MTA

ἐπιτολὴ δὲ καὶ ἀνατολὴ διαφέρει· ἀνατολὴ μέν ἐστι τῶν μεγίστων ἄστρων τῶν προαναβαινόντων, ἐπιτολὴ δὲ τῶν ἐλαττόνων, τῶν μετ' ἐκεῖνα: — MT

1118 ὥστε παρῆν ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα ὕστερον οὕτως γεγραμμένην ἀποθανόντος Ἱππομέδοντος τοῦ αὐτὴν βαστάζοντος: — M[g]TA[g]

τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ καθώς, ἵν' ᾖ· οὕτως καθὼς ἦν ἰδεῖν τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἱππομέδοντος ὕστερον καὶ διαγνῶναι τὰ σημεῖα μετὰ τὸ αὐτὸν ἀποθανεῖν· ἐπεὶ πῶς ἦν δυνατὸν καλῶς διαγνῶναι ἀπὸ μήκοθεν ὡς γνωρίσαι καὶ τὰ σημεῖα, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν: — M[i]

1119 Ὁμολωίσιν δὲ τάξιν εἶχε: αὗται οὕτως ἐκλήθησαν ἀπὸ Ὁμολωέως τοῦ Ἀμφίονος. τοὺς γὰρ περὶ Ἀμφιονά φασι σὺν τοῖς παι-

---

1 ὑφιστᾶ M ὑφιστᾶ καὶ T ὑφίσταται A ὑφίσταται καὶ B φύλακον T αὐτὸν φύλακασ M 2 Ἑρμῆς om. M ᾱ τοῦ] αὐτῶ M αἴτου TA ἑνδεκάτω τοῦ B 2. 3 Κύκλου—καὶ om. MT 3 φησὶ om. A 4 ὁ—φησί om. M αἴγιμον T detritum in B 4—8 Tzetz. ex. Il. p. 153 5 τε (alterum) om. T 6 καὶ ἔνθα om. T 8 πῖπτεν om. MT βλεφάροισιν M βλεφάροισι TB φυλακὴ TAB ἔσχεν TB ἔμπεδοσ TAB 13 ἀνακολούθωσ MT 15 λεπτοτέραν A ὁρᾶν M θαυμάσεισ T θαυμάζειν A 16—18 scholio quod praecedit adi. MT 20 τοῦ om. T τοῦ—βαστάζοντος om. Ag 21 ἵν' ᾖ Münzel ἰζάν M[i] 25—p. 367,4 Paus. IX 8,6.7 schol. Theocrit. 7, 103 Phot. Suid. s. v. Ὁμολώϊος 25 αὗται δὲ A

26 post Ἀμφίονος add. αἱ ὁμωλέωσ τοῦ ἀμφίονοσ ὁμολωίδεσ λ M αἱ ὁμολωίσ ἀπὸ ὁμολωέωσ τοῦ ἀμφίονοσ T 26. p. 367,1 σὺν τοῖς παισὶν om. M

σὶν ἅμα Κάδμῳ τειχίσαι τὴν πόλιν. Ἀριστόδημος [frg. 2] δέ φησιν αὐτὰς οὕτως κληθῆναι διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ Ὁμολώου ἥρωος· κατὰ δὲ τοὺς ψευδολογεῖν βουλομένους ἀπὸ μιᾶς τῶν Νιόβης θυγατέρων Ὁμολωίδος: — MTAB

1120 λέοντος δέρος ἔχων: λέοντος δέρμα ἔχων. ὁ Τυδεὺς ἦν ἐγγεγραμμένος τῇ μὲν λαιᾷ τὸ δέρμα, τῇ δὲ δεξιᾷ τὸ πῦρ ἔχων: — TAB

1122 Τιτὰν Προμηθεύς: τὸ ὡς προτακτέον τοῦ Τιτάν· ὡς ὁ Προμηθεὺς ὁ ἀπὸ τῶν Τιτάνων: — MTA

τὸ δὲ Τιτὰν Προμηθεύς οὕτως ἐξεδέξαντό τινες· ἀντὶ δόρατος ⟨λαμπάδα⟩ εἶχεν ὡς Τιτάν: — MTAB

αὐτόχρημα Τιτὰν Προμηθεύς: — MTAB

1123 πύλαι καὶ αὗται Θηβῶν· ἴσως δὲ τῇ Δίρκῃ παρέκειντο καὶ ἀπὸ ταύτης ὠνομάσθησαν: — MᶦT

1124 Ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι: μανικαί. τινὲς δέ φασι Γλαῦκον τὸν τῶν Ποτνιάδων ἵππων δεσπότην πατέρα εἶναι Βελλεροφόντου, ἐξ οὗ παῖς ἐγένετο Γλαῦκος. Ποτνιάδες δὲ ἐκαλοῦντο ἐπεὶ ἐν Ποτνίαις ἔτρεφεν αὐτὰς Γλαῦκος. Πότνιαι δὲ πόλις Βοιωτίας. Γλαῦκον δὲ οὐ τὸν ἀπὸ Σισύφου, ἀλλὰ τὸν Θρᾷκα τὸν ἄγριον: — MTA

ἄλλως: τὰς τοῦ Γλαύκου φησίν, αἳ λυσσήσασαι κατέφαγον τὸν δεσπότην Γλαῦκον τὸν ἀπὸ Σισύφου ἐν Ποτνίαις τῆς Βοιωτίας: — MTAB

1125 ἐπισήμῳ. ἢ πλεονάζει ἡ ἐπί: — MᵍTAᵍ

τῷ περὶ αὐτὰς φόβῳ ἐδόκουν σκιρτᾶν: — MᵍT

1. 2 οὕτωσ φησιν αὐτὰσ M ut uidetur 2 εἶναι om. M 2 3 ἥρωος— βουλομένους] ἄλλοι δὲ B 2 post ἥρωος add. οὐ τὴν ἐπίκλησιν ἔχουσι TA 3 τῶν] τῆσ A 4 in fine add. καλουμένησ B 6 δὲ γεγραμμένοσ T γεγραμμένοσ A 8 τὸ—ὡς om. M 10. 11 scholio quod praecedit adi. MTA scholio 5. 6 B 10 ἐδέ M δόρατος] τοῦ δόρυ B 11 in fine add. ὅπερ ἐξεδέξαντο (ἐδέξαντο A) τινὲς ἀπὸ τοῦ ἑξῆς TA 12 scholio quod praecedit adi. MTAB add. ἀλλ' (i. e. ἄλλως) TB αὐτόχρημα om. A 13 παρέκειτο Mᶦ 14 ταύτην Mᶦ ὠνόμασεν Mᶦ ὠνόμασαν T em. Matthiae 15—21 cf. schol. Or. 318 18 ποτνίαισ τῆσ βοιωτίασ M πόтναισ T Γλαῦκος] ὁ κάδμοσ A Πότνιαι — Βοιωτίας om. M ut uidetur 19 οὐ τὸν] αὐτὸν T 20 τοῦ B τῆσ M τε TA φησὶν ἵπποuσ M post λυσσήσασαι add. φησὶ A 21 Γλαῦκον—Σισύφου om. M τὸν ἀπὸ om. T ἀπὸ om. B σισισύφου T

οὕτως φοβεραὶ ἦσαν κατὰ τὴν γραφὴν ὡς δοκεῖν σκιρτᾶν: — M^g TA

1126 μηχαναῖς περιστρεφομέναις: — M^g A^g

περικυκλούμεναι: — M^g

ἔνδοθεν κυκλούμεναι: ἔνδοθεν τῆς ἄντυγος δηλονότι, ἵνα εἴπῃ κατὰ μέσον τῆς ἀσπίδος. στρόφιγξι δὲ ταῖς περιστροφαῖς τοῦ δρόμου: — TAB

† ἐν τῇ γραφῇ κεκαμμένων αὐτῶν τῶν τραχήλων πάνυ ταῖς ἡνίαις, ὡς δοκεῖν ἀληθῶς τῷ ὄπισθεν τοῦ ὅπλου αὐτὰς κατέχεσθαι· ὡς νομίζεσθαι τὸν βαστάζοντα τὸ ὅπλον καὶ τὰς ἡνίας αὐτῶν ὑπὸ τὸν πόρπακα κατέχειν διὰ τὸ μὴ ἐγγεγράφθαι τὸν ἡνίοχον μήτε τὸ ὄχημα μόνην τε τὴν ζεῦξιν τῶν πώλων, ὡς ἐν ἅρματι, ἐγγίζουσαν τοῦ ὅπλου καὶ ἔσωθεν ἡνιοχουμένην. στρόφιγξι δὲ ταῖς ἡνίαις καθὰ δι' αὐτῶν στρέφεται τὸ ἅρμα. πόρπαξ δὲ καλεῖται τὸ κατὰ μέσον τοῦ ὅπλου ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν κοίλωμα δι' οὗ βαστάζεται τὸ ὅπλον. καλῶς πως ὑπὸ τὸν πόρπακα κατεχόμεναι σκιρτηματικῶς ὡς δοκεῖν μαίνεσθαι αὐτάς. εἴη δ' ἂν αὐτῷ τῆς τύχης οἰκεῖον καὶ τῆς φυγῆς τὸ σημεῖον. ἔνδοθεν δηλονότι τῆς ἄντυγος ἔσωθεν, ἵνα εἴπῃ κατὰ μέσον τῆς ἀσπίδος. πόρπακα δὲ τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος. ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι, φησί, τούτου ἐνετετύπωντο αἱ Ποτνιάδες ἵπποι οὕτως ἀκριβῶς ὡς δοκεῖν τῇ ἀληθείᾳ σκιρτᾶν κατὰ τὴν γραφὴν καὶ περιθέειν τὸν τῆς ἀσπίδος ὀμφαλόν: — TA

1129 ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις: ἀπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος καὶ Ἡσιόνης. ἱστορεῖται δὲ ἡ Ἠλέκτρα τρεῖς παῖδας ἔχειν, Δάρδανον, Ἠετίωνα, ὃν καὶ Ἰασίωνα ὠνόμασαν, καὶ Ἁρμονίαν· ἣν γήμαντα τὸν

---

1 bis scripta in T scholio quod praecedit adi. M^g T add. τουτέστιν ἐπιγραφὴν M^g in fine add. θέας ἀποτελούσης T^a A 5. 6 στρόφιγξι—δρόμου hic om. T sed adi. scholio 1 T^a 7—21 scholio l. 5. 6 T^a adi. T, scholio quod praecedit A 7 κεκαυμένων T 8 τῷ] τῇ TA αὐτὴν T 10 ἐγεγράφθαι A 11 καὶ ἐν A 12 αὐτὴν ἡνιοχουμένων T δι'] δ' T 13 τὸ μέσον A 14 ὀφθαλμὸν T 15 ὑπὲρ T δοκεῖ T 17 τὸ δὲ ἔνδοθεν A δηλονότι—ἔσωθεν om. T δηλοῖ ὅτι A κατὰ τὸ A 18 πόρπακα—ἀσπίδος om. T 19 ἐντετύπωντο T 22—p. 369,4 et. m. p. 425,26 Ἠλέκτραι: πύλαι Θηβῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἠλεκτρύωνος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης· ἢ ἀπὸ Ἠλέκτρας· αὕτη δὲ μήτηρ κατ' ἐνίους Ἁρμονίας .. schol. Ap. Rhod. I 916 ... ἐγέννησε δὲ τρεῖς παῖδας Δάρδανον ... καὶ Ἠετίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὀνομάζουσι .... τρίτην δὲ ἔσχεν Ἁρμονίαν, ἣν ἠγάγετο Κάδμος, καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἠλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὀνομάσαι ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωικῶν καὶ Ἰδομενεύς. 22 ἠλέκτρου T 24 ὃν—ὠνόμασαν om. M ἠσίονα TA em. Valckenaer τὸν om. A

Κάδμον ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἠλεκτρίδας πύλας ὀνομάσαι τῆς Θήβης. οἱ δὲ ἀπὸ Ἠλέκτρας μιᾶς τῶν Ἀμφίονος θυγατέρων. ἐνταῦθα ὁ Καπανεὺς λοχαγεῖ· καὶ αὐτὸς δὲ διεσάφησε τὴν οἰκειότητα τοῦ σημείου αὐτοῦ: — MTA

ἄλλως: ἢ ἀπὸ Ἠλεκτρυόνος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης ἢ ἀπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἀμφίονος. ἔνιοι δὲ ἀπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἁρμονίας μητρός, ἧς εἶναι ἀνάθημά φασι τὸ ἐν Τροίᾳ Παλλάδιον τὸ κλαπὲν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους: — MTAB

1130 σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν: πῶς οὖν ἀνωτέρω [1099] εἶπε λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν· ἐν δὲ τῇ Ἀντιγόνῃ λέγει [frg. 159]· ʻχρυσεόνωτον ἀσπίδα τὰν Καπανέωςʼ. λεύκασπιν μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντός φησι, χρυσόνωτον δὲ τὴν πολυτελῆ, σιδηρόνωτον δὲ τὴν ἰσχυρὰν ἀσπίδα: — MTAB

χαλκενδύτοις: — $M^gA^gB^i$

ὑπῆρχεν ἐπέκειτο. ἐζωγράφητο ἐπὶ τῆς ἀσπίδος γίγας φερων πᾶσαν τὴν πόλιν: — M^iB

1132 γράφεται βάθρων, θεμελίων: — M^g

1133 ὑποψίαν σημεῖον: — M^gB

ἀπὸ κοινοῦ τὸ φέρων: — M^gB^i

1134 τινές φασι τὰς ἑβδόμας πύλας [τῆς] Βοιωτίας καλεῖσθαι ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς σοφῆς Μελανίππης, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πᾶσα Βοιωτία ἐκλήθη: — MA

1135 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν: ἀντὶ τοῦ· πλήρη τὴν ἀσπίδα ἔχων λαιοῖς ἐν βραχίοσιν ἑκατὸν ἐχίδναις ὕδρας: — MTA

ἄλλως: τῷ ἑκατὸν ἐχρήσατο ἀορίστως: — MTA

ἡ δὲ σύνταξις· πολλαῖς ἐχίδναις, τουτέστι κεφαλαῖς ὕδρας, ἐκπλη-

---

1 ἠλέκτρασ T 2 θυγατρῶν M ἐνθάδε A 5 τοῦ πατρὸς] μητρὸσ T 6 τοῦ ἀμφίονοσ A θυγατρὸσ τοῦ ἀμφίονοσ M τῆσ τῆσ A 7 εἶναι] καὶ A 9 οὖν om. A 10 εἰσορῶμεν—στρατόν om. MT δὲ om. T 11 λέγει] ἐπὶ AB τὴν MT τὸν A 12 τὴν] τὸν B 13 ἀσπίδα om. A 15. 16 scholio 18 adi. B om. ὑπῆρχεν et post ὑπέκειτο add. γὰρ φησὶ καὶ 15 ὑπέκειτο B φέρων ἐπὶ τοῖσ ὤμοισ B 16 in fine add. ὑπόνοιαν διδοὺσ καὶ τὰ ἑξῆσ B 18 initio add. τουτέστιν B καὶ σημεῖον B in fine add. ὁποῖα ἡ πόλισ πείσεται B 20—22 cf. Hygin. 186 Strab. VI p. 265 Diodor. XIX 53,6 scholio p. 374,29 adi. MA add. δὲ post τινὲς M 20 ἑβδόμουσ A 24 ἕκαστον T om. A spatio rel. ἐχίδνασ T 26—p. 370,5 scholio quod praecedit adi. MTA, scholio p. 370,8.9 B 26 τουτέστι κεφαλαῖς] τὴν κεφαλὴν MT

ρῶν τὴν ἀσπίδα καὶ ἔχων αὐτὴν ἐν τοῖς λαιοῖς βραχίοσιν. ἐκπληρῶν δὲ ἀντὶ τοῦ ⟨ἐκ⟩πληρώσας. τὸ ἑξῆς· ἀσπίδα ἔχων λαιοῖς ἐν βραχίοσιν, ἑκατὸν ἐχίδναις ὕδρας ἐκπληρῶν τῇ γραφῇ. ἀντὶ τοῦ ἑκατὸν κεφαλαῖς. λέγει δὲ τὴν ὕδραν· ἐχιδνώδεις γὰρ ἦσαν αἱ ταύτης κεφαλαί: — MTAB

† ἐν ζωγραφίᾳ πολλῶν ἐχιδνωδῶν ὑδρῶν ἐκπληρῶν τὴν ἀσπίδα: — A

τὴν πολυκέφαλον ὕδραν ἐκπληρῶν τῇ γραφῇ: — M[i]

ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῇ: πληρῶν τὴν ἀσπίδα ἑκατὸν ἐχίδναις· ἐχιδνοκέφαλος γὰρ ἡ ὕδρα: — B

1137 Ἀργεῖον αὔχημ': ἀλλὰ γὰρ βασιλεὺς ὢν τοῦ Ἄργους ἔφερε παράδοξα αὐχήματα λυμαινόμενα καὶ ἐναρπάζοντα τὰς Θήβας. ἐν Λέρνῃ γὰρ τῇ Ἀργείᾳ κρήνῃ ἀνεφύη ἡ ὕδρα, ἥτις δρακόντων κεφαλὰς παμπληθεῖς εἶχεν. οὕτως γοῦν ὁρῶν αὐτὰς Ἡρακλῆς τεμνομένας καὶ πάλιν βλαστώσας ἐκέλευσεν Ἰολάῳ τὰς τεμνομένας περικαίειν. ἔφερεν οὖν τὴν ἀσπίδα τοῖς ἀριστεροῖς βραχίοσι τῇ γραφῇ τῆς ὕδρας πεπληρωμένην καὶ διὰ τῆς γραφῆς τῆς ὕδρας ἐκπληρῶν ἐχίδναις, αἳ † δὴ καὶ ἀνήρπαζον: — MTA

1138 δράκοντες ἔφερον: αἱ ἐχιδνώδεις κεφαλαὶ τῆς ὕδρας. δράκοντας δὲ εἶπεν εἶδος ἀντὶ εἴδους παραλαβών: — MTA

1140 ξύνθημα: ἀντὶ τοῦ σημεῖόν τι ἴδιον † ἐπιγινώσκουσιν ὑπὲρ τοῦ τοὺς οἰκείους μὴ φονεύειν: — MTAB

λέγει δὲ τὸ κηρύκειον. ταῦτα δέ, φησίν, εἶδον ἀκριβῶς πρὸς ἕκαστον τῶν ταξιάρχων κῆρυξ ἀποστελλόμενος: — MTA

τοῖς στρατηγοῖς τῶν ταγμάτων: — M[g]B

1141 μεσαγκύλοις: ἀκοντίοις, διὰ τὸ κατὰ μέσον τοῦ ξύλου τὰ ἀκόντια ἀγκύλον τι καὶ κοῖλον ἔχειν ἐγγλυφέν, εἰς ὃ ἐμβαλόντες τὸν

1—5 ἀσπίδα—κεφαλαί om. A spatio rel. 1 ἐν] ἐπὶ B 1—3 ἐκπληρῶν—βραχίοσιν om. MT 7 τὴν γραφήν M[i] 11 παραδοσ M παράδοξα καὶ A μαινόμενα MTA 13 ἡρακλῆσ ὁρῶν αὐτὰσ TA 14 παρακαίειν MA καίειν T 16 ἐχίδναισ αὐτὴν ἐκπληρῶν καταγραφεισῶν TA 17 ἀνέρπαζον A 18. 19 cf. schol. Or. 479 18 ἔχιδναι τῆσ κεφαλῆσ TA 19 δὲ εἶπεν om. M 20. 21 cf. lex. Bachm. p. 375,26 Phot. Suid. et. m. p. 735,24 20 ἀντὶ τοῦ om. B εἰς γνώρισιν Valckenaer, scripserim ἐπὶ γνωρισμῷ 20. 21 ἀπὸ τοῦ M ἀπὸ τὸ T μὴ τοὺσ ἰδίουσ AB 22. 23 scholio quod praecedit adi. MTA 23 τῶν] αὐτῶν T τῶν ταξιαρχῶν in fine coll. A 24 scholio 20. 21 adi. B initio add. ποιμέσι δὲ λόχων θαυμάτων Mg 25 — p. 371,2 cf. schol. Or. 1476 Andr. 1133 scholio quod praecedit adi. B add. μεσαγκύλοισ δὲ 25 τὸ μέσον T μέσου B 25. 26 τὰ—καὶ om. A 26 — p. 371,2 ἐγγλυφέν—πολέμιοι om. B

δάκτυλον τὸν δεύτερον καὶ τοῖν δυοῖν ἑκατέρωθεν κατέχοντες τατικώτερον ῥίπτουσιν οἱ πολέμιοι: — MTAB

1143 σχίσμασι κλάσμασιν· οὐ γὰρ πέτρας ἔρριπτον μεγάλας οὔσας, ἀλλ' εἰς μικρὰ κλῶντες αὐτὰς ἔρριπτον: — M^gT

ἄλλως: τοῖς σχισμοῖς. ἐκ δὲ τούτου θέλει εἰπεῖν τοὺς λίθους τοὺς ἐκ πετρῶν κατερρωγότας: — TA

1145 αἱματωθῆναι πληγαῖς: — M^g

† ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων κατὰ μικρὸν τῇ ἐργασίᾳ ξαινομένων: — B

1146 τί μέλλετ' ἄρδην: διὰ τί κατ' ὀλίγον ἀναλισκόμεθα καὶ οὐχὶ πάντες ἐμπίπτομεν ταῖς πύλαις: — MTAB

ἀναβάλλεσθε: — M^g

1147 ὄνομα στρατιωτῶν οὐ πανοπλίᾳ χρωμένων ἀλλὰ τῇ σφενδόνῃ. πεζοί: — M^iT

οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται: — B

φροντισταί: — M^i

1149 κρᾶτας αἱματούμενοι: ἀμφίβολον πότερον τὰς κρᾶτας εἶπεν ἢ τοὺς κρᾶτας· ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάῳ [frg. 243]· 'ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω'. καὶ Ὅμηρος ἀμφιβόλως εἴρηκεν [χ 309]· 'κράτων τυπτομένων'. καὶ Ἴων [frg. 61]· 'τύπτου τὸν αὑτοῦ κρᾶτα': — TAB

κεφαλάς: — M^g

1151 ἐπὶ κεφαλῆς πίπτοντας: — $M^g$$B^i$

τὴν ψυχὴν παραδιδόντας: — M^gTB^i

1153 ὁ δ' Ἀρκὰς οὐκ Ἀργεῖος: Ἀρκὰς γὰρ ὢν ἐν Ἄργει ἐπαιδεύθη, ὡς ἐν ἄλλοις φησίν [Suppl. 890]· ''Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς παιδεύεται κατ' Ἄργος': — MTAB

1154 τυφὼς πύλαισι: τύφεσθαί ἐστι τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι. Μένανδρος ἐν Φιλαδέλφοις [frg. 4]· 'νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι'. καὶ ἐν Ἐπιτρέπουσιν [frg. 10]· 'ἐξετύφην μὲν οὖν κλαί-

---

1. 2 στατικώτερον MA ταχτικώτερον T 5 τοῖσ A τῶν T 6 κατερραγότασ T 10 πίπτομεν A 12 χρώμενοι M^iT 14 scholio 9. 10 adi. B initio add. γυμνῆτεσ δὲ 17 τοὺς κρᾶτας] τὰ κράτα T 18 κράτα TAB ἀναστρέψαι TB εἴρηκεν εἰπὼν B 19 κράτοσ T τύπτου τὰ T τύπτων τὸν A αὐτοῦ TAB em. Nauck κάρα T 21 scholio 22 adi. B^i initio add. καὶ 23 ἄρκει T 23. 24 ἐπαιδεύετο T 24 ἦν om. T 24. 25 λθὼν δ' ἐ om. T spatio rel. 25 ῥοαῖσ MTAB ἐπάργοσ T 27 δ' ἐν M νὴ τὸν Δία] μηδία M 28 ἐκταφήσομαι T ἐκτυφηθήσομαι M ἐξετυφήθην M ἐξετύφου T 28. p. 372,1 κλέουσα M

ουσα'. τυφὼς οὖν ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα· βούλεται δὲ ἀπὸ μέρους τὸ πῦρ δηλῶσαι· ἐμπεσών, φησί, ταῖς πύλαις ὡς πῦρ ἀνεβόησε μεγάλῃ φωνῇ, πῦρ καὶ δικέλλας αἰτῶν. τινὲς ἐκ τοῦ Τυφῶνος ἐξεδέξαντο ἑνὸς τῶν γιγάντων: — MTAB

τυφών: τεράστιος δαίμων. λέγεται δὲ καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου πνεῦμα: — M[i]B[i]

1155 ἐργαλεῖον μοχλευτικόν: — M[g]

1156 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου: πρὸς ταῖς Κρηναίαις πύλαις φησὶ τὸν Παρθενοπαῖον ὑπὸ τοῦ Περικλυμένου λιθοβοληθῆναι Ἀριστόδημος [frg. 4]: — MTAB

μεμηνότα: — M[g]B[g]

τοῦ Ποσειδῶνος: — M[g]B[i]

1157 ὄνομα κύριον: — M[g]B[g]

1158 δυνάμενον πληρῶσαι ἅμαξαν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐμβαλών: — TB

γεῖσα: ὃν εἶπε λίθον, τοῦτον λέγει γεῖσα, ὄντα τῶν τειχῶν: — TA

ἄλλως: τὰς ποικίλας ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομημάτων: — TA

ἄλλως: τὰ ἄκρα τῶν ἐπάλξεων: — TAB[i]

λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τειχῶν ἡ λέξις: — T

1159 διεπάλυνε: εἰς λεπτὰ διέχεε. καὶ γὰρ παιπάλη λέγεται τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. Ὅμηρος [K 7]· 'ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρού-

---

1. 2 cf. Hesych. s. v. τυφών Phot. Suid. s. v. τυφών et. m. p. 772,32 Zon. p. 1754 1 μὲν οὖν B ἀθυμιάσεωσ A συστροφὴ post ἀέρα coll. B 1. 2 πρὶν—ἀέρα om. A 1 ἀναπυρωθῆναι M ναπυρωθῆναι T 2 δηλῶσαι τὸ πῦρ A 3 πῦρ om. A ἀναβοῆσαι A μεγάλη τῇ φωνῇ A φωνῆι μεγάληι B 4 ἐδέξαντο B om. A 5 λέγεται δὲ om. B[i] 6 πνεύσαντοσ M[i] om. B[i] 9. 10 λίθω βληθῆναι MTA 10 Ἀριστόδημος om. M sed habet M[g] ἀριστόδημόσ φησι πρὸσ ταῖσ κρηναίαισ πύλαισ τὸν παρθενοπαῖον ὑπὸ τοῦ περικλυμένου λιθοβοληθῆναι 14. 15 scholio 8—10 adi. B initio add. ἁμαξοπλήθει δὲ B 14 δυναμένην T δυναμένωι B 14. 15 ἀπὸ—ἐμβαλών om. T ἐμβαίνων B 16 τοῦτο A 17—19 cf. schol. Or. 1569 Hesych. s. v. γεῖσα. γεῖσον lex. Bachm. p. 184,2 et. m. p. 229,32 Gud. p. 122,19 Zon. p. 431 Choerob. Cram. an. Ox. II p. 189,16 18 ἄλλωσ T ἢ A initio add. γεῖσα νῦν B[i] 19 scholio quod praecedit adi. T τειχῶν] χειρῶν T inde ab hoc scholio desinit T, scholion quod sequitur anteriore loco extat 20—p. 373,2 cf. Hesych. s. v. παλύνας schol. K 6 B Soph. Ant. 246 Eust. p. 1162,48. 1751,33. 1766,38 20 λεπτον A καὶ om. M παιπάλη γὰρ M γὰρ om. T 21 ὡσ δ' ὅτε B ἐρ om. A spatio rel.

ρας', ἀντὶ τοῦ ἐπέπασσεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμόλυνεν, παρὰ τὸ [E 100] 'παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ': — MTAB

διέσχισεν: — Mg

ἁρμογὰς καὶ συνδέσεις. πέντε δὲ ῥαφὰς εἶναί φασιν οἱ ἰατροὶ τῆς κεφαλῆς: — MA

1160 ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν: τὴν πυρράν. ἢ τὴν ἀνθηρὰν γένυν εὐθέως καὶ παραχρῆμα ᾑμάτωσεν: — MAB

τὴν πυρρὰν γενειάδα: — Mg

1161 οὐδὲ ἀπέρχεται ζῶν πρὸς τὴν μητέρα: — MgBi

1162 τῇ 'Αρκαδικῇ: — Mg

Μαινάλου κόρη: γράφεται χθόνα, τουτέστιν εἰς τὴν Μαιναλίαν χθόνα. Μαινάλου δὲ κόρη τῇ ἀπὸ Μαινάλου ὄρους 'Αρκαδίας. ὡς φιλοκύνηγος δὲ ἐν ὄρει διέτριβεν. τὸ δὲ κόρη ⟨ἀ⟩διαφόρως τάττουσιν ἐπὶ τοῦ γυνή: — MAB

1165 ἀκολούθους ἀσπιδηφόρους: — MgBi

1167 τὰς ἐξοχὰς τῶν ἐπάλξεων: — MgAg

ὥστ' ἐπάλξεων: τῶν ἐπάλξεων τὰ ἄκρα: — MMgABi

ἄλλως: ἐπάλξεων ἐρίπνας: περιφραστικῶς τὰς ἐπάλξεις. καταλιπεῖν φυγάδας γενομένους. ἐρίπναι δὲ αἱ ἄκραι παρὰ τὸ μεγάλως καταπνέεσθαι: — MAB

ἄλλως: ἐρίπνας: τὰς ἀκρωρείας. τὸ δὲ φυγάδας † ὥστε πάλιν τοὺς φυγόντας ὁ σὸς παῖς ὡς κυνηγὸς ἐξαθροίζει καὶ ὁρμᾷ: — MA

1169 ἐξαθροίζεται: τοὺς φυγάδας συναθροίζει καὶ συνάγει, ὡς ἐπὶ κυνῶν θῆρας φευγόντων: — MAB

† ἐξαθροίζει οὖν, φησὶ, τούτους τοὺς φεύγοντας ὑπὸ τῶν πολεμίων: — A

---

1 ἀντὶ τοῦ om. T cf. et. m. p. 650,1 Zon. p. 1516 παλύνω: ὡς μὲν 'Απίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν ἢ—ἐμόλυνεν om. B ἀντὶ τοῦ om. TA παρὰ τὸ om. MA 2 πάσσετο M 4. 5 scholio p. 372,20—p. 373,2 adi. M initio add. τὸ δὲ ῥαφὰσ 4 συνθέσεισ M δὲ A καὶ M 4. 5 τῆς κεφαλῆς om. A 6 τὴν πυρράν ἢ om. B 7 γένυν] ἣν B καὶ παραχρῆμα om. A 11 γράφεται χθόνα om. M γράψον A τουτέστιν] τὴν A μαινάλου B 13 ἀδιαφόρως Valckenaer 17—20 cf. Hesych. s. v. ἐρίπνη et. m. p. 374,32 Zon. p. 865 19 φυγάδας γενομένους om. A γινομένουσ M 21 τὸ om. A φυγάδασ δὲ A e. g. coniecerim εἰς τὸ ἑξῆς· αὐτοὺς 22 πόλιν A τοὺς om. A ὁ—ὁρμᾷ] ὡσ κυνηγὸσ ὡσεὶ παῖσ σὸσ ἐξαθροίζεται καὶ συνάγει ὡσ ὑπὸ θηρῶν κύνασ φεύγοντασ A 23 καὶ συνάγει om. B 24 ἐπὶ θῆρασ κυνῶν B ὑπὸ θηρῶν κύνασ A φεύγοντασ A 25 scholio quod praecedit adi. A

1170 κατέστησεν αὐτοὺς πάλιν ἐπὶ τοῖς πύργοις: — M^g

1171 τοῦτο τὸ μέρος δυστυχοῦν καὶ κακῶς ἔχον καταπαύσαντες περιήλθομεν εἰς τὰς ἄλλας πύλας: — M^gB^i

1173 μακραύχενος γὰρ κλίμακος: ὁ Καπανεὺς θέλων μιμήσασθαι τὸν Δία ἀνῆλθεν εἰς κλίμακα ἔχων δύο λαμπάδας· τὴν μίαν κεραυνὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ τὴν μίαν ἀστραπήν. ἐπὶ τούτοις ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν αὐτόν: — MA

τῆς ὑψηλῆς κλίμακος πρὸς τὰς ἀναβάσεις: — M^gB

1174 τοσοῦτον ἐκαυχήσατο: — $M^gA^gB^i$

1175 τίμιον: — M^gB^i

τουτέστιν ὁ κεραυνός: — $M^gA^gB^i$

τὸ φοβερὸν πῦρ τοῦ Διός: — M^gA^g

οἷον μὴ ἀποκωλύειν αὐτόν: — M^g

1176 τοῦ μὴ πορθεῖν τὴν πόλιν ἀπὸ ἄκρων τειχέων: — $M^gA^gB^i$

τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων: ἡ κατά πρὸς τὸ ἑλεῖν· [εἰς] τὸ μὴ καθελεῖν τὴν πόλιν. τὸ οὐ πλεονάζει. περγάμων δὲ τῶν τειχέων: — MAB

1178 ἀνεῖρφ' ὑπ' αὐτήν: ἐναργῶς ἔδειξε τὸν ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κεκρυμμένον καὶ βαλλόμενον ἄνωθεν, ὁμοίως τῷ [Π 360] 'ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος': — MAB

συστρέψας: — M^gA^g

1179 ἐν οἷς τὰ ὑπόβαθρα πήγνυται δι' ὧν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ τείχη: — M^g

βαθμούς: — M^g

ἐνηλάτων βάθρα: περιφραστικῶς τὰ ἐνήλατα, ὅπου ἐπιβαίνομεν. ἢ τὰς βάσεις τῶν ἐνηλάτων τῆς κλίμακος: — MAB

ἄλλως: ἐνήλατά ἐστι τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἔνθα πήγνυνται καὶ ἐλαύνονται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος: — MAB

ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος: — MA

ἄλλως: τῶν θεμελίων καὶ τῶν βάσεων: — MA

---

2 τὸ μέρος om. B^i 2. 3 καταπαύσαντες—πύλας om. B^i 6 κεραυνοῦ M κεραύραν A τούτῳ A 8 πρὸς τὰς ἀ. τ. ὑ. κλ. B in fine add. ἀνήρχετο B 15 πρὸς] εἰς A 16 τὸ γὰρ οὐ B 16. 17 περγάμων—τειχῶν post ἑλεῖν coll. B 17 τειχῶν AB 18 ἐναργῶς om. M τὸν Laur. 32, 33 τοῦτον MAB τῆς ἀσπίδος M 25 τὰ om. B 27 εἰσι B πήγνυται B 27. 28 καὶ ἐλαύνονται om. A ἐλαύνεται B 28 in fine add. κῶλα δὲ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν B 29 scholio quod praecedit adi. MA initio add. τὸ δὲ βάθρα. nescio an dittographia sit scholii p. 375,3 30 initio add. βάθρων M scholion confusum

1183 ὡς ἀπὸ σφενδόνης ἐχωρίσθησαν αὐτοῦ τὰ μελη ἀπ' ἀλλήλων: — MgBi

εἰς ὕψος: — MgAg

1185 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος: ὡς ὁ τροχὸς Ἰξίονος, περὶ ὃν ἀεὶ στρέφεται. οὗτος γὰρ διὰ τὸ τῆς Ἥρας ἐρασθῆναι ταύτην κατεδικάσθη τὴν τιμωρίαν: — MAB

Ἰξίων Λαπίθης τὸ γένος ἠγάγετο Δίαν τὴν Ἠιονέως θυγατέρα, τὸν δὲ πενθερὸν αὐτοῦ ἐλθόντα ἐπὶ τὰ ἕδνα συνεσκευάσατο. ὄρυγμα γὰρ ποιήσας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ γεμίσας πυρὸς ἐκεῖ τὸν Ἠιονέα ἐνέβαλεν. ἐφ' ᾧ οἱ θεοὶ ἠγανάκτησαν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐλεήσας τὸν Ἰξίονα καὶ λαβὼν αὐτὸν ἐν τῷ ἰδίῳ ἱερῷ ἀφῆκε μεταδιδοὺς αὐτῷ καὶ τῆς ἀθανασίας. ὃς ἀκολασταίνων ἰδὼν τὴν Ἥραν ἠράσθη αὐτῆς. μὴ φέρουσα δὲ ἡ Ἥρα τὴν μανίαν αὐτοῦ φησι τῷ Διί· ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς βουλόμενός τε γνῶναι εἴ γε ἀληθές ἐστιν, ἀπείκασε τῇ Ἥρᾳ νεφέλην, ἣν ἰδὼν ὁ Ἰξίων νομίσας τὴν Ἥραν εἶναι μίγνυται αὐτῇ καὶ ποιεῖ παῖδα διφυῆ, τὰ μὲν ἀνθρώπου ἔχοντα τὰ δὲ ἵππου, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἱπποκένταυροι γεγόνασιν. ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ὑποπτέρῳ τροχῷ τὸν Ἰξίονα δήσας ἀφῆκε τῷ ἀέρι φέρεσθαι μαστιζόμενον καὶ λέγοντα· ʻχρὴ τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας.ʼ

οἱ μὲν ὅτι ἐταρτάρωσεν αὐτόν, οἱ δὲ ὅτι καὶ πύρινος ἦν ὁ τροχός, φασίν: — MA

1186 ἐκάμπτετο ἐστρέφετο: — MgB

4. 5 scholio p. 374,24—27 adi. B initio add. ὡσ κύκλωμα δὲ τοῦ ἰξίονοσ B 5. 6 οὗτος—τιμωρίαν om. B sed habet Bi 5 γὰρ ὁ ἰξίων Bi 6 in fine add. ἐν ᾅδου Bi 7—20 schol. Lucian. dial. d. 6 p. 216 R. Ἰξίων Λαπίθης τὸ γένος ὢν ἠγάγετο Δίαν τὴν Ἠιονέως. τὸν δὲ πενθερὸν αὐτοῦ ἐλθόντα ἐπὶ τὰ ἕδνα συνεσκευάσατο· ὄρυγμα γὰρ ποιήσας καὶ γεμίσας πυρὸς ἔνθα αὐτὸν ἐνέβαλεν. ἐφ' ᾧ οἱ θεοὶ ἀνανακτήσαντες ἔμελλον αὐτὸν τιμωρεῖν· ὁ δὲ Ζεὺς μόνος ἠλέησεν αὐτὸν καὶ λαβὼν ἰδίῳ ἱερῷ ἀφῆκε μεταδιδοὺς αὐτῷ τῆς ἀθανασίας. οὗτος δὲ ἀκόλαστος ὢν ἠράσθη Ἥρας, ἣ ἀνήγγειλε τῷ Διί. ὁ δὲ δοκιμάζων αὐτὸν ἀπείκασε νεφέλην τῇ Ἥρᾳ ᾗ μίγνυται Ἰξίων καὶ ποιεῖ παῖδα τὰ μὲν ἀνθρώπου ἔχοντα, τὰ δὲ ἵππου ἀφ' οὗ ⟨οἱ⟩ Ἱπποκένταυροι. ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς καὶ ὑποπτέρῳ τροχῷ δήσας τὸν Ἰξίονα ἀφῆκε φέρεσθαι διὰ ἀέρος μαστιζόμενον καὶ λέγοντα· ʻχρὴ τιμᾶν τοὺς εὐεργέταςʼ. cf. schol. Ap. Rh. III 62 A 268 φ 303 Pind. Pyth. II 40 Diod. IV 69 Hyg. 62 Serv. ad Aen. VI 286. 601 Nonn. narr. p. 386 West. scholio quod praecedit adi. MA 9 ἰονέα M 11 αὐτῷ om. M 13 ἐφοῦ A 14 γνῶναι M δοκιμάσαι A 16 οἱ λοιποὶ κένταυροι MA 18 post φέρεσθαι ins. οἱ δὲ ὅτι ἐταρτάρωσεν αὐτὸν MA 19 οἱ—αὐτόν om. A 21 scholio quod sequitur adi. MgB add. ἀεὶ B ἐκάμπτετο B ἐκαλύπτετο Mg ἐστρέφετο om. B

ὑπὸ πυρός: — M^g B
κεκαυμένος: — M^g
1190 γνωρίσαντες: — M^g
τὰ ἅρματα περιφραστικῶς: — M^g A^g B^i
1191 ἐν μέσῃ τῇ παρατάξει: — M^g A^g B^i
1192 συνέβαλον: — M^g
1194 ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι: παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ [frg. 36]· 'ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς, ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι': — MAB
1195 νεκροὶ δὲ νεκροῖς: ἐπὶ νεκροῖς ἐσωρεύοντο. περισσὴ δὲ ἡ ἐξ: — MA
σωρηδὸν ἀλλήλοις ἐπέκειντο: — MAB^i
ἀνεμίγνυντο, ἐπ' ἀλλήλοις ἔπιπτον: — MA
1196 ἔσχομεν κατασκαφάς: ἐπέσχομεν τῆς πόλεως τὴν κατασκαφὴν καὶ τὴν πόρθησιν: — A
† τοὺς θεμελίους τῶν πύργων κατασκαφῆναι διεκωλύσαμεν: — B^i
τὰς πορθήσεις: — M^g A^g
1200 καλὸν τὸ νικᾶν: εἰ οἱ θεοὶ τὰ δίκαια κρίνουσι, πάντως ἡττηθήσονται οἱ Θηβαῖοι. ἐγὼ οὖν, ὁ χορὸς, σωθείην, διαφύγοιμι: — MAB^i
ἄλλως: καλὸν τὸ νικᾶν ἐστιν. εἰ δὲ καὶ βέλτιον τοῦ νικᾶν ἡμᾶς βουλεύονται οἱ θεοί, εὐτυχοίην ἄν· λέγει δὲ τὸ φιλίαν ἐμβαλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς: — MAB
εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοί: τινὲς ἀντὶ τοῦ δικαίαν. ὁ δὲ νοῦς· γένοιτο μὲν νικᾶν τοὺς Θηβαίους· εἰ δὲ οἱ θεοὶ τὰ δίκαια κρίνουσι καὶ συμβῇ ἀπολέσθαι τοὺς Θηβαίους, ἀλλ' οὖν ἐγὼ διαφύγοιμι: — MAB
1201 γράφεται ἔχοιεν: — M^g
περὶ ἡμᾶς δηλονότι: — M^g
1204 Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων: καὶ τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων καὶ τῶν Οἰδίποδος κακῶν ὁ Κρέων ἀπέλαυσεν: — MA

---

1 ὑπὸ τοῦ B 8 ἅρμα] ἅρματα M νεκρῷ νεκρὸσ B νεκρῶν νεκροί MA 9 ἐμπεφυμένοι Laur. 32, 33 ἐκπεφυγμένοι MAB em. Valckenaer 10 νεκροὶ δὲ νεκροῖσ A τροχοὶ τ' ἐπήδων M 12 scholio quod praecedit adi. MA 13 scholio quod praecedit adi. MA ἀλλήλοισ ἐπέπιπτον A 18 κρίνωσι A 19 καὶ διαφύγοιμι B^i 22 βούλονται MA εὐτυχείην MA 24 δίκαιον M δικαίωσ A 25 νικᾶν] τιμᾶν A εἰ δὲ οἱ] οἱ δὲ A κρίνουσι ex κρίνωσι corr. M 29 καὶ om. A 30 οἰδίπου A ἀπήλαυσεν A

1205 ἀπολαύειν μετέχειν: — $M^g A^g$

1207 λυπηρῶς: — M^g

ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀνάδραμε καὶ διήγησαι τί μέλλουσι δρᾶσαι: — M

1209 ἔα τὰ λοιπά: μὴ περαιτέρω πύθῃ: — MAB

δεῦρ' ἀεί: ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου καὶ ἕως τούτου: — MAB

1210 τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας: ἐπειδὴ εἶπεν· ἔα τὰ λοιπὰ, ἀεὶ καλῶς πράσσεις, εἶπεν ὅτι εἰς ὑποψίαν εἶπας: — MAB

εἰς ὑποψίαν: — $M^g A^g$

1212 ἀντὶ τοῦ πράξω: — M^g

1213 μέθες μ'· ἔρημος παῖς: ἀντὶ τοῦ· ἐμοῦ ἔρημος καὶ χωρίς ἐστιν ὁ σὸς παῖς: — MAB

ἀσπιδηφόρου: — $M^g A^g B$

1214 καλύπτεις ἐν ἀφανείᾳ: — $M^g AB$

κρύπτεις: — $M^g A^g$

1215 κοὐκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι: πρὸς οἷς ἔλεξα ἀγαθοῖς οὐκ ἂν ἀγγείλαιμι τὰ κακά: — MAB

1216 ἢν μή γε φεύγων: εἰ μὴ ἄρα φεύγων με ἐκφύγῃς εἰς τὸν αἰθέρα: — MA^g

1219 λείπει τὸ ποιεῖν: — $A^g B^i$

1223 ὑψηλοῦ τείχους: — $M^g A^g$

ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου: προήρξατο κατήρξατο. ὀρθίου δὲ ὑψηλοῦ. ἀρχηγὸς ἐγένετο κελεύσας κηρύξαι: — MAB

1224 ἐπίρρημα: — $M^g B^g$

1225 ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται: ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μετέβη. λείπει οὖν τῷ λόγῳ τὸ ταῦτα λέγων. οὗτος δὲ οὐ φέρεται ἐν τοῖς πολλοῖς ἀντιγράφοις: — MAB

---

3. 4 scholio 25—27 adi. M   4 in fine secuntur in M ἢ γοῦν ......
5 πάθησ A   in fine add. γράφεται δεῦρ' ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖσ MB   6 scholio quod praecedit adi. A om. ἀντὶ τοῦ et add. γὰρ post μέχρι   μέχρι τοῦ δεῦρο B in fine add. εὐτυχεῖσ A   7 ἀεὶ] εἰ MAB   8 πράσσω M   εἶπεν—εἶπας om. M εἶπεν B εἴπερ A   εἶπεσ A   11. 12 scholio quod sequitur adi. B om. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ   12 post ἐστιν add. ἐμοῦ τοῦ ὑπασπιστοῦ B   ὁ om. M   13 initio add. ἀντὶ τοῦ B   14 initio add. καὶ B   καλύπτει σε ἢ M^g κάμπτεισ ἐν B
17 τὰ om. A   22 κατήρξατο om. M   ἀπ' ὀρθίου B   ἀφ' ὑψηλοῦ B
25. 26 vs. 1225 non adgnoscit scholiasta   27 hic om. B, sed adi. scholio quod sequitur   οὕτωσ δὲ M οὐ (corr. in οὕτωσ a rubratore) δὲ A οὗτοσ δὲ ὁ στίχοσ B οὐ φέρεται in fine coll. B   φαίνεται MA   ἐν om. MA   τοῖς om. B

1226 Δαναῶν ἀριστεῖς: Ὁμηρικῶς ἤρξατο [Γ 86]· 'κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί': — MAB

1228 ἀπολλύετε προΐεσθε: — M^g

ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε: ἐκπονεῖτε. ἀπεμπολᾶν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ πιπράσκειν: — MAB

εἰς κίνδυνον ἐκδίδοτε· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ κινδυνευόντων διὰ τὸ κέρδος: — MAB

ἄλλως: ἐκβαλὼν τὸν κοινὸν κίνδυνον ὑμῶν καὶ τὸν πόλεμον: — MAB

1232 παραδοῦναι παρασκευάσω πόλιν: — M^{g}A^{g}B^g

1234 ἐπανέρχεσθε: — M^{g}B^g

1235 ἅλις ὃς κεῖται νεκρός: καὶ ὁ τῶν Θηβαίων ὄχλος ἀποθανὼν αὐτάρκης: — MAB

1237 ὥρμησεν: — M^g

ἐπῄνει: — M^{g}A^g

1240 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο: ἐπὶ τοῖς ὡμολογημένοις συνθήκας ἐποιήσαντο: — MA^{g}B^i

εἰς φιλίαν συνῆλθον: — M

κἀν μεταιχμίοις: καὶ ἐν τῷ μέσῳ μέρει τῶν στρατευμάτων: — MA^g

μεταίχμιον λέγεται ὁ τόπος ὁ μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων. ἐπὶ τούτοις τοῖς ὁμιλήμασιν ἐν τοῖς μεταιχμίοις συνελθόντες ἐπεσπείσαντο ἐμμενεῖν αὐτοῖς οἱ στρατηγοί. ἔνιοι δὲ γράφουσι στρατηλάταις μετὰ τοῦ ῑ, ἵνα τοὺς ἄλλους βασιλεῖς καὶ τὰ στρατεύματα ἀκούσωσιν ἐμμένειν τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ' ἀμφοτέρων: — MAB

1241 ὅρκους συνῆψαν: τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους ἐπιτήδεια συνέμιξαν [Θηβαίων καὶ Ἀργείων], τουτέστι τὸν οἶνον καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων: — MAB

1. 2 scholio quod praecedit adi. B post ὁμηρικῶς add. δὲ 1 ὅμηροσ MA 2 post καὶ add. δάρδανοι καὶ A 3 ἀπελέσκετε M^g 4 ἐκποιεῖτε MA ἀπεμπολᾶν] ἀπεμπολᾶ τε A ἐστι κυρίωσ B κυρίωσ A 6 ἡ μεταφορὰ B ἐκ μεταφορᾶσ A 6. 7 κινδυνευόντων ἐν θαλάττῃ AB 7 κέρδουσ χάριν B 8 scholio 4. 5 adi. B initio add. μεθεὶσ δὲ παύσασ κίνδυνον] πόλεμον M ἡμῶν A πόλεμον] κίνδυνον M 12 ἀθηναίων A 16 ὁμολογουμένοισ M 16. 17 συνθήκην M 17 ἐποίησαν B^i 21—25 scholio quod praecedit adi. M add. γὰρ post μεταίχμιον 21 ὁ τόπος ὁ] καὶ τὸ περιὸν A μετὰ M 22 συναχθέντεσ MA 22. 23 ἐπεσπείσαντο om. spatio rel. A 24 τὰ om. B 26 initio add. οἷον A, idem ex corr. B 27 θηβαῖοι καὶ ἀργεῖοι B referas ad στρατηλάται τὸ αἷμα καὶ τὸν οἶνον M

1242 ὡπλίζοντο: — M^gA^g

1244 πρόμαχον: — M^gA^g

1247 ἐπιθυμοῦντες μαινόμενοι: — $M^gA_gB^g$

1248 λαθραίως παρεκβαίνοντες: — M^gA^g

1249 προετρέποντο: — M^g

γράφεται λόγοισι θαρσύνοντες κἄλεγον: — B^i

1250 ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας: ἐν σοὶ τρόπαιον στῆσαί ἐστιν ἡμῖν ἐλπὶς τῷ τε Ἄργει εὐκλεῆ ἀπαγγελίαν δοῦναι. ἢ ἀντὶ τοῦ· εὐκλείας λόγον καὶ φήμην καταλεῖψαι τῇ πατρίδι: — MAB

στῆσαι τὸ ἄγαλμα: — M^gA^gB

1251 νικητήριον: — $M^gA^gBB^g$

1252 παρεθάρσυνον πάλιν οἱ φίλοι: — M^g

ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐθάρσυνόν τε καὶ ἔλεγον ταῦτα: — M^iB^i

1255 τὴν βολὴν τοῦ πυρός: — $M^gA^gB^i$

† ἐμπύρους τ' ἀκμάς: τὰς ἀναδόσεις τῆς φλογός. τὰ ἄκρα: — A

† ἄλλως: τὰς τῆς φλογὸς ἀναδόσεις καὶ τὰ φῶτα τὰ ἐκ τῶν ἐμπύρων ἀναφερόμενα, ἀφ' ὧν σημειοῦνται οἱ μάντεις. ἀκμάς δὲ τὰς ἀναδόσεις, ἐπεὶ βιαιότατόν ἐστι τὸ πῦρ: — AB

1256 ῥήξεις τ' ἐνώμων: τὰς τῆς χολῆς ῥήξεις ἐπεσκόπουν τὴν ὄψιν μεταφέροντες. τηροῦσι γὰρ οἱ μάντεις τὰς χολὰς πῶς τὴν ὑγρότητα ἀκοντίζουσιν: — MAB

ἄλλως: τῆς κύστεως τὸ στόμα ἐρίῳ δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ πυρὶ καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγήσεται καὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκοντίσει. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι [frg. 361]· 'τὰς μαλλοδετὰς κύστεις': — MAB

ὑγρότητ' ἐναντίαν: τὴν περὶ τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν. τὴν ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ ἐχθρῶν ἀεὶ ταρασσομένην. οἱ γὰρ θύται εἰ περὶ τῶν ἐχθρῶν βουληθεῖεν μαντεύεσθαι, εἰς τὴν χολὴν ἀφορῶσι· πικροὶ γὰρ οἱ ἐχθροί. ὑγρότητα δὲ λέγει αὐτὴν τὴν χολήν. ἢ ἐναντίαν ὡς πρὸς τὸ πῦρ· ξηρὸν γὰρ τοῦτο: — MAB^i

---

7 ἐστὶ στῆσαι ἐστὶ M 8. 9 ἀντὶ τοῦ om. AB 9 εὐκλείαν B καὶ om. A 11 scholio quod praecedit adi. B in fine add. οἱ γὰρ νικῶντεσ εἴδωλον ἵστασαν διόσ 13 κοινοῦ δὲ B^i ταῦτα om. B^i 20—22 scholio quod praecedit adi. B initio add. ῥήξεισ δὲ ἐνώμων 24 ἀκοντίζει B 25 μαλοδέτασ MA μαλλοδετεῖσ B κύστισ B 26 τὴν—δηλοῦσαν om. B^i 27 καὶ om. M 29 λέγουσιν M 29. 30 ἢ—τοῦτο om. B^i

ἄλλως: τὴν περὶ τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν. τὸ δὲ ἑξῆς· μάντεις τε μῆλ' ἔσφαζον ἐμπύρους τ' ἀκμὰς ἐνώμων (κατὰ κοινοῦ γὰρ τὸ ἐνώμων) ἄκραν τε λαμπάδα ἐνώμων: — MAB

ἐπετήρουν. ἀντὶ τοῦ διέκρινον καὶ ἐσκόπουν. περιφραστικῶς τὴν χολήν: — M^{i}

1257 ἄκραν τε λαμπάδα: τουτέστι τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς ἐσκόπουν, ὃ καλεῖται κέρκος. οἱ δὲ τὴν καρδίαν διὰ τὸ εἶναι πυρώδη τε καὶ θερμήν: — MAB

ἄλλως: τὴν οὐρὰν τοῦ ἱερείου. ἦν γὰρ καὶ δι' αὐτῆς μαντεία. καμπτομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς δυσχέρειαν ἐδήλου τοῦ πολέμου, ἁπλουμένη δὲ καὶ κάτω νεύουσα, ἧτταν· ἀνατεινομένη δὲ εἰς ὕψος, νίκην. οἱ δὲ ἄκραν λαμπάδα τὴν χολὴν λέγουσι τὴν ἐν τῷ ἥπατι. σημεῖον γάρ ἐστι μαντικὸν καὶ ἥττης καὶ νίκης: — MAB

1259 μαγικούς: — M^{g}A^{g}B^{g}

1260 ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν: τῶν ἐπᾳδόντων ἀνδρῶν. ἢ ἐπᾳδουσῶν. εἰ δύνασαι εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν: — MB

σπεῦσον. κυρίως γὰρ ἐπῳδαὶ λέγονται αἱ διὰ τῶν ἐπικλήσεων τῶν μάντεων γινόμεναι: — M

τὰς ἐπικλήσεις: — M^{g}A^{g}B^{g}

κώλυσον: — M^{g}A^{g}

1261 φιλονεικίας: — M^{g}A^{g}B^{i}

1262 τὰ ἀγωνίσματα: — M^{g}A^{g}B^{i}

καὶ τἆθλα δεινά: ἔπαθλον γὰρ ἑτέρῳ ἔσται ἡ τοῦ ἑτέρου ἀπώλεια· ὥστε ἔξελθε, μὴ καὶ ἀμφοτέρων στερηθῇς: — MA

1263 ἀντὶ τοῦ στερηθήσῃ. τὸ γὰρ στερήσῃ ἀντὶ τοῦ στερηθήσῃ: — M^{g}

---

1 τὰ περὶ B post δηλοῦσαν ins. ἢ διὰ τὸ πικρὰν οὖσαν καλεῖσθαι γλυκεῖαν ἢ ἐναντίαν ὡσ πρὸσ τὸ πῦρ ξηρὸν γὰρ τὸ πῦρ B δὲ om. A 2 ante κατὰ ins. ὑγρότητ' ἐναντίαν ἐνώμων A κατὰ κοινοῦ] γίνεται M
6. 7 ἐσκόπουν post κέρκος coll. B tum ins. ἄλλωσ: τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸσ ὃ καλεῖται κέρκοσ 7 τε om. AB 9 καὶ γὰρ ἦν καὶ M ἦν γὰρ καὶ ἡ A
10 δηλοῖ AB 10. 11 ἁπλωμένη M 13 ἐστι—νίκης] νίκησ καὶ ἥττησ A ἐστι νίκησ καὶ ἥττησ B 15 ἐπαιδόντων ἀνω͞ν B ἐπῳδῶν ἀνδρῶν M
15. 16 ἡ ἐπάδουσα δύναται B 17. 18 scholio quod praecedit adi. M
18 μαντειῶν M 24 ἐξελθεῖν δεῖ σε A καὶ μὴ A στερηθῆναι A

1266 νῦν σοι προχωρεῖ: ἡ τύχη λέγεται δαιμόνων κατάστασις. ὁ δὲ νοῦς· ἔξελθε τῶν οἴκων· οὐ γὰρ ἐν χορείαις καὶ παρθενῶσιν ἡ παροῦσα τύχη ὥστε καὶ ὄχλον διελθεῖν αἰδεσθῆναι: — MAB

προβαίνει ἡ τῆς εἱμαρμένης παρουσία: — M^{g}A^{g}B^g

1268 ἀντὶ τοῦ ἐκνεύοντας: — M^g

1270 τίν' ὦ τεκοῦσα μῆτερ: τὸ ἑξῆς· τίνα ἔκπληξιν τοῖς φίλοις ἀυτεῖς: — MA

ὁ νοῦς· τίνα, ὦ μῆτερ, καινὴν, ἑτέραν, συμφορὰν ἐμοὶ τῇ φίλῃ ἀπαγγέλλεις. τὸ γὰρ φίλοις ἀντὶ τοῦ φίλῃ. ἢ φίλοις ἀντὶ τοῦ περὶ φίλων ἡμῖν, Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους: — MAB

συμφοράν: — M^{g}A^{g}B^i

1272 ἐφθάρη: — M^{g}A^g

1273 ἀντὶ τοῦ· εἰς μονομαχίαν κατέστησαν: — M^{i}A^{g}B^i

1274 ἐπίρρημα στεναγμοῦ: — M^{i}A^{g}B^i

συμφορὰν, οὐ φίλα λέγω: — A^{g}B^i

1276 οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά: νῦν οὐχ ἁρμόζει σοι αἰδεῖσθαι. οὐκ ἔστι καιρὸς αἰσχύνεσθαί σε νῦν: — MAB^i

1279 ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι': πρὸς τὸν τόπον τὸν μεταξὺ τοῦ πολέμου, ἔνθα ἦν τὸ μονομαχεῖον: — MAB^i

οὐ κατασχετέον: — M^{g}A^{g}B^g

1282 ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται: — B^i

1285 τρομερὰν φρίκα: ἀντὶ τοῦ φρίκην τρόμου παραιτίαν. καὶ Πίνδαρος [Pyth. IV 81]· 'φρίσσοντας ὄμβρους', τοὺς φρίσσειν ποιοῦντας: — MAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· τρομερὰν φρένα ἔχω τῇ φρίκῃ. τρομερὰν ἔχω τὴν φρένα: — MA

τρόμου γεννητικήν: — M^{i}A^{g}B^i

τρομοποιὸν φόβον: — M^{i}A^{g}B^i

---

1 κατάστασισ ἡ τύχη B 1. 2 λέγεται — κατάστασις om. AB 2 ἔξελθε ἀπὸ B 2. 3 παρθενεῶσιν A 3 in fine add. ἄλλωσ: ἔξελθε ἐκ τῶν οἴκων οὐ γὰρ ἐν χορείαις καὶ παρθενῶσιν ἀναστραφαῖσ ἡ παροῦσα τύχη ὥστε καὶ ὄχλον διελθεῖν αἰδεσθῆναι A 4 initio add. ἀντὶ τοῦ B^g τῆσ εἰ. ἡ π. A^{g}B^g 8—10 scholio quod praecedit adi. MA add. δὲ post ὁ 8 καινὴν] καὶ νῦν B 9 τὸ] τοῖσ A 10 ἡμῖν om. A 14 scholio quod sequitur adi. B^i initio add. τὸ δὲ οἱ ἐγὼ 19 μονομαχεῖν M 23. 24 φρίσσειν ποιοῦντας] φρίσσοντασ M 25 ἀντὶ τοῦ om. A 28 scholio quod praecedit adi. B^i add. καὶ

1286 ἀντὶ τοῦ διὰ σαρκός· ὡς τὸ [Κ 298] ‘διά τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα’: — M^{i}AB

1287 ἔλεος ἔλεος: ἐλεός με εἰσῆλθε καὶ οἶκτος ὁ περὶ τῆς Ἰοκάστης διὰ τὰ δίδυμα τέκνα ποῖος ποῖον ἄρα αἱμάξει: — MAB

1288 δίδυμα τέκεα: διπλᾶ: — MA

τοῦτο ἔνιοι σολοικισμὸν ἡγήσαντο. ἔδει γὰρ εἰπεῖν· διδύμων τεκέων πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει. νῦν δὲ οὐ πρὸς τὸ ῥητὸν ἀπήντησεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ νοητὸν, τὸν οἶκτον: — MAB

πότερον αἱμάξει: φονεύσει: — MA^{g}

τὸ ἑξῆς· πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει ὁμογενῆ δέραν ὁμογενῆ ψυχὰν δι’ ἀσπίδων δι’ αἱμάτων: — MA^{g}B

1295 ποῖον ἄρα νεκρὸν ἀπολλύμενον θρηνήσω: — M^{i}A^{g}B^{i}

1296 φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ: οἱ μὲν ὡς ἓν μέρος λόγου ἀνέγνωσαν τὸ φεῦδα ὡς ἐν παρολκῇ τοῦ δα· ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ φεῦ δή· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ φεῦ γῆ, κατὰ πάθος μεταβληθέντος τοῦ γ εἰς δ, ὡς ἐν τῷ Δημήτηρ, πηγή πηδή, παρὰ τὸ τὸ ὕδωρ πηδᾶν ἄνω: — MAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ. ἡ δα συλλαβὴ Ἀττικῶς πλεονάζει ὡς ἐπὶ τοῦ ἦσθα καὶ φῆσθα: — MAB^{i}

1297 φονεύουσαι ἑαυτάς: — M^{g}A^{g}

1298 δόρυ κατ’ ἀλλήλων πάλλουσαι. ἢ ἐπὶ πόλεμον κινηθεῖσαι: — M^{i}AB

1299 πέσεα πέσεα: θέλει εἰπεῖν ὅτι πεσόντες αἱμάξουσι τὰ σώματα. πέσεα οὖν ἀντὶ τοῦ πεσήματα πτώματα: — MAB

πολέμια: — M^{g}A^{g}

1300 τάλανες ὅτι ποτέ: διότι. δυστυχεῖς εἰσιν: — MAB^{i}

ὅτι ποτέ: ἀντὶ τοῦ· διότι δὴ ἐπὶ τὸ κατ’ ἀλλήλων μονομαχεῖον ἤλθετε: — MA

---

1 ἀντὶ τοῦ om. A 3 με] μὲν A 4 τὸ M ποῖος—αἱμάξει om. B sed habet B^{i} 6—8 scholio quod praecedit adi MA 6 ἔνιοι] τινὲσ B 7 πότερον] ποῖον A post αἱμάξει add. τὴν ὁμογενῆ δέριν A τ. ὁ. δέρην B 10. 11 scholio quod praecedit adi. M 12 τῶν νεκρῶν A^{g}B^{i} 13—16 cf. et. m. p. 60,8 (schol. Aesch. Prom. 563) 14 οἱ δὲ ὡσ A τοῦ] τὸ A δὲ om. A 15 τὸ δ B 16 cf. Orion. p. 138,17 πηγή παρὰ τὸ πηδῶ ῥῆμα, πηδή καὶ πηγή. Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς. et. m. p. 669,16 Gud. p. 465,8 τὸ τὸ A τὸ MB 17 ἀντὶ τοῦ om. A ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ om. B ἡ δὲ δα M ἀττικῆσ M 18 τὸ M τοῦ φῆσθα B^{i} 22 αἱμασουσιν M αἱμάζουσι B 23 οὖν om. A de M non constat πεσήματα om. A 25 ὅτι A ἀντὶ τοῦ B^{i} 26. 27 scholio quod praecedit adi. A pro ἀντὶ τοῦ scripto ἢ 26 ὅτι A μονομαχεῖν A

ἄθλιοι: — M^g

διότι εἰς ἐνθύμησιν μονομαχίας ἤλθετε: — M^{i}A^{g}B^i

1301 βοᾷ βαρβάρῳ: τῇ ἐμαυτῆς φωνῇ τῇ βαρβάρῳ τὴν ἐπιστένακτον βοὴν τῶν νεκρῶν, οἷον τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς σὺν στεναγμῷ προφερομένην βοήν, μέλουσα τοῖς δάκρυσι θρηνήσω, τουτέστιν ἐπιμελῶς δακρύσασα θρηνήσω: — MAB

1303 ἀντὶ τοῦ μέλουσαν. ἢ ἐπιμελουμένην τῶν νεκρῶν καὶ θεραπεύουσαν τὰς ψυχὰς τούτων: — MAB

1304 τὸ σχεδὸν καὶ τὸ πέλας ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· ἡ κατ' αὐτοὺς τύχη τοῦ φόνου πλησίον ἐστί, τουτέστιν· ὅσον οὔπω γνωσόμεθα πῶς ἐκβήσεται αὐτοῖς τὸ μονομαχεῖον: — MAB

1305 τὸ σήμερον δηλονότι: — M^{g}A^{g}B^g

κρινεῖ φάος τὸ μέλλον: ἡ παρεστῶσα ἡμέρα διδάξει τὸ πέρας καὶ τὸ μέλλον: — MAB^i

ἄλλως: ἡ παροῦσα ἡμέρα διακρινεῖ τὸ μέλλον: — MA

1306 δυστυχὴς κακόποτμος ὁ θάνατος αὐτοῖς ἔσεται: — M^{g}A^{g}B^g

ἕνεκ' Ἐρινύων: ὡς τῶν Ἐρινύων ἐπιπεμπουσῶν τὰ φαῦλα τοῖς ἀνθρώποις. ἢ διὰ τὰς ἀρὰς τὰς Οἰδίποδος καὶ τὰς τούτων ἐπηκόους Ἐρινύας: — MAB

χάριν τῶν Ἐρινύων: — M^{g}A^g

1310 οἴμοι τί δράσω: ἵνα δόξῃ φιλόπολις ὁ Κρέων καὶ μὴ μόνον τοῦ παιδὸς λόγον ποιεῖσθαι, φησί· τίνος ἄρξομαι θρῆνον ποιούμενος, τοῦ παιδὸς ἢ τῆς πόλεως, καίτοι εἰδὼς ὅτι διὰ τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς εὐτυχεῖ τὰ τῆς πόλεως. μικρὸν γὰρ ὕστερον εἰπὼν ἐμός τε γὰρ παῖς ὄλωλεν ἐπελάθετο εἰπεῖν· πόλις τε, εἰς τὸ λυποῦν μὲν πένθος ἐμμείνας, τῆς δὲ κολακείας ἀτέλεστον ἐάσας τὴν μνήμην: — MAB

1311 ἐν κύκλῳ ἔχει δυστυχήματα: — M^g

πλῆθος: — M^{g}A^g

1312 ὥστε διαπέμπεσθαι διὰ τοῦ Ἀχέροντος τὴν πόλιν: — M^{i}A^g

---

2 scholio p. 382,25 adi. B^i μονομαχίου B^i 3 τῆσ ἐμαυτῆσ B 5 μέλλουσαν B μέλουσα παρὰ A 8 τούτων ψυχάσ AB 9 τὸ αὐτό om. B 10 οὐδέπω AB 11 μονομαχεῖν M μονόμαχιον B 15 τὸ πέρασ καὶ τὸ μέλλον A 16 κακόποτμοσ δυστυχὴσ B^g δυστυχὴσ A^g αὐτοῦ γενήσεται B^g 18 ἀρὰσ τοῦ οἰδίποδοσ B τούτων om. AB 22 τὸν λόγον τοῦ παιδὸσ M τοὺσ παῖδασ λόγου A θρῆνον] λόγον A 23 ἢ] καὶ B 25 μὲν om. M

διὰ τὸ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θανάτου αὐτὴν εἶναι: — M^{i}B^{g}

1315 ὃν ἄρτι κρημνῶν: ὡς τοῦ Μενοικέως παρὰ τὸν τάφον ἔνθα ἦν ὁ δράκων κατακρημνίσαντος ἑαυτόν: — MAB

ἄλλως: δεῖ νοεῖν ἔσω τῶν τειχῶν τὸν σηκὸν τοῦ δράκοντος εἶναι. πῶς γὰρ εἶχε τὸ σῶμα ἀναλαβεῖν ὁ Κρέων τῶν πολεμίων παρακαθημένων. ἀπὸ δὲ τοῦ τείχους ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ παῖς εἰς ἐπίδειξιν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προθυμίας: — MAB

σπηλαίων: — M^{g}A^{g}B^{g}

1316 αὐτόχειρα: — M^{g}A^{g}

ἀντὶ τοῦ· εἰς τὴν οἰκίαν ἐκόμισα: — M^{g}

1317 ἀντὶ τοῦ· θρηνεῖ τὸ ἐμὸν δῶμα: — M^{g}B^{g}

1318 ἐγὼ δὲ ὁ γέρων ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν γραῖαν ἦλθον: — M^{g}A^{g}

1319 λούσῃ πρόθηταί τ' οὐκέτ' ὄντα: ἐκκομίσῃ, δημοσίᾳ ἐνταφιάσῃ· ἔθος γὰρ ἦν τοὺς βασιλεῖς οὕτως θάπτεσθαι: — MA

γράφεται κλαύσῃ: — M^{g}

1321 ἢ τὰς ταφάς: — M^{g}

τὸν Ἅιδην περιφραστικῶς: — M^{g}

1323 κόρη τε μητρός: ἅμα τῇ μητρί: — MAB^{g}

τὸ ἑξῆς· κόρη τε Ἀντιγόνη κοινῇ ἐξόδῳ τῆς μητρός: — MB

1326 εἰς μάχην: — M^{g}A^{g}B^{i}

εἰς συμβολήν: — M^{g}B^{i}

1327 πῶς φής· νέκυν τοι παιδός: ἀντὶ τοῦ· τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ ἐμοῦ παιδὸς ἐπιμελείας ἀξιῶν: — MAB

ἄλλως: τί φής· ἀπῆλθεν Ἰοκάστη πρὸς τοὺς παῖδας καταλλάξουσα τούτους, ἐγὼ δὲ τὸ σῶμα τοῦ παιδός μου Μενοικέως περιστέλλων καὶ κοσμῶν καὶ ἐπιμελείας ἀξιῶν καὶ δι' ἀγάπην ἐκείνῳ προσκαθήμενος οὐκ ἔφθασα εἰς τὸ καὶ ταῦτα μαθεῖν, ὅ ἐστιν· ἀσχολούμενος περὶ τὸν υἱὸν οὐκ ἦλθον εἰς εἴδησιν τούτων: — A

ἄλλως: ἐγὼ προσκαθήμενος, φησί, τῷ νεκρῷ τοῦ παιδός μου σώματι καὶ περὶ ἐκεῖνο ἀσχολούμενος οὐκ ἔφθασα τούτων τι μαθεῖν: — A

περιστέλλων θρηνῶν: — M^{g}

---

1 διὰ τὸ καὶ Mg ὥστε Bg   εἶναι αὐτήν Bg   2 παρὰ τοῦ τάφου A om. M   4. 5 ἄλλως — σῶμα om. M   4 τῶν om. A   5. 6 τῶν — παρακαθημένων] τοῦτον φησὶν ἐπειδὴ M   6 δὲ om. M   18 in fine add. καὶ ἡ ἀντιγόνη ἐξῆλθεν ABg   19 scholio quod praecedit adi. M add. δὲ post τὸ   22 ἀντὶ τοῦ om. A   νεκρὸν τὸ σῶμα A   23 ἀξιῶν Laur. 32, 33 Vat. 1332 ἠξίουν MAB   24 φησὶν A   24. 25 καταλλάξασα A

1328 οὐκ εἰς τόδ᾽ ἦλθον: οὐκ ἐπὶ τοῦτο παρεγενόμην: — MA^{g}B^i

1330 νομίζω: — M^g

κίνδυνον: — M^{g}A^g

1331 ἠνύσθαι: — M^g

1333 σκυθρωπὸν ὄμμα: ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγγέλου στοχάζεται τὰ λεχθησόμενα: — MA^{g}B

1334 τὸ πραχθέν: — M^{g}A^g

1336 εὐειδέσι καλοῖς φαιδροῖς: — M^g

προοιμίοις οὐ καλοῖς, οὐκ εὐσχήμοσιν: — B

1337 ὦ τάλας δισσῶς αὐτῶ: τὸ ὦ τάλας δεύτερον βοῶ διὰ τὸ μεγάλα φέρειν κακά. θρηνητικὸν δὲ τὸ ἦθος: — MAB

1338 πρὸς πεπραγμένοισιν: τοῖς τοῦ Μενοικέως: — MAB^i

ἀποφαντικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς: — MAB

1339 οὐκέτ᾽ εἰσί: συνήθως πάλιν Εὐριπίδης προειπὼν ἐν ἑνὶ στίχῳ τῆς συμφορᾶς τὸ κεφάλαιον καταστατικώτερον ὕστερον διηγεῖται τὸ πᾶν: — MAB

ἐν φωτί· λέγει δὲ τὴν σωτηρίαν: — M^{g}A^{g}B

1342 ὦ δώματ᾽ εἰσηκούσατ᾽: οὐ μάτην ἄρα, φησὶν, ὁ Οἰδίπους κατηράσατο· εἰς ἔργον γὰρ ἐχώρησαν αἱ ἀραί: — MA

1343 λείπει ἡ περί· τὰ περὶ παίδων: — M^{g}B^i

1344 ὥστε δακρῦσαι: οἷον· εἰ ἐφρόνει τὰ οἰκήματα, ἐδάκρυσαν ἂν τὰς συμφοράς: — MA

1345 δυστυχεστάτης: — M^{g}A^g

1347 μάθοις: — M^g

1348 δυστυχέστερα: — M^{g}A^g

1350 ἀνάγετ᾽ ἀνάγετε: ἀνεγείρετε, ἄνω ἄγετε, ἀναλαμβάνετε, ἀναβάλλεσθε, ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθε: — MA

1351 ἐπὶ κάρα τε: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνάγετε: — MAB^i

γράφεται ἐπὶ κρᾶτα: — M^g

λευκοπήχεις δ᾽ ἂν λέγοι τοὺς διὰ τῶν λευκοπηχέων χειρῶν, ἵνα

---

5 ἐκ] οὐκ B 10 βοᾷ A 10. 11 διὰ—κακά om. AB 12 τοῖς] πρὸσ τοῖσ πεπραγμένοισ B^i τοῦ om. A 13 scholio quod praecedit adi. MA add. δὲ ante ἢ 14—16 scholio quod sequitur adi. B add. δὲ post συνήθως 14 πάλιν αὐτῶ A om. B ὁ εὐριπίδησ B 14. 15 ἐν ἑνὶ στ. πρ. B 15 ὕστερον om. M 17 τουτέστιν ἐν σωτηρίαι B 19 ἐκατηράσατο A 20 τῶν παίδων B^i 21 ἐδάκρυσεν A 26 ἀνεγείρατε M 28 scholio quod praecedit adi. A 30—p. 386,5 scholio 28 adi. MA 30 λευκοπήχων A

ἐκ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον λέγῃ. ἐν γὰρ ταῖς συμφοραῖς αἰκιζόμεθα τὸ σῶμα ὡς ἂν ἐξ αὐτῶν διδαχθέντες μὴ χρῄζειν τοῦ σώματος, ἀλλὰ ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου· μάλιστα δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦτο ποιοῦμεν ὡς ἂν ἐπὶ κεφαλαιωδεστάτου καὶ αἰσθητικωτάτου τοῦ σώματος μέρους: — MA

τοὺς κτύπους τοὺς ἐκ τῶν λευκῶν χειρῶν γινομένους: — M^g^A^g^

1352 ὦ τλῆμον: οἷον τέλος τοῦ βίου καὶ τῶν γάμων ὑπέμεινας διὰ τοὺς αἰνιγμοὺς τῆς Σφιγγός. λείπει γὰρ ἡ διά: — MB^i^

αἰνιγμοὺς ἔτλης: τοὺς λόγους τοὺς ἔχοντας ἀποκεκρυμμένην τὴν διάνοιαν: — MA

1354 διπλῶν: — M^g^A^g^

1355 ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ': τὸ κατάραμα, τουτέστιν· εἰπέ μοι πῶς ἀπέβη ἡ κατάρα τοῦ Οἰδίποδος: — MB^i^

ἄλλως: τοῖς παισὶν ὁ ἀγὼν πῶς πέπρακται. οἷον ὁ ἐκ τῆς ἀρᾶς πόλεμος· ἐκ γὰρ τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα ἐνόσουν. ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀρᾶς τοῦ πατρός: — MA

ἄλλως: ὁ πόλεμός τε ὁ ἐκ τῆς ἀρᾶς τοῦ Οἰδίποδος αὐτοῖς ἐπιών. ἢ οὕτως· τὸ κατόρθωμα τῆς ἀρᾶς τοῦ Οἰδίποδος: — A

1357 οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων· τινὲς εἰς τὸ οὐ στίζουσιν· οὐκ οἶσθα, φησὶ, τὰ πρὸ τῶν πύργων εὐτυχήματα· μακρὰν γάρ εἰσιν: — MAB

ἄλλως: καλῶς οὖν καὶ διὰ πιθανῆς ἀφορμῆς τὰ προειρημένα ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγγέλου ἐσιώπησεν. ἡ δὲ διάνοια· τὰ μὲν πρὸ τῶν τειχῶν εὐτυχήματα τῆς πόλεως καθὸ ἐνικήσαμεν κοινῇ τοὺς Ἀργείους, οἶδας δηλαδή· πόθεν δὲ οἶμαι εἰδέναι σε· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί. ἡ δὲ περίφρασις ἐκ τοῦ περιφράσσειν καὶ οἷον περιπτύσσεσθαι καὶ περικυκλοῦν τὴν πόλιν. περιλαμβάνονται γὰρ αἱ πόλεις τοῖς τείχεσιν: — MAB

---

4 κεφαλαιωδεστάτω M καὶ αἰσθητικωτάτου om. M 4 5 μέρει M
9. 10 scholio quod praecedit adi. A initio add. αἰνιγμοὺσ δὲ λέγει 9 τοὺς (alterum) om. M 13 ἐπέβη M 14 τοῖς—πέπρακται] ὁ ἐκ τῆσ κατάρασ τοῦ οἰδίποδοσ τοῖσ παισὶν ἀγὼν A 15 ταῦτα om. spatio rel. A
22—25 καλῶς—εἰδέναι post ea quae leguntur 26—28 coll. B pro οὖν scripto δὲ 22 καὶ om. MB ἀπὸ MA 24 κοινοὶ A om. M 25 δηλαδὴ οἶδασ B
25. 26 πόθεν—περιπτυχαί] οὐ γὰρ μακρὰν τὰ τείχη ὡσ μὴ πάντα σε εἰδέναι B
25 σε εἰδέναι A 25. 26 τειχέων περιπτυχαί M εἰσὶ τὰ τείχη A 26 ἡ δὲ περίφρασις] περιφραστικῶσ τὰ τείχη B περιφράσσειν καὶ om. AB οἷον om. A 27 κυκλοῦν AB

τειχέων περιπτυχαί: περιφραστικῶς τὰ τείχη. οὐ μακράν εἰσιν ὥστε μὴ οὐχὶ πάντα εἰδέναι τὰ δρώμενα: — MAB^{i}

1358 λείπει ἡ μή, ἵν' ᾖ οὕτως· πρὸς τὸ μὴ εἰδέναι σε τὰ πραττόμενα: — M^{g}

τὸ ὡς ἀντὶ τῆς πρός: — M^{g}

1361 ἔστησαν ἐλθόντ': παρῆλθον δὲ εἰς τὸ μέσον ὡς εἰς ἀγῶνα δορὸς καὶ ἀλκὴν μονομάχου: — MM^{i}A^{g}B^{i}

1362 ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό: — M^{g}A^{g}

1363 γράφεται μονομάχου τ' ἀλκήν: — Laur. 32, 33 Vat. 1332

1364 βλέψας δ' ἐς Ἄργος: τὸν νοῦν ἐκεῖσε ἔχων: — MAB^{i}

εἰς Ἄργος δὲ βλέψαι τὸν Πολυνείκην λέγει οἷον ἐπὶ τὸν στρατὸν τῶν Ἀργείων. ἢ εἰς τὸ κλίμα τοῦ Ἄργους. ὡς ἂν Ἀργεῖος δὲ γεγονὼς τῇ Ἥρᾳ εὔχεται Ἀργείᾳ οὔσῃ καὶ πατρίᾳ θεῷ: — MA

νῦν εὐχάς: — M^{g}A^{g}

1365 ἀντὶ τοῦ· ἐπολιτογραφήθην παρὰ σοί: — M^{g}A^{g}B^{i}

1366 ἔζευξ' Ἀδράστου: ἀντὶ τοῦ εἰς ζεῦξιν ἔλαβον: — M^{i}A^{g}B^{i}

ἐζεύχθην τῇ παιδὶ τοῦ Ἀδράστου. λέγει δὲ τῇ Ἀργείᾳ: — M^{i}

1367 τὴν ἐκείνῳ ἐναντίαν: — M^{g}A^{g}B^{i}

1369 αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον: ἄκρως δηλοῖ ἦθος ἀνδρὸς μεμφομένου ἑαυτὸν ἐπ' ὠμότητι: — MAB^{i}

1370 πολλοῖς δ' ἐπῄει δάκρυα: τοσαῦτα, φησίν, ἐπῄει δάκρυα τοῖς πολλοῖς ὅση τῆς τύχης ἡ συμφορὰ τοῖς μονομαχοῦσι, τουτέστι· συμφώνως τῇ κατ' αὐτοὺς τύχῃ ἐδάκρυον οἱ ἐκτός: — MAB

ἄλλως: λείπει τὸ ἕνεκα· ⟨ἕνεκα⟩ τῆς τύχης ἡλίκη ἦν: — MAB

ἄλλως: πολλοῖς δὲ δάκρυα ἐπήρχετο τὴν τύχην αὐτῶν ἐννοοῦσιν ὅση ἦν: — MA

† ἄλλως: πολλοὶ δὲ τῶν λεγομένων ὑπ' αὐτοῦ τῆς δυστυχίας [αὐτῶν] τὸ μέγεθος ἐδάκρυον: — A

---

2 μὴ om. A οὐχ' ἅπαντασ A οὐχὶ πάντωσ B^{i} in fine add. λείπει γὰρ τὸ μή B^{i} λείπει τὸ μὴ ἡ δὲ περίφρασισ ἐκ τοῦ περιπύσσεσθαι καὶ κυκλοῦν τὴν πόλιν A 6 παρῆλθεν M^{i}A^{g} δὲ om. A^{g}B^{i} 7 ἀλκῆσ A^{g} μονομαχίου B^{i} scripserim καὶ ἀλκὴν δορὸς 11—13 scholio quod praecedit adi. MA 11 λέγει τὸν π. A 13 τῇ — θεῷ] τῇ ἀργείᾳ εὔχεται καὶ πατρώῳ θεᾷ ἥρᾳ A πατρίωι M 15 ἀντὶ τοῦ om. B^{i} γὰρ παρὰ B^{i} 17 τῇ Laur. 32, 33 τῷ M^{i} λέγει] λείπει M^{i} 22 ὅση] ὃ σημαίνει A ταῖσ τύχαισ MB ἡ M ἦν AB τοῖσ μονομαχοῦσι ante τῆς τύχης coll. A 24 λείπει γὰρ B ἕνεκεν AB ἡδὶ M ἡδίκη AB em. Matthiae 27 ὑφ' αὐτῶν A em. Matthiae

1371 κἄβλεψαν: οἰκτρὸν γὰρ θέαμα μονομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ νικᾶν καὶ τὸ ἡττᾶσθαι δεινὸν ἦν: — MAB

ἄλλως: ἐμφαίνεται ὁ κατὰ ἀλήθειαν θυμὸς πικρίαν ἐνδεικνύμενος διὰ τοῦ βλέμματος: — MAB

1373 ναόν: — M[g]

βλέψας πρὸς οἶκον: καὶ οὗτος τῷ νῷ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἀποβλέψας τὸ ἐν Θήβαις: — MAB[i]

1374 ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό: — M[g]

1376 γράφεται κτεῖναί θ': — M[i]

1377 ἐπεὶ δ' ἀφείθη: πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῆς σάλπιγγος ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῖς μονομαχείοις ἐν μέσῳ τις λαμπάδα καιομένην ἔρριπτε σημεῖον τοῦ κατάρξασθαι τῆς μάχης. τούτῳ οὖν τῷ σημείῳ ἀντὶ σάλπιγγος κἀν τοῖς περὶ Ἐτεοκλέα χρόνοις ἐχρῶντο. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ Τρωικὰ καὶ τὴν εἰς γῆν Ῥωμαίων Αἰνείου κατοίκησιν Τυρρηνοὶ τὴν σάλπιγγα ἐξεῦρον ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς πολέμοις, ὅθεν καὶ Τυρρηνὶς ἡ σάλπιγξ ἐκλήθη. τὸ οὖν τούτῳ αὐτοὺς χρῆσθαι ἀντὶ σάλπιγγος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμφαίνων ὁ ποιητής φησιν. οὐ γὰρ δὴ εἰς τὸ τοῦ ἀγγέλου πρόσωπον τοῦτο ἀναφέρεσθαι πιθανόν, εἴγε ὅλως οὔπω ᾔδεσαν τὴν σάλπιγγα.
τὸ ἑξῆς· ἐπειδὴ ἀφείθη ἡ λαμπὰς εἰς σημεῖον τῆς φονίας μάχης ταὐτὸ δηλοῦσα τῇ ὕστερον ἐπινοηθείσῃ ἠχῇ τῆς σάλπιγγος, δηλαδὴ τὸ κατάρχεσθαι τῆς μάχης: — MA

ἄλλως: ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὡς Τυρρηνικῆς σάλπιγγος: ἐπὶ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας οὔπω ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Ὅμηρος γοῦν αὐτὸς μὲν οἶδε τὴν σάλπιγγα, οὐ ποιεῖ δὲ χρωμένους σάλπιγγι τοὺς ἥρωας. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρρηνικὴν σάλπιγγα. ἐχρῶντο οὖν κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ

---

1 γὰρ om. M 2 τὸ (alterum) om. B 3 ἐκφαίνεται A 4 τοῦ om. A 6 τῷ νῷ] νῦν B 11 καὶ] κἀν A μονομαχοῦσιν M μονομάχοισ δὲ A ἐμ M 13 κἀπὶ ἐτεοκλέα χρόνων A 14 τὴν κατοίκησιν αἰνείου γῆν ῥωμαίων A 15 ἐφεῦρον M 16 τῷ MA αὐτὸν M ἀφ' M ἐξ A 17 ὁ ποιητὴσ ἐμφαίνων A δὴ M δεῖ γε A 18 πιθανὸν om. M οὕτω A 19 τὸ δὲ M ἐπεὶ ἐρρίφθη A 23. 24 ἐπὶ—πολέμου] οἱ ἕλληνεσ ἐπὶ τοῦ τρωικοῦ πολέμου οὐκ ἐχρῶντο ταύτῃ M 24 τὴν om. AB 25 σάλπιγγι χρωμένουσ AB τοὺς om. A 25. 26 ἀρχαίων δια M ἀρχαιῶνδασ A ἀρχίδασ B em. Valckenaer cl. schol. Soph. Ant. 17 26. 27 Ἡρακλείδαις—τοῖς om. A 27—p. 389,5 cf. Zenob. 5,34 [Diog. 7,15 Suid.] 27 οὖν om. M

σαλπιγκτῶν πυρφόροις· οὗτοι δὲ ἦσαν Ἄρεως ἱερεῖς ἑκατέρας στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος, ἣν ἀφέντες εἰς τὸ μεταίχμιον ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι, καὶ οὕτως συνέβαλλον αἱ στρατιαί. διεσῴζοντο δὲ οἱ πυρφόροι ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ καὶ εἰ πάντες ἀπώλοντο· ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν ἄρδην ἀπολομένων· οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη: — MAB

† ἄλλως: πυρσός ἐστιν ἡ λαμπάς, ἣν ἀνατείνουσιν ἐν νυκτὶ σημεῖον τοῦ χρῆναι πολεμεῖν. νῦν οὖν οὐκ ἐπὶ τῆς λαμπάδος τέθεικε τὴν λέξιν, ἀλλ' ἐπὶ σημείου ἁπλῶς· ἡμέρας γὰρ οὔσης περιττὸν ἦν λαμπάδι σημῆναι, ἀλλ' οὐ τῇ σάλπιγγι μόνον: — AB

πυρσὸς ὡς Τυρρηνικῆς: ἀντὶ τοῦ μεγάλως, ὡς τῶν Τυρσηνῶν γεγωνότερον τῇ σάλπιγγι χρωμένων. ὁ δὲ νοῦς· ἐπεὶ δὲ ἀφείθη τὸ σημεῖον τῆς μάχης ὡς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή: — MAB

1380 ἀκονήσαντες: — M[g]

1381 ξυνῆψαν ἀφρῷ: συνῆψαν μάχην: — MA

λείπει ὁ γάρ: — MAB

ξυνῆψαν μάχην ὡς κάπροι τὰς γενειάδας ἀφρῷ διάβροχοι καὶ τὴν ἀγρίαν γένυν θήγοντες. ἐπὶ γὰρ τῶν κάπρων ἀμφότερα ληπτέον τό τε θήγοντες καὶ τὸ διάβροχοι: — MAB

λείπει μάχην: — M[g]

1382 ὥρμων δὲ κατ' ἀλλήλων ταῖς λόγχαις ἀκοντίζοντες, ἀλλὰ ἑκάτερος ἐν τῷ βάλλειν τὸν ἕτερον ὑπεκαθέζετο τῷ τῆς ἀσπίδος κύκλῳ, ἵνα αὐτὸν ὑπερπηδῆσαν τὸ δόρυ καὶ ὀλισθῆσαν τῷ κύκλῳ τῆς ἀσπίδος μάταιον καὶ ἀνεπίτευκτον γένηται: — MAB

ἀντὶ τοῦ· ὑπεκάθιζον καὶ ἐκρύπτοντο ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν: — M[g]

1384 εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχόν: ὄμμα φησὶν ἀπὸ μέρους τὸ πρόσωπον· εἰ εἶδεν ὁ ἕτερος * * εἰ αἴσθοιτο τοῦ ἑτέρου τὸ ὄμμα ὑπερ-

---

1 σαλπίγγων M ἱεροὶ ἦσαν ἄρειοσ A ἱεροὶ ἦσαν ἄρεωσ B 2 προηγούμενοι] προπολεμοῦντεσ ἄλλωσ ἐπεὶ ἐρρίφη λαμπὰσ εἰσ σημεῖον τῆσ φονίου μάχησ ταυτὸ δηλοῦσα τῇ ὕστερον ἐπινοηθείσῃ ἠχῇ τῆσ σάλπιγγοσ δηλαδὴ τὸ κατάρχεσθαι τῆσ μάχησ: ἡγούμενοι A λαμπάδων M ἀφιέντεσ B 3 καὶ] δὲ A 3. 4 πυροφόροι B 4 τῇ θεᾷ A εἰ καὶ AB ἀπέδοντο A 5 ἀπολλομένων M ἀπολλυμένων AB πυρροφόροσ A πυροφόροσ B 7 οὖν A δ' B 8 ἀλλ' B ἄλλωσ A ἁπλοῦ A λαμπάδι B τῇ σάλπιγγι A 9 ἀλλ' om. A οὐ τῇ A αὐτῆι B σάλπιγγι μόνον B λαμπάδι A 10 μεγάλησ B ὡς τῶν] καὶ A 12 τῆς μάχης om. B 15 ἡ M 16 συνῆψαν A διαβρόχουσ M 18 θίγον A in fine add. γενειάδασ B 20 κατ' ἀλλήλων δὲ ὥρμων τὰσ λόγχασ B 23 γένοιτο A 26 lacunam suppleas ex scholio quod sequitur αἰσθηθείη A

ανατεῖναν τῆς περιφερείας τοῦ ὅπλου, ἐν τῷ κατασκοπεῖν ἐκεῖνον ἀνατείναντα καὶ ἀκοντίζοντα εὐθέως ἠκόντιζε κατ᾽ αὐτοῦ βουλόμενος, πρὶν ἐκεῖνον αἰσθηθέντα τῆς βολῆς καταδῦναι, προλαβεῖν [κατὰ τοῦ στόματος] τρῶσαι καὶ καιρίαν ποιήσασθαι τὴν βολὴν κατὰ τοῦ στόματος ἀκοντίσας εἴ που καὶ ὑπεισέλθοι ἢ διέλθοι αὐτοῦ τὸ στόμα τὸ δόρυ: — MA

ἄλλως: εἰ δὲ ἴδοι ὁ ἕτερος τὸ ὄμμα τοῦ ἄλλου ὑπεράνω τῆς ἀσπίδος, ἐκίνει τὴν λόγχην: — MAB

† ἄλλως: εἰ δὲ ὁ ἕτερος τὸ ὄμμα τῆς περιφερείας ὑπερσχὼν ἠβουλήθη θεάσασθαι, ὁ ἕτερος τὴν λόγχην ἐκίνει ὥστε τοῦτον πλῆξαι τῷ στόματι: — B

ὄμμα φησὶν ἀπὸ μέρους τὸ πρόσωπον: — B^1

τῆς περιφερείας τῆς ἀσπίδος: — M^g

1386 ἀλλ᾽ εὖ προσῆγον: διότι, φησίν, ἅμα καὶ ἐθεώρουν ἀλλήλους καὶ ἐξέκλινον τὰ δόρατα ἐγκρυπτόμενοι ταῖς ἀσπίσιν: — MA

κεγχρώμασιν: κέγχρον καλοῦσι τὸν περὶ τῆς ἀσπίδος τὴν ἴτυν κόσμον. μικροὶ δὲ ἧλοί εἰσιν, οἳ ἐκ χρυσοῦ γίνονται. τινὲς δὲ μικρὰς ὀπὰς περὶ τὴν ἴτυν, δι᾽ ὧν ἐθεῶντο τοὺς ἐναντίους: — MAB

κεντήμασιν ἐντετυπωμένοις: — M^g

1387 ὡς μὴ δύνασθαι τρῶσαι· κάτωθεν γὰρ ἦσαν τῶν ἀσπίδων: — M^g

1389 δειλίαν φόβον: — M^g

1390 μεταφέρων, μετακινῶν τῷ ποδὶ λίθον: — M^g

μεταφέρων τῷ ποδὶ κατὰ τὸ λεληθός, οἱονεὶ παρασύρων· ἀπὸ τοῦ ψῶ, οὗ παράγωγον τὸ ψαύω. καὶ οἱ ναῦται ψαίρειν φασὶ τὸ ἄρμενον, ὅταν μὴ πολὺς ἄνεμος πνέῃ: — M^{1}B

1391 ἴχνους ὑπόδρομον: περιφραστικῶς τὸ ἴχνος. ὑπόδρομον δὲ τὸ ἔξω ὑποδεδραμηκός: — MAB

1393 πληγὴν σιδήρῳ: ἰδὼν τὸν πόδα πρὸς τὸ πλήττεσθαι ἐπι-

---

1. 2 ἀνατείνοντα A 3 βουλῆσ M 4 τρῶσαι om. M κατὰ—ἀκοντίσας om. A 5 καὶ om. A τὸ δόρυ om. A 6 εἰ δὲ om. A ὁ om. M ὄμμα] πρόσωπον B 13 διὰ τί M διὰ τοῦτο A post ἅμα ins. προσῆγον A 14 ἐξέκλιναν M ἐγκρυπτόμενοι Pal. 343 ἐπιρριπτόμενοι A detritum in M 15 τὴν ἴτυν τῆσ ἀσπίδοσ AB 18 κεντρίμασιν M^g 23—25 Hesych. μεταψαίρων μεταφέρων 24 τὸ (prius) om. M^1 25 in fine add. ἀλλὰ μόνον ψαύῃ B 26. 27 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἴχνοσ δὲ ὑπόδρομον 27 τὸ om. B

τήδειον. καὶ εὐτρεπισμένον τὸ σκέλος πρὸς τὸ τρωθῆναι ἰδών: — MAB

1396 γυμνὸν τῆς ἀσπίδος: — M^g B^i

1397 ὁ πρόσθε τρωθείς: ὁ Ἐτεοκλῆς ὁ πρῶτον τρωθεὶς τῇ βίᾳ τοῦ Πολυνείκους, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς βίας τοῦ Πολυνείκους τρωθείς, διῆκε τὴν λόγχην τὰ στέρνα, ἀντὶ τοῦ διὰ στέρνων διῆκε τὴν λόγχην: — MA

ἢ λείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ· εἰς στέρνα: — MA

1398 νῦν τὸ ξίφος. σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς τραγικοῖς: — M^g AB^g

1399 ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον: εἰς τὰ στήθη βιαίως τὸ δόρυ καθῆκεν, ἀπεκλάσθη δὲ τὸ δόρυ μὴ δυνηθὲν διαπερᾶσαι: — AB

τὸ ἑαυτοῦ δόρυ ἀπέκλασε τῇ σφοδρᾷ ῥύμῃ τρώσας: — M^g AB

1400 ἀντὶ τοῦ· δορατίου σπανίσας: — M^i

ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ: τουτέστιν· εἰς τοὐπίσω πάλιν τὸ σκέλος ἀνῆκε καὶ ὑπανεχώρει. τὸ δὲ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω: — MAB^i

χωρεῖν ἐπὶ σκέλος λέγει τὸ ὀπίσω ἀναχωρεῖν μὴ δόντα τοῖς πολεμίοις τὰ νῶτα· ὅμοιον τῷ [Λ 547] 'ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων'. τοῦτο δ' ἐν ταῖς ναυμαχίαις πρύμναν κρούεσθαί φασιν οἱ συγγραφεῖς: — MA

1402 κατὰ μέσον τὸν ἄκοντα τοῦ Πολυνείκους ἀπέκοψε τῷ πέτρῳ: — M^g

ἐξ ἴσου δ' Ἄρης: ἐναγώνιον τοῖς ἀκροαταῖς τὸ ἴσον ἀπονεῖμαι τῆς τύχης ἑκατέρῳ τῶν ἀγωνιζομένων: — MAB

ἴσος δὲ ὁ πόλεμος ἦν αὐτοῖς μηδενὸς ἔχοντος δόρυ: — M^i

1403 ἡ χάμαξ θηλυκῶς: — M^g

τοῦ δόρατος: — M^g B^g

ἀπεστερημένων τὰς χεῖρας τοῦ δόρατος: — M^g B

1405 εἰς ταὐτὸν ἧκον: ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ βάντες καὶ στάντες πολλὴν ταραχὴν ἐκίνουν πρὸς ἑαυτοὺς ὡρμηκότες: — MAB

---

1 καὶ] ὅ ἐστιν B πρὸς—ἰδών om. A 4 ὁ ante πρῶτον om. M 7 scholio quod praecedit adi. M initio add. ἀντὶ τοῦ διὰ στέρνων A τὰ στέρνα M 10 δὲ om. B περᾶσαι τὸν θώρακα B 11 scholio quod praecedit adi. B post ἑαυτοῦ add. δὲ 13. 14 πάλιν — τοὐπίσω om. M 14 τὸ ὀπίσω A 16—19 scholio quod praecedit adi. MA 16 χωρεῖ M λέγων M 17 τῷ] τὸ MA 18 δ' om. A κρούεσθαι M 22 ἐναγώνιον M ἀγωγὸν AB 23 ἑκατέρα A 27 scholio 22. 23 adi. B initio add. ἀποστερημένοισ δὲ ἤτοι ἀμφοτέρων 29 πολλὴν B πάλιν MA

1407 ἐνθυμηθείς: — $A^{g}B^{1}$

1408 τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός: παροιμία τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα· τάττεται δὲ ἐπὶ τοῦ παραλογίζεσθαι καὶ ἀπατᾶν· ποικίλοι γὰρ τὰ ἤθη οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὴν γνώμην. διαδοθῆναι δὲ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. Διοτίμῳ τῷ Θεσσαλῷ κατιέναι μέλλοντι λόγιον ἐξέπεσεν ἐπιτηρεῖν μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐναντίοι μεῖζον εὐξάμενοι. σπεύδων οὖν ἐκείνους ὑπερβαλέσθαι καθ' ἑκατόμβης ἀνδρῶν ηὔξατο καταιβασίῳ Ἀπόλλωνι. κατελθὼν δὲ εἰς θυσίαν ἀνθρώπους ἐλογίσατο μὴ πρέπειν θεῷ μηδ' ἄλλως εὐαγὲς εἶναι καὶ ὑπερέθετο. τοῦτο δὲ ἑκάστου ἔτους δρᾶν τοὺς Θεσσαλούς φασι τὴν θυσίαν ὑπισχνουμένους ἀποδώσειν. ὁ οὖν Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ Ἐτεοκλέους τὸν Πολυνείκην σοφισαμένου τὸ Θεσσαλὸν παρέλαβε σόφισμα. λοιδορεῖ

2—p. 393,9 Eust. p. 331,18 Θετταλὸν σόφισμα ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν παρατάξεσι παροιμιάζεται, ἀλλὰ κακουργούντων [= Suid. s. v. Θεσσαλὸν σόφισμα]. Παυσανίας δὲ εἰς τοῦτο σαφέστερον φράζων φησὶ [= Phot. Suid. s. v. Θετταλῶν σόφισμα] Θετταλὸν σόφισμα ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων τάττεσθαι ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀράτῳ [Ἀρατίῳ Phot. Suid.] κατιόντι ὁ θεὸς ἔχρησε φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ ἑκατόμβην ἀνδρῶν εὔξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἃ ἐβούλετο ἀνεβάλλετο ἀεὶ τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διατριβόντων τὰς ὑποσχέσεις ἢ καὶ ἄλλως παρακρουόντων .... τῶν τις δὲ παλαιῶν ὀκνήσας περὶ τοῦ Θετταλοῦ σοφίσματος πολυλογῆσαί φησι Θεσσαλὸν σόφισμα ὡς πανούργων καὶ ποικίλων μαρτυρουμένων τῶν ἐκεῖ, ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν Θετταλὸν σόφισμα μὴ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἁπλῶς τὸ πανούργημα καθὰ ἐμφαίνει καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ μονομαχίᾳ τῶν παίδων τοῦ Οἰδίποδος. ὡς δὲ καὶ ἀνδραποδισταὶ οἱ Θετταλοί, λαλεῖ καὶ ὁ κωμικὸς τοῦτο. Zenob. 4,29 Θετταλῶν σόφισμα παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη· Διοτίμῳ (διὰ τὸ codd.) τῷ Θετταλῷ λόγιον ἐκπεσεῖν φυλάττεσθαι μὴ ἕλωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. νοήσας οὖν τὸ λόγιον καὶ πρὸς ὑπερβολὴν τραπόμενος ἑκατόμβην ἀνδρῶν ηὔξατο θυσίαν Ἀπόλλωνι καταιβασίῳ. κατελθὼν οὖν ἐκεῖ καὶ διαπραξάμενος (διαταξάμενος codd.) ἐφ' ἃ ὥρμησε, τὸ περὶ τὴν θυσίαν καὶ τὴν εὐχὴν οὔτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νομίσας οὔτε ἄλλως εὐσεβὲς ὑπερετίθετο. καὶ μέχρι νῦν Θετταλοὶ τὴν θυσίαν Ἀπόλλωνι ὑπισχνοῦνται δι' ἔτους. Hesych. Phot. Θεσσαλὸν σόφισμα (om. Hesych. νόμισμα Phot.) τοῦτο παροιμιῶδες τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης. Hesych. Θετταλὸν σόφισμα παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη καὶ μὴ εὐθυμαχούντων. 3 παροιμία] παρὰ M 5 ἐντεῦθεν] ἐν τῶι θεῶι M 7 ἐκεῖνοσ M ἐκείνοισ A καθ' ἑκατόμβης] κατεκατο tum spatium rel. A 8 καταιβασια M καταιβίωι B 9 τρέπειν M ἄλλη M 10 ἑκάστω M 11 ὑπισχνουμένοισ A 11. 12 τοῦ Ἐ. τὸν Π.] τούτω τὸν ἐτεοχλῆν M τούτων πολυνείκην A τοῦτον πολυνείκη B 12 σοφισάμενον MAB

δὲ τοὺς Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης [fr. 426]· ‘πολλοὶ γάρ εἰσιν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλοῖς’. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ [521]· ‘ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν’. καὶ ὁ ῥήτωρ [Demosth. 1, 22]· ‘εἰσὶ τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα δήπου φύσει ταῦτα καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις’. ὅτι δὲ καὶ φαρμακίδες εἰσὶν αἱ Θετταλαί, ὁ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Νεφέλαις [749]· ‘γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλήν’. οὐχ ὡς τραφέντος δὲ τοῦ Ἐτεοκλέους ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλ' ὡς ἐκ συντυχίας αὐτοῦ πεποιηκότος σχῆμα Θετταλικόν * * οὐχ ὡς Θετταλῶν οὕτω τιτρωσκόντων, ἀλλὰ δι' ἀπάτης νικώντων: — MAB

ἄλλως: σόφισμα λέγει τὴν ἀπάτην παρόσον οἱ Θεσσαλοὶ παραδίδονται ποικίλοι τὰ ἤθη. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι σοφίσματι καὶ ἀπάτῃ ἐχρήσατο ὁ Ἐτεοκλῆς· ὑποχωρήσας γὰρ ⟨ἐκ⟩ τῆς συμπλοκῆς τὸν μὲν ἀριστερὸν πόδα λάθρα εἰς τοὐπίσω ἀνάγει τὸ πρόσω τῆς γαστρὸς φυλάττων, τὸν δὲ δεξιὸν προβὰς καὶ ἐπικλίνας ἑαυτὸν οὕτως ἔτρωσε διαμπάξ: — MA

1408 ὁμιλίᾳ χθονός: ὡσεὶ ἔλεγεν· ἑταιρείᾳ καὶ ἔρωτι τῆς πατρίδος ὑπέμεινε σοφίσασθαι τὴν μάχην. ἤρα γὰρ πλέον τῆς πατρίδος διὰ τὸ εἰθίσθαι ἄρχειν. τινὲς δὲ ὁμιλεῖν ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖν. Ὅμηρος [A 269]· ‘καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών’. καὶ [E 834]· ‘νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ’. ὁμιλίᾳ οὖν ἀντὶ τοῦ συμμαχίᾳ, βοηθείᾳ, τουτέστι· συμμαχῶν τῇ πατρίδι καὶ βοηθῶν ἐξεῦρε τὸ σόφισμα τοῦτο: — MAB

τὴν ἀπάτην: — M^g A^g

τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς βασιλείας: — M^g A^g

1410 λαιὸν μὲν εἰς τοὔπισθεν: τοῦτό φησιν· ἐάσας τὸ ἀντι

1—6 cf. schol. Ar. Plut. 521 διαβάλλονται .. οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι· ἀεὶ γὰρ τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰνοῖ· ‘πολλοὶ παρῆσαν ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί ...’ 1 om. ὁ M πολοὶ M 2 Θεσσαλῶν coni. Hemsterhuys ἐμ M ἔμπυροσ M 4. 5 εἶτα τὰ τῶν Θετταλῶν. ταῦτα γὰρ ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις Demosthenes ταῦτα — ἀνθρώποις om. M 5 οἱ θετταλοὶ M 6 ἐν Νεφέλαις om. B εἰ] εἰσ MA θετταλόν A 8 θετταλόν M 9 ἀλλ' ὡσ B 11 εἰπεῖν om. A ἀπάταισ A 12 ὑποχωρήσας] ὑπονοήσασ MA γὰρ om. M 13 πρόσω M δὲ πρόσωπον A 16 cf. Hesych. ὁμιλίᾳ χθονός ἀντὶ τοῦ φιλίᾳ, ἔρωτι τῆς πατρίδος. καὶ ἀντὶ τοῦ πάλῃ. περὶ γὰρ τὴν πάλην ἐσπούδασαν οἱ Θηβαῖοι 17 ὑπέμεινε — πατρίδος om. A 19 μεθ' ὁμίλευον A 19. 20 καὶ — ὁμιλεῖ om. A 20 δὲ M μὲν B τρώεσι M πρώτοισιν B 21 εὗρε M 25 φησὶν ὅτι B

προσώπως μάχεσθαι ὀπίσω ἤνεγκε τὸν ἀριστερὸν πόδα, ἵνα πλάγιος εὑρεθεὶς καὶ μὴ ἀνθισταμένην ἔχων τὴν ἀσπίδα τοῦ Πολυνείκους κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτὸν τρώσῃ: — MAB

ἐναλλὰξ τοὺς πόδας τιθέμενος καὶ τὸν ἀριστερὸν εἰς τὸ ὄπισθεν φέρων, ὡς εἶναι πλάγιον καὶ μὴ βλάπτεσθαι τὰ κοῖλα τῆς γαστρὸς ἐξ ἐναντίας ἱστάμενος: — MA

ὅ ἐστι· τὰ περὶ τὴν λαγόνα φυλάττων: — MAB

1411 περιφραστικῶς τὴν λαγόνα, τὸ βάθος τῆς κοιλίας: — M^i

τὰ πρόσω κοῖλα: τὰ πρόσω κοῖλα τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς φυλάττων: — AB

1417 ῥίψας: — $M^g A^g$

1418 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων: πρὸς τὸν νεκρόν. ἢ πρὸς ἑαυτὸν, οἷον· οὐκ ἔχων ἑαυτόν: — MAB

ἄλλως: οὐ πρὸς τὸν νεκρὸν ἔχων τὸν νοῦν, ἀλλ' εἰς τὸ σκυλεύειν τὸν Πολυνείκην· ᾤετο γὰρ αὐτὸν εἶναι νεκρόν: — MAB

εἰς τὸ σκυλεύειν: — $M^g A^g B^i$

1419 ὅπερ αὐτὸν σφαλῆναι ἐποίησεν: — $M^g A^g$

1420 οἷον κατέχων, μὴ ἀποβαλών: — M^g

1421 μόλις μὲν, ἐξέτεινε: μόλις ἠδυνήθη λαβεῖν τὸ ξίφος καὶ βαλεῖν εἰς τὸ ἧπαρ αὐτοῦ: — $M^i A^g$

1424 οὐ διέκριναν: — $M^g A^g$

οὐκ ἐσαφήνισαν: — $M^g B^i$

τὴν νίκην: — $M^g A^g B^i$

1425 τινὲς Κρέων. ἕνεκεν τῶν σῶν κακῶν, Οἰδίπου: — $M^g A B^i$

γράφεται ὅσον στένω: — M^g

1428 γράφεται ὡς γὰρ πεσόντε παῖδ' ἐλειπέτην βίον: — M^i

γράφεται ὡς γὰρ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον: — B^i

1430 προθυμίᾳ ποδός: τῇ σπουδῇ. σπεύδει γὰρ καταλαβεῖν ἔτι ἐμπνέοντας: — $M^i A B^i$

4—6 scholio quod praecedit adi. MA, add. τουτέστι τὸ σόφισμα A 4 τὸ A ὄπισθεν] ἔμπροσθεν MA 5 φέρων M βλέπων A 7 scholio quod praecedit adi. MA ὅ ἐστι om. B τὴν om. A 9. 10 scholio 7 adi. B 10 in fine add. τὰ περὶ τὴν λαγόνα A 12 initio add. ἢ B 13 ἔχων αὐτόν B 14. 15 ἀλλ' — Πολυνείκην] ἀλλὰ πρὸς τὰ σκῦλα A 16 εἰς] πρὸς B^i 27 παῖδε λιπέτην M^i 28 πεσόντε λιπέτην B^i 29 τῇ σπουδῇ om. A sed ins. ἐν σπουδῇ post γὰρ

1431 θανασίμους ἐπικαιρίους ἐπικινδύνους: — M^g

1432 βοηδρόμος: βοηθὸς καθ' ὃν οὐκ ἔδει καιρόν: — MB

ἄλλως: ἡ γὰρ ἔξοδος αὕτη γέγονεν οὐκ εἰς διάλυσιν μάχης, ἀλλ' εἰς θέαν τῆς τελευτῆς: — MB

βραδεῖα βοηθός: — M^g

1433 ἐν μέρει τέκνα: ἐξ ἴσου γὰρ ἡ λύπη ἐπὶ τέκνων, οὐχ ἧσσων ἐπὶ τῷ ἀδικοῦντι: — MB

1435 βοηθοῦσα ὑπηρετουμένη: — M^i

λείπει τὸ ταῦτα λέγουσα: — MA^gB^i

1436 ὦ γηροβοσκὼ μητρός: οἱ ὀφείλοντες ἐν γήρᾳ θρέψαι τὴν μητέρα καὶ προδόντες τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς, τουτέστιν· οὐ γαμοστολήσαντές με: — MAB

1438 ἀφείς: — M^gA^g

δυσέκπνευστον: — $M^gA^gB^i$

1439 τῷ αἵματι ὑγράν: — $M^gA^gB^i$

1441 ὥστε σημῆναι φίλα: ὥσ⟨τε⟩ δῆλον ἦν ὅτι ἀσπάζεσθαι τὴν μητέρα βούλεται: — MA^gB^i

1448 καὶ πόλιν θυμουμένην: καὶ τοὺς πολίτας τοῦ κατ' ἐμοῦ μίσους παύσατε: — MAB^i

1449 παραμυθεῖσθε παρηγορεῖτε: — M^g

ὡς τοσόνδε γοῦν τύχω: γράφεται καὶ τοσόνδε δὴ τύχω: — MB

ὁ δὲ νοῦς· ἵνα κἂν τούτου τύχω, τοῦ θάπτεσθαι εἰς τὴν πατρίδα: — MAB

1452 τίθησι δ' αὐτός: τοῦτο διὰ μέσου ὁ ποιητής· τὰς χεῖρας τὰς τῆς μητρὸς ἐπιτιθεὶς τοῖς ὄμμασιν αὐτοῦ λέγει τὸ χαίρετε: — MAB

1456 δεινοπαθήσασα: — $M^gA^gB^i$

ὑπερπαθήσασ' ἧρπασ': Ὅμηρός φησιν αὐτὴν ἀγχόνῃ ἀπολέσθαι [λ 271]· 'μητέρα δ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην, ἣ μέγα ἔργον ἔρεξε' καὶ τὰ ἑξῆς 'ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου': — MAB

---

2 καθ' ὃν om. B   ἂν ἔδει B   3 ἐξοχὴ M   4 θεαν B   διάλυσιν M
6. 7 scholio quod praecedit adi. B add. ἐν μέρει δὲ ἀντὶ τοῦ   7 ἧσσον M
9 scholio 10—12 ante καὶ ins. M   in fine add. ἡ παρασπίζουσα δὲ ἀντὶ τοῦ ἡ διυπηρετουμένη B^i 10 οἱ] οἷον B   10. 11 τὴν μητέρα θρέψαι AB
11 ὅ ἐστιν A   οὐ B   οἱ MA   16 δῆλον ἦν] δηλῶν B^i 21 καὶ M
ὡσ B   22. 23 scholio quod praecedit adi. MB, scholio 18. 19 om. ὁ δὲ νοῦς A
22 τοῦτο A   τὸ A   24. 25 τὰς χ. τὰς τῆς om. M   25 τὰς om. A
τοῖς om. B   ἑαυτοῦ B   28. 29 μητέρα—ἑξῆς om. B   28 δ' M   τ' A
εἶδον A   28. 29 ἣ—ἔρεξε om. A   29 τὰ M   τὸ A

1458 μετὰ βίας τινός: — M^{g}

γράφεται σὺν τέκνοις δὲ φιλτάτοις: — B

1459 γράφεται καὶ ἄμφω τέκνα: — B^{1}

1460 ἀνώρμησεν: — $M^{g}A^{g}$

1461 ὑπακουστέον τὸ ἐλέγομεν: — $M^{g}B$

οἱ Θηβαῖοι: — $M^{g}A^{g}B$

1462 ἐν δὲ τοῖς στρατηλάταις ἦν ἔρις: — $M^{g}A^{g}$

1463 οἱ μὲν πατάξαι: λείπει τὸ λέγοντες· ⟨λέγοντες⟩ τὸν Πολυνείκην πρῶτον πατάξαι: — $MA^{g}B$

πρότερον: — M^{g}

1465 καὶ ἐν τοσούτῳ: — $M^{g}A^{g}$

1466 ὥρμησαν: — $M^{g}A^{g}$

1467 ἐκάθητο: — M^{g}

καθῆστο: προνοίᾳ καὶ λογισμῷ ἐκάθηντο ὡπλισμένοι: — AB

1468 κἄφθημεν οὔπω: καὶ προελάβομεν ταχέως οὔπω καθωπλισμένον: — MM^{1}

τὸ ἑξῆς· καὶ ἔφθημεν Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατὸν οὔπω τεύχεσι πεφραγμένον: — MAB

1469 ἐπελθόντες: — $M^{g}A^{g}$

1470 ἀντέστη: — $M^{g}A^{g}$

1473 ἄλλοι μὲν νικητήριον: — $M^{g}A^{g}$

βρέτας: ἄγαλμα. λέγεται κατὰ ἐτυμολογίαν· βροτῶν εἴκελον: — $M^{g}B$

1477 θάψαι: — $M^{g}A^{g}$

1478 πόλει δ' ἀγῶνες: ὁ πόλεμος, φησίν, ὁ κατὰ τὴν πόλιν πῆ μὲν εἰς καλὸν ἐκβέβηκεν αὐτῇ· ἐσώθη γὰρ καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη ὑπὸ τῶν πολεμίων· πῇ δὲ εἰς τοὐναντίον διὰ τοὺς τεθνηκότας: — MA

εὐτυχεῖς ἐπεὶ ἐνίκησαν, δυστυχεῖς δὲ ἐπεὶ ἐσφάγησαν οἱ βασιλεῖς: — $M^{1}A^{g}B$

---

5 προσυπακουστέον B 6 scholio quod praecedit adi. B 8 τὸ om. M 8. 9 τὸν—πατάξαι om. $A^{g}B$ 17. 18 scholio quod praecedit adi. M, scholio 14 A 17 ἐκπεσόντες B 18 τεύχεσι om. M πεφραγμένοις B πεπραγμένον M in fine add. ἤγουν προελάβομεν A 21 ἄλλοι μὲν om. A^{g} 22 cf. et. m. p. 213,3 Gud. p. 115,10 Ammon. p. 99 [et. m. p. 611,15 Gud. p. 415,58] ἄγαλμα $λ^{έ}$ M^{g} ὅ ἐστι B 28 initio add. ὁ κατὰ τὴν πόλιν πόλεμος B εὐτυχεῖς δὲ B ὡς καὶ δυστυχεῖς B δὲ ἐπεὶ] διότι B

1480 οὐκ εἰς ἀκοάς: οὐκ ἄχρις ἀκοῆς ἐστι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ περὶ Οἰδίποδος: — MA^gB^1

1481 πάρεστιν ἰδεῖν: — M^1A^g

1482 γράφεται σώματα: — A^g

1483 ταῦτα, τὰ πτώματα: — M^g

1484 τὴν σκοτεινὴν αἰῶνα: — M^1

θηλυκῶς εἶπε τὸν αἰῶνα. περιφραστικῶς τὸν θάνατον: — M^1A^g

1485 οὐ προκαλυπτομένα: Ἀντιγόνη τραγῳδεῖ. νῦν, φησίν, οὐ προκαλυπτομένη τὰς παρειάς, οὐδὲ γὰρ τὴν πρέπουσαν παρθένοις αἰδῶ ἀναλαβοῦσα, ἐξορμῶ καὶ ἐκβακχεύω καθάπερ βάκχη τις ἐπὶ τοὺς νεκροὺς ἀπορρίψασα τό τε κρήδεμνον καὶ τὴν στολὴν μεθεῖσα τῆς ἐμῆς τρυφῆς, τουτέστιν· ἣν ὅτε ἐτρύφων καὶ εὐδαιμόνουν, περιεβαλλόμην, ἀπαρχομένη θρήνων τοῖς νεκροῖς. οὐ γὰρ τοῦ τρυφᾶν ὁ καιρός: — MAB

ἄλλως: οὐ προκαλυπτομένα: ἀπρεπῶς εἰσβέβηκε καὶ οὐ παρθενικῶς. τίνι γὰρ ἀπολογίζεται, εἰ μὴ τῷ θεάτρῳ: — MAB

ἄλλως: οὐ περικαλυπτομένη τὰ φαιδρὰ τῆς βοστρυχώδους παρειᾶς.

βοστρυχώδη εἶπεν, ἐπεὶ μέχρι τῶν παρειῶν εἶχε τὰ οὖλα τῶν τριχῶν: — MAB

† ἄλλως: οὐκέτι, φησίν, ὡς τὸ πρὶν περικαλυπτομένη τὰ ἀνθηρὰ τῆς παρηίδος τῆς βοστρυχώδους διὰ τὸ διὰ ταύτης καθίεσθαι τοὺς πλοκάμους. λέγει δὲ τὸ πρόσωπον ἀπὸ μέρους δηλοῦσα· μὴ οὖν τὸ πρόσωπον ὡς τὸ πρὶν καλυπτομένη μηδὲ ὡς παρθένος αἰδομένη τὸν ἐν προσώποις φοίνικα, ταὐτὸν εἰπεῖν τὸ ἐρύθημα τοῦ προσώπου, ἤγουν τὴν δι' αἰδῶ γινομένην ἐρυθρότητα τῷ προσώπῳ μηκέτι φέρουσα ὡς παρθένος, προηγοῦμαι ὡς βάκχη τῶν νεκρῶν, οὐ Διονύσου βακχείαν ποιουμένη ἀλλὰ νεκρῶν καὶ Ἅιδου, λέγω δὴ ἡγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον, τὰ κεφαλοδέσμια ῥίψασα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς, τὴν στολίδα κροκόεσσαν, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐστολισμένην κρόκῳ ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ἤτοι τὸ λαμπρὸν περιβόλαιον ῥίψασα καὶ πενθήρη περιβαλομένη χιτῶνα: — A

---

1 initio add. ἀντὶ τοῦ A^gB^1 1. 2 τὴν — περὶ] τὸν οἶκον τοῦ A^g 2 καὶ — Οἰδίποδος om. B^1 7 scholio quod praecedit adi. M^1 add. δὲ post θηλυκῶς τὴν M^1 περιφραστικῶς M^1 ἤγουν A^g 9 τὰς παρειὰς om. A τὴν om. B παρθενίᾳ A 10 βακχεύω M 11 τὴν τῆσ B 12 εὐδαιμόνουν καὶ B εὐδαιμόνωσ MA 13 ἀπάρχομαι MAB θρῆνον A τοῦ τρυφᾶν] τρυφῆσ B 14 εἰσβέβληκε AB 15 γὰρ om. M ἀπολογεῖται B 17 βοστρυχῶδεσ M βοστρυχώδη δὲ B τῶν om. A 21 γοῦν A 24 ὡς] καὶ A

οὐ περικαλυπτομένη ⟨ὡς⟩ πρόσθεν: — M^{g}

1486 τὰ φαιδρὰ τῆς παρειᾶς. περιφραστικῶς τὴν παρειάν: — M^{i}AB^{i}

ἀντὶ τοῦ· οὐ διὰ παρθενίαν: — M^{i}A^{g}

ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ αἰδουμένη: — M^{i}A^{g}B^{i}

1488 πυρρὸν ἀνθηρόν: — M^{g}A^{g}

φοίνικ' ἐρύθημα: τὸν πυρρόν: — MB

ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὸν φοίνικα ἐρύθημα, ἀντὶ τοῦ οὐδετέρου. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ ὑπὸ βλεφάροις φοινικοῦν ἐρύθημα. τινὲς δέ· οὐδὲ τὴν ὑπὸ βλεφάροις φοίνιξιν αἰδουμένη, ἥπερ ἐστὶν ἐρύθημα προσώπου: — MAB

† φοίνικα: οὐδὲ ὡς παρθένος αἰδουμένη, φησί, τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα, ἤγουν τὸ ἐρύθημα τοῦ προσώπου. τὴν γὰρ ἐρυθρότητα τοῦ προσώπου τὴν δι' αἰδῶ γινομένην φοίνικα ὠνόμασε. βλέφαρον δὲ εἶπεν ἀπὸ μέρους τὸ πρόσωπον λέγουσα: — A

1489 αἰδομένα: οὐδὲ ὑπαιδουμένη τὸ ὑπὸ τοῖς βλεφάροις φοινικοῦν ἐρύθημα τῆς παρθενίας: — MAB

φέρομαι βάκχα νεκύων: παρόσον αἱ βάκχαι ἀπογυμνούμεναι χορεύουσιν· οὐ Διονύσου δὲ βάκχη, ἀλλὰ νεκρῶν: — MAB

προηγουμένη ὥσπερ θρηνήτρια τῶν νεκρῶν [τῆς ὄψεως] ἐμμανὴς οὖσα: — M^{i}A^{g}

1491 τὴν κροκοειδῆ στολὴν ἀποβαλοῦσα, ἀπορρίψασα τῆς τρυφῆς: — M^{i}

στολίδα κροκόεσσαν: τὴν ἐκ κρόκης στολὴν χαλάσασα ὥστε γυμνὰ μεῖναι τὰ στήθη: — MAB

ἄλλως: τὴν ἐμὴν στολὴν πάσης τρυφῆς ἐκβαλοῦσα: — MAB

1492 ἡγεμόνευμα νεκροῖς: ἑαυτὴν λέγει προηγήτειραν τῶ νεκρῶν: — AB^{i}

ἄλλως: κατὰ κοινοῦ τὸ φέρομαι, τουτέστιν· ἐξορμῶ ἡγεμονεύουσα καὶ ἐξάρχουσα θρήνων τοῖς νεκροῖς: — A

8—10 scholio quod praecedit adi. MB 8 ἀρσενικὸν B 9 τὸν ὑπὸ Laur. 32, 33 τοῦτο MA om. B οὐ φοινικοῦν A οὐδὲ om. B 10 ἐπὶ MA 12 αἰδοῦμαι A 16. 17 scholio 8—10 adi. B initio add. αἰδομένα δὲ ἀντὶ τοῦ B φοινίκεον A 18. 19 scholio quod praecedit adi. B add. καὶ τὸ ante φέρομαι 20 τῆς ὄψεως uidetur interpretamentum esse uocis προσώπου 27 ἑαυτὴν γὰρ B^{i} προηγήτειρα B^{i} 29 τουτέστιν] ταύτην A

1493 φερώνυμος· πολλὰ γὰρ νείκεα εἰργάσω: — $M^gA^gB^i$

1495 σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις: ἡ ἔρις, φησὶν, οὐκ αὐτὸ μόνον ἄχρι φιλονεικίας τὸ τέλος ἔσχεν, ἀλλ' ἄχρι φόνων ἐπαλλήλων προελθοῦσα ἄρδην τὸν πάντα οἶκον τοῦ Οἰδίποδος ἀπώλεσεν. τινὲς δὲ οὕτως· ἡ σὴ δ' ἔρις οὐκ αὐτὸ μόνον ψιλὴ γέγονε φιλονεικία, ἀλλὰ φόνος φόνῳ κρανθείς: — MAB

ἄλλως: τὸ τέλειον κρανθεῖσα, οἷον· οὐκ ἄχρι ψιλῆς φιλονεικίας προελθοῦσα ἡ ἔρις, ἀλλὰ φόνος ἐπὶ φόνῳ κρανθεῖσα: — MAB

1498 τίνα προσῳδόν: θρηνητικὴν στοναχήν: — $MM^gAA^gB^i$

ᾠδόν: ἀντὶ τοῦ θρῆνον· τὸ δὲ τίνα πρός ἀναστρεπτέον, τουτέστι· πρὸς τίνα πρῶτον τῶν προκειμένων νεκρῶν θρῆνον ἢ πρὸς τίνα τούτων στεναγμὸν μετὰ δακρύων, ὦ δόμος δόμος, ἀναβοάσω. ἢ τὸ προσῳδόν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν θρῆνον νοητέον, ἵνα ᾖ τοιοῦτος ὁ λόγος· τίνα θρῆνον ἄξιον ἢ τίνα στεναγμὸν σύμφωνον τῆς προκειμένης συμφορᾶς καὶ τῶν τριῶν τούτων νεκρῶν ἀναβοήσω: — MAB

θρῆνον στεναγμόν: — M^g

προσᾴδουσαν καὶ ἁρμόζουσαν: — A^g

1499 ἢ τίνα μουσοπόλον: μουσικὸν στεναγμόν· ἔστι γὰρ καὶ θρῆνος μουσικός. Ὅμηρος [Ω 720]· 'παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς θρήνων ἐξάρχους': — MAB

1502 συγγενικά: — M^gA^g

1503 ἀντὶ τοῦ· ἔργα Ἐρινύος ἐφ' οἷς χαίρει: — M^gA^g

λείπει τὸ ἔφυς· χάρμα ἔφυς Ἐρινύος: — M^gB^i

1504 ἥτις, Ἐρινύς: — M^gB^i

παντελῶς: — M^gB^i

1505 τᾶς ἀγρίας ὅτε: τῆς Σφιγγὸς τῆς ἀσαφοῦς. ἐπεὶ πᾶσι δυσνόητον ἦν τὸ αἴνιγμα πλὴν τοῦ Οἰδίποδος μόνου. διὰ γὰρ τοῦτον ξυνετὸν

---

1 φερωνύμωσ Mg φερώνυμον Ag 4 δ' om. B 5 ἀλλ' ὁ φθόνοσ A 5. 6 κραθείσ MA 7 κραθεῖσα M φιλονεικίασ ψιλῆσ A 8 κρανθείσ M 9 στεναχὴν MA 10—15 scholio quod praecedit adi. MA 10—13 ᾠδόν—λόγος om. B 10 συνωδὸν M πρός om. M ανατρεπτέον A 13 post νοητέον add. οὐκ ἀποδιαιρουμένησ τῆσ πρὸσ A τοσοῦτοσ A 15 τούτων om. A ἀνακαλέσω B in fine add. προσάιδοντα φησὶ καὶ ἁρμόζοντα τοῖσ νῦν πάθεσι B 18—20 scholio 10—15 adi. B initio add. μουσοπόλον δὲ μουσικὴν et om. μουσικὸν στεναγμόν 19 καὶ ὅμηροσ M παρῆσαν M παρα δ' ἦσαν A παρ δ' ἴσαν B θρήνουσ MAB 20 in fine add. μουσοπόλον οὖν τὴν θρηνητικόν A οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν καὶ τὰ ἑξῆσ B 26 ἐπεὶ] ἐπὶ A 26. 27 δυσσύνοπτον AB 27 τοῦτον] τούτου M τοῦτο AB

ἐπὶ ταὐτοῦ εἴρηκε. τὸ μέλος πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις ἀσαφές, αὐτῷ δὲ μόνῳ σαφὲς καὶ καταληπτόν. ξυνετόν γὰρ τὸ σαφές: — MAB

ὅτε δυσξυνέτου: τὴν ἐξ ἔξωθεν προσληπτέον, τουτέστιν ἐξότε. ὁ δὲ λόγος· ἥτις, Ἐρινύς, τὸν Οἰδίποδος οἶκον ἀπώλεσεν ἐξότε τὸ τῆς ἀγρίας Σφιγγὸς αἴνιγμα τὸ δυσξύνετον ἐκεῖνο καὶ ἀσαφὲς τοῖς πολλοῖς γνοὺς αὐτὸς αἴτιος αὐτῇ γέγονε θανάτου. φασὶ γὰρ ὅτι λύσαντος τοῦ Οἰδίποδος τὸ αἴνιγμα διεσπάραξεν ἑαυτὴν ἡ Σφίγξ: — MA

ἐξότε: — M^{1}A^g

ἀσαφοῦς: — M^{1}A^g

1506 ξυνετὸν μέλος ἔγνω: ἀπὸ κοινοῦ τὸ Σφιγγός. τῷ Οἰδίποδι ξυνετόν: — AB

ἄλλως: συνετόν τινες τὸ βαθύτατον. μέλος τὸ αἴνιγμα εἶπεν, ἐπεὶ μετὰ μέλους τινὸς προέφερεν αὐτὸ ἡ Σφίγξ. διὸ καὶ ἀοιδοῦ Σφιγγός εἶπεν. φονεύσας δὲ ἀντὶ τοῦ φόνου καὶ ἀναιρέσεως αὐτῇ γενόμενος αἴτιος: — AB

εὔγνωστον τῷ Οἰδίποδι: — M^g

1507 Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα: τῆς ἀοιδοῦ Σφιγγός, ἐπεὶ μετὰ ᾠδῆς καὶ μέλους ἔλεγε τὰ αἰνίγματα: — MA

μουσικῆς: — M^{g}A^g

1509 τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος: τίς Ἑλληνικὴ ἢ βάρβαρος, δηλονότι γυνή: — MAB

ἄλλως: τίς, φησίν, Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων ἢ τῶν ἀνέκαθεν ἀνδρῶν ὑπέμεινε κακῶν τοσοῦτον πλῆθος καὶ λύπης ἐπὶ ἀνθρωπίνῳ σώματι. τὸ γὰρ ἁμερίου ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπείου: — MAB

ἢ τῶν πάροιθε: τῶν πρὸ τούτου εὐγενῶν: — M

ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς· ἢ τίς τῶν πάροιθεν εὐγενετᾶν: — MAB^1

1513 τοιαῦτα ἄχη, κακά: — M^{g}A^{g}B^1

---

1 ταὐτοῦ] τούτου MAB 2 μόνον M 3 ἔκτοτε A 4 δόμον A 6. 7 cf. schol. vs. 50 6 φασὶ γὰρ ὅτι A πῶσ φασιν αὐτὴν M 7 ἡ Σφίγξ om. M 10. 11 τῶι οἰδίποδι ξυνετὸν ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σφιγγὸσ B 12—15 scholio quod praecedit adi. B initio ita scripto τινὲσ δὲ συνετὸν 12 μέλος τὸ om. A 13 εἶπον A ἀοιδοῦσ A 14. 15 γενόμενοσ αὐτῆι B 17 ἀοιδούσησ A 18 ᾠδῆς καὶ om. A 20 ἑλληνικὸσ M ἑλληνικὴ γυνὴ B 20. 21 γυνὴ δηλονότι B 22 ἢ τῶν—ἀνδρῶν om. B 23 τοσούτων B 24 ἀμετρίου A in fine add. γένουσ M 26 τὸ om. A τίς (alterum) om. A προπάροιθεν A εὐγενῶν B ἐγένετο A

1514 τάλαιν' ὡς ἐλελίζει: τὸ ἑξῆς οὕτως· τάλαινα αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προκλαίω: — MAB

ἄλλως: ἐγώ, φησίν, ἡ τάλαινα, ἥτις αἴλινον ἀνακλαίω καὶ ἀναθρηνῶ ἐπὶ τούτοις τοῖς οἰκτροῖς ἀτυχήμασι, καθάπερ τις ὄρνις θρηνοῦσα ἀπηχεῖ δρυὸς πετάλοις ἐφεζομένη: — MAB

θρηνεῖ ἀπηχεῖ: — M^g

1515 τίς ἄρ' ὄρνις: ἀηδόνα φησὶ καὶ χελιδόνα, εἰς ἃς μετεβλήθησαν Πρόκνη καὶ Φιλομήλα: — MA

1517 ἡ μεμονωμένη καὶ ἐστερημένη τῆς μητρὸς ὄρνις: — M^gA^g

1518 τοῖς ἐμοῖς κακοῖς σύμφωνος: — M^gA^g

1519 αἰάγμασιν: θρηνητικοῖς ἀπηχήμασιν. τοῖσδε ἀντὶ τοῦ τοῖς νεκροῖς: — MAB^i

λείπει † εἰς ὃ τοῖσδε προκλαίω: — M^g

ἃ τοῖσδε προκλαίω: ἅπερ, θρηνητικὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τούτοις, τοῖς νεκροῖς, ἀναβοῶ: — MA

ἡ πρό ἀντὶ τῆς ἀνά, τουτέστιν ἀνακλαίω: — MAB

1520 μονάδ' αἰῶνα: τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται: — MAB

ἀντὶ τοῦ μονάδα βίον. ἀντὶ τοῦ ὀρφανόν, μονήρη βίον. μεμονωμένον ἔρημον: — MAB

1523 τίν' ἐπὶ πρῶτον: ἡ ἐπί πρὸς τὸ βάλω, οἷον· ἐπὶ τίνα πρῶτον ἐπιθῶ τὰς τῶν τριχῶν ἀπαρχὰς τοῖς σπαραγμοῖς, ἐπὶ τῆς μητρὸς ἢ ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τὰς κόμας ἀποκείρεσθαι ἐπὶ τοῖς τεθνηκόσιν: — MA

1525 δῶρον: — M^g

1527 τοῖς ποιητικοῖς τοῦ γάλακτος: — $M^gA^gB^g$

1528 τὸ ἑξῆς· ἢ πρὸς τὰ τῶν ἀδελφῶν αἰκίσματα. οὐλόμενα δὲ διὰ τοὺς ἀφανισμούς: — M^iA

1529 γράφεται δισσῶν: — M^g

1531 τυφλὸν ὄμμα: — M^gA^g

---

1 τάλαιναν MA 2 ἃ τοῖσδε] αὐτοῖσ δὲ B 3 ἄλλως—ἀνακλαίω om. A ἡ om. B 4 τις om. A 5 ἐν πετάλοις A in fine add. τὸ οὖν τάλαινα πρὸσ τὸ κλαίω συναπτέον A 7 καὶ M ἢ A 16 scholio quod praecedit adi. MA add. γὰρ post ἡ, scholio 18. 19 adi. B add. δὲ post ἡ 18. 19 scholio quod praecedit adi. MA 18 ἀντὶ τοῦ om. A μονάβιον A ἀντὶ τοῦ om. AB μονήρη βίον om. A βίον om. B 19 ἔρημον μεμονωμένον A 21 τῶν τριχῶν A τρίχασ M 22 ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τὸ στῆθοσ ἢ ἐπὶ τῆσ μητρὸσ A 26 τὸ ἑξῆς om. M^i 27 post διὰ ins. τὰσ πληγὰσ καὶ A

1533 κλητική· ὦ Οἰδιπόδα, ἀπὸ τῆς Οἰδιπόδης εὐθείας: — M^{g}A^{g}B^i

1535 παρέλκεις καὶ παρατείνεις τὴν ζωὴν καὶ φιλοψυχεῖς: — M^i

μεγάλην: — M^g

1536 γεραιὸν πόδα: ἀπὸ μέρους, τοῦ ποδός, τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ, τουτέστι· κλύεις, ὦ πάτερ, ὃς ἔνδον κατὰ τὴν αὐλὴν διατρίβεις καὶ τὸ γεγηρακός σου σῶμα τοῖς δεμνίοις ἐγκρύπτεις: — MAB

διατρίβων, πλανώμενος διὰ τύφλωσιν: — M^g

1538 ἐγκοιμίζων ἐγκρύπτων: — M^{g}A^g

1539 τί μ' ὦ παρθένε: ὅλως ἐν πᾶσιν Εὐριπίδης πτωχοποιός ἐστι καὶ νῦν ὁ Οἰδίπους οὐδὲ ὁδηγὸν αὐτῷ ἔχει ἐν τῇ πατρίδι ὤν, ἀλλὰ καὶ μόνος ἐκπορεύεται ἑαυτὸν ὁδηγῶν. τάχα δὲ τῶν παρόντων κακῶν πάντες ἐξῆλθον θεαταὶ γενέσθαι· διὸ μεμονωμένον θεράποντος Οἰδίποδος τὸ πρόσωπον ἔξεισιν: — MAB

βακτηρίαις: — M^{g}A^{g}B^i

τῆς τυφλῆς πορείας: — M^{i}A^{g}B^i

1540 ἐξήγαγές με προκαλεσαμένη τοῖς δάκρυσιν: — M^{i}M^{g}A^{g}B^i

1541 τὸν ἀεὶ ἐν λέχει καὶ σκότει ὑπάρχοντα: — M^{g}A^{g}BB^i

1543 πολιόν: τὸ ἑξῆς τοῦ νοῦ οὕτως· τί με τὸν πολιόν, ἀντὶ τοῦ τὸν πεπολιωμένον, ἐξήγαγες, ὦ παρθένε, σκοτίων ἐκ θαλάμων εἰς φῶς ἀέρος ὄντα με ἀφανὲς εἴδωλον, ὅ ἐστι τυφλὴν σκιάν: — MAB

ἄλλως: τὸ αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον κατ' ἰδίαν προενεκτέον· τί με, φησίν, ἐξήγαγες ὥσπερ εἴδωλον ὄντα αἰθέρος, τουτέστι τοῦ ἀέρος· καὶ γὰρ τὸν ἀέρα περιίπτανται τὰ εἴδωλα καὶ αἱ ψυχαί. ἢ καὶ ὡς νεκρόν με ὑπάρχοντα. ἢ ὡς σκιᾶς ὄνειρον: — MAB

1546 ἀντὶ τοῦ δυστυχῆ ἀγγελίαν: — M^{i}A^{g}B^i

1549 ἀντὶ τοῦ ὁδηγὸς σύντονος: — M^g

τὸ ἑξῆς· ἃ σὸν πόδα ἐμόχθει: — M^{g}A^g

---

1 κλητική· ὦ οἰδιπόδα] ὦ οἰδιπόδα κλητικὴ ἐντεῦθεν Mg κλητικὴ AgBi οἰδιπόδοσ Bi εὐθείας om. MgBi 4 μέρους] μεν M ὅλον] ὄνοσ M 5 τὴν om. A 7 διὰ] ἢ Mg 9 ὅλοσ M ὅλοσ A ὁ εὐριπίδησ A 10 οὐδὲ] γοῦν M 12 θεράποντοσ post πρόσωπον coll. A 12. 13 τὸ οἰδίποδοσ B 16 in fine add. εἰς φῶς Mg 17 scholio 9—13 adi. B initio add. λεχήρη δέ φησι σκότει] κοίτηι Bi 18 οὕτως τί] ὅτι MAB με] σε A 21 ἄλλως τὸ] ἀλλὰ τὸ MB τὸ δὲ A προσενεκτέον MAB 23 περιίπταται AB καὶ ante ὡς om. A de M non constat 24 σκιᾶς ὄνειρον] σκιᾶσ εἴδωλον ἢ ὡσ ὄνειρον A in fine add. διὰ τὴν ἀσθένειαν δὲ ταῦτα λέγει A 26 σύμπονοσ Mg 27 σὸν] τὸν Mg om. Ag in fine add. τυφλόν Ag

[γράφεται] πόδα σὸν τυφλὸν θεραπεύμασιν ἐμόχθει: — B^{i}

1551 γράφεται ὤμοι ἐγὼ παθέων: — M^{i}

1552 λείπει τὸ τινά· πάρεστι γάρ τινα στενάζειν: — $M^{i}A^{g}B^{i}$

βοᾶν ἐκπλήττεσθαι: — $M^{g}B^{i}$

1553 γράφεται μιᾷ μοίρᾳ: — B^{g}

1555 οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν: οὐκ ἐπιχαίρουσα οὐδὲ ὀνειδίζουσα λέγω νῦν τοῦτο, ἀλλὰ ὀδυνωμένη λέγω καὶ συναλγοῦσα τὴν ψυχὴν ὅτι ἡ σὴ κακοδαιμονία, ἣν ἔδει μέχρι σοῦ στῆναι, καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς παῖδας κατήντησεν οὐχ ὁσίως: — MAB

1556 ὁ ἔφορος δαίμων τῶν τὰ ἄλαστα πεποιηκότων: — $M^{g}B$

1557 πλουτῶν ἀκμάζων: — M^{g}

1558 γράφεται καὶ φονίαισι μάχαις: — B^{g}

ἀντὶ τοῦ μονομαχίαις: — M^{g}

1560 γράφεται ὤμοι ἐγώ: — M^{i}

λείπει ἡ διά· διὰ τί τάδε καταστένεις: — $M^{i}AB$

ἄδηλος ὁ σὸς θρῆνος· πολλὰ γὰρ τὰ περιέχοντά σε κακά: — $M^{i}AB$

διὰ τί ταῦτα στενάζεις, διὰ τὴν τύφλωσιν ⟨ἢ⟩ διὰ τὸν τῆς μητρὸς γάμον. ὁ δὲ εἶπεν· οὐ διὰ ταῦτα θρηνῶ ἀλλὰ διὰ τὰ τέκνα: — AB

1561 διὰ τὰ τέκνα: — $M^{i}B^{i}$

δι' ὀδύνης ἂν ἔβης καὶ εἰ βλέπων ἐτύγχανες: — $M^{i}A^{g}$

δι' ὀδύνας ἔβας: λείπει ἡ ἄν, ἵν' ᾖ· δι' ὀδύνας ἂν ἔβης: — A

δι' ὀδύνης ἔβας: μειζόνως ἂν ὠδυνήθης, εἰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων ὁρῶντας καθεώρας τούτους κειμένους νεκρούς· τὸ γὰρ ἐπενώμας ἀντὶ τοῦ διέκρινες καὶ ἐπεσκόπεις: — MAB

1562 ὁ τέ παρέλκει: — $M^{g}AA^{g}$

---

3 λείπει τὸ τινά om. A^{g} πάρεστι om. B^{i} γὰρ M^{i} τὸν $A^{g}B^{i}$ in fine add. καὶ ἀυτεῖν προσληπτέον γὰρ καὶ τὸν σύνδεσμον B^{i} 6 lemma ex A, habet M ὤμοι μοι ἐπιχαίρουσά φησι A 7 οὔτε M λέγω (alterum) om. B 8 μέχρισ M 9 ὁσίωσι B 10 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἀλάστωρ δὲ et om. ὁ in fine add. καὶ τιμωρόσ B 12 φονίαισ habet A^{g} 15 scholio 17. 18 adi. B add. δὲ post λείπει καστένεισ B om. M^{i} 16 εὔδηλοσ M^{i} ἐπειδὴ ἄδηλοσ A ἐπίδηλοσ B κακά om. M^{i} 17. 18 scholio quod praecedit adi. AB 17 initio add. φανερῶσ A τί om. A 18 ὁ δὲ om. B in fine add. καὶ τὴν γυναῖκα ἰοκάστην μου A 21 ἄν] ἀνά A 22 μειζόνουσ M 24 διέκρινεσ Laur. 32, 33 Pal. 343 διέκριναν MAB ἐσκόπεισ A 25 scholio quod praecedit adi. A το τε M^{g} ὁ δε A^{g}

τοῦ ἡλίου: — M^{g}

1564 ἀντὶ τοῦ ὀμμάτων αὐγαῖς: — $M^{g}B$

ταῖς τῶν ὀμμάτων αὐγαῖς διέκρινες καὶ ἐσκόπεις: — $M^{g}A^{g}$

† ὄμματος αὐγαῖς: ἀντίπτωσις· [ἢ] τὰς αὐγὰς τοῦ ὄμματος τοῖς σώμασι τῶν νεκρῶν ⟨ἐπ⟩εκίνεις. ἢ ἀντὶ τοῦ διεσκόπεις τὸ ἐπενώμας: — A

1565 τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων: ἐγὼ γὰρ κατηρασάμην τῷ θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τοὺς ἐμοὺς παῖδας: — MAB

1566 ἄλοχος: καὶ τοῦτο ἀπρεπὲς ὅτι τὸν Οἰδίποδα ἄλοχον τὴν Ἰοκάστην ποιεῖ λέγοντα ἐπιγνόντα ὅτι μήτηρ ἦν. ἔδει οὖν τὸ ὄνομα παραιτήσασθαι: — MAB

1569 ἱκέτις ἱκέταν: ἱκέτις αὐτὴ οὖσα ἱκέτην τὸν μαστὸν αἰρομένη καὶ μετεωρίζουσα, ἵνα οἱ παῖδες ἰδόντες λήξωσι τῆς μάχης. γράφεται δὲ καὶ ὀρομένα, ὅ ἐστιν ὀρούουσα καὶ προτείνουσα τὸν μαστόν: — MAB

γράφεται αἰρομένα: — $M^{i}B^{i}$

1571 βοτανοτρόφον: — M^{i}

κατὰ τὸν ἀνθηρὸν λειμῶνα: — $M^{i}B$

1573 συνοίκους. ἢ ἐν ἐπαύλει μαχομένους: — $M^{g}A^{g}B^{g}$

1574 ἐπὶ τραύμασιν αἵματος: κατὰ κοινοῦ τὸ εὗρεν· αἵματος δὲ τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ ἐν αἵματι τυγχάνοντας καὶ εἰς τοῦτο τύχης ἀφιγμένους, τουτέστιν· ἐλθοῦσα δ' εὗρεν αἵματος λοιβῇ πεφυρμένους καὶ τὴν τύχην αὐτοῖς τοῦ φόνου πέρας λαβοῦσαν. εὗρεν αὐτοὺς ἡ μήτηρ ὥσπερ λέοντας δύο ἐν ἐρήμοις τόποις μαχομένους περὶ τραύματος, ὅ ἐστι περὶ σώματος ἢ παρδάλεως ἢ ἄλλου τινός: — A

κοινὸν τὸ εὗρε. ὁ δὲ λόγος ἀσύνδετος· ἐπὶ τοῖς τραύμασιν εὗρε ψυχρὰν σπονδὴν αἵματος, ὅπερ αἷμα τῶν φονευομένων σπονδή ἐστι τοῦ Ἅιδου: — MAB

---

2 scholio p. 403.22—24 adi. B initio add. ὄμματοσ δὲ αὐγαῖσ αὐγαῖς om. B 5 ἐνώμασ A 6 γὰρ om. B 8. 9 τῆσ ἰοκάστησ M ποιεῖ τὴν ἰοκάστην A 9 ἐπιγνόντα ὅτι] ἐπεὶ A ἡ μήτηρ B 11 μασθὸν B 12 οἱ om. A λήξουσι A 13 δὲ om. A ὀρωμένα AB de M non constat μαζόν MB 15 in uersu ὀρομένα superscripto αἰ M ὀρωμένα m. rec. in αἰρομένα mutatum B 17 in fine add. τὸ δὲ ἑξῆσ λόγχαισ μαρναμένουσ B 21 λοιβῇ] λοιπὸν A 22—24 εὗρεν—τινός bis scripta in A 22 ante εὗρεν add. κατὰ κοινοῦ τὸ εὗρεν A^{a} 23 ἐν ἐρήμοισ τόποισ om. A μαχομένοισ A^{a} 24 ὅ ἐστι A^{a} ἢ A 25 lemma εὗρε δ' ἐνηλέκτραισι πύλαισ M τοῖσ B τὸ MA 26 σπουδὴν M αἷμα τῶν] αἱμάτων B πεφονευμένων A 26. 27 τῆσ αἰδοῦσ M τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ ἄρεοσ A

1575 τὴν εἰς ψύξιν καὶ θάνατον ἄγουσαν: — $A^{g}B^{i}$

λοιβὰν φονίαν: ἥντινα λοιβὴν ἐξ αἵματος ἔλαχεν ὁ Ἅιδης παρόσον οἱ φονευόμενοι εἰς Ἅιδου χωροῦσιν. προεξένησε δέ, φησίν, ὁ Ἄρης τῷ Ἅιδῃ τὴν ἐξ αἵματος σπονδήν: — MAB

1577 παρέσω τὸ ξίφος: — $M^{g}A^{g}$

1578 γράφεται ἔβαψεν: — $A^{g}B^{g}$

ἐπὶ τῷ πένθει τῶν τέκνων: — $M^{i}AB^{i}$

βουλομένη αὐτοὺς καταπαῦσαι τῆς μάχης καὶ αὐτὴν κατέπαυσεν. ἐπὶ τῷ ἄχει δηλονότι: — AB^{i}

1579 πάσας δὲ τὰς λύπας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συνήγαγεν: — $M^{g}A^{g}B^{i}$

1581 εἰς πέρας ἤγαγεν: — $M^{i}A^{g}$

1582 γράφεται ἢ τέκνοις ἢ γένει: — $A^{g}B^{g}$

1583 εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος: οὐχ ὡς τοῦ προτέρου βίου εὐτυχοῦς ὄντος συγκριτικῷ ἐχρήσατο· ἔσθ' ὅτε γὰρ τὰ συγκριτικὰ ἐξ ἀνομοιοειδῶν γίνεται, ὡς τὸ πρεσβύτερος παίδων οὐχ ὡς καὶ τῶν ἄλλων παίδων παλαιῶν ὄντων: — MAB

1584 ὡς ὥρα τάφου: οὐχ ἵνα πάντες ταφῶσιν, ἀλλὰ μόνος ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ Ἰοκάστη· τὸν γὰρ Πολυνείκην ἀκήδευτον ἐαθῆναι λέγει: — AB

ὡς ὥρα τάφου: καιρός ἐστι μνήμην ποιεῖσθαι τῶν τάφων καὶ τῶν θαπτομένων: — MAB

1587 ὦ Οἰδίπους δηλονότι: — M^{g}

γάμων φερνὰς διδούς: τὰς ἀρχὰς φερνὰς διδούς: — MAB

ἀπὸ κοινοῦ τὸ διδούς: — $MM^{g}A^{g}B$

φερνὰς δέδωκε τῇ ἀδελφῇ ἑαυτοῦ τὴν ἀρχήν: — MAB

τὰ διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ: — $M^{g}A^{g}B$

φερνὰ ἡ προὶξ ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρεσθαι αὐτὴν τὰς εἰς γάμους διδομένας: — A

---

3 φονεόμενοι M φησὶν om. M 7 ἐπὶ δὲ AB^{i} νεκρῶν B^{i} 8 initio add. ἐπεὶ B^{i} λύπησ A αὐτὴ AB^{i} 9 τῶ ἄχει A τῆι λύπηι B^{i} 13 γράφεται om. A^{g} 15 τῶι συγκριτικῶι B συγκριτικῶσ A 16 γίνονται A ὡς τὸ om. M οἷον A καὶ om. A 18 ὁ om. B 19 ἀκήδεστον A ἐκπεμφθῆναι A κελεύει B 20 τοῦ τάφου A 23 φερνὰς om. B 24 scholio 26 adi. M^{g} scholio 23 B uterque add. δὲ post κοινοῦ 25 scholio quod praecedit adi. MB, add. φησὶν οὖν post φερνὰς B ἑαυτοῦ ἀδελφῆ A ἑαυτοῦ ἀδελφῆι ἑαυτοῦ B 26 scholio 18. 19 adi. B initio add. φέρνασ δέ φησι δῶρα] χάριν προικὸσ B

1589 οὐδαμῶς: — $M^g A^g$

1590 ἀληθῶς ἐμαντεύσατο: — $M^g A^g$

1593 διὰ τὸ σὲ εἶναι κακοδαίμονα: — $M^g A^g$

1595 καθὸ πρὶν γενέσθαι δυστυχὴς ὑπῆρχον: — $M^g A^g B^i$

1596 ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδείς: — $M^g A^g B^i$

1597 μήπω με μηδὲ σπαρέντα: — $M^g A^g B^g$

1598 ἄπαιδα. ἀγέννητον: — $M^g A^g$

ἐμαντεύσατο: — $M^g A^g B^i$

γράφεται καὶ πατρὸς ὅς μ' ἐγείνατο: — B^g

γράφεται μητρί τ' ἀναβῆναι λέχος: — B^i

1600 ἐπεὶ δ' ἐγενόμην: ἐπεὶ δὲ ἐγεννήθην: — AB^i

αὖθις: μετὰ τὸν Πύθιον θεόν· ὁ μὲν γὰρ τῷ χρησμῷ με προανεῖλε κελεύσας μὴ σπαρῆναι, ὁ δὲ πατὴρ τεχθέντα ἐκθεὶς ἀπέκτεινεν: — MAB

1601 κτείνει με: ὅσον γὰρ τὸ κατ' αὐτόν, ἀπέκτεινεν· ἐξέθηκε γάρ με ἐλπίσας ἀποτεθνήξεσθαι: — MAB

γράφεται πεφυκέναι: — $M^g A^g$

1602 εἵμαρτο γὰρ αὐτῷ ἐξ ἐμοῦ ἀποθανεῖν: — $M^g A^g B^i$

1603 ἔτι μαστὸν ζητοῦντα καὶ χρῄζοντα: — $M^g A^g B^i$

1604 † Ταρτάρου γὰρ ὤφελεν: εἴτε ἐταρταρώθη ὁ Κιθαιρών, ὅπου ἐσώθημεν φυγόντες ἀθλίαν τροφὴν τῶν θηρίων: — A

1605 Κιθαιρὼν εἰς ἄβυσσα χάσματα: αὐτὸς ὁ Κιθαιρὼν [ὃς] ὤφειλε κατατεταρταρῶσθαι. εὐήθως δὲ, φασὶ, καταρᾶται τῷ Κιθαιρῶνι ὅτι οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν· δέον γὰρ τοῖς ἀνελομένοις καταράσασθαι ἢ τῇ Πολύβου γυναικὶ, τῷ ὄρει καταρᾶται. ἀλλὰ μεμίμηται ὁ Εὐριπίδης τοὺς δι' ὑπερβολὴν συμφορᾶς καὶ τοῖς ἀναισθήτοις θυμουμένους: — MAB

εἰς τὰ βαθέα: — M^g

1606 καὶ τοῦτο εὐήθως. οὐ γὰρ δοῦλον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Πόλυβος, ὡς καὶ ἡ Ἰοκάστη φησίν [30]· ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον

---

4 ὑπῆρχεν Mg ἦν Ag 6 in fine add. δυστυχησ ἦν Mg 12 τοῖσ χρησμοῖσ A 13 ἀπέκτεινεν om. B 14 γὰρ om. AB κτείνει με A ἐξέθηκε om. B sed in fine habet ἐκτέθειχεν 15 ἐλπίσασ γάρ με B ἀποθνήξεσθαι A 16 γράφεται om. Ag 20 ὅμου A corr. Dindorf 23. 24 καταρᾶσθαι B 25 τὰσ M ὑπερβολὰσ M τοὺσ ἀναισθήτουσ M 25. 26 θυμουμένοισ B ὑπὸ θυμοῦ καταρωμένουσ A 28—p. 407,4 scholio quod sequitur adi. M 28 εὔηθεσ B ὁ om. B 29 καὶ ἡ om. A ἡ om. B τῶν ἐμῶν M τὸν ἐμῶν B

μαστοῖς ὑφεῖτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν· ὥστε υἱὸς ἐνομίζετο. ἀλλά φαμεν ὅτι ἕνεκα τοῦ εἰς οἶκτον κινῆσαι τοὺς θεωμένους ταῦτα ὁ Εὐριπίδης ἐτεχνάσατο ἢ ὅτι οἱ βαρυνόμενοι συμφοραῖς ὑπὸ προκειμένης δυστυχίας καὶ τὰς προτέρας εὐδαιμονίας δυστυχίας ἀποκαλοῦσιν: — MAB

1607 Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην: οὐκ ἐξέφανεν αὐτὸν πατέρα· οὐκ ἐτέχθη γὰρ υἱός, ἀλλὰ κτῆμα αὐτοῦ γέγονεν: — MAB

Πολύβου γυνὴ Μερόπη: — M^gA^g

1611 ἀρὰς παραλαβών: θέλει εἰπεῖν ὅτι εἵμαρτο ταῦτα παθεῖν τῷ γένει· ὁ γὰρ Λάιος, φησὶ, γνοὺς μὴ κατὰ βούλησιν θεῶν γεγονότα με κατηράσατο, ἵνα δηλονότι ἀποθάνω· ἐγὼ δὲ ἀπὸ σκαιοῦ δαίμονος τὰς παρ' ἐκείνου ἀρὰς δεξάμενος παρέδωκα καὶ τοῖς ἐξ ἐμοῦ παισίν: — MAB

† ὅτι γὰρ οὐχ ἑκὼν κατηρασάμην, ἀλλ' ὑπὸ βίας δαίμονός τινος, τεκμήριον ἐκεῖνο τὸ μὴ τοσοῦτόν τινα ἀνόητον εἶναι ὡς ἑκόντα τυφλὸν γενέσθαι ἢ τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταρᾶσθαι ἐκτὸς εἰ μὴ δαίμων τις ἄγει πρὸς τοῦτο· ὥστε ταῦτα ἐμηχανησάμην ἔκ τινος θεῶν: — A

1614 ἀντὶ τοῦ τινός: — M^g

1617 ἥδ' ἡ θανοῦσα: οἶδα τοῦτο ὅτι, εἰ ἔζη, συνήθως ἄν με ἐχειραγώγησεν: — MB

γράφεται ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι: — B^i

1618 ἀλλὰ ἡ εὐτεκνία τῶν δύο μου παίδων: — $M^gA^gB^i$

1620 ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατόν: — M^gA^g

1625 γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά: καλῶς εἶπας ὅτι οὐχ ἱκετεύω σε· εἰ γὰρ καὶ σὺ ἠθέλησας, ἐγὼ οὐ συνεχώρουν: — MB

μὴ ἅπτεσθαι τῶν ἐμῶν γονάτων: — M^g

1627 τὸν μὲν τῶν νεκρῶν: — M^iB^i

1628 γράφεται δμῶας: — M^g

τὸν δὲ Πολυνείκους νέκυν: — M^gB^i

1631 φανερώσεται κηρυχθήσεται: — M^g

1632 εἰώθασι γὰρ στέφειν τοὺς νεκρούς: — $M^iA^gB^i$

1633 ἀντὶ τῆς ταφῆς θάνατον λήψεται: — M^iAB^i

---

1 μαστοῖσιν M τεχεῖν om. M 2 διὰ τὸ κινῆσαι οἶκτον A τοῖσ θεωμένοισ A 3 μετετεχνήσατο M ὑπὲρ A 4 δυστυχίας] συμφορᾶσ A καλοῦσιν A 5 δεσπότην ἢ πατέρα M 10 κατηγορήσατο M δηλονότι B δηλώση ὅτι MA 11 παρέδωκα φησὶ B 12—15 scholio quod praecedit adi. A 16 ἀντὶ τοῦ] οὗ M^g 17 initio add. σαφῶσ B τοῦτο om. B 18 in fine add. ἰοκάστη B 24 ἅπτεσθαι Laur. 32, 33 ἁπτόμενον M^g 25 τὸν] τοὺσ M^iB^i 27 in fine add. οὕτω τὰ ἑξῆσ B^i 30 initio add. ὁ θάπτων A, ἀντὶ τοῦ θάπτων habet B^g

1634 ὀρνέων τροφήν: — $M^g A^g$

1635 γράφεται τριπτύχων νεκρῶν γόους: — $M^g B$

1637 παρθένος δίαγε ἐκδεξομένη τὴν ἑξῆς ἡμέραν: — $M^i A^g B$

1640 πρὸς τὸν Οἰδίποδα λέγει ὅτι στενάζω σε πλέον τῶν ἀποθανόντων: — $A^g B$

1643 πρὸς τὸν Κρέοντα ἀποστρέφει τὸν λόγον· τί διώκεις τὸν πατέρα· τί ἀπαγορεύεις τὴν ταφὴν τοῦ Πολυνείκους: — $A^g B$

1645 νομοθετεῖς: — $M^g B$

1647 ἄφρονα τὰ βουλεύματα: — $M A^g B$

1648 εἰς πέρας ἄγειν: — $M^i A^g B$

1651 ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐ δικαίως. ἀνόσιον γάρ, φησίν, ὅτι τοιαύτην τιμωρίαν αὐτὸν ἀπαιτεῖς. λέγει δὲ τὸ ἄταφον μεῖναι: — MAB

1652 ναί, φησίν, ἔννομος, εἰ μὴ ὢν φίλος ἐχθρὸς ἐγένετο τῆς πατρίδος: — MAB

† ἄλλως: οὐ δικαίως, εἰ μὴ ὢν φίλος ἐχθρὸς ἐγένετο: — A

1653 οὐχὶ οὖν: — MB

κατ' ἐρώτησιν. ὁ δὲ λόγος· οὐκ ἔδωκεν οὖν τῇ ἀποβάσει τὴν κόλασιν. δαίμονα δέ φησι τὸν ἐξ εἱμαρμένης καὶ δαίμονος θάνατον. τύχῃ δὲ τῇ κατὰ πόλεμον συντυχίᾳ. οὐκοῦν, φησίν, ἀρκέσθητι τῷ θανάτῳ, ὃν ἔτυχεν αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνατλῆναι: — MAB

1655 τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς: κατ' ἐρώτησιν ἐν ἤθει: — MB

τί πλημμελήσας ἀπήτησε τὸ μέρος: — MAB

ἄλλως: τί ἥμαρτε, φησίν, εἰ τὸ μέρος μετῆλθεν: — A

1657 ἀπαγορεύῃ: — M^g

1662 ἔκριν' ὁ δαίμων: ταῦτα ἔκρινεν ὁ δαίμων, οὐχ ἃ σὺ βούλει: — $M A^g B$

1664 ὑγρὰν θήσει κόνιν: ὑγράν: τὴν χυτὴν καὶ λεπτήν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐριβώλακος. Ὅμηρος [Ψ 256]· 'χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν'. ἔστι δὲ ὑγρὰ ἡ νεοσκαφὴς γῆ: — MAB

1665 ναὶ πρὸς σὲ καὶ τῆς μητρὸς Ἰοκάστης: — M^i

λείπει ὁ καί· καὶ τῆς μητρὸς Ἰοκάστης: — $A B^i$

---

4 σε ὦ πάτερ B 4. 5 θανόντων B 7 τί δὲ B 8 initio add. τί B 11 κοινοῦ γὰρ A ὅτι B τὸ οὗτο M τοῦτο A 12 αὐτὸν om. A λέγει δὲ om. A εἶναι M 13 ἔννομος om. A 17—20 scholio quod praecedit adi. MB, add. δὲ post ἐρώτησιν M 17 δὲ om. MB οὖν] φησὶ A 19 τάχει M τύχην A τὴν A δυστυχίαν A 27 χυτὴν B τύχην M λυτὴν χυτὴν A πρὸς om. M 29 ἔχευεν AB νεοσφαγῆσ A 31 τῆς—Ἰοκάστης] τῆσδε B^i

† ὁ δὲ λόγος· ναὶ συγχώρησον ταφῆναι· παρακαλῶ πρὸς τῆς Ἰοκάστης τῆς ἐμῆς μητρός: — A

1668 τῶν ἀπηγορευμένων. Ἀριστοφάνης [Ran. 362]· 'ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει ἐξ Αἰγίνης': — B

1669 εἰώθασι γὰρ ἐπιμελεῖσθαι τῶν τραυμάτων τῶν νεκρῶν ὑπὲρ τοῦ αὐτοὺς εὐσχήμονας φαίνεσθαι: — MB

† τελαμῶνας δὲ τὰ ῥάκη, ὅ φαμεν τοὺς ἐπιδέσμους: — B

1671 ὦ φίλτατ': ὦ φίλτατε Πολύνεικες, προσπτύξομαι κἂν τὸ σὸν στόμα, ἐπεὶ οὐ συγχωροῦμαι θάψαι σε: — MB

ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ καί. ἢ ἀντὶ τοῦ δή παραπληρωματικοῦ: — MB^i

1672 οὐκ εἰς γάμους σούς: οὐκ ὀφείλεις κλαίειν μέλλουσα γαμεῖν: — MB

ἄλλως: οὐχὶ κτήσῃ τοῖς γόοις συμφορὰς εἰς γάμους σούς. ἢ τὸ οὐ ⟨οὐ⟩ δίφθογγον ἀντὶ τοῦ ⟨δ⟩ μή: — MA^gB

1674 ποῖ γὰρ ἄπει τὸ λέχος ἐκφυγοῦσα: — $M^iA^gB^i$

1675 ἐμὲ ὡς μίαν ἕξει τῶν Δαναΐδων: — M^iB^i

1676 τὸ τολμηρὸν γύναιον: — A^gB^i

ἐξωνείδισεν: καυχωμένη εἶπεν, ἐξύβρισεν. ὄνειδος γὰρ αὐτῷ τὸν υἱὸν ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέσθαι. ἢ ἐπὶ τοῦ κλέους εἴληπται, ἀντὶ τοῦ ἐκλέισε καὶ ἔνδοξον ἐποίησε μιμήσασθαι φήσασα τὰς Δαναΐδας· τὸ γὰρ ὄνειδος καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάττεται. δύναται καὶ ἡμῖν συνήθως παρόσον ὄνειδος τῷ Κρέοντι, εἰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ γυναικὸς ἀπολεῖται: — MB

1677 γινωσκέτω τὸ ξίφος. ὅρκος γάρ μοι τὸ ξίφος αὐτό: — $M^iA^gB^i$

1680 γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις: εὐγένεια. ἀντὶ τοῦ γενναίως μὲν πράττεις, μωρῶς δέ: — MA^gB

ἄλλως: ὁ δέ ἀντὶ τοῦ καί, τουτέστιν· εὐγένεια καὶ μωρία ἔνεστί σοι: — MA^gB

1681 καὶ ξυνθανοῦμαι: καὶ συναποθνήσκω, φησίν, αὐτῷ, ἵνα πλέον τι μάθῃς. ἢ οὕτως· περαιτέρω γενομένη, ἀντὶ τοῦ ἑκὰς τῆς πόλεως γενομένη: — MAB

---

3. 4 scholio quod praecedit adi. A 5 ἐπιμελεῖσθαι post τραυμάτων coll. B 7 scholio quod praecedit adi. B 13 ἄλλως] ἢ οὕτωσ B 14 τὸ om. A^g $\overline{ου}$ οὐ δίφθογγον] $\overline{ου}$ δίφθογγον Mon. 560 $\overline{ου}$ δ . . . M $\overline{ου}$ A^gB τοῦ] τῆσ A^g μή] $\overline{δη}$ B 18. 19 αὐτῷ — γυναικὸς] τούτωι τὸν τούτου υἱὸν ὑπὸ γυναικὸσ B τοῦτο τῆι γυναικιαμην M (sic) 22 ἀπὸ M ἀπολείπεται MB 26 ἄλλως] ἢ B 29 μάθῃς ἢ οὕτως] μαθήση ὅτι MAB γινομένη A ἀντὶ — ἑκὰς] ὅ ἐστι ἐκτὸσ A 30 γινομένη A

1684 ἀλλ' εἰ γαμοίμην: ἠθικῶς τοῦτο προενεκτέον καὶ δεῖ συνυπακούειν τὸ καλῶς ἂν ἔχοι, οἷον· οὐ γὰρ ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ ἐγὼ γαμοίμην καὶ σὺ μόνος φεύγοις, πάτερ. συναπτέον δὲ τὸ ἀλλ' εἰ γαμοίμην τῷ ἑξῆς, οἷον· ἀλλ' εἰ γαμοίμην, καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ: — MAB

1687 πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα: πεσὼν κείσομαι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ὅπου μοι μοῖρά ἐστιν: — MAB

1689 γράφεται ἠδ' ἀπώλεσεν· τὸ δὲ ἠδέ ἀντὶ τοῦ καί: — MB

καὶ ἄλλως: ὁ δέ ἀντὶ τοῦ καί· ἓν ἦμαρ με καὶ ὤλβισε καὶ ἀπώλεσε. ποῖον δέ ἐστι καθ' ὃ ὄλβιος ἐγένετο καὶ δυστυχής· ὅτε τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς ἔλυσε· κατὰ γὰρ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔγημε τὴν μητέρα καὶ τῆς ἀρχῆς ἀντελάβετο. τὸ μὲν οὖν εὐτύχημα, τὸ λῦσαι τὸ αἴνιγμα καὶ βασιλεῦσαι· δυστύχημα δὲ, τὸ γῆμαι τὴν μητέρα παρὰ τὸν τῆς φύσεως θεσμόν: — MAB

1692 τὸ οὔ πρὸς τὸ αἰσχρά συναπτέον, τουτέστιν· οὐκ αἰσχρά: — MB

† οὐ σωφρονούσῃ γ': τὸ οὔ πρὸς τὸ αἰσχρά· οὐκ αἰσχρὰ σωφρονούσῃ, ἀλλὰ γενναία ἡ τοιαύτη φυγὴ, τουτέστι· πρὸς γεννικῆς καὶ κοσμίας τὸ παρεῖναι καὶ θεραπεύειν τυφλὸν πατέρα: — A

† ἄλλως: κατ' ὀρθὴν πτῶσιν γραπτέον καὶ οὕτω τὸν λόγον ἀποδοτέον· αἰσχρά γε ἡ φυγὴ οὐ σωφρονούσῃ θυγατρί, ἀλλ' ἐγὼ γενναία καὶ σώφρων. ζηλωτέον δὲ ἑκατέρου τὸ ἦθος· ἡ μὲν γὰρ καὶ συμφεύγειν καὶ συναποθνήσκειν ἤθελε τῷ πατρὶ καὶ γάμον παρορῶσα καὶ τυραννίδα, ὁ δὲ τυφλὸς ὢν καὶ γηροκόμου δεόμενος τῇ θυγατρὶ παραινεῖ μένειν καὶ ἀπολαύειν γάμου καὶ τυραννίδος: — A

† οὐ τηρεῖ τὸ σύμφωνον, ἀλλὰ κατὰ τὸ δρᾶμα ὑποτίθεται. πῶς γὰρ θάψει Πολυνείκην Ἀντιγόνη συμφεύγουσα τῷ πατρί· πλεονάζει δὲ τῷ τοιούτῳ εἴδει ὁ Εὐριπίδης: — B^{1}

---

1 προσενεκτέον MB προσενεκτέον ἐν ὑποκρίσει A 1. 2 συνυπακούειν οὖν δεῖ A 2 ἂν] ἐὰν B οἷον—εἰ om. MB 3 ὦ πάτερ A τὸ] τῶ M 4 ἑξῆς—καὶ om. B οἷον—γαμοίμην om. A τί A 5 πάτερ om. B 6 κείσομαι om. A 7 ἐστι μοῖρα A 8 post γράφεται add. ἓν ἦμαρ μ' ὤλβισεν B τὸ δὲ τὸ B 9 καὶ ἄλλως—τοῦ καί] ἢ B ἢ δε A τῆσ καί καὶ A 9. 10 με—ἀπώλεσε] μ' ἐξώλεσεν M ὤλβισέ με καὶ ἕν με ἀπώλεσε A 10 ἐστι om. A 11 ἡμέραν om. A ἔγημεν καὶ M καὶ ἔγημε B 12 εὐτυχήματα B 15 lemma praeponit οὐκ οὖν M συναπτέον πρὸσ τὸ αἰσχρὰ B 18 ἀλλὰ σοὶ A 21 γε] γὰρ A 22 συνφεύγειν A

1698 ἐκτεταμένοι: — A^{g}B^i

1701 ἀντὶ τοῦ πτώματα: — M^{g}B^i

1703 νῦν χρησμός, ὦ παῖ: ἦν γὰρ αὐτῷ χρησμῳδηθὲν ἐν Ἀθήναις ἀποθανεῖν: — A

1704 ὁ ποῖος: ὁ λόγος κατ' ἐρώτησιν· ἆρα δὴ πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖς ἄλλα κακὰ ἐρεῖς: — MAB

ὁ ἦ ἀντὶ τοῦ ἆρα, ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ δή, ἵν' ᾖ· ἆρα δή: — MB

1706 ἀντὶ τοῦ πόλις· τετράπολις γὰρ ἡ Ἀττική: — MA^{g}B^i

1707 ἱερὸς Κολωνὸς δώμαθ': δέξεταί με δηλονότι. Κολωνὸς ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. ἱππείου δὲ θεοῦ τοῦ Ποσειδῶνος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἐργάτης: — MAB

δώμαθ' ἱππείου θεοῦ: διχῶς δὲ, πληθυντικῶς καὶ ἑνικῶς: — MB

ἱππείου θεοῦ: περὶ τοῦ ἐν τῷ ἱππείῳ Κολωνῷ τεθάφθαι τὸν Οἰδίπουν ἐν ἄλλοις ἐξειργάσμεθα ἀκριβῶς: — MB

1709 μετέχειν: — A^{g}B^g

1710 † ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν: διὰ μὲν τοῦ [1657] ἐγώ σφε θάψω σπέρματα τῇ Σοφοκλέους Ἀντιγόνῃ παρέσχε, διὰ δὲ τοῦ φεύγειν τῷ ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδι. ὡς βούλονται γὰρ οἰκονομοῦσι τὰ δράματα: — B

1712 τὴν τὰς ναῦς διαπέμπουσαν: — B

1716 γενόμεσθα: Ἀττικῶς μετὰ τοῦ σ̄: — MAB

1717 δῆτα Θηβαίων: τῶν Θηβαίων ἡμεῖς παρθένων ἁπασῶν μάλιστα ἄθλιαι τυγχάνομεν: — AB

1718 πόθι γεραιὸν ἴχνος: ὅπου, φησί, μέλλω τὸ ἴχνος τιθέναι, ἐκεῖσε χειραγώγει με: — AB

1719 καταχρηστικῶς τὰς χειραγωγίας: — MA^{g}B^i

ἐνταῦθα: — A^{g}B^g

1722 κατὰ τὴν ἰσχὺν γὰρ εἰκελόνειρος: — M^{i}B^i

---

5. 6 scholio quod sequitur adi B add. δὲ post ὁ 5 δὴ om. A 7 ὁ δὲ ἀλλά B 8 γὰρ om. M 9. 10 κολωνὸσ δὲ M 10. 11 ἱππείου— Ποσειδῶνος om. B sed post ἐργάτης add. δῶμα δὲ ἱππείου θεοῦ τοῦ ποσειδῶνοσ post Ποσειδῶνος add. ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτοῦ τὰ ἱπποστάσια A 11 ἕτερον M 12 scholio quod praecedit adi. B initio ita scripto λέγεται δὲ διχῶσ καὶ 13. 14 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post περὶ 13 τετάχθαι M 14 ἐξειργάσαμεθα B 17 τῆσ σοφοκλέουσ ἀντιγόνησ B 20 initio add. τὸ γενόμεθα A γρ. γενόμεθα B ἀττικὸν A ἀττι δὲ τὸ B in fine add. ἀντὶ τοῦ γενόμεθα A 21 ἡμεῖς om. B 21. 22 ἁπασῶν μάλιστα om. B 23 μέλλω φησὶ A 24 ἐκεῖ B 27 κατὰ] καὶ M^{i}B^i εἰκελόνειρον M^i εἴκελον ὀνείρωι B^i

ὥστ' ὄνειρον: ὥσπερ ὄνειρον κατὰ τὴν ἰσχύν. τὸ ὄνειρον εἶπεν ἐπὶ τῆς εὐθείας· κατὰ τὴν ἰσχὺν εἰκελόνειρος: — A

1726 τί τλάς: τί, φησίν, ἀεὶ λέγεις ὅτι δεινὰ τλάς· εἰ γὰρ καὶ συνεχῶς αὐτὸ λέγεις, ὅμως ἡ Δίκη τοὺς κακοὺς οὐχ ὁρᾷ οὐδὲ μετέρχεται αὐτῶν τὰς ἀσεβείας καὶ ἀσυνεσίας: — MAB

1727 † πάσχω δηλονότι: — M^{i}

1728 μοῦσαν οὐράνιόν φησι τὴν μεγάλην καὶ περίβλεπτον σοφίαν. ἐγώ, φησίν, εἰμί, ὃς ἔδοξα πάντας ὑπερβεβηκέναι σοφίᾳ λύσας τὸ αἴνιγμα: — MAB

ἢ ἐπί πρὸς τὸ μοῦσαν: — M^{i}AB^{i}

1732 Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος: ἀναπολεῖς. κατ' ἐρώτησιν δὲ ὁ λόγος. καὶ νῦν δὲ τὸ ὄνειδος ἐπὶ τοῦ κλέους ἐστίν: — MB

1733 ἄπαγε: διὰ τὸ μνήμην ποιήσασθαι τῆς κατὰ τὴν Σφίγγα σοφίας ἔπεχε, φησί, τοῦτον τὸν λόγον· περιττὸν γάρ, φησί, παρελθούσης † ὁμιλίας μνημονεύειν, ἐπεὶ πλείων ἡ λύπη γίνεται. ἄπαγε οὖν, πέπαυσο καὶ παράλειπε λέγων τὰ εὐτυχήματα δυστυχημάτων παρόντων: — MAB

1737 ποθεινὰ δάκρυα: ποθεινοποιὰ δάκρυα καταλιποῦσα ταῖς παρθένοις ἔξειμι, ἅπερ ἐδάκρυσα μετ' αὐτῶν, ἀφ' ὧν, τῶν δακρύων, εἰς πόθον καὶ εἰς μνήμην ἥξουσί μου μετὰ ταῦτα: — MAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· δακρύσασα μετὰ τῶν παρθένων ἔξειμι τῆς πόλεως: — A^{g}B

1739 ἀντὶ τοῦ κακοπαρθενεύτως πλανωμένη: — A^{g}B^{i}

1740 τινὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἀντιγόνης: — A^{i}B^{i}

1741 εἰς πατρός γε συμφοράς: δυστυχὴς ἐγώ, φησίν, ὅτι ἐν καιρῷ συμφορᾶς δόξαν ἀποίσομαι ὡς φρονίμη καὶ συνετή· συνετῆς γὰρ τὸ καὶ δυστυχοῦντι τῷ πατρὶ αἱρεῖσθαι συνεῖναι, ὡσεὶ ἔλεγεν· ἐβουλόμην τὸ συνετόν μου τῶν φρενῶν ἐν εὐτυχίας καιρῷ ἐπιδείξασθαι: — MAB

---

2 καὶ] κατὰ A 3 δειναλᾶσ A 4 συνεχῆ λέ^{γ} αὐτὸ A αὐτῶ M ὅμως] ὃ μὲν M 6 non extrico 7 οὐρανόν A 8 εἰμι φησὶν B ὑπερβεβληκέναι A 10 scholio quod praecedit adi. A τὴν A 13 διὰ om. M ποιεῖσθαι A 14 ἐπίσχεσ A περιττὸν] λυπηρὸν A φησὶ om. A 15 ὁμιλίας] εὐτυχίας? πλεῖον ἡ λύπη M ἡ λύπη πλεῖον A 16 λέγειν A 18 καταλιποῦσα δάκρυα AB 19 ἐδάκρυα M τῶν om. B 20 ἕξουσι M ἔξουσί A 26 συμφορᾶσ τοῦ πατρὸσ B ἀπώσαιμι M ἀποίσαιμι A καὶ συνετή om. A 28 ἐν εὐτυχία ἐνδείξασθαι A εὐτυχίαισ B

1743 τάλαιν' ἐγώ: ἀθλία εἰμὶ ἕνεκα τῶν σῶν κακῶν καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ Πολυνείκους ὕβρεων: — MAB

1745 δν εἴ με καὶ θανεῖν: ὅνπερ καλύψω τῇ γῇ, εἴ με καὶ χρὴ ἀποθανεῖν: — MA

ἀντὶ τοῦ· εἰ δέοι με καὶ ἀποθανεῖν: — M

1747 Δίδυμός φησι συμβουλεύειν αὐτῇ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐρανίσωσιν αὐτήν. οὐδὲν γὰρ λαμβάνουσιν ἐξιόντες ἐφόδιον: — AB

1748 ἅλις ὀδυρμάτων: αὐτάρκως ὠδύραντο τὴν ἐμὴν ἀτυχίαν αἱ ὁμήλικες. αὐτάρκειά μοι τῶν θρήνων: — MAB[1]

1749 σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους: φάνηθι ἀπὸ κοινοῦ. ἵνα ἱκετεύσῃς τοὺς θεοὺς λῆξιν δοῦναι τῶν κακῶν καὶ εὐμενεῖς πρὸς τὰ λοιπὰ γενέσθαι παραπέμψαντας ἡμᾶς εἰς Ἀθήνας: — MAB

1751 ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος: καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄπιθι, ἔνθα ἐστὶ ταῖς Βάκχαις ὁ νεὼς τοῦ Διονύσου ἄβατος ὢν τοῖς βεβήλοις. ἀντὶ τοῦ ἐν ὄρει: — MA

ἵνα τε σηκός: ὁ τάφος τῆς Σεμέλης ὅπου ἐστίν, ἐν Κιθαιρῶνι. σηκὸς δὲ ὁ ναός. ἄβατος δὲ δηλονότι τοῖς βεβήλοις. ἐπὶ γοῦν τὸν Βρόμιον, φησίν, ἴθι. ἄδηλον δὲ πρὸς τί ποτέ φησιν αὐτὴν τοὺς θεοὺς ἀξιοῦν καὶ μάλιστα τὸν Διόνυσον. ὁ δὲ χορὸς ἀσυμπαθὴς παρθένον οὕτως ἀτυχῶς φεύγουσαν μὴ οἰκτιζόμενος: — MAB

1753 Καδμείαν: Καδμείαν νεβρίδα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχωρίαν καὶ ἣν εἰθίσμεθα ἡμεῖς αἱ Θηβαῖαι φορεῖν: — MAB

ἄλλως: τούτῳ με κελεύεις χορεῦσαι ᾧ ποτε ἀνεχόρευσα ἐγὼ Καδμείαν νεβρίδα στολισαμένη κατὰ τὸν ἐν ὄρεσι θίασον τῆς Σεμέλης· ἀλλ' ὅμως χάριν οὐκ ἐδεξάμην ἀνθ' ὧν ἐχόρευσα. πῶς οὖν με κελεύεις καὶ νῦν αὐτῷ χορεῦσαι τῷ ἅπαξ καταφρονήσαντί μου: — MAB

1757 χάριν διδοῦσα ἧς χάριν καὶ ἀμοιβὴν παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἔσχον, ἐπεὶ Οἰδίπους τοιαῦτα πέπονθεν: — MAB

1759 † ἦν: ἤμην ὑπῆρχον. κατέσχον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐνίκησα. ἢ ἔγνων: — B

---

1 τῶν (alterum) om. M 5 scholio quod praecedit adi. M 7 ἐφόδια A
8 εὐτυχίαν A δυστυχίαν B[1] 9 ἡ αὐτάρκεια B[1] 10 ἀπὸ κοινοῦ τὸ φάνηθι B
10. 11 ἱκετεύσω M 11 καὶ om. A πρὸς] εἰς A 18 προτί M αὐτὴ A
19 χορὸς om. M ἀσυμπαθὴς om. A 23 τοῦτο MA με] μὲν A
ᾧ A 25 ἀλλ'—ἐδεξάμην om. M 25. 26 με—αὐτῷ] καὶ πάλιν κελεύεις A
27. 28 scholio p. 415,6 adi. M 27 χάριν διδοῦσα om. B ἧς] ἣ M
28 ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οἰδίποδος B ἐπεί τοι MA αὐτὰ MA πέπονθα MA1

1760 ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον: ἱστορεῖ Πείσανδρος ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἥρας ἐπέμφθη ἡ Σφὶγξ τοῖς Θηβαίοις ἀπὸ τῶν ἐσχάτων μερῶν τῆς Αἰθιοπίας, ὅτι τὸν Λάιον ἀσεβήσαντα εἰς τὸν παράνομον ἔρωτα τοῦ Χρυσίππου, ὃν ἥρπασεν ἀπὸ τῆς Πίσης, οὐκ ἐτιμωρήσαντο. ἦν δὲ ἡ Σφὶγξ, ὥσπερ γράφεται, τὴν οὐρὰν ἔχουσα δρακαίνης· ἀναρπάζουσα δὲ μικροὺς καὶ μεγάλους κατήσθιεν, ἐν οἷς καὶ Αἵμονα τὸν Κρέοντος παῖδα καὶ Ἵππιον τὸν Εὐρυνόμου τοῦ τοῖς Κενταύροις μαχεσαμένου. ἦσαν δὲ Εὐρύνομος καὶ Ἠιονεὺς υἱοὶ Μάγνητος τοῦ Αἰολίδου καὶ Φυλοδίκης. ὁ μὲν οὖν Ἵππιος καὶ ξένος ὢν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἀνῃρέθη, ὁ δὲ Ἠιονεὺς ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου, ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι μνηστῆρες. πρῶτος δὲ ὁ Λάιος τὸν ἀθέμιτον ἔρωτα τοῦτον ἔσχεν. ὁ δὲ Χρύσιππος ὑπὸ αἰσχύνης ἑαυτὸν διεχρήσατο τῷ ξίφει. τότε μὲν οὖν ὁ Τειρεσίας ὡς μάντις εἰδὼς ὅτι θεοστυγὴς ἦν ὁ Λάιος, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῆς ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁδοῦ, τῇ δὲ Ἥρᾳ μᾶλλον τῇ γαμοστόλῳ θεᾷ θύειν ἱερά. ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφαύλιζεν. ἀπελθὼν τοίνυν ἐφονεύθη ἐν τῇ σχιστῇ ὁδῷ αὐτὸς καὶ ὁ ἡνίοχος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔτυψε τῇ μάστιγι τὸν Οἰδίποδα. κτείνας δὲ αὐτοὺς ἔθαψε παραυτίκα σὺν τοῖς ἱματίοις ἀποσπάσας τὸν ζωστῆρα καὶ τὸ ξίφος τοῦ Λαΐου καὶ φορῶν· τὸ δὲ ἅρμα ὑποστρέψας ἔδωκε τῷ Πολύβῳ, εἶτα ἔγημε τὴν μητέρα λύσας τὸ αἴνιγμα. μετὰ ταῦτα δὲ θυσίας τινὰς ἐπιτελέσας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι κατήρχετο ἔχων καὶ τὴν Ἰοκάστην ἐν τοῖς ὀχήμασι. καὶ γινομένων αὐτῶν περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς σχιστῆς ὁδοῦ ὑπομνησθεὶς ἐδείκνυε τῇ Ἰοκάστῃ τὸν τόπον καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο καὶ τὸν ζωστῆρα ἔδειξεν. ἡ δὲ δεινῶς φέρουσα ὅμως ἐσιώπα· ἠγνόει γὰρ υἱὸν ὄντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθέ τις γέρων ἱπποβουκόλος ἀπὸ Σικυῶνος, ὃς εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν ὅπως τε αὐτὸν εὗρε καὶ ἀνείλετο καὶ τῇ Μερόπῃ δέδωκε, καὶ ἅμα τὰ σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε καὶ τὰ κέντρα ἀπῄτει τε αὐτὸν τὰ ζωάγρια· καὶ οὕτως ἐγνώσθη τὸ ὅλον. φασὶ δὲ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἰοκάστης καὶ τὴν αὐτοῦ τύφλωσιν ἔγημεν Εὐρυγάνην παρθένον, ἐξ ἧς αὐτῷ γεγόνασιν οἱ τέσσαρες παῖδες. ταῦτά φησι Πείσανδρος: — MAB

οἱ τὴν Οἰδιποδίαν [frg. 2] γράφοντες [οὐδεὶς οὕτω φησὶ περὶ τῆς

---

1. 2 cf. Apollod. III 5, 8,2 ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα 4 πίσσησ MA 4. 5 οὐκ—οὐρὰν om. M 4 ἐτιμωρήσατο αὐτὸν A 5 τὴν μὲν A εἶχεν M ἣ A 7 τὸν om. M τοῦ AB 8 νιοεὺσ M υἱοὶ] ὡσ οἱ M 12 διεχειρήσατο M οὖν om. M 13 θεοστιγὴσ A 14. 15 τῇ—ἐξεφαύλιζεν om. M 21 ἐν] σὺν B γενομένων B 22 ἐκεῖνον om. M ἐπεδείκνυεν M 24 ὡσ υἱὸν M 29 ἐρυγάνην M 30 οἱ om. B

Σφιγγός]· 'ἀλλ' ἔτι κάλλιστόν τε καὶ ἱμεροέστατον ἄλλων παῖδα φίλον Κρείοντος ἀμύμονος Αἵμονα δῖον'. καί φασιν ὅτι οὐκ ἦν θηρίον, ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ἀλλὰ χρησμολόγος δύσγνωστα τοῖς Θηβαίοις λέγουσα καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀπώλλυεν ἐναντίως τοῖς χρησμοῖς χρωμένους: — Mon. 560

τῆς μιαιφόνου κράτη: δι' ὧν ἐκράτει τῆς πόλεως: — M

† μιαιφόνου κράτη: γράφεται καὶ χάρα. κράτη τὰ σοφίσματα, δι' ὧν ἐκράτει τῆς πόλεως: — B

---

7 γράφεται—χάρα] χάρα γὰρ καὶ B

3 5282 00211 8209

DATE DUE

REC
NOV 1 '78

PA3977
A5
1887x
vol.1

STACKS PA3977.A5 1887x vol. 1
Scholia in Euripidem
3 5282 00211 8209